

ஆறு தத் வமும ஆனவமு வலவ்னையு
நீறு முத்தி நிலை நிற்போற்குப் பேறு ப்
பா'விரித் நூலெல்ல ம பர்த்தறிய' சி'தியிடு
ய'விருத்தப் பதி பே.. ட.

SIVAGNANA SIDDHIYAR OF ARUL NANDI SIVACHARIYA

Sivagnana Siddhiyar is the second and the most laborious of the fourteen Siddhanta Shastras. ITS reputed author Arul Nandi Sivachariyar or Sakalagam Pandithar was the disciple of the great Mikkanda Deva and the second of the linear instructor or Sannidhan Ahariyar of the Sivachari Church. Siddhiyarta's unrivaled scholarly, most learned and lucid contribution in the field of Sivachari Siddhanta and Upanishadic Sivachariyar includes this work among the six best books which Tamil scholars could be proud of. The other five being Tirukkurāl, Tiruvachakam, Tolkapiyam and Perimlāyana commentary and Peri purāṇam. Sivagnana Siddhiyar is composed of two main parts viz: Prapnasham and Supkasham. The first part deals entirely with the profound concepts of the Vedanta of other schools of the Vedānta. The second part treats briefly the principles of the Siddhanta philosophy and is more widely read than the first. There are six learned commentaries for this part but they are all too high for an ordinary pre-entendy student. A commentary meeting the modern requirement has therefore been a long-felt desideratum. To supply this want, the present commentary which is now placed before the public was written by the late lamented Murugesan Mudaliyar Tiruvilangam, my revered father. The first two parts were issued prior to his death on the 22nd of February 1926. The third, fourth and fifth parts are now published from the manuscript left by him and under instruction given by him prior to his death. My most sincere thanks are due to Pandit K. Chidambaram, the late Proctor and Notary of Ramanapuram for his kindness in going through the manuscripts and for his unflinching cooperation in getting these parts through the press.

I mu t l o th nk Mr. R. S. Ragun tha Iyer of Sothida Prakas
Pre s Jaffna for the pain he h taken in the printing of thi
work.

I have in conclu ion to bespeak the indulgence of the publi
for the very m ny imperfections that may be noticed in the wor
due o the de th of he commen or nd rus ha i m y ye
be found o have ined in moderate degree he object whicl
he comment tor h d in view in under king it viz: h i m ;
help ll who desire o be helped long this cert inly difficul
oad

May the Gr ce of Arul N ndi descend on ll.

Sv rna''C mpbell Pl ce }
Colombo, 13th J nuary 192o. } *H. T. RAMACHANDRA*

சைவசித்தாந்த மகோத்தாரணம்

சுவபோதம், திருவட்பயனுரை ஆகிய நூலாசிரியரும்

யாழ்ப்பாணம் திருவெட்டுலி

பரமேசுவரவந்தி ல உ வித்தலை டாசி மகி

திரு. ச சி பாதசுந்தரம் பிள்ளை பி. ஏ

அவர்கள் எழுதிய

முன்னுரை.

சி பெரு ரு து திரு நுளை து ர்து வீட்டிப் பத் தப் பெறுதற் குரி மயு டய ாகி உயிர் ப று ப்பட்ட நிலையி ாம். இத் நிலை ற்று ம ஆ ப்பற்றினளவி தாம். ஒ றொரு ி யி லுள்ள உயிர் ளும் த்முன் ற்று யுறு ி கூறாதேய யுட். ஆ ப் பற்றின் இயல்பான டெ ன் டயினு லீடுற்ற ி வீடுறுப டெ அ ி யிருபாலானது ம்றி, வீடுறுப யுமி ன்ளி ி நிலை றுப டு

யாய் ாமும். இ ற்றுள் ஆராயு ாற்ற் மி வு டய ி பிறவி முத லிய ற் றப் பெற்ற உயிர் ள் ணனுற முதலிய ா னோடு ி ாது த் யுயர்த்து ிதிலு ாட்டமுடை மயி் அ ி ற்றத்திற்குத் துணை ாச் ம் ி ன் ணி ாதன தோ ிறி ா. இ ி வ் வுயிர் ளி ாட்சியெல்லையினளவின ா. ஒரு ி து ி யெ லைடு து ா அது டெ ி து யமா ிது. னிதர்முதலிய பிறவி ள் ப ட்பு ய ா ற்றிலுமுண்ண யாலும் ப ட்புத்தொடர்பு த் தொட மி் ம ாலுஞ் டெ ி ா தொடக் மில் த த்தகு.

எ ன் ணி ாதவிச்ச ய் ள் இருபத் த்த ி ப்படு. ஆ ா ி : புறப்புறச் ஆறு புறச் ஆறு அ ப்புறச்ச ஆறு அச் மய ஆறு, சுத்த த்துவித் த்தத் ஒ று. உ ாயத் ாயுத்தது ித் யும் பாஞ்சராத்திர் மூ ப்பிரகிருதி யு் மாய ாதி புருடதத்து ித் தயு ாட்சியெ லைய ா வு ட ி. பிறருமி ாறே. சித்தா தச ய் முப்ப தாறுத்தது ி னையு கீழ்ப்பெ ரு ா ாட்டி டெ ய்ப்பொருளாகிய சி த்தோடு யிர் னைச் ற்ப்பது. புறப்புறச் புறச்ச ய் முதலியன ச ா றோற்றி் கிளை ா

அற்றிலுள்ள நீர்வாய் இகனைச்சேர்த்தே டலாகியசிடத் தயடையு
தலாய் உயிர்வாய் உய்யறிவு வள வளர,

புறச்சமய நெறிநீன்று மச்சமயம் புக்கு

புகன்மிருதி வழியுழன்று புசலுமாச் சிர

அறத்துறை வயைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து

மருந்தலைகள் பலதெரிந்து மாணம் படித்துஞ்

சிறப்புடைய புராணம் ஞானந்தும் தேச

சொப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றற் ச

திருக்கடைவரிதற்சரிய கிரியா யோஞ்

செலுத்தியபி ஞானத்தாற் சி டியைச்சேர் ஈர்.

இச்சமயங்கள் சவசமயத்தி படி ளாதவின் ஐசச்சேர் தனே
ரம். ஆயினு அ வாய் அவ்வந்தலைக்கேற்ற தொடர்புணமை ளன்றி நிலை
ர உண்ம ளார நிலையான இறுதியுண் மகூறி உயிரைச்சி டிதே, ருடு
சேர் கு ழியையுத் துணையு கு மறவுடையது சித்தாந்த சமே.

சித்தாந்த சம இறை உயிர்வனை ரா ப இடுள் ஆகிய ஐந்து
நிலையான பொருள் ளென்று, இவற்றுள் டயிர்க்கு நிலையான பேறு சி ப்
பேறென்றேயென்றுக் கூறு. இத்தகு முகனூல் ள் தேமுஞ்சி ரு மு
ர்ட். இ ட ள் சிபெருமானிடத்தே தோ ிர்ப் பரம்ப ரயா அபரமுத்
தர், பதமுத்தர் தேவர், முனிர் னிதராநோர்க்கு உணர் ப்ப் டி
தன். ண்டல் ருதற் ட்டா டாய் ளின் நிறைவும், டலைரி ர் பொரு
ளெல்லாம தினைபுரை மொழியிலடங்கலும் இவை இறைவனது திரு டுண்
மொழியென ாட்டி. ஆமம இறை டுனாவ ப் த விவாசபாரத் முத
வியனவுக் கூறும். *

ஆ மமு தப்படி ட்டப்ப்ட கோயில் ளின் பழமையும் அத்
முதுமையைக் குறிக்கும். வே ம்கிரியாகா டம் உபாசனா ண்டம் ஞான
ாண்டம் என டு ப்படுவதுபோ ஆ டம் தந்திரகலை மந்திர லை உப
தேசலையெனக் கூறுபடு இ ட ள் மு றயே சரியை கிரிய ளையும்
யோகத் தயு ஞானத்தையு கூறு ண். இவற்றுட் சி புண்ணியங்கள்
ேறுபடினு ஞான ண்டமு உபதேசலையும் ாய் டை ளையே கூறுத
ரல் டுவுலகினும் ள்நா ிலும் ஒர தன் மயன.

சிராம ளுள் ஓ றுகிய இரெளர ஆ மத்தின் (எஃ டு) ரச
வீரோசன படலத்தில் உ- டு அத்தியாயமாகிய சி ஞானபோதானது
ப னிருகுத்திர களிற் சித்தாந்த ச டு ம ள்ளைத் தயுமட க்கியது.
முதனூலைத் தமிழ்ம ட்கூட்டுமொறு டெ ய் டதே டராயனார் இதனை
மொழிபெயர்த்து விள்கிச் சி ஞானபோதமென்னுத் தமிழ்நூலையிற்றி

* ராமி ரத்யா ாநா து யதாதே ராமஹே ம

அஷ்டாத புராணா ிர்த், ர த்ய டிசுத.

ருளிர். இரதமணுக்கு ராபுடிதருகி அருந்தி
சிவசாரியர் சிவானபோதப் பொருளைப் பன்னிரண்டு குத்திரத்தி
கூட அடையுள்ளார் விரித்தருளினார். இது சிவானுத்தத்திச்
செய்தாற் சிவானுத்தியாரைப்பட்டது. இதற்குமுற்பாப்புறச்
யமறுப்பாகிய பரபுத்தையும் அளபுத்தையும் சேர்த்தருளி
நாற்பன்னிரு குத்திரங்ளுள் முதலாம் உயிர்குடைய பெய்யறி
யுற்றதை ஆறு அத்தற்குடைய செய்பேறு னாயு கூறு
இமமுறையே பொதுவிய சிறப்பிய எப்படி. முதலுமுறகு
திரா முமுறே இறப்டு, உயிராகி முப்பொருள் என் உ
தம் மனையும், மற்ற மூன்று உயிரி நிலை, அழி நாயு
அம்மற இறப்டு ருவிக்கு முறையு முப்பொருட்டொடர்பு
னையும் முறே கூறு. இரட்டகூற்றி முதல் மூன்று (எக)
உயிர் இறையடிபெறு ருயு, ஸ்ரியாகிய தீர்ப்பாத னாயு
ரு நிலையினர் ஒழுத்தையும், மற்ற மூன்று உயிரி துதம்
டேட்டயு ராகி வீடுற்றோர் நிலையு ரதா னாயு
முறே உர்த்து. இதுவிய குத்திச் ரு ராட்டுது.

உகிலு பொருள் தோற்றி நின்று ரய்து றாகி ந. உ
ருமி ராறே. இரத்தத்துக்கு ரா ராகி பபெரு உ
னிடே ருத்தே டு. அப்பொரு டவு. உற்கு முதற் ரா
ரா அணு ராரியப்பொருளாதலிற் ரா மா ரது. டவுள் உருபி
ர் அருபிய ர் உருபாருபியுமல் ர் அர் இப்பப் ப்பாற்பட
டர். திருருள்ளு த்த அருக்கு டி ரா ரொன் துமுண்டு. அ
ரதுமுயற்சியொற்றி நிச்சந்தி எவிய உகிரோற்றமொடுக்
டபெறு அர்ப்படத்த ரத்த அழித்த மத்த அருடு
னு ஐதெழில் னாயு யிரி மறித்த னாகி ரடிதீழ் த்
தம் பெய்தருளர். பெர்ள் ப உடோனு டவுள் ஒரு ரே
கு.)

இறனு உயிரு ஒன்றே இரட்டே னு அரி வினவுக்கு
ஒன்று இரட்டெல் மெதிர்ம மயர் வி டயளிப்ப, பெருளா
னும் ருத்தானே பிரிப்பட்டத்த பொருள் னையேயிர டெ
பொருந்து. இறயு உயிரு ருத்திற் ட்டாத ரதலி அர்
ரின்தொடர்பு ட்டாததே. ஆத ர் இரட்டெப் ப துப்பர். ஒ
ருயின் இரட்டே ஒன்று இப்பொருளாதே டு. ஆதலி அ
ஒற்றெப் பதயு மறுப்பர். இத்தனு சிவானுத்தா மாதிரி
உரத்தது. இரரு விள ரதார் ஒற்றெவு இரட்டெவு
லை.

பது பத்துக்கு ராபுடி வினை, வினை வினை தீவினை
னெ இருபத்த. உயிருக்கு யாது ன்வினை தீ ரது
தீவினை. இரபுறி உயிர் என்னி று வினை பெய்கும் நிலையா ட்

மம் வினையா. ஸ்வினைப்பயம் இப்பம். தீவினைப்பயன் தன்பம். வினைப் பயனை டவுள் ஊட்டிர். அதனால் வினைகள் தீர் தோடு இருனோயுங் று வினை ஓட்டி. வினை மெய்யறி வழுட்டலான் மேலாபது. டவுள் ரதார் ணம் ப்படி உவினைச்சூரிய பயனையும் ஏனைய வினை ரி பயனைப்போலக் கடவுள்கொடுப்பர். நல்வினைத்வினைகள் மெயலா றி டோக்கத்தாலும் அளவிடப்படும். சண்டிசர் செய்த மொலை ந் வினை ராயது தக்க டே ள்வி தீவினையாயதுக் காக்க.

மாயசத்தமாய அசத்தமாயமெ இருகூறும். இவற்றிலிருந்து உயிர் எின் மூல டடல் ஓர் ாழ்விற்குரிய டக்களும் நுகரப்படும் பொருள் ஓர் தோன்று. டடம்பு எிலுள்ள பொறி புத்தி முவிய மற்றால் அறிவு வினோப்பயனுக்கச்சியு, ர்மேந்திரியம் முதலியவற்றால் தொழிலு ஆ. மாய இருள் ளிய மெடுத்தற்குத் துணைப்பொருள். (செ.)

த்தராயிலிருந்து சித்தத்துங் ளும் (இ) அத்தராயிலிருந்து வித்தியாதத்து. ஓர் () ஆமதத்து. களும் (உ) தேன்று. சி தத்து. ளி திரு டுட்சத்தியின் இச்சா ஓன் கிரியாசத்தி ள் ள்ளன. வித்தியாதத்து. ள் உயிரி தொழி நிவு. டடல் ளைச் சித்தத்து. ளி றுணை மெ வின்கு. ஆத்துமதத்து ள் ா : அந்த ர. () ஓரேந்திரி. () ர்மேந்திரியம் (இ) த்ரத்திர (இ) பூதன். (இ). அந்த ர. (ட்ருவி) புத்திமுதலி. ஓரே திரியம் ள் மெளிக்ருவி ராய ரது முதலிய மற்ற டரு. ம் ற உயிருக்குக்காட்டி. ர்மேந்திரியம் ள் மெளியுடலி பகுதி ளை மொ மெ தொழில் செய்விப்ப. த்ரத்திர ள் உள் ஓட்புக்கு பூத மெளியுட்புக்கு முதற் றா ப்பகுதி ள். * இருள் ஒரே பொருள் அளவில் ரத. யு டது மெய்யறி வத் தடுத்தத் த் ளையு. பிற பொருள் ளையு. மப்பது. அது று முராதாதலி அழி ரது. நி ர்ச்சியுள்ளதா வு பற. ள் டேற்செ. டதுபோ, இரு ளுளதா வு மெய்யறிவு அத ளி தடுத்து உயிரையுயர்த்திவிடு.

மூ. ட்டிண்டன் மயயு கூறிய ஆங்கியோர் இம்றினி று. டீ முயற்செ மெ டெ வு இம்முயற்சி செய்யாதார்

* மமும் பூத ஓர் தோற்ற. யால் ஓரி ப் பொருட் ளே. மெளிப்பொருள் ள் மெளி ருவின்கிற் றோட்புற்று மூலே யப டந்து ஓரேனே திரியத்தாற் பெறப்பட்டு புத்தி ால் ரிச்சயி ப்பட வித்தியாதத்து. உயிரி றி ளின்க, டயிர் அப்பொருள் ளை அறியு. டே ஓட்டு அறிவுநா ளள் இங்வு. மய ரது மனத்கும் பூத ஓர் குமுள்ள தொடர் ப ஈராயிரம் ஆண்டுகளா ஆராய்ச்சிசெய்து இன்று டய்கு ர். பொருள் ளை உயிர் அறியு. யு அர் கின்னு பு ப்படி து

பிணத் தயொப்பாரெனவும் செய்தோர் ஈனாடராலும் ப்படு
ரெனவுத் தெருட்டிச் சூத்திரத் தழுடித்தார். (கு-உ..)

உயிரை ப்படு துடம்பி னேறும். அறிவு தொழில் வேண்டாகி
மயும், மலமறைப்பும், நிழிப்பு னுடறும் ஒடுக் ஒடுமி
னு ஐந்து நிலைகளும் உய அறிவுப்பொருளார். (கு-ங்.)

சித்தத்துள்ள வித்திய தத்துளை இய இவ்விரு தத் தத்
மும் ம முதலிய ந்ற ஏ, உயிர் அறிவு தொழில் வேண்டி
உறு. (கு-ச)

மாயப்பொருள்கள் உயிர அறியா. உயிர் ன் இற மய அறிய
இற உயிரி நிலைநேற்ப அறிவை ஓடுப்பார். ஐதொழி திருரு
ளின் சந்திதிய ஈன (கு-ரு.)

இற ஈனா த்தா நியப்படுவர். (கு-.)

உயிர் மய அதன நியத்த து; ஆதா அதனை அறிய மு
வேட்டு. (கு-.)

அதற்குரிய முற்சியா யிர் நிழியுறி டேட்சேரியிற் பிற்த
நெதர் வுத் குடிப்பெரு யயுத் தந் தயினுயர் யுமுணராத
டெ ரினைத்து டேடரதே செய்து யுளின் டேந்த புத்
னை டேடரிற்பிரித்து இள ர ப்பட்டஞ் சூட்டியதுபோ சிபெருமான்
குருடிவினின்று தீ செய்து மு ம்பு டேடரிற்பிரித்துச் சி
ரக்கி ப்பார். சயதி பெற்றோர் சரி ய்கு விசேடதீ பெற்றோர்
கிரியாயோ னுக்கு கிர ஈனதிக் கபெற்றோர் ஈனா த்து குமுரி
வர். (கு-அ.)

உல இப்ப்கள் பொய்யெனவும் இற ஈனது திரு ஈருளே மெய்
யெ வு ண்டித் தனையும். றந்து தீக் கயிற்பெற்ற திரு ட்தெழுத் த
மு றப்படி உச்சரிச் சிவஞானப்பேறுண்டார். ன முதலி ற்றந்
பிரபஞ்சத் தயறித் பாசஞானத். சுத்தவித் தயால் உயிரயறித் ப
ஞா. திரு ஈருளி றிார் இற ஈனை அறித் சிஞா. (கு-.)

சிஞா த் தப்பெற்றோர் த் செயலி றிச்சி செய்த ஈ வினை
செய்யுபோது வினைப்பய அ ஈனைய டயாது. (கு-உ.)

அ பரமுத்தியிடு சி ஈந்தத் து. று. று நிற்பன். கும்சித்
த் ஈ பந் றிப்பிற பொருள் ஈ ஈணன். வினை அ ஈன ஒரு ஈ
மும் பற்றாது. இறையும், யிரும் அறிவுப்பொருளாயி் அ ிற்றன் டே
றுமையென யெனின் சிவமானது அருள் பிறப்பிறப்பு சிற்றிப்
பேரின்பம் அறிவு ஆகிய இ ிற் றக் ஓடுப்பது. உயிர் இ ிற் ற ஏற்பது
புத்தி தத்தம் அறியத்த தாயினும் அது உயிரா ஈ, ஈறு யிரு
ஈ ஈது. (கு-கக.)

சீர்த் முத்தர். ன் (ராயி) நிலம்மெய்யடிய ரோடும்பொழுதுபோகி
 னைய யிர் னை ல் பழிப்படுத்து ன். ஆதலால் அ ிர்க்கு, தொண்டு
 செய்து அவரால் இறையருணப் பெறு, டனும். (சூ-கஉ.)

இ ிரிய தூற்கு முன்னுளி ரசெய்தோர் மனானதேசி ர்
 சி ராகிரயோகியர் ஞா ப்பிராசர் நிர்ப்பவழகியார் சி ிஞா யோகி
 யர் சப்பிரமணியதேசி ர் ஆ ிர். மனா தேசி ர் திருஞானசுப்பந்த
 ச ராமிகளி ி அடியர் ன் அறுபத்து ி ருனொரு ராகிய ஆள ித் தின்
 ளலின் பரப்பையிலுள்ள ிர். மேறு தூல்களுக்கு முரையும் பரத்தமிழர்
 பாணு என்னு ி தூலுமியற்றிய ிர். சி ராகிரோ கிபர் ிர் ஆ சபரி
 பா சதாசி யோகிந்தாரின் மாணு ிர். சூரியனாரே ராயி டத்து
 முதற்றலை ிர். ிஞா போதத்திற்குப் ப் னீராயிர் ரோ ன் ர
 எழுதிய ிர். ிபரிபாவை முதலிய ப் னிரு தூ ி செய்த ிர்.
 இதற்குச் செய்துரை அக மிக் தாய் ஆ ிமேற்றோணி ம் துள்ளது.
 ஞா ப்பிராசர் பாழ்ப்பா ரத்திலே திருநெல் லையிதே தோ ிறிய ிர்
 திரு ி னாமலையில் ஆ தூ ி னையோதியு ிந்த ிர். பெளத் ரா
 வீருத்தி சி ிஞா போதவீருத்தி சித்தாந்தசி ராணி பிரமாணதீபி பிர
 ததீபி அஞ்ஞா ிதேச ி சி ியோ ரா ி சி ியோ ரத் ி முத
 லிய தூல் னை ிடமொழியிலியற்றிய ிர். சித்பரத்திதே யுள்ள ஞா ப்பிர
 ர ிஞானத் த் ிடுவித்த ிர். ிஞா ரோகியர் திரு ி ிடுதுறை
 ராதீ த் தச் சே ிந்த ிர். சி ிஞா பே தத்திற்குப் பேரு ரயஞ் சிற்று
 ரயும் முதிய ிர். இ ி னவின் சஞ்ஞா னி முதலிய இ ி னதூ
 னும், ிஞ்சிப்புரா முதற் றாண்ட் முதலிய இ ி கிய ிஞ் வேறு
 பிறதூல் னும் இயற்றிய ிர். ப்பிர னி தே ி திரு ி ிடுதுறை ஆதீ
 த் தலை ிர்களுள் ஒரு ிர். இ ி ி ிஞா யே கியாது பொழிப்புரை
 ப் பதவு ரயா ிச ிர்.

ப மு வு ர னை ிற்றற் இ ி யவீ ி ன ிதூலு ிர்வு
 து ிறிவுட் டப்பட ிர் இ ிநாட் ளிற் பெரிது பய் படா
 ிடு ளிதா டயு ி ன ஒரு ர இ ிறிய யாதெ வு ிந்த
 ரொழுப்பு ி திருவி தேசி ர் இ ிவு ர ய எழுத்த்தொடங்கி ிர்.
 இ ிர்தமிழ் ஆ ி ஆகிய இர ிடு ி கு ிற்று ிட்டனைச்சட்ட அறிவி
 லு ி தீர்போ ிர். ிப்பற்றிலு ி ன்ளத்தாய் மயிலும் பிறர்க் வி
 ருப்பிலும், ம் தராய்ச் சமயதூல்கட்டு ரயெழுதித்தரு ித தமது முழு
 முயற் யா வு ி ிதொ ிடா வு ி ப் ிஞா ிளில் மேற்றோ ிடவர்
 திருப்பு ித்திராட்டுகு ி தா ி ராத்துகு ி சி ிப்பிர ிசத்துகு ி
 அரிய உ ர இயற்றி ிர்.

இந்ததூற் றெழுதிய உ ர ி ிரு ராயி ிறாட்டாதலும் ிறிப்பிறதூ
 ளிலு ிள் அரிய ரு, து னைச் சே ித்துப் பொருளை அ ி. மு ிறப்படுத்தி

1குத்துக் காட்டுவது. குத்திரன் அதி ரண்களா * 1குக். ப்பட்டு அதி
ரண்கள் பிரிவுகளா 1குக். ப்பட்டன. ஒவ்வோரதி ர ப்பகுதியி
றொடக்கத்திலுள்ள வகைகளை 1ாசித்தின் இந்நூலி் பொருள் ஒரு ரு
புலப்படும். செய்யுள் ளுக்குப் பதவுரை குறிப்பு ர பெருப்பாலு் அ
மிக்கது. சமயவறிவு் தின்றியமையா ராய் ன் ராவும் இதிற ர ர்.
பலகிரியைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. பிறர்கொள் சுயி் அமற்றி் மறுப்பு
அவ்விலிடம ளில் தெளிவாகவி வு். அள யி் ணமு் உ ரயு்
அளவைநூலா த் தனியே வெளியிடத்த் ளா. அறு 1 ச் ம ந் ளி்
கொள் ளுநம் (உ) †, வீட்டிட ளு் (௬௩ உ௬), தீக் 1 யு்
(உ௮௮), ளை ள் புராணந் ளின் ளையு் (. ௩) நாற்பாதத்த் யு்
(உ௬௬, உ௭௦) சிவபூசையின் அக்ஷமு் (உ௭௨ ௩௦) ஐ் தெழுத்து சந்தி
யா ளந்தனப்களின் முறையு் விளக் மு் (உ) ணேடிய அளவு விரி
1ாக்க் ளட்டப்பட்டன. தத்துவத் தீக் அத் 1ா ஆகிய மு் ளு் படத்தி
றாலு் விளக் ப்பட்டன. (௬௩, உ௮௭, உ ௨) உ ர நூட்ப் ளுள் அ த்த
மாய சத்தமாயையோடு தோ ள்றியதா ப் பொரு் கூறப்பட்டது. (௩)
உ௮௭-ம் செய்யுளில் உ் மையை எதிர்மறையா ள் டது 1 இனி து
அனைச்சிறப்பு. ளையா க் கொள்ளோ ர் சி ர் பேரறி 1ா ரிற் கூடாடொ
முக் த் , ஏற்றிக் தம்மையனற்றில் வீழுத்தா ர். இச்செய்யுட்கி் வு ர
எழுதவே இந்நூற்கு ர செய்கற்குப் போதிய ஏவுதலெ ன்று தேசிரகூறி
யுள்ளார். கையாணது சென்று தேய்ந்திருது இளப் பி ற ரி ற ரி 1ா
ராகிய 1ாறு இறுதிவரையும் வளர்ந்து ளந்தது. தேசிர சித்தாந்த ச்
துக்குச் செ ய்த பேருழியம் எவ்விடத்து மெந்நாளு் பாராட்டத்த் து

‘நமச்சிவா 1ா அழ் ரதன்றான் ரழ் ’

யாழ்ப்பாணி, புலோலி

இரத்தாகுதி (19௮௮) ணிம் ௧௦௨

க. சிவ ரதகந் .

* தன்றாற் கூறப்படும் பொருளு் அதன் ன் ஐயப்படும் அதற்குப்
பிறர் கூறுப் ப் மு் அதனை மறுத்துக்கூறுஞ் சி, தாந்ததுணிபு் இ
யு் ள் னு் இ ம்றுக்கு ரிலை ன் ன் டு அதி ர ளெ ப்ப . (
ஞா பாடிய)

† இ ி ள் செய்யுளை் குறிப்ப .

சூத்திர அதிகாரண அட்டவணை

	சே. ப. பக.	
அயிர்	(1-6)	1
அயிரி	(7-20)	9
முதற்குத்திர	(21-90)	39
முதாதிர்	(22-37)	40
இரண்டாதிர்	பதியும	
	பதிபிரபஞ்சத் தாரிய	
	படுத்துமூற	(38-57) 55
மூரூமதிர்	கியி	(58-90) 78
ராஞ்சுத்திர		(91-186) 111
முதாதிர்	அத்துவிதபெத்த	(92-93) 112
இராடாமதிர்	{ மார்மி	(94-130) 115
	மாயா ராயேய	(131-163)
	நித்த	(164-169)
மூரூதிர்	ஆ	(170-186) 183
மூரூஞ்சுத்திர	{ ப வுண்மையு	
ராஞ்சுத்திர	{ பசுவில ணமு	(187-221) 204
முதாமதிர்	ப வுமை	(188-190) 205
இராதிர்	பசுவில ணம்	(196-231) 213
தாஞ்சுத்திர	பதியுயிர்க்குபுகரித்த	(232-239) 248
முதாமதிர்	பதியுயிர்க்குபுகரித்த	
	ரண	(231-233) 249
ரண்டாதிர்	பதியுயிர்க்குபுகரிக்க	
	முறை ம	(234-239) 251
ரூஞ்சுத்திர		257
ஏழாஞ்சுத்திர	{ உப நிப்பிற்பதிப விலக் ண	(240-252) 268
மதாதிர்	உப நிப்பிற் ரசவி க்	
	ண	(241-243) 258
இராடாமதிர்	உப நிப்பிற்பதியில்	(244-248) 262
மூரூமதிர்	உப நிப்பிற்பசுவிலக்	(249-252) 268
ட்டாஞ்சுத்திர	உப நிப்பி	(253-291) 273
முதாதிர்	குருதிக் யில	(254-262) 275

சூத்திர அதிகரண அட்டவணை.

		செய்யுள் பக்.	
இரண்டாதிர்	சு. 1. சாதனை		
	சி. ஞானம்	(264-280)	297
மூன்றாதிர்	ஞானநிடை	(281-289)	341
நான்காதிர்	அத்துவிதமுத்தி	(290-291)	360
ஒன்பதாதிர்	உபாயநிடை	(292-303)	362
முதலாமதிர்	சாசுபதிஞானம்	(293-296)	364
இரண்டாதிர்	பிரபஞ்சமறுப்பு		
	சி. ஞானப்பா	(297-298)	371
மூன்றாதிர்	திருஞ்செழுத்து		
	அந்தரி	(299-303)	375
பத்தாதிர்	சி. ஞானியரில்கணம்	(304-309)	398
முதாதிர்	சி. ஞானியரும்		
	சு. நு. ரு. சியு	(305)	403
இரண்டாதிர்	சி. ஞானியரு		
	வினைவினைவு	(306-309)	404
தினொராதிர்	சி. முத்தரிவகணம்	(310-321)	414
முதாதிர்	பரஞானம்	(311-315)	418
இரண்டாமதிர்	அத்துவிதப்பரமுத்தி	(316-321)	427
பன்னிரண்டாதிர்	சு. விவி		
	குரு	(322-328)	440
முதாதிர்	ரது	(323)	443
இரண்டாதிர்	சு. மலி. சே	(324-325)	446
மூன்றாதிர்	குருசே	(326-328)	453

உரையிறகண்ட நூல்களின் அட்டவணை

உ. விள. (வி)	
ஒழிவிடாடு (ஒழிவி)	
கந்தபுர (ந்த)	
தபுராண நீத (தபுராணி)	
ந்தர் விடா (ந்த-வி)	
சு. ப். பரார (சு. -பரார)	
சுத்தியார்த், ப். பரார (சுத்தியார்த்)	
சுத்தியார்த் இர சிய (ந்தி-இர)	
சித்தார்த் ராராவளி (சித்-சாரா)	
சித்தார்த் ப். பரார (சித்-பரார)	

உ ரயிற் ண்ட நூல்களின் அட்டவணை.

- சி ஞானசித்தியார்பரப . . (சி-சி-பர)
 சி ஞானசித், யாரு ர சி ஞானமு ரி ிர் (ஞா-சி ஞான)
 ஞா சித்தி றாரு ர சி ிரே கி ர் (சி ிர சி ிரக்கி)
 சி ஞா சித்தியாரு ர சப்பிர ணியதேசி ர் (சப்பிர)
 சி ஞா சித்தியாரு ர, ஞா ப்பிர ர ர் (ஞா ப் ஞானப்பிர)
 சி ஞா சித்தியாரு ர நிர ப டிகி ரர் (நிரம்ப)
 சி ஞா சித்தியாரு ர றஞா தேசி ர் (மறை றஞா) [மொழி]
 சி ஞா சித்தியாரு ர றொழிபெயர்ப்பு சாமிப்பிள்ளை (நல் சித்
 சி ஞா போத றபாடிய ிராமி ரதப ிதர்பதிப்பு (சி-போ-பா)
 சி ஞா போத றபாடி ி வி ராதபி ிளை பதிப்பு (சி ஞா-பா)
 ஞா போத (சி போ)
 சி ஞா போத பா ி டிப்பெரு ர விருத்தி (சி-போ பா)
 சி தருடோத்தர (சி தரு)
 சி ப்பிர ரச ி புத்து ர ி ப்பிர சி ப்)
 ச யநெறி (சம)
 ச வினாவி ட, ஆறுமு ி ர் உ ி பா (வினா)
 தத்து ப்பிர ச (தத்)
 தத்து ப்பிர ர ி தப்பி ிளை உ ர (தத்-உ ர)
 தமிழ்ச்சொ ி ராதி தி ரடே ிற்பிள்ளை (த றொ ி ராதி)
 தாயுமான ிர்பாட் (தாயு ர)
 திரு குறன் (குறன்)
 திரு திர (திரு)
 திரு றோ ியார் (திருக்)
 திரு றாச (திரு ர)
 திரு றாதவூர்புர (திரு றாத)
 ஷே றற்பிள்ளையு ர (திரு றாத-உ ர)
 தே றார் திருஞான பந்த மூர்த்தி றாயனார் (தே றா-திருஞா)
 தே றார் திருநாவுக் ரசநாயனார் (தே றா-திருநா)
 தே றார் சுந்தரமூர்த்திநாயனார் (தே றா-சுந்த)
 பட்டினத்தார்பாட் (பட்டின)
 பெளஷ் றா மம் (பெ ஷ்)
 டே 'கிய பரிடத' (ம டோக்கிய)
 யிருடே ந்திரா மம் (யிருடே ந்திரா).

சி மயம்.

பஞ்சானசித்தியாசுப

பாயிரம்

விஷயம்:

1. வி . . . ()
2. ர . . . ()
3. தூவி . . . ()
4. துதவி பொருளுடையே . . . ()
5. அ . . . ()

1. வி ய . . .

ஒருகோட்டனிருசெவியும் மும்மதத்த
னல் ராய் ரத்தனாறு
ருகோட்டம் பிறழிதழித் தாழ்ச டயா
றருமொருவாரத்தினுள்
ருகோட்டன் பொடும் ண்கியோரதே
யிரவுப லுணர்வோர் சிந்தத்
திருகோட்டு மயன்றிருமால் செவமுமொ
ரோவென்னச் செய்யுந் தேதே .

(இத்பொருள்). ஆறு யு. கோட்ட தருபிற லைவு
பொருந்தி பிறயயு இதழி ரு. ற லை யு அணித்
தாழ் டா. தரு தாழ்த ட யு ட பெரு ரு த்தரு
ளிய, ஒருகோட்ட ஒருகோ. ப யு ட டரு இரு வெ ி ர
டு வெ லையு ட டரு மு தத்த மூ று த லையு ட
ரு நா ா ா ா ரத்த தூ குகி ற யு ா ா ா ா ா ா
மு ட டரு ஆ. ஒரு ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா
போலு மு த த யு ட லீநா ட லு ா ா ா ா ா ா ா ா
ஒட்டு அன்பெ டு. ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா
இரவு உ ர் ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா ா

சிங் தத்திருகு - அறிவிற்பொருந்திய மலர் குற்றத்த த, ஒட்டிம் நீக்கும். அதுவுமன்றி, - அபன் திருமா செல்பு ஒன்றே என்ன - பிரமவிட்டிணுச்சுளுடைய பாழுவ் ஒருபொருளோ என்று அதனை வெறுக்குப்படி, தேவு செய்யும் - தெய்வத்த மப் பெரு பாழையு தரும்.

குறிப்பு. 1. ஒரு டோட்ட என்பது பரஞானபதி என்பதயும் இருசெவியன் என்பது சர் ஞஞத்துமும் சர் டர்த்திருத்துவமுமுடையார் என்பதயும் மும்மதத்த என்பது இச்சா ஞானக் கிரியைகளையுடையார் என்பதையும், ஐங்கரன் என்பது பஞ்சகிருத்தியபதி என்பதயு குறிக்கும் என்பர். ஈல் ஈய் துக்குகின்ற ஈய். நாலுதல் - துக்குதல்.

2. ஆறு என்பது அக்காரத்த அட்கு ஈல்ல மயுடையார் என்பதைக் குறிக்கும் என்றும் பிறசர டந்தோருக்கு உயர்நிலைய அருளுபார் என்பதயு, ஞான ஈலினார் என்பதயு சர் ஞஞத்துார் என்பதயும் குறிக்கும் என்று இதழியும் சடயும்முறையே உபார் மும் அமும் ஈனப்பட்டித்திருவாருளைக் குறிக்கு ன்றுஞ் சொல்லப்படும்.

3. ஈரணம் - யானேமும். ஆகுபெயர். யானேமும் பிரணா சொருபார் என்பதக் குறிப்பது.

4. தான் ன் ஞானசத்தி ஈரி ஈசத்தி ஈன் குறிப்பன. இச்சத்தி ன் மலத்த நீக்கி ஞாத்த அடயச் செய் ஈன ஈதலா சிங் தத்திருகு ஒட்டிம் என்று தேவே செய்யு என்று கூறினார். திருகு ஈறுபாடு குற்றம். தேவு தெய்வத்தம்.

5. உருகு ஒட்டி அன்பு: உருகு உருகுத். ஒட்டி ஒடித். உருகு ஒட்டி என்பன முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ன். ஒடிப்பது ஒட்டிப்பகுதிவி ஈரப்பட்டது.

6. ஈணை ஒழித்துச் ஈப்பேற்றத்தா ஈர் திரு ஈடி ஞாக்கு ஈடூற்ற நீக்கி ஈந்து ஈனிது முடிவுபெறச் செய்த் அருய் ஈறு ஈப்பது குத்த.

பேழிப்பு. ஈர் ஈவு ஈடய திரு ஈடி ஈ் பேரன்போடுத் ம ஈங்கி ஈடவிடாது தியானிப்ப ஈரது மலர்குற்றத்த நீக்கிச் சிவத்தத் தரு.

2. பரசிவவணக்கம்.

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கு மவ்வவர் பொருளாய் வேறங் குறியது வுடைத்தாப் வேதா கமங்களின் குறியி ஈற்றந் ஈறிவினி ஈருளான் ம ஈனியம் மயோ ஈப்ப ஈகிச் செறி ஈழி யாது ஈின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம்.

(ஈ - ஈ). அறு ஈச் சயத்தோர்க்கும் - தனித்தனி அறு ஈ கப் பட்ட புறப்புற புற அப்புறம் அகம் என்னு் சமய ஈளில் ஈிற்போருக்கும் அவ் ஈர் பொருய் அவ்வச் சமயத்த ஈர் ஈ ஈடமுதற்பொரு

ளாயும் டோறும் குறியது உ. டத்தாய் - சித்தாந்த 6ச 1ருக்கு அச்ச யத்தர் கூறும் இலக் ண் றுக்கு டோறய இலக் ணத் தயு டயதாயும் டோதா மக் ளின் குறி இறந்து டோதா ங் ளின் கருத்துக்கு எட் டாததாயும் அறிவினில் அருளால் மன்னி அறிவினு றி ராகிய அக்கு அ மயோடு அப்ப ஆகி அவ் றிவி வியாப அறி ப் பயப்பிக்கு சத்தியு் சி டும ஆகியும் செறிவு ஒழியாது நின்ற - கு் செறிந்து வியாப மாகி நின்ற சி டன் அடி டெ னி ட்ப்பாட் சி டெரு றா து திரு டி ச் சிரசின்மேற் சூடிக்கொள்ளார்.

நிபு. 1. அது கச் சமயத்தோர் புறப்புற புறம் அ ப்புற அ ன்னுஞ் ச யத்தர்.

புறப்புறச்சம த்தார் - உலோ ராயதர் மாத்தியமி ர் யோ ரசாரர் செளத்திரா தி ர் பாடி ர் ன்னும் நா ி ப் பொத்தர் ஆரு தர் ன்னு அறு டுமா ிர்.

புறச்ச மத்தார் தார்க்கிகர் மீமாஞ்ச ர் ஏ ர் மாதிகள், சா் கி யர், யோ மத்தி ர், பாஞ்சராத்திரி ள் என்னும் அறு டு ர ிர்.

அ ப்புறச் ததார் பாசபதர் மாவிரதர், ரபா ர் ரா மத்தி னர் ரா தத்தி ர் ஐக் ராத சவர் என்னும் அறு டு ர ிர்.

அகச்சம த்தார் - பாட ணவாத ச ர் பேத ராத ச ர் சி சமவாத ச ர் சி ட் சிராந்தவாத ச ர் ஈச ரவலி ரா ராத ச ர் சி டாத்துவித ச ர் ன்னும் அறு டுமா ிர்.

2. அவ் றவர்பொருளாய்: (a). உலே க தா பிருதிவி அப்பு தேயு ராயு என்னும் நான்கு பூதங் ளுமே முதற்பொருள் என்று அ ி நித் தப்பொருள் என்றும் கூறு ிர்.

(b). ரா ி ப் டெ ள்த்தநீழ் புத்தக்கடவுளே முதற்பொருள் என் று அ் டவுள் பஞ்ச ந்த ள் கூடிப் ப வுணர்வு ன்டாகிக் ணபங் ப் படு திதின்றி முத்திசொருபமாயிருப்ப ிர் என்று கூறு ிர்.

(c). ஆரு தர் அரு க் டவுளே முதற்பொருள் ள் றும், அ ிர் அந்த ளூன் அநந்ததரிசனம் அநந்தவிரியம் அ ந்தச ம் நிர்நாமம் நிர்க்கோ த்தி ிம் நிராயுஷ்யம் சம்மியதாபா ி என்னும் எண்குண் ளையுமு டயர் ன்று கூறுவர். சம்மியதாபாவம் - அழிவின் ம.

(d). தார்க்கிகர் நிலம் நீர் தீ ளி ஆ ராய் ரா தி ச ஆன்மா ன் எனத் திரவியம் (பொருள்) ஒன்பது ி ப்படும். அ ிற்றுள் நி முதலிய நான்கும் அறித்தப்பொருள் ள். இ ிற்றின் ரா ராகிய நி ினு நீரணு தீ னு ளரியனு ன்னும் நால் ப் பரமானுக் ளு ஆகாயம் முதலி ஐந்தும் நித்தப்பொருள் ள். பரமானு ள் ன்மத்து கேது ிா ப் பிர ள்ச யத் தோன்றி நி ிறு ஒடுங்கு. ஆ் ர பரமான்மா சீ ரான்மா

() லர் பா த் தயு ட மூர்த்தி ாகி சி டே முதற்
பொருள் எ ி ர். பா த் தலையோட்டா ாகி பாத்திர .

() . தநநா அ னியும் உபவீதமும் தரித்த மூர்த்தி ா
டே முதற்பொருள் பர். உபவீத பூணுந் .

() . ர தந த ரு மு ' பு' தரித்த மூர்த்தி ா ய
டே முதற்பொருள் பர்.

(0). கீ த ா தியே முதற்பொரு . அது சி ி சதா
டே ரா னு பெரு ட அரு ி அருவுரு ம் ரு ி
னு இ ி னையு டயது எ பர். இ ிர் ஆ ி த்தினுண்
ொ ாராதலி அப்புறச் த்தாரே டி த்து எ ப்படுவர்.

(p). ப ட த ா முதலி அச் ச யத்த ிர் அறு ிரு பதி
தா ி டே ரா னு பெரு ட அரு ி அருவுரு ி
உரு னு இ ி னையு டயது பர்.

. டே ரா குறி து உ டத்தாய் த்தாந்த ாரம் கூறப்படு
செ ரு த் தயு ட தாய் இ ிர் தா த டிவி தாகி
சொருப டே முதற்பொருள் ிறு அச்சொருபசி ி ஆ ா
பொருட்டி ஐ தெ ழிலுஞ் டெ ய்தற் இ ி போ அதி ார னு
மூ தடத்த டி ி டே ரா ிறுஞ் சொ ிர்.

4. டே த ி னி குறியிற்றது டே தத் த ஓது தினம் பாசனா
மு ட அப்பாசரு த்தாற் சி ி அறியப்படாத ிர். ா
னா ஓ தின அபரனா மு டாம். அபரனா த்தா அறி ப்
டு டே ரா னு ஓ ரு டே அனுப ா அறி ப்படு ாராதலி
டே தா ி னி குறியிற்றது ிருர். (டே 293) குறி
த்

5. அறிவினி அருள ி னி ஆ அறி ி திரு ிரு
டே டெ டொரு தி யிரு குயிரா

6. அ ி ி டே டப்பனாகி நிறற் த்தியு மு ஆ
அறி ிப் பொரு த்தி ிறு அத எ தே அறி ி நீ கி வி ாப அறி
உ ட கு ப்து.

7. ி டி ி து கு 'கிரி ா டொருப' த்தி டொருப'.

பெ ழிபபு. அறு ி த்தே ரு கு அ ி ி ி டே டமுதற்
பொரு ாயு த்தத் த ச ி ரு குச் சத் தத் த செ ருபி ாயு ானா
த்தா அறிந்தனுப ப்படு டதாயு உயிர் குயிராயு உயிர் று கு
வி அறி ிப் யப்பிப்பதாயு கு வி ாயிரு ி ர ி
து திரு டி ச் ரத்தி டே ற் கு டி டொ ா

3. நூலின்வழி.

என்னையிப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னாலே தாளினை தலைமேற் சூட்டும் [நூல்
மின்னம் பொழில்சூழ் வெண்ணெய் மே விவாழ் மெய் ண் டா
சென்னியிற் கொண்டு சவ, திறத்தினைத் தெரிக் லுற்றும்.

(இ ள்). இப்ப த்தி் சேரா . இப்பிறவிக் டலில் அழுந்தாத
படி, அருளினால் ானை எடுத்து ருணையாகிய மையினால் எ்னை
டுத்து, என்சித்தத்தே த்னை ித்து து அறிவிவே தமது சொரு
ப் விள்கு படி செய்து தாள் இனை தலை மேல் சூட்டும் திரு டி ள் இர
டினையும் செ்னியிற் சூட்டித் தி் செய்தருளிய மின் அமர் பொ
ழி் சூழ் டெண்ணெய் மேவி வாழ் மெய்கண்டா - மின்ன பொருந்திய
மே ம் தருகின்ற சோலை ள் சூழ்த் திரு டெண்ணெய் நல்லூரி ல் விருப்
பமுற்று வாழ்கி ற மெய் டதேர் அருளிச்செய்த தூ ி ஞான
போத எ்னும் நூலை செ்னியில் டெண்டு ற்றய பிராணதூ
ளு டெல் ாம்சிரத்தானமா க் கொ டு ச ித்திறத்தினைத் தெரி
உற்றா - ச ித்தாந்தத்தின் உ யர் விள்கு ாம்.

தறிப்பு. 1. சித்தத்தே த்னை ித்து து அறி அருளுரு
ா ி.

2. மி் எப்பது அதனையுடைய தே த்துக்கு ஆகுபெயராயிற்று.

3. திறம் ன் இயப்பு. கூறு ப்பொருள் டொ டு ச ா
த்திற் சொ லு பதி பச பாச கூறு னை எனினும் அ யு்.

பே ழிப்பு. மெய் ண்டதேர் அருளிச்செய்த சி ழுர்னபோத நூலை
முதலூ ா டொ டு இச்சி ழுானசித்தி ய் கூறுகி ழு்.

4. தலியபொருளும் டே ட்பே ரும் ப னும்.

பண்டை நற் றவத்தாற் றேன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணுந்
தொண்ட ரத் தானே தூய கதிபினிற் றெருகுப்பன் மார்க்கர்
க ள் டநூ லோதி விடு காதலிப் பவர்கட் சேன்
புண்டரி கத்தாள் சேரு பரிசினைப் புகல லுற்றும்.

(இ ள்.) பண் ட ந் த ித்தால் முன்செய்த த ித்திலு
தே தோ ி-சாமுசித்தராய்ப் பிற்று பர னைப்பத்தி பண்ணுத் தொ
ட ர பரமசினை அன்பு ாத்தி ரயால் வழிபடுகி ற அடி ார்
னை தானே தூ தியினி் தொகுப்ப - அப்பரமசின் தாமா டே
கதியிற் சேர்ப்பர் ஆ ா அச்ச முசித்தருக்கு தூ டே ண்டப்படு
திலை ார் ி ண்டதூ ஒதி ழுளி ள் பிர ன்றறிது

க் கொண்ட நூல் னோப் படித்து வீடு நதலிப்ப ஈர்கட்கு அந்நூல் ன்
புதியால் முத்திபெற விருப்பு நயிருக்கு, ஈசு புண்டரி த்தான்
சேரு பரிசினே - சி பெரு ணு டய செந்தாம ர ர் போர்ந்த திரு
பினை அ டயு மு ற மயினை பு ல் உற்று இ டே குத்துக்
கூறுகின்றும்.

குறிப்பு. 1. பர் டநற்றவத்தாற் றேன்றிப் பரமனைப் பத்திபண்ணு
தொண்டர் சாமுசித்தரா ஈர் முற்பிறவியிலே சரிய கிரிய யோ
னோச் செய்து சித்தசத்தியு ட ராய் ஈழ்து, மீனப் பிற்குப்பொழுது
அத் ஞா த்துடனே பிறந்து சினைப் பா னைபண்ணுமார். ச் த்தம்
பதினி று ந்த தத்தித ஈகிய சா்சித்தர் என்பது தமிழிற் சாமு த்
தர் றுயிற்று. ஸ் ர் று சித்த - முடிவுபெற்றது. பரி ரா ஈர்
வி டே ராய் ஞா சாத்திரத் தஓதி அறிந்து முத்தி டயவிரும்புமார்.
பியிர் வி மு டய ர். இது வி ன் ப தப் பகுதி ஈவு ட
தத்திதபத். விய - ஒழுக் டிழப டு. பிராகிருதரா ஈர் முத்தியி
விருப்பி றி விபுரித ஞா முடைப ராய்த் தே ஈதி னே ஆ ஈ று
பிராகிருதியிலு டான போ போகிய னைப் பர் னு னுப
மர். பிராகிருதர் பிர ருதியிலே தோ றிய ஈனை டொன்பர் அறி
வி ஈத மர். இதுவு் தத்திதம்.

2. தா டே து தியினிற் றெருப்பன் பர ஈர் சாமு த்தருக்கு
அநுக்ர ஞ்செய் து விஞ்ஞான ர் பிரளயா ருக்கு அநுக்ர ஞ்செய்
துபோ ர். விஞ்ஞான ருக்கு அறிவு றி ஈய் றி னு உ ர்த்து ஈர்
பிரள ருக்கு ஈர் மு சதூர்ப்பு ன ன ட் திரிநேத்திர முத
விய றுப்பு னோடு உரு டிவு டெ மு ன் னி னு ர்த்து மர். அது
போவச் சாமு த்தருக்கு அறிவு றி ஈய் றி னே னும் மு ன் னிலையி
டொளிப்ப டேனு உ ர்த்தி ருளு மர்.

. ஈர்கர் சன் ஈர்கர் ஞானி ன். மார் ற் என்பது ஈர்
ர் த் தலைகு றயாயிற்று.

4. இச்செய்யுளா் துதலியபொருளு டே ட்போரு பயனுக் கூறப்
பட்ட . துதலியபொரு் திரு டிய அ டயு மு ற . டே ட்போர்
நயி ர். பய் திரு டிகூடுத்.

பே ழிப்பு. சி பெரு ணு ட திரு டி அ டயு மு ற
பியிராயினர் கு இ ன் னலிற் கூறுகின்றார்.

5. அ வயடக்கம்.

மறையினு லயனான் மாலான் மனத்தினு ஈர்கான் மற்றும்
கு றவிலா ளவி னு லுங் கூறெனா தாகி றின்ற

இறைவனார் கமல பாத மி றியா னியம்பு மா ச

நிறையினார் குணத்தோர்க் டெ ல்லா நல யினை நிறுத்து ம் றே

(இ ன்). ம. நயினால் தே. என்னுள் அயனார் பிரானுள்,
 ரா. விட்டுணுவினாலும் த்தினுள் னத்தினுள், ரா. ரா.
 ரா. கினாலும் மற்றும் கு. நயி. ர. அளவினாலும் தே. கு. நயி. ர. த.
 பிரமா. னாலும் கூற ஒனது ஆ. நி. ர. அளவிட நி. து. சொ. லு.
 தற்கு அரிதாகி நி. ர. இ. த. னார். ம. பாத. பெரு. ர. து. தெ.
 தாம. ர. ம. ர். போலும் திரு. டி. னி. ப, இ. இ. இ.
 பு. ஆ. ச. இப்போது யா. ரொ. லு. தற்குக் கார. ய். நி. ர. பு. லிய.
 ஆ. ச. யா. து. நி. நயி. ஆர். கு. த்தோர்க்கு. லா. நி. ர. த.
 தினை யு. ன. ய. பெரியோர். ல். ரா. ர். கு. யினை. நிறுத்து. ரி. ப்.
 பினை. உன். டா. ர். கு. ம்.

நிபு. 1. நயினால் தே. பா. ரு. ராத. லு. ி. ப்.
 பா. ரு. த்தால் அறி. ப். பாத. ராத. லு. ம. நயினால் கூறெனாதா.
 கி. ன். ரார்.

2. அ. னு. ரா. ர். பிர. விட்டுணு. ளிரு. டு. பிர. .
 னு. ப. ச. ரு. த்தாற். சி. பிரா. னு. ட. அடி. மு. டி. னை. த்தே. டி. யு. அறி. தி.
 ராத. லி. அ. னு. மா. ர். கூறெனாதா. ரார்.

த்தினுள் ரா. ர். : ப. ரு. த்த. யு. ி. ர். கு. ப.
 ரு. த்த. யு. குறி. த்த. நி. ர. ஆ. போ. த்த. தா. அறி. து. ப. ரு. .
 பிரு. தி. வி. மு. தல். ராத். மீ. ரு. கி. த. த்து. ி. ர. லு. டா. ர. ர. ரு.
 . . இ. ப். ப. ரு. பா. ரு. ளா. அறி. ப். பாத. ராத. லி.
 ம. த்தினுள் ரா. ர். கூறெனாதா. ன். ரார்.

4. இ. த. னார். ராத். இ. த. னார். ி. பு. ராத். திரு. ரு. ன்.
 ரு.

டே. ழி. ப. பு. மு. த. து. பு. நற். ரி. தா. யி. து. ஆ.
 யி. தி. னு. லே. அதனை. ந. த்தே. ட. தே.

இ. லு. ம. .

அரு. ளி. னு. ரா. ம. த்தே. ய. நிய. லா. ம. ள. வி. னு. லு. .
 தெ. ரு. ள. லா. ஞ். சி. வ. னை. ரு. னை. ச். டெ. ய். தி. ரா. ன். சி. ந். தை. யு. ள். னே.
 ம. ரு. ளை. லா. நீ. க். டு. ரா. ழ. லா. பி. ர. வி. ரா. யா.
 இரு. ளை. லா. மி. ரி. ரா. கு. ட. டி. ய. ரோ. டி. ரு. க்க. லா. மே.

(இ. ன்). (ரெ. ரு. ர. து. பு. கூ. று. தற். ரி. த. யி. னு.) னை.
 அ. ச். ரெ. ரு. ரா. னை. ஆ. த்தே. ி. ளி. ட. த்து. அரு. ளி. னு. ி. ரி.
 தே. ரது. உ. ப. தே. த்தா. ன். டே. ட. நி. ரா. அ. ள. வி. னு. தெ. ரு.
 ரா. டே. ட. த்தனை. அதற். னு. கூ. ரா. பிரா. ரா. ரா. தெ. ளி. அறி.
 ரா. அ. ி. ி. ரி. யு. ச். டெ. ய். தி. ரா. ரு. னை. ரி. ரது. உ. தே.
 த்தால். ரு. ன். ரா. நீ. ரா. ஒ. ழி. த. யு. தே.

(இ ள்.) அள , பிரமாண ருது ரா ட் ராட்சி ருத்
 அனு ரா ட் உ ர ஆ அபா , பொருள் அருத்தா
 பத்தி ஒப்பு உ , ஆறு பர் அ ப் டி பர் அள
 , மேலு - அ ிறு , ப் பிரா ளி ன் னே லு ; ஒழிபு பாரிசே
 டமு , ச ப மு ஐகி தேர்டு ராதமு ; இயல்பு
 - ச சமு ரா கு அள , ரா பர் ரா கு பிரா உ
 டெ று அறி ரர் அ யிற் றி னே லு அப த்துப் பிரா ளி
 மேலும் அ றார் பிரா ளு ளு று கூறுந், அ , ர
 அள அ ியெ ப் பிரா ளே யாயினு , ரா ட் ராட்
 யு ருத் அ ரா மு உ ர ஆ மு ற இம்மூ றின்
 று ரொ ப்படு இ மூ று பிரா ளுள் அட்கிடு அட

நிபபு 1. அ , பிரா ளு உ த்துப் பதார்த்த னை
 டெத் மு த்த நீட்ட னு ரா , அளவினல் அள்தறி
 யு ராறுபே ப பதி முதலி பொருள் னை அள்தறிதற்கு ருவி ராதலி
 னாற் பிரா ளு அள , ப்பட்டது. பதிமுதலி பொருள் ள் பிரத்தி
 ட்ச ரா ப் டாத ராதா அ ஆ அனு ரா னு
 இர டு ருவி லும் ற்த்தியா அ ந்தறியப்படு ,
 ஆதா , ஆம் ற்சத்தியே பிரா ளு அனு ரா ட்சி
 னு மூ று ஆ சிற் த்திக்கு அறி ட்த்தோற்றலிக்கு துணை
 ரு ஆதலி அ யு பிராண ள் உப ரா ரா ளொள்ளப்
 படு. பிராண : பிர உப ர் . ரா அளத்த . விசுதி. ர
 ராணது டொழி விதி.

2 ரா ட் ருதலு ர்யப ம் பெ ருடு ராப்பு:

டல ஒ றுபே பிரா ப ர் உ ரா தர்.

டல ல னு இர டு பிரமா ப ர் டே டு
 ரு பெளத்தரு .

ணடல ல உ ர னு மூன்று பிரா ள் ரா சா
 கி ர்.

டல தல உ ர ஒபபு னு ர கு பிரா ப ர்
 யாயி ர்.

டல தல உ ர ஒபு தத பநதி னு ஐ து பிரா
 ப ர் பிரபா ரர்.

டல ல உ ஒபபு அத ப, தி அ னு ஆறு
 பிர ப ர் மீ ரஞ்ச ர்.

இ ற் ரா ட் ருத் உ ர னு மூ றி இ பு
 ருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படு றது.

(a). ஒப்பு (உ) உபா) ராமினு இர பொருள்
ளித் உர்தானொரு அம் ன் ஒ ர அறிதானு
ற்ற தயு நித பொருளித் யோடு சார்த்தி ட்டா
ஆமா னுஞ் சொற்குப் பொரு நியாதா ப வினெ ருக் ஆ ர
டே ட்டு ட்டிற் செ ஆ ர டெ அது ப ப்பே நிருத்
தலை கே இ னது ஆ ர நிச யித்தறித் ஆ ர ட்டெப்ப .

(b). (அருத்தாபத்தி) இ லுரிற் றெடுப்ப ர் இ ர்
னி அதனை ரெ டெ டொதாருமு டெ னு பொரு பெறுத் .
'ப லு னு பருத்துமிருக் ரு ' எ றவடத்து இரவி உ ப
னு பெ ரு பெறுதலு அது. அருத்த பொருள். ஆபத்தி
பெறுத் அ டத் .

(c). அப (இ) பொறிக்கு இ ராத உ பொருள்
நிலை . அ- திர் ம. பா உ ளது. இது பிரா பா ப் பிரத்து யி
ராபா அத்து ந்தாபா அநி டெ ராந் ராப ரா கு .

பிர ப வ -மு னி . ச ரா முடிந்தா த்து இ தா உ
ப ட்பு ர த்து உ தாத . பிரா முன். அபா இ
பிரா ன்பது ஓர யயச்சொ அ வ யச்சொ இ ட சொ .

பிரத் ச ரா ம் பி னி உ ளத் அபா . ப ட்பு
முடி தா த்து உ ளத் ப உ ம் ரா ர த்து இ தாத . பிரத்து
யிச் அழிவு அபா இ ம

அந்தீ ந்தாப வ முழுதுமி ம ன்று அபா முயலுக்
ரெ பு மு ர த்து நி ழ னு . அத்தி ந்த முழுது . அபா
இ

அந்நி டெ ந்தி ப. ம ஒ றி டெ நி . ம. இ ற யனை வினெதொ
டுதலி லை. வனை ய இ ற தொடுதலி லை.

3. அள டெ லு டெ ழிபுண ம தித் தோடிய பெ ரா கு:

(a). ஒழிபு பாரிசேட . துபுத் னுள்ள ஓ குப் பற்று
டொடா து ரது ன ஆராயுமிடத்து ரமறத்திற்குப் பிருதிவயு
ச கு அப்புவு ஒளி குத் தேயுவு மற்றிற் கு யுவும பற்று டொ
டா இ னிது அறிப் டெதலி இ டெ ழி த ஆ ர டெ ஓ ச குப் பற்
று டெ டெ அறித் . ரரி டெ டெ பது பரி டெ டெ பதினி று
த் தத்தித் . பரிசேட மிஞ்சியது.

(b). உன் மை (மப ம்) முழுப்பெ ருளைச் செ விடத்து அதனுள்
அதனுறப்பு அடவக் கிடத்த . ஆயிர சொ லுமிடத்து அத
னு னுறு அட கி கிடத்த ச ப - உளதாயிருப்பது . உபசர்
ப - பிறத்தல்.

ஊட் அவிடயத் த அறியு ஆன் சிற்சத்திதே குற்ற மற்ற ட்சிப் பிரா இ டே கூறப்பட்டது.

அனு ர ப்பிரா ஆ மப்பிரமா ளிலு இ ாறு மு ா ர் கிருவி ந்ப் ாட்சியு பி ளைய ாட்சியு விபரீத ாட்சியும் அத பி சலி ந்ப் ாட்சியு நி மூ . வி ந்ப அறியு ஆ சிறு த்திதே பிரா ா .

2. வி ந்பமுன்னு சலி ந்ப

3. அவிநாபா பு யு டெருப்புபோ விட்டுநீ ாது உடனி முத் . அ திரம் த. வி ா நீ குத் . ப ா இருத்த .

பெ ழிப்பு. ஒருபொருளைச் . வி ந்ப ா டே ரே அறியு ஆ ாத் தி ாட்சிப்பிரா ாம். டே ரே அறியப்படாது ந்தாநீ ர பொருளை உடனி மு ஏது ா டி அறியு ஆ மசிற் த்தி அனுமா ப் பிரா ா . இ விரண்டு பிரா ா ாலு அறி ப்படாத பொருள் ளை ஆத்த ா கி ா டி உ ரு ஆ ாச் சத்தி ஆ மப்பிரா ா .

3. கிருவி ந்பம. முதலிய ல்வ ட்சி ளின இல ணம்.

. கண்ட பொருளை யிரட்டுறவே ருத லைய திரியதே ா . நிரிவாம் பெயர்சாதி குணமே கணம் பொருளெ வைந் துண்ட விகற்ப வுணர்வனுக்குப் பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தி ன்ண்ட லல்லா நி ாகு . ந்ப மல்லாக ாட்சியே.

(இ ள்.) வி ட் இ ா ா ர் தி முதலி ந்ருற் த்தறித் வி ாற் றொருளி . ம ாத்திரத்தி அறிவு - இ டொ டே து நெதன்ப பொது யிற் பொருளு ாத்திர அறியு ஆ மசிற்சத்தி வ ந்பமி ல ாட்சி ஆகு கிருவி ந்பக் ாட்சி ப் படு . டபெருளை அவ அறிந்தபொருளை இரட்டுறவே ருத் இ ாது யாஹோ ா ஒ ாறிதே துணுவிற் ாது ஆராயும் ஆ ாச் சத்தி ளைய ளயக் ாட்சி னப்படும துரி டே ா ட் அதனை அதற்குச் ச மாயிருக்கு மறறொரு பொரு ா கி நிச் யி ாகும் ஆ ாச் சத்தி துரிவு ஆ வபரீதக் ாட்சி ப்படு பெ ர் ாதி

பொரு ா ா ாது பெயரு சாதியு மு மு பொருளு ஆகிய றந்து அபபொருளினிடத்து ரு ன உ ாத் அ ய ருப உணாயனு கு உ டி அத்ச வ ந்ப் ாட்சி கு உ டா .

றிப்பு. 1. பொரு ளினு ா ாத்திரத்தி வி டலில் ா ாறி ா கு ந்பமில ா ாட்சி ா ப்படு ஒரு பொருளைப் பெ ர் ாதி கு பொருள் னு டெறுப டு ா ாடு அறியாது ாஹோ ஒன்று ஹோன்றுகி ாது ப பி டமா அறியு அறிவு ந் வி ா

டசி ர். நிருவி ந்ப் வி ந்பயி ர்தது. வி ந்ப் ே பாடு. வி ட் : வி ன்ருத் பிரித்.

2. டபொருளை யிரட் நே ருதலை இர டபொரு ன் குப்பொது. யு ன் அ டா த் த ஒ றினிடத்தி டெ இ ன் து ே ன்று ஒ றி டே துணிவு பிற. தே ப்படுத் க் டசியார். (). பிண்ட ர் டபொருளை இ ட் டோ ே ன்று ஐயப்படுத். இரட் ந இர டா .

3. திரி ே ே ட் திரியர் ஒ ன் ந் ந்ரு ன் ருத் விபரீ ட்சி ர். (உ) ட் டயோ ே ன்று ஐயப்பட்டுப் பி ட் டய் ே ன் ட் டா ன்று றுபட் ே ன் ல்.

4. பெ ர் ச தி கு ே பொருடு ன் த ட் டவி ந்பவு ர்வினுக்கு பெ ர் ரதி பொருள் ன் னு ஐந்து ே று பாடு னோடு அப்பொருளை அறித் வி ற யக் ட்சி ர். சவி ந்ப ே றுபாட்டே டு கூடி து.

தா ட் . பதுபெ ர். பிரா பது சாதி. சி ப்ப் பது கு . தே கு து (தொழி). இ ன் என்பது பொருள். இ ன் ரா பதுபெ ர். வருட் பது ச தி. ம் டிவு முதலிய கு அ சதல் ந்ந் பூத்தல் முதலிய ர பதுபொருள்.

5. அவி ந்பவு ர்வு வி ந்ப அறிவு. அ அந்த. ே ே சொன் வி ந்பவு ர் ட் டிந் ற .

பெ ப்புப்பு ஒருபொருளைப் ே து ரா ன் னும் ஆ் சிற்சத்தி நிருவி ந் ட்சி ர். அதனை இ ே ே ன்று துணியாது ஆராயும் ஆ் சிற் சத்தி ஐ ட் ரா. அதனை ந்ரு ன் ருக் ருது ஆ் மசிற் த்தி விபரீத் ட் ரா. பெ ர் முதலி ே றுபாடு னோடு அறியு ஆ் ன்சத்தி வி ந்ப் ட்சி ர்.

4. ட்சி முதலிய முன பிரமாண் ளின் பாதுப ே ம் பிரமேய் ளின் பாதுப ே ம்.

ரண்டல் வாயி ம் தன்வே தனையோ டியோகக் காட் சியெ ஈண்டு நான்கா மனுமானந் த ும் பிறர்க்கு மென்றிர ண்டா மாண்ட வுரைதந் த்ரமந்திரத்தோ ே பதே சச்சொ லென மூன்றும் பூ ட ள ே திர்புலன் னன் னியல்பு பொதுவென் றிர டாமே.

(இ ள்). ரா ட் - ரட் ப் பிரா ம் ராயில் - இத் திரிய் ட் யு, ம த் ட்சியு த் ே தனையோடு தன் ே தனை

டாய், யோ டாயோ டாய் எ ஈ டோ ர் ர்
இவ் வாறு ஈ ரு ட் ப்படு அனு ர் அனு ர் ப்பிர
த க்கு பிறர்கு ன்று த் பொருடனுமா ழு பிறர் பொருட்
னு ர் ழு எ —இர டர் இர டர் ப்படு. ட உ ர
டாட்சி மயு ட ஆ ப்பிர . த்தர் த்திர லையு ந்திரத்
தோடு ந்திர லையு, உபதே ச்சொ உபதே லையு
மூ ழு மூ ழு ப்படு. பூ ட ஈ கு திர்பு சொ
லப்பட்ட இப்பிர ர் ர் அ த் திறி ப்படு பிரே ரகிய பொருள்
ன் தன்னியல்பு பொது ன்று இர டர் தப்பி மு டயது
பொதுவி மு ட து ன் இர டர் ப்படு.

குறிப்பு. 1. பிரே ய் பிர ர த்த் அன் ப்படு பொருள். பிர
உப ர். டே அ ப்படு து. ர+ டே . ர-அ த்த்.
ஒரு விசுதி.

2. ஈயிற் டா மா த் டாட்சி னி இ பு. (ட 12. பார்)

3. த் தேனைக் ட் டோ டா னி இ பு (ட 13. பர்)

4. த் பொருட்டனு ர் பிற்பொருட்டனு னி பு
(செ. 14. பார்)

5. த்திர த்திர உ தே லை னி இ பு (செ. 19 பார்)

6. பொதுவிய பு தப்பி பு (ட 11. பார்)

பெ ழுப்பு. ட திரி ட த் ட த் தேனை
டா டோ டா டு ப். அனு த் பொருட்
டனு ர் பிற்பொருட்டனு ர் இரு பப ஆ த்தி
ர லை த்திர லை உபதேச லை மூ ப்ப ப்பிர ர்
அறியப்படு பொரு த்ப்பு பெ து ன் ரு
லையு ட

5. சிறப்பியலுபே வியலு னி இல ம்.

அன்னிய சாதியுத் தாதியு ம் றிற் றல்
தன்னியல் ப் னி த் தத் தவிர் தன் ரதி டொத்த
து னிய பொதுவியற் டோ வி விர டி னு டே
மன்னிய பொரு ள் ரவு மட் கிடு மா முற் று.

(இ). அ ன் னி தியு ஒரு டு டே ற்று திப்பெ ரு னி
த யு த் தியு த் திப்பொரு னி த யு அ ன்று
நீ றிற் ற த் கு ராத்திரமுரிய த் தே றிற் ற த் னி
பு தப்பி ர் அ ன் னி த் தத் தவிர் து டே ற் சாதிப்பொ
ருளை நீ, த் தி ஒத்த த் திப பெ ரு னு ஒத் தி
ற், து னி பொ ற் பொரு பெ து வி
உற் று ல் ட் முத் தி பிர ர் ர் அ த் தியுமிடத்

னி பொருள் ள் யாவ் பெருந்திய பிரயோயப்பொருள் ளெல் ளு
சொ இவ்விர் டினுள்ளே அடக்கம் சொ ப்பட்ட இத் திர டி
இ பினுள் அடக்கு ளா .

குறிப்பு. 1. தி ஓரி த்துப் ப பொருளுக்குப் பெ து ளாயதே ர்
த .

2. தப்பிய பு பொது விய பு தே ரா னுமிடத்துப் ப ரதென
னைமு, விய ள் அன்னியசாதியாம். ரத் சாதியாம். டேற்றுச்ச தியா
கிய ப ரமுதவிய டற்றின் இய் பயும் த் சாதியாகிய ரலி இயல் ப
ய் அ று தே ர எ த்த கு ரத்திரமுரிய தன் ட னோடு நிற்ற
சிறப்பி லட. ர ப் பொது ர னுமிடத்து டேற்றுச்சாதியாகி
ப ரமுத டற்ற ஒழித்துத் த் ச தி டெல் ள் ஒப்ப ரமர் எ ப
பொதுப்பெயர் பெற்று நிற்ற டே விலபார். டே ர தித்திப் ர
னி ளையு டய ர ர் .

இ ன் தா ந்குறப்படு பதி ப பாசு ன் முப்பொருள்களுள்
பதி ர பொருளுக்குப் ப வ் பா மு அ னியசாதி ர் . ட் தா
கி டே ர ள் னு சத்திபேத டி ட் ள் ழுன்றும் த் சாதி ர்
ப பாசு ளி் பயும் த் ராதி ரகிய த்திபேத டி ளி்
இ் பயி் அ று நிற்ற செ ருப ட் னப்படு சிறப்பி ல ர் .
ப ப னை ஒழித்துத் த் ராதி ர சத்திபேத டி னோடு
நிற்ற டோ வி லபார் .

ப ள் த்தள் ருக்குப் பதியு் பாசமு் அ னியசாதி ர் .
விஞ்ஞ ளு ர் பிர யாக ர் ளத் சாதியா . பதிப ளி் இய் ப
யு் விஞ்ஞ ளு ர் பிரளய ர் ளி் இ் பயி் னி் நிற்றல் ச
ருகுச் சிறப்பி லப . பதிப னை ஒழித்துத் த் சாதி ர விஞ்
ஞ ளு ளு ர் பிர ர் ளுச் ச ராய்ப்பசு நிற்ற பெ
வி லபார் . விஞ்ஞ ளு ர் பிர ர கிய ஏனை ப ள்
த் கு டொள் .

ய ளுள் த்துப் ப பதியு் ப வு அ னியசாதி
ர . ர யு் முத் சாதியா . பதி ப ளி் இ் பயி்
த் சாதி ர ய ர ளி் இ் பயி் அ று நிற்ற த்
த் சிறப லபு. பதிப னை ஒழித்துத் த் தி ர ர ள்
ஞ குச் ர ரய் நிற்றல் அத் பெ வி லார் . இ் ர ர
ளாகி ஏனைய ளு டொ .
இச் டெய்யு டா ரிய ன் றி மு ட் ப்பட்டது .

பே ழிப்பு. ஒரு பொருளுக்கு த்திரே உரியதாய் நிற்குத்
தப்பி ர . த் சாதிப் பொருடெ ர் ஒப்ப நிற்குத் பொ
துவிய ர் . பிர ர ரத் பிரயோ னை அறியு பொழுது அ ள்
இவ்விர் டி னு ஒ றுபற்றி அறி ப்ப

6. இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சி என்ன இலக்கணம்.

உயிரினோடு ணர்வு வா டி லொளியுரு ரதி பற்றிச்
செயிரொடு விசுற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
அயர்விலிந் திரிய ஞான மைம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞான மானதக் காண்ட லாமே.

(இ - ள்). உயிரினோடு அளப்ப ணாகிய ஆன்மாவோடு உணர்வு அறி
ராகிய சிற்சத்தி, ராயில் ன் என்னு் அந்தக். ரணத்தாற் செலுத்தப்
படும் ணமுதலிய ஞானேந்திரியங் னையும் ஒளி (ஆகி) - தேயு முதலிய
பூத னையும், உரு (ஆகி) - ரும் முதலிய தன்மாத்திரை னையும்
பற்றி பொருந்தி. செயிர் ஒடு விற் பம் இன்றி சந்தே விபரீதக்குற்ற
னும் பெயர் சாதி முதலிய விற் பமுமின்றி தெரி து - பஞ்சவிடயங்
னோ டு அறியும் அறிவு, இக்கிரியக் காட்சி - இந்திரிய ரட்சியா ன் டு
ல் சார்ந்து - அங்ஙன பஞ்சவிடய னையும் பொருந்தி அறிந்த, அயர்வு
இல் இந்திரிய ஞா ம் நிருவிகற்ப அறிவாகிய இத்திரியக் காட்சி அறிவு
உயிர்க்கண் - புத்தித்தத்துத்தின்கண், யர்வு அற - சந்தேக விபரீதக் குற்
றங் ளாகிய மய மின்றி, ந்த ஞான - பெயர் சாதி முதலிய நிகற்பத்
தோடு ருதவினால் உண்டாகும் சவிற் ப அறிவு மானதக் காண்ட ரம்
மானதக்காட்சியாம்

குறிப்பு. 1. உயிரினோடு ணர்வு உயிர் பிரமாதா அளப்ப ன். உணர்வு -
பிரமான, அள டி. விடய ன் அளக் ப்படு பொருள் ன் பிரமேயப்
பொருள் ன்.

2. ஒளியாகி ஆன்மசிற்சத்தி ஞானேந்திரியங் னோ ருவி ளா
கொ டி விடயங் னோ அறியும்பொழுது, அவ்விந்திரியங் றுக்கு ஆராயம்
முதலிய பஞ்சபூதக் கள் துணையாய் விசெய்து டன் நிற்குமாதலால் அ
டு கூறப்பட்டது.

3. உரு ரதி - உரு முதலி தன்மாத்திரை ன். இ டு அப்பூத
ளுக்கு முதற் ரரணராய் அ டற் றவிட்டு நீந் ரது டனாய் நிற்கு.

4. இந்திரிய விடயசம்பந்தம் விடயபேதத்தினுற் (a) யோ ம் (b)
சயுத்தசம ராய் (c) சையுத்தச டே த சம ராய் (d) சம ராயம் (e) ச
டே த சம ராயம் (f) விசேட ர விசேடியபா அறு டு ப்படு. ச
ப்தமெனினும் சந்திர டுமெனினு ஓகும்.

(a). சையோ ம: ண்ணுற் குடத் தக் காணு டற் ணுக்கு
குடத்துக்குமுள்ள சம்பந்தம்போல் து சயோ ச ப்தமா. சயோ
புணர்ச்சி இ யபு. சயோ என்பது சய்யோ வி ரரப்பட்டுத்
தமிழிற் சய்யோ னெ ர ரயிற்று, சம் - உபசர் . யோ ம் புணர்ச்சி

(இ ள்). அரா ஆதி, ரு அரா முதலிய ஐந்து தத்து
வாவுஞ் செலுத்தப் ப்டு அரு இ த்து அனு வி ப்

இ பத்துன்ப்கா உள்ளத்து அறிவினுக்கு ஆ ரவின அறிவிற் கு
டய ரத் தன் டே தனைக் டட ஆ - தன் டே தனைக் டட எ ப்ப
டும், ன் சத்தினை, சாதியா ட்டி இ ிய முத
லிய அடடாக் போ சாதியாற் றேத்து. இருந்து ஓரிடத்திற் கு
பொருத்திய தேச ரல ியல்பு அ பொருள் ல் ர பொரு
திய மூவிடத்து முக்கா த்து இய பா விரிந்த பொருள் ளன் ர
மற் றயு உ ர்கிற் றா ண் ற அறிவு நல் லோ ண்
ட ஆ ல் யோ ட்டியா.

நற்பட. 1. அரு தின்பத் துன்பமுள்ளத் தறிவினு ரா ரதி தருந்
த் டே தனையாக் டடசி: புத்திதத்து த்திற் வி ற்பாய்ப் பொருத்
ரானத் டடசி உணர்வு, முக்குண் ளுள்ளே ரத்துவி கு த்தோ
கூடுத ர் இன்பமா பு தமோருணத்தே டு கூடுத ர் து ப ர வு
தோ றும், அவலி பத்தி ப உ ர் புருட் அனுபவிக்குப் படி லை
ராய் நியதி வித் த அரா எ ன் னு ஐ து தத்து ள் பொருத்
து. பொருத்தி அவலின்பத் துன்பந் னைப் புருட் து அறிவு அறி து
ல்டே தனைக் டடசி ரம். இந்திரிய ளி ராய் டே ண்டாது த் க
து ரதி அனுப ினை அறிவிற் றண்ட ர் த் டே தனை ட்டசி ப்
பட்டது. தன் த் னு டய, டே தனை து முதலி அனுப .

2. சமாதியான் ல் சன் டாடி..... ஆ மசிற் த்தி மூவிடத்
து மு ர த்தம் விரித் த பொருள் னைக் றணுமி பு ளதாயினு அ
ரறு றணலொடடாது த டெ ய்து ரிற் ப சத்தி ளா. அ
த்தினைச் சி ட்சத்தி ராய் முதலிய தத்து ள் றாற் றிதே நீ கி ஆ
சிற் த்தி ய ஏ தேசமா விள் , அ ிலையில் இந்திரி டட ரத்
ரட் தன் டே தனைக் டடசி ன் னும் இ ிரி மும். த்தினை நீ
ஆன் த்தி ய விள்குதற்கு லையாதி தத்து ள் வியஞ்ச ரு.

யோ சமாதியில் அவ றாறின்றி சத்தி ள் டாட்டமுதத் ,
ற்சத்தி ஏ தேச ரதலி றி மூவிடத்தும் முக் ர த்து விரித் தபொருள்
னை றணு ில் ம பெறு. அதனால் லோ ட்சிரி மு. மூவி
ட மேலு கீழு டெவு ரகிய மூன்றிடத்தமுள்ள உ ள். மு ர
ல் - இற் த ர திர் ர ி ட்காலம் என்னு மூ ற ர ள்.

யோ க்காட்சியில் நிருவிகற்பஞா ற் ஞான த் அனுப பர ர
நிற்றலு சவ ற்பஞான மூவிடத்து முக் ர த்து விரிந்த பொருள்
னை றணுதலுமாம். (சொ ிர.)

பொழிப்பு. இன்பத் துன்ப அனுப ன்களை அறியு அறிவு தன
னை ட்சியாம். மூவிடத்து முக் ர த்துமுள்ள பொருள் ள் ல ர
றயு லோ சமாதியில் அறியு அறிவு லோ டடசியா.

8. தனபொருட்டனுமான பிற்பொருட்டனுமானங்களின் இலக் ணம்.

4. பக்க மூன்றின் மூன்றேதுவுடைய பொருளைப் பார்த்துணரத், தக்க ஞானந்த் பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட்டா மனுமானத் தொக்க விவற்றூற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகு மச்சொல்லு மிக வன்னு வயத்தினொடு வெதிரே கச்சொல் லெனவீரண்டாம்.

(இ ள்) மூன்று ஏது டய பொருளை இய்யு காரியி' அநுபத்தி என்னு' மூன்று ஏதுக்களுள் ஓர் ஏதுவு டய பொருளை பக் ம் மூன்றின் பக் ம் சுபக். 'ப' என்னு' மூ' றில் ளித்து. பார்த்து உ ரத்த' ஞானம் அவநாபா ம்பற்றி ஆராய்ந்து அறியத்தக்க அறிவு த்' பொரு'டு (அனுமான') ஆம் - தனபொருட்டனுமானமாம், பிறர்த்' பொருட்டாம் அனுமான' பிற்பொருட்டனுமான மெனப்படுவது, தொ'க இவற்றூ' பிறர் தெளியச் சொ'ல் ல் ஆகும் - பக்கத்தொடு கூடிய ஏது மூன்றாலும் பிறர் அறியப் போதி'கும் அறி'ாகும், அச்சொல்லு' அ'ன்' போதி'கு' ா'கியமும், மி' அன்னுவயத்தினொடு வெதிரே ச்சொ' என மேலான ட்பாட்டு ாக்கியமும் எதிர்மறை ா'கியமும், இர'டு ஆ' இரண்டு ப்படு'.

குறிட்ட 1. பக்கம் மூ'று. (செ. 13 பார்).

2. ஏது மூன்று (செ. 16 பார்).

3. 'னபொருட்டனுமான' (பார்த்தானுமானம்) - மூன்றேதுக் ளி' ஓர் ஏதுவு டய பொருளைப் பக் ம் மூன்றிலும் ளித்து ஒரு ின் உ ரும் உ ரச்சி. (உ '.) அடுக் ளை முதலிய ிற்றிற் பலமு றயும் ரெப்பினி டத்துப்பு யுண்டாதலைக் 'டு. நெருப்புள்ளவிடத்திற் பு'கயும' டென அறிந்த ஒரு ின் லையினிடத்துச் செ'ற ிடத்து அங்கே பு'ய' ண்டி 'கே பு யுண்டு அங்கே நெருப்புமுண்டு ன்று நினைக்கிறான். அதன் பின்பு இம்மலையிலு' நெருப்பு' டென்று அதுமி'கிறான். இவ்வுதா ரணத்தில் பக் ம் லை; சுப' அடு'களை' ரெப்பில்லை என்றறிதலி னாலே தடா' லிபக்கம். ஏது - பு. இது காரியமேது. அதுமித்தல் - ஆராய்ந்தறிதல்.

4. பிறாபெ ருட்டனுமான (பார்த்தானுமானம்) தான் தெரிந்த ஒ'றப் பிறர் தெரியுமாறு உ ரக்கு து. இ' ினு னாம் (அ) அன்னுவயச் சொ' (உடம்பாட்டுச்சொல்) (b) வியதிரேகச்சொல் (எதிர் றைச்சொல்) இரு' யாம். இவ்விரண்டும் (a) பிரதிஞ்ஞை. (b) ஏது. (c) நீருட டாநதம் (உதாரண'), (d) உ. டயம் (ஏற்றல்), (e) நீகமனம் (முடிவு) என

ஐந்து றுப்புக் றற்பாகுபடுத்தியு் உ ருப்பபெம். இ றற்றின் விரி 17- செய்யுட் குறிப்பு ரயிற் றன் .

௧. தொ் வி ற்றால் ப் ி மூன்றாலும் ஏது மூன்றாலும். தொக் கூடிய.

ரோழிப்பு. மூன்றேது ிரில் தூர் ஏதுவு டய பொருளைப் பக் ி மூன்றிலும் ித்து உ ரும் உணர்ச்சி தவபே ருடடனா: ன்மாம். அ் ிேது முதலிய ிற்றூற் பிறர் அறியுப்படி உ ரக்கு் அறிவு பிறர்-ரோருட டனமாணமா. பிறர் அறியுப்படி உ ரக்கு் சொ் உடடபாடடுச்சோல தீர்ம றைச்சோல இரு ி ப்பபெ்.

9. மூவகைப்ப ின இலக் ணம்

. மூன்று பக்கம் பக்கநிகர் பக்க நிகரில் பக்கமெனத் தோன் றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமா மூவமை நிகர்பக்கம் ஆன்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா நி ரில் பக்கமுதல் ஏன்ற விர ண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமா மொன்று பொருளினீற்றும்.

(இ ள்.) ப் ம் மூன்று -மேற்கூறிய பக் ி மூ றும், பக் ம் நிகர்பக் ம் நி ரில் ப் ி எனத்தோன்றும் பக் மு் சப். மும்விபக் மு் எனக் றணப்பபெம், பக் ம் துணிபொருளுக்கு இடம் ஆ் -அவற்றுட பக் மா ிது ச் தேகித்துத் துணியப்பபி ிதாகிய பொருளிருக்கும் இடமா், நிகர் பக்கம் வ ம சப் மா ிது துணி ப்பபி ிதாகிய பொருளுக்கு தாரண மாகக் றட்டப்பபெம் பெ ருளிருக்கு் இடமா். ஆன்ற பொருள் சென்று அடையாத இட ி ரில் ப் ம் ஆ் மா ிசி யா அப்பொருள் போய்ப் பொருந்தாத இட ி விப் ி னணப்பபெ் முதல் ஏ் ற இரண் டம்- இ் மூன்றனுள் முதலிற் றொல் ப்பபட்ட ப் ி சப் ம் இரண்டி். பொருள் உண் மக்கு இடம் ஆம் பொருள் ண்டென அறிதற்கு இட மாம் ஒன்று ற்றைய விபக் ம். பொரு் இன்று ஆ் அப்பொருள் இல்லையெ் றறிதற்கு இடமா ிதாம்.

஁றிட்ட 1. ' இம்மலை நெருப்பு டத்து' தலை, பு யுடை டன். ஏதுபோல அடுக்களைபோல் ' என்னும் உதார த்தில், ஐயுற்றுத் துணியும் பொருள் டெருப்பு. அது இருக்குமிடம் லை. மலை-பக்கம். காட்சியி னாலே துணிந்த பொருளாகிய நெருப்பு இருக்குமிட' அடுக் லை. அடுக் லை-சடக் ம. துணிந்த பொருளில் றாதவிட் தடா். தடா ம்-விபக் ட. ஒருபொருளை அனுமித்தறிதற்குப் ப் ம் சப் ி விபக் ி ன்னு் மூ் றின் உணர்ச்சியும் ிண்டப்பபெ்.

2. நி ிப்பக்கம் நி ரில்பக் ம் சமபக் ம் எ்ர்பது நோக்கி நி ிப்பக்கம் வும் விஷமப் ம் பது நோக்கி நி ரி் பக்கம் வும் கூறினா். ச் ி நி ர். விஷமம்-நி ரி் ம. ப் ம்-சார்பு.

பொருளிடப் பதற்கு விக் மானப் பக் ம் மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுத் தநிலை துணியப்படு பொருளிருக்குமிட டக்கம எனப் படு. அதற்கு ாரணமாய்க் காட்டப்படுதாய்க் காட்சியிலே துணிந் பொருளிருக்குமிட டக்க ம எனப்படும். துணிந்தபொருளில்லாதவிடம் விடக் கப்படும். மூன்றைய இரட்டும் பொருளு ம்மையச் சாதி பின்னையதொ டும் அம் தில்லையென்றறிதற்கிடாம்.

10. மூவகையேதுக்களும் அவற்றின இலக் ணமும்.

ஏது மூன்றா மியல்புகா ரியத்தோ டங் ப லத்தியிவை ஓதி நியல்பு மாமரத்தைக் காட்ட லுறுகா ரியம்புகைதன் ஆதி யாப னல்காட்ட லாகு மதுப லத்தியது சேத மின்மை பனியின்மை காட்ட ட் போலுஞ் செப்பிடினே.

(இ-ள்.) இயல்பு ரியத்தோடு அதுப த்தி இன். ஏது மூன்றா மியல்பு ரியம் அதுப த்தி ன் இ ர்மேற் கூறிப் மூன்றேதுக் ளாம் ஒதின் இற்றின் இக்க கூறப்புகின், இயல்பு இய் பேது மா ரத் த் காட்ட (ஆகு) மா முதலிய சொற் ள் த் கு இயல்பாயுள்ள ஆற்ற ல் ரம் முதலிய பொருளை உணர்த்துத றம், உறு ரியம் - பொருந்திய ரிப்பேது, பு தன் ஆதியாய அன் காட் ட் ஆகு - பு மு லிய ரியம் ள் தத்த் காரணங் ளாகிய நெருப்பு முதலிய ிற்ற உணர்த்துத றாகும், அதுப த்தியது அதுப த்தியேது ாது. செப்பிடின் சொல்லுமிடத்து, சீதம் இன் ம பனி இன் ம காட்டல் குளிரி யாகி ரரி வி ர் ம பனியி மயாகிய ராண ி ம்மையுப் பனியி மயாகிய ராணவின்மை குளிர் ாரா யா ய ரியவி யயும் உ ர்த்துத றம்.

றிப்பு. 1. இயல்பு - இயற் . ரியம் - காரணத்தாலாயது ஆப் பட்டது. அதுப த்தி - அறியா ம, இல்லை என்றறியும் அறிவு. அதுப த்தி: அந் திரம் த. உபலத்தி - அறிதல். உப சம்பம் கிட்ட. லத்தி - பெறு த் அ டத்.

2. ான் னுஞ் சொ் ராஜிய பொருளை உணர்த்துதலும், பு க ய கிய ரியம் நெருப்பா ய ரா த் த ர்த்துதலும் குளிரின் ம பனியின் ம ய உ ர்த்துதலும் போ உ ர்ச்சி மூலி ப்படுதலின் ஏதுவும் மூ ப்பட்டன.

3. ஆற்றல் இச்சொ் இப்பொருளை உணர்த்தும் எ னும் இ ற னியமம். சொற்கும் பொருளு குமுளதாகிய சம்பந்தம் ன்பாருமுள்.

4. அனுபலத்தியது. அது பகுதிப்பொருள் வீகுதி. போலு - அனை.

டே ழப்பு, இயல்பேது ரியலேது அதுபுத்தியேது எ ஏது
மூற்றுப்புமம். மா னுஞ் செல்லில் இலபாயுள்ள ஆற்றல் மா
மாயகிய பொருளை ணர்த்து இலபேது ரு. பு கிய ரியம்
நெருப்பாகிய ரணத்தை உணர்த்துத் ரி வேதுவாம். குளிரின் ம
பாகிய ரியவின்மை பனியின் மயாகிய ரணவின் மயயும், பனி
யின் மயாகிய ரு வின் ம குளிர் ரா ரா மயாகிய ரியவின் மய
யு உணர்த்துத் அதுபலத்தேது.

1. அன்னுவய வெதிரே ச் சோற்களின இலக்கணம்.

7. புநகயா லனலுண் டடுக் னோபோ லென்னட் பு ற லன்னு
யம், வகையா மனலி லாவிடத்துப் புநகயின் ருரு மலரினொடு
முநகயார் நீரிற் போலென்று மெழி, ல் வெதிரே சுச்சொலிவ
தொகையா ருறுப்பைந் தொடுக் கூடச் சொல்லுவாரு முளர் துணி
ந்தே.

(இ-ள்). (மேற்கூறிய அன்னுயச்சொ் டெதிரே ச்செ
னு இரட்டனுள்) பு யா அ உண்டு - பு யுள்ள இடத்தி
நெருப்புண்டு அடுக் னோபோ ட்பு. ற் அடுக் னோபோ
கூறுஞ்சொ், அன்னுய உட்பாட்டுச்செல் ரு, யா அ
இ ரா இடத்துப் பு இன்றருக் லீ மாகி நெருப்பி் ரதவிடத்துப்
பு யில்லையாம். மலரினொடு மு ஆர் நீரி் போ று மொழிதல்
ரும் அரும்பு ரி றித் தாம ரத் தடா த் தப்போ று கூறுஞ்
சொல் டெதிரே ச்சொ் - திரம் றச் சொல்லாம் இ ி இந்த இர
டு ி ச்சொற் னோயும் தொ ஆர் ஐந்து உறுப்பொடுக் கூட - தொ
பொருந்திய மேற் றோளும் எதுவு் திருட்ட ந்தமும் உபாயமும் ரி
னமும் னும் ஐ னை றுப்பு னோடும் இ ித்து, துணித்
சொல்வாரும் உளர் தெளியக் கூறு ாருமு.

தற்ப்பு 1. அந்ருய உடன்பாடு, உ ம ரா த் த் ரிய
தொடர்த் பின்போதல். அது + அயு அ ி, அது பி. அய
போத். தமிழ் அது ி ருயிற்று.

2. டெதிரே திரம் ற இ மீட். வி திரே னு
டெ மொழி டெதிரே த் தற்ப ாயிற்.

3. ப் முதலிய மூன்றி் த்து து ன் மூ ற் ஒரேது
டெ ாடு ஒரு தா அனுமித்தறிந்த தப் பிறரு ப் போதி
கு பொழுது ட்பாட்டுச்சொ் ாலு திர ற்சொ் ா உர்
த்துத் சித்தாத் மது மு ற ா. அ தா து டே பு யு டு
அ டே நெருப்பு டு துபோ டெ னி அடுக் னோபோ ட்
பாடு பற்றியு் அவ்வுணர் லியுறுத்தற்பொருடடு டே நெருப்

மீலை, அங்கே பு காவிலே, எதுபோ டெனின் தடாகம் போல என மறுதலைபற்றியும் உணர்த்துகாம்.

இவ்வதாரணத்தில் மேற்பே ள் எது தீ டடாந்தப ான்னும் மூன்று உறுப்புகள் அடங்கியிருக்கின்றன. ப்படியெனின், இம் மலை நெருப்பு டத்து (மேற்கோள்) பு யுடை மயா (எது), அடுக் னைபோல (திருட் டாந்த). இம் மலை பு கயு டத்தன்று (மேற்கோள்), நெருப்பின்மையால் (எது) தடா ம்போ (திருட் டாந்தம்). இ னனை மூன்று உறுப்பு ளா ிளக்கும் இ ிற்றைத் தார்க்கி ர் முதலியோர் ஐந்து உறுப்புக் னைக் கொண்டு விளக்குவர்.

4. இ ி தொ யாருறுப்பைந்தொ ி கூடச் சொல்வாருமுள் றுணர்ந்தே:-மேற்கூறிய ாறு மூன்று உறுப்புக்களால் விளக்கும் இவற்றைத் தார்க்கி ர் முதலியோர் ஐந்து உறுப்பு ிளைக் கொண்டு ியாக்குவர். அஃ தா ிது:

அந்நவ வ ிகி ம.

(a). இம்மலை நெருப்பு டத்து (பிரதிஞ்ஞை).

(b). பு யுடை மயான் (எது).

(c). பாதுயாது பு கயு டத்து, அது அது நெருப்புடைத்து. அடுக் னைபோல (திருட்டாந்த).

(d). இதுவும் அ ினை (ப யம்).

(e). ஆதலின் இ ினை (நி மனம்).

இங்கே 'இம்மலை நெருப்புடைத்து' என்னும் ாக்கியம், மலை யக் ருத்தினுே துணியப்பட்ட பொருளாகிய நெருப்புடையதா அறிவித்த லாற் பிரதிஞ்ஞையாயிற்று. பிரதிஞ்ஞையா ிது ப ித்தைத் துணிபொரு ளு டயத அறிவிக்கும் ாக்கியம். பிரதி நிச்சயம். கு அறித்.

பு யு ட மயா ி' எ ின்னு ாக்கியம் நெருப்போடும் உடனிக மும் குறியாகிய பு னை ய அறிவித்த ா ி ாயிற்று. எது ா ிது ஆல் ஆன் இ ின் ின்னும் ிந்து மயுருபு ளுள் ஓ ிற்ற ின்று துணிபொ ருளி குறியை அறி ிப்பது. எது ா ி.

'அடுக் னைபோ' எ ின்னு ாக்கியம் நெருப்பு பு கயும் டனி ிதலை ிே ரா அறிவித்த ாகே தீருட ிந்த ாயிற்று. திருட்டாந்தமா ிது துணிபொரு ளு கும் எதுவுக்குமுள்ள உடனி ிச்சி யகேரே ாட்டு ிது. திருட்ட ா ப்பட்ட. அந்த முடிபு.

“இதுவு ி ினை ின்னு ா யம் இம்மலையு் அடுக் னைபோ ப்பு யு டயது எ ிது னை ப்பக் த்திற் றொண்டுபோய் முடித்தலை அறிவித்த ா உபந மாயிற்று. உப ய ா ிது எது னை ப்பக் த்தி ி கொ ிடுபோய் முடித்த. உப-கிட்ட. ப ி கொ ிடுபே த்.

ஆதலின் இம் லையி னெருப்பு டயதே ந முடிந்தது முடித்த ரகிப் பிரதிஞ் ஞ யி த டயிவா லி ம ய அறிவித்த ர் நி ன்னாயிற்று. நி ன்னா து, பிரதிஞ் ஞ ய நிச்சயிப்பது. நி ன் முடிபு நிச்சயம்.

தேரே க்கி ம

உதார

- (a). இம் லையி னெருப்பில்லை (பிரதிஞ் ஞ)
- (b). பு யி யா (ஏது).
- (c). தடா ம்போ (திருட்டாந்த).
- (d). இம் லையிலு தடாகம்போ ப்பு யி லை (உபந்).
- (e). பு யி லையாதலி இம் லையிலு னெருப்பில்லை (நி ன்).

பொழிப்பு. அனனு ம பு யுள்ளவிடத்தி அ லு அடு னைபோ ன் சொ லுத ர். தேரே சடு ல னு நெருப் பில் ாதவிடத்துப் பு யில்லை தடா த்திற்போ ன் சொ லுத ர். இச்சொற் னைத் தார்கி ர் முதலியோர் பிரதிஞ் ஞயு ஏதுவு திருட் டாந்தமும் உபநயமு நி ன் மு ஐந்து உறுப்பு னொ டு தெளி ர் சொ ன்.

12. அனுமானத்தில் அடங்கும் பிற அளவை என்ன

இலக்கணம்

போது நூற்றத் தாலறிதல் பூர்வக் காட்சி யனுமானம்
ஒது முரையா லறிவினள வுணர்தல் கருத லனுமானம்
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
ஆதி யா வரும்பயனென் றறித லுரையா லனுமானம்.

(இ ள்). ாற்றத்தா போது அறித் ாசனையாகிய ஏது ிக் னொ டு பூ ராகிய பொருளை அறியு அறிவு, பூர் ாட்சி அனுமா னம் பூர்வக் காட்சியது ாராகும் ஒது உரையால் அறிவி அ லு உ ர் தல், ஒரு ன் சொல்லு ார்த்த தயிலு (அ னுடைய அறிவி திறத் த அநு ாணித்து) அதனா ல் அறிவி லை ய அநு ாணித்து அறியும் அறிவு, ருத் அனுமான ருத் து ாராகு இப் போது நீதியான் நி ழுது மு ன்மப இப்போது மு றயே டு ந்து நி ழுஞ் ச துக் ோ ளி அனுப ி முற்பிறவியிற் செய்த பு ணியபா ி ளி ப (எ னு ஆ ள் சொ லுத ர்) இச்

13. மூவ ஆகமப்பிரமா ளின இல் ம.

அநாதியே யமலனாய நி னூ ராக மந்தான்
பினுதிமா நின்றிப் பேண ற்திர ம்திர ண்
மனாதி ளடக்கித் தெய் ம் ழிப்டும் வாய் யாகுந்
, னாதியீ றிலாதான் றன்மையு ர்த்துத லுபதே சந்தான்.

(இ). அாதியே அ ஆ அறி ன்நு ஆ தா அா
தியே த்தினுற் ப்தி ப்படாத முற்றறிவு ட முத் அருளிச்
செய்த து ள் டேத ர். அ ரு ட் உபா ன
ட னா ட் மூ ட் ப்படு பி ஆதி று இ றிப்
பே அ ற்றுள் ரு ட் பற்றிப் பி மு ர பாடி றி ரி
ய அனுட்டித்தலைத் தெரி னு த்திர த்திரவு ர ப்
டு னாதி அடக்கித் தெய் ழிபடு றாய் உர னா
ட்ப்பறி முதவி ருவி னை அட டவுளை உப கு மு ற
யினைத் தெரி னு, திர ள் ஆகு த்திரவு ரய ப்ப
டு த ஆதி னு றாதா த உ ர்த்துத் - னா ட்
பற்றித் த கு முதலு முடிவு இ ராத முத் து இ னை
யு ப பா ளி இ னையு தா உ ரு று பிறர்கு
- ர்த்து றுத் தெரி னு உபதே தா உபதே வு ர ப்
படு.

புறிப்பு. 1. அறி ர் னு ர் அறிப் முற்றறிவு
டே

2. ஆ தா ஆ பது தே தத் தயு உ ர்த்து. தே
ம னை ஆப்த ர் ய று அ ற் ற அருளி னைப் ராத்
த றுஞ் சொ ர் ஆப்த உ ள் னு கூறுறோ ர் பத்
ளி ட்ட்.

குழிப்பு. தே றா ளி ரு ட் த்திற் றொ ப்படு ரி
னை அனுட்டி கு யத் தெரி னு த்திரவு ரய ள ர். உபா
னா ட் த்திற் றொ ப்படு டவு ழிபாட் டத் தெரி னு த்திர
வு ரய ர். ரு ட் த்திற் சொ ப்படு பதி ப பாச
ளி இ பத் தா உ ரு மாறு பிறர் உ ர்த்து ர் தெரி
னு உபதேசவு ர ள யாம்.

14. அ மா ப் போலி.

. ஈ ட் ப்கப் போலி றன் தே துப்போலி யொரு மூ ருய்
ே ட் மெழுமூன் றுகும்விள கு ப் போலி ரோ பா
ர ட் தோல்வித் தா மிர டிருபத்திர டா ருதிலி
ஆ ள்டு மொழி ர வயெஸ்லா மள்கி லறுபத் த் தாகும்.

(இ.). ஈ. டி. ப. ப் போலி ரா. கு. அது னவனுப்பாச் செறிந்த
 ப் போலி ரா. கு. ஈ. கு. ஏதுப்பேலி ஒரு மூன்றாய்மே. ம்
 மூ. மூ. ரு. கு. ஏதுப்போலி மூ. ப் பட்டு விரியினுமே. ம். ப் பட்டு
 கி. ம் இருபத்தொன்றாகு. வின் கு. உ. ம் போலி ஈ. ரொன்பான்
 ரா. டி. வின் கு. கி. ம் உ. ப் போலி பதி. டி. டா. ரா. போம்.
 தோ. வித்தான். இரா. டி. இருபத்திரா. டா. தோ. வித்தான்.
 ரா. இரா. டி. கி. விரியா. ரு. பத்திரா. டா. கு., ரு. தி. இ. ஆ. டி.
 டி. மி. ர். ஆ. ராயு. ரா. இ. னை. ராத. நி. மி. த்து. ரால். டி. த்து. ச்
 ரொ. லு. ர். அள. கி. அள. ரா. அ. று. பத். த். த்து. ஆ. கு. அள. கு.
 மி. டத்தி. அ. னை. ரா. அ. பத். த். தாகு.

றிப்பு. 1. ஈ. டி. த். ரு. கு. த். செறித்.

2. பக். ப் போலியா. டு. து. ப். த்து. கு. ரிய. இ. த்தி. கு. டு. றவு.
 ட. தாயிரு. து. ஒரு. டு. டொ. த்து. ப். ம். ரா. த்தோ. று. டு. இதனை
 வ. ட. து. லா. ர். பக். ப. ப். பர். ப. சார். பி. ட். து. ணி. த. பொ. ரு. ளி.
 ரு. கு. மி. ட். போ. லி. போ. றி. ரு. ப். பது. பொ. ய். ஆ. பா. ம்.

. ஏ. ப். போ. லியா. டு. ஏ. து. வி. த்தி. ர். கு. டு. றவு. டு. தாயிரு. த்.
 து. ஏ. து. ப். போ. த். தோ. டு. இதனை. ட. து. லா. ர். ஏ. து. பா.
 எ. பர். ஏ. து. + ஆ. பா. ச. த்து. ரா. பா. ச. து. ரா. ம்.

4. உ. டை. ப். போ. லி. ரா. டு. உ. டை. யி. இல். தாயிரு. த்.
 போ. த். தோ. று. டு. இதனை. ட. து. லா. ர். தி. ட. ட. ந. தா. ப.
 பர். தி. ரு. ட. டா. ந்த். உ. ம. உ. தா. ர.

5. தே. ல. வி. த். டு. த. ரு. ராதத்தி. தே. வி. பெ. று. இ. ட்.
 தனை. ட. து. லா. ர். நி. கி. ர. த. ர். ரி. கி. ர. ட்.
 த. ட். டி. ப். பெ. று. மி. ட். (ரா.).

ப். ப். போ. லி.

பக். ப். போ. லி. ரா. கு. ப். பட்டு. அ. (1) அ. ப. பிர. சி. த். த. வி. ட். ட.
 (2) அ. ப. பிர. சி. த். த. வி. டி. ய. (3) அ. ப. பிர. சி. த். ப. ம. (4) அ. ப. பிர. சி. த்.
 த. ந. த. எ. ப.

1. அ. ப. பிர. சி. த். த. வி. ட். ட. மா. து. ப். வி. சே. ட். அ. றி. ய. ப். ப. டா. த. தா.
 மி. ரு. ப். பது. அ. து. பெ. ள. த்த். ரா. கி. னை. ரா. கி. ச். த்த். அ. ரி. த்தி. ய. ம்.
 ப. து. போ. டு. இ. சே. த்த். ப. து. ப். அ. ரி. த்தி. ய. ப. து.
 அ. த். வி. சே. ட். சா. கி. ய. ப். பொ. ரு. ளு. ரி. த்தி. ப. டு.
 த. லி. அ. ரி. த்தி. ய. எ. னு. ம். வி. சே. ட். அ. னு. அ. றி. ய. ப். ப. டா. த. தா. யி. ற். று.
 அ. ப். பிர. த்த். அ. றி. ய. ப். ப. டா. த. து. வி. சே. ட். வி. சே. டி. ப். பது. அ. ட.

2. அபபிரசித்தவிடே டி ராது விசேடியம் அறி ப்படாததாய் இருப்பது. அது டே டி ன் பெளத்தனை நோ ஆம்மா அறிவுள்ளது” பது போர் டது. இட் டே ப் ராய் நிற்கு ஆம்மா பது விசேடியம். அறிவுள்ளது ன்பது விடே ட். பெளத்த ஆம்மா ஒன்று இல்லை என்ப னாதலி ஆன்மா னு விசேடியம். னால் அறி ப்படாதத யிற்று. சேடியம் - விசேடி ப்படு டது அ டொளி.

3. அபபிரசித்தோப மா டது விசேடியம் விடே ட் ம் னு இர ட் அறியப்படாத் ராயிருப்பது. அது டசேடி பெளத்தனை நோக்கி ஆம்மா து ரா பது போர் டது. இட் ஆம்மா பது விசேடியம். சு து ரா பது விசேட ம். இ டியி ர ட் பெளத்தனாற் றொள்ளப்பட யி அறியப்படாதத யிற்று. அப் பிர த்த் உப ர ட்.

4. அபபிரசித்த பந ராது விசேடி த்துக்கு விசேட த்துக் குமுள்ள பந்தம் ரே அறியப்பட்டத யிருப்பது. அது சா கிய பெளத்தனை டே கி சத்த அறித்திய” பது போர் டது. இட் சத்த எ பது விசேடியம். அறித்திய பது விசேட இ டிர டி ச பந்தம் அ ட் ரொ ப னாதலி அ டது அ னா அறி ப்பட்டத யிற்று. ஒரு னா டே மும் ர் அறி ப்பட்டதற்குப் பி ர் அது ன கூறுத் வீ ஆதலிற் போலியாயிற்று. அப்பிர த்த் அறி ப்படாதது. அச பந்த பந்தமி ம. பந்தமி அறி ப்பட தது டே சம்பந்தம் அறியப்பட்டதெ டத .

இ பா டிப்பெரு னா ட சி னா போதவிருத்தி டது ரித்து முதியன. ம றனா தேசி ர் இ னையு அ கீ ரித்து டுறு யு கூறு ர். அ ட ப ப , அங னுப பிரதி ப னுப ம ப .

ஏதுப் பே லி.

ஏ பபே லி ஒரு மூன்று (1) அசித்த (2) வி தத (3) அ நநதி எ பன, அ ற்று அசித்த ப் னிர ட். விருத்த இர ட். அ ராதி ஏழு . ஆ ஏதுப்போலி இருபத்தொ று.

I. அசித்த .

அசித்தமாவது ப் த்தி டே இரு யி ராத ஏது. தனைச் னா முனி ர் துணியப்பட்டதது பர் அ த்த் த்த ராதது. அ இ . சித்த துணி தது முடி தது

அசி .

1. சொலூபாசித்த .	3. விசேடிய சித்த .
2. வியாத்தியதி ரண த்த	4. விடே டுண த்த .

5. ப ர த்த். 9. வி ர்த்தவிசேடணசித்த்.

6. ஆசிரயா த்த். 10. தே ர த்த்.

7. ஆசிர ய கேசாசித்த். 11. ந்தித்தவிடே டியாசித்தம்.

8. வியர்த்தவிசேடியா த்த். 12. ந்தித்தவிடே டண த்தம்.

1. ரோப சித்தந் ராது சொரூபப் பக் த்திதே இரு யில் ரத
ஏது. இதனைச் சி ஞா முனி ர் சொரூபமி னு பர். ரூபம்
னு டமொழி ரோரூப த்தம் ப ராயிற்று. ரூப தன் டிவு
இய பு. உ த். அரித்திய ர ப்படு யா இ டே
ர ப்படு னும் ரோரூப த்திதே ர அறி . சத்த
ட ப்படுவது.

2. வி தநி தீ ரணசித் ராது வியாத்தி அறிதற்கு அதி ர ர
ப மு வி மு இ ப முடிவுபெறாத து. வியாத்தி
டனி ழச் . அதி ர ட். உ . ர் அரித்த அறியப்படு
த ர் . இ டே ர பத ப மாய் நி னு முழு தய
அட் ரத் ப மு வி ப மு லை யிற்று.

3. விசேடி சித்தந் ராது தப் பாலு விசேடியப் ப் த்திதே
ரு யி ரத ஏது. உ . ராயு ட ப்பெ ரு பரிசத்தோடு கூடி
உரு மு ட யா டே பரி த்தோடு டி னு விடே
ட த்தாடே விசேடி ப்பட்ட விடே டி ர உரு மு ட ராயு ர
யப் த்திதே இ ர அறி .

4. விடே டணசித் ராது தப் பாலு விடே ட் த்திதே
ரு யி ரத ஏ . உ த்த் அரித்தி ர ப்படு பொது
யு ட யா டே டே ர ர படு த்த ர
த்திதே ர அறி

5. ப சித் ர ப் த்திதே ஒரு டே இரு யி ரத
து. ப ப் ரு. உ . உயிருமுட பு நித்தி ரரி ர ர்
டே ரிய ர னு து உயிருமுட பு னு ப்
த்திதே ஒருப் ர உயிரிடு ருத்தவி அறி .

சிர ராது ஆசிர மி ர் முடிவுபெறாத ஏது
ரய் ராப்பு. உ . ஆ த்த ர மு ட து; தா ரத்
ர . இ டே மு ட ர கிய ஆ ர த்தா
ர து பொரு ரத ரதே த ரத்த ஏதுவு
த்திலிரு முடித த யிற் .

7 ரோசித் ஆ ர த்தி ஒருபா
ர முடிவுபெறாத ஏது. ஏ தேச ஒருசார் விட். உ . பிர ருதி
யு ர ரனு ஆ வு நித்தி ரி ர யி னு

தர்க்கினை ஓர் சொ் டது. நித்தியம் னு் துணி பொருளுக்கு ஆரயா ஓர் ட பிரருதி ஈர் ஆர் னுப் ப் த்திடு ஒருபா ர பிரருதி பது தர்க்கி னுக்கு இ் பொரு ரதாற் ராயா னு் ஏதுவுப் ப் த்திலிரு்து முடிதல் தாயிற்று.

8. வி ராத்நவிடு டி ரகீத ராது பனி தாய விடு டிபமு ட யா் முடிவுபெருத ஏது. வியர்த்தப் பனி து. உ . சத்த் அரித்தி ரரி மா சா ரனி மு ட யி . இ் சா ரனி னு் விசேடிய வி ர்த்த்.

. வி ராத விடு டணுகித ராது பயனி தாகி விசேட மு ட ர் முடிவுபெருத து. உ . த்த் அரித்திய் சா ரனியா ரி ராதவி . இ் சா ரனி ள் னு் விசேட ம் வி ர்த்த்.

10. தே சித ராது தே மு ட ர் முடிவுபெருத ஏது. உ . இ் லை ருப்பு டது பனிடு பு ரோ தேர் ரு நி் தது ஆர் . இ் பனி பு லு் ஐயப்பட ந்ற் ற ர் ஏது தே மு ட பத யிற்று.

11. நகித விடு டி சி ராது ஐ ப்பட்ட விசேடிய மு ட முடிவுபெருத . தித்த ய்ப்பட்டது. உ . பி ர் ப் பொழுது விருப்பு டெறுப்பு டெ டி ர் புருடத்து த்தே டி தத்து ாமி் ரத புருடாதவி . இ் புருடத்து த்திற்கு விடு டி ய் நி் ததத்து ாமி் னு் ஏது ஐயப் ப டெ ட தாயிற்று.

12. நகித விடு டணுகித ராது ஐ ப்பட்ட விசேட மு ட ர் முடிவுபெருத து. உ . பி ர் இப்பொழுது விருப்பு டெறுப்பு டெ டி ர் தத்து ாமி் ரத புருடத்து மு ட புருடாத வி . இ் புருடத்து த் த விடு டித் நி் ததத் ா னு் விசேட ஐ ப்பட்டதாயிற் .

இ் த ஏதுப்போலி ப் னி ர ட் மரு தே ர் நி ரகிரயோ ப் பற் ற இற் றி் டெறுப்டி் று ர்.

II. வி .

வி தந ராது ராத்தி த்தி் அ த்திடு வி பி . த் தி த்து கு மாரு ராத்தி த் த முடி னினு ர். பெ ட ர் ப் த்திலு் விப் த்திலு் ரு து று று் விருத்த் முரணி து றுபட்டது. (1) ப் வி ர (2) விப் தேசவிருத்தி அத் ர மரு தே ர் கூறு ர்

1. பக் விப வி ப ராது ப் த்திலு் விப் த்திலு் வியாபிக்கும் ஏது. உ ம். சத்த் நித்திய ரிய ராதலி் . இ டே ரியமாத் எ ன்னு ஏது சத்தம் ன்னு ப் த்திலு் குடம் எ ன்னு விப் த்திலு் வியாபித்தலு் நித்திய் எ ன்னு சாத்தியத்துக்கு ராற அநித்தியம் எ ன்னு சாத்தியத் தச்சாதித்து முடித்தலு் அறிக.

2. டக் விப கை விருத்தியாது ப் விபக் ளிதே ஏ தே சத்திதே வியாபியாம் ஏ தேசத்திதே வியாபிக்கும் ஏது. உ ம். சத்த் நித்தியம் முயற்சியி் பி ன் டே ர் ற ான். இ டே முயற் யி் பி ன் டே ர் ன்னு ஏது ப் ராகிய சத்தத்தி் ஏ தேசாகி ராயு சத்தம் முதலிய ளிலு், விப் த்தின் ஏ தேசமாகி புல்லு முதலிய ளிலு் இல் ர ம அறி .

III. அ ந ராந்

அநைந்நந் மாராது ரிய மின் மயு ட ஏது. இதனைச் சி டு ரா முனி ர் ஒருநிலைப்படாத ஏது பர். அ ராதி் பிறழ்ச்சியு டயது ப முடிவு டயது. அ-இ . ஐ ராத்தி் - ஒருமுடிவு டயது. அது (1) ப் த்திரய வியாப (2) ப் வியாப சபக் விப் தே விருத்தி (3) ப் ப் வியா ப் தேசவிருத்தி (4) ப் விப் வியாப ப் தேசவிருத்தி (5) ப் த்திர ய தேசவிருத்தி (6) ப் சப் தேசவிருத்தி விப் வியாப ம் (7) ப் விப் தேசவிருத்தி சப் வியாப ன ஏழாகு் .

1. ிந்நிர வி ராது ப் சபக் விபக் ன் னு மூன்றிடத்திலு் வியாபி கு் ஏது. திரய ம் ற. உ . சத்த் அநித்திய் அறிப்படு ய ட் டே . இ டே அறியப்படு ன்னு ஏது சத்த் னு ம் ப் த்திலு் குடம் ன்னு சப் த்திலு் ஆ ய் னு் விப் த்திலு் வியாப மா, ல் அறி .

2. டக் வி ப டக் விப தே விருத்தியாது ப் த்திதே முற்றவிய பித்துச் சப் விப் த்திதே ஏ தேசத்திலிருக்கு் ஏது. உ . சத்த் நித்தி் உரு மி் மயி் பர ாணுவு் ஆ ர மு டே . இ டே உரு மின் னு் ஏது சத்தமாகிய ப் த்திலே முற்றவியா பித்தலு் பர ாணுவு் ஆ ர முாகி சப் த்திதே ஏ தேசாகி (ஒரி ட்) ஆ ரயத்திதே வியாபித்தலு் விப் ரகி குட் முதலி் ளின் ஏ தே ளிலே வியாபித்தலு் அறி .

3. க் சபக் வி ராப வி . தே விருத்தியாது ப் த்திலு் சப் த்திலு் வி பித்து விப் த்திதே ஏ தேசத்தி் வியாபிக்கு் ஏது உ . இது ப டொ டு ட யா் டொ டு டய இப் ப் ள் போ . டே டு ட ஏது து டு டு .

பொருளா ப் த்திலு் கொப்பு டய இப்ப ள் னு சபத் த்திலு் முற்றவியாபித்தலு் ானை குதி ர முதலி ி விபத் த்தி எ தே ளிதே வி ரபித்தலு் அறி .

4. பக் விபக் வி ட பக் தே விருத்தி ராது ப் த்திலு் விபத் த்திலு் முற்றவியாபித்துச் சபத் த்திதே எ தேசத்தி வி ரபிக்கு் ஏது . 1. இது ப ிறு ரொப்பு ட ம ா யானை குதி ர முதலிய போ ன் . இ டே ரொப்பு ட ா னு் ஏது து ிறு ட்டப்பட்ட பொரு ப் த்திலு் ரொப்பு ட ப் ாய விபத் த்திலு் முற்றவியாபித்தலு் ப் ா னை தி ரமுதலிய ாற்றி எ தேச ாகிய யானை முதலி ரொப்பு ட ற்றிதே வி ரபித்தலு் அறி .

5. பக் ததிர தே வி ததி ராது ப் ப் விபத் த்திலு் மூ ிறிலு் எ தேசத்திதே வி பிக்கு் ஏது . 2. பூமி நித்தி அழிவு ா ப்படா ா அணு ள்போ ா அழிவு ா ப்படா னு் ஏது ப் ா பூமியி் எ தேச ாகி ர னு வினி டத்திலு் சப ாகி அணு ள் ளே எ தே ா பர ணு ளிலு் விபத் த்தி எ தேச ா ப ஆ ா முதலி ாற்றிலு் வி ரபித்தலு் அறி .

6. பக் ப தே வி ததி விப வி ப ராது ப் ப் ளிதே தேசத்தி வியாபித்து விபத் த்திதே முற்றவியாபிக்கு் து உ ிதி கு ா மன ப திரவி் உரு மி் பிருதிவி அப்பு தேயு ாயு ப் போ . இ டே உரு மி் னு் ஏது ப் த்தி எ தேச ாகி தி கு ா ப் ாற்றிதே வி ரபித்தலு் சபத் த்தி எ தேச ாகி ாயு ப்திதே வி ரபித்தலு் விபத் த்திய ஆ ாவிலு் ஆ ாசத்திலு் வி பித்தலு் அறி பர ா ரூப ப் ா .

7. ப விப தை தே வி ததி பக் வி ரப ராது ப் விபக் ளிதே எ தேசத்தி வியாபித்துச் சபத் த்திதே முற்றவியாபிக்கு் ஏது . 3. தி கு ா எ ப திரவி ம் ருவு ட பிருதுவியு் தேயுவு் போ ள் . இ டே உருவு ட ா ஏது த்தின் எ தேசமாகிய ப்திதே வியாபித்தலு் விபத் த்தி எ தேசமாகி அப்புவிதே வி பித்தலு் சபத் மாகி பிருதுவி தேயு ளிதே வியாபித்தலு் அறி .

உவமைப் பே வி.

1. ாத்தியவி	3. உபயவி
2. சாத வி	4. ஆச்சிர கீ

5. அவ்வியாத்தியபிதானம். 12. விபீரதவியாத்தியபிதானம்.
 6. விபீரதவியாத்தியபிதானம். 13. சந்தித்த சாத்தியம்.
 7. சாதலவ்வியாவிருத்தம். 14. சந்தித்தாதனம்.
 . சாத்தியாவ்வியாவிருத்தம். 15. சந்தித்தவுபயம்.
 . உபயாவ்வியாவிருத்தம். 16. சந்தித்தாச்சிரயம்.
 10. ஆச்சிரயவிகீரம். 17. சந்தித்தசாத்தியாவ்வியாவிருத்தம்.
 11. வியாத்தியபிதானம். 18. சந்தித்தசாதலவ்வியாவிருத்தம்.

1. நதிபலி லாது சாத்தி ராது தன்னிய'பிடு இ' ராத
 உ' ம. சாத்திய' - துணிபொருள். வி'லம் இயற்' மிலில்' ராது
 ரு'றவு. உ'ம். ன' அரித்திய' உரு'மு'ட' மயா'ன்'பர'ாணு'ப்போ
 எ'க. இ'கே'பர'மாணு'ன்னு' இந்த'உவ'மயிலே' அரித்தியம்' 'னு'
 சாத்தியத்த' 'ம'இல்லா' அறி'. பர'ாணு'ரித்தியம்'.

2. வி'லா'து சாதன'ானது த'ன்னிய'பில்'இல்' ராத
 உ' ம. சாத' எது. உ' . அரித்திய' உரு'மு'ட' மயா'ன்'
 'ப்போ'ன். இ'கே'ம்'எ'ன்னு' உ'மயிலே' -ரு'மு'ட'
 ம' 'னு' சாத' இல்லா' அறி'க.

3. உ'வி'லமா'து சாத்திய' சாத'ம்' 'னு' இர'டு' த'
 னிய'பிடு'இல்' ராத' உ' ம. உபய' இர'டு. உ' . ன' அரித்தி
 'உரு'மு'ட' யா' ஆ'ராயம்போ'ன். இ'கே' ஆ'ராய'
 'னு' உ' மயிலே' அரித்தியம்' என்னு' சாத்தியம்' உரு'மு'ட' ன'
 'னு' சாத'மு' இ' ரா' அறி'. ஆ'ராய'ரித்தியம்' எ'பர்

4. ஆச்சிர'கீ'மா'து சாத்திய'சாதன' 'ரு'குச்சார்பில்'லாத' உ'
 ஆச்சிரயம்' சார்பு'பற்றுக்கோடு. ஹீ'ன' இ' ராதது. உ' .
 அரித்தி' உரு'மு'ட' மயா' ஆ'ராயப்பூ'ப்போ'ன். இ'கே' ஆ'ர'
 பூ'எ'பது இல்'பொருளாயிருத்த'ர' அரித்தி' 'னு' சாத்தியத்
 துக்கு' உரு'மு'ட' என்னும்' சாத'த்துக்குஞ்'சார்பில்' த'யிற்று.

5. அவ'வி'ராதநீ'பீத'னமா'து வியாத்தி'ராச'ஞ்'சொல்'ப்பட'ராத
 உ' . அ'இ' . வியாத்தி' - உடனிகழ்ச்சி. அபிதா' சொல்'
 உ' . அரித்தி' , உரு'மு'ட' மயா' குட'போ'
 இ'கே' யாது'உரு'மு'ட'யது'அ'து' அரித்திய' 'னு' வியாத்தி
 ராச'ம்' சொல்'ப்பட'ர' அறி'.

6. விபா'நாவி'ராதநீ'பீத'னமா'து விபீர'தா' வியாத்தி' சொ'ப்
 பட்ட' உ' ம. விபீர'த'மு'றத'றுதல். உ'ம். இம்ம'லே' ரு'ப்பு'ட'
 து'பு'யு'ட' யான். ராது'நெருப்பு'ட'து'அது'பு'யு'ட'யது'
 அடுக்'னேபோ'ன்க. இ'கே' ராது'பு'யு'ட'யது'அது'நெருப்பு'ட'
 யது'என'மு'றபெறக்'கூருது' வியாத்தியு'ணர்வுக்குத்த'ட'ரா'ச'ரத்தி
 யத்'த'மு'வத்து'கூறி'து'விபீர'த'என்'.

7. சா லுவவியாவி தத ராது உட பாட்டிலுள்ள சாத நீ ரதி ருக்கும் எதிர்ம நயு . சாதனம் ஏது. அவ்வியாலிருத்தம் நீர் ரதி ருத்த . உ - . மனம் அரித்தியம் உருமு ட யா . குட்போ யாது அரித்திய ன்று அது உருமு டயதுமன்று பரமானுப்போ எ . இ டே உருமு ட மன்னு ஏது எதிர்ம நயு ம ரகி பர ாணுவிலம் இருத்த அறிக.

8. ரதநீ ராவ்வி வி தத ராது உடன்பாட்டிலுள்ள சாத்திய நீ ரதிருக்கும் எதிர்ம நயு ம. உ - ம. மனம் அரித்தியம் உருமு ட ம யான். யாது ரித்தியமன்று, அஃது உருவமு டயதுமன்று . ம போ எ . இங்கே அரித்தியம் எ ன்னுஞ் சாத்தி ம் னம் என்னு எதிர் ந யு மயிலும் இருத்தல் அறி .

. உப ராவ்வி விருந் மாது உட பாட்டிலுள்ள சாத சாத்தி ளிரண்டும் நீ ரதிருக்கு எதிர்மநையு ம. உ - . மன அரித்தி உருவு டமையான். யாது அரித்தியமன்று அஃது உருவு டயதும ன்று குட்போல என் . இங்கே குடம் என்னும் எதிர் நயு மி டே உருவு ட ம என்னும் சாதனமும், அரித்தியம் எ ன்னு சாத்தியமு ரகிய இர ண்டம் நீங்காதிருத்த அறி .

10. ஆச்சிர விகீனமாது சாத்தியசாதனம் ளுக்குப் பற்றுக்கோ டில்லாத எதிர்ம நயுவமை. விகீன் இல்லாதது. உ - . னம் அரித்தி ம் உருவு ட மயான். யாது ரித்திய ன்று அஃது உருமு டயது ன்று ஆராயப்பூப்போ என் . இ டே அரித்திய உருவு ட னு சாத்திய சாத களுக்கு, ஆகாயப்பூ என்னும் எதிர் நயு ம இ பொருளாதலால் ஆச்சிரயமில் தாயிற்று.

11. வி ரதநீ நபீதா மாது வியாத்தி ராச ளு சொ ப்ப்படாத எதிர் நயு ம. வியாத்தி - அநபிதான் சொல் ப்படாதது. உ - . அரித்தியம் உருவு ட மயின் ஆகாயம்போல என் . இ டே யாது அரித்தியம் ன்று அஃது உருவு டயதுமன்று ஆராயம்போல் ன வியாத் திசொ ப்ப்படா ம அறி .

12. விபரீத வி தநீ பீத ராது விபரீதமா வியாத்திசொல் ப படும் திர் நயு ம. உ - ம. இ லை நெருப்பு ட து பு யு ட ான். யாது பு யில் து அது ரெப்புமி து மடுப்போ . இ டே எதிர்மநையிலே முன்னர் கூறடேண்டி சாத்தியத்தினின் ம ப் பின்னர்க் கூறியபடியால் இது விபரீதமாயிற்று.

13. நதித்தச நதி மாது ஐயத்த கிடனா சாத்தியமு ட உ ம. சந்தித்த - ஐயப்பட்டது. உ - . இ லின் அரசனாய் ரு ா சொழ ராசன் ம ளாதலின் அரசியற்குரிப அரசகுமாரன்போல என் . இ டே அரசகுமாரனிலே அரசனாய் ரு ான் என்ற சாத்தியம் ஐயப்பட்டதாத் அறிக.

14. நதி மாது ஐயப்பட்டாதமுட உ .
இம்முற்றிவிநாதா விருப்பெறுப்பு னோடு கூடி னாதவி .
தெருவிநெ லு புருட போ இந் தெருவிநெ லு புரு
ட னு உ யினே விருப்பெறுப்பு னோடு கூடியிருத்த
னுநாத ஐயப்பட்டதாத அறி .

15. நதிதேப மாது ஐயப்பட்டாத்தியாத னோடு
உ . உ . இந் தேவு போ ன் பூர் புண்ணியமு டய னா
ந் தே தத்த போ எ . இந் தே தத்த னு
யினே தேவு போதா கி னாத்தியமு பூர் புண்ணியமு ட
நாதமு ஐமு ட நாத அறி .

1. தித்த சசிர மாது ஐயப்பட்ட ஆச் ரயமு டயதாய் நிற்
கு உ . ஆச் ர சார்பு . உ . குரிய இ யா னட்டமு டய
தே னாதவி . ரா தே ; அ இ யா னட்டமு ட
சத் போ தே சயந்த னு உ யினே
குறித்தாத்தியசாத னுஞ்ச்சார்பிடா கி ஆச்சிர ஐயப்பாடு ட
து . னே? யந்தனு னு ன் டோ எ நி ழ்கி மது .

17. நதிநதி விவித மாது சத்தி னோ ஐயப்
பட்டதயிருஞ் திர் மய . தித்தாத்தி அவியாவிருத்
த னீ திருத்த . உ . இ னெருப்பு டயது பு யு ட
நாடுருப்பி அது பு யு இ து மழுப்போ
இந் மு னு உ யினே ருப்பு ட னுநாத்தி
உதே ? இதோ? ஐயப்பாடு ட தாயிருத்தலு னீநதிருத்தலு
அறி

1. தி னுவிவித மாது நாத னீ ஐயப்பட
டதாயிரு திர் மய . உ பனை ஒரு பு லு புறா மு ட
நாது பு னு அது புறா மு ட து ம; முரு போ
முரு னு திர் மய யினே புறா மு ட
னுநாத உதோ . தோ? ஐயப்பாடு ட தயிருத்த
லு னீநதிருத்தலு அறி

தோல்வித்தா ம.

தோல்வித்த அப்பிரதிபத்தி விப்பிரதிபத்தி இரு
பர் அப்பிரதிபத்தி அறியாம அர்த்த தெரி ன . அ-இ . பிரதி
பத்தி அறிவு . விப்பிரதிபத்தி விபரீதா அறி . விரோதா அறி
வி-விரோத . விரி ன இருபத்திர டு

லவித னவரி.

1. பிரதிஞ்ஞாஹாநி

3. பிரதிஞ்ஞாவிரோதம்.

2. பிரதிஞ்ஞாதா .

4. பிரதிஞ்ஞாநி ன .

5. ஏத்து ந்தரம
 . அர்த்தாந்தர
 7. நிரர்த்த .
 . அவிஞ்ஞாதார்த்தம்
 அபார்த்த .

10. அப்பிராத்த ர
 11. நியூ .
 12. அதி .
 13. 4 ருத்த .

14. அநுபாட .

15. அஞ்ஞா .

1. அப்பிரதி ப.

17. வி'பே ப'.

1. மதாநுஞ்ஞ.

1. பரியநுதேச் யே பே .

20. நிரநுதேச் ரநுயோ .

21. அபசித்தாத் .

22. ஏத்து ரபாச .

1. பிரதிஞ்ஞ நியாநுசாதி த்த் து த் னுற் றொ
 பட்ட பிரதிஞ்ஞச் சாதித்த முடி அதற்கு டே ரு நறு
 சொ'லத். பிரதிஞ்ஞ நிச்சித்தபொருளையு ட ர'கி தே
 ரே . ஹாநி தே

2. பிரதி நாராது த் னுற் றெ ப்பட்ட பிரதிஞ்ஞ னு
 ப்பட்டுழி தனைச் சாதித்த முடி டே ருநு பிரதிஞ்ஞ டே
 பிரதிஞ்ஞா+அ'தர' அ'தர'—டேறு.

3. பிரதிஞ்ஞ விரே ராது த் னுற் றெ ப்பட்ட பிரதிஞ்ஞ
 விரே த ரா னைச் சொ'லத்.

4. பிரதிஞ்ஞ நநி ராது த் னுற் றெ ப்பட்ட பிரதிஞ்ஞ
 னுக் ப்பட்டுழி அதனை முற்று' விட்டுவித் 'நி ரா' விடுத்.

5. ஏத நநாராது த் னுற் றெ ப்பட்ட பிரதிஞ்ஞ யி' எ
 னுத்து ர' ப்பட்டுழி, டே ருநு ஏதுவினைச் சொ'லத். ஏது+அ'தர'
 த் 'தர'. அ'தர' டேறு.

. அநித நநாராது த் ர' ரு' தே வி ய ற் கு' பொ
 ருட்டு மு டே டெ ன பொருளு'கு பி' த டே மொருனைச்
 சொ'லத் அர்த்த' - பொருள். அ'தர' டே .

7. நிராதத ராது பொருளி' ராதார்த்தனை டுத்துச் சொ'
 லத். நிர் இ . அர்த்த' பொருளு டது.

8. அவிஞ்ஞா நநாராது பொருளினிதுவி' ராத சொ'லு னை
 டுத்து' டா' டுபே த். அவிஞ்ஞாத-அறி ப்படாத. அர்த்தம்-பொருள்

9. அபாநத ராது அவாய்நிலை அ' மமுத ய இ' ரா
 பொருள்பய ராத ரா' னைப் பே த். அ நீ'கி அர்த்த'
 பொருளு டயது

10. உபபிரந்ததாலமாது முப்பின் ப்படுங் கால்கிரமம் பெருது பிரதிஞ்ஞ ஏது முதலிய னைமு ததமப்பேசுதல். அப்பிரந்ததம் அடயப்படாதது.

11. நியுனாது பிரதிஞ்ஞ முதலிய அடியங்களுள்ளே சில அயங்கள் குறையச்சொல்லுத். நியுனஞ்ஞ றவு.

12. அதிகமாது ஒற்று முடியத்தக் தாயிருச்வு ஏது திருடடாந்த னை அதி ரச்சொல்லுத். அதி மிண.

13. உநததமாது அது ராதத்தி ன்றி முன்சொன்ன தப்பின் னுஞ்சொல்லுதல். புன-பின். உத்த ரொல் ப்பட்டது.

14. அநநுபட மாது சொ ப்பட்ட ராககியத் த மறுத்து ரஞ்ஞ ரல் அது திக இயலாமல் டெதல். அ இ ம. அதுபாடண் அதுவதித்தல்.

15. அஞ்ஞானமாது சொ ப்படும் ாம் மும்மு த சொல் ப்படுச்ச பயாராற் பொருள் அறியப்பட்டும் அறி ரதிருத்த. அ இ ம. ஞா அறித்.

16. அபிரந்தி பயாஸது பிரதி ராதியின் வினா த் தென்றறிந்தும் மறதி சத்தாடே மவுனமாயிருத்த அப்பிரதி ப புத்தியின். அ-இன் ம. பிரதி ப புத்தி.

17. வீடே பமாது எஞ்ஞ இப்போது டேறு ராரியமிருக் றது என்று சொல்லி டெத்தவிடயத் தத் துரத்திதே விடுத். வீடே ப் துர விடுத்தல்.

18. த நுஞ்ஞனயாது பிரதி ராதி தப் த்திலே சொல்லி குற்ற னை த்த ரயாம் உட்பட்டு அ கூற்றிதே குற்ற கூறுத். தம் ரொன். அதுஞ்ஞ உட்பாடு.

1. பரிநுடே சசியோபே ராது ச பயாருக்கு ஆட்சேபித் து ாட்டற்குரி தோவிய டெத்து ாட்டலிடே விருப்பி ன்றி இருத் த் பரியதுயோச் ய் வினா ற்ப் து. உபே விருப்பி.

20. நிராடு ராசசி ராது ர மாது தோவீத்தா அடயாத னைத் தோவீ வ்யதினய் என்று வினாவி கூறுத். நிராதுயோச்சிய வினா ற்பா த் ராதது. அதுயோ வினா.

21. அபசித்த நதமாது ஒரு ராத்திர த்தாத்தத் த அது ரித்துப் பேசத்தொட்கி அதற்கு ராணசித்தாத்தத் த அதுசரித்துப் பேசமுடித் த். அப விபரீத். சித்தாந்தம் முடிந்தமுடிபு

22. ஏததுவ ப சமாது டெத்து டொட் பிரதிஞ்ஞஞ்ஞ இ ய யாத போலியேதுக் னை டெத்து கூறுத்:

முதற் சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் பிரபஞ்சத் தத் தோற்றி ஒடுக்குதற்குப் பதி ஒரு ண்டெண்டப்படும் என்பது அப்பதி அதனைத் தோற்றி ஒடுக்குமுறையுக் கூறுமுத்தான் பதியுண்மயும் பதியிலணமு கூறுகின்றது. இச்சூத்திரத்தின் முதற்செய்யுள் அம்மத்ததொகுத்து வளை செய்யுள் எடுத்துக் கூறுகின்ற.

பதியுண் யு' பதியி' மும் தொகுத்து' ற'

ஒருவனோடொருத்தி யொன்றென் றுரைத்திடு முல மெல்லாம்.
வருமுறை வந்து நின்று போவது மாதலாலே
தருபவ னொருவன் வேண்டித் தான்முத லீறு மாகி
எருவிடு மநாகி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே.

(இ ள்). ஒருவனோடு ஒருத்தி ஒ ளு என்று உ ரத்திடு உ ள்
 ா அ ன் என்றும் அ ன் ள் றும் அது ன்று கூறப்படு சேதனசே
 தனப் பிரபஞ்சமெல்லாம் ாருமு ற ாந்து நின்று போ ாது ஆக ா
 தோன்றும் மு றயிலே தோ றி நின்று ஒடு குதலும் உ ட யால்,
 தருப ா ஒரு ன் டே டி அ ி அ ிற் றத் தோற்றுவித்து நிலை
 பெறுத்தி ஒடு கு ருத்தா ஒரு ா டே டப்படு தா ா அ ருத்தா
 முத்தல் ஈறு ஆகி த டே ரு முத் ா னின்றித் தாே ா ிற் றி கு
 சிமித்த ாரணனு ச ார ாரணனுமாய், அ ாதி முத்த த்து உரு ன் னி
 ி று - இயல்பா டே பாசம் ி கிய ா ாகிய சத்தி டி ாத் தப் பொ
 ரு தி நின்று மருவடு அ ிற் ற ாரியப்படுத்து இய பு ட ன்

குறிப்பு 1. ஒரு டிரைடெருத்தி.....உ மெல் ா் இ டே உ ம்
 றது சடமு சித்தா கி ப சேதனே த ப் பிரபஞ்சத் தயா. அசே
 தனப்பிரபஞ்ச தோன்றி ஒடு கு பது 22-ம் செய்யுள் முத 51 ம்
 செய்யுளீரு வுள்ள முப்பது செய்யுள் ாலு சேத ப் பிரபஞ்ச ராய
 உயிர் ள் தோ றி ஒடு கு பது 52-ம் செய்யுளாலு கூறப்படு.

2. ருமு த . . பக்கு 1 ா விடத்துச் சேத ப் பிரபஞ்சமு
த் ாரி மு தப்படி அதே ப் பிரபஞ்மு தோ ன் மு த . த்
ரரியமு த உ ள்பெ ருளினி னு உ தாகி ாரி தோ ன்
னு மு த ம. சத் உ ள்பெ ருள்.

3. ந்து ின்றுபோ து' உ' ணு' .

4. தருப னெரு ி டே ி டெ டவுள் பிரத்தி டச க் ர பப
டாத பொருளாயிருத்தலினாலு, அ ி டாச் ச த்த டராலு ஒத்
து டொள் ப்படாதிருத்தலினாலு அ ி டிர டினையுமொழித்து அனு ர

ப பிரமா த்தினுற் றவுள் ஒரு ிர் உ டெப் பது இச் சூத்திரத்திற்
நி ண்ப்படுகி றது. (செ. 37 பார்).

5 த ி முதலீறு கி: முத ி நிமித்த ரா . ஆகுபெ ர். ஈறு
ரா ரா ஆகுபெயர் (செ. 3 52 பார்).

. அ ரதிமுத்த த்து த்தனா பரா த்தி. முத்த ிடப்பட்ட.
த்தூ கு

7. ருவீடு: ருவுத ி பொருந்த். ருவவித்த ி பொருத்துதல்
நினைப்படுத்த். வி விசுவாமி ரத்தாற் றொரு நி ிறது.

6 ராழ்ப்பு. ிசதனா த ப் பிரபஞ்ச தோ ி நி ிறு ஒடுகுதலா
அதினை ிரியப்ப த்து ஒரு ருத்த ி ிடு. அ ருத்தா நிமித்த ரா
ர னு ி ச ர ர னும யச் சத்தி ிடி ி பொருத் தி நின்று பிரபஞ்
சத்தை ிரிப்படுத்தி இய ிபு டயனா.

இச்செய்யு ி இர ிகூறு டயது. அ ி

1. ஒரு ினா டொருத்தி யொ ிறெ ிறு ரத்திடுமு ி ி
ருமு ி ிறு ிறு போ ிது ராத ரா தருப ினாரு ி ி ிண்டு.

2. தா ி முதலீறு அ ரதிமுத்த சித்தரு ி ி ிறு ருவீடு
ப

முதலதி ர ம.

ஓ ினா டெ தநீ ி ின ரைத ில ில ம
மு ி ந ினை ி ில ில ி ினா ி
முதற் று.

தி ர ி திய ி குப் பிர ர ி கூ ிறது.

இ ிதி ர த்தி ி அ ி விஷ ி ி:

1. உ ி யதர் த ப் பற்றி ஆ ிகித்து உ ி தோற்ற ரா ி ி
யு டது ி ி அ ிம் ரத்தருப ி ஒரு ி ி ி ிறு
நித்த். (2 24).

(). உ ி தோற்ற ி ியு டது. (22).

(b). தோற்ற ர ி ினாத்தரு ி ருத்தா ஒரு ி ி ி ி ி ி
(23 24).

2 ி ினாத்திரா ி த ப் பற்றி ஆ ிகித்து உ ி ி ி ி மு ி
படி தோ ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
தித்த். (25 27).

(). ி பொரு ி தோ ி ருது உ ி ி ி ி ி ி ி ி ி (5)

(c). ஒரு ருத்தாவின்றி ரரி ப்பொரு தோ றுது ரரியப்பொருள் ரா ப்பொருள்போ உன்பொருளைய ரறி இப் பொருறு. (7).

. மீ ளுச் ச்ரமதம்பற்றி ஆச் சித்து உ தோற்ற ரச் னையு டது ன்பது அற் மத்தருப ஓரு ி டே டம் பது ரதித்த . (-).

(). ரயத் தப்போ உ முத் தோ ி அழியு . ().

(b). ஒரு ர த்திலே தோ று உ பி னொரு ர த்திலே முழுது அழியும். ().

(c). தோற்ற ரச் னு ரு ர துணை ரா . நிமித்த ரரணன் டேறு ண்டப்படும். ().

4. தார்க்கி ர்மதம்பற்றி ஆச் சித்து உ கிற்கு முதற் ரா ம் ரய பது அது ர யயினின்று சற் ரரியமு மப்படி தோ ி ஒடுகும் என்பது, இற் மத்தருப ஓரு ி ண்டே ண்டு என்பது சாதித்தல். (7).

(a). அணுக்ள் உ கிற்கு முதற் ரா ரா. ().

(b). ர ய உ கிற்கு முதற் ரா . ().

(c). அணுக் ள் ரரியப்பொருள் ளாத ண் முதற் ரரணமாகா. ().

(d). மா ய முதற் ரா ள் பதற்குப் பிரமா . (4).

(). முதற் ரா ரகிய ர யயிலிருந்து ரரிய ரகிய பிரபஞ்ச சற் காரிய மு மப்படி தோ ி ஒடுகு ()

(f). பிரபஞ்சம் நித்தப்பொருள். ().

(g). பிரபஞ்சத்தி தோற்ற ஒடு ள் ருத்தாவிலு ரு. (7).

1. உே ராயதர் தப்பற்றி ஆச் சித்து உ தோற்ற ரா னையு டயது பதும் அற் மத்தருப ஓரு ி டே டம் பது ரதித்த . () .

() உ தோற்ற ர னையு டது.

. உதிப்பது மீறு முண்டென் றுரைப்பதி டெ ன் னை மு ன் னோர் மதித்துல ராதி யாக மன்னிப தென்ப ரெ னின் இதற்கியா துமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம் விதிப்படி தோற்றி மாய ண்ணலான் மேதி னிக்கே.

(இ). உதிப்பது ஈறு உ டு ன் னு இ கு உ ர்ப் து என் னை உ ற்குத் தோற்றமு ர மு உ டெ ன் னு கெறு து எ ன் னை? மு ன் னோர் உே ராயத னு லை உ ர்த்த அறிஞர் தித்து பிரத் தியட் ர ண்ணப்படாத டெ ர் பிர ர ம் டெ நிச் சித்து, உ அ ரதியா ன்னி யது பர் எ ன் னின் இ ஷு எப்பொழு நிலைபெற் ள்ளது ன் னு ரெ ர் எ ன் னு ரெ லி , இப்பூத

ஆதி ல் ர் இப்பூத் ன் இ ிற்றின் ரரிய ரகிய தே ரதிப் பிரபஞ்
 டெ ர் மேதினினீ டூமியி னே விதிப்படி முதல் ின் நி
 மித்தபடி தோற்றி மாய் ர ான் தோன்றி அழியப் பிரத்தியட்ச
 ராய் ாணப்படுத ால் பூத் ளின் ரரிய ான உ கிற்கு் தோற்றமும்
 ாசமும் உ டெ பது தாே போதரும். ஆத ால் இதற்கு இதனைச்
 சாதித்தற்கு யா் அது ானாதி எடேன் யான் அனுமா ம் முதலி பிர
 மாண களை எடுத்து கூற ாட்டே .

குறிப்பு. 1. இ் முத தி ர த்தில் அசேத ப் பிரபஞ்ச் தோ் றி
 ின்று ஒடு கு் பது; அது சற் ரரிய மு றப்படி தோன்றி ஒடு கும்
 ன்பதும் அத் தோற்ற ஒடு னுக்கு மா யமுதற் ார எ் பதும்
 அ ி ஒரு ருத்தாவா ான என்பது் சாதி் ப்படுகின்ற . அ் ன்
 ரதி் கு மு த்தா் உே ா ரயத்ர் பெளத்தர் மீ ாஞ் ர் தார்க்கி ர் முத
 லியோரது டொன் ள் று் ப்படு ிறன.

2. உே ா ர தர் ாட்சி ஒ் றுே பிரமா ி. அதற்கு ேரு
 உ ரப்ப டெ ா் பிர ா ரா உ ிலைபெற்றிருத்த் பிரத்தி
 யட் ா் ா ப்படுத ானு் அதன் தோற்றமும் ாசமும் ா ப்படா
 ம ானு் இ ிவு எ் று் ிலையாயுள்ளது. தோன்றி அழியு்
 பது பொரு் தாது எ் பர். அ ிர் உலகிற்கு முதற் ார ப்ருதிவி அப்பு
 தேயு ாயு எ் னு் ா் கு பூத் ள் எ் டொள்ளுத ாலும் இப்பூத்
 ள் தோ் றி அழிய் ா ப்படுத ாலு் இ ிற்றின் ரரிய ரகி உ
 மு் தோ் றி அழியு் ப தச் சாதித்தற்கு அனுமா ம் முதலிய பிர
 மாண ள் ே டி ிதி ிலை எ் பது.

அனு ானப்பிரமா ம் ஆ ப் பிர ா ி னு் இர ிடம் உே ா
 ரயதருக்கு உட ப் பாடி ா் அர் ாட் ரதி் ப்படு ிர்.

பொழிப்பு. ே ா் றுதலு் அழிதலு் பிரத்தி ட்ச ா் ா ப்படா
 ம ா் உ் தோ் றி அழியு் ன்பது பொரு் தாது எ் பர் உே ா
 ர தர். பூத் னு் இ ிற்றி் ரரிய ா தே ரதிப் பிரபஞ்சமு்
 தோ் றி அழித் பிரத்தியட்ச ா் ா ப்படுதலி் இப்பூத ாரி ா
 உ மு் தோற்ற ா னையு ட தா்.

(b) தோற்ற ாச் னைத்தரு் ருத்தா ஒரு ே டப்படு்.

இயல்புகாண் டோற்றி மா ப்கை யென்றிடி னிபல்பி னுக்குச்
 செபலதின் றியல்பு செப்தி செய்தியே லிபல்ப தி் றும்

இயல்பதாம் பூதத் தானே யியற்றிடுஞ் செய்தியென்னிற்[தால்
 செயல் செய்வா னொரு ன் ே ண்டிஞ் செயற்படு மசேத த்

(இ ள்). தோற்றி ாய் - அத்தோற்ற ாசக் ள் இ ிபு ா்
 எ் றிடி் உ கிற்கு இ ிராயுள்ள . அ ிற் ற் ாரி ப்படுத்த ஒரு
 கருத்தா ே டி ிதி ிலை ு ி சொ் லி் இயல்பினு் குச் ே

து இ ன்று இயற் குத்தோ றதலு அழிதலு ஆகிய வி ரா ர் இல் லையா இ டு இ ல்பா து, செய்தி செய்தி தே ன்றி அழித் தாகிய வி ராரச்செய ரகும் ன்பா ரயி இய பது இன்றும் இய டு பது ஒ ன்று இல்லையாய் முடியு. இ பதா பூத் தானே இனி இய பாயுள்ளன ராகிய ான்கு பூத் னுே செய்தி இயற்றிடு ன் னி தோற்ற ா னாகிய ி ராத் தச் செய்யு என்று நீ சொ லின் செயற்படு அசேத த்தால் - அ தோ ி அழித் தாகிய தொழி லைப் பொருந்தி நிற் கி ற சடப்பொருளாயிருத்த ா செயல் செய் ான் ஒரு ான் டே ி டே அ ிற் ற் ாரியப்படுத்தும் ஒரு ருத்தா அ ிற்றின் டே ி டே ண்டப்படு.

றிப்பு. இய பதாம் பூத் உே ரா தர் பிருதிவி அப்பு தேயு ாயு. எ ன்றும் நா ற்குமே தத்தா ிங் ன் று அ ித்த ி ன்று ஒரு ாற் றிப் ப்படாது இயல்பாயுள்ள எ ன்று கூறு ார்.

பெ ழிப்பு. தோற்ற நாச ன் உ கிற்கு உண்டென் ெ ர ளினு, அ ி அவ்வு கிற்கு இயல்பாயுள் ன என்னின் அத்தோற்ற நா ன் ி ராமாதலின் அ ிற் ற இயல்பு என்றல் பொருந்தாது. பூத் நா ற்கு இயல்பாயுள்ள . அ ி தோற்ற நாச னைச் செய்யும் எ ன்றி அனை செயப்படுபொருளாயு சடப்பொருளாயுமிருத்த ால் அ ிற் றத் தொழிற் படுத்து ருத்தா டே ி டே ி டப்படும்.

இதுவுமது.

- நிலம்புன லனல்கால் காண நிறுத்திடு மழிக்கு மாக்கும்
பல், ரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்ட வென்னின்
இலங்கிய தோற்ற நிற்க லீறி வ யிசைத லாலே
ல்கிளர் தோற்ற நாசந் த நக்கிலா நாதன் வேண்டும்

(இ ள்). பூத் னைச் செயப்படுபொருள் என்று அசேதன் ன் று கூறு து அமையாது, நி டுன் அன் ால் பிருதிவி அப்பு தேயு ாயு ன் நா ற்கு பூத் னு (வினேமுதற் பொருளாய் ி ிறு த்முட் கூடியும் பிரிந்து), ா ஆக்கு நிறுத்திடு அழிக்கும் ப தரும் - ாணும்படி பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவித்தலு நிறுத்துதலும் அழித் தலுமாகி ாரியத் தச்செய்யும், ஆத ால் பண்ணிட இங்கு ஒரு ி டே ண்டா என்னின் - இத்தோற்ற நாச ாச்செய்ய இவ்விடத்து ஒரு ருத்தா இப்பூத் களுக்கு டே ி டே ி டே ி டில்லை ன்னின், இல்கிய இ ி விக்யு இந்நா ற்கு பூத் னும் தோற்ற நிற்க ாறு இசை த ா தனித்தனி தோ ிறல் நிற்கல் அழித் தாகி முத்தொழிலையு அ டத ா இ ி ாரியப்படுத்து ஆற்ற உ ட ால் ஆத ா தோற்றந் நாச த ற்கு இலா இப்பூத் ன்போ த்தோ ிறி

ற்பபு. 1. இ , இரண்டெய்யுளானு் கூறிப்போந்த பொருள் :
 உவோ ரயதர் ஆசங் க (அ) உ த்துக்குத் தோற்ற ரச் னுள ரயினு்
 அ , அதற்கு இய் பாயுள்ள , அது தானே தோ் றித் தாே அழியு்
 ருபபு தோ் றுதலு் அழிதலு் விராமாதலின் அ து இய் ப் ப்று.
 ச . (b) விராராதே இய் பு எ ப்படு து. பபு. அ் ர
 யி் விராக்தி் ேரூய் இய் பு பது ஒன்று இ் லை ரய் முடியு்.
 ஆச . (c). இ் பாயு்ள பூத் ள் ர் குே தோற்ற ர் னைச்
 செய்யு் ருபபு. பூத் ள் யெப்படுபொரு ரயு் சடப்பொருளாயுமிருத்
 தலி் அ , தா ரத் தோற்ற ரச் னைச் செய் ர் டா. ஆத ர்
 தோற்றி அழிக்கும் ருத்தா ஒரு ண் ேண்டப்படும். ஆ . (d). பூத்
 னைச் செயப்படுபொருளு் சடப்பொருளு் பது டு. அ , வினை
 முதற் பொருளாகு் . வினைமுதற் பொரு ராதலி் டப்பொருளு ரா.
 மறுபபு. தோன்றி ி் று அழித ர் அ , வினைமுதற்பொருளா ரா.
 தோன்றி ின்று அழியு் பொருள் ள் செயப்படுபொருளு் சடப்பொருளு
 மா். ஆத ர் தோற்றி அழிக்கு் வினைமுதற் ேறு ே் டப்படு் .

2. பலந்தருதல் ஈரியப்படுத்தல். ப ஈரி ம் பயன்.

பேழிப்பு. பூத் ள் ர் கு வ்வினைமுதற்பொருளா. அ. பிரபஞ்
சத் தத் தோற்றுவித்து நிலைபெறுத்தி அழி'கு. ஆத ர், இத்தோற்றா
ச' னைச் செய்தற்கு இப்பூத் ளே அ யு. இ. இற்றி' றேராய் ஒரு
ருத்தா டே ண்டு. இதில்லை எ' னின் இப்பூத் ள் ஒ' டொ' றுத் தோ' றி
நின்று அழித ர் வ்வினைமுதற்பொருளாத் கூடாது. ஆத ர் தோற்றா
ச' னைச் செய்யும் ருத்தா ஒரு ண் இ. இற்றி' றே ரு' டப்படு.

2. செளத்திராந்தி ர் த் பற்றி ஆசங்கித்து உ ி ற் றாரி மு றப் படி தோன்றி ஒடு கு ள் பது அ ற் றத் தருப் ஒரு ி ன் டு ள் பது சாகித்தல்.

(அ) இப்பொருள் தோன்றாது. உள்பொருள் தோற்று.

சார்பினிற் றேன்று மெல்லாந் தருபவ னில்லை யென்னின்
தேரினில் லதற்கோ தோற்ற முள்ளதற் கோநீ செப்பாய்
ஒரினில் லதுவுந் தோன்று துள்ளதே லுதிக்க வே டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று ம் றே.

(இ ன்). ரம் சார்பினி தோ று பொருள் ட ர வீத் தின் அழிவில் முனாதோ று து போ அவ் ச்சார்பிே தோன்று தருப ன் இ லை னின் - இ ிற் தத் தோற்றுவிக்கு ருத்தா ஒரு வேண்டப்படு தி லை ட ன்னின் தேரின் தோற்றம் இ தற் ரா உ ள்

தற் ரோ நீ செப்பாய் - ஆராயுமிடத்துச் சார்பிற்றோற்றம் இப்பொருளு
ரோ உள்பொருளுரோ பதநீ கூறுபாயா ஓரி ன்ளதே
உதி டோ - உருமிடத்து உதாய்த் தோ றிநிற்கு பொருளு
ராயி குட்போ அதுதோற்றே டி டிதி லை இ தவுத் தோ
ருது இப்பொருளு யி முயற் றொடுப்போ அதுவு ஒரு றுந்
தோறு தி லை இர டி இ றி ரோர்வி றது நிற்பது தோறு -
ஆத றம்பரிசேட . யா இவ்விர டிமி றி உதாய்த் தோறுது
சூக்கு ரூபாய் நிற்பதொருபொருள்தோறு.

நிபபு. 1. சார்பினிற்றோறு மெ ர் உள் றா த்தினி
று உள் றரி தோறு னு சற் றரியாத் செ த்திராதி
ருக்கு உட்படி யின் அர் அசற் றரி றாதி ன் ப்பொர்.
அர் உள்பொருளுக்குத்தோற்றே டி டிதி லை றதவி இப்பொ
ருள்தோறு. உள்பொருள் அழியு. இவ் டி தோறுமிடத்துச்
ந் தா ய் ந்தோறு தோ றி அழி . ற்றுள் முற் த்தினி ற
ழியு பொருள் பிற் த்திற்றோறு பொருட்குச் சார்பா லி அ
அச் சார்பிே வித்தின் அழிவில் முனைதோறு றதுபோ த்தோறு.
இதற்கொரு ருத்தா டே டிதி லை க் கூறு ற்.

2. சோர்வி ற நிற்பது உள்பொருளாய்ச் சூக்கு ரூபாய்த் தத்த
றா த்தி அட்கியிரு கு றரியப்பொரு சோர்வு அழிவு நித்
த்.

பொழிபு. இல்பொருள் தோன்றாது. தூ ரூ மாய் டெளிப்பட்டு நிற்
கு பொருளுக்குத் தோற்றே டி டிதி லை. ஆத றம் கு பா
டெளிப்படாது அட்கியிரு கு பொருளே தோறு றதாகு.

(b). உள் றரிய உள் றாணத்தினி று ஒரு ருத்தாவினோ
தோறு.

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன்றுளதே லுண்டாம்
இல்லதே லில்லை யாகுந் தோற்றமு மி சயா , கும்
உள்ள றாணத்தி லுண்டா றரிய முதிக்கு மண்ணில்
இல்லதாம் படங் டாதி பெழிறரு மியற்று வானு .

(இ - ள்). உள்ளது இ தும் இன்றி நி றது ஒ று அ ன் உள்
பொருளாதலும் பொருளாதலுமி றி டெளிப்படாது சூக்குமரூபமாய்
நிற்கு றரியப்பொருள் உ தே உ டா உள்பொருளாயின் அது
றும் உளதாகும் இ தே இ லையாகு இப்பொருளாயி் அது
று இ தாகு தோற்றமு இ சயாதாகு அன்றியு அ ிப் பொ
ருளுக்குத் தோற்றமு கூடாதாகு. ஆத றல் உ டா றரிய உ
தா ய றரியப்பொருளே உள்ள றா த்தில் உதி கு - உ தாகிய றா

ணத்தினி றும் ஒரு ருத்தாவா டெளிப்பட்டுத் தோ றும். அது, இயற் று ானா குய ானல் டண்ணில் பட இ தா ம ண்கிய முதற்கா ர த்தினி று பு ட ா முதலிய ரியித் தோ றுது, டாதி எழில் தரு குட் முதலிய ரியம் டெளிப்பட்டுத் தோ று ாது போலாம்.

தூறிப்பு. தோ றி நிற்கும் பொருளுக் குத் தோற்ற வேண்டா மயா லும், இல்பொருள் தோன்றாத ாலு, தோன்றாது சத்திரூப ாயிருக் கு் உள்பொருளே தோ றுமென தே ற்செய்யுளிற் கூறி இச்செய்யுளில் அப்பொரு ள் அதன் ாரணத்தி் அட கியிருந்து பி் தூ ரூபமாய்ச் சற் றரிய முறைப்படி தோன்றும் ாரியப்பொருள் ன்பதும், அது ஒரு கருத் தாவினா டெளிப்பட்டுத் தோ று் எ் பது கூறப்பட்டன.

டொழிப்பு. டெளிப்பட்டுத் தோ றுது சத்திரூப ாய்த் தன் ார த்தி் அடங்கியிரு கு் ாரியப்பொருள் பி் பு அ் ார த்தினின்றும் சற் றரிய மு றப்படி ஒரு ருத்த ா டெளிப்பட்டுத் தோன்றும்.

(c). ஒரு ருத்தாவின்றி் ாரியப்பொருள் தோ றுது.
 ாரியப்பொருள் ார ப்பொருள்போ உள்பொருளேயன்றி்
 இ் பொருளன்று.

7. ஒருபொரு ளொருவ னின்றி யுளதி தாகு மென்னின் [ய்
 தருபொரு ளுண்டே லின்றாந் தன்மையின் றி் தே லுண்டா
 ருதலின் றிலது ாரிய முதலுள தாகு மெ் னிற்
 கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமும் கருத்தா வாலாம்.

(இ-ள்). ஒருபொருள் தே ற்கூறிய ாறு டொள்ளாது ஒரு ாரி ப் பொருள், ஒரு ின் இ் றி ஒரு ருத்தாவி் றி உளது இ துஆகு் எ் னி் த து ார த்தினின்று தாே தோ றித் தாே அழியு் னி் தருபொருள் உ் டே் அ் ா தாே தோ று் பொருள் ஒ்று உ் டாயி், இ் றும் தன் இ்று தற்கு அழியுத் ம் கூடாதாம் இ் தே் தானே அழியு ாயி் உ் டாய் ருதல் இன்று மீளத் தே ற் றி ருத் கூடாதா். ஆத ா் தாே தோ றித் தாே அழியு் பது டொருந்தாது ாரிய இ து முத் உளதாகு் னின் இனி் ாரிய இல்லது ாரணமே உள்பொருள் எ் னின் ருது ாரியமும் உ் டாய்- ாரண உள்பொருளா டே ருதுகி் ற ாரியமும் அதனிடத்துச் சூ்கும் ாய் அட்கி நிற்கு் உள்பொரு ளாய் தோற்றமும் ருத்தா ா் ஆம் அது பி் பு தூ ரூப ாய் வெளிப்பட்டுத் தோ றுதலும் ஒரு ருத்தாவினா்.

பொழிப்பு. ஒரு ாரியப்பொருள் ஒரு ருத்தாவி் றித் தானே தோன்றித் தானே அழியும் என்னின் அ் ா தோ றுமாயின் அழி யாது. அழியு ாயின், மீளத் தோ றுது. ஆத ாற் ருத்தா ஒரு ின் டெண்

டப்படு. இனி ரியப்பொருள் அழியு; ரர ம் அழிய தே னின்
ரர உன்பொரு ரே. அதனிடத்துச் சத்திருபமாய் அடிகியிரு கு
காரியமு ன்பொரு ரு.

3. மீ ரஞ்ச ர் தப் பற்றி ஆசு கித்து தோற்ற ரசக் னையு
டயது ன்பதும் அ ற் றத் தருப ன் ஒரு ட் எ பது
சாதித்த .

(அ). ர த் தப்போ உ முத் தோ ன் றி அழியு.

ரயத்தி னழிவு தோற்றங் க டன முலகிற் கானேம்
நீயித்தை யுரைத்த வாறீ் கெ ட் னி னிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த வுலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
ஆயித்தா னென்றி னென்று தோன்றிநின் றழித லாலே.

(இ ள்). ர த்தி் தோற்ற் அழிவு டனம் ரயத்துக்குத்
தோற்றமும் ரசமு டோ உ கி் ரே கிற்கு ர
ன்றி நீ இ் கு இத் த உ ரத்தாறு எ ன்னெனி நீர் இவ்விடத்
துத்தோற்றமு ரசமு உ ற்கு உ டென்று கூறி முறைமை
னையெனின் ர த்த உ மயத் தச் செய்யு உ ம் பூ நீர் தீ
வளி ரா ம் ஆதி ஆயி பிருதிவி அப்பு தேயு டய ஆ ர ன்ணம்பூத்
னோத்த கு முதற் ரா ர வு டத்தாயிருத்த ரனு தா அப்பூ
ச ங் தம் ஒ ன் றின் ஒன்று ஒ ன் றப்போ ற்றது தோ ன் றி
நி று அழிதலா தோ ன் றி நி று அழித ரலும் உ னிகழ்த்து
தன்பாலு தோற்றரசு ன் உளதாந்த ய அறிவி கு.

குறிப்பு. 1. ரயத்தினழிவு தோற்ற ட மு ற் ரே
மீ ரஞ்ச ர் தே ரதி ன் தே ன் றி அழியு. உ தோன்றி அழியாது நித்
த ரயுள்ளது எ பர். உ கிற்கு முதற் ரா பூத் ளா, ரானு அப்பூ
தங் ள் ஒவ்ொ ி று தோன்றி அழித ரனு உ மு ர த் தப்போ
லத்தோ ன் றி அழியு அ ி ி று ன் ப்பட்டது

2. ஆகி எ பது ஆயி வீ ரா ரயிற்று

3. ஒ ன் றி னெ னு தே ன் றி ஒ ன் றினி னு ஒ னு தோ ன் றி வ்
பெ ரு ன் னொ ன் னர். ஆ ரவினி னு ஆ ர மு ஆ ர த்தினி னு ராயு
வு ராயுவினி னு தேயுவு தேயுவினி னு அப்புவு அப்புவினி னு
பிருதிவியு தோ னு னு உபநிடதச் சுருதி மீமாஞ் ருக்குப் பிர
ரணமாத ர் அதனை டொ டு அ ரது ஆசு பரி ரி ப்பட்டது
எ பர். சி ஞானமுனி ர் தே தத்து ள் விதி ர் டொழி ஒழித்
டெ ர் மீமாஞ் ரு ப் பிர ரா தா இ் வு ர பொரு
தாது பர்

4. உ மு ராய். நி ழ்த்து பயனிலை.

டொழிப்பு. மீமாஞ்சர் ராயே தோ னி அழியு. உ ம்தோன்றி அழியாது ன்பர். உ கிற்கு முதற்கார பஞ்சபூத் ளாத றனு அப் பூத் கள் தோன்றி அழித றனும் உ மு ரா போ த்தோ னி நி று அழியு பது தாே போதரு.

(b). ஒரு ர த்திே தோன்றும் உ , பின்னொரு ர த்திே முழு து அழியும்.

. ஓரிட மழியப் பின்னு மோரிட நிற்கு மொக்கப்
பாரிட மழி தின்ற மென்றிடிற் பயில்வித் தெல்லா
காரிட மதனிற் காட்டு மங்குரங் கழியும் வேனிற்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(இ). (உ ம்தோ னி அழியு எ பது ஒரு . அ ராயி னு) ஓரிட அழியப் பின் ஓரிட நிற்கு முன் ஒருப் அழிந் துபோ ப்பின்னு ஒருப் அழி றது நிற்கு பாரிட ஒக் அழி து இ ரு றிடி ஆத ர் உ முழு து ஒருே அழி தினை ர் என்று ரெ ல் அப்படிய று பயி வித்து ர் பூமியிற் டகு வித்து னெ ர், ரரிட தனி அ குர ாட்டு ரர் ர த்திே முனை னைத் தோற்றுவி கு னீ ழியு அ தோ னி னீற் ர த்திே ஒருே அழியு சீர் உ டத்து உ கு இத்த ர உ மு ரா சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து டெ லு - த கு ர சேர்ந்தபோது நிலைகுலைத் து ஒருே அழியு.

றிப்பு. 1. உ ஒருப் அழியினு ஒருப் க் அழியாது நிற் . அ ராறி நி அ ஒருே அழியு னி மீளத் தோ றதற்கு இ ரதெ ழியு பர் மீ ரஞ்சர்.

. பாரிட பூமி உ .

3 ரரிட தனி : அது பது பகுதிப் பொருள் விசுதி. ரர் ர ஆ ணி புரட்டாதி ர ன். னீற் ர ஆனி ரடி ர ன்.

4. பெ ர்த நிலைகுலைத்

5. ர க்கு வித்து உ த்து கு அ குரமு உ ர்.

ஞா போதத்தி வித்து டாமு (1.அதி.2.) பத் உ ர

6 ழிப்பு. உ ஒருே அழி தினை ஒருப் அழியினு ஒரு அழிய நிற் து பொரு தாது ரர் ர த்திே தோ முனை னெ ர் னீற் ர த்திே ஒருே அழியுத் மபோ உ மு ஒரு த்திே தோ றிப் பின்னொரு ர த்திே ஒருே அழியு

(c) தோற்றநா : ஞ் கு ால துணை : ரா ம்
நிமித்த ரா டேறு டே டப்படு

காலமே டவு ளாகக் ண்ட ந் தொழிலுக்ெ னிற்
 ாலமோ நிவின் ருகு மா ினுங் ாரிய் கள்
 காலமே தரே காண்டு ராணன் விதியினுக்குக்
 ர மு. டவு ளே ாற்றுணை ரா ங்காண்

(இ ன்). (ர ஃ சோந்தபோது நிலைகுலைந்து அழித ர்) தொழி
லுக்கு அத்தோற்ற்டேடு னுக்கு டவுளா டன்
னின் ர டே ருத்தா ர டோ ஹு சொல்லி ர டே
அறிவி ன்ருகு ர மோ அறிவி த சடப்பொருளாம். (ஆத ர் அது
ருத்தா ர டுது) ஆயினு காரி ன் ர மேதர டே ர டி அ
ராயினு போக்கியப்பொருளி தோற்ற்டேடு ராகி ரி னை
ர டே தரக் ர டி ரே. ஆதலின் காரண விதியினு கு நிமித்த
ராரணாகிய ருத்தா செய்யு தொழிலு கு ர மு ரலமு ட
வுள் ஏ ர் அறிவு ட அ ருத்தாவி ஆணை ரற் செலுத்தப்பட
துணை ர ர துணை ர றறி ராயா

குறிப்பு. ஏ. ஆணை அது மி ஆரிணி உரோதயித்திரி னு
சத்தி ரா நின்று அதிபடி.கும். மீ ராஞ் ரா ஈ ர் ஒரு இவ்லை
னு. டொர் யு டயர்

பொழிப்பு. உல த்தோற்ற ர னுக் ாலம் துணை ார ாயி
ருப்பினு் அது சட ாத ாதே தோற்றி ஓடுக் ிமித்த ார ேறு
ரே டப்படு்

4. தார்கிர் தப்பற்றி ஆச்கித்து ஹத்து ருமு ற்து நி று
பாபு எப்பது தருப னெரு ன்டு ன்பது தித்த

(d) அணு' ள் உகிற்கு முதற் பரணா

அழிந்தபி ணு டாடே பகிலமாய் ந்து நின்று
ழிந்திடுங் மத் தென்னிற் ன்மழு மணுவு் கூட
மொழி்திடுஞ் சடடே யாகி முடிதல ன் முடியா செய்தி
ஐழி்திடு மணுவு ப. ஞாலெ லா மொடுங்கு மன்றே.

(இ). அழித்தபி உ அழிந்தபி பு அணு தாடு
அழிவி றி றித்தாயிரு கு பர ரு த்து ன் ஏது
ர அக ராய் ந்துநி று ழிந்திடு னி உ மாய்த்தோன்
நிநி று அழியு னி அப்படி று ருழிந்திடு மு
அணுவும் கூட சொ ப்பட்ட ன் மு அணுவும் ஆகி ரு மும் கூடி

னு டே ஆ முடிதர் சடா டே முடித லு கு
 ர் ஒடுகு அ - உ முழுது ஒடுகு பொழுது அணுரு
 ப் ன் ஒழிந்தி உரு முடா அணு ன் ஒடுகு ராத லு
 செய்தி முடி ர அ னு ன் உ ரய்த்தோ ன் ி நி அழித்
 கூடாது

நிப்பு. 1. பிரபஞ் த்திற் ரா பரா ன் னு அணு
 ரா ராத் தர் ரு டே ிச் செ த்திரா தி ர் படி ர் ஆசு
 ர் கு ஒக்கு

2. தார்க்கி ர் பராணுக் ள் ித்த ராவிருப்ப உ டி இற
 னுமுள் பராணு ன் கு டே ி ட்ட தத்தா மி லை. த்து
 டே ிப்ப பராணுக் த் முடகூடி உ ரய்த்தோ ி ி ிறு அழியும்
 மு மு டே ருத்தாவிச் சயு அதற்கு ஒரு துணை
 ராணா பர் அ உரு ப்பெரு ளாய் அயமுடம
 ர் அழிடுய்து ஆதர் அ ிரித்த ரா அ சடாதர் ஒரு
 ருத்த வி ி ி உ ரத்தோ ி ி ிறுயா

பெ ழி பு. தார்க்கி ர் ித்த ரா அணு ன் ன் ரா ரா ப்
 பிரபஞ் ரத் தோ ி ி ிறு அழியு எப் பர் அ ி இரண்டு சடப்
 பொரு ளாத லு பிரபஞ்ச் ஒடுகு பொழுது அணு ன் கு
 மாதலாலு அ னு பிரபஞ்ச ரய்த்தோ ி ி ிறுயிதல் கூடாதா

(). உ ற்கு முதற் ரா

ராண னு ள் டெட்டாற் ரா ிய வுலகி டெ ி ிற்
 காரண மா யயா ரா ிப் கா லாகுங்
 காரண மா யயெ ி னை ரா பதி க் னு டே யெ ி ி ிற்
 ரா ரா யயேகா ரா ிய னு ி ி ி டால்.

(). ரா அணு ள் டெட்டா ரா ரா பரா ன்
 ழிதா ி உ கு இ ிறு ி ி அ ி ி ி ரா ி ரா பிர
 பஞ் இ ி லை ரு ி ி ி ரா மா ரா உ கி ிற்கு முதற்
 ரா ரா ரா ிருத்தா ரா ி ரா ரு அ
 அழிய ி ி பிரஞ் மீ த் தே ிறு தாரு ரா
 ரா ி னை உ ற்கு முதற் ரா ரா பது ி னை
 ரா பது அ டே ி ி ி விடத்து முதற் ரா ரா
 ரா ப்ப பரா னு டே ி ி ி ரா ி அணு ி ி ட
 ரா ி த்த ரா னு ளிடத்தே ரா ப்படுதா ரா உ கி ிற்
 முதற் ரா ராத் டாது ஆத ி ி ி ரா ரா டே ரா முதற்
 ரா ரா டே அ ி ி ரா

நிபபு. ராட்ரா என்பது டா த்திரித்தது.

பேழிப்பு. அணு ள் ழியிற் றரி பிரபஞ்ச இலையாய்
முடியு னின் ரா ராயிருத்தா பிரபஞ்ச இலையா
ராட்டாது. அணு ள் ராமய் ரப்படுதி றியமுதற் றா
ய் ரப்படுதி லெனின் அணு ள் றிரியத்த
ரப்படுதா, அ ரா ராடா ரா ரா ராகும்
பது அறியப்படும்.

(c). அணு ள் றரி ப்பொரு த ல், முதற் றா ரா.

றரிய மென்ப தென்னை கார வணு வயென்னிற்
காரிய மயவத்தாற் றண்ட ன் டாதி போல
றரிய வரு மெல்லா மழிதரு றா த்தாற்
றரிய. ஷுப்பின் மாய தருமெ ன் ருதி டாயே.

(இ ள்). றாண அணு ள் உகிற்கு றா கி பரமாணுக்
கை, றரி ப்பது னை னின் றரி ன் று சொல்லு து
ப்படியெனின் றரிய டாதி போல அ டத்தா ட் அணு
ள் றரி ப்பொருள் ன்பது குட் முதலி டபோ அ டமு ட ம
ரா அறிந்த ம் றரி ரு றா றரி ய உரு ப்பொ
ருள் னெல் றா அழிதரு றா த்த அழிதுபோகு த் யு
ட யா றரிய உறுப்பு இ றா றரி அ டத்த
யி றதா யே முதற் றா ய் தரு ருதி டாய் அப்
பிரபஞ்சத் த் தோற் றிக்கு ள் அறி றா

நிபபு 1. தார்கி ர் பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்கு அணு ள் முதற்
றா ப். அ ட அய மு ட றாய் ர ப்படுதலி றரி
ப்பொருளாய் அழி டே றி றா ரா அ ற்றாள்
மறுத்து றரியத்த யி றதா யே முதற் றா ரு
இச்செய்யுளி தித்து ருஞ்செய்யுளி அ ருக்கு உட பாடா ஆ
அணு ள் ம். னு ப். றா ள் அக் கூற் ற லியுறுத்துகின்
றா. தார்கி ருக்கு ட் பாடா ப். றா ள் பிரத்தி ப்ச், அநுமா
ன் உபமா (ஒப்பு) சாப்த் (ஆத்தா ற்கிய) றா ரு ரம்.

2. றரியவுறுப்பு. றரி த்த், ம. அ. து. அ. மு டை. உறுப்பு
அ ம்.

பேழிப்பு. அணு ள் அ டமு ட யாற் றரி ப்பொருளா
றரி ப்பொருள் அழியுந்த யு டயதாதா றா ராது. ஆ
ரா அ டமு ட யு அழிவு இ றதமா யே முதற் றா ய்
பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிக்கு.

(d) ராயமுதம் ராயபதற்குப் பிராயம்.

தோற்றமுநிலையு மீறு மாயயின் நெழில தென்றே
சாற்றிடு முலம் வித்துச் சாகாதி யணுக ளா
ஏற்றதே லீடு நிற்கு மில்லதே லி யவதி றும்
மாற்றநீ றந்தா யித்தான் மாய ய மதித்திடாயே.

(இ ள்). தோற்றமுநிலையு ஈறு தோற்ற நிலை இறுதி ன்னு
முத்தொழிலு ராயமி. தொழி து நே சாற்றிடு உ
யமி து செயடு நே சொ ப்ப அறிஞர் ிக் யு, வித்துசா
காதி அணு ளா ஏற்றதே வித்த து லை முத ி லைச் சூ
கு ரூப ர த்தரித்து நின்றதாயின் ஈடு நிற்கு அ ி இவ்விடத்
துத் தாலரூ யம் ஓளிப்பட்டு நிற்கு இல் தே அவ் றாறு குக்கு
ரூப ரய் அட்கிரிற்ற இ தாயி இ ய ிது இன்ற ரற்ற
அ ிது ரூப ர ஓளிப்படுதலுமி று உட்பாடு திர்ம ற
யும் கூறப்படு ழுச் செ லையு நீ ற தாய் நீ ற்துவிட்
டாய், இத்தா ரரி வறுப்பி ரத்திர றி ஆத்த ராகிய
முச்சுசொ னு இ ற்றலு, ராய ய மதித்திடாய் அணு
ள் உ கிற்கு முதற் றாண எ பதனைவிட்டு ராயயே முதற் றாண
எ தனை அறி ராயா .

குறி பு. 1. உ ம் உ ள்ந்தோர் அறிஞர். அ ி ராக்கு ஆத்த ராகி
ய னப்படு ஆ மப்பிரமா ர்.

2. வித்துச்சாகாதி யணுக ர டே ற்றதே லீண்டு நிற்கு மி தேவி
ய ிதின்ற ரற்ற: ராதி ள் வித்தினிடத்து முன் குக்கு ரூபமா
அட்கிரித்தே பி ன் ரூப ரய்த் தோ ற் அ ி றாறு அட்கிரிநுந்
ததி லையாயின் பி ஓளிப்பட்டுத் தோ று பது ழுச் சொ
இ டோ ப் பிரபஞ்சமு மிே மு குக்கு ரூப ர அட
கிரிநுந் பி ன் ரூப ரய்த் தோ பது சாதி ப்பட்டது.
வித்த மா க்கு ராதி பிரபஞ் த்துக்கு உ வித்துச் சாகாதி
ஞக்கு ரா ராத் போ ராய பிரபஞ்சத்து கு ரா ர
பது இதனை கூறப்பட்டது. இ த உப ர ப் பிரமாண அனு ர ப் பிர
மா த்தி அட்குத ர் அ டே கூறப்பட்டது. ரற்ற
டோ .

3. உ கிற்கு முதற் ராய டே அத் உ யு
சாதி ப்பட்ட றாறு ர் .

பெ ழிப்பு. உ கிற்கு முதற் றா ராய பதற்கு ஆ ி அறு
மானப் பிரமா ணுச் சான்றாகு .

(e) முதற் ராகி ராயிலிருந்து ரரியாகிய பிரபஞ்சம்
சற் ரரி முறப்படி தோற்றி ஒடுகு.

மா யயி னுள்ள வஞ்சம் வருது போவதாகும்
நீயதிங் கில்லை டென்னி நிகழ்த்திடு முயலிற் கோடு
போயுரு மிலை னெல்லா மர னிற் புக்குப் போதின்
ஆயிடு மதுவு மெ னிற் ரா கிடக்க வாமே.

(இ ள்.) ராயி ன் ளஞ்ச ராயினிடத்து முக்கு
ரூபாய் ஒடுகி டுந்த பிரபஞ்சே ருது போது ஆகு - பி து
ரூபாய்த் தோற்றி ஒடுகு தாகு நீ இக்கு அது இலை னி -
நீ இவ்விடத்து உள்ளது தோற்று னு சற் ரரிய ரா டொள்
து இது தேறு பாயி முயலி டோடுநி ழ்த்திடு
முலினிடத்து ராபு தேறு தா ராய் உரும் இலை ன்
ர முதிர் து உதிர்ந்த இலை ன் ர னி புக்குப் போதின்
ர னிடு ஒடுகி மீ டி இலை ன் புறப்படு ராயி அதுவு ஆயி
டு னின் பிரபஞ்சமு நீர் கூறி ராயிடு ஒடுகி மீ த் தோ
று ன் னி அ தொகு ரா கிட , உதிர்ந்த இலை ன் கு
கு ரூப ராய் நிலைபெற்றுப் பிருதிவியி ஒடுகி மீ னவு இலை முத
லி ராய் ருதலி ஆ பிரபஞ்சமு அவ் வாறு ராயிடு ஒடு
மீ னவு தோற்று தாகு.

நிபபு. 1. தார் ர் சற் ரரிய ரா டொள்ளாத அசற் ரரி
ரதி ளாதலி முதற் ராகி ராயிலிருந்து ரரியாகி பிரபஞ்
சற் ரரி முறப்படி தோற்றி ஒடுகு பது இச்செய்யுளாற்
ரதிக் ப்படடது.

2. ளஞ் - பிரஞ்ச றது ளஞ்ச கு ற்த்து நின்றது.

. பேயுரு ராய் + உரு போத முதிர்ந்தல். உருத் - உதிர்
த் சொரித்.

4. பேதி ரு ராயி . போத ருத்

பேழிபபு. ராயினி று பிரபஞ்ச ற் ரரிய முறப்படி
தோற்றி ஒடுகு . அது திர்ந்த லை ன் த்திருபாய்ப்பூமியிற் கிடந்து
பி இலை முதலி ராய் ருத் போ ர்.

(f) பிரபஞ்ச் நித்தப் டொருள்.

. கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி

ரு. லா லநாதி வய மற் றொரு கடவு ளித் , த்

தருத் ர லாதி யாகச் சாற்றலு மாகு மா யக்

டொரு னு ரெ ற்னிங் கென்னி னுள்ளவா றுரைப்பக் கேணீ.

(இ). ருதாரம் உடன சொப்பபட்டாரணம் உள்
பொருளா ரரி உளத ருதாரம் உள்பொரு
ளாகி அதனிடத்துத் தோற்று விட்ட அந்நிராகிய பிர
பஞ்ஞம் நித்திப்பொருடோ ஒரு டவுன் தத்தருதவால்
ஒரு ருத்தா தனைத் தோற்றி ஒடுகுத ஆதி ரச் சாற்றலும்
ஆகு அழிபொருள் றுடொ வு டி ரு ஒரு ஆர் இ
ரு னி அந்ந மயினு ர யயேத் நி கிய பிரபஞ்சத்
தத்தரு அதற்கு ருத்தா ஆர்? அந் விடத்து ற்று டெனின்
உள்ளாறு ரப்பகீ ள் அதனை உபடி உரப்போ கீ டெயா ர

குறிப்பு. 1. தே றுதனு ஒடுகுதனு ய அத் த டேறுபாடிப்
றி பிரபஞ்ச ஆதி ப்படினு, அத் த டேறுபாடி ரதார
த் த நோக்குமிடத் அது நித்தப்பெருடோ

2. ருடொ ருடொர் பிரஞ்சத் தாற்றத்துக்கு ரா
அணுன். மு ரமுடே றி ஒருதுணைக் ரா ர
னு தார்கி ரொ றுத் அணு ரா ரா
ர ரோ ர அதனிடத்துப் பிரஞ் தே றி ஒடுகு று
ரதித்தபி அத்தோற்ற ஒடு ளுக் நிமித்தா ர அகி ஒரு ட
வு டே டப்படு ளு று கூறு ருர். இதனாற் பிரஞ்சத் தோற்றத்
துக்கு டவு ஒரு ற் டே டப்படு தி ளை னு ரு று
ப்பட்ட ர்.

பொழிப்பு. ரரியாகிய பிரபஞ்சமும் அத ரா ரா ராய்
ப்போ உள் டெருளாயிருத்தவி அது நித்தப்பெருடோ
தோன்றி ஒடுகு டேறுபடிபெற்றி அது அந்நி று சொப்படி
னு உயி நித்தப்பெரு

(9) பிரபஞ்சத்தி தோற்ற ஒடு ருத்தாவினா

7. புத்தி ற் ராயத்தாற் பூதாதி புருடன் றானும்
அத்தனு ரண பெற்றா லறிதலா ல் ற மாய
உய்த்திடு டதனா ர ய் குணா டெ று மி ளையென்றே
வைத்திடு மதனா டெல்லாம் ருவிப்பா னொரு ன் டெம்.

(இ). பூதாதி பூத் முதலிய பிரஞ் புத்தித் ரரி
யத்தா (கு டு று னெ டெ ய் ப்படு ரரி னெ டோ) ஒரு தே
னெ டெ ய் ப்படு ரரி ரயிருத்த றனு புருடத் தே னா
புருடனு அத்தனு ர பெற்றா அறித அப்பூத் முதலி
ய் று ராகிய தனு ர னெப் பெற்றவிடத்து அறித றனு ர
அத் த உய்த்திடு ராய் அற்றிற்கு மு ற ராய் அத் தச்

ஹெத்தாயினு அதன உ ரவு ஒ ஹு இ லே றே
 த்திடு அதன அ ர பற்றி அ மா கு அறிவு றிது இ
 லையெ று கூறியிருத்த லு ர ருவிப் ர ஒரு - (பரிசே
 டப்பிர ர த்தா) பூத முதலி பிரபஞ்செ ர ம் றயு மா யயி
 னி று தோற்றுவித்த நிலைபெறு தி அழி கு ட ஒரு லே
 மெ-இ லெ ம்றினு றே ரய் டெ டப்படு .

குறிப்பு. புத்தி த் புத்தி ர் சேத . புத்தி த் டொழி

பெ ழுப்பு. பிர ஞ் ஒரு சேத னை டெ ய் ப்படு ரரி யிருத்
 த று லு புருட ர ரரிய ர தனு ர னைப் பெற்ற னை
 அறி ட்டானாத லு மா ய அறிவி ரத சடப்பொரு யிருத்த
 லு இ லீர டிற் கு றே ரய்ப் பிரபஞ் த் தத் தோற்றுவித்த நிலைபெ
 றுத்தி ஒடு ருத்த ஒரு டெ டப் டு .

இ ட மதி ர ம.

த முதலி கி அந தீழத சித னனிநினை விடு (-)
 பது இர டா று.

இ தி ர தி பிரபஞ் த் த் ரி ப் டெத்து மு ற கூற
 மு த்தாற் பதியி றது. ம்றுள்

A. பதி டி ளு த தக் ரி ப த ற (-) கு
 பிரிவு னா பிரி ப்பட் ப்பொரு கூறப்படு றது.

I. த் முத அ ரதிமுத்த த்துரு னி ரி று ருவடு
 (-).

II. தா ஸு ர அ ரதிமுத்த த்துரு னி ரி று ரு டு
 ()

ஒ டெ ருபிரிவினு அட ய விஷ அ பபிரிவி மு பபி
 ப்படு .

I தா ல முத த னிநி வி
 பது முதற்பிரிவு (-)
 ப்பிரிவி அட ஷ :

1 பிர ஞ் த்தே ற்றத் ச் பெரு நிமித்தா ர ()

2 டெ பிரபஞ் த் தத்தோற் வி மு ற () .

த்தப் பிர ஞ் ர க் று அ ற்றி பு (-)

- (a). ராசி ராசி இ ().
 (b). மத்தி ராசி இ ().
 (c). பசந்தி ராசி இ ().
 (d). குக்கு ராசி இ ().
 (e). ராசி ராசி விருத்திப்படு மு ().
 (f). அபரமுத்தரு கு கு டப்படு த்தாத்தா ரா ராக்கு
 ராசி ராசி முத்த ரா ().
 (g). ராசி ராசி உயிர் ராசி அறிவு உண்டாகு ().

4. சுத்தா த்த அ த்தப் பிரபஞ்சத்தி இய பு (7-).

5. முதல் சித்தரு ம் னிரி ருவிடு மு மய அதுபந்
 நித் தொடரு மு மய (-).

1. பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச் சி பெரு ரா நிமித்த ரா .

காரிய காரண ன் முதறுணை நிமித்தங் கண்டாம்
 பாரின்மண் டிரி பண்ணு மவன்முத றுணைநி மித்தந்
 தேரி மண் மாயை யா த் திரி கதன் சத்தி யா
 ஆரியன் குலால னாய்நி ன் ருக்கு னகில மெல்லாம்.

(இ ன்). ராசி ராசி ன் ஒரு ராசி நி த்து கு கு டப்படு
 ராசி ராசி முத றுணை நிமித்த டா முதற் ராசி துணை ரா
 ராசி நிமித்த ராசி மு ருதலை அறிந்தா ராசி பூமியி
 ன் திரி ப ணு ரா குட் முதலி ிற் றச் செய்தற்
 ம ணு திரி யு டெ ய ரா ய குய னு முத றுணை நிமித்த
 மு மதே முதற் ராசி மு னை ராசி மு நிமித்த ரா மு
 தேரி ஆரியிடத் ரா ஆ ரா ரா முதற்
 ரா ரா வு த் திரி ஆ த து த்தி த் திரி போ
 த் துணை ரா ரா வு டெ ஆரிய கு னாய்நி கி
 பெரு கு ட போ நிமித்த ரா ரா நி ிறு அகி ன்
 ஆ கு பிரபஞ்ச ிற் றயு தோற்றுவி

பபு 1 ராசி ராசி ஆ ரா ரா ரா த்தெ

2. அ டெ ரா த்த் த்தா த்த் அ த்த் . ரி
 ப் பிர கு .

த்த
 தே ப் பிரபஞ் ரி த்து கு கு டப் டு ரா
 முதற் ராசி துணை ராசி நிமித்த ராசி மு ரு அ ிற் ன்
 தே முதற் ராசி த்தி னை ராசி ரு ரா
 நிமித்த ராசி ராசி .

2. சி பெரு ன் பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிக்கு மு றமை.

- விந்துவின் மாயை யாகி மாயையி னவ்வியத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வை ரி யாதி மாயை
முந்திடு மராக மாதி முக்குண மாதி மூலந்
தந்திடுஞ் சிவன வன்றன் சந்நிதி தன்னி னின்றே.

(இ-ள்). விந்துவின் மா ய ஆகி - மேலே முதற்காரணம் எனப்பட்ட சுத்தமாயையினின்று அசுத்தமாயை விருத்தியாகி மாயையின் அவ்வியத் தம் வந்திடும் - அவ் சுத்தமாயையினின்றும் பிரகிருதிமாயை தோன்றும், விந்துத் தன்பால் சுத்தமா யயினின்று, கரி ஆதி (வந்திடும்) - (ஒடுங் குமுறைபற்றி) வகரி முதலிய நான்கு ஈர்க்கு ளுந் தோன்றும் மாயை - அசுத்தமாயையினின்றும், அரா -ம் ஆதி முந்திடும் - (ஒடு குமு றபற்றி) அராகம் முதலிய ஈரண தத்து வ ள் ஐந்தும் பிரகிருதிக்குமுன்னுத் தோன்றும் மூ ட் - (அராக் முதலிய ற்றிற்குப் பின்னர்த் தோன்றும்) பிரகிருதிமா ய, முக்குண ஆதி தந்திடும் - (தோன்றும் முறைபற்றி) குணத்தா ட் முதலிய போ கிய தத்தா ட் இருபத்துநான்கையும் தோற்று விக்கும், சி ன ன் தன் சந்நிதிதன்னில் நின்று இவை பரமசி னனு சத்தி ரூப சந்நிதியினின்றும் இங் னம் காரியப்படும்.

குறிப்பு. 1. விந்துவின் மா யயாகி மாயையினவ்வியத்தம் வந்திடும் - சுத்தமா யயின் காரியமே அசுத்தமாயை என்றும் சுத்தமாயைபோல அசுத்தமா யயும் அநாதி என்று இரத்தினத்திரய நூலாசிரியர் கூறு ற். மா ய ஒ றே ஊர்த்த மா ய அதோமா ய என இரு ப்படும் ா று அரோசி ஈசாரியர் கூறு ற். அசுத்தமா ய சுத்தமாயையின் ஈரியம் என்பதும் அது சுத்தமா ய போல நித்தப்பொருள் ன்பதும் இந்நூலாசிரியர் கருத்தாம். (செ. 140 143 பார்). ஊ ர் த் து ா - டே ளோக்கியிருப்பது அதோ டே. அத் என்பது அதோ என விகாரமாயிற்று.

விந்து - சுத்த ஈ ய. அது ன்ம் களோடு விர ாது சுத்தமாயிருப் பது. மா ய அ த்தமாயை. அது ம ன்மக்களோடு விரவி அசுத்தமுற் றிருப்பது. அவ்வியத்த் அசுத்தமா யயினி ன்றுந் தூ பரிணமமாய்த் தோன்று பிரகிருதி. முக்கு ன் ளு வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகிருத்த ாற் பிரகிருதி அவ்வியத்த் எனப்பட்டது. அவ்வியத்த் ளிப்படா தது. பரிணம ன் னுன்று பிறிதொ றுதல். (செ. 44. 2).

சுத்தமா ய அசுத்தமா ய பிரகிருதி ா ன்ம் மூன்றும் பிரபஞ் சத்தோற்றத்திற்கு முதற் ஈ ளாகு . அதனா் அ ற்றின் ஈரியமும் மு றயே த்தப் பிரபஞ்ச் த்தா த்தப் பிரபஞ்சம் அசுத்தப்பிரபஞ்சம் ன மூ ப்படும்.

2. விந்துத்தன்பா ஈ ரியாதி ிதிடு - சுத்த ஈ யயிடு நாதமும், ாதத்திடு விந்துவும், வி் துவின் ிறு குஞ் பசத்தி த்திமை ிரி

3. ரா அரா அதி முந்திடு ரா நிபதி லை வித் த அரா ம்
எ ன் னு ஐ து தத் து ி ன் அ த்தமா யயிலே தோ ழு சுத்தாசத்
தப் பிரபஞ்சமாம். இத்தத் து ி ன் ஐ தும் அசத்த ராயினி ன் னு பிரகி
ருதி தோ முதற்கு மு ர்த்தோ ன் னுவன ரா யால், 'முந்திடு' ன்
றார். ஒடு கு மு றயி ித் து அரா அதி எ ன் னார்.

4. முக்குணாதிமூலத்தத்திடம்: பிரகிருதிமாயயினின்று தோன்றுதத்துங் ள்ஞ தத்துமும் புத்தி அரமன என்னும் அத்தரணா ள்மூன்று ஞானேதிரிம் ஐது மேந்திரியம் ஐது தாத்திர ஐந்து பூத ஐந்து ன இருபத்துநான் . இ அத்தப்பிரபஞ்சா .

5. சி 1 ி றன் ந்நிதிதன்னினி ிறு: பர சி 1ன் ஐந்தொழில்
ஞஞ செய்யும்பொருட்டுச் சத்தி ராய அருட்டிருமேனி றொ டு தாமே
த்தப் பிரபஞ்சத் தயு் அ ந்ததே 1 ர அதிட்டித்து ி ிறு சுத்தா த்தப்
பிரபஞ்சத் தயும் சீ ட ர அதிட்டித்து ின்று அ த்தப் பிரபஞ்சத் த
யு் ரா ி ப் ப த்து ர். மூ ப் பிரபஞ்ச் று ி சந்நிதி யின்றித்
தொழிற்படா பது அறிதற்பாலது.

டேபிள் பரது அருளாடே த்தா யயிலிருந்து குக்கு
 ாக்கு முதலி த்தப் பிரபஞ்சம் அ த்தா யிலிருந்து அரா மாதிரி
 த்தாசுத்தப் பிரபஞ்சம், பிரகிருதி யிலிருந்து கு த்தத் முத
 லிய அ த்தப் பிரபஞ்சம் தோ ஹ்

3 த்தப்பிரப ள் அற்றின் இய பு (-).

() , ମି ' ଶ . ଶ . . .

கரி செவியிற் கேட்ப த பத்த வசன மாகி
மெய் ரு முதா ன ஈயு மேவிட விளைந்த ன்னம்
பொய்யற டைவு டத்தாய்ப் பு ிதி ர ரணம தாகி
ஐயமில் பிராண வாயு டைந்தெழு த டைவு டத்தாம்

(இ ன்). 1 ரி (தே ற்கூறிய ரா ன்) 1 ரி ரா
து வெ வி யி டே ட்பதாய் த் செவி கு பிறர் வெ டே ட்ப
டு தாய் அத்த ச மாகி நினைத்தபொருளைச் சொ ன் சொ ர
யு பு தி ரா தா (ரா னுக்கும் டே ட்பா னு கு) வி ற்ப
உணர்வு உ டாததே து ரு யு மெ ய்தரும் உதா ரு யு விடவினைத்
உட பி எழு ற உதா ரு யு பொரு ததலினு

கு.க.அதி.உ.] பிரபஞ்சம் ஈரியப்பமே முறைமை.

த்தி மத்தா த்திதே குக்குமரூப ஈய்ப்பிரிந்துதோற்றி அர்ள் ஐய் இல் பிரா ஈயு அ ட் து எழுந்து சந்தே மிற்றி குப் பிரா ஈயு ினாற் செலுத்தப்பட்டு எழுந்து பொய் அற அ டவு உ டத்தாய் விபரீத ற்ப் புறத்தே தூ ரூப ஈய் ருதலு ட தாயுமுள்ள அ டவு உ டத்தா - இலக் ணத் தயு டயதா.

குறிப்பு. இ டே கூறப்பட்ட ஈக்கு ள் ஈன்கு ள் சுத்தாத்து ிவி ிசிப்ப ஈருக்குச் சூக்கும ஈரிய ள் ஈயு, அ த்தாத்து ஈ ள் ிசிப்ப ஈரு கு தூ ஈரிய ஈயும் ிருகு. (சித்தா. ஈரா. 70. பௌஷ். 102)

பொழிப்பு. ஈ ஈக்கு, மத்தி த்தா த்திற் பிரிந்துதோற்றிய அர்ள் ஐயு ினாற் செலுத்தப்பட்டு ழுந்து புறத்திலே அ ட தாயு சொ ழு ஈன்தா ினைத்த பொருளைச் சொ ழுஞ் சொல் ஈயு, தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்கும் ட் ப்படு தாயு சவி ற்பவுணர்வு உ டாததே துவாயுமுள்ள இ ழையு டயதா.

(b). த்தி ம ஈக்க ி

1. உன்னுணர் வேராசை யாகிச் செவியினி ழுறுதல் செய்யா

தொள்ளிய பிராண வரையு விருத்தியை யுடைய தன்றித்.

தெள்ளிய வக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி

மெள்ளவே யெழுவ தாகு மத்தி ம ழே ற தாயே.

(இ ள்). உள் உ ர்வு ஓ ச ஆகி சொல்லு ஈன் தன்னுள்ளே உணர் த யும் த ழுக் ட் ப்பதாயு - செவியினில் உறுத் செய்யாது பிறர் செவியிற் ட் ப்படாததாயும் ஒள்ளிய பிராண ஈயு விருத்தி ய உ டயது அன்றி விளங்கிய பிராண ஈயு வின் தொழிற்பாடி ஈ பற்றி தெள்ளிய அர்ள் ஐயு சிந்திடு் செய து இ ிறி - குக்கு ரூப ஈய்ப் பிரிந்து தோ ிறிய அக்கர ள் பிரிந்து தோ ிறினு பல் இதழ் ற அ ண் களிற் ப்பட்டிச் சிதறிப்போகுஞ் செயலில்லதாயு டெ ள்ள டே ழுறு து டெ ழிதாய்க் க டத்திலே விள கு து, டே றதாய் - பை ற்தி கு ி ிற்கு வேறாய் அறியப்படு மத்தி ம ழு கு மத்தி ம ஈ ஈ கு

குறிப்பு. 1. மத்தி த்தா த்திற் பிரா ஈயு தொழிற்படாது உதா ஈயு ஈத்திரற் தொழிற்படுதலின் 'ஒள்ளிய பிரா ஈயு விருத்தி ய டு டயதன்றி' ன் ழுர்.

பொழிப்பு. குக்கு ரூப ஈய்ப் பிரிந்து விள்கும் அர்ள் ஐயு சொல்லு ஈ த் னுள்ளே உணர் தாயு தனக்கு ட் ப்பதாயு பிறர் செவிக்குக் ட் ப்படாததாயும் ன் டத்தி டே ழி ன்கு து மத்தி ஈக் ஈ கு.

324

TM 85 004

12363 4 P39

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

(e) பைசந்தி ராக்கி இக்கணம்.

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாகமாகித்
தோற்றுதல் டவொடுக்கிச் சொயம்பிரகாசமாகிச்
சாற்றிய மயிலின் டாடந் தரித்திடுஞ் சலமே போன்றங்
காற்றவே யுடைய தாகிப் பைசந்தி யமர்ந்து நிற்கும்.

(இன்). சாற்றிய மயிலின் அண்டம் தரித்திடும் சலமே போன்று
(பஞ்ச அன்னங்களையும் சூக்குமரூபமாய் ஒடுக்கிக்கொண்டு தான் பிராசித்து
நிற்பதாகக் கூறப்பட்ட மயிலின் முட்டை தரித்திருக்கும் நீரப்போல,
வேற்றுமைப்பட்ட அன்னம் - பலவாகப்பட்ட வன்னங்கள், வெவ்வேறு
விபாகமாகித் தோற்றுதல் அடைவு ஒடுக்கி வேறு வேறு பிராகித் தோன்
றுதலாகிய முறைய இதயத்தானத்திற் சிறிது தெரியாமல் ஒடுக்கிக்கொ
ண்டு, சொயம்பிரகாசமாகி - தான் பிரகாசமாகி, ஆற்றே டையதாகி
அவ் வன்னங்களின் சூக்கு ரூபத்தை மிகவும் உடையதாகி, பைசந்தி அரு
அமர்ந்து நிற்கும் - பைசந்தி ராக்கானது அந்த இருதயத்தானத்திடு பொ
ருத்தி நிற்கும்.

குறிப்பு. “வேற்றுமைப்பட்ட என்பது தொடங்கிச் சொயம்பிரகா
சமாகி” என்பது ாரையும் மயிலின் டசலத்துக்கும் பைசந்திக்கு பொது
ராப் பொருள்கொள்ளப்படும். அன்னம் என்பது நிறத்திற்கும் எழுத்துக்
கும் சிலே ட.

2. விபாகம் - பிரிவு.

3. சொயம்பிரகாசமாகி - அன்னம் உள்ளடக்கிப் பிராசியாது நிற்கத்
தான்மாத்திரமே பிராசித்தலாற் “சொயம்பிரகாசாகி” என்றார். சாயம்
என்பது சொயம் எனத் திரிந்தது. சவயம் - தான்.

பொழிப்பு. பைசந்தி ராக்கானது எழுத்துக்கள் பிரிந்து தோன்று
மிகவும் சூக்குமரூபமாய்ச் சிந்தையின் டன் நிற்கும் இயல்பினையுடையதாம்.

(d). சூக்குமை ராக்கின் இக்கணம்.

4. சூக்குமை வாக்க துள்ளோர் சோதியா யழிவ தின்றி
ஆக்கிடு மதிகா ரத்திற் கழிவினைத் தன்னைக் கண்டால்
நீக்கமி லறிவா னந்த முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி னைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றும்.

(இன்). சூக்கு ராக்கது சூக்கு ம ராக்கானது உள் ஓர் சோதி
பாய் - பரசரீரத்தினுள்ளே சொல்லுதற் றிய நிருநிற்ப ஞானொருப ய்
வின் சூடாய், அழி தின்றி - எனைய ராக்கு னைப் போலத் தோன்றி
ஒடுங்கு தின்றி நிலைபெற்று, ஆக்கிடும் அதி ராரத்திற்கு ன்மத்

துக்கீடா ப் பைசந்தி மத்தி ம வகரி ாக்குக்களைத் தோற்றுவித்து நூன் ா ப் பந்திக்கும் முதன் மத் தொழிலுக்கு அழிவினைத் தன்னைக்கண்டால் முடிவினையும் இ ாக்குக்களுக்கு டே 199௪ ஆன்மா ாகிய தன்னையும் ாணுமிடத்து, புருடன் - அவ்வான்மா ானது, நீக்கம் இல் அறிவு ஆனந்தம் முதன்மை நித்தியம் உடைத்தாய் - நீக்காத பேரறிவும் பேராணந்தமும் தலைமையும் அழி ாலியல்பும் உடையதாய், போக் கொடு ராவு - இறப்புப் பிறப்புகளும், இளைப்பும் ல்காரமும்-இவற்றால் ாரும் இளைப்பும் வேறு பாடும், இன்றும் - இல்லதாகும்.

குறிப்பு. 1. பரசரீரம் - ாணசரீரம், கஞ்சகசரீரம் குணசரீரம் என்றும் மூன்றும் பரசரீரம் எனப்படும். (செ. 211. பார்).

2. ஓர் - ஒப்பற்ற.

3. சோதி - உணர்வு, அறிவு ஞானம். இங்கே நிருவிகற்ப ஞானத்தை உணர்த்தி நின்றது. நிருவிகற்ப ஞான சொரூபம் குக்குமைவாக்கின் இலக்கணம். (பௌஷ். 98).

4. அதி ாரத்திற்கு அழிவினைத்தன்னைக் கண்டால் - குக்குமை ாக்கானது பசந்தி முதலிய ாக்குக்களாக ிருத்திப்பட்டுப் புருடனுக்குச் சலிகற்பவுணர்வு உண்டாதற்குக் காரணமாயிருக்கும். அது அங்ஙனம் ிருத்திப்படாது, ஆன்மா இவ் ாக்குக்களுக்கு டே 199௪த் தன்னைக் காணுமிடத்து முத்திப்பேறுண்டாம் என்பது. 'இந்த ாக்குக்களைப் பார்க்கினும் அதிகமான பந்தம் இல்லை. இவற்றின் ிமோசனத் தத் தவிர முத்தியானது டே 199௪ இல்லை. பசக்கள் ஒரு ாரத்திலும் அந்த ாக்குக்களினின்று தத்-னை டே 199௪ பூதங்-ளா எண்ணமாட்டார் ள்'. (பௌஷ். 100-101). 'அழிவினை தன்னைக்கண்டால்' என்றும் பாடம். இதற்கு முடிவினைக் கண்டால் ன்று பொருளு ார்க். தன்னை - அசைநிலை.

5. சூக்தி ம ாக்குக்கு இட் மூலாதாரம். இவ்வா்கு மூலாதாரத்திலிருந்து எழுந்த ாபிய அ டயும். ாபிய அ டந்து அ டே எழுத்துக் னை டே 199௪ டே 199௪ ப் பிரி விடாம் அ ட்-கி டொண்டி மி வுஞ் குக்குமரூப ாய் நிரு கற்ப உணர்விற்கு ஏது ாயிருக்கு. இந்நிலையில் அது பை ிதி எனப்படும். பி டு அ டிருந்து அவ் ாக்கு உதா ாயுவினாே உந்தப்பட்டு இருதயத்தானத் த அ டயும். அ டே டதான ாயுவின தெழி ா எழுத்துக் ள் டே 199௪ டே 199௪ ப் பிரிவுபட்டுச் குக்குமரூப ாய் வின்கி மெல்லோ சயாய்ச் சொல்லு ானத் னுள்ளே உ ருச் சலி த்பவு ர்விற்கு ஏது ாய்க் ண்டத்தானம் ாயிலே நிதும். இந்நிலையி் அது மந்தினை எனப்படும். பின்பு அவ் ாக்குப் பிர ாயுவினாே உந்தப்பட்டு எழுந்து ப் இதழ் ா அ ண்-என்னு் றுப்பு் ளிற் பட்டு வி ாரம டந்து சிதறித் தன்செவிக்கு் பிறர்செவிக்கு் டே 199௪ ப்பட்டுச் சலி த்பவுணர்வு உண்டாதற்கு ஏது ாயிருக்கும். இந்நிலையில் அது ாை ி எனப்படும்.

உரைப்பு. குக்கு மவாக்கானது பரசரீரத்தினுள்ளே ஞான டி. 11
விளக்குதலும் ஆன்ம ஞானத் த விளக்குதலு ரகிய இரண்டு இ
கனையுமுடைய, 11. இ. 11 ராக்கி தொழில் டெட்டு, ஆன்மா ராக்கு ன்
நா கினுக்கும் டெட்டுகத் தன்னைக் கணமாயின் அ. 11 ரான் ரவுக்குப் பேர
றிவும் ஆனந்தமும் சுதந்திரமும் நித்தியத்து 11 மும் உண்டா.

(உ). ராக்கு ன் விருத்திப்படு மும் 11.

4. நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திசுழ்ந்திட மஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணம மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லாணற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாய யென்பர் ல்லோர்.

(இ - ன்). நிகழ்ந்திடும் ராக்கு நான்கு இ ரி ப்படு
ரி முதலிய நான்கு ராக்கு ன், நிவிர்த்தி ஆதி லை ப்பற்றி-
நிவிர்த்தி முதலிய பஞ் லை லையு பற்று டோ ச் சார்ந்து, அஞ்சதா
த்தி ழ்ந்திடும் ஐ. 11 பபட்டு வி கு. 11 ரயிருக்கு, செயல் பரிண
மம் அன்று - இ. 11 ன் ராரியப்படுதல் அசுத்த ரயா காரிய போ ப்பரிண
மம் அன்று படம் குடி ணற் போ பு ட கூடார ணது போ
புகழ்ந்திடும் விருத்தியாகும் - இ. 11 சத்தமாய யினி றும் பு ழ்ப்படு
விருத்தியாய் ராரியப்படு ணாம். மகிழ்ந்திடும் பிர அன்று இ. 11
ராக்குக்கள் சத்தப்பிர ராதி ன் மகிழ்ந்து கூறும் பிர ம் அன்று
டோர் - சித்திராதி. 11 மா ரய ப் சத்த ரயா ராரிய ன்
கூறு ன்.

குறிப்பு. 1. சத்த ரய (விருது) சத்த டிவு (சொ டிவு) பு ண
டிவு ரய் (பொருள் டிவு ரய்) உள்ளது. (பெளஷ். 104). இந்த விந்து
சி. 11 த்தி டுறற் சோபிப்பிக் ப்பட்டவிடத்து நாத் உ டாகு. சோபிப்
பித்தல் - க்குதல். (சித். சாரா. 55 0). இ ன் சோபிப்பிக் ப்
பட்ட இட சாந்தி தீத லை ன், சி. 11 தத்து 11 ன்று சொ ப்ப
டு. (பெளஷ். 38 சித் சாரா. 55). இச்சி. 11 தத்து 11 த்தின் விருத்தி
சத்திதத்து 11 (விந்துதத்து 11) ப்படு. (சித். சாரா. 55 சி. 11 ப். 21).
இச்சத்திதத்து 11 த்தி கு கு ன்று சொ ப்படு குக்குமாத்
இருக்கு. (த். பிர ர.). இக்கு பசுதி த்தி 11 ரி ன்
விருத்திப்பட்டு மந்திர பத ன் ரூப ததப்பிரபஞ் ரயிருக்கு. அன்றி
யு இச்சத்திதத்து 11 சாந்தியதீத லையி ராரிய ரகிப சா. தி வித் த
பிரதிட் ட நிவிர்த்தி ன் லை ன் விருத்திப்படுதற்கு இட ராகு.
(பெளஷ். 42 சித். சாரா. 70). அ ன்றியு இத்தத்து 11 த்தினி ன்று சாதாக்
கிய தத்து மும், இ. 11 னினி ன்று டோ ரதத்து 11 மும் இதனினி ன்று சுத்.

தவித்தியா தத்துமும் தோ றும். (சி ப்பிர.21). இத்தத்தவங் ள் ஐந்தும் பு ள் ளுக்கு ாணையிருக்கும். (மிருநே ந். 116). இப்பு ன் னும் தத்து ள் ளு பஞ்ச லை ளு பெ ருடிரடஞ்சம எ ப்படும்.

இங்ஙனம் த்தா யின் றரி ம் சொப்பிரபஞ்சப டே. ருடிரபஞ் டம் இரு ள் ப்படுத ா .

2. ாக்கு ாக்கு நிவிர்த்தாதி லை ப்பற்றித் தி ழ்ந்திடு ள்சதா :-
குக்கு ாக்கு, அதிக்குக்கு மகுக்கு இரு ளை ப்படு. அதிக்கு
மை ாக்குச் சாந்தியதி. லை யயும் குக்கு ம ாக்குச் சாந்தி லை யயும்,
பசுதி ாக்கு வித்தி ா லை யயு த்தி ாக்குப் பிரதிட்டா லை ய
யும், ாரி ாக்கு நிவிர்த்தி லை யு பற்று ாடா ச்சார்த்த நிற் கு
இ ாக்கு ாக்கு ள் ஐ ள் ப்பட்டுச் சி தத்தவம் முதலி
ஐந்து தத்து ள் ளிலுஞ் த்தார்த்த டி ாய் வின்கு ன்பது.

அஞ்சதா த்திகழ் திடம் பதற்கு நிவிர்த்தி லையுட்பட்ட பு ன ா
ளுக்குத் தா யு பிரதிட்டா லையுட்பட்ட பு ன ாசி ளுக்குத் தா
தா யு வித்தி ா லையுட்பட்ட பு ாசி ளுக்குத் தா யு, சாந்தி
லையுட்பட்ட பு ாசி ளுக்குச் குக்கு ாயும் சாந்தியதிதகலையுட்பட்ட
பு ா ளுக்குச் குக்கு தா யு இ ாக்கு ாக்கு ள் ஐ
ப்படு று பொருள்கூறவு ப்படும். (தஞா. சி ா'கிர. ளா ப்பிர).

3. செ பரிணம் று பு ழ்ந்திடு 'ருத்தி ாகு: ாரியப்ப
'ருத்தி பரிண இரு ள் ப்படு. அ ிற்றுள் விருத்தி ா டு பு ட
வ கூடா ராத் போ ிது. பரிண எ தே பரிண முழுப்பரி
எ கு ப்படு. எ தேசபரிண டெய்யிற் புழுவு டாத்
போ ிது. டெய்முழு டுத் ாறிப் பரி டி ாது டெய்யி எ தேசத்திற்
புழுவு டாத ா இ டுத் எ தே, பரிண எ ப்படு. முழுப்பரிண
பா தயிரா டு போ ிது. ப முழு டுத் மாறித் தயிராத ா, இ டு
முழுப்பரிண ப்படு. பரிண இ ற் யினி றுத் திரித்
ருத்திரித் டு று பிறிதொ றுத். எ தேச - ஓரு ார் விட்.

விருத்தி கு பரிண த்துக்கு அதி பதயி யா விருத்தி கு
கு பரிண று சொ ப்படு. (ஞா ப்பிர).

சுத்த ா ரி ிண று விருத்தி ா. அசுத்த ா ாரிய
விருத்தி று பரிண ா. பரிண மு முழுப்பரிண று எ தேச
பரிண ா.

4. ழ்ந்திடு பிரம று: இ ாக்கு ளை எ ா ாத டே தா
தி ளுள் ஓரு ரா சுத்தப்பிர ாதி ள் பிர று செ ார்.
ாக்கு (ப்த்) வி ாரி யினு டா யினு டு அ ா யி
னு டு, பிர மு வி ாரியு சடமு அ ா மு ாய்விடு ா ா
ா ா ாக்கு விருத்திக்கு முதற்கா ா. (சி ா'கிர)

டொழிப்ட. வைகரி முதலிய நான்கு ாக்குக் ளும் பஞ்ச லைகளையும் பற்றுக்கோடா ச்சார்ந்த ஜ னையா விருத்திப்பபெம். இவ் ாக்குக் ள் பிர மன்று சுத்தமாயா ரியமா .

(f). அபரமுத்தருக்கு ண்டப்படும் சுத்தாத்துவாக்களுக்கு வியந்த ம் முதற் றரணம்.

வித்தைகள் வித்தை யீசர் சதாசிவ ரென்றி வர்க்கு வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கண் மந்திரர் கள் தத்துவஞ் சரீரம் போகங் கரணங்க டாமெ லாமும் உபத்திடும் வயிந்த வந்தா னுபாதான மாகி நின்றே.

(இ - ள்). வித் தகள் - மந்திரேசுரர், வித்தையீசர்-மந்திரமே சுரர் சதாசி ர் என்ற இவர்க்கு அணுச, ரசி ர் என்று கூறப்பட்ட அபரமுத்த ருக்கு. வத்துறும் - வேண்டப்படும், பத் ன் பத்களும், னன்னம் - அ் ரங்களும், பு னக் ள் பு ன ளும் மந்திரம் மந்திரங் ளும், தத்துவம் - தத்துவங்களும் சரீரம் சரீ ர் களும், போகம் - போகங்க ளும், கரணங்ள்தாம் ளொழும் ரணங்களுமாகிய சுத்தாத்துவாக் ள் ளல்லாவற்றையும், வயிந்த ம்தான் - சுத்தமாயா ரரியமான விந்துே , உபாதானமாகி நின்று உய்த்திடும் - முதற் றரணமாகி நின்று செலுத்தும்.

குறிப்ட. 1. வித்தைகள் மந்திரேசுரர். அவர் சுத்தவித்தியா தத்து 1த் திலிருக்கும் சுத்தே டி ம ாமந்திரர்.

2. வித்தையீசர்-அட்டவித்தியேசுரர். அவர் அநந்தர் குக்குமர் சிஊ ாத் தமர் கைநேத்திரர் ஏ ருத்திரர் திரிமூர்த்தர் சீகண்டர் சி ண்டி என்னும் எண்மர். இ ார் ஈசரதத்து 1த்திலிரு ும் ஈசரனைச் சூழ்ந்திருந்து மாயை யின் சீமூண்டாகிய சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங் ளைச் சி ண்டைய ஏவலாற் செய்பவர் ளாய் அபரமுத்தி பெற்றிருப்பவர்.

3. சதாசி ர் அணுசதாசி ர் என்பது சதாசி ர் எ த்தலைகு றந்து நின்றது. அர், பிரண ர் சாதாக்கியர் தீர்த்தர் றரணர் கசீலர் ஈசர் கு ுமர் ாலர் தேடே சு ரர் அங்கு என்னும் பதின்மர். இ ார் சாதா கிய தத் து 1த்திஊ சதாசி மூர்த்தியைச் சூழச் சேவித்துக்கொண்டிருந்து போ ன் னைப் புகிக்கும் அபரமுத்தர ார்.

இ ார் மூ ாரும் விஞ்ஞான லராயிருந்து அபரமுத்தரானோர். இ ா ர விஞ்ஞானக ர் என்று சி ர் கூறு ார். விஞ்ஞானகலர் ஒருமலமு டய பெத் தர். இவர் ம ம் நீ ெப்பெற்று, அதி றாமலமாத்திரமு டயராய் அபரபதி ளாயிருப்ப றாதலின் விஞ்ஞானகலர ார். விஞ்ஞான ர் என்று சி விட் ளிற் கூறு 1து இ ார் மூ ெனிருந்த நிலை ய நோக்கிய ெறி இப்போ திரு ு் நிலையை நோக்கியன்று. விஞ்ஞான ர் ெனிற்றத் ாய் அசுத்தமா ெக்கும் சுத்தவித் தக்கு ெடுதே யுள்ள பு ன ளில் வசிப்ப ர். (ஞானப்பிர).

அபேதமாம். பரமசின் அபேதம் காரியப்படுத்துப்பொழுது அபேதமாயும் பேதமும் பேதாபேதமாயும் நிற்ப்.

அத்தமாயயினின்றும் பிரபஞ்சத்தோற்றது ன்
தமும் மறுப்பு

அருவரு வினா தாகும் விகாரமு மவிகாரத்தின் வருவது மில்லை யென்னின் வான்வளி யாதி பூ, ந் தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடும் உருவமின் னுருமே நெல்லா முதித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

* (இ ள்). அரு உரு ஈனதாகு அரு மாகிய மாய உரு மாகிய பிரபஞ்சத் தத் தோற்றவியாது அவிரரத்தி விராமு. அரு து இல்லையென்னின் அவிரமாகிய மாயயினின்றும் விரமாகி பிரபஞ்சமு தோன்று துமில்லை எனின், நான் - னது மதப்படி அரு மும் அவிரியுமாகிய ஆகாயமே. என ஆதி பூத் தரு து - உரு மும் விகாரியுமாகிய நாயு முதலிய பூத் னை மு நே தோன்றச் செய்து. அதுவுமற்றி தன்னின் அநாயத்தினின்றும் மே ச சத்தத் தோடும் உரு மின் உருமேறு எல் ல் உதித்திடும் - ப முகி ன் முகிலினிடத்துப் ப ி ரார் னும் ப சத்த் ன் உரு மாகிய ப மின்னல் னும் பல இடியேறு ன் இ ன் இ ன் போன்ற ப வு தோ ன் ஆதலால் உணர்ந்துள்ள அநாயு கூறுத் உ டே னு மாயுமடியும் என்பதனை அறி யாய்.

நிறிப்பு. அரு மாகிய மாய உரு மாகிய பிரபஞ்சத் தத் தோற்றவியாது ன்பதும் விரமில் லாத மாயயிலிருந்து விரமாகி பிரபஞ்சத் தோன்றது என்பதும் மாயா நாதியி மதம். மாய அரு மும் அநிரியு ன்பது உ மயே. சற்காரிய நாதத்திலே மாய விராமுற்றுப் பிரபஞ்சமாகு ன்பது ருத்தன்று. மாய அரு மும் அவிகாரியுமாயிரு அதனிடத்துப் பிரபஞ்ச உள்பொருளாயிரு து தோ ன் ஓடு கு. அதனால் உள்ள பிரபஞ்சத் தோ ன் ஓடு குமென்பத் திராய பரிணமித்துப் பிரபஞ்சமாகு ன்பது ருத்தன்று. மாயா நாதிகள் சற்காரிய நாத் லொள்பவல் ன். ஆதலால் அரு மாகிய மாயயிலிருந்து உரு மாகிய பிரபஞ்சத் தோ ன் ன் ப த உட்படாது ன்பாராயி ன்.

பே ழிப்ப. மாயா நாதிகள் அரு மாகிய மாய உரு மாகிய பிரபஞ்சத் தத் தோற்றவியாது னவு விரமில் லாத மாயயிலிருந்து விரமாகிப் பிரபஞ்சத் தோ ன் னவு ஆட்சேபிப்பர். அந் அரு மும் அவிரியுமாகிய ஆ நாயத்திலிருந்து - ரு மும் விரியுமாகிய நாயு முதலிய பூத் ன் முகி ன் முகிலிற் ப விரார் ன் ப ஓ ச ன்

பிறவு' தோ'றும் 'பரா' இவ் வாறு கூறுத' அ' மதத்துக் கே
விரோத ர்யமுடியு' எ' .

5. முதல் ன் சித்துரு மன்னிநின்று ருவிடெம் மு'ற மயும்
அதுபற்றித் தொடக்குற' மு'ற மயும்.

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னாலே
எண்ணிய வருவ மெல்லா மியற்றுவ னீசன் றுனுங்
கண்ணுகா ரிய'க ளெல்' ர' காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெ' தே' நின்றிங் கென்றிடிற் ப'ரக் கேணீ.

(இ'). ம'ணினி' ம'ணினி'று' டாதி' ல்'ரம் குட்',
முதலி' ராய' ளெல்' ர' கு'ர' னாலே' வரு'வது குய'ாலே
தோ'று'வதுபோ' ஈச'தானும் முத'னும், ண்ணிய உரு'யம்'
ரம்'இயற்று' தா' ருதி' உரு' டெ'லா'ய்'ற மயும்' ர'யயினி'
றுந் தோற்றுவிப்ப' பது'அ'யு' ணு'ராய'கள்' எல்'ர'
ஆயினு' குய' தா' நினை' 'ற குட்'முதலிய ராய' ளெல்'லா
ய்'ற மயு' ரா' அதனின் (நின்று) ண்ப' துணை' ராணமாகிய
திரி' ப்பற்றி'நி'று செய்'வதுபோ' ; 'தே' நின்று ப'ணு'வது
இ' தே' 'றி'டி' நீர்'கூறு' டவுள்' தனது சத்தி'ய' வ்'ராறு
பொருந்தி'நின்று பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிப்பன்' என்று இ' தே' கேட்பா
ய'யி' ப'ர' தே' ளீ'யா' அதற்கு வி'டகூற' நீ' தே'ட்பாயா' .

தூற்பு. 1. ர'ய'ய' போ' முதற்'ர' ர'வும் தனதுசத்
தி'யத் திரி' போ' த்துணை' ரா' ர'வு'டெ'முதல்' குலா
ன்போ' நிமித்த'ரா' னுகி'நி'று பிரபஞ்சு'டெ' ர'ய்'ற மயு' தோற்று
விப்பன்' என்று 38' டெ'ய்யுளிகே' தொகுத்து' கூறி' 39' செய்யுள்
முதல் 48' செய்யுள் ஈரு' ர' முதற்' ர' ர'வு'டெ'முதல்'
யின் நிமித்த'ரா'ணனா' நி'று பிரபஞ்சத் தத் தோற்றுவிக்கு' மு'ற
'குத்து' ஈ'ட்ப்பட்டது.

இச் செய்யுள் முதல் மூ'று செய்யுளாலு' முதல்'யின் த'து சத்தி'
யத் திரி' போலத் துணை' ரா' மா'டெ' பிரபஞ்சத் தத் தோற்
றுவி'கு' மு'ற குத்து' கூறப்படுகி'றது.

2. எ'கே'நி'று: 'தே' 'றது' வ்'ராறு எ'னு' பெ'ருள்
பட'நி'றது. அதுதே' பொருள்' பது அடுத்த செய்யுளிகே' ரு' டெ'
யம்' 'நிலை' ண்ணும் பத' எ'ப்பற்றி' அறி'ப்படு'. 'நன்'நின்று
என்று பாடபேதமிருப்பி' அது ன்ரு பொருத்தமு' டயதாகு'.

பே'ழீ'டபு. குய'யின் திரி' யப்பற்றி'நின்று டாதி' னைச் செய்
யின். முதல்'யின் சத்தி'யப் பொரு'தி'நின்று பிரபஞ்சத் தத் தோற்று
விப்பது எ'வ்வாறு?

இதுவு து.

- சீலமோ வுலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனா னிற்குங்
கோலமு மறிவா ரில்லை யாயினுங் கூறக் கேணீ
ஞாலமே ழிணையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் னசம் பண்ணுங்
காலமே போலக் கொ ண்ணீ நிலைசெயல் கடவுட் ண்ணே.

(இ ள்). சீ மோ அ ி தன் யோ உ ஂ போ தெரிப்பு
அரிது - ப்பொரு ள் ளி த் மகூறு துபோ த் தெரியக் கூறு து
அரிதா ; அதனால் அதுபற்றி, நிற்கு ஂ ரோ மு ன் அறி ார் இ ிலை
அ ி நிற்கு ஂ நிலையு அறிப ாரி ிலை ஆயினு ஂ கூற நீ ன்ள் அ ன்
ராயினு ஂ ஒரு ாறு உ ி மு த்தாற் கூறு ஂ . நீ சேட்பாயா
ஞா ஂ ஏழிணையு த் து நிறுத்திப் பி ி ாசப் ன்ணும் ா போ
உ ஂ ரோ ிற் றயு தோற்றுவித்து நிலைபெறுத்திப் பின்பு அழித்து
ாரியப்படுத்து ா தா னுணைக் ா மா வு ி சத்தி ரிமித்த ார-
ா வு த் முட் பிரிவி ி ரின்று அ ிற் ற ாரியப்படுத்துத்
போ நிலை ஂ முத் ி த து சத்தி யப் பொரு தி நிற்கு
நிலை யயு பிரபஞ்சத் த் ாரியப்படுத்து மு ற யயும் ட
வுட் ஂ ஂ ி நீ அ முத் ி னிடத்து ித்து அறி ா ா .

றிப்பு. 1. ஞா மேழிணையு ஂ ி ிறு உ ப ஂ ஂ .

2. ா ம் சடப்பொருள். அது சி சத்தியா ஂ அதிட்டிக் ப்பட்டு ஂ ிறு
பிரபஞ் த் த் ாரியப்படுத்துத் ா ஂ சி சத்தி ரிமித்த ார மு ஂ ா
துணை ார மு ாகி ிற் . இ ி இ ா ஂ ஂ பிரிவி ி ரி ிறு பிரபஞ்
சத் த் ாரியப்படுத்துத் போ முத் ி னு ஂ சத்தியும் பிரிவி ி ரி ிறு
ாரி ப்படுத்து ஂ பது.

பெ ழிப்பு. சி சத்தி ரிமித்த ார மு ஂ ா ஂ துணை ாரணமு ா
த் த் முட் பிரிவி ி ரி ிறு பிரபஞ் த் தக் ாரி ப்படுத்துத் போ
முத் ி னு ஂ த து த்தியு ாகி ா ஂ பிரிவி ி ரி ிறு அதனை
ாரி ப்படுத்து ஂ .

இதுவு து.

- கற்றநூற் றொருளுஞ் சொல்லு ஂ கருத்தினி லடங்கித் தோன்
பெற்றியுஞ் சாக்கி ராதி யு பிரிநிற் பிறந் ஂ ருக் ம் [றும்
உற்றதும் போல ஂ ல்லா வுல மு முதித்தொ ஂ ப்
பற்றொடு பற்ற தின் ி ரி ிற் ற ன் ி பரனு மன்றே.

(ள்). ிற் ற நூல் பொருளு ஂ சொ ி ஂ ிற் ற நூலி ஂ
பொருளு ஂ அப் ஂொருளை குறிக்கு சொ ி ஂ ருத்தினி ஂ அட் த்
தோ ஂ பெற்றி (போ) ஆ ஂ ிறிவி ன் அட் கித் தோ ஂ

றுப் முற்றம் போல (பொருளும் சொல்லுமாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம்) தனது சத்தியினிடமா ஒடுங்கித் தோன்ற), (பரனும்) - முதலினும் பற்றொடு நின்றனன் - தொடக்குறு ானாகி நின்றனன், சாக்கிராதி சாக்கிரம் முதலிய அத்தன், உயிரினிற் பிறந்து ஒடுக் உற்றது போல ஆன்மாவிலே தோன்றி ஒடுகும் தன்மபோல எல்லா உழும் உதித்து ஒடுக்க - பிரபஞ்சமெல்லாம் தன்னிடத்துத்தோற்றி ஒடுக பரனும் - முதல்வனும் பற்றது இன்றி நின்ற தொடக்குறுதலை னாகி நின்றனன்.

குறிப்பு. 1. நற்றதூற் பொருளுஞ் சொல்லுப் பொருளுச் சொல்லுப் முறையே பொருட்பிரபஞ்சத்துக்குச் சொற்பிரபஞ்சத்துக்கும் உபம.

2. ருத்தினி லடங்கித் தோன்றும் பெற்றியுப் போ : ருத்து ஆம் போதம் ஆனம் அறிவு. அது சிசத்திக்கு உபம. ஆம் அறிவிலே சொல்லுப் பொருளும் அடங்கித் தோன்றுமாறு போப் பிரபஞ்சமெல்லாம் சிசத்தியினிடமா ஒடுக்கித் தோன்று. அவ் சிசத்தியிலே ஒடுக்கித் தோன்றுமிடத்து, முதலின் பற்றுளனாகி நிற்ப்பது.

3. சாக்கிராதி யுயிரினிற் பிறந்தொடு முற்றதும் போ : சாக்கிரம் சொப்பம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீத என்னு அத்தன் ஐந்தும், முதல் இன் சத்தி சதாசிமே ான் சத்தவீத தன்னு ஐத்தத்த னுமுறு,ற்கு வம. உயிர் ருவி னோடு கூடி ஐத்தத்தப் பட்டு சுருவி ன் னீகியே நிலையிலே தான்மாத் திராயிருக்கு. முதல் இன் சத்தி னோப் பொருந்தி ஐத்தத்தயிலுப் பட்டுச் சத்தித் தொழிற்படாது னீகிய நிலையிலே சுத்தசிவமாயிருக்கும். அத்திராயிருக்கு அத்தரத்திதே தொடக்குறுதலி னாகி நிற்பன் என்பது.

பொழிப்பு. முதலின் சத்தி டிவினனாய் நின்று பிரபஞ்சத் தக்ாரியப்படுத்தும் அவதரத்திலே தொடக்குறு ானாகியு சத்தி டிப் பொருந்தாது தத்திராயிருக்கும் அத்தரத்திதே தொடக்குறுதலி னாகியு நிற்பன்.

II. தன்னும்கி அநாதிழ; தசித் மனனிந்ந ம விடே' இது இரட்டாப் பிரிவு. (- 7).

இப்பிரிவில் அடங்கிய விஷயம்:

1. ஒடுங்கிய பிரபஞ்சத் தச்சார டவுளே தோற்றுவிப்ப ()
2. முத்தொழிலுஞ் செய்தல்பற்றி முதலின் விரியார ().
3. முத்தொழிலுஞ் செய்யுமுரி சாரார னுடையது ().
4. முத்தொழிலுஞ் செய்தற்குக் காரணம், ().
5. ஐத்தொழிலும் அருட்செயல், (7).

1. ஒடுக்கிய பிரபஞ்சத்தைச் ச் ஈரக் டவுரே
தோற்றுவிப்பன்.

உயிர ி யொடுங்கிப் பின்னு முதிப்பதெ னரன்பா லென்னிற்
செயிருறு ம் த்தி னாகுஞ் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்
யர்வொழி காரியங் க ளழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயிற்ரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன்.

(இ ன்). உயிர வ ஒடுக்கி உயிர் ன் ச் ஈர ரா னிடத்திலே
ஒடுக்கி பி ன்னு அரன்பால் உதிப்பது எ ன்னின் மீளவு அச்
ச் ஈர ரா னிடத்தினி று தோன்று து ற்றுக்கு என்னி , செயிர்
உறு ம த்தின் ஆகும் குற்றம் பொருந்திய ஆண ி ரணமா மீள
வுந்தோ று ி ிாகு சி தந்தது ஏது எ னி - (உயிர் ன் ஒடுக்கிய
விடத்து ஆ ி அழியாதிரு குமாயின் அவ் டெ க் த்தி') அழித்தது
யாது னி , த்தத்து அயர்வு ஒழி ராரிய ன் அழியு ஆ ர
வி அறியா ய நீகு ராயா ராரிய ரகிய தனு ரதி ன் அழி தா
கும் ரா கிட்டு அ ிற்றி ராண ரகிய ராய அழியாதிருக்
கு பயி தரு ராரிய ராண ரூப ராய் அ ராயி ஒடுக்கி ட
கு ராரிய னை ஈ ச் ஈர ராண , பின்ப டுபோல் ப
ணு மீளவு மு் போலத் தோற்றுவிப்பன்.

ஐயப்ப. 1. இச் செய்யுள் சேத ப் பிரபஞ்சமாகிய உயிர் ன் ஒடுக்கி
மீளத் தே றுதற்கு ராணமு , ஒடுக்கிய அசேத ப் பிரபஞ்சத் தச்
ச் ஈர டவுரே மீளத் தோற்றுவிப்ப பதும் கூறிற்று. இ
கூறி ஒடுக் ம் ராச் ஈர ரா த்திடு ரிசமு ஒடுக் மாம். அச் ச் ஈர
ரா த்திற் சடசித்து ன் ரா யில் ஒடுகு . ராய சத்தியிலு
சத்தி அராளிடத்து ஒடுகுத ர் உயிர ி அர பால் ஒடுகு ி றார்.

2. பி ன்னு முதிப்பதெ னர பாலெ னிற் செயிருறு லத்தி னாகு :
ச் ஈர ரா த்தி ஆ ிக்க தாயி ஆன்மா ன் முத்திய டயு
டு ி மீ த்தோன்று. ஆ ிம் ிக்குத ரது த் சத்தி லி
கு ிறிநிற்ற ன் ஆத ர் அம் பரிபா மெய்தி ிக்குதற்பொருட்டு
அ ர் ர் ன் தே று ி பது.

3. த்தத்த ர் டொழி ரிய ன் தே மு லைமுதற் பிருதிவி
பீரயுள் தத்த ி னு . அயர்வு உ ர் டிழிவு அறியா .

4. பயிற்ரு ராரிய : பயி ி ிழ்த் ரிலைபெற்றிருத்த .

5. பி ப் டுபோற் ப னுமீச ர முதற் ரா ரவு
சிவசத்தி யத் துணை ரா ரவு டொ டு முத ி ரிமித்த ரா
னாகி ி று தோற்றுவிப்ப பது.

6. ழிப்ப. உயிர் ன் ச் ஈர ரா னிடத்திடு ஒடுக்கி மீ வு
தே றுதற்கு ரா ம் ஆண ர் அ ி ஒடுகுமிடத்து அ ிற்

ரேடுகூடிய தனுராதிரியின் அம்மற்றின் ராமாகிய ராயயி
ஒடுங்கும். முதல் அம்மற்றமீளவுத் தோற்றுவிப்ப.

2. முத்தொழிச் செய்தல்பற்றி முதலின் விரியார.

தோற்றுவித்தளித்துப் பின்னுத் துடைத்தருடொழில்
மூன்றும் போற்றவே யுடைய னீசன் புகுந்தது விகாரமென்னிற்
சாற்றிய திரோனிற்த் தாமர பலருக் கந்

ரற்றிடுங் கனலை நீருங் ரந்திடு ராசினிக்கே.

(இன்). தோற்றுவித்து ளித்துப் பின்னுத் துடைத்தருள்
ள் மூன்றும் தோற்றச்செய்து நிறுத்திப் பிப்பு அழித்தாகிய இத்
தொழில் ள் மூன்றையும் ஈசன் சாரார போற்றே உட
ய் மெச்சுபடி உரிய யாவுடையனாய் விராய் புகுந்தது
னின் அனுக்கு விராய் து பொருதி துள்துளசோலி அப
ய்று சாற்றிய திரோநிற் - ராலும்புழப்பட்ட சூரி
தனது தானத்திடு நிற் ராநி டே பூயியி டே ரந்த
லைக் காற்றிடுங் சூரிய ரந்த ல் அக் னியை கும் தாமர அ
ருத் தா ரயு மலரும் நீரு ரந்திடுங் நீரு டும். இ
த்குரி முத்தொழில் ள் த முன்னிலையிடு டுத் குரி
விராமெய்தாமையோ முதலின் விரியார.

நிபு. 1. ருப்பைக் கச்செய்தப் பட்டத்தலுக்குத் தா ரய
லரச்செய்தல் ரத்தலுக்கும் நீ ரம்மச்செய்த அழித்தலுக்கு உரம
யாயி.

2. ஒரு டவுள் முத்தொழிலுய் இ டயருது செய் ராலுயின் விரி
ரா ரா போலு என்னு புத்தரு டய ஆ இதனாற்பரி ரிப் பட்
டது. தந்திடுங் ரம்மநிதி த்னிநிதே 39 செய்
யுளிற் கூறப்பட்ட இவ்வு முத்தா வள்கி ராறு ர.

பெழிப்பு. சூரிய து நிரதா த்திற் சூரி ர்த் விலிருந்து
ருப்புத்தோற்றலும் தா ர ர்தலு நீர் ம்மலு ஆ முத்தொ
ழிலும் டபெறினும் அம்மற்ற சூரிய விராமெய்தாதுநிற்போ
முதல் து நிரதா த்திடு தோற்ற நிலை இறுதி னு முத்தொழி
லு டபெறினு அம்மற்ற முதல் விராமெய்தாதுநிற்ப

. முத்தொழிலுஞ் செய்யுமுரி சாரார னுக்கே யு ட து

உ ரத்தவித் தொழில்க் மூன்று மூவருக குல மோத [ன்
ரத்தொரு னுக்கே யாக்கி வத்ததி கென்னை யென்னி
வி ரக்க லத்தோன் மாலு மேவலான் மேவினோர் ள்
புரரத்ததி ராசத்தி புண்ணிய நண்ண லாலே.

(இ ள்). உ ரத்த இத் தொழில்கள் மூன்றும் மேற்கூறிய இந்த மூன்று தொழில் ன் மூ றுக்கு உல ம் ஓத - பிரமன் முதலி தே ர் மூ றுக்கும் மு தயே உரியன ன உல ம் சொ ல் இ ன் ரத்து ஒரு னுட்கே ஆ ி வத்தது எ ன் னின் இவ்விடத்து வ ரந்தெ ட்த்து அ முத்தொழில்களுஞ் செய்யு் உரி ம ஒரு டவுளுக்கே உ டென்று சொ னது என்னையெனின், வி ரக் ம த்தோன் றாலு் ராசனைபொருந்திய மலாசனனாகிய பிரமனு ி விட்டுணுவும் பு ணிய ண் ன லாடே விசேட புண்ணியம் உ டய ராதலால் பு ரத்த அதி ரா சத்தி முதல் ாது உயர்ந்த அதிகார சத்தியை வ லான் மேவினோ ள் அ ாது வ லாற் பெற்று டயோரா ிர். ஆதலால் அவர் முத்தொழில் னுக்கும் சுதந்தரால்லர். ச ாராரண ன் ஒரு னுக்கே அச் சுதந் தரமுண்டு.

குறிப்பு. 1. உ ரத்தவித் தொழில் ண் மூன்றும் மூ றுக்கு மோத: சிருட்டித்தொழில் பிரமாவு் குரியதென்றும் திதித்தொழில் விட்டுணுவக் குரியதென்றும் ச ாரத்தொழில் உருத்திரனு் குரியதென்று பெளரா ணி ர் முதலியோர் கூறு ிர். பிரமாவு் விட்டுணுவு் விசேட புண்ணியத் தாற் ி னு டய உயர்ந்த அதி ராசத்தி யப் பெற்று அச்சி னு டய வ லாற் செய்ப ிர். அத்தொழில் ட்டு அவ்விரு ாரும் சுதந்தரால்லர். ஆத ா் முத்தொழிலுஞ் செய்தற்கு டய சுதந்தரம் ி னு டே யுண்டு என்று அ ிர் கூற்று மறு கப்பட்டது.

2. ாரைந்து என்பது ாரத்து என நின்றது.

3. எ ல் ஆணைசெலுத்து .

4. பு ரத்த - டயர்த் .

5. அதி ராசத்தி - சிருட்டியாதி அதி ராஞ்செய்யுஞ் சாமர்த்தியம்.

பொழிப்பு. பெளராணி ர் முதலியோர் முத்தொழில் னும் அயன் மா் அரன் என்னும் மூ றுக்கும் உரியனவாயிருக் , அரனு டே உரியன என ாரந்தெடுத்துச் சொல் ாது ப்படி என ஆசு் கிப்பர். அயன் ா் இரு ாரும் மு் செய்த புண்ணிய விசேடத்தால் அரனது அதி ராசத்தி யப் பெற்றுத் தத்தம் தொழில் செய்ப ரன்றி அத்தொழிற்கு அ ிர் சுத் தரால் ிர். முத்தொழிலுஞ் செய்யும் தந்தரம் அரனு டே உரியதா் .

இதுவுமது.

இறுதியாங் காலத் தன்னி னொருவனே யிருவ ருந்தம் உறுதியி னின்ற ரென்னி னிறுதிதா னுண்டா காதாம் அறுதியி லானே யெல்லா மழித்தலா லவனா லின்னும் பெறுதுநா மாக் நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே.

(இ ள்). இறுதி ாம் காலத் தன்னின் ச ார ாவத்திதே , ஒரு னே ச ாரகாரணன் ஒரு னே அழியாது நிற்ப் இரு ரும் த்

தியி ிர் றார் னி ி ற் ற பிர விட்டுணு ளுந் றா
 ரா னுட் தத்த ிலி றோடு அழி ராது ிர் றார் ன் று சொ
 லி ; றுதிதா ன் உ டா ரதா ன் உ ிச் றா ரத் த உளத ரது.
 ஆத ர் அ ர த்தி ன் அவ்விரு ரு ிச் றிக் ப்படுப ரா ற். அப்படி ர
 யி ிப் பி ருட்டி ராதி ருத்தி ன் இ ி ரதெ ழியு மெனி ி அறுதி
 இ ி அரதே ி ர் அழித்த ர் த் கு இறுதியி ி ரத ி ரா
 டவுதே ி லா ி ற் றயு ி அழித்த ரலு ி பேர் அதி ர த்தா ன் அ
 ன் அழி ிப் பட்ட ர் குப் பெரிய ஆதார ராயிருத்த ரலு ி அ ிலு
 இன்னு ி ஆ ி னோ ி அ ிலு இ ி னு ி கிருட்டி யு ி திதி
 யு ி ர் பெறுது ி ர் பெற்று ி ன் னே ி .

குறிப்பு. 1. றுதி ர் ி தன்னி ி அயனு ி ரலு ி

ருட்டப் பட்ட ர். அ ரு டய மு ி னை ி வ் னை கிய பு ி னியத்து
 ி ற்பச் ி ி டருத்திரர் ப டப்பு ி ர த்தி ி அ ி ரப்ப டத்துத் த து
 ப ட் குஞ் சத்தி ி அயனிடத்து ி ர் குஞ் த்தி ி ரலிடத்து ி று
 த்தி ி அ ி ர அதிட்டித்து ி ி று அ ி விருதொழி ி னையுஞ் ி ன் ி. பின்
 மூ ப் பிரகிருதியு டப்பட்ட உ ி னைச் ி ி ி ி பொழுது அ ி வு
 ி றோடு ி ர்த்து அய ி ர் ரு ி ரயுஞ் ி ிப்பர். இச் ி ர்
 தி ப ிர ப் ப ி ி .

ி ி டருத்திரர் பிரள ர் ருள் ஒரு ராயிருத் து பரிபா மு ட
 ி ி ராய் ப் ப டப்பு ி ர த்தி ி பர ி ருளாற் ி ி டருத்திர பதத்
 தப் பெற்ற ி ி. இ ி ர் அ ட் ட வித்தியே ரு ி ஒரு ராகி அ ி தே ரா
 அதிட்டி ிப் படுப ர் அ ி தே ரர் விஞ்ஞா னு ி ருள் ஒரு ராயிருத் து
 பரிபா மு ட ராய் ப் ப டப்பு ி ர த்தி ி பர ி ருது அனுக்கிர த்
 த ி ி அதி ரா ி பெற்ற ி ி. ி ி பர ி ருது சத்திய ி அதிட்டி ிப்
 பெற்று அ த்த ர் யிதே ி ி ருத்திய ி ி தயு ி யற்ற ி ி.
 அ ி ி ி ி ி ி டருத்திர ர அதிட்டித் தி ி ி ி மூ ப் பிரகிருதியு டப்பட்ட
 ருத்தி
 ருத்தி
 ப ிர ப் ப ி .

த்தி ப் பிர ய த்திதே ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
 யு ி
 தர ி பிரள த்தி ி த் த் -ருத்திரர் ர ருளி ி ி ி ி ி ி ி
 அ ட ி .

பர ி ி இ ி போ ி அதி ரா ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
 யு ி ி ராய்ச் த்த ர யயிற் ருத்தி ி ி ி தயு ி த தே ி ி ி
 அ ி
 ப் ப ி
 ி
 ருதி ி ர ி ரிய ரகிய அசுத்தப் பிரபஞ் சமூ ி அ த்த யா ி ர
 ய சுத்தா த்தப் பிரபஞ் மூ ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
 த்தப் பிரபஞ்

மு. ஆயமும், பிரபஞ்சமும் சாரம. அதே ரகுப் பர
ருளினைச் சாரத்திடு பரமுத்தி அடர் பர
உளையுஞ் சித்தி ஒட்டுத் சரிப்பாரி நித்
தா ஒரு ரே சொய் பிராச ரய் விளக் கொட்டி ருப்பர்.

பிரபஞ்சத் தத் தோற்றவிக்கு பொழுது, அமு நே த்விடு
டுகிய சுத்தமா ராசிய னைத் தா ரே தோற்றவித்து அநே ர
ரப் பட்டது அர அதித்தித்து நின்று அத்தா ராசிய னைத்
தோற்றவித்து அமு நேயே பிறந் தயுஞ் செய்விப்பர். அதனை
உளையு தோற்றவிப்பரு ரிப்பரு அப்பர ரே
அரே ராச ரார ரர்

2. ரே ரா. அதி ர ஆதார

பெழிப்பு. ரா ராத்திடு பெரு ரு ஒரு ரே நித்
ற இரு ரு ஒடு து தத்த ஆற்றே டெநிலைபெறுவர் று ரு
வி அது ரா ரா. அர் ஒடு ரு ரயி பி உ தோ
தத் நிலைபெறுதற்கு முயி லைநி ஒடுகி ரா ர் டவுளே
ஆதார ரயி று பி னு தத் தத் தோற்றவித்து நிலைபெறச் செய்

4. முத்தொழிலுஞ் செயதற்கு ரா

சொன்னவித்தொழில் னென்ன ரா ந்தோற்ற வென்னின்
முன் வன் விளையாட்டென்று மொழிதலு மாமுயிர் கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வழக் கவு மருளான் மு
துன்னிய மலக் கெல்லாந் துடைப்பதுஞ் சொல் லாமே.

(இ ள்). மு ர் ச ரா ர் டவுள செ த்தொழி ள்
தோற்றே ந்குறிய முத்தொழிலையுஞ் செய்து ரா
னி ரா யாதெனி, னை ரட்டு று பெழிதலு ர் அ
து திருவினை ரட்டெ று சொல்லுதலு ர் அத் தி; அரு ர்
தது ருணையா உயிர் கு உயிர் று கு னிய புத்தி முத்தி
மு வு அ ரா ர் தது நே ப்பப் ரோ முத்தி னை டெடுத்தற்கு
று மு து னிய ள் ள் ர் து டப்பது அ ருதிடு
அவுயிர் னைப்பொருதிய மு ம னை ர் குதற்கு எ சொ
லா - சொ ரா

பிப்பு. 1. மு ர் விளையாட் : 'ரத்துப் பட்டத் த் ருத்
வினை ரு (திரு ரா திருபா வ. 12). பதுமுதலி திரு
ரா ள்பற்றி முத்தொழிலு ர் ரா விளையாட்டு ள் று ரு
ப்பட்டது.

2. உயிர் கு னிய புத்தி முத்தி மு வு ச ரா ர் டவு
உயிர் னைப் பிறப்பிப்பிறப்பித்தி இன்பத்துப் பது ர் வித்து அவுயிர்
படுத் து பத்து கு இர ருது ருத்தா ர் அர் செய்யுந் தொழி

அறமா ாது மற ாய் முடியு' என்பர் நூததிகா. அ ர ார்வினைக்கீடா இன் பத்துன்ப னை நுகர்வித்தல் மலங் னை நீ கி முத்திகொடுக்கும்பொருட்டாத ால் அத்தொழிலு' அறச்செயலேயாம். முங்குதல் ாடுத்தல்.

பிரமம் உலகமாயும் சீவர் னாயு' ஈசுவரனாயு' டிவுடெ ரண்டு வீனையா டும். ஆ யால் இ ற ாறெ செய்யப்படு து என்னும் அத்தொழில் வீண் தொழில் என்பர் ா ரவ திகை. இ ற்றனம் பிரமம் வினையாடுதற்கு ஏது என்ன? என வினவி', ஒரோதுவயில்லை என்பர். ஆத ால் வீண்தொழில் என்பது கூடாது. வீண் தொழி' பயனில்லாத தொழி'. உயிர் ன் புத்தி முத்தி னைப் பெறுதற்கேது ாயிருத்த ால் இ ற ார்வதொழில் வீண்தொழிலாகமாட்டாது.

டரிணுமராதிகே இ ற ான் செய்யு' தொழில் தன்பொருட்டு என்பர். ன் றனமெனின் தே ார் மனிதர் வில'கு முதலிய சடசித்துக் ளெ' ரம் பிரமத்தின் பரிணாமமாம். சச்சிதா தமாகிய பிரமம் பரிணமித்து வி ாரப் பட்ட த அறியா மயாற் பந்தமாயிற்று. ஈசுர' செய்யுந்தொழிலால் அ ன பரப்பிரமரூப் எ அறியு' ஞா' உண்டாகு'. அந்த ஞா த்தாரே முத்தி உ'டா' ா' பர். சச்சிதானந்தமாகிய பிரமத்திற்குப் பரிணமித்துப் பந்தமுறுதலு' வீடெய்துதலுமாகிய இ ா இல் ணமா ா. ஆத ால் தன்பொருட்டென்பது பொருந்தாது. அறியாண யாற் பந்தமுறு ாவு' தே ார் மனிதர் வி'கு முதலியன ாயப் பிறப்பனவு' உயிர் னா'. இ ற ான் செய்யு' அத்தொழி ால் உயிர்கள் அறியா ா பிறப்பிறப்புக்கனி னீங்கி வீடெய்து'. ஆதலால் அத்தொழில் உயிர் ன்பொருட்டுச் செய்யப் படும் அருட்டெழிலேயாம்.

ொழிப்ட. சங்காரக்கடவுளிடத்திலே சிருட்டி முதலிய தொழில் ன் தோன்றற்குக் காரண' உயிர்களுக்குப் போகமுத்தி னைக் ெடுத்தலு' அன ா னை ம'களினின்று நீக்குதலு ாகும்

5. ஐ'தொழிலும் அருட்செய'.

7. அழிப்பினைப் பாற்ற லாக்க மல்வவர் கன்ம மெல்லாந் கழித்திட நுகரச் செய்கை காப்பது கன்ம வொப்பின் தெழித்திட மலங்க ளெல்லா மறைப்பருட் செய்தி தானும் பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடி றருளே யெல்லாம்.

(இ - ன்). அழிப்பு தனு ாதி னை ஒடுக்குதல் இளைப்பாற்ற' பிறப் பிறப்பிப்பட்டு ாருந்தும் உயிர்களுக்கு இளைப்பு நீ'குதற்பொருட்டாம் ஆ'கம் - தனு ாதிகளைத் தோற்றுவித்தல் அ' ார் ன்ம' ல் ரம் ழித் திட - அ ர ார் செய்த ன்ம' ளெல்லா ாற் றயும் நீ'குதற்பொருட்டாம் ாப்பது - தனு ாதி னை றிறுத்துதல் நுகரச் செய் - அ ர ார் செய்த ன்ம'களின் பயனைப் புசிப்பித்து அவற் ற நீக்குதற்பொருட்டாம், மறைப்பு இரு ினைப் பயன்களிலே றிறுத்துதல், ன்ம ஒப்பின் இரு

வினையொப்பு இருவித்து மல் ள் எ ள் லா தெழித்திட ன் கொல் ா
மற் று யு நீ குதற்பொருட்டாம், அருட் செய்தி தானு் அருட்டொழி
லும் பந்த வீடு அ ன் னெ ா மற் று யு நீ கி முத்திடு மெத்தற்
பொருட்டா, பார்த்திடி ஆராயுமிடத்து, எல் ா அருளே இச்
செயல் னெல் ா அருட்செய் னேயாம். ஆதலால் பழிப்பு ஒழி இ ம்
றுட் சில மறத்தொழில் போலும் எனப் பழித்தலை நீ விடு ாயா .

நிபபு. 1. மத்சற்றொழில் ாத்தலிலு், அருளற்றொழில் ச ா
ரத்திலு் அட குதலி ழு முத்தொழி ிறு, அ ா த்முன்
ே ற்று மயு டயன ாதலி இ டே ஐந்தொழி ன் ன்று கூறினார்.

2. அழிப்பினைப்பாற்ற - தனு ர ன் னே ஒடுக்குத் அழித்தற்றொ
ழி. அது பிறந்திற் று வினே னேச்செய்து வினைப்பய னே அனுப
வித்து உழலுகி ற உயிர் ளுக்கு அதனால் ாரும் இளைப் ப நீ குதற்பொ
ருட்டுச் செய்யப்படு ாது. புசித்தற்குப் ப் கு ான ன்மம் இல்லா ாம
யாலுமாம்.

3. ஆ ம ா ா மமெல்லா ழித்திட ன்ம ள் பக்கு ாமான
விடத்து அ ாற்றி ப னே அனுபவித்தற்பொருட்டுத் தனு ர ன் னேத்
தோற்றுவித்தல் ருட்டித்தொழி ா. அனுப ித்தாற் ற்ம ள் நீ டே
ஆ ாம த்தி லியு கு ிறு. ஆதலாற் றிருட்டித்தொழி ி ன் னே
ஒழித்தற்பொருட்டும் ஆண ம பரிபா மெய்தும்பொருட்டொம்.

4. து ரச் செய் ாப்பது தனு ரண ன் னே நிறுத்துத் திதித்
தொழில். இது ப் கு ாப்பட்ட ிறு அனுப ித்தா் ஒழித்தற்பொருட்
டுச் செய்யப்படு ாது. ிறு ஒழியே ா ஆ ா ழு பரிபா மெய்தும்

5. மொப்பி தெழித்திட ல் னெல் ா மற் று இருவி
னைப் பயன் ளிதே நிறுத்துத் ாப்ப. இது இருவினையொப்பு ாரு
ித்து ம ன் னே நீ குதற்பொருட்டு ிழ் தா. இருவினையொப்பு ாரு
மிடத்து ிப்பய ளி ஒப்ப ாறுப்பு ாகு. அதனால் ஆண ா ல
சத்தி லிசு ிறு. ா ா ா ா ா சத்தியு லிசு ிறு.
ஆத ால் ம ால் ா தெழித்திட ி ன் னார். தெழித்தல் ஒட்டுதல்
நீக்குத் .

6. அருட்செய்தி தானு் பந்தம் வீடு - மேற்கூறி ாறு இருவினையொ
ப்பு பரிபா ழு ித்தவிடத்து இது ாறு உ ன் னி ிறு பரிபா
மெய்தும்படி டே ாண்டிய உபாய னேச்செய்து ந்த திரோதா சத்தி அரு
ட் த்தியாய் மாறிக் குரு டி ாண்டெழுந்தருளி ந்து தீ செய்து
மு ி னையும் போகி, முத்தி யக் ாடுக்கும். பந்த ம பந்த
மாயாபந்த ன் பந்த ிறு ழு ன் னு ா.

7. அருளேயெ ா இளைப்பாற்றல் ம பரிபாக ாச்செய்தல்
ன் னே நீ குதல், இரு வினையொப்பு இருவித்தல் னேப் போகி

முத்தி கொடுத்த னும் ஐந்து தொழில் னு உயிர் என்னே த்த
ருணையினை செய்யப்படுபவன் ாலி அருட்செய் னேயார்.

டொழிப்ட. அனுக்கிர கொழித்த ற் ற ாக்கு தொழில் னு
துன்ப கொடுப்ப ாத ா அ மறத்தொழி ாய் முடியும்போலு
மெனி, ஒடு இளைப்பாற்றலு் தோற்றம் பரிபா ம் ரச்ெய்த
லும், நிலை ன் த் த நுர்வித்து ழிப்பித்தலு் றப்பு இருவினை
யொப்பு ருவித்தலு், அருள் முத்தி கொடுத்தலு் ாகி பயனை உட ன
ாத ா ஐந்தொழிலு் அருட்டு ே ா.

B. தியிலக் கன ம (-).

இது ான்கு பிரிவு ா ப் பிரிக் ப்பட்டுப்பெ ருள் கூறப்படுகின்றது.

I. “த ன” ஸ் ட்டிய முதல் து பொதுவி ண்
(-).

II. அநாதி முத்த சித்தா சத்தியின் இ ண் (-).

III. சித்தரு ாகிய த்தி டி த்தி இல (-).

IV. “ ஸ் ட்டி முத் து சிறப்பில் ()

ஒ்ொருபிரிவினு் அட் விஷ ள் அ ப் பிரிவி் மு ப்பிெ
ர ப்படும்

I. தான ள டடி ழ லவ போ விலக ண் .

இது முத ா் பிரிவு (-).

இப்பிரிவி் அட் கிய விஷ ள் ள்:

1. முத் து தடத்த டி ா அரு ம் அருவுரு ா உரு ம் ()

2. முதல் து உரு த்திருே னியி் பு உ ய் (-).

(). உரு த்திருமேனி மாயா ாரிய டி ா னு அரு டி ா
(-).

(b) உரு த்திருமேனிபற்றி ரு ஆச யப பரி ரித்த்
().

(c) உரு த்திருே னியிே தோ னு ா் அருள் டி
(7).

(d) முத ன் உரு த்திருே னிபற்றிச் த்தியினு் அ ந்தி
தே (-)

(). முத ா் உரு த்திருமேனி ெ ள்ளுதற்கு ாரண
(- 7).

(f) முத ா் உரு த்திருே னி ெ ள்ளுத் அரு புரிதல் ார
பதனை விள (7 - 7)

(9). உரு த்திருமேனி இ றிய மயாதது. (7).

3. முத த் அரு த்திருமேனி அருவுரு த்திருே னிகளி உ யி இய பு (7).

4. முத த் து உபசாரத்திருமேனி (7 -7).

(a). அத்தா டி டி. ().

(b). திர டி (7-7).

(c) பஞ் ப்பிர திர டி. (7)

(d). பிர முதலி முமூர்த்தி னி டி ன் னை முத த் து டி ன் ன் ன்பது உபசார ().

1. முத னது தடத்த டி ன் (அரு அருவுரு உரு டி).

அரு மோ வருவா ருப மா தோ வன்றி நின்ற [னின்
உரு மோ வருவாரு ர்த்தா வடி னைக் குணர்த்தி கென்
அருவமு முருவா ருப ம து ம றி நின்ற
-ரு முமூ றஞ் சொன்ன வொருவனுக் குள்ள ரமே.

(இ). உ ர்கு ர்த்தா டிவு ஐதொழி் செய்ப ி
நீர் று ர்த்த வி து டி ி ர து அரு டோ உரு ி ருப ஆ தோ
அ றி நி ற உரு டே அரு ி ி ய டி டோ அ வுரு ி டி
டோ அ விர டோ ரி ற உரு ி ி ய டி டோ
உ ர்த்த னி கு விடத்தே அறிவி் டே டே
னி அரு மு உரு ி ி ருபமா தம் அ றி நி ற உரு மு மூ று
அரு மு அருவுரு மு அவ்வி டே றி நி ற உரு மு ஆ இ
மூ று சொ ஓரு னுக்கு உள் ி ற் கூறப்பட்ட ராரா
னகி முத ஓரு னு உ ள டி ி ி .

நிபபு அரு ி அருவுரு உரு ம் னு மூ று பர
தடத்த டி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
னறுஞ் ஓ ப்படு. ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
பர த்தர் று இ று ி ி ி
பெ ர் பெறு ர். ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
பெ முது தாசி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
ளி பெ முது டே ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
று ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி

பொழிப்பு. அரு அருவுரு உரு ி ி ி ி ி ி ி ி
ரு முத னு குத் தடத்த டி ி ி ி ி ி

(உ). உரு த்திருமேனி ாயா ாரிய வடி மன்று அருள் ிம்.

நண்ணிடு முருவ மென்னி நமக்குள வருவம் போலப்
டண்ணிட வொருவன் வேண்டு மிச்சையேற் பலரு மிச்சச
கண்ணிய வருவங் கொள்ளோம் பார்ப்பெருங் கடவுடானும்
எண்ணிய யோ சித்தர் போலுரு விநசப்பன் காணோ.

(இ) - ள்.) உரு ம் ண்ணிடெம் என்னி முத் னுக்கு உரு ி உண்
 டென்னி ம் கு ள உரு ி போ நம்மனோருக்கு உள்ள உரு ி
 போல, பண்ணிட ஒரு ண்டே ி ம் அ னு கு உருவம் உ டாக்கு
 தற்கு ஒரு கருத்தா ண்டெம் இச் சயே முதல் ி தனது இச் சப்
 படி டி ி கொள் ளா எ ன் னின் பலரு இச் ச மனோர ப ரும்
 இச் ப்படி டி ி கொள்ளல் ி ம். அப்படிய ிறு, யாம் கண்ணிய
 உரு ம் கொள்ளேம் நா ருதிய டி ிங் ளா டு ி ட்டோம் பெரும்
 டவுள் எல் ளாம் ில் முதல் ின், யோ த்தர் போ - யோ சித்த
 ரப்போ , தானும் எண்ணிய உரு இ சப்ப ி ண் தானும் ினைந்த
 ஒரு டி ித் த ித்துக் கொ ி ன் னென்று அறி ி ி ி .

பெழிப்பு. முதல் னுக்கு உருமூண்டெனின் அங்குந்தை உண்டாக் டெருருடவுள்ளெனும். தான்நினைந்த உருமொள் டென்னின் ப்மேனெரும் அப்படியே மொள்ளல் டெம். அப்படியன்று. ர்நினைந்த மொள்ளல் இயாது. முதல் மென யோசித்த ர்ப் போலத் தாநினைந்த உருத்தெத்துக்கொள்ளு.

இதுவும்து.

வித்தக யோ சித்தர் வேண்டுரு * கொள்ளு மாபோல்
உத்தமன் கொள் * டென்னி ன வர்களி லொருவ னாவன்
அத்தகை யவர்க ளெல்லா மாக்கு * தருளா லாங்கு
வத்தது மா * ய பென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே.

(இ - ள்). வித்த யோ சித்தர் டே ண்டு உருக் கொள்ளு ர போல்
மிக் சாதுரியமு டய யோ சித்தர் தா' விரும்பும் டடி னோ டத்துக்
கொள்ளு மு றமை போல உத்தமன் கொள் னன் ன்னின் முதல்
ர' நினைத் உரு ட' னோ எடுத்துக் கொள் னா' ன்னி அ டர் ளி
ஒரு ஆ ன் அ' முதல் னு' அந்த யோ சித்தரில் ஒருவன ண்ணப்
படு ட'. அப்படிய டு, அ'த் அ டர் ள் எல் டர் ஆ'கு வது அத்
த் டை டு டய டோ சித்தர் முதலியோர் டே' டு' உரு ட' னோ' கொள்
டது, அருளால் - முதல்வனது அருளா டம், ஆ'கு டை வத்தது மாய

னின் அவ்விடத்து அருக்கு நியமித்த உரு ம் மாயா ரிய' என்
னின், டிவு எவாம் ர ஆம் ஆகிய டி' னெல் ரம் மாயாகா
ரியமாம். முதல் ண் டி ம் மாயாகாரியமன்று.

டெ ழிப்பு. யோ சித்தர் வீருப் பிய டி' டொள் டுபோ முத
னூம் டொள் டுயின், முதல் ண் அந்த யோ சித்தரில் ஒரு டுய் முடி' டெ
னின், அந்த யோ சித்தர் வீருப்பிய டி' டொள் டு முத' வனது அரு
ளாடே யா'. அ'றி அவ் டி' டும் ராயா ரியங்களா'.

இதுவுமது.

மா யதான் மலத்தைத் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகும்
ஆயவா ணவம கன்ற வறிவொடு தொழிலை யார்க்கும்
நாயக னெல்லா ஞானத் தொழின்முத ணண்ண லாலே
காயமோ மரைய யன்று காண்பது சத்தி தன்னால்.

(இ ள்). மா யதா' த் தப்பற்றி டு தோர் டி ம் ஆகு
ஆம் மாயா ரியமான டி' னெல் ர ஆண ரா ர உ' டா
கும் டி' ளாகும், ஆய ஆ ம் - மாகிய அ'த ஆ' அ' த
அறிவொடு தொழிலை ஆர்'கும் வி ரப அறி யுந் தொழிலையு' தத்
துச் (சிற்றறி யு' சிறுதொழிலையுமு' டக் குமாத ரல் அச்சிற்றறிவுஞ்
சிறுதொழிலுமு' டய உயிர் ண'டே அவ் டி' ள் பொருத்தமு' டய
ராகும்) நாய - நி' ம ணகிய முத' டி' ல் ர ஞா'த் தொழி
முதல் ணண்ண லே - எல் ர அறிவு' ல் ரத் தொழிலு' ல் ர முத'
மயமு' டய ண யால் காயமோ ரா அ'று அ'னு ட டி
மோ ராயா ரிய டி' மன்று த்தி த' ண' ர' பது அது த' து
சத்தியினால் உ' டாக்கும் டி' மாகு'.

குறிப்பு. 1. ஆய - ஆகிய,

2. ல்லா ஞானத்தொழி' முற்றறிவு முற்றுத்தொழி' ள்.

3. அரு' அருவுரு' உரு' னு' மூ' டி' னும் முத'
னு' குத் தடத்த டி' னெ 58- செய்யுளிற் கூறிப் பின் மூ' டு
செய்யுள் ளாலும் உரு' த்திருமேனி அருள் டி' பது தடை வி ட
ளாற் சாதிக்கப்பட்டது. அ' ரா :

(a). தடை. முத' னு' கு உரு' த்திருமேனி உ' டெனி' 'மனோ
ரு' குப்போ அவ் வருவத்திரு' ணி ய உண்டாக்குதற்கு ஒரு ருத்தா
டே ண்டும். விடை. சருத்தா டே' டி' தி' லை. முத' தானு' டே' நினை
ந்த டி' த் த டி' து' டொள்'.

(b). தடை. அப்படியாயி' ராமு' நினை' தவடி' டொள் ளல் டே' டி'
டும். வி ட. முத' வ' ல் ரா' ன். ஆ' யா' யோ சித்த ரப்
போ' நினைந்த டி' டொள்' னா' அத்த' மையமல்லம்.

முதல் ஆறத்தா னாய் டந்த பொருள். ஆத ா அ ிற்ற அ னிடத்திற் றொது.

இது

உலகினிற் பதார்த்த மெல்லா முருமோ டரு மாகி
நிலவிடு மொன்றென் று ா நின்றவந் நிலையே போல
அலகிலா ாறிவன் றுனு மரு மே யெ ன் னியுந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவ் குறித்தி டாயே.

(இ ள்). உ கினி பதார்த்த எ ா உ த்திலுள் பொருள்
ளெல் ாம் -ருமோடு அரு ம் ஆகி நி விடு உரு மு அரு மு ாய்
ா ப்பட்டு விள கு, ஒ ிறு ஒன்று ஆ ாகின்ற அநிலே போல
அ ிற்றுள் ஒன்று பிற்தொன்றா து நிற்கு அந்த மு ற பே
அ கு இ ா அறி ன் தானு அரு மே ன் னி - அளவிற்த ளா த் த
யு டய முதல் ினையும் அரு ப்பொருளா ன் னி கு வி பதார்த்
தத்து ஒ ிறாய்க் கூடு (ே றெ ிரு மாட்டா ப்பட்டுச்) சொ
ப்பட்ட உல ப்பொருள் ளுள் ஒ ிறாய்விடு ஆ ிது குறித்திடாய்
நீ இதனை ஆராய்ந்து அறி ாயா .

குறிப்பு. உ த்திலுள்ள பொருள் ளுள்ளே ஆ ாய் முதலிய அரு
ப்பொருள்கள். நி மு, லி உரு ப்பொரு ள். இ ிற்றுள் அரு ப்
பொருளாகி ஆ ாய் முதலிய ருவியல்பு ட தா ா. உருவப்பொரு
ளாகிய நில முத ய அருவிய் பு ட தா ாட்டா. ஒ
மற்றொ ின் இயல்பு ட யதா ாட்டா ா ப்பட்டு. முத ி அரு
ப்பொருடே னி இ ிற்றுள் ஒ ி போ ிற ா. ஆத ா
அ ினிய பு அரு ாமாகிய ஒன்றேயாத் அ ாது.

பெ ழிப்பு. உ த்துப்பொருள் ள உரு ாமு அரு ாமு ாய் ரு
கு. ஒ ிறு ிற்றென் ி இயல்பு ட த மாட்டாது. ஆத ா முத
அரு ப்பொருளே னி அருவுரு ாமு உரு ாமுமாகி
பு ட ா ாட்டாடு ப் ட்டி உ த்துப்பொருள் ளுள் ஒரு ாயு
முடி .

இதுவுது.

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த்த ளல்லான்
அத்மு மாதி யில்லானளப்பில னாத லாலே
எந் ததா னின்ன னென்று மின்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னெ ிறுஞ் சொல்ல ழு ாடு ாற்ற மின்றே.

(இ ள்). த தா து முத ிந்தமு வீடு ஆ
ஆ ா ினப் பதிப்ப வு வீடு வு ாகி பத பதார்த்த அ
ா சொ ிறு பொருளு ா பிரபஞ் ப்பொரு ி அ ிற ானு,
ஆகி அந்தமு இ ா தோற்றமு ாசமு இ ாத ான

ஐன் அளப்பின் ஆதாரம் - அளவிற்கு எட்டாத ஐதரானம், இன்ன என்று அருமம் அருவரு உருமம் இன்னும் மூன்றனுள் இம்மூவின் என்றும், இம்மூவின் இன்னது ஆகி நதிடான் என்றும் சொல்ல - இம்மூவின் தக்கொள்ளு இன்ன இம்மூவின் தக்கொள்ளாட்டான் என்றும் கூறுதற்கு; மூக்கொடு மாற்றம் இன்று - ஆசங்கிய உத்தரம் இல்லா ஆதலால் முதலானது திருமேனி - ருமம் அருமேற் பொருந்தாது.

நிபு. 1. பத்தமும் வீமோ பதபதார்த்தங்கள் நான்.....-பந்தமும் வீமோ பதபதார்த்தங்கள் சொல்லு பொருளுகிய பிரபஞ்சங்கள். அம்மூவின் அருவரு உருவமாய் விளக்கு தத்துவத்தாத்தவிகல் என். இத்தத்துவத்தாத்தவி என்னோற்றி அழிதரலு அளந்தறியப்படுபனாதரலு சடப்பொருளாய் அசத்தா. முதல்தத்துவத்தாத்தவி ப்பொருள் ஐன் ஒற்றதவி ஐயு தோற்றநாச ளி ஐயு, அளந்தறியப்படாத ஐயு இருக்குஞ் சத்துப்பொருளாதரம் அருமம் அருவருமம் உருமம் இன்னும் மூன்றனுள் விருப்பிய ஒருமூவின் தக்கெக்கு வம்மையுடைய ஆதரம் அம்மூவின் திருமேனி உருமம் அருமே என்று கூறுதல் பொருந்தாது பது. இதனும் முதல் தத்துவப்பொருள் என்று அம்மூவின் கூறியாறு பத சொல். பதார்த்தம் பொருள்.

2. இம்மூவின் தா:- ஆ பத ஆகு என்பதன் ஐரம். ஆகுதல் உளதாதல் உடாத.

பேழிபு. முதலின் பிரபஞ்சப்பொருள்களின் இயல்புடைய ல்லாதலாலு தோற்றநாச ளி ஐதரானம் அளந்தறியப்படாத ஐதராலு இம்மூவின் என்று இம்மூவின் தக்கொள்ளு இன்னும் இம்மூவின் தக்கொள்ளாட்டான் என்று கூறுதல் அரிதா. ஆதலால் முதல்தம்மூவின் உருமம் அருவருமம் உருமம் பொருந்தாது.

இதுவுது.

குறித்ததொன்றாக மாட்டாக்கு மவில ஐதரானம் நெறிப்பட நிறைந்த ஐதரத்தொழிலுடைநிலைமை யானும் வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத லிலாமை யானும் நிறத்திடு நினைந்த மேனி நின்மல நருளி ஐலே.

(இன்). குறித்தது ஒன்று ஆரட்டாக்கு மவின் ஆதரானம் தநினைத்தொன்றாட்டாத மவில ஐதராலு நெறிப்பட நிறந்த ஐதரத்தொழிலுடைநிலை யானும் ஒன்றன் யாநிறந்த ஐதரம் செயலுமுட தன்மய ஐதராலு நெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பான் மேவுத இர யானு நெறுப்பு விருப்பு ள் தன்னிடத்துப் பொருந்துத இ ஐதராலு நின் - முதல்த

1. அருளினால் உயிர் மாட்டுத்த ருணையினால் நினைந்தமேனி நிறத்திடம் தா நினைந்ததொரு திருமேனி ஓர் டருளிடம். ஆத ரா முதல் னனது திருமேனி உருமம் று அரு டே ற் பொருந் தாது.

குறிப்பு. 1. முத்செய்யுளிடே முதல் ட உல ப்பொருள் ளாகிய அ த் துப்பொருள் ளி த் மயி னாத ர் அ டு து டி ட் அரு டம் ரத்தி ரம் ன்றல் பொருந்தாதெ கூறி, இச் செய்யுளிடே அ ன் னித்துப்பொ ருள் ளாகிய உயிர் ளின் த் மயி னாத ர் அ ன் டி ட் அரு டே ன்றலும் பொருந்தாதென் கூறினார்.

2. குறித்ததொன்றா ட்ட் கு றவி முதல் னும் உயிர் னுஞ் சித்துப்பொருள் ளாயினு முத ன் குக்கும சித்துப்பொருள் யிர் ள் னு சித்துப்பொருள் ள். குறித்த தொ று மாட்டாக்கு ற ரா டு உயிர் ள் தா நினைந்த ஒ றுக் றரத் த் ற ஆற்ற் இ ரா ம. முதல் ட் சரு டல் ம (அளவிலாற்றல்) உ டய ட் பது.

3. நெறிப்பட நி றத்த ரு த் தொழிலு ட நிலை மயா முதல் ட் சர் னுஞ் து ட் சர் ட் ர்த்திருத்த ட் னும் முற்றறிவு முற்றுத் தொழிலுமு டய ன். உயிர் ள் சிற்றறிவும் சிறுதொழிலுமு டய ள் பது. நெறிப்பட ள் று ஒரு நெறி றக.

4. மெறுப்பொடு விருப்பு விருப்பு மெறுப்பு னுக்குக் றா ஆ (பற்று). ஆசைக்குக் றா ம் . முதல் ட் இயல்பா டே த்தினி் கி ட் (மலரகிதன் நின்ம ட்). உயிர் ள் அ றாதியே த்தோடு கூடி ன (ம சகிதர்).

இ ன் ன முத ட் உயிர்களி் த் மி னாத ர் அ ன் நினை ந்த டி ட் எடுக் கும் இய டு டய ட். ஆத ரல் அ ட் டி ட் அரு ட் ஒ றே ன் ன்றல் பொருந்தாது.

இ டே கூறிய ட் று முத ன் சித் பபொ ா று அ டு து இல ன் கூறியது ா .

5. மேனியருளினு அருளா றய திருமேனி சத்தி டி ட் எனினு பொரு டும்.

பெ ழிப்பு. முத ட் அளவி ற்றலும் முற்றறிவு முற்றுத்தொழி ன் இய ட் டே பாசத்தினி் கிய த் மயும் உ டய னாத ரல், தான் நினைந்ததொரு திருமேனி ய ட் து டொள்ளு இய டு டய ட். ஆத ரல் அ னனது திருமேனி உரு ட் று அரு டமே ள் ற் பொருந்தாது

துவு து.

ஆரண மா ம் ளருளினு னுருவு கொ டு
 றாண னருளா னகிற் கதிப்ப ய ரில்லை யாகும்
 றாணன் முதலாயுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாஞ்
 சீரணி குருசந் தானச் செய்தியுஞ் சென்றி டா டே .

(இ - ள்) ர . . . முதல் . . . அருளின உருவு ரொட்டு ருணையினுடே உருபத்திருமேனிரொட்டு ஆர . ஆ . ள் அருளான கிவ் - டோதா . . . னை உபதே த்தருளானாயி . . . திப்பர் இலையாகு உயிர்கள் பதிப பாச . ளி . இயல்பு உணர்ந்து முத்திய டதல் இல்லை யாகும், நார . . . முத றாயுள்ள சுரர் அ . றியும் திருமால் முதலிய தேர் சுளுக்கு . . . ரர் - மாதுடருக்கு . . . ரர்க்கு . . . ரர் - ரர் முதலீ ரர் . . . கும். சீர் அணி குரு சந்தா ச்.செய்தியு - மி . . . தப்பு டய குருபர் ப ரயில் வத்து உபதே த்தலு , சென்றிடா - டு . . . ரர். இதுபற்றி யும் முதல் னது திருமேனி உருபம் . . . ற அரு டே . . . ற் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. ஆர . . . ளருளின உருவு ரொட்டு . . . திப்ப ரி . லையாகும்:- முதல் . . . து உருபத்திருமேனி . . . வர டி . . . டே . . . ர மூர்த்தி அநந்தேசுரர் ராயி ர விஞ்ஞான லருக்கு அறிவு . . . றியாய் நி . . . று டோதா ம . . . ளின் பொருளை உ ர்த்து ரர். அ . றியு அ ந்தர் ராயி ர ஸ்ரீக டருத்திர ர அகிட்டித்து நி . . . று பிர் . . . ர் . . . ள் . . . னும் உயிர் . . . ள் . . . ளுக்கு உ ர்த்து ரர். உ ர்த்து . . . ர் ஸ்ரீ டருத்திரர் ரற் புய் திரிடே த்திரர் டீ . . . ட முதலிய உறுப்பு னையு டய டி டோடு பிரளயா . . . ளுக்கு உ ர்த்து ரர். ச . . . ளுக்கு ளு ளை ரி ர இடமா . . . டொட்டு உபதே . . . ப்பர். இ . . . முதல் . . . டே . . . ர டி . . . டொட்டு டோதா ம . . . னை அருளிச் செய் ளானாயி . . . மூ . . . உயிர் ளு . . . தி டத . . . அரிதாகும். தித்த . . . திட டத . . . அருளின உருவு ரொட்டு . . . பதற் ச் சத்தி டி . . . னினு . . . பெ ரு . . . து . . .

2. ரா . . . முத றாயுள்ள ரர் . . . ஸ்ரீக டருத்திரர் டோதா க . . . ளி . . . பொருளைத் திரு ந்திதே ருக்கு உபதே . . . அர் ண . . . ளுக்கு தேர் ளுக்கு முனிர் ளுக்கு உபதேசித்தருளி ர். இ . . . க ம் இ . . . குருபர ப ரா . . . உபதே . . . ப்பட்டிருகி . . . ற . . . முதல் . . . டே . . . ச ர . . . டி . . . டொள்ளா . . . குருபர ப ரயா . . . உபதே . . . ப்பட் டருதலும் இ . . . லதாகு . . . ன்பது.

பொழிப்பு. முதல் னின் உருபத்திருமேனிரொட்டு டோதா . . . னை உ . . . தே த்தி ளாயின் உயிர் ள் வீடுபேற டத . . . கூடாதாகு . . . அ . . . றியும் குருபர ப ரயா அ . . . உபதேசி . . . ப்பட்டிருதலு இ . . . லையாகு . . . ஆத ர . . . முதல் . . . து திருமேனி அரு டே . . . ற் பொருந்தாதாகு . . .

(6). உருபத்திருமேனியுடே தோன்று . . . ரவு அருள் டி . . .

. உருவருள் கு ளங்க ளோடு முணர் ரு ளருவிற றே ளுன்றுங் . . . ருட முமருள ர . . . றன் . . . ரசர ணதி ச . . . ந் தருமரு ளுபா . . . மெ . . . லாந்தா ரு ட . . . டொ . . . றின் றி அருளுரு வுயிருக் டெ . . . றே யா . . . கின கிந்த . . . றே.

(இ ன்). உரு அருள் முதல் , து திருவுரு அருள் டி மாத ர் .
 டோடு உ ர்வு அருள் கு னும் ர ன் அரு
 டிடியா உருவ் தோ று ரு மு அருள் அத்திருவுருவிலே
 தோ று தொழி ன் அரு டிடியா , அர த் ர சர ஆதி -
 அ முத் , து திரு திரு டி முதலிய பிரத்திய களு , சாந்
 தரு அரு கு மு முதலி சா ன் தரப்பட்ட அருள் டி
 டோயா உபா ர் தா அருள் உபா னெல் ர் அருள்
 டிடியா அரு உரு இ ன் டிடியா ம் தன்கு ஒன்று
 இ ன்றி த குப் பிரதோ மா ஒ றுமின்றி, உயிருக்கு றே
 உயிர் னி பொருட்டெ றே, அசித் ஆகி ன் முத டித்
 து டொ ட் .

- நிபபு. 1. உரு அ ம். அ - ர , மு ட் இருதயம் ர் பன.
2. கு ன் கு ன் அருள் பொ ற ம் முதலி .
3. உ ர்வு அத் ரண் .
4. ரு பஞ்சகிருத்திய .
5. ர ரணதி மூக்கு செவி சமுத்த, மார்பு தோள், நாபி
 ன் விர முதலியன. இ வ பிரத்திய னாம்.
6. ர் கு மு, ன் ன்சிர அபய, நா , பாச அ கு
 ச் ட னி அ எ ன் ஆயுதங்கள் பத்தா . ஆயுத ன்
 (). ஆரிணி செ ி உரோதயித்திரி ன் மூ று சத்தி னை
 யு குறிக்கு .

ஆரிணி ர் அனுக்ர ன் கிருத்திய னாச் செய்யுஞ்
 த்தி. ஹாரிணீ: ஹரு - அழித்தல்.
 செ ி பிர ன்சத் தத் தோற்றவி குஞ்சத்தி. பிறப்பித்த .
 உரோதயித்திரி திதியு திரோத முஞ் செய்யுஞ் த்தி. ருத்
 த டசெத் தத்த .

- (b) மு த்தித் தயும் (c). ன் பிரதாபகுணத் தயும், (d) ன்சி
 ர் பிறிதொ ருற் பேதி ப்படாத இய பயு, (e). அபய அனுக்ர
 த் தயு (f). ர த்தா ய யயு (g). பாச அ த்தா
 யு (h). அ ச் விர த் தயு (i). டா னி த்த தத் தயு
 (j) அ (அ னி) ர் ராத் தயும் குறிக்கு .

7. உபா திரம் உபவீத் லை, த் ஆபர ஆச
 ஆர ப (ர்). ஆ ர - ஈட்டி. ஆச புவித்தோ
 முதலி இரு .

தே ன்குறிய ற்று அ த் திருநே னி. பிரத்திய அத்திருநே னி
 யிலுள் உறுப்பு பிரதி+அ ம் பிரத்தி பிரதி எதிர். ர்
 அ த்தோடு கூடிய . ச+அ சா ம். கூட. உபா

அ. த் தவிட்டுநீர் னது அதன் சமீபத்திலிருப்பது. உப+அந் ம்-உபாந்
உப கிட்ட. முதல் னுக்கு இரட்டிப்பிரத்திய சா உபா
ள் லா சத்திரியம் உள்ளார்.

8. ஆசின்தன் சிந்தி கப்படாத . .

பொழிப்பு. முதன்னை திருவுரு அருள் டி மாதலால் அவ்வுரு
விலே தோறு குணரணன் தொழில் ப் பிரத்திய சா
உபாக்கள் யாவ் அருள் டி யோ. இயெல் றம் தன்பொருட்டா
ரது, உயிர் ளி பெருட்டா முதல் ன் டொண்டன்.

(d). முதல் டன் உருபு த்திருநீ னிபற்றிச் சிந்திதனாயினும்
அசிந்திதனே.

உலகினை யிறந்து நின்ற தரனுரு வென்ப தோரார்
உலகவ னுருவிற றேன்றி யொடு கிடு மென்று மோரார்
-லகனுக் குயிரு மாங் புலகுமாய் நின்ற தோரார்
உலகினி லொருவ னென்ப நுருவினை யுணரா ரெல்லாம்.

(இ ள்). அரன் உரு உ கினை இறந்து நின்றது எ பது ஓரார் இ றண் சத்தி டி ற் டாண் டி சிந்திதலையினும் முதல் ின் அகி தி டே ி பதற்கு அம் முதல் ஸ்லைய டி டம் உ கினை கடந்து ி ற டி டம் எ னும் சுருதி ி ியத் த உணரார், உரு அ ின் உருவில் தோன்றி ஒ டி கி டி ம் டும் ஓரார் - ம் அ ி திருவுருவிலே தோ ி றி ஒ டி கும் எ ன் னு் சுருதி ி ியத்தையும் உ ரார் உலகினுக்கு உயிருமாகி - குமாய் ி றது ஓரார் அ ி கிற்கு உயிராயும் உ ம யும் ி ற னன் எ னும் சுருதி ி ியத் தையும் உணரார், உருவினை உ ரார் எ ல் ி ி ி ன் கூறு ருதி ி ி சா ருயிரு வும் திருமேனியின் இ ல் பு உ ராத ி ற் டாம், உ கினில் ஒரு ி ன் எ ன்பர் - உ த் தி டே யு ள் ன று ள் ஒரு ி எ று சொ லு ி ற் ன்.

தற்படி. 1. உகினை யிறந்து நிற் ற தானுரு:- உருத்திரனு டய உரு
உகினைக் கந்து நிற்க ரல் டே தத்துன் உருத்திரன் விசுவாதிகன
று கூறப்பட்டுளன். வி - உ . அதி ன் மேம்பட்ட ன். அதி
டே பாடு. உருத்திர சங் ரா ர லகிய முதல் .

2. உறுதுவற்றோர் நியோகம்:- உம் உருத்திரனுடைய திருவுருவிகே தோர் நினைந்து அதர் தேதத்துள் உருத்திரன் வி ர ன று கூறப்பட்டன். திருவுரு அருள் 11 ம்.

3. உலகினுக்குயிருமாகி நி் தது:- உ கிற்ரு உயிராய் நிற்க ரல் டே தத்தன் உருத்திர விக நதிராமி று கூறப்பட்ட உ கிற்ரு உயிராய் நிற்க ரா து முத ண்தா அ தழி ல மு அசையு படி குமாய் நிற்கல். வி ராந்தரியாமி விக + அ தரியாமி. அந்தரியாமி உ னேகின்றிய குலோன். அந்தர் - உள். ராமி டத்துப் ண்.

4. உ குமாய் நிறநல் உ தா யாய் நிறநல் அ ன் நிறந
ால் .ே தத்துன் உருத்திரன் வி வ பி ப்பட்ட . விச றுபி
உ த் த உரு ா க் கொ ட ன்.

பே ழி ட பு முதல் ன் சிந்திதனயினு் அசிந்திதனே என்பதற்கு
ே தத்துன் விச றாதி ன் றும் விச ா ர ன் ன் று் விச ாந்தரி
யாமி று் விச றுபி என்று கூறப்படும் ாக்கிய னே சா று் .
இ ஂதரியாதார் அ் முதல் ினை உ த்தாருர் ஒரு ன் ன் பர்.

இதுவு து.

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாதர்
ஆவது முணரா ராதி யரியயற் கறிய வொண்ண
மேவுரு நிலையு மோரா ர வனுரு விளைவு மோரார்.

(இ-ள்). திருவுருச் சி னை மேற்கூறப்பட்ட திருவுரு த் தயு டய
பா சி னை ே தாரின் ஒரு ன் ன் பர் பிரமா விட்டுணு உருத்திர
னு் தேர் மூ ற் ளுள் ஒரு ன் ன் பர். அ் கூறுதோர் அப் பா
சி . தேர் மூ ராய் நி றது ஓரார் மு மூர்த்தி ளாய் அ ா அதி ட
டித்து நி றுர் று கூறு புராண ிசனத்தினையு் உணரார் முத
உருப்பாதி ாதர் ஆ து் உ ரார் முத் உரு மாகிய ாே சா டி த்
திே பாதி யுருவ் சி னை வு் பாதி யுரு ு் பார் திதேவியா வு் இருக்
கு் அர்த்த ார்ச்சரா டி ாதலை கூறு புரா ிசனத்தினையு் உ ரார்,
ஆதி அரி அயற்கு அறிய ஒ ன் னை மேவு உரு நிலையு் ஓரார் டவுளரா
கிய அரி கு் அயனு் கு் அடிமுடி அறிய இய ாத அப்பரமசி . டொ
டருளிய இலி த் திருவுருவ் ிலை கூறும் புரா ிச த்தினையு் உ
ரார் அ ி் உரு விளைவு் ஓரார் அப்பரமசி து உரு மாகிய இலி
த்திருே னியினி று் ச பிரபஞ்சமு் தோன்று ன் னு் புரா
ிச த்தினையு் உணரார்.

றிபபு. 1. தேவர் மூ ராய் நி றதோரார் தேர் டே டே டியோ
ஞ்.....மூ ருமாகி நி றமூர்த்தியேயோ ே ா . (கந்தபுரா).

2 ஆதி ரிய ற் றி ே ா னை மேவுரு நிலை: தூணா ரா ஒப்
பற்ற இலி ாய்க்குன்றாத ே டிருளியப் பிராசத் தயு ட இலி த்
தி ே ே ா டற் றி டி க் த் பித்திரு கு் நிலை. இ ிது அமூர்
த்திசாதா கி ி று் திவ்வியலி ி ி று் மூ த்த ப் ன் னுஞ்
சொ ப் ே இவ்விலி த்திே யே பிரபஞ்சத்தோற்றமு் ஒ ே மு்
உ டா தாத ால் அ னுரு விளைவு மோரார் ி றுர். ஆதி டவுள்.

பே ழி ட பு. முதல் ி சிந்திதனயினு் அ ிந்திதே ன்பதற்குப்,
பிரா முதலிய மும்மூர்த்தி ாய் நிற் ப் ி று் அர்த்த ார்ச்ச ர டி .

உள்ளுற்று அன்ற அறியொண்ணு அழல் அறான்
 று இவ் த்திருநெய்யினிற்றுச் சபரபஞ்சமும் தோற்று
 று கூறு புராசு ளேசாற்று. இத்தறியாதர் அ
 முத் தினை முமூர்த்தி னி ஒரு பர்.

(e). முத் தி உருத்திருமேனிடொன்னுதற்கு ரா.

7. போகியா யிருந்து யிர்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்
 யோகியா யோக முத்தி யுதவு, லதுவு மோரார்
 வேகியா னாற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்
 ஊகியா முட ரெல்லா மும்பரி லொருவ டென்பர்.

(இ ள்). போகியாய் இருந்து உயிர்குப் போகத் தப் புரிதல்
 ஓரார் முத் தவன் போ டினைனயிருந்து உயிர்குப் போத் த்
 டெடுத்தலையு ணரார் யோகியாய் ரோ முத்தி உதவுத் ததுவு
 ஓரார் யோ வடிவி னயிருந்து யோ முத்தி டெடுப்ப தயும் உ ரார்
 கேகாநாற்போ செய்த வினையினை வீட்டல் ஓரார் போத் த
 யு டய னாநாற்போ ரோ டிவி னா உயிர்கள் செய்த வினை னை
 டெடுத்தலையு ரார் கிரமூடர் ரா இவ் றாறுப்பட்ட
 டி னை டொன்னுத் தினை ஆராய் தறிபு இயல்பி றத மூடர்
 அனை டு உப்பில் ஒரு ரா பர் அமுத் தினைத் தே னி ஒரு
 பர்.

றிப்பு. போகியாயிருப்பது உ ரா சேசுரமூர்த்தத். யேகியாயிரு
 ப்பது - தக்ஷிணமூர்த்தி டி டி. கேகியாயிருப்பது ராரி டி டி. இ
 முத் தி தடத்த டி டி னுன் டு ருகி ராே ரா டி பேத் ள்.
 ராே ரா டி டி இருபத் தது. அ சபாபதி சந்திரசேசரர் உ ர
 ரே ர் டபா டர் ரா த்ரார் பிக்ஷா டர் ராரி ராரி
 திரிபுர னி த்ர னி, த்ர னி வீரபத்திரர் ஹரி ர்த்தர் அர்த்த ரீ
 ரர் ராதர் ர் டேசானு கிரர் டீ டர் ச் ரப்பிர
 தர் சமு ராநு ரர் சோ ர் ந்தர் ஏபாதர் ரசீ ர் தக்ஷிண
 மூர்த்தி வி் ராற்பர் ப ரா.

பொழிப்பு. முத் தி டொ ட் திருநெய்யினிற் திருநெய்யினை
 டி டி மும் திருமேனிடொ டி டி மும் கி திருநெய்யினை யோ டி டி மும்
 ரா டொ ட் து முறே யிர்குப் போ ம்புரிதற்பொருட்டு
 வினையினை டெடுத்தற்பொருட்டு யோ முத்தி உதவுதற்பொருட்டுமோ.

இதுவு து.

நு டெருடொன் டெருவ்வா வேட மொரு நே தரித்து டொ ரா
 நின்றலா லுல நீங்கி நின்றன டென்று மோரார் [டு
 அன்றியவ் வேட மெல்லா மருள் புரி தொழிலென் டெராரர்
 கொன்றது வினையை கொன்ற நின்ற க்கு மெ டெராரர்.

(இ). ஒ ற்றெடு ஒ று ஒவ் ர டே ட் ஒரு தே தரித்து'ொ
 டி ரி'ற ர் அ ன்ன ன் போ டிவு' ரோ டிவு' யோ டிவுமா
 கித் தம்முள்ளே ாறுபட்ட ப டி னை ஒரு னே தரித்து'ொ டி
 ரி'ற ர் உ னீ'கி ரி'ற ன்' ன் ஓரார் உ த்திற்கு
 டே ருய் அப்பாற்பட்டு ரி'ற ன்' ப தயும் உ ரார், அன்றி அவ்
 டே ட் எல்லா' - அன்றியும் அம்மாறுபட்ட டி ன் யாவு' டொள்ளு
 த், அருள்புரி தொழி' ன்று ஓரார் - ஆ'மா' ன்ரு அனு'கிர ன்
 செய்தற்கு' ார மான செயல்' ப தயு' உ ரார், டொ'றது
 வீணை ய' கொ'று ரி'ற அ'குண' ன்ன்று ஓரார் டொ'லுத ரகி
 தீ மெய்'தும் அ ரார் வீணை ய' டெடுத்து' ம ப ப்பித்து ரிற்கு'
 அ'ருட்கு' எ' ப தயும் உணரார்.

தூறிப்பு. ஒ ற்றெ டொ' றெவ் ரா டே டம்: போக டி டு' ரோ
 டி டு'மும் ரோ டி டு'மும் ஆகிய மூன்றும் ஒ ற்றெ டொ'று மாறுபட்ட
 டி டு' ன்ளா'. மா' குட்பட்ட உயிர் னுட் சில போ ரூபியாயு' சில
 ரோ ரூபியாயு' சில யோ ரூபியாயும் இருக்குமே' றித் தம்முள்ளே
 மாறுபட்ட மூ'றுத் தம் மயு' ஒரு' டே பொருத்திய' உயிர் ன் கி டயா
 ஆத ர் மாறுபட்ட இம்மூன்று டி டு' னு' டொ'ள்ளும் முதல்' உயிர்
 னி'த் தம் மயில் ரத' பதும் ர யக்கு அப்பாற்பட்ட அசி'தி
 தன் னன்பதும் பெறப்படு'. அ' ன் ரயினும் உயிர்களுக்கு அனு'கிர ன்
 செய்யும்பொருட்டு அ'முத்' டு' அவ்'ப்போது ரே' டப்படு' டி
 னை' டொ' டி சி'த்திதரு'.

பொழிப்பு. முத' ன் உரு டி டு' டொ'ள்ளுதல் உயிர் ன்ரு அனு'
 கிர ன் செய்யும்பொருட்டா'. அ' டி டு' ன் த'மு' ன்ளே ாறுபட்ட டி
 ன்ளாயிருத்த ர் அ' ன் அசி'த்தித்' னன்பது' பெறப்படு'.

(f). முத' டு' உரு டி'த்திருமேனி டொ'ள்ளுத்' அருள்புரிதல்
 ார' னன்பதனை விள'கல்

7. நாயகன் கண்ண யப்பா னாயகி புதைப்ப வெங்கும்
 பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
 தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பிற்
 தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசு தென்னார்.

(இ ள்). ாய' ன் முதல்' னது' னை ாயகி நயப்பால்
 பு தப்ப முதல்வி திருவுள கிழ்ச்சியா' மூடியவிடத்து' எ'கும் பாய்
 இருள் ஆகி மூட எவ்விடமு' பரவிய இருள் னர்'து மூடவு' பரிந்து
 ருணைகூர்ந்து உ கினுக்கு உ த்தினுள்ளார்'கு தூய தே த்திரத்தி
 னாலே - தா' டொ' ட நெற்றி' னினாலே ; சுடர் ஒளி கொடுத்த பண்
 பின் மிகுந்த பிர ாசத்தினை அளித்த தன் மயால், தேயட் ஆர் ஒளி ன்

என் ரர் உ கின் ணுள்ள ஒளி ள் ி ர் ி உருத் தேசது
 னார் - அச் பெரு னனது திருமேனிப்பிர ரசே ி ி ி உ ரார்.

நிபபு. முன்னொரு த்திடு திரு ாசமலையிலுள்ள பூஞ்
சோலையிடு சி பிரானும் உமாதேவியாரு பல திருவ்ளையாட் னாயுஞ்
செய்து வீற்றிரு குஞ் சமயத்திடு உாதேவியார் ஆ தமலேட்டாடு
சி பிரானு டய திரு க னைப்பு தத்தார் று அப்பொழுது உ
மெஞ்ஞம் இரு பரந்த மூடுத ல் உயிர் ன் ிருந்துதலைச் சி பிரா
அறிந்து நெற்றியிற் னண்ணை டா டி உலகிற்கு ஒளி கொடுத்தார் று
புராண கூறு முத் ி ிடி டொள்ளுத உயிர் னுக்கு அருள்புரி
தல் ார மாக எ றது இத் திருவ்ளையாட்டி ித்து ல் கி ாறு
கான் அ ிறு முதல் ன் உ கு ாய் ி ற ாறு ா

போதிப்பு உராதேவியார் பரந்து திருக் கோப்பு தத்த
போது உகமெகும் இருள்மூடியது என்று தெற்றிக் கோ
உகிற்கு ஒளி கொடுத்தார் என்று கூறுபுராசமுத
1915 டிசம்பர் 19 ஆம் திகதி அருள்புரிதற்பொருட்டா என்பத
விளக்கும்.

இதுவுமது.

7. க. ணுதல் யோகி ரூப்பக் காமனின் றிடே ட்கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்த ம யோரார் மாறான்
எ ணிவேண் மதனை யே வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தே ரார்.

(இ ள்). ணுத் யோகிருப்ப் தெற்றி ணையு டய பெரு
மான் யோ நிலையிலிருந்தபொழுது டே ட் கு ா நி ிதிட - ரா
மே ட் கு ா ர மாகி மன்மத இரு வு, வி உறு தே ர் ஆதி
வி ணு த்து ள் தே ர் ள் முத் ராயினோர் வெல்த ஓரார் ப்
பற்றின் றி ிருத்தமுற்ற தயும் உ ரார், ர் தா ணி டே
மதனை ஏ - வீட்டுணு அத்துன்பத் த நீக் க் குதி டே ட் பொரு திய
மன்மதனை எவுதல் டெய்ய எரி விழித்து - அ ினை நெற்றி ணை
பார்த்து ரித்து இம் மான் பெற்ற பெ ணினைப் பு ர்து இ லை
அரசன் பெற்ற உமாதேவி யக் து, உயிர் குப் பேரி ப் அளித்தது
ஓரார் அவ்வுயிர் ளு குப் பேரி ப் அருளிய தயும் - ரார்.

தற்ப்பு. 1. ச ர்முதலிய முனிந்திரர் ஈல் ஈருக்கு ஈபெரும ன் னானபாதத்தை உபதேசித்தபொழுது தமது திரு ஈர்பி ன் னே ஒரு திருக்கூத் தச்சேர்த்தி மெனன முத்திர ஈட்டி ஒரு னம் ஒருசெ லு யி ிறி யோகஞ்செய்வார்போல இருந்தார் ிறம் இ ிம் இரு்த பொழுது ஆட னையும் ம ளிரையும் ஈம்பற்றை வீனாத்துப்பு ஈத்தற்கு மனமதன் ிற்சையும், அச்சிவபெருமா ிர போ ஈடி ின்றி ஈோ ஈடி

டொங்குவீற்றிருந்த மயத்தித் திருந் முதலிய தேவர்களு னீதர்
 னுந் நச்சீர் னுந் பற்றும் புணர்ச்சியு இந் துருத்த
 முற்றாள் என்றும் புராண கூறு. முதலி டொங்குவீர் அருள்
 புரிதல் நர நா பது இப்புராணத்தாலும் அறியப்படு. அந்நி
 யு முதலி உகனுஞ் சிறந்த மய நயுந் .

2. இங்கே கூறப்பட்டிருந்த உராவே மர தகதினமூர்த்தி ராமரி முதலிய டிவ்ஸ் பெயர்களுக்கும் அடிமையில் நிழ்த்த தொழிற் றும் முதலானது தடத்த அடிமில் றுள் ஒன்றாகிய மரே ர அடிமேதவ் இரூபத் திதனுள் இத்து ஆமல் ஸ்கூற புரா ன் ஸ்ரீ டருத் திராடே ல் இத்து கூறு இது னையெளி ஸ்ரீ டருத்திராரு குரிய அடிமில் ன் பெயர் றுத் தொழிற் றுத் முதல் னுக்கு ஒப்ப உளாதலி னா. இரமூர்த்தி இரூபத் தந்தி அடிமில் னே ஸ்ரீ டருத்திராரு ன் றொள் மர ி அருக்கு வேறு கடிமில்லை. அவ் டிவ்ஸ், சுத்த ராயயிச் செய்யப்படுத் தொழிற் றுக்கு மரே ரமூர்த்திக்கு பிரகிருதிமா யயிச் செய்யப்படுத் தொழிற் றுக்கு ஸ்ரீ ண்டருத்திராரு கு ண்டெண்டப்படு, மரே ரமூர்த்தி தமது சுத்தியிற் று அந்தே சுர ர அதித்தி அம் ஸ்ரீ டருத்திர ர அதித்தித்து டத்துதா. இரருக்கும் ஸ்ரீ டருத்திராருக்கும் டிவ் பெயர் தொழில் ஒ றாயி.

பெ. தீ. ப. முதல் ன் யோ டிவி னாயிருந்தபெ. முது தே. ன் ன்
மு. னாயினோர் னமே டி. யின்றித் து. புற்சூர். ன். பி. பு. உமா
தேவியா. ன். ந்து போ. டிவி. னய். அ. ன். ன். து. பத். த. கீ. கி. ன்.
து. கூறப்படும் புரா. ன். முதல் ன். டி. ன். ன். து. அருள்
புரித். ன். ன். ப. த. வி. ன். கும்.

(9). -ரு ித்திருமேனி இன்றிய மயாதது.

7. ப ட்ப்பாதித் தெ ழிலும் பத்தர்க்கருளும்பா வனையு னாலும்
இடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்றும்
அடைப் பான மதுவு முத்தி யளித்திடும் யோகும் பாசந்
துடைப்பானுந் தொழிலு மேனி தொ' க்காநே னற் சொல்லொ
[ணதே.

(இ ள்). ப ட்பு ஆதித்தொழில் சிருட்டி முதலிய பஞ்சகிருத்தி
 ன் பத்தர் கு அருளு பா னையு பத், ருக்கு உபதேசித்தருந்
 தியா மு னாலு தோ னை உபதேசித்தலும், இடப்பா ராத
 ராளோடு இ ய்து எ று உயிர் கு இ ப் உ டப்பாஸ அதுவு
 திருநீ னியி ரம்பா உ ரதேவ ரோடு பொருத்தியிரு து ஞ்ஞ
 று உயிர் ன் குப் போகத் த் டொடுத்தருந் செயலு முத்தி அ ரித்
 திடு யோரு முத்தியைக் டொடுக்கு சிவயோ மும், பாச து ட்ப

பாளும் தொழிலும் - பாசத் த நீக்குஞ் செயலு் ஆகிய இ ியென் ா
மேனி தொட னேல் - முதல் ி அருட்டிருமேனிடொள்ளானாயி்
சொல் ளுணுது - ண்டெ று சொல் ளுடாது.

ஏறிட்டி. 1. ப டப்பாதித்தொழில் ஸ்ரீ டருத்திராற் செய்யப்
படும் பஞ்சகிருத்தியி் ள். இ ிமேற்கூறிய ாறு டே ரமூர்த்தி அந்
தேச ர ர அதிட்டி் அ ிதேச ரர் ஸ்ரீ டருத்திர ர அதிட்டித்துச்
செலுத்த டபெறு ி.

2. பத்தர் ருஞ் பா ினை - ஸ்ரீ டருத்திரார் உபதே க் ப்படுஞ்
சி ித்தியா ம்.

3. தூல் ஸ்ரீ டருத்திரர் தகழிணமூர்த்தி ாயிரு்து டே தா
ளின் பொருளை உபதேசித்தல். டே தா ம னை அருளுத் ானினு் பொ
ரு்தும்.

4. இடப்பா ாதராளோ டி ாந்துயிர் கி் படு ிறு டப்பாளு
மதுவு் - ஸ்ரீ ண்டருத்திரர் - ா டே ச ர ாடிவி் ாயிரு்து உயிர் ளுக்
குப் போ ி் அருளுதல்.

5. முத்தியளித்திடெ் யோகு் ஸ்ரீ டருத்திரர் தகழிணமூர்த்தி ாடி
வி் ாயிரு்து ப் கு ாரு்குச் சி ிபோ த் த அருளுதல்.

6. பாசத் து டப்பாளு் தொழில் - ஸ்ரீ டர் ா ாரி முதலி ாடி
வி் ாயிரு்து பாச ினை ிக்குத்.

இ ியெல் ாம் முத் ி் மடே ச ர ாடி ி் ாள்ளானே ி ிழா
ாம். ஆதலால் உரு ித்திருமேனிடே ிண்டப்படு் பது.

ாழிப்பட. ப டப்பு முதலிய பஞ்சகிருத்தியி் ள் செய்தற்பொருட்
டும் பத்தர் தியானபாவனை செய்தற்பொருட்டும், டே தா ி் பொ
ருளை உ ாத்தற்பொருட்டு் ஆ் ா் களுக்குப் பே த்னை ாடுத்துப்
பாசத் த் ாடுத்து முத்தி ப அளித்தற்பொருட்டு் முதல் ி உரு ித்
திருமேனிடொள்ளவே ிடியது இ் றிய ம ாததாம்.

3. முதல் னது அரு ித்திருே னி் அருவுரு ித்திருே னி் ளின்
உ் யு் இய் பு்.

7. உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலு் முருவி் றந்த
அருமேனி யதுவுங் க் டோ டருவுரு வான போது
திருமேனி யுபயம் பெற்றோஞ் செப்பிய மூன்று த்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு ாணை.

(இ ள்). உருே னி் தரித்து் ா டது எ் றலு் உரு ித்திரு
ே னி் தரித்து் ா டதெ் ற னவிே , உரு இற் த ிருமேனி அது
வும் ண்டோ - உரு ி் ாடு் குத்தற்கு் ா ா ாகி் அரு ித்திருமேனி

யி உ மயும் ண்டோம், அரு உரு ஆ போது திருமேனி உபய் பெற்றோர் அந்த அரு ப்படு குக்குமப்பொருள் பின் உரு ப்படு தா நிலை அடயும்போது (அவ்விருநிலைக்கும் பொதுமாகிய தோர் நிலையும் உடெப்பதுபற்றி) அருவுருத்திருமேனியின் உமயுப் பெற்றோர், செப்பிய மூன்றும் - இன்ன கூறிய மூன்று திருமேனியும்தம் ருமேனி கழித்த ருணையின் டிவு - மது பிறவிதே தாகிய ராயா ரிய வருத்த ஒழித்தற்கு முதலின் ண்டருணை டிள்ளா.

சூப்பி. உரு ப்படுந்து ப்பொருள் ண் ருற்றிற்கு அரு ப்படுகு குக்கு நிலை உடெப்பது சற்றியாதம். அதனால், உருமேனி உடென்பது பெறப்படே. அத் குக்குமநிலையாகிய அருத்திருமேனி உடென்பதும் பெறப்படு. குக்குமப்பொருள்தாமரும் பொழுது இடயிடு குக்குமமுமாத தாமு ராது அவ்ரட்டற்கு பொது தோர் நிலையு உடெப்பது பெறப்படுதால் அருவுருத்திருமேனி உடெப்பதுகு சித்திக்கும். இ மூன்றும் ஒருதன்மையதவி அருள் டிடியா.

மோழிப்பு. உருத்திருமேனியுளதா டே. அருவத்திருமேனியு அருவுருத்திருமேனியு உடெப்பது அயு அருள் டிடி என்பது அறிப்படு.

4. முதல் து உபசாரத்திருமேனி, (7-7).

(). அத்து ராவடி ம்.

அத்து ரமூர்த்தி யாக வறைகுவ தென்ன யென்னின் நித்தனாய் நிறைந்த ருற்றி நீங்கிடா நிலைமையானுஞ் சித்துட சித்திற் கெல்லாஞ் சேட்டித னைத லானும் த்தவா மத்து வாவும் வடிவென மறைக ணெல்லாம்.

(இ ள்). (மேற்கூறிய ராறு முதல் ண்கு அருள் டிடியன்றி ராய டிவிலையாயி) ம ள் ள் ள் - டேதா ண் ள் அத்து ரமூர்த்தியா அறகுது ணை என்னி அத்து ள் ஆறும் அமுதல் ண்கு டிடி ரா கூறுத ண் ணையெனி நித்தனாய் - நித்தியனாய் அற்றிற்கு ருயு நிந்து அற்றி ரீங்கிடா நிலை ரா ணும் குவியாபாய் டிற் றவிட்டு ரீரது ஓர் ருயு நிற்குத ரா ணு த்துட அத்திற்கு ரா சேட்டித ஆத ணு சித்துப்பொருள் சடப்பொருள்கள் ள் ரா டிற் றயு உடனாய் ிறு செலுத்துப ணைத ரா ணு அத்து ராவு டிவு ண் டித்தா - அத்து ரா ணு டிவு அ டேதா ள் உபசாரமா கூறி ரா.

நீட்ட. இது மரையில், முதல் னுக்குச் சத்தி டிபேய் நி ராய டிவு இ லை பது சாதி ப்பட்டது. தோ ம் ளிதே ம் திர பத் புரண தத்து லை எ ன் னும் அத்து ரா ஆறு முத னுக்கு டிவமாச் சொல் ப்பட்டிரு கின்றது. அத்து ரா ன் மாயா ராய். அத்து ரா ன் முத னுக்கு டிபேய் ராய டிபேய் உண்டென்பது பெறப்படு. அப்படி ஒரு மா ராய டிபேய் இ லை பது எ ன் னுடைய முதல் னு டய திரோதா சத்தி அத்து ரா னை வி ராபித்து ந்துநின்ற ரா அ யாகியும் பொருட் ம ரால் அ டிசுத்தாகிய முதல் னி லேறுபட்ட டப்பொருள் ளாத ரா முதல் ன் அ டிற்றிற்கு டேருகியு அச்சத்தி அவ டத்து ரா னைச் டெ லுத்தி உட னாகியு டிற்ற ரால், அத்திரோதா சத்திக்கு அவ டத்து ரா னோடு ர சப் த் னோக்கி அ டத்து ரா னை டிபேய் ன் னு தோ ன் கூறு அது உப ராமா. அசுத னு முத னுக்குச் சத்தி டிபேய் நி ராய ராய டிபேய் இ லை பது தெளியப்படும்.

அத்து ன் னுள்ளே திர இரத்தா வு, பத் ன் முடியா வு, டிபேய் தோ ர வும் புரண உரோமமா வு தத்து ன் ன் மு டத் தாதுவா வு லை அ யமா வும் கூறப்படு. ந்திரமே டே ரி ர பத் டே ருடி ர, தொந்தமுறு டிபேய் தொ ர ப் பத்தனை யல் ஒத்த பு டத் துரு டேயுரோ ம ரத் தத்து ரா னைசத்த தாது ர டத்த கலையே ய டய மா ட்டும, து னாவின் கிலையே டிபேய் ரா நி ரேய். (ந்தர் லிடு பா).

பெ ழீபபு. தோ ம் ளிதே அத்து ராக் ன் ஆறும் முத னுக்கு டிபேய் டெ ரது னையெனி அ னு ட திரோதா சத்தி அ ட் டேருடு ந்து னமாகியு பொருட் மயா டே ருகியு டெ லுத்த த ர் உட னாகியு டிற்ற அச்சத்திக்கு அ ட் டேருடுள்ள பத் னோ உப ராமா கூறப்படு டதாம்.

(b). ம் திர டிபேய்.

7. மந்திர மத்து வாவி, மிகுத்தொரு வடிவ மாகத் தந்ததெ ரனுக் கெ ன் னிற் சகத்தினுக்கு பாதா ங்கள் சிந்துமோ கினிமான் மூன்றா மிவற்றின்மே லாகி சிந்துச் சி தயா ரதித மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும்

7. த்தமரம் விந்துத் த னிற் றே றிய வா, லானுஞ் சத்திதான் பிரேரித் துப்பி ன் னு தி ட்டித்துக் கொ டே அத்தினுற் புத்தி முத்தி யளித்தலா லரனுக் கெ ன் றே வத்தவா மந்திர ங்கள் வடிவென ம ரக ளெ ஸ்லாம்.

து . பிரதா இருத்தியமாம். பயத்தல் தோற்றுவித்தல். பயந்திடம்
த்தி - தோற்றவிஞ்சுத்தி செ நி.

4. னுத சேர்தல் பொருந்த .

பேழிப்பு. பிரம விட்டுணு உருத்திரர் ளிடத்து முதல் . து சத்தி
ள் பதிந்து நி று செலுத்துத றல் அ ர் உரு ி ன் முதல் னுருடோ
டொப்ப ித்துக் கூறப்படும். அவ் றாறு சத்தி ளாற் செலுத்தப்படாது
பிரம ன் முதலியோரே ப டப்பாதி தொழி னைச் செய் ிர் என்று சொ
வி ி முதல் ின் னேண்டு ிதில்லை. ஆத றல் முதல் ினே ஐ தொழிலுஞ்
செய் ின். அ து சத்தி ளா் அதிட்டி ப்பட்டுப் பிர ன் முதலியோர்
ஒவ்வொரு தொழிலைச் செய் ிர்.

II. அநாதி முதந சிந்த கி ததியினது இல ண , (-).

இப்பிரிவி ி அட்கிய விஷயங் :

1. சத்தி ஒ ிறு தொழில் றுபாட்டாற் பல ().

2. சத்தியின் ிடி , ().

3. சத்தியி ி , ().

4. சி சம ரதிகள் ஆச ய் ிறுப்பு ; ().

1. சத்தி ஒ ி தொழி ிறுபாட்டாற் ப .

சத்திதான் பலவோ வென்னிற் றுனென்றே யநே மாக
வைத்திடும் றரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல் றாம்
உய்த்திடு மொரு ன் சத்தி போலா லுடைய தாகிப்
புத்திமுத் தி னை யெல்லாம் புரிந்தவ னினைந்த றாரும்.

(இ ன்). த்திதான் ப றோ எ ினின் சத்தி ள் அகே கரோ ன் று
டே கி ி தா ி ஒ ிறே றரி த்தால் அகே ற ித்திடு சத்தி
ஒ ிறே பிர ி முதலியோரிடத்து நி ிறு செய்யு் தொழில் றுபாட்
டாற் செ ி முதலி பல சத்திகளா த்து ப்படும் மந்திரி
ஆதி கு ல் ற் உய்த்திடும் ஒரு ின் சத்திபோ ி அது அ மச்சர ப டத்
தலை ிர் பாடி ற ி முத றயினரிடத்துத் தொழி ிறுபாட்டாற் ப
ப்பட ின்று செலுத்து அரச து சத்தி ஒ ிறுயிருத்த போ றா
அரனு ட தாகி அச்சத்தி முத ினேடு பிரி ின்றி நி ிறு புத்தி முத்தி
னை எ ி ற் புரிந்து போ றோ ிச் னையெ ிர் அருளி, அ
நினைத் றாறு ஆம் அம்முத் ி ினைந்தபடி ிற்பதா .

றிப்பு. 1. ிந்திரி றதி ிடு ிர் அரசனு ட சத்தி
ஒ ிறே ிந்திரி ள் ப டத்தலை ிர் பாடி ற ி முதலாயினரிடத்து நி ிறு
தொழி் செய்யும்பொழுது அத்தொழி ிறுபாட்டாற் பல வேறு ிப்

படுகின்றதன் போச், சிசத்தி ஒ' தேயாயினும் அனிடத்து நின்ற ப டத்தற்றொழில் செய்யும்பொழுது செநரி எ வு' அரியினிடத்து நின்ற ாத்தற்றொழில் செய்'யு'பொழுது உரோதயித்திரி வு', இ' ாறு ப றேறு' ப்படும். அர் செய்யுஞ் செ ள் ள் முத' ' நினை'தபடிய' றி ஆ ர மயா', அ ிரிடத்து நின்ற டத்து துசி சத்தி' பது பெறப் படும்.

த' ன் னே ள்விசெய்தபொழுது அய' ால் முத யினோர் அதற்குத் துணை ாய் நின்ற ' முத' ' நினை'தபடி அவ்' வி அழி' ப்பட்ட தாயிற்று. மார்க் ண்டேயமுனி ாது ாழ் ாள் முடிவுபெற அ ிருயி ரக் ிர்தற்கு' ா ' முய' நு' அன் ' ப்படியா ாம்' அர் நினை ந்த ாறு நீடிய ாழ் ாள் அ'முரி ிரு'கு ' தது. அமுத' பெறு'படி பிரமா விட்டுணு முத ாயினோர் பாற் டலை' ட'தபொழுது அ ிர் நினை ந்தபடி ஆகா ல் அர் நினைந்தபடி ஆ ா விஷ' தோன்றிற்று. இந் ி ிழ்ச்சிகளால் அரன் நினை'த ாறன்றி றேறு ஒ'று ஆ ாதெ'பது இனிது பு ப்படு'.

2. செநரி முதலிய பேதங் ளெ' ாம் சிசத்தி'குத் தடத்த டி' ளாம்.

பே'ழிபபு. அரச' சத்தி ஒ' தேம'த்திரி முத ாயினோரி' த்து' ிறு செய்யுந் தொழி' றேறுபாட்டாற் ப றேறு' ப்பட்டாற் போ ' சத்தி ஒன்றே ய' முத ாயினோரிடத்து ி'று பெ'யு' தொழில் றேறு பாட்டாற், செநரி முதலிய ாய்ப் ப றேறு' ப்படு'. அச்சத்தி முத' றேனோடு பிரிவின்றி ி'று அம்முதல் ' நினைந்தபடி போ மோட்ச' னை' டொடுக்கு'.

2. சத்தியின் டி'ம்

சத்திதன் வடிவே தென்னிற் றடையிலா ஞான மாகும் உய்த்திடு மிச்சை செய்தி பிவைஞானத் துளவோ வென்னின் எத்திற ஞான முள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி வைத்தலான் ம றப்பின் ஞானன் மருவிடு' கிரி ய யெல்லாம்.

(இ ள்). த்தித' டிவு ஏது எ' னி' த்தியி' சொருப' யாதெனி' த ட இ ா ஞா' ஆகு' அது த்தஞா ாயிரு'கு உய்த்திடு' இச் ச செய்தி அச்சத்தி டெ லுத்து' ச' ரியை ன் றேற்றுத்தொழில் ாத ா' இ ஞா' த்து உளதோ ' னி' ' அந்த ஞானத்தினி'று' தோ'று' ட'ோ ' னின் ஞான' த்திற' உள்ளது அத்திற' இச் ச செய்தி த்த ா' ஞா' ாறு உளதோ அ' ாறு இச் ச கிரி ய னும் உள'று றே'தா' ள் சொல்லுத ா' கிரி ல் ா' ப டப்பாதி தொழி' ள்செய்யு'

கிரியாசத்தி முதலிய சத்தி ஸ் யாவு' மப்பு இல் னு னால் மருவீடு' முற்கூறிய சுத்தஞானமாகிய பராசத்தியினுற் றாரி ப்படு'.

குறி பு. 1. த டயி ர ஞா ன மத்தலி' ரத ஞா ன த்த ஞா ன. அதனே பராசத்தி ப்படு'. ஆ ி பா ம் ருதம்பொ ருட்டு உயிர் ஞாஞ் தனு ராதி னை' டெடுத்துக் னை நு ர்வித்து ம மத்தற்ரெழிலைச் செய்யுஞ் சி'சத்தி த டெய்யு' ஞா ராகி திரோ தானசத்தி ர். அ' மத்தலி' றி பரிபா ர ஆ' ர் ஞாஞ் அனு'கிர ாத்திர' செய்யுஞ் த்தி த டயி ர ஞா ன ய பராசத்தியாம். த ட தடுத்த' மப்பு த்த ாஞ் த்தி ஞா ன் ட ராகு' (சி ப்பிர. செ. 75). த டயி ர ஞா ன மப்பி' ரத அறிதம் ரெழிலைப் ப' னும் அறிவு' று ஞானப்பிர ாசரு' உயிர் ஞாஞ் அனு'கிர மாத்திர குறித்துப் பொது' ர் அறி' அறிவித்து' நிற்பதாகிய ஞானம்' ஞா முனி'ரு' கூறு ற்.

2. உய்த்திடுமிச் ச டெய்தியி' ற ஞா த்துளே ரா டெ' னி' : டே ம் செய்யுளின் சி'சத்தி 'அரனு ட தாகி அ' றினை' த ராறு புத்தி முத்தி னைப்பிரியு' 'கூறப்பட்ட யா' அச்சத்தியி' வியாபா'ர் ச' ச கிரி ன்' பது பெறப்படு'. அ'து அ' ர வு', இச் டெய்யுளி' அச்' சத்தியி' சொருபம் த டயி ர ஞா ன டே' இ'த ஞா த்து' இச் ச கிரி ன்' ஞாஞ் டே றுபாடுளதாதலி' இச் டெய்தி ஞா த்து டோ னு' ஆ ன் உ'டாயிற்று. அ' ர யப் பரி ரித் தம்பொருட்டு எத்திற ஞா முள்ள தத்திறமிச் ச செய்ய்தி' றார்

பெ ழிப்பு. சி'சத்தியி' செ ருபம் த்த ஞா ன. அதனே பரா சத்தி ன ப்படு'. அச்சத்தியே கிரி ர த்தி முதலிய த்தி ளனைத் தயுங் றாரியப்படுத்தும்.

3. சத்திபேத் ஞா' அ'ற்றி' தொழிலு'.

ஓ' மதா யிச்சா ஞான' கிரியையென் றெருமுன் றுகி நின்றிடுஞ் சத்தி யிச் ச யுயிர்' று ணேச மாகும் நன் றெலா ஞா சத்தி யானயந் தறிவ னாதன் அ' மருட் கிரியை தன்னு லாக்கு கில மெல்லாம்.

(இ ன்). சத்தி ஓ' மதாய் அப்பா த்தியா து பொது' ர் ஓ' ருய் இச்சா ஞா ன ரி ய' று ஒரு மூ' ற ரி' றி' தொழிலுஞ் செ' தலை' குறித்துச் மப்பு ர் வி' ரபரி' மிடத்துத் திரோதா சத்தி ன ரி' று இச் ச ஞா ன கிரி ய ர மூ ப்பட வியாபரி' கு' ச' அ'ற்றுள் இச்சாசத்தி ர். (ரத') உயிர் 'கு அருள்' டே' ஆகு' முத' ஆ' ர் ஞா ன த்த றீ' முத்

தி டொடுத்தம்பொருட்டுக் டொ ட விருப்பமா, டு எலா
 டு த்தி ட (டாத்) டய்து அறி ட. அவ்வா டக் ட் முத்தி யப்
 பெறுபொருட்டுச் டெய்யே டி டபாய டையே டு டத்தி
 ட் முத் டி விருப் டி அறி ட. அ டு அந் டு அறிந்தபொழுது
 அருள் கிரி டத் டு -அத் டு த்தின் டே டத் டாத கிரியாசத்தி
 ட் அகி ட் ட் டாத ஆக்கு ட் பிரபஞ்சே ட் டவற் டயும்
 முத் ட் ட் ட்பித்துச் டெய்

நிபபு. த்தியி விபாபாரபேத டது விருபுதலு அறிதலு
 டெய்தலு ட் விருபுத டது உயிர் டு த்த டீக் ட் த
 அளித்தற் டிர் ட். அதுதே டி ட் டாசத்தி டன்படு. இர்
 டொ டபி ட் த டீக்குதற்கு ட் டித் த அளித்தற்கு ட் டெய்யே
 டி உபா டை அறியு ட் த்தி ட் த்தி ட்படு. பா ட் டா
 ட் : ப டத்த டத்த அழித்த ட் டத்தல் அருளல் ட்பன. பி
 அ டுபா டைச் டெய்யு ட் டத்தி டியாசத்தி ட் ட்படு. அ ட்கிரியாசத்
 தியு ட் டொழி டெய்யு ட் டொழுது அ ட் டரியபேதத்தாற் டெ டி உரோ
 தயித்திரி டிணி டு ட் ட்படு.

ர குதலு உபாய டை அறிதலு அ ட் ட் ட் டெய்தலு ஆகி
 டு டு ட் ட் த்தி விபாபாரபேதே ட் டி டே டன் மய ட் இச்சா
 டு ட்கிரியாசத்தி ட் முத் டு டு டாகி பராசத்தியி விபாபார
 பேதே ட் டி டே ட் டாத பெறப்படு. இதலு ட் த்தி ட் டே
 பது அச் ட் த்தியினே முத் ட் உ ட் டை ட் ட் டய் டோற்
 வித்து டிறுத்தி அழிப்ப ட் பது உ ட் ட்படு.

டு டி பு. பரா த்தியா து பொது ட் ட் டு டு இச்
 ட் கிரி ய விபாபாரே தத்தா டு ட்படு. யிர் டு
 த்த டீக் ட் த்த அளிக்குபொருட்டுப் பரா டி ட் டொ ட்
 டு டை ட் ட் த்தியு அதற்குச் டெய்யே டி டு உபாய டை அறியு
 அறிவு ட் த்தியு அ டுபாய டைச் ட் ட்பித்துச் டெய்யு ட் ட் ட்ப
 டி ட் த்தியு ட்

4. டாதி ஆச ய் டு ட்பு

டே டு மிச்சா டு ட் கிரியையாற் டி டை டொப்ப
 ஆ டெ ட் டி டி டாதி ம மிவற் டி டை ம ட்க்கு
 ட் டி ட் டெ ட் மத் தளவினிற் டொடுப் ட் ட் டன்
 பாவியா ட் புத்தி முத்திப் பய ட் டொ டும் ப டிற் டுகும்.

(ட்). டே டு ட் ட் டு ட் டி ட் டை டுப் ஆ
 டி டி உயிர் டு ட் டு ட் டி ட் டு ட் டு ட் டு
 உ ட் டாதலி முத் டை டுப் பரா ட் டு டொ ட் டி

றினை அநாதி ற்கும் டே த்தில் இச்சத்தி னை அநாதியாயுள்ள ஆணாம ற்கு டே இ டி செய் மத்து அளவினில் டொடுப்ப சலத்தி முத டி யிர் ன்செய்த ன் த்தளவிற்தே ற்ப இச்சாளு கிரி னை டொடு பாவி ஆ புத்தி ா பன் அ த்துக்கே டா ா டவத யபோ த் த வ தேசம ய் அறி து அனு பவிப்பர், முத்திப்பய டொளு ப பு த்தநிலையி் முத்திப்பயனை அ டயும் மு றயு, இற்று ஆகு இத்த ம் தாகும்.

குறிப்பு. 1. சி னுமிச்சா ளா கிரி யாற் சினை யொப்பன்: ஆ ம் ன் முத டி போ ச் சித்துப்பொருள் ன். முதல் னுக்குள்ள ளா ம்போல ஆ ம் னுக்கு ளா ஁ளது. ளா முளதா டே இச் ச கிரி ய ளு ஁ள்ள ா. ஆத ால் ஆ க் ளு முத டினை ஁க்கும் ஁ன்பர் சி டி ாதி ன்

டே ா ாத் தயிடே ஁யிர் ஁னின் இச் ாளுனக்கிரி ய னை அநாதி பந்த ாகிய ஆ ா ற்கு. முதல் னது ளானம் த டயி ா ளான ாகு. ச த்தி ஁யிர் ன் தாந்தாளுசெய்த டி த்துக்கே ற்ப அறிவிச் ச செய் ன் வ தேச ாய் வள ப்பெற்று விடயபோ னை ஁ தேசப்பட்டு அனுபவி்கு, ஁ தே ப்பட்டு அனுபவித்த ா து சிற்றறிவும் சிறுதொழிலு மு டய ாயிரு து அனுபவித்த ா த்தநிலையில் ஁யிர் ன் வியாப அறிவு் பேராணந்தமு் முதல் ா டொடுக்கே டொள்ளு ஁ரி மயு ட ய . முத டி நித்தியா த சொரூபி. முதல் னுக்கு ம ப்த் இல் லா மயாற் டே டி ச த்த னும் அ த் த ளுமில்லை. ஆத ால் ஆ மாக் ளுக்கு இச்சாளு கிரி ய ன் ஁ளவெ னினும் அ ற் றிற்கு முத ஁ ட இச் ாளு ாரி ய ளுக்கு டேற்று பெரி தா. அத ளு ஆ ம் ன் ளேடு ச ா ா. சி ஁ ஆண்ட னும் அ ஁டி ளு

2. பாவி ாற்பா து ஁ள்ளது.

பே ழிப்பு. இச் ாளு கிரி ய் முத னுக்கிருத்தல்போ யி ா் ளுக்குமிருத்த ா ஁யிர் ளும் முதல் னுக்குச் சமமா ார்போலுமெனின், ஁யிர் ளு ட ச் ாளு ாரி ய ன் டே வத்திடே மூ த்தா டே ற் ப்படுதற் றி த் யு் ச த்திற் த்துக்கேற்ப அ ஁ தே ாய் வள ப்பெற்று ப்பயனை ஁ தேசமாய் அறிந்து அனுப விக்குத் த் மயு் த்தத்திடே வி ாப அறி ப்பெற்று முத்திப்பயனை அனுபவி் த்த் மயு் ஁ ட ாத ா இத்தன் ம ளில் ாத முத் து இச்சாளு கிரி ய ளோடு இ ற்றிற் டேற்று பெரிதா. ஆத ால் ஁யிர் ன் சி னுக்குச் ா ாட்டா

III. சீத கி ததி டி ததின இலக ணழ அதனுலு
ட ப னு (-).

இப்பிரிவில் அட்கிய விஷய ன்:

1. முத னது சத்தி ரரி டி ன் இ ய் போ அதி ரம்,
().
2. முத னது குச் தத்தத்து ன் சுதந்திர டி ம் ()
3. முத ன் பேத டி ன் எய்துதல்பற்றி திராரியா ன் ().
4. தே தனை உ ட மமு த்தா விளக் ல் ().
5. முத ன் சத்தி டி டமெய்தியதன லுண்டாயபயன், ()

1. முதல் னது சத்தி ரரிய டி ன்
இ யம் போ ம் அதி ரம்.

நா மே யான போது சிவன் றொழின் ஞான மொக்கின்
சனயில் சதாசி வன்பே ரீசுநர் தொழில் தேறின
எனமேற் கிரியை வித்தை யுருத்திர னிலய போகம்
ஆனபே ரதிகா ரத்தோ டதி ர ணத்த னாமே.

(இ ன்). உருத்திரன் ச தார ணனனாகிய முத ன் ஞானமே
ஆ போது சின் தே ற்குறிய சத்தி ன் மூன்றனுள்ளே ஞா மேயாய்
வியாபரிக்கும்பொழுது சிவன் ன வும் தொழில் (ஆன போது) ஞான
கிரியையேயாய் வியாபரிக்கும்பொழுது சத்தி ன் வும் ஒ கின் ஞா
மு கிரி யயு் ஒத்து வியாபரிக்கின், னனம் இ சதாசின் தே பா
டு டய சதாசின் ன வும், தொழில் அது ஏறி பேர் னசனம் ஞா
கு றந்து கிரி ய ஏறி வியாபரி கு ால் தே சரன் ன வும்
கிரி ய ணனமேல் வித்தை - ஞானம் ஏறிக் கிரி ய கு றது வியாபரி
கின் சுதவித்தை ன வு ஐ ட ப்பெயர் பெற்று, இ யம் போ ம்
பேர் ஆன அதி ரரத்தோடு - இலயம் போ ம் பெரிதாகிய அதி ரர் எனப்
படு மூன்று அ த்தை னையும், அதி ரணத்தன் ஆம் - அவ டத் த றுக்
குச் சுதத்தத்து னையும் ஆதாரமா உ டய னாம்.

நிபட. 1. ஞா மே யான போது சின்..... இச் ச ஞான
கிரி ய ன்னு சத்தி ன் மூன்றனுள், இச்சாசத்தி ப்ொழுதும் ஒரு
த மயாய் வியாபரி கும், மற்றைய இரண்டு சத்தி ன் தனித்தனியா
யு் ஒத்தும் ஏறியு் கு றந்தும் வியாபரிக்கும். பரமசின் இச்சத்தி
ளுள்ளே ஞானசத்தி யப் பொருந்திநிற் கு் அ தரத்திற் சின் எனப்படு
ர் கிரியாசத்தி யப் பொருந்திநிற் கு் அ தரத்திற் சத்தி எனப்படு ர்.
ஞா சத்தி யயு் கிரியாசத்தியையும் சமமா ப் பொருந்திநிற் கும் அ தரத்
திற் சதாசின் எனப்படு ர். ஞானசத்தி கு றந்தும் கிரியாசத்தி ஏறியு்
இருக்கும் அ தரத்தில் மகேச ரன் எனப்படுவர். ஞானம் ஏறிக் கிரியை

ற நிற அ தாத்திற் த்த த்த ப ர்
த்திவி யபாரத்தாற் ர ி ப் பெ ர் பெ ர்

ோ ரா பேரதி ராத்தோ : தே ற் றி த்தி
ளி யாபாரமு ஐ ப்படுத ற் ர அ த்த
பபடு அ ர பே தி ராடு மூ ரு ட்
மு த்தியு இ ர வு தா ர் தே வு தே
ரமு த்தவித் தயு அதி ர த்தவு டங் மூ ற த்த தளி
யே யு முத பா தி ர நிஷ்
ரி த் தள த்தர் உ தியுத்த பி ர
விருத்தர் தா மதே ர பெ பெ

3. அதி ர த்த த்தா யிதே தோ ளு த்ததத் ி ன்
முத அவத் த ளு ருப்பிட ர் ப ரு பது
அதி ர தா ர ப்பு

4. உருத்திர ர ர் டவு ர
தே ழி பு ர ரா னு முத ி த்திவியாபாரத்தாற்
த்தி த ர த்தவித் த ஐ ப்பட
ய் ரோ தி ர அ த்த த் னையு அ த்த த் னு
தா ர த்ததத் னையு உ ட னு

2. முத த்ததத் த் திர டி

வித் தயோ டசர் சாதா கியஞ்சத்தி சிவ னை துஞ்
சுத்ததத் து ள்சி ன்றன் சுத் திர டி மாகும்
பித்தெ ன் றுரைப்ப ரல நீ கி நிலை யாலே
த்தி ர் முற்பிற் பாடு வருவித்த ர் ருமத் தாடு

(). த் ததோ ஈ ர் தா த்தி ி ன் ஐ து
த்ததத் த்தவித் த டே ர் த ி சத்தி ி னு
த்ததத்து த் திர டி ஆரு
ஐ து தே ற்குறி ராறு ஆதா னாயிருத்தயே ிப் பர னுஞ்சு
த்திர ர திருதே னியு யிருஞ் சித்த று உ ரப் ர் த்
தத்து ி னை நித்தி று சொ ி ர் நிலை ராடு
ர தத்து த்து மூ ர்த் தோ ி அ ர தத்து த்த ட்
நிற்குத் த ர முற்பிற்பாடு த்தி ர் ிற்றிற் முற்பிற்பாடு
கூறிற்றி ிராயினு கருமத்தாடு (முற்பிற்பாடு) ருவித்தார் முன்பி
னா ி ரு ளு த்தி ி ர த்தி னி வியாபார பேத பற்றி அ ி
நிற்கு மு பிற்பாடு கூறி ர்

நிபபு 1. வித் ததோ டசர்.....: த்தவித்தி ரதத்து ி தே
ர, த்து ி, ர தத்து ம் வி தத் ி ராததத்

த்தத்த ஐ மு மதே த்த த் த தே ம் த
த்தி ன ஐ ரு திருநே னியு பு மு ரயிரு கு பு
த இட ஆ ர அ உட ப து யிரு இருப்
பிடமு டி மு யிருத்த பே ா வே டெ ய்யுளி அதி ர த்
த மதன இருப்பிடாதன டெ ய்யுளிதே ம் சுதந்
திர டி மதன திருநே னியாத மப டட
த்தியே த்திர டி டெ கூறப்படடிரு ச் த்தத்தத்து ன் த்
திர டி டெ றி து ாறெனி அத்தத்து ன் றி ர த்
ரு ராத ா அ உப ரித் கூறப் ட்ட ா (ப் பி ர)
ரி ர த்தி தெழிற் றா ய்நிற் றி ர த்தி அ தே
மிடத் உப ரா டு.

த்திர டி அ ததே ற் முதலிதே ற் யி ர அதி டி ப்
ம அ த்த ா ா ரிய போ றித் தாதே திடடி பப த
வி த் ச் த்தத்தத் த்திர டி ப டட
முற்பிற் ற மு பி த்தே மு த உ
டாத் தோற்ற

தே ழி பு த்தத்தத் னை முத த்திர டி
ா அந தி ா அழி ம்றுநிற் ப ா தத் த் த் ட
ந் நிற் றாத அ தே மு த மப் டத் ருயி
மு பி றி ரு த்தி ளி விய ார பத பற் றி அ ம்ற் றிற்
குத் தோற்ற கூறப டெ

3 முத பேத டி ய்துத பற் றி வி ாரிய ா

ஒரு தே யிரா ணதி பா முற்றற் போலத்
தரு னிவ் வருவ டெ ாந்த மயு திரிய ானாகும்
ரும் டி டெ ாஞ் த்திசத்திதா ரமு ாழ்ப்பும்
இரு யு போ ம்னிச் த்தினே டி ய்துநிற்கு
(). ஒரு தே ர ஆதி உற்றற் போ ஒரு
ர முதலி ப ட னை டடி டித்தானயினு
அ து த யிற் றி ா ப டாததுபோ தரு இ
வு முத தொழிற் முரி அரு அருவுரு
பேத டி டெ தி த யு திரி ா
த த யு தே ட ாரி ா அ ரு
டிவு த்தி த்தி டெ ருதி அ டிவு தே டெ
த்தி டி த்திதா த்தி ரமு ாழ்ப்பு இரு
யு போ ரமு யிரமு ர டெம் ஒ ரு டெ ா தே ர்து
பிரிவி றியிருத்த தே த்திதே னி யைந்து நிற்
த்திதே தே ர் பிரிவி றிற்

குறிப்பு. 1. மராவண + ஆதி இராணாதினைத்தீர்க் சந்தியாயிற்று
2. மாமும் ஈழப்பு ர சத்தி ஈழத்துக்கு ஈழப்பு த்துக்
கு உ ளாயி ஈழப்பு ர.

3. இரு இரட்டு.

மோழிப்பு. முதல் னான்றொன் ப்படு பேத டெல்ல ர சத்தியிற்
ர ப்படு. அதுபற்றி அ முதல் வி ரியா ர.

4. மேலதனை உ முத்தா விள.

பொன் மரீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
தன்மையாய் நிற்கு மாபோற் சத்திதன் பேத மெல்லாம்
நின்மலன் றானத் தோன்றி நிலைமையொன் றுயே நிற்பன் [நே.
முன் ருட் சத்தி தன்பா முகிழ்குந்தான் முனையா னன்

(இ ள்). பளிக்கு பளி ர து பொன் மரீ ஆதி
பொருந்திட பொ மரீ முதலிய நிற னைப்பொருந்தி வலித்து,
அற்றித் த ய் நிற்குமா போ அ நிற ளி தன்
ய்த் தா தே நி தே ற்று யி நி நிற்கு றுபோ நி
முத னு சத்தித் பேத டெ லா சத்தியினு டய பேத டெ ல
ர தான் ஆ தோ நி தானத் தோ நி நிலை ம ஒன்றாயே நிற
ப் த து தன் மயில் டுறுபாடி றியே நிற்பன் மு அருட்சத்தி
த பா முகிழ்கு அப்பேத டெ லா சொ ப்பட்ட அருட்சத்தியினி
ட ர த்தோன்று ர, தா முனா தானு டுறுதோ ரு.

குறிப்பு. 1. பொ மரீ ர பொருந்திடப் பளி
நிற்ப : பளிக்கு த்துக்கு பொ மரீ முதலி மு றயே
ரா த்தி ரி ர த்தி முதலிய நற்றி உ பா ரா
த்தி ரி ர சத்தி னைப்பொருந்தி அ ச்சத்தி ளி பேத தானுத்
தோ றி நிற்பினு த துத் மயி தே ற்று யி நி நிற்பர் ப.

2. முன் ருட் சத்தி தன்பா முகிழ்க்கு தா முனா : பளி
கிற்கு இயற் யா டெண் நிறத்தி டெ மரீ முதலிய
நிற ள் தோன்று ர நிப் பளி கி டே தோ ருத றுறுபோ , முத
னது ய பா அருட்சத்தியினிடத்து ரா சத்தி கிரியாசத்தி பேத
ளெல்லாம் தோன்று ன ரி முத னிடத்துத் தோ ரு ர

மோழிப்பு. பளி னானது பொ மரீ முத ய நிற னைப்
பொருந்தியவிடத்து அவ் நிறங்க ளி - தன் யாய்த் தோ றினுந் தா
தே ற்று யின் றி நிற்பதுபோல முதல் னு சத்தியினு டய பேதங்
ளெல்லா ற்றையும் பொருந்தியவிடத்து அவ்வச் த்தியின்த ராய்த்
தோ றினுந் தான் தே ற்று மயின் றியே நிற்பன். அப்பேத டெ லா

அருட்சத்தியினிட ர த்தோ று டே றி முத ன்னிடத்துத்தோ று.

5. முதல் ன் சத்திய டி மெய்துத ற லு டாய பய

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மையில் வுல மெல்லாம்
ஒத்தொவ்வா வாணும் பெண்ணு முயர்கு குணியு மாக
வத்தன வளால் வந்த ரக் மிவ் ரழக்கை யெல்லாம்
இத் தயு மறியார் பீட லிங் த்தி னிபல்பு மோரார்.

(இ ள்). சத்தியு் சிமும் ஆய தன் முதல் ன் இ த்தி
யு் சிமும் த் த்முள் இரு டேறு ப்பட்ட த் ம ள் உ ட
யனயிருத்த ல் இவ்வு ட் ர் இப்பிரபஞ் மெல் ர், ஒத்து
ஒ ரா ஆணு் பெ ணு டி ட் ளெல் ர் ஒத்து குறி ன் ஒ ரா து
இரு டே ட் ப்பட்ட ஆணு் பெ ணுமா வு், உ ர் கு ட் குணி
யு் ஆ ஆராய்ந்து அறியத்த் கு மு் கு மு டய பொருள் ளு ர்
வு் வத்த ன் - உப ரித், ன் இ ராழ் எல் ர் - இ ரா
ழ்வு டே ர் அ ளால் ந்த ஆ வசத்திகூடினதா் ந்த ராழ்
ர் த் தயு் அறியார் - திருமேனியின் இயல்பு உ ரா, ரர் சத்தி
இ ஆன் ர் னை ராழ்வித்து உப ரித்தலையு் உ ரார் பீட
இலி த்தி இ டும் ஒரார் பீடமு் இலி முஞ் த்தியு் சிவமு ராய்
நி ற த் மயு் உ ரார்.

றிப்பு. 1. ஆணு் பெண்ணு முயர்குண குணியு்: 21 செய்யுளில்
ஒரு டே டொருத்தி யொ டு ப்பட்ட டமும் த்துமாய பொ
ருள்

2. அ ளா் ந்த ரா் மி் வாழ் டெல் ர் உ டே ர்
ஆ பெ் அவி ணு் சேதனசேதனப் பிரபஞ்சமாயிருத்த் தோ றி
நி் அழியு் முத்தொழிலு டயன ராயிருத்தல் முத்தொழி் மெய்யு்
ருத்தா னையு டய ராயிருத்தல் முதலிய முத ன் சத்தி டி ம் ம்
தி தனலு டயி எ பது

பீடலி : இலிங் ப டத்த் ரத்த் முதலிய டற்று் உ
த் தச் த்திரிப்பதாகி பர டே ரப் பிரபா ட். லி த்திரித்தல்
ருட்டிச் ச ரா ர த்தி டே தோற்றமு் ஒ டி மு் உ டாதற்கு் ரா
ராயிருத்த ர் இலி ப்ப டி டுஞ்சொ ர். லி ய்.
ம தோற்ற்.

பீட இலிங் மிரு ஆச பீடலி த்தி டே பீடம் சத்தியு்
லி டமு ராயிரு கு ணு் இலி ளு சத்தி டி மு்
பீட டி ராசத்தி டி டுமா லி ராதனாபமும் பீட லிந்துருப
மு ர்.

வித்துத்தி பீடருபா விச் சத்தாராரி மு அத்தாராரி மு பிராகிருதி ரியமு ராயமு அத் தாரானாயு வி பித்த நிற்கு. குத்தி இவி ருபாய்நி அவித்துத்தி ரிப் பத் ஞாத்தி வித்துத்தி ராரி ப்படுத்துப் பே பீட வி ருப அதுபற்றிே பீடவி த்தி பு ஓரார் அருளிச்செய்தார்.

பேழிப்பு. சத்தி சி இருத ரயிருத்தாரே உ முமுத ஆ பெண் ரு ராயு னிப்பொரு ளாயு வி த்தி இ ரொ வி ராழ்வு ளொ சத்தியா த யோ மு த்தியு டுருளி பீடவி டி டே அ ம இரு ராய் இருப்ப பதற் ப் பிரத்திபட ர சாட ர.

IV. முத ி து நம்பி

சிவானரு வரு மல்ல சித்தினோட்சித்து மல்லன்
பவமுதற் றொழில் ளொ றும் ப் னிடு ர மல்ல
தவமுதலியோ போந் ரிப்ப ல்ல ருனோ

இ பெற வினையு து ன்ற மி யந்திடா விய பி னோ

() அரு உருவு அ பர (உயிர்
ருடெத் தடத்த டி டு டனயி உ யி) ருவு ருவுரு
ருவு அ ராத த்தினோ அத் அ த்த
த்தி டி மு அத்தா அத் ரா டி திரா டி ரு அ த
ப முத தொழி ஒ ப னி ரா
த்தி டிவி ய்நி ருடடி முதலிய தெழி ஒ டு
த த் முத ரோ தரிப்
ஆ ப புத்திமு தி னோ கு பெ ருட த்த முத
ே டி னோ ரொ ப னு அ ராத தாரே
பெற து த தே தடத்த முதலி இ டெ ர் உ
ரா ப் பொரு தி ரிந் பி ஒ று திடா பி ர்நி
டு ரயு பொரு த த த்த த னி இ த் தயு ட வன

நிப்பு 1 ருவுருவு (௦.5. ரர்).

த்தி டு த்து (௦.177 ரர்).

3. ப முதற் றொழி (௦.0. ரர்)

4. த முதலியோ ரோ (௦.70. ரர்)

பேழிப்பு. முத ி நேற் றி தடத்த ன னாயு ட யி
னு இ யொ றுமி ராத த்த சத் தனிய சொ ப த்த
யு டயனும்.

இர டாளு குத்திரம்

தேற்றி தேனே ப் பிரபஞ் ப னைத்
 தேற் வி முத் அப் ப பா தே த் வித யு அந்
 றி னே றுயும் நித் மு ற இச் சூத்திர ற அந்
 றுமு த்தாற் பா ருவினையு
 தே ளி னு ஆ த்தி உ
 யிர் னைப் நித் மு ற யு உயி அ
 தத்தினி நீ ரு தெ தற் ராயிலு தப் த

முத் ப ரா டே அத் விதாய் நி
 அந் த டத் மு ற தொ த்து த்

உலலெ லா மாகி வேறு டுடனுமா யொளியா யோங்கி
 அலகிலா வுயிர் ள் த் தாணையி மர்ந்து செல் த்
 தலைவனா யி ற்றி த் த் தெ ய்த லினறித்தாடே
 நிலவுசீ ரம னுகி நின்ற னீ ர தெ கு

() உ கு ர் ஆ தேற்றிய பர ப் பினு
 உ யிர் அனைத் தாடே னே றுய் பொருட
 ற்றி னே ர் உட ய் லெ லுத் த யி ட ய்
 ஒளி ய் ஒ த்தி டி ய் ர ரித்து, அ ர உயிர்
 ணிறத் த யிர் த் ருவினையு (இன்பத்
 ப னை து ர்தற்பெருட் ர ரி தனு ர னைப்
 டொருத் தி பிற்திற) ஆகே யி அர் தெ அ னாணையி
 ழி அட டெ லுமிடத்து தலை னாய் அந் த டத் முத்
 ற்றி த் த் த ய்த றி யி ர
 ற்றி த் த் டபெரு தலி றி தா நி வுசீர் அ
 னு த் பிரா யு ட நி ய் நீ
 னி ற வு யிர் தெ அத் த ய் து பிரி
 வ் றி ற

றி பு.1 உட ராய் தலை ய் அ னு ற்றி த் த்
 தெ ய்தலி றி நீ ராது நி ற முடி
 ஆணையி ர் தெ மு அத் ப
 னு ராரி ர த் ர பிற பிறப்பு முத்
 ஆணை ற் தெ லுத்தப் (௧ 1 11 1 ர)
 னை த்தி

நீ ர தெ நீ அத் த் நிற்
 நிலை ஒ பச் டே ட ப் டெ ஒளபச் டே டி வியா

பாலி பெய்போலவு, பழத்தி துர்போவும், என்னி னெய் போலவும் ஒரு துவிே முழுது விபாய் ஒற்றுபட்டிருத்த ஒப்சேடி - அடுத்திருத்த அது ஒற்றுபட்டிருத்தோடு ப. தப்பட்டது. உப்சகிே ஷம் எப்பதினின்றும் நத்தது. (சி. ர.).

பொழிப்பு. முதல் உருயிர் னோடு ப்பினு ஒன்று பெருட்ட மயால் அற்றி றோயு செலுத்து. யா அற்றோடு உடனாய் நிற்ப. வ் றாறெனி த்தி டி ராய் வியாபரித்துச் சேதனப் பிரபஞ்சமாகிய உயிர் னோடு ஒன்று உடனாய் நின்ற அரார் த்து தேற்பத் தனு ரணதி ன் றோடுத்து ினைப்பயனை நுர்வித்து. அசேதப் பிரபஞ்சமாகி தனு ரணதி னோடு அத்துவிதமாய் பிரிவி றியு நிற்பன் இ றாருயினும் இ ற்றிற்கு வேறு ராய்த் தோய் வி றி நிற்கு நி ம னு.

இச்செய்யுள் மூ றுகூறு டயது.

1. உ றா ராகி றோயுடனு ராய் நிற ன் (-).

2. ஒளியா யோங்கி அ கி ராயிர் ன் த்தாணையி மர்ந்து செவத்தலை றுய்த் தாே நி வுசீ ர னு கி ற்றனன், (-).

3. (ஒளியா யோ) இ ற்றி த் மத மெய்த வி றி கு கீ றாது நின்ற, (-).

முதலதி ரணம்.

உலலே கிே யுடனு ர (நிற ன்) ற்பது முதற்கூறு (-). இது முதல் உருயிர் னோடு ஒன்று றோயு உடனாய் நிற்கு மு ற முத்த விளகு றது

1. தி ர த்தி அட கிய விஷய் ன்:

1. முதல் உயிர் னோடு ஒன்று றோயு உடனாய் நிறகு மு ற முத்தா விள ().

2. முதல் உயிர் னோடு ஒன்று றோயு உடனாய் நிற்கு மு ற ம உ முத்தா விள ().

1. முதல் உருயிர் னோடு ஒன்று வேறு உடனாய் நிற்கு மு ற உ முத்தால் விள

ஒ ற்றென ட றக னெல்லா மு றத்திட வுயிர் னொன்றி நி ற மெ று பன் நி ழ்த்துவ தென்னை யெ னின் அ ற வ பதிதா னென்றெ ற றையுமக் கரங்க டோறுஞ் செ றிடு மகரம் போ நின்ற ன் சி னுஞ் சேர்ந்தே.

(இன்). றன் ா் தேன் ா் ஒன்று உரத்
 திட ஆமா ஏ று றொ வு உயிர் ன் ஒந்நி நிற்
 று-ஆ ா் னோடு ந்து நிற்பன் று ப நிழ்த்து த
 ன்னை னின் பன் ம்ப்பட் கூறு து னையெனின் அ று
 அ அநாதியா தே ன் பதிகான் ஒ று அ றயும் பர
 மா ா ஒநே என்று கூறு த நிச்சீ ரா மா னை அ று அ
 ர ன் தோறு சென்றிடு அ ர் போ உயிரு லெய்யு ரகிய முத்
 துக் னோடு ஒ றுயும் அ ிற்றி டே றுயு அ ிற் ற இய தாயு
 நிற்கு அ ரவுயிர் போ ன னு சேர்து நி ிறன் முதல் னு
 சேதனசேத ப் பிரபஞ்ச னோடு ஒ ன் றுயு அ ிற்றி டே றுயு அ ிற்
 றச் செலுத்து னுமாய் நிற்ப

நிபபு. ஒன்றெ ற னெ ா மு ரத்திட வுயிர் னொ ி
 நிற் ற னென்று ப நிழ்த்து தென்னை? எ பது எ ராதி ன்
 ஆச

பே நிபபு. பதி ஒ று. ஆ மா ன் ப . அ ரவுயிர் உயிரொழுத்து
 லெய்யெழுத்து னோடு நிறற் போ முதல் னு இவ் ா ா னாகிய
 சேதனப் பிரபஞ்சத்தோடு அசேதனப் பிரபஞ்சத்தோடு ஒ ன் றுயும் டே று
 யும் உடனாய் நிற்பன்.

2. முத ின் உயிர் னோடு ஒ ன் றுயும் டே றுயும் டனாயு
 (அபேதமாயு பேதமாயும் பேதாபேதமாயு) நிற்கு மு ற ம ய
 உ ி மு த்தா வின .

உருவொடு கருவி யெல்லா முயிர்கொடு நி ிறு வேறாய்
 ருவது போல வீச னுயிர்களின் ருவி வாழ்வன்
 தருமுயி ரவனை பாகா வுயிரவை தானு மா னன்
 ருடவ னிவைதா னுயும் டே றுமாய் மன்னி நின்றே.

(இ -). உயிர் யிரா து உருவொடு ருவி எ ா ட் ப
 யும் ஐ பொறி முதலிய ருவி னையு ாடு நி ிறு பற்றி ாடு
 அபேதம் ய் நிற்பினும், டே றுய் டரு து போ அ வுட்பு கு ர
 னு கு டே றுய் நின்ற அ ிற் றச் செலுத்துத் போ ஈ முத
 னு . யிர் னின் மருவி ாழ் உயிர் னோடு து அபேத ாய்
 நிற்பனாயினும் -- தரு உயிர் அ னை ஆ ர தாப் ாட் உயிர் ன் அ முத
 ா ாட்டா தானு உயிர் அ ா ஆ ா அ முதல் னு அ வுயிர்
 ளா மாட்டா . (ஆ ா) இ ா தானு டே று ாய் அ முத ன்
 இவ்வுயிர் னையாயு (அபேத ாய்) இ ிற்றி டே று ாய் (பேத ாய்)
 ன்னி நி ிறு டரு ா இ ிற்றோடு (பேதாபேத ாய்) ஒந்நி நி ிறு
 செலுத் ானா

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம.

குறிப்பு. இச்செய்யுள் முதல் உயிர் னோடு ஒன்றாய் றேறாய் உடனாய் நிற்கு முற்றமய ஓர் உயிர் ித்து விளக்கிற்று. அஃதாது (a). சாத்த ன்பனை அனுடய உட்பிற்கிட்ட பெயரால் அழுத்தவிடத்து அவ்வுட்போடு கூடிய உயிர் னை ிற்று றுதற்கு றார் ம் அவ்வுயிர் உடம்பு றேறு, றார் றேறு ன் றேற்று மயின்றி நின்றலா ரம். இது முதல் உயிர் னோடு ித்து ஒன்றாய் (அபேதாய்) நின்றற்கு உதார ி. (b). இங்ஙனம் உயிர் உடம்போடு ித்து நிற்பினு் உயிர் உயிரே. உட்பு உடம்பே உயிர் உட்பா மாட்டாது. உடம்பு உயிரா மாட்டாது. இது முதல் னு் உயிர் னு் அபேதாய் நிற்பினு் முத ின் றேறு உயிர் ள் றேறு (பேத) ிபதற்கு உதார ம். (c). உயிர் உட்போடு ஒற்றித்து ி ிறு அதனை இயக்கினு ிறி உட்பு இய் மாட்டாதாறுபோ முதல் ின் உயிரோ ஒற்றித்து நின்றி ிறு அதனை இயக்கினு ிறி உயிர் இய் றதா ி. இது முதல் உயிர் னோடு உடனாய் (பேதாபேதாய்) நின்றற்கு உதாரண ி. முதல் உயிர் னோடு இ ிறு நிற்கு ிலை உருகிய அருக் அதனோடு ர்த்த ற்பொடியு் போ னென்ச ி ிஞா போத ஓர் உயிர் ித்து வி கிய ிறு றார் . (. போ. சூ. 2 அ 1) சி ிப்பிராச ி முதல் உயிர் ளிடத்தே ப்பினு் உடலு் யிரு றோ ஒன்றாய் (அபேதாய்) பொருட ி யாற் னு் ஆதித்தனு் போ அவ்வுயிர் ளின் றேறு றாய் (பேதாய்) உயிர் குயிராதற்ற் ம றற் னெளியு் ஆ் போதமு் போ உடனுமாய் நிற்ப ி ி கூறு. (ப்பிர. செ. 7).

இ ின் கூறி தலு் முத ினு் உயிர் னு் பொ னு் பணியு் போ அபேதா ி னும றா றாதிகனு், ஒளியு் இருனு் போ பபதா ி னு் றாத்த று் சொ னு் பொருளு் போ பபேதா பதா ி னு் பாஞ் றாத்திரி னு் மறு ப்பட்ட ிர்.

பெ ழிப்பு. முதல் உயிரு் உடலு் போ உயிர் னோடு ஒன்றாய் றேறாய் உடனாய் ி ிறு அ ிற் றச்செலுத்து ி.

இரண்டாமதி ர ம.

ஒ னி றோ கி அலகில வுயி ள் ன த் த னையி னமாந லெலத தலை னுய் த னே நிலவுசீ ர மலனாகி (நிளறள) பது இரண்டா் கூறு. (-1).

இஃதி ரணம், முதல் த்திருபாய் யாபரித்துச் சேதனப் பிரபஞ்சாகிய உயிர் னோடு அத்துவிதாய்ந்து நித்தனா ன் னை னொடுத்து இருவினைப்பனை நர்விக்குமுற கூறமுத்தா இருவினையுண் இருவினைப்பயனை உயிர் ன் துருமுற மய இருவினையி ன் தனா ர னி இயப்பு, அமுதல் தலை மய அ மயம்நிற்கு முற மய கூறுகிறத.

இது ஐந்து பிரிவு னாப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்படுகின்றது

- I. இருவினையுண் (-) .
- II. இருவினைப்பயனை உயிர்கள் துருமுறைமை (-) .
- III. இருவினையின் (-) .
- IV. தனக் னி இயல்பு (-) .
- V. ர னி இயல்பு (-) .

ஒவ்வொருபிரிவினு அடக்கிய விஷயம் ன் அவ் ப்பிரிவி முப்பிே
ப்படு.

இருவினைப்பயனை உயிர் ன் துருமுற
தொகுத்து கூற.

4. இருவினையின் த் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறித்திறந்து வருவது போவ தாகு மன்னிய வினைப்பயன்கள் தருமரன் றரணியோடு தராபதி போலத் தாமே மருவிடா வடிவுங் கம் ப் பலன்களு மறுமைக் கண்ணே.

(இ ன்). இருவினை - முற்பிறவி னிற் செய்யப்பட்டுக் கிடத்தபு ணிய பாய் னின்பயனாய இப்பத் துன்பத்து இப்பத்துப் னை துரு பொருட்டு, இவ்வுயிர் பிறந்த இறந்த இருபொது ஆகுநேர் கூறப்பட்ட உயிர் ன் இப்பூமியிற் பிறந்த இறந்த மீ டம் பூமிக்கு இருத லு ன் னர்க் னா னுக்குச் செல்லுதலுமு டய யிருக்கு னி வினைப்பயன்கள் அ னாறு நிலைபெற்றுள்ள பு ணி பாய் னிப் னை தரணியோடு தராபதி போ ருத்த னு அர னு போ அர தரு - முதல் த் து ஆணை ாற் கூட்டு ப்ப ன் டிவு - இ ாற் றிப்பு ணி பாய் னி பயனு அதனை அனு பவித்தற்கு டே டப்படு உடலு, த ஹ ருவிடா தா ர மறுபிறவி னி ன் து உயிர் னைப்பொரு்தா.

றப்ப. 1. இருவினை:- ம ாக்கு ரய் ளினுற் செய்
யப்படுது. அப்பொழுது அது ஆராய் ப்படும். பின்பு அன்
ம் ப் கு ாகும் ளுஞ் குக்கு மாய்ப் புத்தித்தது பற்றுடே டா
ர யிற் கிடக்கு. அப்பொழுது அது புண்ணிய பா ன் னையும்
சஞ்சித் வுப்படு. இப்புண்ணிய பா ளி பயனாகிய இப் பத்
துப் பந் ளைத் தருப்பொழுது அது பிராரத்த் எனப்படு. இடே இரு
வினை றது புண்ணிய பா ளாகிய சஞ்சிதவினை யயார்.

2. ன்ணிய வினை புத்தித்தது பற்றுக்கோடா ராயிற் கிடக்
கு சஞ்சிதவினை. ம் னுத் நிலைபெறுத்.

3. தராணி ரோடு தராபதி போ த் தருதல் (செ. 120-125 பார்).
தராணி ருத்து. நோ டப்பித்தவின் அது ருத்து னுக் ர
யிற்று. தர டத்தல். இ விசுதி.

4. இச்செய்யு ரிடு தொகுத்துக் கூறப்பட்ட வி டயங் ளா :
(I). வினைப்பயனை று ர்தற்பொருட்டு உயிர் ள் உடல் ளைப் பொருந்தி
இப்பூமியிற் பிறந்திறந்து மீண்டு இப்பூமிக்கு ாருது ச ார் ரகம்
ஞ்சுச் செ ளுதுமாயிருக்கு. (2). வினைப்பயனை அர்தரு. ாடிவு
ப்ப னும் தாடு ருவிடா. (3). வினைப்பயனை அர்தராணி
ரோடு தராபதிபோ த் தரு ள்பன. இ ாபின்னர் குத்துக் கூறப்
படுகின்ற . (செ. 99-128).

I. இ வினையு ள ம, (9 -).

இதில் அட்கிய விஷய ள்:

1. இப் பத்துப் ள் இ ல்பா ர. அ ாற்றிற்கு ாரணம் இரு
வினை, (-).

2. இப் பத்து ளுக் ார ம் இருவினை மு ற்சியன்று
(-).

1 இப் பத்துப் ள் இ ல்பா ர அ ாற்றிற்கு ாரணம் இருவினை.

• இருவினை யென்னை யின்பத் துன்பங்க ளியல்ப தென்னின்
ஒருதன் ம யியல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீபு மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதென் னீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே.

• தன்னியல் பொழியப் பூவுந் தழுவும்வந் தணைய நீர்
மன்னிய திரண்டு செய்தி ருமிரு வினையி னுனும்
ன்னிப விற்பத் துன்ப முறுமுயி ருணர்வில் லாத
துன்னிய வசித்த, யிற்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே

(இ ள்). இருவினை எ ன்னை - இன்பத்துன்ப் னுக்கு ாரண இரு வினை எ ன்பது ன்னை இ ன்பத்துப் ப் ன் இயப்பது ா ன் இன் பத்துன்ப் ன் உடலுக்கு இயல்பா டே உள் ள் ா ன் ன், இயப்புக்கு உள்ளது ஒருதன் ம - இயப்பினுக்கு உள்ளது ஒருத ன்மே ஒரு னுக்கு இர டி செய்தி ாரு து என் அவ் ாறி ிறி ஒரு னுக்கு இ ன்பமும் துன்பமும் எனத் தம்முள்ளே ாறுபட்ட இரண்டு தன் ம ாருதற்கு ார ாயாது, ம றுட் தீயும் மருவலின் - பூவும் அ ினியுப் பொருந்து தலால், ாசம் டெம் ம றீர் தரு து எ ாசனையும் குடி றீரினிட த்து உண்டாதற்கு ாரணம் யாது, - (றீர்) ன் செய்து அந்த றீர் யாது ன்மம் செய்து அ ா உ டாயி ? இயல்பா உண்டா னனே யன்றி டேறு ாரணமின் மயால், தா ன் இயல்பு ஆகும் - அவ்வின்பத்துன்ப் னும் உட டெ டித்த ன்னேற அ ிவுடலுக்கு இயல்பு உள்ள ாம்.

பூவு் தழுவ ிந்து அணைய பூவும் தீயு் ிந்து பொருந்துதலால் த ன் இயல்பு ஒழிய தனக்கு இயற் யாயுள்ள குளிர்ச்சித்த ம றீம் , இரண்டு செய்தி றீரில் ம னியது ாசமு் குடும் ஆகி இரண்டு செயற் கத்தன் ம றீரிடே ிந்து பொருத்திற்று. அதனோ ாரும் இருவினை யினுளும் - ிந்து கூடும் இருவினை ாரணமாக, னிய இன்பத்துன்பம் உயிர் உறும் ருதப்பட்ட இ ன்பத்துன்பம் ன் உயிரிலே ிந்து பொருந் து ிதுன்னிய உணர்வில் ாத அசித் த - அ தன்றிக் ன்மத்து ிடா ப் பொருந்திய சடமாகிய உடலை, இ ன்பத்துன்ப் ன் சூழ்ந்திடா - அந்த இ ன்பத்துன்ப் ன் பொருந்தா ாம்.

குறிப்பு. 1. ' இருவினை யென்னை னும் செய்யுள்முத ான்கு செய்யுளால் இ ன்பத்துப் ப் களாகிய ாரியடே து ி டொண்டு இரு வினையுண் ாதி' க் றூர்.

2. மலரு் தீயும் றல்வினை தீவினை ளுக்கு உ ாம். ாசமு் வெம் மயு் இ ன்பத்துன்ப் ளுக்கு உ ாம். றீர் உயிருக்கு உ ாம்.

3. இ ிவிரண்டு செய்யுளாலு் உ டே ாகாயதர் தப் பற்றி ஆசு் கித்த இன்பத்துப் ப் ளுக்குக் ாரண இருவினை ன்பது அன ாயிரையே பொருந்தும் ன்பதும் வியறுத்தப்பட்டன.

உலே. ாயதர் ஆ. கை. 1. இன்பத்துன்ப் ளுக்குக் ா ா இரு வினையு்று. அ ா உடலுக்கு இயல்பாயுள்ளன. வி ட. இயல்பாயின் இயப்புக்கு ஒருத ன்மே உண்டு. அ ாறி ிறி, இ ன்பமும் து ன்பமும் னத் தம்முள்ளே ாறுபட்ட இருத ன்ம ாணப்படுதலி் அ ந் றிற்கு ஒரு ாரண டே ண்டப்படும்.

ஆ . 2. பூவு் தீயும் றீ ரப் பொருந்துதலால், ாசனையும் குடி் அதனிடத்து இயல்பாகத் தோன்று துபோல இன்பமும் துன்பமும் உ ட விடத்து இயல்பா த்தோன்று ாம். விடை. பூவு் தீயும் பொருந்திய விடத்து றீரின் இயற் த்தன்மை றீங்கி, வாசமு் குடும் ஆகிய இரண்டு

செயற் தத் தும் அதனைப் பொருந்துத் போ ல்வினை வினை ள்
ராணமா இன்பமும் துன்பமும் உயிரைப் பொருந்துமேய் நி உடலைப்
பொருந்தா.

டொழ்பட. உடோகாயதர் நீரினிடத்துப் பூவு் தீயும் பொருந்துத
ரா ராசனையு் குடும் இயம்பாய் உடாதுபோல உடலுக்கு இப்பத்
துன்ப் ள் இயல்பாயுள்ளன, அடற்றிற்கு ராண இருவினையன்று
என்பர். பூவு் தீயும் பொருந்துத் ராணமா ராசமு் குடும் நீ ரப்
பொருந்துத் போ புண்ணிய ராங்களாகிய இருவினை பொருந்துத்
ராணமா இன்பத்துன்ப் ள் உயிரைப் பொருந்தும். ஆதா் அர்
கூற்றுப் பொருந்தாது.

2. இன்பத்துன்பப் ளுக்கு் காரணம் இருவினை, முயற்சியன்று.

7. இம்மையின் முயற்சி யாலே யிருநிதி யீட்டி யிப் பம்
இம்மையே அகர்வர் செய்தி யிலாதவர் பொருளு மின்றி
இம்மையே யிடரு முப்பர் வேறிரு வினைய துண்டேல்
இம்மையின் முயற்சி ரின்று யெய்திட வேண்டு மிங்கே.

. இருவினைச் செய்கா னிம்மையிரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
ரு வினை செய்யுங் காலை மடிவரு மடியு மின்றித்
தருவினை யதனி லத்தந் தானறும் துயருந் தங்கும்
ஒருவினை செய்கா தோரு முடையரிவ் வுலகத் துள்ளே.

(இ ள்). இம் மயி் முயற் ருே இருநிதி ஈட்டி - இப்பிறவியின்
முயற்சியாலே மிக் பொருள் னைச் சப்பாதித்து இப் பம் இ யே
து ர் ள் இன்பத் தயும் இப்பிறவியே தானே அனுபவிப்பர் செய்தி
இ ராதவர் முயற்சி இல்ல தர் பொருளு் இ்றி இ யே இடர்
உழப்பர் பொருள் சம்பாதித்தலுமி்றி இப்பிறப்பிே துன்பத் த அனுப
விப்பர் டோறு இருவினை து உட்ே இ்முயற் கு டோரு இரு
வினை ப்படம் ஒரு ராணம் உளதாயின் இம் மயி் முயற்சி இன்றி
இப்பிறப்பிே யாதொரு முயற்சியின்றியு், இ்ே ய்திடே ண்டு
இவ்விடத்தே பொருள் ள்துசேரே டும்.

இம் ட இரும் பொருள் இன்பம் டே டி இப்பிறப்பிலே மிக் பொ
ருளையீட்டி இப் பத் த அனுபவித்தல் விருப்ி டருவினை செய்யு் ருலை
அப்பொருள் டருதறே ற்ற முயற்சி செய்யு் பொழுது. டி டரு் சேர்
வு் டாகும், மடியும் இன்றித் தருவினை அதனில் சோர்வு் ராமற்ெய்
யு் அ்முயற்சிக் ன், அத்தம் தா் அறு் பொருளு் இல் ராமற்ெய்
கும் துயரும் த் கு் அதனே துன்பமுஞ் சேரு் இவ்வு த்து்
ளே - இப்பூமியி் ஒருவினை செய்யாதோரு் டாதொருமுயற்சியு்
செய்யாதாரும் உ டயர் பொருளுடையராய் ாழ்கின்றனர். இ்வன

பயன் ஈறுபடுதான் அம்முயற்சி ராணமா ரது. ஆக ல், இருவினைச் செய் ர் இப் பத்துன்பங் ள் இருவினை ராணமா ரு : என் பத அறி ராயாக.

நிப்பு. இன்பத்துப் ப் ளுக்கு ராணம் முயற்சி ன்னு உலோ ராயதர் றொள் றுத்து இருவினே அ ிற்றிற்கு ரா ம் பது இவ் ரு டெ செய்யுளாலும் வியுறுத்தப்பட்டது.

பொழிப்பு. உலோ ராயதர், இப் பத்துன்பங் ளுக்கு ராணம் இரு வினைய று முயற் ய். முயற்சியுள்ள ர் பொருள் சம்பாதித்து இன் ப் அனுபவிப்பர். முயற் யி் லாத ர் பொருள் சம்பாதித்தலுமி ிறித் துப் பத் த அனுபவிப்பர். இருவினை ராணமாயி் முயற்சியின்றியு் பொருள் றந்து சேரே ிடு் என்பர். மறுப்பு. இம் மயிே பொருளை பீட்டி இப் பத் த அனுபவி் விரும்பி இ டயருது முயற்சிசெய்யும்பொ முது தளர்வு டாகி் தது. தளர்வின் றி முயற்சிசெய்யும்பொழுதும் பொ ருர் ரா ற்போகி் தது. அதனாலே துன்பமு் ிருகி் தது. ஒரு மு ிற் சியி் றியு் செ் ராத் ராணப்படுகின்றது. இ் று் முயற்சி ரா ன்பது ஈறுபட ா் ஈறுபடாத ராணம் ிறுண்டெ பது பெ றப்படு். அதுே இருவினையா்.

II. இ வினைப்ப யனை உயிர் று ழ றனை, (-). இது ா் கு பிரிவு ளா ப் பிரித்துப் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

1. இப் பத்துப் பத் திவ்வுயிர் பிறத்திறந்து ரு தாகு் (-).
 2. னியவினைப் பய் ள் அர ன் தரு். டிவு் மப்ப ளு் மறு தாே ருவீடா (- 1).
 3. தாணிே ாடு தராபதிபோ த்தரு், (-).
 4. இப் பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறத்திறந்து போ தாகும் (-).
- ஒ் பொரு பிரிவிலு் அடங்கி லிஷங் ள் அவ் ப்பிரிவின் மு ப பிே ா ப்படு்.

1. இனபத னபத்தி் லுயிர் பிறந்திறந வத து. (-).

இதி் அட்கிய விஷய் ள்:

- (a). உயிர் ள் வினைப்பயனை அனுபவித்தற்குப் பிறத்திறந்து ரு் ().
- (b). உடலு் மு் பிர ா ராதி ().
- (c). இருவினை வினையும் மு ற ம ().
- (d). ே தனை உ மமு த்தால் விள் ல் ().

(a). உயிர் எவ்வினைப்பயனை அனுபவித்தற்குப் பிறந்திறந்துவரு.

பேறிழ வுன்பமோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னும்
ஆறுமூன் கருவுட் பட்ட தவ்விதியனுப வத்தால்
ஏறிடு முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
மெதுநீ யினிச்செய் கன்ம மேலுடற் சேரு மென்றே.

(இ-ள்). பேறு இழவு - இப்பிறவியிலே செல்வம் வ்விற்சாதி முதலாவற்றைப் பெறுதலும், அபிநயப் பெருதிருத்தலும், இன்பமோடு பிணி - இன்பமும் துன்பமும் மூப்புச் சாக்காடு நீடிய ஆயுளும் குறுகிய ஆயுளும், ன்னுட ஆறு - ஆகிய ஆறும், முன் ருவுள் பட்டது - பிறக்குமுக்குமாய்க் ருவினுள் அமந்து கிடந்தனாம். அவ்விதி அனுபவித்தால் ஏறிடும்-அங்ஙனம் அமைக்கப்பட்ட முயற்சியோடு கூடிய அனுபவத்தால் பிண்தூலமாய் இதுபொருந்தும், முன்பு செய்த கன்மம் இக்கு இடத்திற்கு ஏது முற்பிறவியிலே செய்யப்பட்ட வ்வினை தீவினைகள் இப்பிறவியிலே அனுபவிக்கப்படும் பேறிழவு முதலிய ஆறினுக்கும் காரணம்.

இனிச்செய் - இப்பிறவியிற் செய்யப்படும் வ்வினை தீவினை என்மேல் - உடல் சேரும் என்று நீ தேறு - முயற்சி எவ்வித எடுக்கப்படும் உடல் பப்பொருந்தி அபிநயம் க்கு காரணமாயிருக்கும் என்று நீ அறிவாயா.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யு்முதல் 119-ம் செய்யுளீற வுள்ள இருபத்தொரு செய்யுள் எவ்வித அவ்வவ்விட எவ்வித மும் ஆகிய ன்றுப்புக்களுள் மீமாஞ்சார் தப்பற்றியன என அறி.

2. பேறிழ வுன்பமோடு பிணி மூப்புச் சாக்காடு: பேறிழவு முதலிய ஆறும், எதி ஆயுள் போன்றும் மூன்றனுள் அடங்கு. கன்மநெறி திரிவிதம், ஸாதித்யாயுபோல டனதென இரு (சிப்பிர. 29).

3. அனுபவித்தாடு றிடும் - முயற்சியோடு கூடிய அனுபவித்தாற் பிண்தூலமாய் இதுபொருந்தும். முயற்சி ஸாதித்யாயு பிரயத்தினம். அது விருப்பு மெறுப்பு ளாலு டாகி இதமகித ளா முற்றுப்பெறு. முயற்சியோடு கூடிய அனுபவிருப்பு மெறுப்புக் ளாலு டாகும் இதமகித ளோடு கூடிய அனுபவி. போல்தூலமாய் அனுபவித்துக் குருமுன் அப்போத்தி ஆறியும். அந்த ஆசை விருப்பு மெறுப்புக் ளா. விருப்பு மெறுப்பு ளா டானபோது அபிநய முற்றுவித்தற்பொருட்டு முயற்சியெய்யப்படும். அம்முயற்சி எவ்விதமகித ளாய் முடிவுபெறும். தகித ஆரமியவினை எய்யப்படும். இங்ஙனம் ஒரு போல் அனுபவிப்படுபொழுது விருப்பு மெறுப்பு ளா காரணம் இதமகித ளு உடனிழ்தார்.

பேறிழவு. பேறிழவு முயற்சிய ஆறு பிறக்குமுருவிலே அமப்பட்டுப் பிறத்தி அனுபவித்துக் குரு. இடத்திற்கு காரணம்முற

பிறவியிற் செய்தவினையாம். இப்பிறப்பிற் செய்யு'வினை மறு பிறப் ப உட் டாக்கிப் பேறிழவு முதலிய பயனைத்தரும்.

(b). உ' லும் ன்மமும் பிரவா ாநாதி.

உடற்செயல் கன்ம மிந்த வுடல்வந்த வாறே தென்னின் விடப்படு முன்னு டம்பின் வினையிந்த வுடல்வி னைக்குந் தின் தொடர்ச்சியாயொன் றுக்கொன்றுதொன்றுதொட்டநாதிவித் இடத்தினின் மரம ரத்தின் வித்தும்வந் தியையு மாபோல்.

(இ ன்). ன்ம உடல் செயல் மமானது உடலைப் பொருந்தி னன்று செய்யப்படு தாயின், இந்த உடல் ாந்த ாறு ஏது எ னின் இத் உடல் ாந்த முறை மயாதெனின், முன் ிடப்படும் உடம்பின்வினை முற் பிறவி ில் வீட்டு நீங்கிய உடம்பி ன் ின்று செய்யப்பட்ட நல்வினை தீவினை ன், இந்த உடல் வினை'கும் இந்த உடலை உண்டாக்கும், வித் தின் இடத்தினின் மர' வித்தினிடத்து மாமும் மரத்தின் வித்தும் ாந்து இயையுமாபோல் மரத்தினின்று வித்தும் ாந்து பொருந்துமாறுபோ ; ஒன்றுக்கு ஒன்று தொடர்ச்சியாய் உடலும் வினையும் ஒன்று'ொன்று ாரண ாரிய தொடர்புடையதாயிருத்தலின் தொன்று தொட்டு அநாதி தொன்றுதொட்டுப் பிர ா ாநாதியாய் ாருவன ாம்.

குறிப்பு. உடற் செயல் கன்மம் உட'பைப் பொருந்திநின்று செய்யப் படு' வினை, பிராரத்தம் அனுப ாமாகு' பொழுது செய்யப்படு' ா' வினை தீவினைகள்.

வினை உடம்போடு கூடிநின்று செய்யப்படுமாயின் உட'பு உ' டாதத் துக் ாரணம் யாது என்பது வினா. விடை. முற்பிறவியிலே செய்யப்பட்ட ன்மம் இவ்வுட'புக்குக் ாரணமாம். அ'வுட'பிற்குக் ாரண' யாதெ னின் அதற்கு முந்திய உடம்பினின்று செய்யப்பட்ட ன்மமா'. இப்படி யே வித்துக்கு மாமும் மரத்துக்கு வித்து' ாரணமாதல்போ ஒ'றுக் ென்று ாரணம யிரு'கும். இதனைத் தாலீ' நியாய' எ' பர். இப்படி து முதல் உண்டாகி ாருமெனல் கூடாதாய்த் தொன்றுதொட்டு ாருமெ ன். இப்படி ாருதல் பிர ா ாநாதியாம். பிர ா' நீர்ப்பெரு'கு. ஆற்று நீர் ஓடு' பொழுது ஒ'றுபோ ஒன்றுய்ப் பெரு'கு ாந்துண்ணிடுக்கு'. அதுபோ உட'பும் வினையு' ஒன்றுபோ ஒ'றுய்த் தொன்றுதொட்டு அநாதியா' ாந்துகொ' டிருக்கு'. அநாதிக்கு' இப்பிர ாநாதிக்கு' வேற்று மன்னெ'னினி' தொடக்' மும் ஈறுமின்றி எ' று' ஒருதன் யாயிருப்பது அநாதி. தோன்றி அழிந்து தொடர்பாய் ாருதல் பிர ாகாநாதியா'.

இ'ே சொல்லப்பட்டது தூ வுடம் பயும் அதற்குரிய வினை யயு மாம். தூலவுடம்புக்கு மூலமா' ச'கு'குமவுடம்பு'ே'யுண்டு. அச்சுக்குமவு'

டம்பு ருட்டியார்பத்திதே கி டத்துச்ச ரா ருமளவு நிலைபெற்றிருக்கு. அதனா இதுதா பீசநிய போ மர்பிற்றி அபத்தராது. த பீசநியாய ராது பனைமுத்தியதோ? பனைவித்தமுத்திதோ? ஆராயுந்றி. அநத்த நிலையி முடிவி. அத்திரம. அத்த நிலை முடிவு.

சிருட்டியார்பத்திதே குக்கு வுட்பு அதிலிருந்து தா வுட்பு உட்பாதற்கு காரணெனினி; முந்திய சிருட்டியிதே செய்யப்படடு கிடந்தவியையோ. அந்தச் சிருட்டியிலு உடலு வினையு பிராராதியாயிருக்கு. குக்கு வுட்பு அவ்விரண்டற்கு மூமாயிருக்கும். ப்படிச் சிருட்டிதோறு ருமாயின் ஆதியில் அப்படியுண்டாயினி அபற்றிற்கு ஆதிபதா ஒற்றிலை. ஆன்ரா அநாதியேயுள்ளது. அதுவுள்ள தே ஆணை முத்திதோடு சசமாயுள்ளது. அம்முன் அன்றே ராயு மமு ஆரோடு கூடியிருக்கும். முன் நெவினுக்கு முனைடு ரெதவிடுமிப்போ (. சி. செ. 176) எந்தபடி டெல்லினிடத்து உயியு தவிடு முனையு நெல் உள்ள அன்றே சராயிருத்தபோ ஆரவி அபு அநாதியா டேயிருக்கு. அது வினையோ றிச் சொல்லி ருராயயோ ணை முத்தச் சூழ்ந்ததென முரமுதே ரார்தொட்கி ரார்பா ஒலை ருடு னிலுளதாமுயிரு டா டேயுரது முளதா டொழித்தடு ர நெல்வி முனை தவிடுமிப்போ ராதியா நிறுத்திடுந் னு பப்பிராசச் செய்யுளாலு உரப்ப (. சி பப்பிர. டெ. 25). ராய அநாதியேயுள்ளதாச் சிருட்டிரத்தி அநாயிலிருந்து குக்கு வுட்பு அதிலிருந்து தா வுட்பு வினையுந் தோ றிப் பிராராதியாய் ராதி ராறி இதுகொட்டிருக்கு. இந்நிழ்ச் அநாதொட்டு நிழ் ரா.

பொழிப்பு. உடலு வினையு வித் மரமு போ ராராயிரயத்தொறுதொட்டுப் பிராராதியாய் ரு.

(c). இருவினை வினையு முற .

1. முற்செயல் விதிய யிரந்த முயற்சியோ டனுப வித்தால் இச்செயல் பலிக்கு மாறெ னிதமகி தந் ன் முன் ர அச்செயலானாலிக்கு மனை செயின் மேலைக் காகும் பிற்செயலா தனுப விப்ப தின்றுபின் ரொடருஞ் செய்தி.

(இ ன்). முன் செய் விதிய முற்பிறவியிற் செய்யப்பட்ட இத கித ளின் பயனாகிய பேறிழவு முதலிய மற்ற இந்த முயற்சியோடு அனுபவித்தா இப்பிறவியி இந்த இத த னைச் செய்து அனுபவித்தா, இச்செயல் பலிக்கு ஆறு எ இவ்வித கித ள் பத்தரு முறனை ங்கன டெனின் இத அகித ள் முன் ர அச்செய் ஆனல் - முற்பிறவிகளிற் செய்யப்பட்ட இத கித ள் இப்பிறவியில் அபற்றி யனைத் தருதற்கு அப்பனை நு ருமிடத் செய்யப்படு இது கிதந்

ஞ் கு ரா ராயிரு கு பது கு உட பாடாதலின் இ கு
அ செய்யின் இப்பிறவியிலு இதமகிதக் னைச் செய்யி மேலை கு
ஆகு அ ஹபிறவியிற் பய தருதற்கு அப்பயனை அனுபவி யி
டதுச் செய்யப்படும் இத கித் ஞ் கு ரா ராயிரு கு பி டெ
யாது அனுபவிப்பது இ ஹ - பின்பு இத கித் னைச் செய் ராது மு
வ்னைப்பயனை அனுபவித்த இல்லையாதலி டெ ய்தி பி தொடரு
இதமகித் ள் பிறவ்தோறும் தொடர்ந்து றும்

6. ழிப்பு. இப்பிறவியிற் செய்யப்படு இருவினை ள் றுபிறப்பி அற்றி பனைத்தருதாயும் அப்பயனை அனுபவிக்குமிடத்துச் செய் படு வினை தீவினை ளாயு வினையும்.

(d). மேலதனை உடனடி மழுத்தா வீள்.

2. மேலேக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை யுணவு மாகி

ஞாலத்து வரும் போல நாஞ்செயும் வினை ளெல்லாம்
ஏலத்தான் பலமாய்ச் செய்யு மிதமகி த் கட்டு ள்லாம்
மூலத்த தாகி யென்றும் ந்திடு முறைமை யோடே.

(இ ள்). வினைந்த 1 ஒரு 1 வி தத்து வினை த தானிய மு வி
ய மேலைக்கு உ வு ராகி வித்து ராகி ஞா த்து 1ரு ஆரோல - பி
ர் உ வுமாய் வித்து ய் இவ்வு த்திடு உபரே த்து 1ருமாறு
போவ நாம் செய்யு வினை ள் எ ள் நா ன்னு முனைப்போடு
ெய்யப்படும் நல்வினை தீவினை ளெல் ள் ஏ த்தா புண்ணி பா 1
ளாய் வினைதலி னு ப மாய் பி ள் இ பத்து பப் பயனாய்
ெய்யும் இதம் அகித ட்டு எ ள் மூலத்தது ஆகி அவ்வி பத்து
னை அனுபவி குமிடத்துச் ெய்யப்படும் வினை தீவினை ளு ெ ள்
ாரண ராகியு என்று முறையோடு ந்திடு ள் மூ மு றபிற
ழாது ந்து ந் மப் பொருந்த்.

தற்ப்பு. 1. ே ே'கு 1௫' 1௫டத்து'கு பி'னர்.

[illegible]

3 என்றும் நீதித் துறை போர்டு:- தொற்றுதொடர் ருத
விட என்று நீதிமன்றம் என்று பஞ்சாலை ன்னி அனுபத்தித்ரு
மாதாதவிர் “முறையோடு” என்று கூறினர்.

4. எலத்தா - எலுதல் - பொருந்துதல். “தான்” என்பதை அசைபா கொள்ளினும் பொருந்தும்.

போழிடல். இன்பொருட்டு விளைந்த தானியம் முதலிய பின்பு உணவுமாய் வித்துமாய்ப் பிரயோசனப்படுதல்போல, நாம் என்னும் முனைப்போடு செய்யப்படும் இதமகிதங்கர், புண்ணிய பாடங்களாய் விளைந்து பின்னர் இன்பத்துன்பப் பயன் னாத் தருதாயும், அற்ற அனுபவிக்குமிடத்து உண்டாகும் இத கிதங் ளுக்குக் காரணமாயும் இருக்கும்.

2. இன்னி வினைப் பயன் அரனதரும. வடிவு எம்பலன னு மறுமைக் கண் தாமே மருவிட (- 11).

இதில் அடிக் கிய விஷயங் ள்:

(a). வினைப்பயனை முதல் வினை தருவன் (- 1).

இருவினை னாயு் ஏற்றுப் பய் கொடுப்பன் முதல் வினை ().

இருவினை னாயு் ஏற்றற்கு் காரணம் ருணை. அற்றின் பயன் அனுக்கிர ிக்கிரகங் ள், (14).

அனுக்கிர ிக்கிரங் ள் இரண்டும் ருணையே (5).

ிக்கிர மும் ருணை என்ப த உ மமுத்தால் வினில், ().

வினையே பயன்தரு் எப் த றுத்தல் (7).

வினை டெட்டுப் பயன்தரு் என்ப த மறுத்தல் (1).

வினை டெட்டு மயிற் பயன்தரும் எப் த றுத்தல் ()

வினை, செய்தார் புத்தியிலே கிடந்து பய் தரும் ன்ப த மறுத் தல் (1)

வினைப்பய் தருபன் முதல் வினை என்ப த லியுறுத்தல் ().

b). வினைப்பயன் னையும் தனு ரணுதி னையும் முதல் னன் தனது ஆணையால் உயிர்களுக்கு அணைப்பன் ().

c). ஈனமில் செய்து யீசனிடும் பணியா மாறும், இவை நாம் செய்தால் தூனங் ரதி ிநோக்கி நுர்விக்கு மாறும், (1 - 1).

இயமநியமங்கள் புண்ணிய கருமம். அற்றின் பயன் மு, ல் வினை தருண், (1).

இச்சித்த டெய்வம் ழிபடல் புண்ணிய கரு. அதன் பயன் முதல் வினை தருண், ().

எத்தெய் தத் த ழிபடினும் முதல் வினை பயன் கொடுப்பன் என்பதற்கு ஏது, ().

மேலதனை உ. ம மு த்தால் ிளக்கி லியுறுத்தல் (1).

சினை ிழிபடல் மே ர புண்ணியம், (117).

சினை ிழிபடம் முறைமை (11).

சினை ிழி ன்பு செய் ர பறம் பதனை உ. ம முந், தால் விளக் ல் (11).

(4). வினைப்பயனை முதல் ினை தரு ின் (-111).

இருவினை ிளையு் ஏற்றுப் பய் டொடுப்ப ின் முதல் ினை.

. இதமகி தங்க ளென்ப திகன்மன வாக்குக் காயத் திதமுயிர்க் குறுதி செய்த லகிதமற் றதுசெய் யாமை இதமகி தங்க ளெல்லா மி நறவனே யேற்றுக் டொண்டிங் கிதமகி தத்தா லின்பத் துன்பங்க ளீவ னன்றே.

(இ-ள்). இதம் அகித ின் பது இதம் அகித ின்று சொல் ப்படம் இர ிட்ட, இ ல் ம ி ிாக்குக் காயத்து மாறுபட்ட மனத் தி ினை ிளவும் வா ிகின் செய் ிளவு ியத்தின் தொழி ிளவு ிரு தாம். இதம் உயிர்கு உறுதி செய்தல் அ ிற்றுள் இதமா ிது மனம் ிாக்கு ியங் ளினால் உயிர்கு நன் மசெய்த் அகிதம் அது செய் யாடை - அகிதமா ிது அ ிந ம் நன் மசெய்யாது தீமைசெய்த ி, இதம் அகிதங்கள் ல்லா ிது ினை ஏற்றுக்கொண்டு இதம் அகிதங் ளாகிய அவ்விர் ினையு் முதல் ினை ஏற்றுக்கொண்டு, இ ிரு இதம் அகிதத்தால் - இங்ே அந்த இதம் அகிதங் ளுக்கே ிட்ப, இன்பத் துப் ின் ிர ின் - அ ிற்றின் பயனா இன்பத் துன்ப ிளைக் கொடுப்பன்.

சூறிபட. 1. இதமகி த ிளென்ப தி ின் ிள ிாக்குக் காயத்து (a). மனத்தின் ினை ிளவுண்டாகும் இத ின்: அருளு ட ம, பொ ிற் பிறர்பொருள் ிரும்பா ம, செய்க் ின்றி மற ிா ம, ிஞ்ச மி ம, நடு ிலை ிற்றல், அபிமானம் பேணல், அழு ிற ி ம, அ ிா ிறுக்கை பிறர் துயர்கண்டிாங்கல் முதலியன. இ ிக்கு மாறா ினைவு ிள் அகித ின். (b). ிாக்கிளுலுண்டாகு் இத ின் தருமம்போதித்தல், புறங்கூறு ம உ ி மபேசுதல், இனியன சொ ிலுதல், டஞ்சொல் லிலக் ல் ிதா ம ிளை ிதல் முதலியன. இ ிக்கு மாறியின அகித ின். (c). ியத்தி னாற் செய்யப்படும் இதங் ிள் அரிய தங் ிளைச் செய்தல், பூ ச ிள் ிலங் ிள் செய்தல், பகுத்துண்ண ிந்த ி ம்சே ிலை ிள் உ ி ிாக்குதல் பிறர் மனை லி ியாமை. குள ிதோ ிண்டல், கூ ில் தோண்டல், ஆதுலர்சாலை லித்தியாசாலை, திருக்கோயில் ம ிட்க ிடுவித்தல் முதலியன. இ ிக்கு மாறியின அகிதங் ின்.

2. உறுதிசெய்த் - ின்மைசெய்தல், உறுதி - ின்மை.

பெழிபுட்ட உயிர்களுக்கு நம் ம செய்த இத் தீ ம செய்த அகிதம். அவ்விரட்டனையும் அறிவில் முதல்நேச அறிநிற்கேற்ப இப்பத்துன்ப ளாகிய பயனைத் தருண்.

இருவ்ணை னையு ஏற்றற்கு ாரணம் ருணை.

அறிநின் பயன் அனுக்கிரகி'கிர'ள்.

4. இறைவனின் மேற்ப தென்னை யிதமகி தங்க ளென்னின்
நிறைபர னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தி நிலைமை யாகும்
அறமலி யிதஞ்செய் வோருக் ழுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி பகிதஞ் செய்யி னிக்கிர கத்தை வைப்பன்

(இ - ள்). இ ம ன் - முதல் ; , இ ம் அகித'ள் - ஆ'மா'ள் செய்த நல்வ்ணை தீவ்ணை னை, இங்கு ஏற்பது னை எ'ன்னி'ன் ன' ஏற்றுக் கொள்ளுதற்கு ார ாதெனி', நிறபர'க்கு' வியாப மாயிரு'கு' அம்முதல் ; உயிர்க்கு ித்த நேசத்தி' நிலை ஆகு' ஆ' ர'ள் முத்திய டதற்பொருட்டு அர்'ள்மேல் ித்த ருணையின் தன் மயாகும். ஆத ர', அற'மலி இத் செய்'வோரு'கு பு'ணியமாய் மிகுந்த 'வ்ணை'யெ'யோரு'கு, அநு'கிர த் தச் செய்' - அருளைப்புரி' ; ம'மலி அகித' செய்யின் பா'ராய் மிகு'த தீவ்ணை யச் செய்'வோரு'கு நி'கிர த் த' ிப்ப' - த'ட்டினை யச் செய்'.

பெழிப்பு. முதல் ; இதமகித'னை ஏற்று'கொள்ளுதற்கு ார' உயிர்கள் முத்திய டதற் பொருட்டு அர்'ள்மேல் ித்த ருணை'யா'. இதஞ்செய்'வோரு'கு அநு'கிர த் தயும் அகிதஞ் செய்'வோரு'கு நி'கிரசத் தயுஞ் செய்'ண்.

அநு'கிர நி'கிர'ள் இரண்டு ருணை.

1. நிக்கிரகம் டானு நேசத்தா லீசன் செய்வ
தக்கிர த்தாற் குற்ற மடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
இக்கிர மத்தி னாலே யீண்டற மியற்றி டென்பன்
எக்கிர மத்தி னாலு மிறைசெய லருளே யென்றும்.

(இ - ள்). ஈசன் முதல் ; நிக்கிரக'ள் தானும் செய்து அநு'கிர'ஞ் செய்தலேய'றி அகிதஞ் செய்த ரத் தண்டித்தலு' நேசத் தால் அ'ர்கள்மேல் ித்த ருணையினா'ம் அ'கிர த்தாற் குற்ற' நதித'றிச் செய்யப்பட்ட குற்ற'னை அடித்துத் தீர்த்து அச்ச'ப'ணி - ண்டித்து நீக்கி அச் மு'ட்டாச் செய்து இ'கிர த்தினு'ளே ஈ'டு அற' இயற்றிடு'பன் - இம்மு'ற மப்படி இ'ளே அறத் தச் செய்'வோ'ர' என உணர்த்து'ண்; எக்'கிரமத்தினாலும் - ித்தமுறையானும்,

இற செயல் என்று அருளே - முதன்னை செயல் எப்பொழுதும் ருணையேயா.

பெழிப்பு. அகிதஞ்செய்தா ரக் கண்டித்த ல் பழிப்படுத்தற்பொ ருட்டேயா லி அதுவும் முதன்னை ருணையேயாம்.

நிக்கிர மும் ருணை ப உ ளை மு த்தால் விள ல்.

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர் ஞ்சொ லாற்றிற்
ந்திடா விடினு றுக்கி ளாரினு லடித்துத் தீய
பந்தமு மிடுவ ரெல்லாம் பார்த்திடிற் பரிவே யாகும்
இத்தநீர் முறைமை யன்றோ வீசுனர் முனிவு மென்றும்.

(இ). தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர் தந்தைதாயர்
பெறப்பட்ட தம்முடைய புதல்வர், தம் சொ ஆற்றி ந்திடா
விடி தம்முடைய டால் பழியில் டார் ளாயி, றுக்கி ளா
ரினு அடித்து அடித்திச் சிறு பினல் அடித்து, தீய பந்தமும் இடு
ர் - ரொடி வி குமிடு ர், பார்த்திடின - ஆராயுமிடத்து எல் லா
பரிவே ஆகு - ச்செய் ளெ ல் ரொருளிபோ த்தோ றினும் அ
ர் மேற்றொண்ட அன்பு ரா மா செய் ளா ஈசுனர் முனிவு
முதன்னை செய்யும் நிக்கிர மும் இத்தநீர் முற அன்றோ
ர மும் இத்த போலும் முற ம யபு ட த் தோ.

றிப்பு. 1. பந்த வில்கு. வி கிடுத் அக்கா த்து டு.

2. அன்றோ என்பது நிச்சயம் என்னு பொருளுணர்த்து ஒரி ட்ச
சொ.

பெழிப்பு. தந்தைதாய் த் டொல்லி பழி ஒழு ராத புதல்வர்
டித்த போல முதன் நிக்கிர ஞ் செய்த யா டொருளி
போ த்தோ றினு ருத்து யா அருளேயா.

வினையே பயன் தரு ப த லுத்தல்.

7. செயல் ளே பலத்தைச் செய்யுந் தெய்வம்வேண்டாவிங்
முயலு நிச் செயல்க ளிங்கே முழுவது மழியு மெ டே ன்னின்
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடுந் தழையுந் தின்னு மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல்.

(இ ள்). செய் ளே ப த் தச் செய்யு இது கித் ளா ய வினை
தத்த பனைத்தரு டு தெய் டே ண்டா னி இப்
பனைத் தருதற்கு முதன்னை டொதி ல்லை எ ன்னின் மு லு இச்
செய் ள் இங்கே முழுது அழியு் செய்த இ வினை எ டெய்தபொழு
தே இ லிடத்து முழுதுங் டெ டொழி லா லி டே பய அளி

பன - எவ்விடத்து நின்று அ பயனைத் தரும்? யல் இடம் தழையு
தின்னும மருந்தும் - யலில் இட்ட த முசனும் உண் ப்பட்ட மருந்தும்
உட்டே பின் பலிக்கும் ஆபோல் - செட்டுப் பின் பயன் தருமாறுபோல
அழிந்தே பயன் னைப் பண்ணு - இவ்வினைகளுட் உட்டே பின் பயன் தரு
னாம்.

டொழிட்ட. மீமாஞ்சர் வினை னை தத்த் பயனைத் தர ல்ல . அத
ற்கு முதல்வ் டே ண்டியதிஸ்லை என்பர். செய்தவினை அப்பொழுதே உட்
டொழிதலால் பின் நின்று பயன் தரு ' ' பது பொருந், தது. இன்னு
அவர் வயலிலிட தழை ள் உட்டுப் பின் பய ' தருமாறுபோல, அவ்வினை
களும் உட்டே பயன் தரு ' ' பர்.

வினை உட்டுப் பயன் தரும் எ பதை மறுத்தல்.

செய்க்குந் தழையுந் தின்னுந் திரவிய மதையும் போல [னின்
' ' ய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்த, யென்
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கு மருந்தினர் வயிற்றின் மாயந்தான்
மெய்த்திடும் பலமு னக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ.

(இ - ள்). செய்கு இடம் த ழையுந் தின்னுந் திரவியம் அதுவும் போ -
யலி ண் இட்ட த ழயும் உ ' ' ப்பட்ட மருந்தும் உட்டுப் பி ' பயன்
தருமாறுபோ உய்த்திடு செய்தி செய் ப்பட்ட வினை ளு, உட்
டே பலத்தை உறுவி'கும் ' ' ணி - உட்டே பின் பயனைப் பொரு'தச்
செய்யுமெனி ' ' த்திடு' சோறு' பாக்கு' உண்ணுதற்கா ' ' க் ப்
பட்ட சோறு முதலிய உணவு ளு' பாக்கு மெற்றிலை முதலிய வும்
அருந்தி ' ' யிற்றின் மயந்தா' உட் டர் யிற்றிடு அழியப்பெற்றால்,
உ ' ' கு மெய்த்திடும் ப ' ' உக்குப் பிரத்தியட்சமாக ' ' ணப்படு
ப ' , ' ' அ ' ' டே றும் உட் டோ : ' ' அவ் ' ' து டே ' ' ில்ல. ஆத
' ' வினை உட்டுப் பய ' ' தருமெ' பது ' ' விடத்து' பொருந்தாது.

ஒறிப்பு. 1. செய்குந் த ழயு'.....பலத் தயெ' ணின்' ' என்
பது அனு ' ' தம்.

2. மெய்த்திடல் - மெய்யாத் .

பொழிப்பு. ஒரு னு'கு இட்ட அ ' ' உண்ட னன் யிற்றிடு அழி
யப்பெற்று' அதனால் அ ' ' ண்ட னு' ' யன்றி இட்டவனுக்கு ஒரு
பயனுமின் மயால் வினை உட்டுப் பயன் தரு ' ' எ' பது, எவ்விடத்தும்
பொருந்தாது.

வினை உட்டு றுமையிற் பய ' ' தரும் ' ' ப த மறுத்தல்.

திரவிய முவமையன்று செய்தி'கட்டிரவியங் ள்
விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரு மி'ம்மையம்மை
பரவிரீ பார்ரீ ரங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாங்
கரவிடு மிங்கே யெ' ' பலன்கொளக் கருதி னுயே.

(இ ள்). திரவிய ள் தழையு மருந்து று மு டே கூறப் பட்ட பொருள் ள், விரவிய இடத்தே வீது தா ட்த இடத்திதே அழித்து ப தரு ப தருத று இ ம அ இ யிற்தெ ய்த வினை மறு யிற்பய தரு பெது உ து டொள் ய த ற லும் திரவிய செய்தி உ ம அ று அப்பொரு ள் வினை டெ ட்கிப்பய தரும் பதற்கு உ ம ஆ ர பரவிநீ பார் இம் யிற் செய்த வினை மறு யிற்பய தரு என்று நீ கூறு ளதை ஆராய் து பார்ப்பாயா நீர் அகி பாத்திரத்து இட்ட ா - நீ நீரிவிட்ட தி தா மு யா கு டத்தி அகினியிவிட்ட தெழுதலிய வு ற் பாத்திர றயுள்ள ரு கு டெடுத்த அ பானதி தா மு ஆகிய இ ா எல் ா, இ டே றவிலும் - இ யிதே டெ ட்டெழி ாதலி, எ டே ப டொள் ருதியை டெ ட்டெ இ ாற்றி ப வினை அனுப வி ன்ணியை? ஆத ால் வினை டெ ட்டு று யிற்பய , ரு ப த ஒழித் றவிடு றாயா .

பெ ழிப்பு. நீரிவிட்ட திவதா முதலியன இ யிதே கெட் டெழித ா வினை டெ ட்டு று மயிலே தானு ப்பயன் தரு பது பொருந்தாது.

வினை செய்த ற் புத்தியிதே கிடந்து
பயன் தரு ள் ப தமறுத்த .

செய்தவர் மனத்தே யெல்லாச் செய்தியுங் கிடந்து பின் றர் எய்தவே பலன்க ளீனு மெ ற்றிடி னிருஞ்ச ற்க் ம் பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த தையனை யழகி துன்சொ ளிந்திர சால மாய்த்தே

(இ-ள்). செய்த ற் த்தே வினை செய்த ற் த்தி டே ல் ாச்செய்தியுங் கிட் து ாவினை ளும் த கி பி ி ி ய்ததே பயன் ள் ற ளும் ன்றிடி பி ி ி ி முதலிய இட் ளைப்பொரு ததே பயன் தரு ள் று சொ ளி இரு சு ற் ம் பொய்யர் றுழ் நர ம் பூமி பெரி ி ி பொய் ற் றாழ்கி ற ற பூமி னு இட் ளி அனுபவி ப்படு ப புந்தியி கிட் து போத்தது உன புத்தியிதே கிடந்து தோ ி றாகு ளு உ டொ அழகிது ளயதே உன் சொல் அழகினை யு டது; இத் திர ா ஆய்த்து இந்திர ா ம ய்முடித்தது.

றிப்பு. 1. இந்திர ா திர று ருத் து முதலிய ாற்ற ளுன்றினை மற் றொ று ாட்டு வித் த.

2. மேற்கூறிய றான்கு செய்யு று ள் போத்த பொருள் மீமாஞ்ச ற் ஆ . (4). வினையே பயன் தரு . அதற் டொரு டவுன் டெ ட்டு தில்லை. றுப் ப ினை செய்தபொழுதே அழித் து போத ால், அது ப

தருத் கூடது. ஆங் . (b). வினெ டேடே பயத் தருத் . தழ
முதலி டெடுப் பத் தரு ரு போ . பபு. ஒரு புத்தம்
நீ டெடுத்த உவு அ . யிற்றிற் சீர மா டெட்டவீடத்து உவு
டெடுத்த உவு அதனா டுப் ப யாதும் . வினெ டே
ப் பத் தருப் பது எவீடத்து பொருத்தாது. அந்நியுத் தழமுத
வி டத்தவீடத்தே டெடுப் பத் தருதாலும் நீ இ யிற் செய்த
வினெ யிற் யத் தருத் து ரொ டினாலும், அவு உ
குப்பெருத்த . ஆ . (c). அந்நியு இ யிற் செய்த
வினெ யிற் தருப் பதே யு . றுபபு. நீ டெய்யு
தா ள் இ டே டெட்டாழித் தல் அ . றுப் பத் தருத்
டாரா . ஆ . (d). ப்படியுத் து. வினெ யெத் தருத் அத்
பனை ஏற்பரு யிலு யிலு ஒரு ராதா செய்த
வினெ டெடுத்த யிற் புத்தியி டே கிட்டு பிப்புசார் ருளிரே
பயத் தருப் பபு. மூவுங் ளிலு அனுபவித்தம் ரினைப்பய
லாய போ வினெ செய்த யிற் புத்தியி டே டு பிப்பு அ
வு ளி அனுபவித்து டுத் து ரொ ளே நிப் பொரு
ளா ட்டாது.

பெழி பு. வினெப் பயனா . ருத் து யுமி ப் பற்றி
லுள் ப டே . ப் போ ரு . இ டெய் ரு புத்தியிற் டுத்
தே . று டெத் து ருத் திராய் முடியு நிப் பொரு ரு ட
டாது.

வினெப் தருப் முதல் பத வியுறுத்த .

. தாஞ்செய் பொரு நித்தோர் செய்த ருத் செய்தி
னம்பி று ராண்டும் பலமுறு விப்பான் வே டும்
ஈ யில் செத்தியிச னிடும்பணி யி வநாஞ் செய்தால்
நான ளதி நோகி து ர்விப் ப் வினெ நோய் திர.

(இ .). தா டெய் பொருள் தே ரு நி றாறு தா டெய் ப்
பட்ட பொருள் து தரித்தே ரு அற் ற ஏற்ற டு செய்த ரு
அத்தா த் தசு டெய் தருத் து டெய், அந்த நற் று முப் பி
உற டே ரு டிப் பி ர் நிலைபேறி நி டெடுப்போ டே
ரு கி டு ரு . ஆதா , உறுவிப்பா டே டு இற் நி
பயனைப் பொருத்து ற நிலைபேறு ஒரு டவு டே டுப் படு
ஈ இ டெய்தி ஈ டெ ணி தா முதலி நற் று ள்
முதல் டே தா ளிரே ரியமித்த விதி ளா , இ ரு செய்
தா இற் ற ரு டெய்யி , து அதி நோ அற் று
ராய டு ணி னை அறிது வினெ நோய் திர - அப்பா டு
ணி ள ரு ய் திரு டி , து ர்விப்பன் - அற் றி பயனைக்
டெடுத்துப் பு ப்பிப் ப் .

நிபபு. 1. ஈ மி' யெய்தி இழிவி' ரத ரு' உயிர்கு உறுதி யப் பப்பிக்கு' பு'ணிய ரு' ன். தா' முதலி' த் த உயிர் ளு'குத் தீ' ருவி' ரது யெ'ய்ப்படி' பு'ணிய ரு' யு' ஈ னிட்ட பணிய யுமிரு'கு'. அ' ராறி' நி ஆடு ருமுதலிய த் த யிர் ளோ' தத்து அ' ந்நிற்குத் தீ' யெ'து செய' ப்படுமாயின் அ ஈ னிட்ட பணியா ரது பா' ட்' ரு'கு'. இதனை வின'குதத் தே' ஈ மி' செய்தி' ரு'.

2. தா' கு மவு. அதி' ம் ஏற்ற'.

பெழிப்பு. தா' செய்யப்படு' பொரு' ளு' அப்பொரு' ளை ஏற்ப' ரும் அத்த' த் தச்செய்ப ரு' தா' ர' அத' த் துமமு' பி' அழி'துபோ' ர' ப்படுதலி' அ' நு' அழிவி' நி நி' ந்நி' பயனை அ' ரி'கு' ஒருமுத' டீ' டப்படு' த' முத' வி' ரு' ள் முத' டீ' விதி' க் ப்பட்ட விதி' ரு'. த் த ரு' யெ'யுமிடத்து அ' ந்நு' ர' பு'ணிய ரு' ளை அறி' அப் பு'ணிய ப' ளி' ப'னை முத' டீ' தரு'.

(b). வினைப்ப' ளையு' தனு' ரணதி ளையு' முத'.

த' து ஆணை' ர' உயிர் ளு'கு' ளைப்ப'.

லகுடல்' ரண' லமுறுபல' நியதி' செய்தி' பல' வ' கொ' டு' ன்மம் ப' னு' துணை' ப' தானால்' நிலவி'டா' திவைதா' ளு' சென்று' நினை' ந்துயிர்' நிறு'த்தி' ' கொள்ளா' தலகிலா' வறி'வ' னுணை' யனை'த்திடு' மருளி' னாலே.

(). உ கு- 'தற்கு' டீ' டப்படு' டமு' உ' உயிர்' த' தற்கிட' கியசீ'ரமு' ர' இந்திரி' முதலி' ருவி' ளு' ர' மு' ர' ன் ளு' டு' ரு' நி' த் த ரு' உ' ப' அ' ர' த்தினை'ற்' பொரு'த்தப் ப' வி'ட' போ' மு', நி' தி' அ' வி'ட' போ' த் த' த்து' டீ'டா' ஏறு' த் த ரு' ர' த்து'நிற்கு' நி' தியு' செய்தி' ரு' ளை' ளி'னை'ற்'யெ'ய்ப்படு' டு' ளு' ஆ' இ' ப' ரு' டு' இ' ப' ந் தயு' த' கு'த் துணை' ர' டு' டு' ப' னு' டு' த' உ' ப' த' ஆ' னை' டு' ப' ப' அ' ந்நி' ப' து' ர' ப்படு' து' ப' த' ர' பெ' ரு'த் த' மு' ட' யி' இ' தா' டு' ஹ' ரி' வி'டா' உ' கு'ட' முதலி' ட' ர' தா' ரு' தா' ரு' டு' உ' யி' ர' ப' பொ' தா' யிர்' நினை' து' நிறு'த்தி' ' கொள்ளா' து' தனு' ர' ளையி' நி' அறி' டா' ட' த' த் தறி'வு' ட' உயிர்' தானு' அ' ந் த' அறி'ந்த' டு' டு' டா' து. ஆ' ர' ளை' அறி' அ' வி'ட்ட'நி'த'ம்' நி' த' திர' அறி' யு' ட' முத' , அரு'ளி'ன' உயிர்' தே' ரு' ட' ரு'ணை' ர' ரு' ஆ'ணை' அ'னை'த்தி' த' த்தி' ரு' உ' ட' முதலிய' ந் த' ' உயிர் ளு' ப' பொரு'த்

பொழிப்பு. வீணைப்பய னோயு தனு ரணதி னோயு முதல் னன்
த து ஆணையர் உயிர் னு கூட்டு

(c). னயில் செய்தி ன னிடு ப்ணியா று . . . நாகுடு ய்தா
நு . . . தி . . . ரோகி து ர்விக்குமாறு (. . .)

நி ம . . பு . . ணி . . ரு ம். அ . . ற்றி . . பயன் முத . . டே . . தரு ன்

ஒழுக் மன் பருளா சார முபசார முறவு சேலம்

முக்கிலாத் தவந்தா கள் ந்தி . . தல் வணங்கல் வாய் . .

அழுக்கிலாத் துறவ டக் . . டிறி டாடர்ச் சித்த லாதி

இழுக்கிலா வறம் ளானு விரகு னன் பணி . . றங்கள்.

(இ ன்). ஒழு . . உயர் தாரோடு பொருத் த டத்தலு ட

அ . . பு . . யா ிரிடத்து அ . . பு ட . . அருள் ருணையு ட . . ஆசா

ர . . தத்த கு த்திற்குரிய கிரி னே அனுட்டித்தலு ட . . உபசா

ர . . த் டோரிடத்துச் செய்யு உப ரிப்பு ட . . உறவு யா ிரிடத்து

பு ட . . சீ . . த் . . மு ட . . ழுக்கு இரத் த . . ஐ

டு றி அட் . . விரத் தத்த முதலி ழுவுதலில் ரத்த ழு ட

த . . ர் த் டோர் ாட்டு உ . . யோடு செய்யு தா . . னு ட

தித்த த் னி . . மூத்தே ிரித் ழிபாடு ட . .

குதலு ட . . ாய் . . யெ . . யு ட ம அழுக்கு இரத்

துறவு பிறர் னே வி ழயா . . ரவி . . ளி ரவி ழா முதலிய

குற்றமி ாத ஆ ட . . பு ட . . அட் . . தி றெறி ட் செ

ர . . அடங்குதலு ட . . அறி டாடு த் . . இ . . தா த

ப் ப த்தறிதலு ட . . அர்ச் த்த ஆதி த் னி . . மூத்தார் ாட்டு

அர்ச் த்தலு ட முதலிய . . இழு . . இர அற ள் ஆல குற்ற

மி . . த அற . . பது உ . . உட பாடா ிருத்தலின் இரகு

பணி அற . . அ . . ருணைகூர் து அருள்செய்யு முத னன்

விதித்த விதி . .

குறிபட ஒழு . . முதலிய அறஞ்செய் ார் யா ர்கு . . டே . . டப்

படு பொது . . இ . . இய ிய ள் ன்னு . . ர டிலும்

அட கு . .

டு ழிப்பு. ஒழு . . முதலிய . . னே ஒரு ன் அனுட்டித்த

ரி . . முத . . அ . . ற்றத் த் பணி . . ஏற்றுப் பய ளிப்ப . .

இச் த்த தெய் ழி ாடு பு . . ணிய ரு ம் அதன் பயனை

முத் டே தரு . .

மனமது ினைய ாக்கு வழுத்தமந் திரங் ள் சொல்ல

இனமலர் கயிற் றொ ட் கிச்சித்த தெய்வப் பேரற்றிச்

சினமுத லகற்றி வாழுஞ் செயலற மானால் யார்க்கும்

முன டொரு தெய்வ மெ குஞ் செயற்குமு னிவையா ட ன்றே.

(இ ன்). சி ம் முதல் அ ந்றி தேற்குறிய ஒழு ம் முதலிய நன் னை அனுட்டித்து அ ந்றிற்குமாறாய் போப் முதலி தீ ம னை ந்ஞ் அ ன்ரு இச்சித்த தெய் ம் - த் ருத்துக்கு இ ய்த ஒரு டவுளை, ன து நினை ய ம த்த னைந்து, ன்ரு முத்த ன்ரே துதித்து, ந்திர ன் சொல் ம் திர னை உச்சரித்து, யி இ ர் டொ டு போற்றி ன் இ ராகி ர் னை த்து அர்ச் சித்து னைந்தி, னாமும் செய் அறம் ஆன னாழ்க் றசெய் அற என்பது ன்ரு உட்பாடாதலின் ன்ரு முன் ஒரு தெய் ம் எல் ரத்தெய் ன்ரு மு னுள் ஒப்பற்ற பரமசி தே, செயற்கு அச் செயலுக்கு மு னிலையாம் த்தெய் த்தினிட ன முன் னின்று பய னிப்ப.

நிபபு. முதல் - போப் டெ னை னவு ன் ரம் முதலிய பா ிட் ன். னம் குரோத உபோப் மோ த் மாற்சரி னினு ன்.

பெழிபபு. பா ித் த ஒழித்துப் பு னியத் தச்செய்யு் ஒரு ி தா லிரு பிய ஒரு தெய் த்த ழிபட்டு னாழ் செ னை உ டய ி பெருமா னத்தெய் த்தினிட ன ிறு அச்செ னை ஏற்றுப் ப னிப்ப.

த்தெய் த்த ழிபடினு முதல் தே பய டொடுப்ப பதற்கு ஏது.

யாதொரு டெய்வங் டொ டு ரத்தெயவ னாகி யா ன்கே மாதொரு பா ன்ராதாம் வருவர்மற் றத்தெப் வ்கள் வேதனைட் படுமி றக்கும் பிறக்குமே ிவினையுஞ் செய்யும் ஆதலா னி வயி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே.

(இ ன்). னதொரு தெய் டொ டுர் - நீர் னதொரு தெய் த்த டொரு ன் டொ டு ழிபட்டிரோ அத்தெய் னாகி அத்தெய் ன து ஒரு பா ன்ராத் தேவி ஒருபா த்திலு ட பி ரா டே ஆ டே னு ர் அல்விடத்து முந்தருளி ிது ிறு உ து ழி பாட் ட ஏற்றுப் பய னிப்பர். டெ னி, ிற்று அத்தெய் ி சொ ப்பட்ட அத்தெய் ி ன் வேதனைப்படு துக் னை அ டயு் இற் கு் பிற்கும் இறத்தலு் பிறத்தலு் செய்யும் டே வினையு் டெய்யு் - அ ிறு ந் வினை தீவ்னை னையுஞ் செய்யு், ஆத ன் ஆ ன் இ ி ராதா இ ி னொ ி ி ரத அச் பி ரானே அறிந்து அருள் செய் ி ஆ ன் னி டெய் னை அறி்து அருள் செய் னர்.

பிபு. யோனி னய்ப்பட்டுப் பிறப்ப ி டோ அ டெய் ன் யிர் ன். அப்படிப் பிறத்த இ் ரதது யாதோ அது திப்பொருள்.

ல் ஈர் பிறப்பு மிறப்புகியற் பா . ர்தஞ், சொ ாற் றெளித்தேருஞ்
சோடே ச ரில்லிற், பிறத் த யு டே பேரு கி ாழ்து
பிறத் த யு டேடி லேம்” னு அரு ரிய்தாதியிற் கூறியபடி
சி பிராணையொழித் த எனத்தே ிர் னெஸ் ஈர் பிற்த்திற்று டேடனைப்
பட்ட தயும் டே சார்த்தஞரி விலை னைச்செய்த தயு அ ித்
தே ிர் னது இ பு கூறு ன் ளார் அறியப்படுகிற் ஆத
அ ிர் உயிர் ிர்த்த ரே ி பது தாே விள்கு . அ ிரிடத்துப் பதித்
த இல் ா மயால் அ ிர் பிறர்செய்யு ழிபாட் ட அறிந்து ஏற்
றற்கு பய அளித்தற்கு ி ாரா ிர். பிற்த்திற் றாப் பெரு ாழ் ா
கி சி பெரு ா ஒரு ரே பதித்த யு ட ிர். ஆத ா , அ ரே
அ ித்தே ிர் ளிட ிந் து அ ா ிச் செய்யு ழிபாட் ட அறிந்து
பயனளி ி ாரா ிர்.

பேழிப்பு, ஏனைத்தேர் வினை யப்பட்டுப் பிறத்திற்கு உயி
ரிப்புடையோர். அந் உயிர் எவ்வய் ழிபாட்டென்றுப் பளி
யுள்ளார். சிபெருந் ஒரு ரே வினை யத்தராதலி னி அத்
தேர் ளிடமா நின்று உயிர் எவ்வய் ழிபாட்டென்றுப்
பிள்ளார்.

தே தனை உ , மு த்தா ' வி 'கி வியுறுத்த

இருநாள் சிலர்க்குப் பூசை யியற்றினு விவர்க ளோந்
தரு ன் றருவா ர் நே லத்தெய்வ த்தனைக்
ரக் கும்வாழ் தெய் மெல் ர மிறை னுணையினு னிற்ப
தருநாள் செய்யுள் செப்தி ருணை வப் பால னிப்பன்.

(). ர் கு இ கு ர் பூ ச யற்றினு ப பிரா ர்
த த தாய்முத யினோரு கு இ யினோ ர் பூ ச செய்து ழிபட
ட ல் ர் னோ ன் கு ர் தரு ர் ர் னோ ன் து று
ே பய தருப ர், அ தே - இ ர் ராயி; அத்தெய்
அத்தனை ர் அத்தே ர் னு அ னளே ிறிப்பய டெ
ர ர் அறி ராயா ராழ் தெய் ர் நிற்
ப லிடத்தமு தே ர் ரவு நிற்பது, இ ற ஆணையி
ன பெரு ர து த்தி அதிபி ப்பட்டே ர் அ
ெ யு செய்தி கு அ ிரித்தெ ய்யு ழி ரட்டு கு, ஆணை ப
பா அளிப்ப அச் பெரு அச்சத்தி ழி ர ப தரு

குறிப்பு. அத்தனை அ. வ. தனை அளவு.

பேழ்பு. தெய்வம் பெருதுத்திர் அதிட
டிப்படுநிற் ரதர் அளித்து செய்யுழிபாடுளுக்
க் பெருததுத்திழிமாப்பொடுப்

வினை முடிபட்டு அப்புண்ணிய.

7. அப்பவன் சிவனே யானால் வலனடி கன்பு செய்க
மாண்பற மர றன் பா, மற்றதுசெயறக்க டெல்லாம் [ன்
வீ செயலிறைவன் சொன் விதியறம் விருப்பொன்றில்லா
பூண்ட ன் டெண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து டொள்ளே.

(இ-ள்). அப்பவன் சிவனே ஆனால் இவனின் வினை டவுளரி
டத்துச் செய்யும் முடிபட்டு வினை அறிந்து அறிந்திருப்பவன் அளிப்ப
சிபெரு ன் பது பெறப்படுதல் - அடி அடி அப்புண்ணிய
அடி திரு அடி அப்பினால் முடிபட்டு அப்பு அறம் சிறந்த
ப்புண்ணியார், அறம் பாதம் தந்து செய் அறம் என் அ
முதல் து திரு அடி ய தந்து யெய்த புண்ணியார்
வீ செய் ப த்த செய் அறம் இறம் சொ
விதி அறம் து முதல் தோ ளிற்கூறிய விதி ததாலு,
விருப்பு ஒன்று இவ் பூண்ட விதி எழி ஒழுக்கு நோக்கு
ஒன்றினால் விருப்பினால் அம்முதல் என் விருப்ப டெண்ட
ததாலு, டெண்ட் செய்யும் பூசனை புரிந்து அது து திரு
அடிக்கு அப்புசெய்யும் முடிபட்டு டெண்டியாயா.

நிபப்பு. பவனை ஒழித் ஒழுக் முதலிய புண்ணியனைச்
செய்தார் ருக்கு பொது யுள்ள அறம் அப்புண்ணியனைச்
செய்தோடு இச்சித்த தெய்வோற்றுத் அறிந்தினு தந்த பு
ண்ணியார் பெரு வினை முடிபடல் அதனினு தந்த புண்ணிய
னை? அது முடிபட்டு வினையு ஏற்ப்ப அளிப்பர் அரோ, வி
புண்ணியனைச் செய்யும் பொழுதும் பிற வினை தந்து செய்யின்
அவ் செயல் என் வினை. தோ ளின் விதித்த விதி
புண்ணியாதலால் அறிந்த தெய்வ அறிந்த விதித்த வினை
மறந்த ஏற்றற்கு பயிற்ருதம் ஒருவர் இவ்வாதலு.

பெயிப்பு. தந்த டவுளரிடத்துச் செய்யும் முடிபட்டு வினையு ஏற்
றுப்ப அளிப்பர் பெரு வினையாதல் அது முடிபடுதல் வினே
புண்ணியமாம். ஆதல் அது திரு அடிப்பூ டெண்டியத்த தாம்.

வினை முடிபட்டு முற.

- . தாபரசு கம் னென்றிர ன் டிருவி னி ன்று
மாபரன் பூசை கொண்டு ம் னுயிர் ருளை ப்ப
நீபரன் ற் வினை நெஞ்சி வினைவையே னி தந்த பூச
ஆய்பரம் பொருளை ந்ரு மர்ச்சிநீ ப்பு செய்தே.

(இ-ள்). தாபரன் கன் ற இரண்டு ருவி னி ன்று
கம் சி அடியார் ன்று சொல்லப்பட்ட இரண்டு திருவினை வினையு ஆதர

ரொட்டுந். பர ராட் யு டய பரமசின், பூ ச
 ரொட்டு-ஆ ர் ன் பத்தியோடு புறத்தே டெய்யும் பூ ச ய என்று,
 ம் யிர்கு அருளை பப் நிலைபெற்ற அராமா ன்ரு அருள்
 செய். பர த்னை நெஞ்சி நினை யேல் ந அப்பர சினை
 அத்தே தியானிப்பாயாயின், நி றந்த பூ ச-அதனைப் பரிபூரண பூ ச
 யாக அ. த்தே உயிரிட ர க்டொ டுந். இன்று ஏற்று அருள்செய். ன்.
 ஆதலால்.--ஆய் பரம் பொருளை இர றது அறியப்படு அப்பரமசினை,
 நானு நீ அ பு செய்து அர்ச்சி ாடோறு நீ பத்திசெய்து பிழபடு ர
 யா .

பேழிப்பு. முத ி புறத்தே வி ராகிய திருநே னியு ி
 டி ாரும் ஆதார ரொட்டுந். அத்தே உயிரிடமா டொ டு
 ன் இ ருள் ற் செய்யு பூ ரொட்டுருளு னாத ர் அனை
 அவ்விட் ளில் பிழபடு .

சி டி ன்பு டெ ய் ர் பறம் ன்ப த
 ி மு த்தா ன் வி .

. அரனடிக்கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்
 பர டி கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
 ரமுடைத் தக் ன் செய்த மாவேள்வி தீமையாகி
 றரரினிற பாலன் செய்த பாத ந் மையாய்த்தே.

(இ-ன்). அர அடிக்கு அப் பர் செய்யும் பா ிமு அற து ஆகு
 பரமசி ி து திரு டி ன்ரு அ பு டயார் செய்யு ப ிச்செய் ன்ரு
 அற் ற் முடியு பர் அடிக்கு அ பு இ ாதார பு ணி ப ி
 ஆகு பர து திருவடி ன்ரு அ பி ாத ற் செய்யும் புண்ணியச்
 டெ ி ப ி ாய்முடியு. அது ா - டத் தக் ன் செய்த
 ாடே தி ஆ தே றி ாறன் ன் பெற்று டய த் செய்த
 பெரி ா மாகி பு ணி ப ி ா யு, ாரினில் ப ன் செய்த
 த ஆய்த் ானுடறிற் சிறுபி னையாகிய ச் டிசநாயனார்
 செய்த ாலைப்பாத பு ணி ா வ் முடிந்தது என்பதன அறியப்
 ம். ஆத ா ா பறமாகிய திரு டிப்புசுனை புரிந்தொ ள் றாயா .

நிபபு. 1. பு ணிய பா ி ன் பய தரு ிது டெ ய்ப ாது ி ம
 மெ பற்றியு. செய்யப்பட்ட வீனை ளி ின் ம டெ ன் ம
 பற்றியு. ாள் ாரது ி ம டெ பற்றியே யாம்.

2. ாமு டத் த் செய்த மாவே ி தி யாகி த் பிரமா
 வி புத்திர. ச லே த் னையு ஒதி உணர்த ி. ப ட்குந்தொ
 ழி் செய்யு ி மயு பெற்ற ி. பிர ன் ிட்டுணு முதலிய தே ாரு
 முனி ாரு அஞ் தத் ஆற்றலு் பெற்ற ன். இத்துணைப் பெரு ம
 யு டய தக் தே தத்தில் விதி ப்பட்ட புண்ணிய கருள் ஒன்றாகிய

என்வி ய அவ் டே தவிதிப்படி த ிருது செய்தும் அவ் டே ன்வி ய விதித், தலை ராகிய சிவபெருமானை மற்து செய்த யா அது சி த்துரோ ராகிய பா ராகி அழிப் ப்படு தாயிற்று. இதனாற் செப்ப னது ப் பற்றிப் புண்ணிய ரும் பயன் தரு தன்று என்பது பெறப்படும்.

3. ரரினிற் பா ன் செய்த பாத ஂ ஂ யாய்த்துச் ச ிசாய னார் மாதுடர். பாலிய பரு முள்ள ர். அ ர் செய்தது டொலப்பாத ஂ. ஆயினும் அப்பாத ஂ தனது ன் மயா அ ிருக்குப் பய ளி இ ி ராததாயிற்று. எ ி ர ில் சி பெருமா அ ர ின் செயலை அறிந்து பு ஂணிய ர க் டொ டி அதற்குப் பயனா ச் ச ிசபபத் த அரு ரினார் இதனாற் பா ி ரு ம் செய்ப னது மென் மபற்றியன்று, கொப் ப ி து மென் மபற்றிப் பய ஂ தரு ஂ பது பெறப்படும்.

பொழிப்பு. புண்ணிய பா ி ன் பயன் தரு து செய்ப் ர் அ ஂ து செய்த வினை ளி ஂ ன் மென் பற்றியன்று. டொள்ப ரது ஂ ம மெ ஂ பற்றியேயா ஂ. அதற்குத் த் னும் ச ிசாயனாரு டே சா ி ரு ிர். ஆதலா ஂ, சி பிரானு டய திருவடிப்பூசையே அன்போடுஞ் செய்யற் பா து.

3. தரணி டே ர ட தி பே லத் தரு ().

இதில் அட ஂகிய விஷய ஂ ஂ:

(). முதல் ஂன் வினைப்பயனைத் தராபதிபோ த் தரு ஂ (). உயிர் ஂ யாவு ஂகும் இ ஂ பத்துப் ஂ ஂ முதல் ஂ ஆணையா ஂ அணையும் ().

மே தனை உ மமு த்தா ஂ விள ஂ ().

அரச ஂ செயலு ஂ முதல் ஂன் ஆணை ிழிப்ப ஂது ().

(b). முதல் ஂ ஂ வினைப்பயனைத் தரணிபோ ஂத், ரு ஂ (-). முதல் ஂன் தரணிபோ இ ஂ பத்துப் ஂ ஂ னு ர்வித்து இரு வினை யப் போ ஂகு ஂன் ().

முதல் ஂன் தரணிபோ த் து ஂ பத்தை னு ர்வித்துப் பா ஂத் தப் போ ஂகும் மு ஂ ம ய விள ஂ ஂல் ().

முதல் ஂன் தரணிபோ இ ஂ பத்துப் ஂ ஂ னு ர்வித்துப் பு ஂ னிய பா ஂ ஂ னைப் போ ஂகு ஂ மு ஂ மை ய வி ஂ ஂ ().

(d). முதல் ஂன் வினைப்பயனைத் தராபதிபோ த் தரு ஂ ()

உயிர் ஂ யாவு ஂகு ஂ இ ஂ பத்துப் ஂ ஂ ஂ முதல் ஂ ஆணையா ஂ அணையும்.

. ம ஂறகளி ச ஂன்சொ லச்சொல் வழி ரா லுயிரை வைக்குஞ் ச ி னறகண்மா ரிரய மிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடும் உ ஂறையுமா பதிக னும்ப ருலகங்கள் யோநிக் கெல் னாம் இ னறவனா னையினு லி ஂ பத் து ஂ பங் ஂ ஂ யவ தாகும்.

(இ ள்): ம ற ள் ஈசன் சொ - டேதா ன் சி பெருமா ன் அரு
ரிய னா ன், அச்சொல் டி ரா உயி ர ன் கு ன் சி ற ன் அ
ரா ன் கு ன் இன்படி நடாத உயிர் னைத் த டித்தற்பொருட்டு அ னால்
அ ம் ப்பட்ட சி றச் சாலை ன், மா றிய - பெரிய ர ன் ளா
இட்ட பணி செய் டார் அவ் டேதா ம் ளில் விதித்த விதி ளி படி
நடப்போர் செ டத்தோடு றயும் ரபதி ள் - செ டத்தோடும் டி
கி றமே மயுடைப இட் ன், உப் பர் உ ட் ன் மேலுள்ள சு ற்க்
முதலியன னாம், யோரிக் டெ ல் ற் - இச்சு ற்க்க ர னை அ ட
யு உயிர் னு டே ய் றி ள் ர உயிர் னு டு, இப் பத் துன்ப ன்
இப் பமு துன்பமு இ ற ன் ஆணையினால் இ ய டது ஆகும் முத
ட் ஆணையின ன் து கூடு டாகு.

குறிப்பு. யோரிக் டெ ல் ற் இன்பத் துப் ப்கள் முத ன் ஆணையி
ன இ ய டது ன் ரா னசி னு டே ய் றி, 112- செய்யுளிற் கூறிய
ரறு இ டு த்தோரு டு எனையோருக்குமா ன் ப் பர் - யோரி டெ
ர ன் னு. யோரி டெ ல் ற் யோரி னையு டய எல் ற உயிர்
னு டு. யோரி தே ன் சீர. அ பூதபரிண பூத ரா பூதசீர
ள். (செ. 126 பார்).

பொழிப்பு. டேதா ன் முத ன் அருளிய னா ன். அவ் னா ன்
ளின்படி ஒழு தாதா த டிப் படுஞ் சி றச்சாலை ன் கர ன் ளா. அ
றின்படி ஒழு கு டார் ம்பெற்று னாழ்கின்ற இட் சு ன் டி முதலிய
மேலு ன் ளா. இச் ன் ரா சி. னு டே றி எல் ற உயிர் னு
கு இன்பத் துப் ப் ன் முத ன் ஆணையாற் பொருந்து ன்.

தே தனை உ மு த்தால் வி ன் ல்.

. ஆணையா ல் னி மன்ன ருமறை முறைசெப் யாரை
ஆணையிற் ற டஞ் செய்து மருஞ்சி ன்ற யி ட்டும் வப்பன்
ஆணையின் ழிசெல் டோருக் கருப் பதி செல்வ நல்கி
ஆணையும் வைப் ப் பெ ன்ரு மாணையே யாணே யேகாண்.

(இ ள்). அ னி ன் பூமியி னாழ் அரச் ஆணைய ல் -
த து அதி ரா த்தியா ன் த்த அரு றமு றசெய்யா ர அரிய
விதிப்படி டாத ர ஆணையி ட் டம் செய்து அரு ன் சி ற
இட் டிப் ப் த து அதி ராசத்தியாலே த டித்துப் பொறுத்தற்
ரிய றச்சாலையிலி ட் டிப் ஆணையி டி செ டோரு
அவ்விதியி டி டப்போரு அருப் பதி செ ட் ன் கி டத்தற்
ரி ன் னு செ டு டெடுத்து, ஆணையு ட் ப் த டி
அதி ராம் செய்யவு ட் ப் பன் கு ஆணையே ஆணே ட்
இராச்சி டெ டும் அ தி ரா த்தியே யா டு டிவிப் துத்
டிப்பது டாகும் அதுபோ முதல் னி டத்து ன் டெ டாள்.

தறிப்ட. அரசு ஈழவித்தலுத் த டித்தலுந் த னு அதி ரரசத்தி யினுற் செய் துபோ , முதல் னும இ பத்து ப னைத் தனது ஆணையி னுல் ஊட்டுவன் எ பது. அர து அதி ரரசத்தி முதல் னது ஆணை கு உ ம ரகு .

பெ ழிப்பு. ட்டனைப்படி நடாத ர அரசு த் து அதி ரரசத்தி யினுலே த டிப்பன். ட்டனைப்படி நடப்போ ர அ தி ரரசத்தியினு ஈழவிப்பன். இராச்சியெ ன் கு இ தி ரரசத்தியினு யா ரயு ஈழ வித்தலுந் த டித்தலுஞ் செய் னன். முத ன் னு அதுபோ டு செய் னன்.

அரசு செயலு முதல் னன் ஆணை ழிப்பட்டது.

. அரசனுஞ் செய்வ தீச னருள் ழி யரும்பா வங்கள் , ரையுளோர் செய்யிற் றீய தண்டலில் வைத்துத் தண்டத் து ரசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர் நிரயமுஞ் சேரா ரந்த நிரயமு நீர் ம யீ. ரம்.

(இ-ன்). அரசனு் செய் து அரசன் டே ந்குறிய ரறு அருப் தி டெ ி முதலிய ிற் தக் கொடுத்த ிறித்த டித்தலு ஈசு அருள் ழி-முதல் னது அருள் ழிப்பட்டதாம். அஃதெ ன் னமெனித் த ரயு னோர் அரு பா ி ன் செய்யின் இப்பூ வியிலுள்ளோர் அரி பர னைச் செய் யி் தீய தண்டலில் ித்து-அரசனு வ் கொடிய த ட்டனை செய்து த ட்த்து ரசெய்து தீர்ப்பன் அ ிந் த டிக்குமிடத்து லு ப் பா ன் செய் யி் இ ன் னு கொடிய த ட்டஞ் செய் ி எச் கொல்லி அப்பாத னை ஒழிப் ப் தூயோர் பி பு சொ ழி நடப்பர் அறிவு டயோர் பின்பு விதிப்படி டந்து நிர மு் சேரார் நரத் தயு் அ டயார் அந்த நிரயமு் ஈது நீர் ஆ் அந்த நரத் டமும் இந்த அரசு ட்டத்த யதாயிரு கு .

தறிப்பு. 1. அரசன் இ ிவு த்திற் குற்றஞ்செய்த ர அக்குற்றத் தின்பொருட்டுத் த டித்துச் சி றயிட்டும் ப்பன். அதனல் அ ிர் செய்த பா ி இ மயிே தீர்ந்து பி் ரகத் த அ டய ரட்டார். ஆதலா் அரசு செய் துத் முத ி் ஆணை ழிப்பட்டது ிறு இ ிே சொ ப்பட்டது. அப்படியாயின் இம் மயிற்செய்த பா ி இம் மயிற்றானே பவி் குமோ டெனின் சி பா ம் ன் இ யிலே பக்கு ிப்பட்டு இ்தச் சரீரத்திற்றானே அ ிற்றின் பயனை அனுபவி் ிண்டியன ராய் ிரு. அப்படி ிருப ினை இ யிலேே அனுபவித்து ஒழித்தலு் கூடு. அ ிவினை ஒழிந்தன யாற் பி பு அத் பொருட்டு நர த்துன்ப் ிர ரட்டாது. அவ் ிரே இப்பொழுது ப் கு ிர ர மறு யிற் ப் கு ிர குமாயி் அது மறு யில் அனுப ிர. இ மயிற் பக்கு மாகி இ யில் அனுபவத்துக்கு ிரு வினை திருஷ்ட மோப போக்கிய ம் எ ப்படு. இ யிற் செய்த வினை ிறு யிற் ப் கு ிர கி

மறு மயில் அனுபத்துக்கு நின் அது அதிருஷ்ட ஃபோபோய்
 ப்படு. இவ்ரு யுமிந் இ ராத்திற் ப்பு ரா
 ஹ் இ ராத்தி அனுபத்துக்கு நு ஹ் ரொலுதற்
 டமிந்நின்று ரா ராதாத்திற் ப்புமூற்று, ஏதேனு ஒரு சம்மத்தி
 அனுபத்துக்கு நிற்கும் னம் அநியத ஃபோபோய்
 எ ப்படு. இப்படி நவீன தீவின எ அனுபத்துக்கு ருதல் மூ
 யாகி நி மூ.

2. பா செய்யிற் றீய த டலில் தத்துத் தண்டத் து ரசெ
 ய்து தீர்ப்ப அந்த நிரயமு நீர் யீதாம்' ஃபு ணியஞ்செய்யி
 னு அத்தற்குரிய ிரி சயி தத்துத் தீர்ப்ப அத்தசு ர் மு நீர் ம
 யீதா எ ப்தம் பெறப்படும்.

பெ ழிபட. இப்படியிதே செய்யு் பெரிய பா ன் ன் அர த டனை
 யினால் ஒழித றலு பி பு அப்பா ன் னுக்கு நர தண்டனையி லா ம
 றலு ர த டனையும் அரச த டனை யப்போ றிருத்த றலு அர
 செய்யுத் டனையு் முத ி அரு ழிநி று செய் தாம்.

(b). முத ி வ்னைப்பயனைத் தரணிபோ த்தரு ன் (-).

முத ி தரணிபோ இ பத்துப் னை றுர்வித்து
 இருவினை யப்போக்கு ன்.

. அருளிண லுரைத்த றாலின் வழிவரா ததன்மஞ் செய்யின்
 இருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
 பொருளுலாஞ் சவர்க்க மாதி போ த்தாற் பு னியந் தீர்ப்பன்
 மருளுலா மலந் டர்க்கு மருந்திவை வயித்திய னாதன்.

(இ ன்). அருளிண உ ரத்த றாலி ழி றாது முத ி ன்
 ருணையின உ ரத், ருளிய டோ ம று ழி ட றாது அத ி
 செய்யி் பா ன் டெய்யி், இருள் உ ர் நிர த்து பத்து இட்டு
 இருள் நிறத் த ரத்திற் செலுத்தித் து பத்தினை றுர்வித்து இரு
 பா ி தீர்ப்பு பெரிய பா ித்தினை ஒழிப்ப பொருள் உ ர் சு ர்
 ஆதி போ த்தா - அந்தா ழி ி று பு ணியஞ் டெய்யி் இ
 பத்து டு ிகிய பொருள் எத்தகிய ிர் முதலிய இட் ளி
 த்து இன்பத் த றுர்வித்த ர், புணி தீர்ப்ப அப்பு ணி
 யத் த ஒழிப்ப இ ி - இன்பத்துப் ளாகிய இ ி ருள் உ ர்
 ம ன் தீர்க்கு மருது - யத் தத்தரும் பு ணிய பா ி ளாகிய
 நோய் ன் இர டினையு தீர்த்தற்குரிய ருத் தா நாத ியித்திய
 முதல் ி ியித்தியன

பெ ழிப்பு. பா ன் செய்யி் முத ி ி து பத் த் டொ த்து அப்
 பா ித் த ஒழிப்பன். புண்ணியஞ்செய்யின், இ பத் த் டொடுத்து அப்

பேழிப்பு. வாசடநூலின் முடி ஒழுக்குமிடத்துப் பிணி ஞாண்டா அந்நூலின்வழி ஒழுநாதவிடத்துப் பிணி ஞாண்டாகித்துப் பத்தருவிக்கு. அப்பிணி னைத்தியம் மருந்தொடுத்து மாற்றின். ஒரு மருந்து கொடாது சாந்திமுதலியம் நம் செய்வித்து மாற்றின். அதுபோல, தேவா. விதிப்படி ஒழுக்குமிடத்துப் பாபன்மன் ள்ந்து பொருந்தா. அங்ஙனம் ஒழுநாதவிடத்துப் பாபன் ள் பொருந்தித்துப் பத்தருவிக்கு. முதலாம் அப்பாபன் ளர் மருந்துன்பத்த அனுபவிக்கச் செய்து அம்ம ஒழிப்ப. துன்பத்த அனுபவி விடாது சாந்திமுதலியம் நூலும் அப்பாபன் ளை நீக்கு.

முதலாம் தாணிபோல இப்பத்துப் பனை நூர்வித்துப் புண்ணியபாபங் ளாப்போக்குமுறைய விளக்க.

மண்ணுள்ளே சிலவி யாதி மருத்துவ ருத்தியோடுந் திண்ணமாயறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ பெல்லாங் கண்ணிய கட்டி பாலுங் கலந்துடன் கொடுத்தத் தீர்ப்பன் அண்ணலு மின்பத்துன்ப மருத்தியே வினைய றுப்பன்.

(இ-ள்). ருத்துபத்தியன், னுள்ளே சிவியாதி இவ்வுத்தியே சிவியாதி னை அருத்தியே தெய்வம் ஆகரவு உறுதியுடையனாய் அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடு சத்திரமிட்டு அறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுன், சிவோய் நாம் சிவியாதி னையெல் ளாபண்ணிய கட்டி பாலு உட்கலந்து கொடுத்துத் தீர்ப்ப. ருதப்பட்ட சர்க்கரையும் பாலு ருந்துடன் ந்து கொடுத்துத் தீர்ப்ப. அதுபோல அண்ணலும் முதலினு, இன்பத்துப் ப அருத்தியே வினை அறுப்ப. - இப்பத்துப் ப ளாகி மருந்த நூர்வித்து இருவினையாகி னோ தீர்ப்ப.

பொழிப்பு. தத்திய சிவோய் னை அறுத்துக்கீறியு. நோய் னைச்சர் ரயும் பாலு ருந்தோடு ந்து கொடுத்துத் தீர்ப்பன். அதுபோல முதலினும் இப்பத்துப் ப ளாகிய ருந்தக் கொடுத்து இருவினையோ ய மாற்றுவ.

4. இளபத பததி லுயிர் பிறந்திறந பேநா. ()

இதி அடக்கிய விஷயம்:

(a). உயிர் ள் சார் நர ளி இப்பத்துப் ப ள் நு ருமுற ம ().

(b). பூதஞ்சரீரம் போனல் உயிர் ள் சரீர னை தெய்வ முற (7).

(c). சார் நர ளுக்குச்செல்ல உயிர் ளி நிலைய உமுத்தா விளக்க, ().

(௩). உயிர் எ ஸ் ர ன் இ ல் இ ன் த் து ன் ப ங் க ள்
நு ரு மு ற மை.

1. பூதனா சரீரம் போனாற் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனா சரீர மாகி யின்பத்துந் பங்க னெல்லாம்
நாதனா ராணை யுய்க் நரகொடு சவர்க்கந் துய்த்துத்
திதிலா வணுவா யோநி சேர்ந்திடுஞ் சேவ னெல்லாம்.

(இ ன்). பூதனாசரீர் போனா் மேற்கூறிய நானுபூதியிலே இப் பத்
துப் ப் னே நு ர்த் தப் பொருட் ப் பொரு்திய பூதபரிணாம சரீர கிய இத்
தா வுட் பு ிங்கியவிடத்து புரியட்டரூபம் தானே குக்கு சரீரமே,
நாதனா சரீரமாகி பூதசாரவுட்பு பூதவுட்பு ளா ாரியப்படுத ால்,
சே ி ல் ாம் உயிர் எ ன் லா ன், நாதனா ஆணை உய் முத் து
ஆணை செலுத்த அவ்வுட்பு ளோடு செ ழு, ார்க் கொடு ரகு இன்
த் துப் ப் ன் எ ா ன் துய்த்த ா ி ர ன் ில் யாதனா சரீரத்
தோடு இன்பத்துப் ப் னெ ல் ாவந் றயும் அவ் ாற்றின் வினைத் தேற்ப.
நு ர்த் து தீது இ ா அனு ாய்-பின்பு அவ்வினைச்சேட் அனுப ித்தந்
குக்குற்றயி ாத குக்கு வுட்போடு பூமியிற் சென்று ே ாநி சேர்ந்
திடு பூதனாசரீரத் தப் பொருந்தும்.

குறிப்பு. 1. பூதனாசரீர் - பஞ்சபூத னு பரிணமித்து உண்டாகிய
சரீர் அது பூமியி் எடுக்குந் தா வுட்பு. பரிணமித்த - ஒன்று பிறி
தெ ா ி ரு தல்.

2. புரியட்டரூப - குக்குமவுட்பு அது த் மாத்தி ரஐந்து
புத்தி அ ாம் னு மூ ற் ஆகி ட்டுக் கூடிய உட்பு. அனு
ப ாவ பரிமாணமுள்ளது. சிருட்டி ா முத்தர் ச ாரா ளவு ிலை
பெற்றுத் தா சரீர் ன் தோ றுதற்கு ார ாயிருப்பது.

3. பூதனாசரீர் பூதவுட்பு. பூத ாடம்பு பஞ்சபூத ளாலு ாப்
பட்டவுட்பு. அது, நாதத் திதே துப் பத் த அனுபவித்தற்குரிய தா
வுட்பு. யாதனை தே தனை துப் ப். ச ார்க் த்திலே அனுபவிப் படு
இப் பமு பிறவித்துப் பத்துகு ஏது நாத ா இ டே யாதனா ரீர்
எப் பது ச ார் இப் பத் த அனுபவித்தற்குரி பூத ாரவுட்பு
குறித்தநி றது. பூதசாரவுட்பு பஞ்சபூதந் ளி ார ளா ாப்
பட்ட தா ரீரம். இ ன் பூமி ா ி ா ன் னு மூ ி ிட்
ளி ல் இப் பத்துப் ப் னே அனுபவித்தற்கு ே ி டப்படு ரீர் தா
சரீரமே ா.

4. அனு ாய் யோநி சேர்ந்திடு ா எ ே உயிர் இ ல் வு த்த
சு குக்கு ரீரத் தப்பற்றி ாரு ன்பதுப் ப் து னு தோ
துறந்து செல் ாதுபோ உயிர் எ ன் தா வுட் விட்டு ானினுடம் ினி
டு (செ. 128.) ே உயிர் ச ார் ா னு யாதனா ரீரத் தப்
ற்றிச் செல்லு ிப் பது பெறப்படு.

6. முட்ட. இத்தாலவுடம்பு நீக்கியவீடத்துச் சூக்கு வுட்பினி றும் பூத ராவுடம்பு பூதவுடம்பு னுடா. உயிர் அவ்வுட்பு னோடு முதல் ஆணை செலுத்தச் சென்று சுநர் ரா ளி இப்பத்து பங்னை அனுபவித்து, அம் நயுவிட்டு மீளவு சூக்கு வுட்போடு பூமி ய அடந்து பிறக்கும்.

(b). பூதஞ்சரீரம்போன உயிர் ரீர னை எடுக்குமுத

7. உடல்விடா யோநி பற்றி யுதிப்பினு முதிக்கு மொன்றிற் படர்வுறு துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து கடனதா் காலஞ் சென்றாற் றெந்ர கதனில் வீழ்ந்தங் கிடருறு முருவா ன்மத் தளவினி லெடுக்கு மன்றே.

(இ-ள்). உட லிடா யோநி பற்றி - (மேற்கூறிய ாறு பூதஞ்சரீர போ லிடத்து ரதஞ் ரீரத் தயு, யாதஞ் ரீர போனவீடத்துப் பூதஞ் சரீரத் தயும் டாது) பூதஞ் ரீராகி இத்தா வுட்பினைவிட்டு ற் றொரு தா வுட்பப் பொரு்தி உதிப்பினு உதிக்கும் பிற்கினு பிற ி ஒ றில் படர்வு உறுது ஒரு யோநியிலும் செ் ராது உறு பா ித்தால் - மிகுந்த பா ித்தா் பாடா் போ் கிடந்து - அது ப்ரு கு ளவு ல்லுப்போ உர்வி ற்கிடந்து, ட தா் ர செ்ரால் அங் கிடத்தற்குரிய ர் செ்று ப்ரு ரா வீடத்து டெ ரகு அதனி் வீழ்து - டொடிய ரத்தி் வீழ்து அ்ரு இடர் உறு அ் வீடத்துத் து புறுதலுமு டு, ன் த்து அளவினில் ப்ரு ரா வினைகீடா உரு ர் டுக்கு உயிர் ள் சரீர னை எடுக்கு.

நிபய. 1. உறு ப ித்தா் : உறுத் மிகுத்

2. பாடா் போற் டத்து ட தாங் ர ள் செ்ரூ பா் ப்ரு ப்பட்டு அத் ப னை அனுபவி்கு ர் ாரு ளவு உயிர் ளுப்போற்கிடக்கும் பது. எ டே இ பற்றிப் பு ணி ப்பயனு அ் ாருத் பெறப்படு.

3. உரு ித் தளவினிடெ டுக்கு : வினை் பல ப்ரு ாமுற்றுச் ார் த் தயு் ரத் தயு் இப்பூமி யயு் ஒரே ர த்திே தரத்த் ாயிரு கு. அங் மாயினு் முத் ிது ஆணையாகிய கி ிசத்தி வினை ளி் டெ் ரோ்கி மெலியவினை ய ிறுத்தி லி வினையின்ப னை் டெ டுத்தற்பொருட்டு, அதற்றே ற்ற பிறவியிற் செ த்தும். அ தாவது ஒரே ர த்திற் சுநர் த் தயும் ரகத் தயு் அ ட தற்குரி பு ணி மு் பா மு் ப்ரு ராகிப் புண்ணிய் ார் த்து கு் பா ி் ர த்துக்கு இழு் டேர் தால் உயிர் இர ிடத்து் ாரே த்திற் டெ் ாட்டா யா் சத்தி அ்விரு ி வினையி் ன் ி டெ் ரோ்கி மெலியவினை ய ிறுத்தி லிய வினை ய்

உடுத்து அதற்கு நற் பிறவியிற் செலுத்தத். உலிய வினை அநியத
ரோப போகிய ன்மமாய்த் தக்கி நிற்கு. (பௌஷ். ப பட. 35).

போழ்ப்பு. இத்தா வுடம்பு நீகியவுடே, வினே ன் ப ய தன
சரீரத் த டாது ந்றுதார தாலவுட் ப எடுத்தலுமு. யாதன
சரீர நீகியவுடே அதுபோ ந்றொரு யாதன ரீரத் த டெத்தலு
முண்டு. இ உ ர் இ டவீடாது நி ழ்த்தலுமுண்டு. இ டவீட்
நி ழ்த்தலுமுண்டு.

(௧). ர்க ர் னுக்குச் செ லும் உயிர் எின் நிலை ய
உ ம முகத்தா விள ல்.

- பன்னக மண்ட சர்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வேரர்
து னுதோன் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
உ னிய வுயிர் லே வுடல்விட்டு வானி னுடும்
மன்னிடு நனவு மாறிக் னவினே மருவு மாபோல்.

(இ ள்). பன் - பாப்பு து னுதோல் (துறந்து செ டதுதே
போல) தா பொருந்திய மு னைய தோலைவிட்டு மற்றொரு தோடு
செ லுத்போ வு அ டச ள் முட் ட (துறந்து செ லு துதே
போ) பற கள் முட் டயாகிய மு னைய இடத்தினைவிட்டு ந்றொரி
டத்துக்குச் செ லுத்போ வு பராயத் த னி பாய்வே ர் யா
துறந்து செ டதுதே போ - பராயப்பிரே சி ள் மு ன்னைய சரீரத் த
விட்டு ந்றொரு சரீரத்திற் செ லுத்போ வும், உ னிய உயிர் எ
ருதப்பட்ட உயிர் எ து டல் விட்டு து வுடாகிய மு னை
உட்பினைவிட்டு மற்றொருட போடு ானி டி மன்னிடு - ர்
ர ளச் சேர்த்திடு, வு மாறி வினை மருவு ஆபோல்
வு ர்வு ரறி னவுணர் ய்து மு த மபோல அறிவு டேறுபட்டு.

நிபபு. 1. ப - பாப்பு மு னை தோலைவிட்டு ந்றொரு
தோலோடு செ லுதல் உயிர் இத்தா வுட் பவிட்டு மற்றொரு து
வுட்போடு செ லுத கிய உட டேறுபாட்டுக்கு உ ம.

2. அண்டச ள் - பற வ மு னையவிட ர ய முட் ட ய விட்டு
ந்றொரிடத்திற் செ லுதல் உயிர் து வுட் பவிட்டுச் ர் நர
ளிற் செ லுத கிய இடே டுறுபாட்டுக்கு உ .

3. பராயந் தன்னிற் பாய்வே ர் பராயப்பிரே சி ள் மு னை
உட்பவிட்டு கிளி முதலிய மற்றொருடம் பப் பற்றுதல், உயிர் இத்
து வுட் பவிட்டுப் பூதசாரவுட்பு பூதவுட்பு னைப் பற்றுத கிய அச்ச
டேறுபாட்டுக்கு உ ம.

4. வு மாறிக் னவினை மருவுமாபோல் வு மாறிக் னவினை
ருவுத் அவ் டச்சே டுறுபாட்டால் மு ன்னே நிகழ்ந்த ட எல் லவற்றை

யுள் மற்து ஈர் ர் னி யிர் அறிவு வேறப்பட்டிருத்தலுக்கு உடைய இப்பூமியிடு நிகழ்ந்த மற்ற உயிர் ஈர் ர் னில் அறியாதிருக்கு என இச்செய்யுளின் கூறியதனாலும் ஸ்டீவன்ஸன் அவர் விற்ற 'மற்து' ச்சி 1904 போதத்திற் கூறியதனாலும் (கு. 2. அதி. 3) இப்பூமியிடு நிகழ்ந்த மற்ற உயிர் ஈர் ர் னில் அறியாத என்பதும் ஈர் ர் னிலே நிகழ்ந்த மற்ற இப்பூமியில் அறியாத என்பதும் பெறப்படும்.

5. ானினும் ன்னும் உ' மயா' ார மும் ன்றது ருவீத்து
உ ர கூறப்பட்டது. ௮-௮௩.

6. னிடும்: ம னுதல் றுதல் டதல்.

பொதிப்பு, மும் னைய தோலாகிய உடலைவிட்டு ந்றொரு தோ ர
கிய உடலினைப்பற்றுப் பாப்பு போ வும் முட் டயாகி மும் னைய இட்
தினைவிட்டுச் செ னு ந்றோரிடத்தினைப்பற்றுப் பற ன் போ வு
மும் னை அச்சினைவிட்டு ந்றோர் அச்சினைப்பற்றும் பராயப்பிரே ன்
போலவும், உயிர் தா னே ராது தூ வுடாகிய முன்னை உடலைவிட்டு
ந்றோருடம்போடு டெ னு ர் னை அ டயு ன். னலின் ட்
ட டற் ற் கலா னு ர் து மறந்து அறிவு டேறுபட்டாற்
போ மும் னை ி ழந்த ற் றயெ ன் றந்து இச் ச ர் ற ன்
ளில் அறிவு டேறுபட்டிருக்கும்.

III. இ வினையில் ணம் (-)

தன்மமோ டதன்ம மாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மயினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே யான்மா வின்றன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலம் ஈட்டிக் காமிய மலமாட் கிற்கும்.

(இ ள்). மும் ஆ ரவினாற் றெய்யப்படு இருவினை ளும்,—
தம்மோடு அத ர பு ணிய பா டி ர தான் இருபயனு
தந்து தா இ பத்துன்ப ளாகிய இருபயனையு தரு தாய்
தி யினு இன்பத்து பினு நாடி ர தீ டி ளைச் செய்
யு பொழுது இன்பத்து ப் ளை அனுபவி கு பொழுது ஆராய் து
அறியப்படு தாய் மும் மே ஆ ரவின் த மும் த்து ஒ றது ஆகி-
அநாதியே ஆ மா ப் பொரு திய மும் னுள் ஒ றாய் ப்
பட்டு மும் ரட்டி ரமிய ரய் நிற்கும் த கு முதற் ரா
உண்டெ பது ரட்டி ரமிய ல் எ ப்பட்டு நிற்கும்.

தறிப்பு. 1. கண்ம ஆ மாவிறை செய்யப்படும் ந வ்னை தீவ்னை
ளாகிய ஆ ரவியமும், பி புண்ணிய பாவ டி ராகுஞ் சஞ்சிதமும் பின்

இப்பத்துன்ப னா ிரு பிராரத்தமும் ஆகிய மூவினை னுே இங்ே
ன்று இருவினை றும் பொது ா கூறப்பட்டுள்ள .

2. ன் மூ தன்மே ாடத் ாகித்தானிரு பயனு தந்து நிற்கு :
ல்வினை தீவினை எனப்படு ன் செய்யப்படு பொழுது திர
பதம் ன்னம் தத்து ி பு லை எ ன்னு ஆறு அத்து ாக்ரு மிட
ா ம் ாக்குக் ாய ளிறை செய்யப்பட்டு, தூ ன்மமாய் ஆ ா
மி ிம் எனப் பெயர் பெறும். இவ் ா ாமி ம் புத்திபூரு ிம் அபுத்தி
பூரு ி என இரு ி ப்படும். அ ியும் புத்திபூரு ி நல்வினை தீவினை
அபுத்திபூரு ி நல்வினை தீவினை எ ஓவ் ான்றும் இவ்விர ாய் ா
கு ி ப்படும்.

பி பு அக் ம் ப் கு ி ப்படுமளவு புத்திதத்த ிம் பற்றுே ாடா
ா ாயிற் ற்டெண்டு கு் குமரூபமாயிருக்ும் இச்சுக்ு பு
ணிய பா ி ன் வும் சுஞ்சிதம் ானவு அபூரு ி எனவு பெயர்
பெறும். ச ஸ் ாரரூப ாய் ி ிறு ப ன் ாடுத்த ா அபூரு ி னப்
படு. சம ார் ம றந்திரு தல். இன்னும் இப்புண்ணி ி பா ிக் ன்
ாதி ஆயுள் போ ம் எ ன்னும மூ றற்கும் ாணமாய் மு றயே ச
தா ா போக் ி ம் னம ி ப்படு. அ் தா ிது, சாதி ஆயுள் போ
எ வு் பேறு இழவு இன்பம் பிணி மூப்புச் சா ாடு (செ. 99) னவும்
சொ ப்படு ி ாயு் இன்னு ப ாயு் அனுப ி ப்படு எ ா
ிற்றிற்கும் இச்சுக்ு த ன் எது ாயிருத்தல். சன ாணமாய்
ி ிறு சரீர் முதலிய னைப் பிறப்பிப்பது. ச - பிறப்பிப்பது. தா
சரீரரூப ாய் ின்று ஆ ிமா ித் தரித்திருப்பது. போக் ிய் விடய
ி ாய் ி ிறு அனுபவி ப்படு ிது.

மேற்கூறிய புண்ணிய பாவ ள் அ ிற்றி ப ாகிய இப்பத்து
ப் னைத் தந்து பய படு ால் ஆதி தவிச் ஆத்தியா ி ி ஆதிபௌதி
னும் முத்திறத்தாற்பல னை ப்படு, பிராரத்த எ ப் பெயர்பெ
று. ஆதி தவி் தெய் ாணமா ிரு இன்பத்து ப் ள். ஆத்
தியா ி ி உயிர் ள் ாயிலா ிரு இப்பத்து ப் ள். ஆதிபௌதி
பூத ள் ாயி ா ிரு இன்பத்துன்ப ள்.

இ ன்னு இத் நல்வினை தீவினை ள் உ ிதி அத்தியா ி
அதி ார்க் மா ிதிரம் ஐ ி ப்படு. அ ிற்றுள் உ வினை
கி ிறு குள தண்ணீர்ப்பந்த அ னசத்திரம் முதலிய செய்த்.
ிதி வினை ேர்வி முதலிய செய்த். அத்தியா ி வினை சி பூ ச
முதலி தெய்தல். அதிமார்க் வினையோ ள் செய்தல். மாந்திரவினை
ந்திரா ள் தெய்தல் ா தூல் ஓதல் முதலிய . இ ிந்து ஒன்றற்
ொ ிறு ஏற்றமு டய . உல வினை ிவிர்த்தி லையிலும் ிதி வினை
பிரதிட்டா லையிலு் அத்தியா ி வினை வித்தியா லையிலு் அதிமார்க்
வினை ாந்தி லையிலு் ாந்திரவினை சாந்தியதீத லையிலும் அட்கும்
உ வினையு் ிதி வினையு் அசத்தபோ னையு் அத்தியானமி

சிவஞானசித்தியர் சுடக் ம.

வினையு' அதிமார்' வினையு' மிச் ரபோ' லையு' ராந்திரவினை சுத்த
போ' லையு' தரு'. இந்த வினை'கு மாறுபட்ட தீவினையாய்
ப்படு'.

3. தீ யினு மி பத் து பினு நாடி ரண நிற்கு : இப் பிறவியி ஁ரு ம தீ னைச் செய்யும்பொழுதும், செ ிம் மு முதலி இ பத்து ப னை அனுபவி கு பொழுதும் அ ிற்றிற் றா முற்பிறவியிற் றெ ய்த வினை தீவினை ன் ன அனுமித்தறி யும்படி நிற்பது இ ன் ி றபடி.

4. மூன்னையா ரவீந்தர் ராமிய ரய்கிற்கு :
 யெப்படுபொருளாதலி அதற்குமுதற் ரா முடெபதுபெறப்
 டு. அரா மூ ப்பட்டி மு னுள் ஒராய்
 அ திநித்த ரயிருக்கு. அ மூ த்தி ராரியமா ய இரு னையு
 மு னுள் ஒராய் ன் ப்படினும் அது ஆதியு அத்தமு உட
 தாதலின் பிரா ராதி என்று ராமிய று ரொ ப்படும்.
 மூ ம ராது ஆ ரவி இச்சா த்தியி ராரியமாகிய வீருப்பு
 வெறுப்பு ரா. பிரா ராதி இ டயறாதோடு நீர்ப்பெரு குப்போ
 த்தொடர்ச் யாய்த் தொ றுதொட்டி ருது. ராமிய மூ த்தி
 சப்த ரய் ரி மு இருவினை ன். ராமிய பது ராமிய
 எ ரீஇயிற்று.

பொழிப்பு. . . நவீன தீவினை ளாச் செய்யப்பட்டுப், புண்ணிய பாகி இன்பத்து பங் ளைத் தருதாய் தீ
நிழு பொழுதும் இப்பத்துன்பங் ளை அனுபவிக்கு பொழுது அனுமிக்
தறியப்படுதாய் முன்னுள் ஒராய் ணப்பட்டுத் தகு
முதற் றா ஒன்று டென்று ஈட்டி ராமிய ப்பட்டு நிற்ப
தொரு.

இது து.

இருவ்னை யநாதி யாதி யியற்றலா னுகர்வா லந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா வருவுக ள் மருவி யார்த்துத்
தருசெயன் மு ற ம யாலே தான்பல பேத் காட்டி
அருவதாய் றின்ற ரன்ற ன்ணையி மர்ந்து செல்லும்.

(இ ள்). இருவினை ந் வினை தீவினை ப்படி இ ற்ற
 ா ஆதி - ம ாக்கு ராய் ளிஹற் செய்யப்படுதலின் தொட
 மு டயதாயும், துகர் ால் அந்த ரு இ ப்பத்து ப ளா அனுப
 வ் ப்பட்டொழிதலின் ாசமு டயதாயும் ந்தான ரய் ருதலி
 அ ாதி பிர ா ாநாதியா ம ார் து ஆண ம த் தப்பெ ருத்
 யா உருவு ள் ருவி மாயா ரரியமா ரீர ளைத் தோற்றுவித்து
 ஆர்த்து உயிர் ளைப் ப்தித்து தருசெ மு ற ாடே நிற்

(இ - ன்). சங் ம் தா ரங் ன் - சரமும் அசரமும் எனப்படும் உயிர் ன்
 தத் த் ந் மத்துக்கு ஈடா த் ன் தங்கள் ந் மத்துக்கீடா ; அங்கு
 அப் பிற் றியிே ; உரு யோரி மாறும் - டம்பாகிய யோரி மாறிப்
 பிற்கும், இ - கு - இ - ன் மாறிப் பிறக்குமிடத்து, அச்ச ராறுது
 னின் - அச்ச ராறுது பிற்கும் என்று சொல்லின், இ - கு ானுடர்
 இயற்றும் பு ண்ணியத்து இன்ப ஈட்டம் - இவ்வு கத்திே ானுடர்செய்
 யு பு ண்ணியத்தி் பயனாகிய இன்ப மிகுதி ய, அ - கு ான் அந்தச்
 ச ர்க் த்திலே. சுரர்களாயோ ரர். ளாயோ அருந்த ார் - தே ர் ளா
 யோ ானு ராயோ அனுபவிப்பார்?

தூிட்ட. 1. க ம் - சரம், இயங்கியற்பொருள். தா ர் - அசரம்
 இய - குந்த் மயில்லாத பொருள் மரம் முதலிய .

2. ரு யோரி மாறு மச்ச மாறுது - மீமாஞ்ச ரில் ஒருசாரார் சீவர் ன்
 பிற்த்திற்கும்பொழுது சரீரங் ன் ாறும் அச் ாறுது ன்பர். அச்ச
 மாறுதெ் பது தே ர் முதலிய எழு ட் பிறப்பு ன் அட் கிய
 உயிர் ன் அவ் ப் பிறப்பில பிறப்பத் தித் தே ர் னிதராயும் மனிதர்
 தே ர யும் இவ் டு மாறிப் பிறத்தல் கூடாதென்பது. அச்ச மூ ரும்

டோழிட்ட. யிர் னின் வினை 'கீடா ப் பிறவுகடோறு' சரீரங் ன்
 ாறுமன்றி அச் மாறுதெனின் புண்ணிய பா ன் னின் பயனை அனுப
 விப்பதெப்படி?

றப்பு.

. நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னி னர்பதி சுரரு லோகஞ்
 சுரர் ளாய்த் துய் ப ரென்னிற் சொன்னவச் சழியு மாகுஞ்
 சுரர்களாய்ப் பலன்க டுய்த்துத் தாமி' குத் தோன்றும் போது
 நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணி டாரே.

(இ - ன்) ரர் உே ர ம் நரர் ளாய்த் துய்ப்பர் என்னி ன்
 ே ர் த்திே மாதுட டி ாகி அனுபவிப்பரெனி் நர்பதி அது
 பூ ே ர யோ , ரர் ளாய்த் துய்ப்பர் எ ன் னின் ே ர் ளாகி அனுப
 விப்பரெனி், சொ ன் அச்ச அழியும் ஆகு ி அழியாதென்று சொ
 லிய அச்ச அழி து டத்தா . ஆ லின் ரர் ளாய்ப் ப ன் துய்த்து
 தே ர் ளாய்ப் பய னை அனுபவித்துத் தெ லைத்து, தாம் இ - குத்
 தோன்று போது - தா மீளவு இவ்வு த்திலே தோ று பொழுது
 ரர் ளாய்ப் பிறப்பர் - மானுட டி ாய்ப் பிறப்பர், அ ரராய் ஞா த்து
 ணிடார் - தே ராய் இவ்வுல த்தின் னை பொருந்திடார்.

பே ழிட்ட. பு ண்ணியப் பயனைச், சு ர் த்திே தே ர் ளாயிருந்தே
 அனுபவிக் ேண்டதெலாஹ் இவ்வுல த்திே னிதராயிரு்து அனுபவி
 ே ேத ாஹ் அச் மாறுத் உண்டெ பது இனிது வி கு்.

(b). உயிர் அச்சமாவும் என்பதற்கு உதாரணம்.

. வண்டிக் காகி மாறு மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய வருவார் தானே வேட்டுவ னாய்ப்பிற் றக்கும்
காட்டுகொள் யோநி யெல்லாங் கன்மத்தான் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லா மிச்சொனீ கொண்ட தெங்கே.

(இ - ன்). மயிர்க்குட்டி ன்னெகளாகி மாறும் - மயிர்க்குட்டி ன் ன்னெ
ளாகி அச்ச மாறும், மற்றோர் செந்துப் பண்டைய மடி ம் தானே - தே
ரோர் புழு தன் பழய மடி மே, வேட்டுவனாய்ப் பிறக்கும் - அச்ச மாறி
தேட்டு னாகித்தோ றும், கொள் - இம் மற் றநீ ன்குடா அறிநா
யா, யோநி ல் ஈ க் க் மத்தான் மாறும் என்றே - உடம்பும் அச்ச
ன்மத்துடேற்பாறு என்றே, சமயம் எல்லாம் கொண்டன - ஈ
ச்சமய ன் னுக் கூறியிருக்க இச்சொல்லீ என் னெ கொண்டது - போநி
றும் அச்ச மாறுது என்னும் இந்தச் சொல்லீ என் னெ மற்றனை?

தற்பு. 1. யிர்க்குட்டி ன் ன்னெ காகி மாறுதலும் புழுதேட்டு
னாகிப் பிறத்தலும் அச்ச மாறுதற்கு உதாரணம். இஃதே அச்ச மாறுதா
து மயிர்க்குட்டி ன் உயிர் ன் ன்ணப்பற மரக் கயிர் ளா வும்
புழு ன் உயிர் ன் னெ ட்டு ளாவிவர்க் உயிர்களா வு மாறுதா ன், டெ
டு குாவி.

2. யோநியெல் லாம் யோநியும் அச்சம்.

பொழிப்பு. உயிர் ளின் ன்மத்துக்கேற்ப அச் மாறும்.

(c). யோநியும் அச்சம் மாறும் பதற்கு உதாரணம்.

. அகலியை கல்ல தானு ளரிபல பிறவி பானுன்
பகலவன் குலத்திற் றேன்றிப் பாரெலா முழுது மா டு
நி ளிலா வரச னாகுஞ் சிலந்திநீ டிலகம் போற்றச்
ச மதி லெலிதா னன்றோ டாவலி யாய்த்துத் தானே.

(இ - ன்). அலிய அலியயா ன், ல்லது ஆளுன் ளெத
முனி ளிட்ட சாப யத்தால் உருவு அச்சம் அழிந்து னானுன் அரி
விட் னு ப பிறவியானுன் பிருகுமுனி ளிட்ட சாப யத்தால் உருவு
அச்சம் அழிந்து ச்ச முதலிய ப பிறவி ளை அடைந்தா னி
திப்பூச்சியா து உருவு அச்சம் அழிந்து ப ி கு த்தி
தோ ளி சூரிய மிசத்தி உதித்து, நிர் இரா அரச ஆகு ஒப்
பிலாத அரசனாயிற்று லிதா அ றே எலியா து உருவு அச்
றாயே, ச அதி பூமியின் னே நீடு உ போற்ற மூவுல
த்தோரு துதிக்குப்படி, மாலியாய்த்து மரபலிச் ரார்த்தி ர
யிற்று.

பொழிபட. உயிர் ள் யோரியு அச்சு ர் றிப் பிற்கு ன்பதற்கு
அ லி ய ல் ர் தும், விட்டுணு பல பிறவி னை அடைத்ததும், சிலந்திப்
பூச் அரகனது லி ர் லிச்ச ர் ர்த்தியானது சான்று ளாம்.

(டு). யே ரியும் அச் முத் ின் விதிப்படி மாறும்.

செப்பினும் மாற வேறு சிலர்விதியாலே கன்மால்

வப்புறம் யோரி யெல்லா மாறிவந் திடாவிந் கென்றின்

எப்படி யானுஞ் செய்தி கிறைகரி யாவ னென்றே

முற்பட மொழிந்தே நெல்லா முதல்வன்றன் விதியே யாகும்

(இ). றே சி ர் விதியா றதச் செப்பினும் - (ர் ன் த்
துகீடா வு) றே சிலர் சாபத்தினு உருவு அச்சு மாறினா
எ று நீர் சொ னீர், ல் லு யோரி ல்லா மாறி
திடா இ கு னி - ஆயினும் ம் ரா மா அ மந்துள்ள உரு
வு அச் றித் தோ ரு எ று இ றீ சொ லின் ப்படியா
ம் யாலும் செய்திக்கு இ ற ரி ஆ ி என்றே உயிர்
செய்யு னுக்கு முதல்வன் றட்சி ர் றே முற்பட
மொழிந்தே மு றே சொ னேம், ஆதலி ல் ர் முதல்
த் விதியே ஆகு சாப யத்தா தல் ற் த்துகீடா தத் உருவு
அச் றுதத் முதல் ிப் பித்தபடியே உ டா யாகும்.

றிபட. 1. ன் ர் - மத்தால் பதுகன் ல் என வி ராமா
யிற்று.

2. செய்திக்கு இ ற ரி ர் ன் உயிர் ள் செய்யு ி னை அறி
து அ ற்றி பயனை அளிப்ப ி முதல் ி எ பது. (பெ. 103, 104
111 114 116 பார்).

பொழிப்பு. யோரி அச் ள் ி ர் த்தா றினு அ
முத் ி விதிப்படி ரு ி ற்.

இதுவு து.

. அவ்வ யோரி றே, றறு மவ்வவ வுலகந் தோறும்

செவ்விதி றறிந்து கன்மஞ் சேர் திடா சி ன் சேரா

இவ்வ தம் பிற் சேர்வு மிறைசெய லானுற் செய்த

எவ்வுரு வுந்த கன்மான் மாற்று னி றவன் றுனே.

(). ி ி னை (சடமாதலி) அ ி யோரி தோறு
அ உ தோறு - அ ி ி வினே ற்ற சரீர ி னையு அ ி
னை ற்ற பு ி னையு செவ்விதி ற அறிந்து ற் திடா றே ரா
அறி அனை றாடா சி றே ரா உயிர் னு அறிவு டப் பொருள்
யினு த றே அறிவின் யா றே அ மாயா றரியமான சரீரங்

கு-உ. அதி உ.] தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடுங்கும் முறைமை. 153

னேத் தாமா ப்பொருந்திக் கன்மப்பயனை அனுபவிக்கமாட்டா. ஆத ா இவ் தம்மில் சேர்வும் இம் ாயாகாரிய ிகளும் கன்மமும் உயிர் னுத் தம்முட் சேர்ந்து ிரியப்படுதலும், இ ற ின் செயல் ஆன முதல் ின் செயலால் என்பது பாரிசேட ின் ியாற் பெறப்படுதலின் செய்த வ்வுருவும் முதல்வன் செய்த எ ிவ ிச் சரீரங் னையும், தம் ன் ா - அ ிர ிர் லீனைக்ேற்ப, இ ற ின்றானே மாற்று ி முதல்வனை மாற்றி ி ாடுப்பன்.

பொழிப்பு. மா ய யயு ிமத் தயு ிரியப்படுத்தி அக் ிரிய னே உயிர் னுக்குச் சேர்ப்ப ி முதல் ிே எ ிப்பது பெறப்படுதலி் முத ின் செய்த எவ் ிச் சரீர னையும் அம்முதல் னே மாற்று ின்

3. தூலவுடம்புகள் தோன்றி ஒடு கும் முறைமையும்; அவற்றின் மூல ாணமும், (7).

இதில் அட் ிக ி விஷயங் ள்:

(a). ப தூலவுட் பு ள் ஒரு குக்குமவுடம்பினின்று தோன்றும் (7)

(b). தூலவுட் பு ள் குக்குமவுடம்பிே சத்திரூபமாயிருந்து தோன் று ().

(c). குக்குமவுட் பிே தூ வுட்புகள் தோன்றி ஒடுக் கு மு ற மைய உ ிமைமு த்தால் விளக் (1).

(d). தூ வுடம்புகளுக்கு முதற் ாணம் மா ய ().

(a). ப தூ வுட் பு ள் ஒரு குக்குமவுட் பினின்று தோன்றும்.

7. மாறியிவ் வருவ மெல் ாம் வருவெ, ங் கேகின் றென்னிற் கூறிய குக்கு மத்தா முருவெனிற் குறியொன் றென்னின் வேறொரு குறியா மாரம் வீரச ி கலியு மாகுந் தேறுநீ யொருவ னாலிச் செயலெலாஞ் சிவனா லாகும்.

(இ ன்). இ ிவரு ிம் எல் ா ிறி ிரு ிது ிே ின்று எ ி னின் இப்பல ி உட் பு ளெல்லாம் மாறித்தோன்று ிது எக்ே ின்று ிறு ிே ிப்பாயின் கூறிய குக்கு த்து ஆம் மேற்கூறிய குக்கும வுட் பினி ிறும் உ ிடா ி; உரு ளனின் - தூ வுட் பு ள் ப ி என் றும், குறி ஒன்று ன்னின் அ ிற்றின் காரணமாகிய குக்குமவுடம்பு ஒ ிறு எ ிறும் கூறுதல் சற் றரிய ிாதத்திற்கு் கூடாது என்று செ ல் லின் ேறு ஒரு குறியா ி ஆர் வீரசங்கிலியு் - (ஒரே பொ ி ி னின்றும்) ேறு தனித்தனி் குறிகளு ிய மாலை ீரசங்கிலி முதலிய ப ஆபரண ன், ஒரு ினல் ஆகு் செய்ப ினது ஆற்றலால் ிறித்

தோன்றுமாறுபோகி னால் முதல் னனது ஆற்றால் இச்செல்லா ஆகும் - ஒரு குக்குமவுடம்பினின்று பரிசுத்தாவுடம்புகளும் மாறித் தோன்றும். ஆதலால், நீ தேறு சற்றரியாதத்திற்கு இழக்கிலை என்பதனை நீ தெளியாயாக.

குறிப்பு. 1. மாறியிவ்வுருவமெல்லாம் ஒரு தென்கேளின் மென்னிற் கூறிய குக்குமத்தாம்: (செ. 126 பாச்).

2. உருவெனின் குறியென மென்னின்: ஒரு குக்குமவுடம்பினின்று பரிசுத்தாவுடம்புகள் என்னெனத் தோன்று என்பது சற்காரியவாதி என்ன ஆக. அஃதாது ஒரு பரிசுத்திலிருந்து பரிசுத்தியின் தோன்றுபது. விட. தன்மாத்திர என்னும் மனம் புத்தி அஃதாம் என்னும் மனமும் சேர்ந்தது குக்குமவுடம்பு. அஃதும், சத்தம் பரிசும் உருவம் இரத்தம் என இவ் தன்மாத்திரைகள் ஐந்து குக்குமபூதங்கள் எனப்பட்டுப் பிருதிவி முதலிய ஐந்து பூதங்களும் அரண்மாயிருக்கும். இத்தூலபூத என்னுண்டான தூலசரீரம். இத்தூலசரீரம் அழியும்பொழுது குக்குமவுடம்போடு கூடிய குக்குமபூதங்களிலிருந்து தூலபூத என்னுண்டாகி, இஃதற்கு வேறு பல தூலவுட்பு என்னுண்டாகுமாதலின் ஒரு குக்குமவுடம்பினின்று பரிசுத்தாவுடம்புகள் தோன்று என்பது சற்றரியாதத்துக்கு மாற்றும்.

பெழுப்பு. ஒரு பொன், ஆரம் வீரசு கிவி முதலிய பல ஆபரணம் தோன்றுதற்குக் காரியிருத்தல்போல, ஒரு குக்கு வுடம்பு பரிசுத்தாவுடம்புகள் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிருக்கு.

(b). தூலவுட்புகள் குக்குமவுடம்பிலே சத்திருபமாயிருந்து தோன்றும்.

குக்குமம் டெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா குக்குமத்தின் ஆக்கியோருடல்கி டப்ப தின்றுடலாக்குந் தன்மக் கோக்கிய சத்தியுண்டா யுடறருந் காலமுற்று நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீண்மர நிகழ்த்து மாபோல.

(இ-ள்). (குக்குமவுடம்பினின்றும் தூலவுடம்புகள் தோன்றுமாறு என்னமெனின்) குக்குமம் டெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா - அச்சுக்குமவுடம்பு டெட்டுத் தூலவுடம்புகள் தோன்று என அஃ, குக்குத்தி ஆக்கி ஓர் உடல்கிடப்பது இஃது குக்குமவுடம்பின் உடலாக் ப்பட்டு ஒரு தூலவுடம்பு கிடந்து தோன்று துமின்று உடல் ஆக்குந் தன்மக்கு - குக்கு வுடம்பினின்றும் தூலவுடம்புகளை உடலாக்கும் தன்மைக்கு உடையாதெனின் மரம் லால் டற்று நீக்கிட மரம் இறுதி லாம் ஒருதலால் டெட்டு டப்ப, பி லோர் ஓர் நீன்மர நிகழ்த்தும் ஆபோ பின்பு அஃ லோர் மற்ருரு நீண்மரத் தண்டாக்குதல்போல ஓங்கிய சத்தி உடைய உடல்தரு குக்குமவுடம்பிலே இயபுள்ள ஒரு சத்தி உளதாய் அத்தூலவுடம்புகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

சு-உ. அதி-உ.] தூலவுடம்பு ள்தோன்றி ஒடுங்கும முறைமை. 155

நூற்பு. 1. சூக்குமம் டெட்டுத் தூந்தோந்ரிடா வித்திே ர்
உட் போது அவ் வித்து அழித்தாற்போல சூக்குமவுடம்பு அழித்த
தூவுடம்பு ள்தோற்றுண்பது.

2. உடார்குந்தம் மோக்கிய சத்தியுண்டாய்: சூக்குவுடம்
பிே தூசரீரன் சத்திரூபமாயிருக்குப் பதற்கு மாத்திரே
உம. ஒக்கிய யோக்கியம் இயபு, தகுதி. ஒக்கிய சத்தி தூ
வுடம்பு ள்தோற்றுதற்கு இயபுள்ள சத்திரூபம்.

பெழிப்பு. டெட்டப்பட்ட மாத்தின் டிரிே மற்றொரு ர்த்தி
ரூபமாயிருந்து தோற்றுத் போ சூக்குமவுட்பிே தூவுட்பு ள்
சத்திரூபமாயிருந்து தோற்று.

(உ). சூக்குமவுட்பிே தூவுடம்பு ள்தோன்றி ஒடுங்கு
முறைய உம முத்தாள்வின்.

விதிப்படி சூக்குமத்தேயுருவரும் வினையாடுங்கே
உதித்திடா வருவ மாக வருவரு மாங்கள் ித்திற்
சதித்தெழு மாமும் வித்துங் கழியும்பின் னழியுஞ்சூக்க
மதிக்கெழு கலை ள் போல வருவது போவ தாமே.

(இன்). வினையால் வினையேற்ப விதிப்படி முதல் வினையாடு,
சூக்குத்தே உருபு சூக்குவுட்பினின்று தூவுட்பு ள்தோன்
று, உருபா இங்கே உதித்திடா சூக்குமவுட்பு இராதவிடத்து
அவ்வுட்பு ள்தூமா இங்கே தோந்ரிடா உருபு ரன் அது
உருபா விளக்கு ரன் வித்தி தித்து மு வித்தினின்று
பருத்த எழுப்புத்போர, மாமு வித்து ழியு அப்படியாயின்
ர அழி அத் மூராகி வித்தம் அழித்போ, பின் சூக்ம்
அழியும் தூலவுடம்பு அழியப்பி சூக்குமவுட்பும் அழியு ள், அப்படி
யன்று. சூக்குமத்திலே தூவ்தோற்றுத் ராத்திரே வித்து மா
மும் உம ய்ரிமுற்று மய்று. அதற்கு மயாடுதனி திக்கு
எழுலை ள் போருது போதாம்-சத்திரானுக்குள்ள லை பதி
னாறிற் ராணமாகிய ஒருலை அழியாதுநிற் மற்றக் லை ள்தோன்றுத
லும் ஒடுக்குதலும்போல மூலமாகிய சூக்குமவுடம்பு அழியாதுநிற் அதி
னின்று தூவுடம்பு ள்தோன்றி ஒடுங்கு.

பெழிப்பு. சந்திரலை பதினாறிற் ராணமாகிய ஒருலை அழி
யாதுநிற் மற்றக் லை ள்தோன்றுதலும் ஒடுக்குதலும்போல மூலமா
கிய சூக்குமவுடம்பு அழியாதுநிற் அதினின்று தூலவுடம்பு ள்தோன்றி
ஒடுங்கும்.

(1). தாலவுடம்பு ஞ் கு முதற் றா ம் அசுத்தமா ய.

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா ன்தற்கு மூல மோகினி யதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிணை மிசையா மெல்லாஞ்
சாலவின் றுரு மான்மாச் சிவத்தினைச் சார் த் போது.

(இ). தா ர் உருவினுக்குச் சூக்கும முதல் தா வுடம்பி
ச் சூக்கு வுட்பு முதற் றா மா அதற்கு மூல மான் - அச் சூக்குப
வுடம்பிற்கு முதற் றா ம் மூ ப்பிரகிருதி அதற்கு மூ ம் மோகினி.
அ மூ ப்பிரகிருதி கு முதற் றா ம் அசுத்தமாயை, அதன் முதற் தா
மே தா விது அசுத்தா யயி முதற் றா ம் மே னான சுத்த
யயி, சத்தி ம் இ மி சயா சத்தியும் சி மும் ஆகிய
இர டும் இ மி அனைத்திற்கும் மே ர், எ லாம் - இச் சுத்தமாயா ர
ரிய கரு அ த்தமாயா பிரகிருதிமாயா ரிய ஞ்மாயி ல்லாம்.
ஆன்மா த்தினைச் சார்ந்த போது ஆ ம் சி த்தினை அ ட்ந்த
பொழுது, ர இன்று ஆம் அ ர் மா ப் பந்தியாது முற்றம்
நீ கு ர்.

நிபபு. 1. தா ர முருவினுக்குச் சூக்கு முதல்: தாலவுடம்பு தால
பூத் ளா ராது. தாலபூதங்களுக்குக் காரணம் சூக்குமபூத் ள் னப்
படு த் மாத்தி ர ளா, த் மாத்தி ர ள் சூக்கு வுடம்பின் கூறு. ஆத
ர சூக்கு வுட்பு தா வுட்பு ளுக்குக் கார னப்பட்டது.

2. அதற்கு மூ ர் - மூலப்பிரகிருதியின் ரியமான ன் புத்தி
அ ராமு த் ராத்தி ர ளு கூடிது சூக்கு வுட்பாதலி பிர
ருதி சூக்கு வுட்பு ரா ப்பட்டது.

3. அதற் மூ ரோ னி அ த், மாயயிலே தோன்றும் லேயி
லிரு து பிர ருதிதோ றுதலால் அ த்தமா ய பிரகிருதி கு காரண
ப்பட்டது.

4. அத் முதற்றா டே தா விந்து த்தமா அசுத்தமா ய
ரா எ பது. 'விந்துவி ராயாகி' (செ. 39 பார்).

5. சத்தி சி மி மி சயா அ கி ரவுயிர் ள் த்துக்கீடா
த்தனு னைப் பொருந்தி ஆணையி மர்ந்து செல் த் தலை ளாய் நின்ற
னன்' என்பது இச்செய்யுளால் குத்து ராட்டப்பட்டது. (செ. 91 பார்).

6. சா வின் றுரு ஆ ரச் த்தினைச் சார்ந்தபோது ஆ ம்
திரு றுணப் பெற்று நிற்கு அருணிலையில் இம் ராயா ரிய ள் அவ்
ரா ம் ப் பந்தியாது நீங்கும் ன்பது பொருள்.

பே ழிப்பு. தாலவுடம்பு ள் மாயா ரியம், சி ின் இ ராயா ரி
ய் றுக்கும் இ டற்றின் ரா மான மா யக்கு அதீதனய் நி று இ டற்
ற் ராயப்படுத்துதோ ளும்.

V. ரண னிள ஓ லபு.

இஃது உயிர் ள் வ்ணைப்பயனை நு ரும்பொருட்டு மாயா ரரியா ரணங் னைப் பொருத்திப் பிறந்திற்று ருமிடத்து முதல் அ ந்ரோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும் மு ற ம கூறுமு த்தா மாய ர னி இலக்கண கூறுகி றது. மாயையின் உ ம 34-ம் செய்யுளின் கூறப் பட்ட யா அதனை இ டே கூருதொழிந்தார்.

இப்பிரிவில் அடக்கி விஷய ள்:

1. முதல் ி தனு ரணதி னை டொடுத்த யிர் னி த் த நீக்குதற்பொருட்டு, (4).
2. அசுத்தமாயயி இல , (1).
3. அசுத்தாயயி ரரியம் (14).
- (). லாதத்து தோ றும்மு ற யும் அத் தொழிலு ().
- (b). நியதி லை வித் த ள்தோ றும்மு ற யு அ ந்நி தொழிலு ().
- (c). அரா தத்து ி தோன்று மு ற யு அத் தொழிலு புருடசத்து மும் அத் இயப்பு, ()
- (d). மூ ப்பிரகிருதிதோ றும்மு ற யு அத் யப்பு தொழிலு, (7).
- (e). மூ ப்பிரகிருதியி தொழிலு புத்திதத்து தோ றும்மு ற மயு அத் தொழிலு ().
- (f). அ ராதத்து தோ றும்மு ற யு அத் தொழிலு யு ().
- (g). ஞா தே திரிய தே திரி தோ றும்மு த யு த்தி தொழிலு ()
- (h). ஞா தே திரி ஞு அ ந்நி தொழிலு ()
- (i). மேந்திரிய ஞு அ ந்நி தொழிலு (),
- (j). ஆன் றவுக்கு விடய நி உ டாக்கு கருவிகளின் ().
- (k). தன்மாத்தி ர ள்தோ றும்மு ற மயு அ ந்நின் தொழிலு புரி ட்ட வுட்பும் (4).
- (l). பஞ் பூத் ள்தோ றும்மு ற மயு அ ந்நின் குணங் ஞு, ().

- (m). புறப்பூதக் என்ன குணமும் தொழிலும் ().
 (n). புறப்பூதக் என்ன டிவும் நிறமும் பீசா ரமும் (7).
 (o). புறப்பூதக் என்ன குறியு அதிதெய் மும், ().
4. தத்து என்ன தொ யும் அ ிற்றின் இப் பும் ().
 5. தத்து என் , ().
 6. பிரபஞ்ச னேத்துந் தத்து சொருப் (1).
 7. பிரபஞ்ச னேத்து ஒடு கு மு ற (-).
 (a). தத்து என் ஒடு கும் மு ற ().
 (b). உயிர் என் ஒடு கும் மு ற ().

1. முத ன் தனு ரணதி னோ டெடுத்தல் உயிர்களின் மலத்தை நீ குதற்பொருட்டு.

4. அரன்விதி யருள தென்றே யறைந்தன னதுவு முன்னே
 த ரநர கருந்து மக் ந்ததுகர ணதி யெல்லா
 வருவதுஞ் செய்த நாதி மல்களில் மருந்தாற் தீர்த்துப்
 பரகதி யதுவுந் ந்து பாதப் யமுஞ் சூட்டும்.

(இ ன்). அர ன் விதி முதல் ி செய்யுஞ் செய் ன் அருளது
 எ ிறு அ ிறந்த ருணையே டே கூறின அதிவு
 அ ருணையு, மு டே த ர நரகு அரு துற முன்பு பூமி நர
 ம் அரிய ச ிர் முதலிய ற்றிடே, தனு ரணதி எல் ரம் (உயிர் என்
 வினைப்பயனை து ர்த்தற்கு வே டப்படு) தனு ர பு டோ னை
 யெ ிர் ிரு து செய்து ர யயினி றுந்தோற்றுவித்து,--அ ிதி
 எ ின் அ ிவுயிர் னைப்பொருத் தி அ ிதி ரய ம் என்
 னு னோ னை இ மரு தால் தீர்த்து த்தனு ரணதி ளாகிய ரு
 ந்து ளினுடே தீர்த்து பர தி அதிவு தந்த பின்னர்ப் பரஞா த் த
 யும் அருளி, பாதப் மு குட்டு செந்தாம ர ம ர்போலும் திரு
 டி யயுந் தரு.

குறிப்பு. 1. அர ன் விதி யருள தெ றேய றந்தன . (செ. 105 பாற்)

2. தனு ரணதி-தனு ரண பு ன போ ன். உயிர் என் தனு ரண
 னைப்பொருந்திப் பூமி ர ிரக் களிடே இன்பத்துன்பங் னை து ரும்
 மு ற மயும் தனு ளின் இயல்பும் இவ் ிதி ரணத்தின் இரண்டாம் நான்
 கா பகுதிகளிற் கூறி, ரண ளின் இயல்பு இவ் ிந்தா பகுதியிற் கூறு
 கின்றார். கரணங் ன் ிரயேயம் எனப்படும். கரணங் ன் ருவி ன், தத்து
 ன்.

3. பர தி டே லான தி. தி ஞான .

4. பாதம் திரு டி, சி ிப்பேறு முத்தி.

பேழிபுட. உயிர்களைப்பொருத்திப் பல மங்கள் நீக்குதற்பொருட்டு முதலின் தனுக்ரணதிகளைக் கொடுப்பன். ஆம் மங்கள் நீங்கியவிடத்துப் பரஞானத்தை விளக்கி முத்தியைக் கொடுப்பன்.

மேலதனை உமைமுசத்தால் விளக்குதல்.

1. . எழுமுடல் கரண மாதிரிவைமல மலம் மலத்தாற்
சழுவுவனென்று சொன்ன காரண மென்னை யென்னிற்
செழுநவ வறுவை சாணி யுவர்செறி வித்த முக்கை [ன்.
முழுவது கழிப்பன் மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னே

(இ-ள்). எழும் ில் கரணம் ஆகி இவை மலம் - மாயையினின்று
தோன்றுகின்ற தனு ரணங் ள் முதலிய இவை மலமாகும். மலம் மலத்
தால் முவுவன் என்று சொன்ன கார ின்னை என்னின் - மல ன்
மங்களை மாயாமலத், ரவே நீக்கு ன் என்று சொன்ன ரணம் யாதெ
னின், செழு ி அறு ி சாணி உ ிர் செறிவித்து ிண்ணுன் அழகிய
ோடிப்புடை யிற் சாணியும் - ிர்மண்ணுமாகிய அழுக்குப் பொருள்
னை நன்கு பொருத்தி, அழுக்கை முழுது கழிப்பன் முன்னிருந்த
தும் பின் ிந்ததுமாகிய இருவை அழுக்கையும் முற்றாகப் போக்கு ின்.
அதுபோல -முன்னேன் மாய கொடு ம ஒழிப்பன் -முத் ினு ராயா
மலத்தின் ரரிய ின தனுக்ரணதி னைக் கொ ி ினை நீக்கு ின்.

பொழிப்பு. அழுக் கக் கொண்டு அழுக்கை நீக்கு ிண்ணுனைப்போல
முதல் ினம் ின்மன்னை மாயேய மலத்தாே நீக்கு ின்.

2. அத்தாயின் இல ினம்.

14. நித்தமாயருவாயேக நிலையதாயகிலத் துக்கோர்
வித்துமாயசித்தாயெங்குப் வியாபியாய் விமலனுக்கோர்
சத்தியாய்ப்புவன போகந் ததுக்ரணமுமுயிர்க் ராய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.

(இ-ள்). மாய - அசத்தமாயானது, நித்தாய் - நித்தமாய்,
அருாய் உரு மற்றதாய், ஏ நிலையதாய் - ஒன்றாயும் அகி த்துக்கு
ஓர் வித்துமாய் உல ி உண்டாதற்கு ஒரு வித்தாய், அசித்தாய் சட
மாயும் எங்கு வியாபியாய் வ்விடத்தும் விராபமாயும், வி ினுக்கு
ஓர் சத்தியாய் - முதல் ினுக்கு ஒரு பரிக்கிர சத்தியாய், பு ி போ
தனு ரணமும் உயிர்க் ராய் ித்ததோர் ம மாய் பு ினம் பே ிம்
தனுவும் கரணமாமக உயிர்களின்பொருட்டு விரித்ததோர் ம மாயும்
மயக் மும் செய்யும் விபரீதவு ி ி உ ிடாக்கு ிதாயுமிருக்கு இல
னையுடையதாம்.

குறிப்பு. 1. நித்தமாய் மாய எல்லா காரிய ினுக்கு ிரா
யிருத்தலின், நித்தம் எனப்பட்டது. காரிய கார ின் இர ிட்டு அநித்
தியம் என்று, உ க் சார்பினிே தோன்றும் ின்றும் கூறும் செனத்
திராந்திகர் மதம் இதனால் மறுக்கப்பட்டது.

2. அரு ாய் பூதங்கள் உரு ாய் நித்தமாயுள்ளன. அப் பூத ளில் உ க் ேண்டும் என்னும் ே ாய்தர் மதமு், உருவாயிருக்குப் பர மாணு ே உலகிற்குக் ாரணம் என்னு் யாயிகர் முதலியோர் மதமு் இதனால் றுக்கப்பட்ட .

3. ஏ நிலையதாய் - முக்குணங்களிலே உ ம் ேதோன்றும் ன்னும் சா கியர் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது.

4. அலித்து ேகோர் வித்துமாய் உ வ த்திற்குக் ாரணம் குனிய ன்னும் மாத்தியமிகர் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது.

5. ஆசுத்தாய் - சிற்சத்தியே உ ாயிரு ு னும் சிவாத்துவித சை ார் மதம் இதனால் மறுக் ப்பட்டது.

6. எ ுர் வியாபியாய் த ன்னிடத்து நின்றத் ேதோன்றிய ாரியப் ெருள் ெளல் ா ற்றிலும் மா ய ியாபித்து நிற்கும் என்பது. 'விர ாயதன் செயலின் வியாபியாய்,' (சி ப்பிர.செ. 22). பரமானுக்கள் வியா ப மாயுள்ளன. அ ா உ கிற்குக் ா ர ன் னும் வசேடி ர் மதம் இத னால் றுக் ப்பட்டது.

7. வி னுக்கோர், சத்தியாய் - பிர ம் ஏ மாயுள்ளது. அப்பிரமத்தின் பரிணாமமாய் உ ே ேதோன்று் என்னும் பாற் றியர் மதம் இதனால் மறு ப்பட்டது. மா ய சடமாயினும் யிர் ளி ம த் த நீ ுதற்கு ு தாய்ச் சிற்சத்தி யப்போ ுரு துணைக் ார மாயிருத்தவி் அது உப சாரமா ச் சத்தி எனப்படு். இதற்குஞ் சிற்சத்தி ுர் ெத ாட்டுதற்கு இது பரி ீரச்சத்தி எ ப்படு். பரி ீர சத்தி ேதாழிற்கு ாரணமா யும் ே ீண்டு ெபோது உப ாரப்படு ாயுமிரு ும் ப்புச்சத்தி.

8. பு ன ெபோ த் தரு ரணமு முயிர் ாய் ாத்த ேதோர் ம மாய் ா ய அநிர் ச ெ ுகூறும் மாயா ாதி ன் த் இதனால் மறுக் ப் பட்டது.

யக் முஞ் செய்யு் ுள் ஒரு ாரார் ா ய ஆண ம ெபோ ய்் செய்யு் ெப்ர். அ ா றுத்தற்பொருட்டு ய் ும் ென்றார். ுர் சகி ானது ு ெ ு ுர் விபரீத வு ர்வு. உ ு மா யயி ெபாதுவிய் ப உணர்த்தி நி ெறது சிறப் பியல் பயன்று.

பொழிப்பு. உ கிற்கு முதற் ா னப்படு் மா நித்தமாத் முதலிய இ ு னையு ட தா்.

3. அ த்த ா ா ாரிய (மாயேய்) ()

(). ா தத்து ம் ேதோ ு ு ு ற மயும் அத் ேதாழிலு்

மா யயிற் கால ேோடு நியதிபின் கலாதி ேதோ ு ம் ஆயவக் கால ுன்றா யாக்கியு மளித்தும் ெோக்கிக் காயமோ ெலகுக் ெ ல்லாங் ாலசங் ெ யிணைப் பண்ணி ாய ுணை யா ே நடத்திடுஞ் ச த் த யெல் ா்.

(இ ள்). மா யயி ர் - மேற்கூறிய அ த்தமா யயினின்றும், ரா
 டோடு நியதி ரா தத்துமும் நியதிதத்துமும் பின் ராதி தோன்
 றுப் பின்னர் லேழுதலிய, த்தா ி ளும் மு றயே தோன்றும், ஆ
 அக் ரா ம் - தோன்றிய அக் கா தத்துமானது. மூன்றாய் இறந்தா
 நிழ் ரா எதிர் லாம் என முத்திறப்பட்டு, ஆங்கியு் அளித்து
 போங்கி த் குக் கீழுள்ள பிரபஞ்சமனைத் தயும் தோற்றுவித்தும் நிலை
 பெறுத்தியு் ஒடுங்கியும், ராயமோடு குக்கு எல் லாம் ராச் சினைப்
 ப் ணி - உடலுயிர் ள் அனைத்திற் றா ராய ற யச் செய்து, ராய
 ன் ஆணையாடு - முதல் ிது சத்தி ராடு, ச த் த எல் லா
 டத்திடும் சடமுஞ் சித்து ராகிய பிரபஞ்சமனைத் தயும் டாத்தும்.

குறிப்பு. 1. அசத்தமாயா ராயிம் - னு ரணபு ி போ ள். அ
 மாயேயம் எ ப்படும். இச்செய்யுள்மு. 158-ம் செய்யுளீறா அ த்த ராயா
 ராயிமா ர ள் (த்தா ி ள்) தோ று மு ற மயும் அ ிற்றி
 இ ண்ணம் கூறப்படுகின்றன. மாயேயம் மாயா ராயிம். மாயா
 பகுதி. எய - விகுதி.

2. யயிற் லாமோடு நியதிபின் லாதி தோ று : அசத்த
 ராயையினி று ரா ி நியதி லே என்னும் தத்தா ி ளு லேயினி று
 வித் த என்னும் தத்தா ி மும் பிரகிருதி ராயு் வித் தயினி று அரா
 ம் என்னு் தத்தா ி மும் ரோ ி று. இது சிருட்டிக்கிர ம். மா யயி
 லிருந்து லேயு் ரா மும் நியதியும், லேயிலிரு்து வித் த முதலியனவுந்
 தோ ி று என்ச் சில தூல் ள் கூறு. அது பிரவிருத்திகிர பற்றியது.
 பிரவிருத்திகிர ம் - ஆன் ரா னுக்குப் போ து ர்ச்சி யச் செய் யு் கிரமம்

3. ஆய அக் ரா மூன்றாய் லால் நித்திய ப் பது ர்
 டொள் . அதனை மறுத்தற்பொருட்டு இறந்தா ி முதலிய ரா மூன்
 றாய் ரா ி ரார். அசேதனப்பொருள் அனை ராயின் அ து அழிவு டத்தா
 கும் என்பது சித்தாந்தம். ஆய ஆகிய தோ ி ரிய.

4. ராச் சினைப் ப் ணுத் உடலுயிர் ள் தோ ி று ரா த்
 தயு் நிற்கு ரா த் தயு் அழியுந் ரா த் தயு் ராயறைமெய்தல்.

5. நாய ன்ணையாடு டத்திடுஞ்ச த் தயெல் லா - ராச் சடாத
 ரா மு. னது சத்தி ரா அதிட்டிப் ப்பட்டு மேற்கூறிய ராறு பிரபஞ்
 சத் தா ரி ப்படுத்திப் பது

பே ழிப்பு. அ த்த ராயினி று ரா ி முதலிய தத்தா ி ளுள்
 ி. அ ிற்றுள் ரா னானது இற், ரா ி நிழ் ரா ி திர் ரா ி எ
 முத்திறப்பட்டுத் த் குக் கீழுள்ள பிரபஞ்ச னைத் தயுந் தோற்றுவித்து
 நிறத்தி ஒடுங்கியு், உடலுயிர் ளுக்கு ரா ரா ற செய்து முதல்
 ன்ணையினாடு அதிட்டிப் ப்பட்டு இ ி பிரபஞ் னைத் தயுஞ்செலுத்
 தாநிற்கு்.

(b). நியதி லே வித் த ள் தோன்று மு ற மயம்
அ ிற்றின் தொழிலும்

. நியதிபின் றோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும்
அயர்விலாக் லேபின் றோன்றி யாணவ மொதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித் த
உயர் லே யதனிற் றோன்றி யறிவினை யுதிக்கப் ப ணும்.

(இ - ன்). நியதி பி ன் தோ ன்றி நியதிதத்து ிம் ர தத்து ித்தின்
பின்னா மா யயினின்றும் முத் ி ஆணையாடே தோ ன்றி ம
நிச் ய ப ணி நிற்கு ி அ ர ிர் செய்த ன் அ ர ிரே நு ரு று
நியமிக்கு பின் அயர்வு இ ி லே தோன்றி அத பின் அம் ர யயி
னின்றி சோர்வில் ர த ர தத்து ி தோ ன்றி, ஆண ிம் (றிதே)
ஒ த் தி ஆ ித் தச் சிறிதே நீ கி சித்தி செய் புரி கிரி ி
த்தி சிறிதே தெரிவிக்கு ஆண் றவி தொழி செய்யு கிரியாசத்தி விட
ய னோப்பொருந்தும்படி அதனை ஏ தேச ர ய் விளக்கி நிற்கு வித் த
வித்தியாதத்து ி, யர் லே யதனில் தோ ன்றி மே றான அ லையி
னின்றி தோ ன்றி அறிவினை உதி ப் ப ணும் அவ் ி றவி ன் ஞான
சத்தி ய விள்கி அப் போ னே அறிச் செய்யு .

நிபட. 1. நியதிதத்து ி ன் த் த ி ர்ந்து அ ி பயனை ஆன்மா
தப்பாது அனுபவிச் செய்யு . அ ி த ிது ஒரு ிர் செய்த ன் த்தி
பயன் றே றொரு ிரை அ ிய லு ி அ ர ிர் செய்த ன் த்தி பய
அ ர ி ர விட்டு நீ ி ற லு ி ஏ று லு ி கு றய லு ி பொருத்
செய்த .

2. ர தத்து ி ஆண ித் தச் சிறிதே நீ கி ஆன்ம வி கிரியா
சத்தி விள்கி வினை கிட ிரு போ னோப் பொருத் தும்படி அப்
போ னிற் செலுத்தி நிற்கு . ஆ ிமலத் தச் றிதே நீ கி ஆ ி
வின் கிரியாசத்தி விளக்குதலும் விட போ னிற் றெ லுத்துதலு
லையின் தொழி ி .

3. வித்தியாதத்து ி ஆ ி ிவுக்கு புத்தி ி இ ியிடு ி ிறு
புத்தியின் றயி ித் த விட போ னே ஆ ி ிப்பொருத் தும்படி அ
ி ிவுக்கு அறி ி உதிச் செய்யு . ஆ ி ிவின் ஞா த்தி யச்
றிதே விள்கிப் போ னே அறியச் செய்த வித் தயி தொழிலா .

பொழிப்பு. அ த்த ி ர யயினின்றி ர தத்து ி தோன்றியபின்
அ ி ர யயினின்றி நியதிதத்து ி தோ ன்றி அ ர ிர் செய்த ன்
அ ர ிரே நு ரும்படி நியிக்கு . அத பி ி அ ி சத்த ி ர யயினி ிறு
லே தோன்றி ஆண ித் தச் சிறிதே நீ கி ஆண் றவின் கிரியாசத்தி ய
விள்கி விடய னோப் பொருந் செய்யு . அக் லையினி ிறு வித் த
தோன்றி ஆ ி ம ி ி ஞா சத்தி ய வி கி ிடய னே அறிச் செய்யு .

(6). அரா தத்து ம் தோ ற் று ம் மயம் அதன் தொழிலு
புருடதத்து மும் அத் இயல்பு.

1. விச்சையி னராகந் தோன்றி வினைவழி போ த் தின்
இச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமூன் மருவி யான்மா
நிச்சய புரு ஞாகிப் பொதுமையி னிற்ப னன்றே.

(இ ள்). விச் சயின் அரா ம் தோ ி மெற்கூறிய வித் தயினி
றம் முத ினோ ி அரா தத்து ம் தோ ி வினை வழி போ த்தி
ண் இச் ச ப் ப் ணி நிற்கும் (ஆ ரவி இச்சாசத்தி ய விள்கி)
வினைகோ ிரு போ ிளிகே இச் ச ய உ ட் ி நிற்கு
தொழி அறிவு இச் ச மூ ற் ம் ிச்சபோது இ ி லைமுதலிய
மூ ற் ஆ ரவி கிரியாசத்தி ஞா சத்தி இச்சாசத்தி மூ ற் னையு
விர்கி விடத்து இச்சா ஞா க் கிரி மும் ருவி-அவிச்சா ஞான
கிரி ள்போ களி உ மு மாகி ஆ ர ஆ ரா தா நிச்ச
புருடனாகி- ப் போ ினை அறியத்த ி மயு ட தாய்ப் புருட
தத்து ி ப் பெயர்பெற்று, பொது மயி் நிற்பன் அ ிற் றப் குத்
தறித் து ருத் யி் ிறப் பொதுத்தன் யுற்றிருக்கும்.

திற்பபு. 1. மு ருவி உ மு ராய் டே னேகி. உ மு ராத்
டே னே ி வியத்திகே சித் த யிருத்த

2. ஆ ர நிச் யபுருடனாகி: ஆன் ர பஞ் ஞ் னாய்ப் போ
ளி் மு மாய்நிற்கு உயிர். அ ன் து மத் த ி ரயறுத்து நி யித்து
நிற்கு ர நியதி னையு இச் ர ஞானக் ரி ய னை வி கிநிற்கு
அரா வித் த லை னையு பொருந்துதலினற், பஞ் ஞ்ச ப் படு
பஞ்ச ஞ்ச ி ஐந்து சட் டயு டய ி. இத் தத்து ி னை தயு பொ
ருத் திப் போ ில் உ மு ராயு அ ிற் ற அறி த்த ி
யு டயதாயுமிரு கு அ தரத்தி ஆன்மா புருடதத்து ி ன் ப் படு
நிச்சயித் த் அளவிதத் ட்டிட்டறிதல் புருடன் - பெளருஷமு ட
ி. பெளரு ி. ராதிதத்து ி ன் னோடு அவித் தயாதி
னோடு டிப் பிரகிருதி ப் புசித்தற்கு உத்தியுத்தனையிருக்கிற ி புரு
ட ி னு சொ ப் படு ி. (பெளஷ. 402). நிச்சய புருடனா
எ ி ி பாட். இதனை ி றாள்ளுமிடத்துப் போ ினை நிச் ப்
ண ில் மயு டயனாய் ி ன்று பொருளு ர்.

3. பொது யி னிற்ப ராதி னை கூடுதலினற் ற் திருத்த
மும் அவித் தயாதி னைக் கூடுதலினற் போத்திருத்த மும் புருடனு
கு டாகு. (பெளஷ. 404). போத்திருத்த மி் ி ராதி னை
கூடி ித்திருத் ம் ரத்திர ி டதலினல் 'பொது மயினிற்ப

எ ி ழார். அவித் தயாதி அவித் த அ ி ழார், அ ி ழா ஆ ச றோபம் பன. இ ி பஞ்சக் கிவேசம் என்று ஜ்வை குற்ற ன் என்றுஞ் சொல் ப்படு. அவித் த - அஞ்ஞா ி. (குறன். அதி. 36). ர்த்திருத் து ி - செய்ப ி தன் ம. போத்திருத்து ி உ ப ி த ம, போக று ர்ச்சி கு வினைமுத ாந்தன் ம.

பொழிப்ட. வித் தயினின்று அரா தத்து ி தோ ி றி ஆன் ாவின் இச்சாசத்தி யவிளக்கிப் போ ி ளில் இச் ச ய ண்டா ி கு. இ ி னம் லையாதிதத்து ி ளினால் இச்சா ஞானக் கிரி ய ள் வின் ப்பெற் றுப், போ ி ளி ி மு மாயு அ ி ற் ற அறியத்த ி யு டய தாயுமிரு கு ஆ ி ழா புருடதத்து ி எ ப் பெயர்பெறு.

(4). மூலப்பிரகிருதி தோன்று மு ற யும்,
அத் இய பு தொழிலு.

7 வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையிற் றேன்றித் தருங்குண மூன்றா யொன்றிற் றுன்மூன்றாய் மும்மூன் றாகும் இருங்குண ரூப மாகி யிரையந்திடு மெங்கு ான்மாய் பெருங்குண வடிவாய்ப் போ சாதனம் பெத்த மாடே.

(இ ள்). மூலப்பிரகிருதி - அதன்பின் மூ ப்பிரகிருதியா து ாரு குண டி ாய் - தன்னிடத்துத் தோன்று கு ி ளின் அவியத்த டி ாய் லையின்தோ ி றி சி டருத்திரி அரு ாற் லையினின்று தோ ி றி, தரு குண மூ றாய் த னால் வியத்த ா த்தாப்படு கு ி ள் சாத்துவி ிராசத் தாமத் எ மூ ி ய், ஒ ி றி தான் மூ றாய் ஒவ்ொன்றிலு தா மூ ி யாய் மும்மூ றாகு ஒ பது ி யாகு இரு குண ரூபமாகி கும் இ யந்திடு - அ மூ ப்பிரகிருதி பெரி குண டி ாகி எவ்விடத்து ி ற்து நிற்கு, ஆ ி ழப் பெரு கு டி ாய்ப் போ சாத பெத்த ா - அதன ஆ ி ழப் பெரிய கு டி ாவீ தாய் அத் போ த்திற்குச் சாதனமா யுள்ள தத்து ி ள் னும் போ கியப்பொருள் னு பந்திக் ப்பட்டுநிற்கு.

திறிப்பு. 1. ாரு கு டி ாய் மூ ப்பிரகிருதி லையிற் றேன்றித் தருங்குண மூன்றாய்: மூ ப்பிரகிருதி ா து அரு பினிடத்து மணம் விளங் ாமல் அட கி ி றுற்போ த் த னிடத்துண்டாகிய கு ி ள் சிறிதும் விள ாம் அவ்வியத்த கு டி ாயுள்ளது. அவ் த்த டெ ளிப்படாதது. அ - இ ம. வியத்த டெ ளிப்பட்டது. கு ி ள் வியத், மாயு, பிரிந்து தோன்றாது ச மாயுமிருக்கும் நிலையிற் கு தத்து ி ள் எ ப்படும். அவ்வியத்த ாயுள்ள குண ி ளின் சாயியம் பிரகிருதி. எ ி று, வியத்தமாயுள்ள கு ி ளி சாயிய குணத்தது ி ி றும் பெனஷ்கரம் கூறு (பெனஷ்க. பும்ஸ்த 1.). சாயி - சமநிலை. இ ி று

கு தத்துவம் பிரகிருதியினி லு தோன்றினும் இஃ இர ிடிற்கும்
 றொருபத்தால் றேறுபாடி மயின் (பௌஷ். 428) இ ிற் றப் பகு
 றாது ஒரு தத்துவமா றொ டனர் இந்நா றசிரியர் பது, 160-ம்
 செய்யுளின் 'புமா' கீழே மூன்றாய தத்துவம் என்பதனாலு ிருந்
 செய்யுளின் 'புத்தியவ்'யத்திற் றே றும்' பதனாலும் அறியப்படும்.

2. ஒ ிற்றிருள்மூ ிறாய் மும்மூ ிறகு : சாத்துவி த்திற் றாத்து
 ி இராசத் தாமத் இராசத்ததிற் சாத்துவி ம் இராசத் தாமதம்,
 தாமதத்திற் சாத்துவி இராசத் தாமத் என்பன. முக்குணங்களும்
 ஆன்மாக்க ளைப்பொரு தி அ ிரார் த்துக்கிடா வருவிக்குஞ் செய் க
 ளா ளன : சாத்துவி கு விருத்தி ள் பதினாறு. அ ி (a). தரியம்
 (அ யாதுநிற்ற்) (b). ம் உறுதி ராய்நிற்ற்ல் (c). சாமர்த்தி (d).
 றெ (e). றொய்ம் (f). மகிழ்ச் (g). நேர் ம (h). த்தி (i).
 பு ன்ணியமுயற்சி (j). றொறு ம (k). கிரகித்த கமற றாதிருத், ல் (l).
 றோதுஹெ ன்ற பந்த ந்ம மு ட ம (m). முத்திபெற றே ி றெமென்
 னு றோ இச் ச (n). புற் ற றை அடக்குதல் (o) அ ி ர
 றை அட்குதல் (p). றெரு றுணை என்பன. (பௌஷ். 430).

இராசதகு விருத்தி ள் ஒன்பது: (a). யா ன் எனது னு அபி
 மான (b). றீரத்த ம் (c). றொடு (d). றெருமுயற்சி (e). றுச்சனை
 (f). திடமு ட (g). இர ிமி (h). றோ மு ட (i). இடப்
 மு ட என்பன. (பௌஷ். 431).

தாமதகு விருத்தி ள் ஒன்பது: (a). றிரி மி னை (b). சோம்பல்
 (c). உறோபமு ட ம (d). றோட் றொ ி (e). த் னைக் றெ றா ி ர
 றெண் ல் (f). அதி ரித்தி ர (g). ற் றித்தால் ருந் சோப் (h).
 றே றெசய்தல் (i). மூடத்த ம். (பௌஷ். 432).

முன்சொ லிய ஒன்பது கு ிரு இ ி முப்பத்துநான்கு வி ற்பங்
 றுள் அட ி. இ ிவ ம் மூன்று கு ிரு ஒ ிபதா வு ி முப்பத்து
 நா றா வு இ ினு ப றா வு விரியு ி.

3. இரு குண அளவி லாத குண ன்.

4. ிகும் இ யந்திதும் மூ ப்பிரகிருதி த் னிடத்துத்தோ றிய
 தத்துவ ன் பே கியப்பொரு ள் ன் ன்ப ற்றேடு ஆ ம் றோடு
 இ யந்துநிற்கும் பது.

5. றோ சாதன றெத்தமாம்: முக்குண ிரு புத்திமுதற் பிரதி ி
 யீருன தத்துவ னையு ி றோ ப்பொரு ள் னையு ி வியாபித்து அ ிற்
 றேடு ிந்துநிற்கு ன் பது. முக்கு ிரால் வி றாபி ப்படாமலு ி,
 ிந்த ஒரு குணமா ிதி றா லு யாதொரு சடபதார்த்தமு மிவ்வு த்தி
 விவ்வே. (மிருகே ந். 84). சாதன ிதுணை றாரன்.

றோழிப்பு. மூ ப்பிர ருதி லையி றே தோ று. அ ிது அ ிவ் த்த
 கு ிடி றாயு ள்ளது. முக்குண ினைத்தோற் றுவிக்கு. இ ிகுணங் ள் ஒ ி

மொன்று மூ யாய் ஒன்பதாகும். அஃது பெரிய குணவடிவாகி நின்று ஆன்மாவையும் தத்துவங்களையும் போகியப்பொருள் வையும் பந்திக்கும்.

(e). மூலப்பிரகிருதியின் தொழிலும் புத்தித்தத்துவம் தோன்று முற்றமும் அத் தொழிலும்.

சித்தமா மவ்வி யத்தஞ் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யும்
புத்தியவ் வியத்திற் றேன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துரிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும்.

(இ - ள்). சித்தமாம் அவ்வியத்த - மேற்கூறிய ாறு குணவடிவான் றிச் சித்தவடிவாயும் நிற்கு மூலப்பிரகிருதி சிந்தனை அதுவு் செய்யு் ஆன்மாவைப் பந்தித்தே யன்றி அமற்றிற்குப் போ சிந்தனை யய் உண்டாக்கு புத்தி அவ்வியத்தி் தோ றி புத்தித்தத்துவப் பிரகிருதியிே தோன்றி, புண்ணிய பாவம் சார்ந்து - அவ்வயின் ள் செய்த புண்ணிய பாவஞ்கேற்ப, தத்துவச்சயமும் பண்ணி விடயவளை இது அது ிறு தீர் ாணித்தும் வருஞ்சக து் றோப் பித்தினி் யங்கி அவ்விடய வ்ளால் ாரும் து் றோ வ்ளகிய மயத் தில் அழுந்தி, ஞானக் கிரியையு் பேணி நிற்கும் ஆன்மாவி் அறிவையும் தொழிலையும் விருத்திசெய்து நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. சித்தமாவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யும்: மூலப்பிரகிருதி குணவடிவாய் நின்றே ய் றிச் சித்தவடிவாயும் நிற்கும். குணவடிவாய் நின்று முகுணவ்வையுந் தோற்றவி் ஆன்மாவைப் பந்திப்பொருதி அக்குண வின் பாய்நிற்கும். அது தத்துவவடிவாய்நின்று போ சிந்தனைய உண்டாக்க, குண வின் யமாய் நிற்கு ஆன்மாவிடபாவனை அறிந்து இச்சித்து அமற்றில் அழுந்தும். சாத்துவி குணம் விடயபோவ்வை அறியச்செய்யு். தமோகுணம் அப்போ வின் இச்சை உண்டாக்கும். இராசகுணம் அப்போவ்வைப் பற்றச்செய்யும். மேற்கூறிய ாற்றி அவ்வியத்தத்தி ி்று சித்தத் தோன்று ளைப் பொருள்கூறின், புருடதத்துவத்துக்குக் கீழுள்ள தத்துவ ள் இருபத்து நான்கு என தூலாகிரியர் கூறுத ாலும் (செ. 160), புரிய்பட்ட வுட்பிற்கு ார வாயுள்ள தத்துவ ளுள் “சித்த” றேர் ப்படா மயாலு் (செ. 154), ‘சித் தவினை யம் ந்துதரு மனொழிய ாகுப்பொணுதே’ ப் புடதூ ாகிரியர் கூறுத ாலு் (சிப்பிர. செ. 43). சித் தனையதுவுஞ் செய்யும் என்றதனால் உம் மபற்றிச் சித்தத்திற்கு றுமொரு தொழிலுளதா ப் பெறப்படுதலாலும் அது பொருந்தாது.

2. புத்தியவ்வியத்திற் றேன்றி - புத்தி கு தத்துவத்திே தோ று மெ று மெ ள ி ர் கூறு். இந்நூ ாகிரியர் பிரகிருதியையும் அதனிடத்

துத் தோ ஹ் குணங் னையும் ஒரு தத்து மா ன் கொண்டனராதலின்
'புத்தி அவ்வியத்திற் றேன்றும் ன்றார். அவ்வியத்தத்தில் என்பது அவ்
வியத்தில் என வி ரா யிற்று.

3. ஞா க் கிரி யயு் பேணி நிற்கு - இத் திரிய ி ள்வாயிலாச வரும்
விடய னைப் புத்தி நிச்சயி, துத், தன்கு் ஆன்மாவுக்கும் இ டயே நிற்கு
வீத் தயின்வாயிலா. அ ி ஆன்மாவின் அறிவு தொழில் ஞக்கு
அனுப மாகும்படி செய்யு் என்பது. வீத் க - ஆன்மாவுக்கு அறி ி
எழுப்பு் வீத்தியாதத்து ி. பேணுதல் - ளர்த்தல் விருத்தி யெதல்.

டொழிப்பு. மூலப்பிரகிருதி சித்தரூப ிய்நின்று புருடனுக்குப் போ
ந்தனை யயும் உ டாக்கு். புத்தித்தது ி பிரகிருதியிே தோன்றி.
உயிர் ள் செய்த புண்ணிய பா ிங் ஞக்ோ விடயங்ளை நிச்சயித்து
அ ிற்றிே ய்கி அ ி ஆன் மாவின் அறிவு தொழில் ஞக்கு வி ய
ா ிப்படி செய்யு்.

(f). அ ிங் ராதத்து ிம் தோ ஹ் மூ றமையும்
அத் தொழிவு் பிரிவு்.

1 . ஆ ிகாரம் புத்தி ின் ணுதித்தகந் தைக்கு வித்தாப்
ஈங்கார்தா னெ ன்னோ டொப்பா ரென்றியா னென்ன தென்றே
நங்காதே நிற்குந் தானு மூன்றதாய் நிகழு மென்பர்
பாங்கார்பூ தாதி வகா ரிகந்தைச தந்தா னென்றே.

(இ-ள்). புத்தியின் ன் ஆ ிரர் உதித்து மேற்கூறிய புத்தித்தது
வத்தினின்றும் அ ிராதத்து ிம் தோ ி அ ித் து வித்தாய்
அ ித் தயுறுதற்கு மூ ிர மாய், ஈக்கு ஆர்தா ன் னோடு ஒப்பார்
எ ிறு - இப்பூமியில் யா ிர்தா ன் னோடு ஒப்பார்? ஒரு ிருமில்லை ிறு
ருக்குற்று ிர ன் து எ ிறு - யான் எ து ிறு அபிமா
னித்து ிந்ாதே நிற்கு் ஆ ிர வவிட்டுநீ ிதுநிற்கு், தானு்
அ ி ிரமூ ிபாக்கு ஆர் பூதாதி (குணே ிற்று மபற்றிப்) பகுப்
பிணையு ட பூதாதிய ிரமூ ி ிரிம்-ஐ ிரிம் ிரமூ ி
தசத் ிறு த த ிரமூம்என்று, மூ ிறதாய் ிமூம் ிப்
மூத்திறப்பட்டு விளங்கு் எ ிப் பெரியோர்.

குறிப்பு. 1. அ ித் த செருக்கு அபிமான். செருக்கு யா து
பிறரொரு ிர் னையொப்பார் இப்புவிவிலி ிலை எ ினு் இய் பு. (ிப்
பிர. 43). அபிமானம் யா ிது ினுந்த் ம. அது இத்திரிய ிள்
ாயிலா ிந்த விடய ிளிரொ ிற் புத்தி நிச் யிக்குமிடத்து ிான்
அறி்தே் அவ்வுது எ துபொருள் மதித்த். அ ிநா ி. தா
த் ம. செருக்குறுதலு் அபிமானித்தலு் அ ிரத்தின் தொழி ிர்.
“ஈங் ராதா னெ ன்னோ டொப்பார் ின்று யான் எ து எ ிறும் செரு

2. நீங்கள் என்ன நினைப்பீர்கள் - ஆனால் அது முத்தியபரியந்தம் விட்டு நீங்கள் காது நினைப்பீர்கள்.

4. பூதாதி ாரிகந் றை, சத: பூதாதி தாமசகுணத்தான் மிக்கிருப்
பது. ாரிகந் இராசதகுணத்தான் மிக்கிருப்பது. தசதம் சாத்துவீ
குணத்தான் மிக்கிருப்பது. (பெளஷ், பும் த் 1. 140).

(g). மனமும் அதன் தொழிலும் ஞானே ந்திரிய ன்மேந்திரியங் ள்
தோன்றும் மு ற மயம்.

(இ-ள்). மனமது - மனமானது தசத்தின் நந்து தசத ।
த்தினின்று தோன்றி ஒரு பொருளை முந்தி நினைத்து செய்து
ப்பட்ட ஒரு விடயத்தை இஃது மாதோ எ முன்னர்ச் சித்தருபமாய்
று சித்தித்தும், அஃகு ஐய நிலை யில் நிற்ரு' பின்பு அவ்விடயத்
நிச்சய' பிற மது ஐயம டந்துநிற்ரு' --ஆ' - அத் தசத ।
னி' - மே, இ ம் மலி சோத்திராதி இனம் மிகுந்த ரோத்திர
க்கு சட்சு சிங்வுடை ஆ' கிரா னும் ஐந்தும் தோ றும்
ம இந்திரிய எல் லா வா' கு பாத பாணி பாயு உபத்த' எ னு
நீத்திரிய ள் ஐந்தும், மு உ ரசெய்த தை । ரி தரு ன்
மு - நோர் - முன்னர் கூறிய । ரி ரா ரத்தினின்று தோ று
பர் பெரியோர்.

நிபபு. : து தசத்தின் ந்து.....ஐய நிலை யினிற்கும்:
 ம் எதிர்ப்பட்ட ஒரு பொருளை இது யாடே, ா னச் தித்து நிற்கு
 நிலை சித்த எனப்படு. அந்த னம் அ. ாறு சிந்தித்தபின் அப்பொரு
 ளி அதுதே இது ா று ஐ ப்பட்டு நிற்கு நிலை மனமா.
 இ-ம ம் என்மை தத்து ஒ மே தொழில். றுபாட்டால் இரு
 யாத. இவ் வாற ிச் சித்த ன்று ஒரு தனித்தத்து
 மிலை. இச்சை தா னுரு ய்ச்சங்ற்பசதா தியுந்தத்து ா தானது

நிற்கு. தநினை யம் ந்துதரு மளமொழிய டுப்பொணாதே.
(சி ப்பிர. 43). ம மது தசதத்தி ட்தொரு பொருளைப்பற்றி
எ றுப் பாடம்.

பொழிப்பு. தசதவ ங் றாரத்தினின்று மன தோன்று. ஁ந்து
நிதர்ப்பட்ட ஒருபொருளை இ஁து யாதோ ன்று சித்தருப றய் ரின்று
சித்தித்து பின் அத ண் துணிவுபெருமல் அதுதோ இகதோ ன்று
ஐயுற்று நிற்கும். அவ்வ ங்காரத்தினின்று பி ஞானேந்திரிய ன் தோ
ன்றும். றாரி ட் றாரத்தி றி றுங் ன்மேந்திரிய ன் தோன்று.

(h). ஞானேந்திரியங் ளும், அ ிற்றின் தொழிலு்.

. நற்செவி துவக்குக் கண்ணு நாசியைந் தினையு நல்லோர்
புத்தியிந் திரிய மென்று புகன்றன ரிவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிசருப விரதகந் தங்க ளோந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக வடைவினின் மருவு மென்றே.

(இ ள்). நல் செவி து ிக்கு ண் நா ற ஐந்தினையும் ந் ற
கி ற ரோத்திர து ிக்கு சட்ச சி றுவு ி ஆக்கிராணம் என்னும் ஐந்தினை
யும், நல்லோர் அறிவுடையோர் புத்தி இந்திரிய ன்ன்று பு ிற் ற
ஞானேந்திரிய ன் ளு ளு சொல்லினர் இவை ிதம் கு விடய ற இ ிற்
றிற்கு விடயமா அ டவினின் மு றயே, சத்த பரிசருப இரத
ந்தங் ன் ஐந்தும்-சத்தமும் ந் பரிசமும் உரு ிமும் இரதமும் ந்தமும்
ம கிய பூதகு ம் ஐந்து மருவும் ன்ன்று த்த ற்-பொருந்து ிறு
ித்த ற்.

திறிப்பு. செ ிக்கு விடய சத்தம் து ிக்கு விடய பரிசம்
ணுக்கு விடயம் உரு ிம் நாவிற்கு விடய இரதம் றாசிக்கு விடய
்த. சத்த முதலிய ஐந்தும் விடயத் மாத்திர ள் ன்ன்று, றாரிய
த் றாத்திர ள் ளு ளு பூதகு ங் ன் ன்ன்றுஞ் சொல் ப்படு.

த்தாதி விடய னை அறிவதே ஞானேந்திரிய னின் தொழி ற்.

கரே நதிரம ஆ றய பற்றுக்கோடா ச் செவி னைப்பொருந்தி ிறு
சத்தத் த அறியு்.

துவகீது றாயு பற்றுக்கோடா ச் சரீரத் தப் பொருந்தி ிறு பரி
சத் த அறியும்.

சட்ச தேயு பற்றுக்கோடா ண் னைப்பொருந்தி ின்று உரு த்
தைக் காணும்.

சி ிருணை அப்பு பற்றுக்கோடாக நா ிப்பொருந்தி ின்று இரதத் த
அறியு்.

ஆக்கிரா ிம் பிருதிவி பற்றுக்கோடாக மும் ப் பொருந்தி ிறு
கந்தத்தை அறியும்.

மேழிபட. சுரோத்திர முதலிய ஐந்தும் ஞானேந்திரியங் ற பம். சத்த முதலிய ஐந்து இற்றிற்கு விடய ளா.

(i). கன்மேந்திரியங் ஞ, அற்றின் தொழிலும்.

. வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோடுபத்த மைந்தும்
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளொன்றி ணைந்தே
ஆக்கிய பசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்தம்
ஊக்கமா ரைந்து மைந்தின் றொழிலென வோதி னாரே.

(இ-ள்). ஈக்கொடு பாத ப் பாணி பாயுவோடு உபத்தம் ஐந்தும்
ஈக்கு பாதமும் பாணியு பாயவு உபத்தமும் ஆகிய ஐந்து, ம
இந்திரி ள் ள னினைந்து முன்னே நீக்கினர் தொழில் செய்யு
ருவி ள் ள க் ருதி முன்னே அற்ற ஞானேந்திரியங் ளினின்று
வேறா த்தர், ஆக்கிய பசன தா மு விசர்க்க ஆந்த்
இற்றா உடா ப்பட்ட பச மு மு தா மும் விசர்க் மும்
ஆ தமுமாகிய ஊ ஆர் ஐந்து உள்ள்கிளர்ச்சி பொரு்திய ஐந்
து ஐந்தி தொழில் ன ஓதினா ஈக்கு முதலிய இவ்வைந்தின்
தொழில் ள் ளு சொல்லி.

குறிப்பு. ஈக்கித் தொழி பச (பேசதல்) பாதத்தின் தொழி
ம (போத) பாணியின் தொழில் தா (பொட) பாயுவி
தொழில் விசர்க்கம் (மல முத்தல்) உபத்தத்தி தொழில் ஆனந்தம்
(சுத்தோஷித்த).

கீது ஆரயத் தப் பற்றுடோடா க்கொடுநின்று னிக்கும்.
பதம் பாயு ப் பற்றுடோடா கொடுநின்று மத் தப்
பண்ணு.

பணி தேயு ப் பற்றுடோடா கொண்டின்று இடுத் ஏற்
தல் னைச் செய்யு.

பயு அப்பு ப் பற்றிரின்று த் த் முக்கு.

உபத்த பிருதிவி யப் பற்றிரின்று ஆனந்தத் தப்ப னு.

மேழிப்பு. ஈக்கு பாத ப் பாணி பாயு உபத்த னு ஐந்து
னேந்திரிய ளா. ம் தா விசர் ஆனந்த்
எ னு ஐந்தும் முறையே அற்றி தொழி ளா.

(j). ஆ ஈ ப் பத்திக்குங் ருவி ளின் .

. வாயாதி சோத்திராதி புறத்து ஈழ் கருவியாகும்
ஔயாத மனாதி ஈயத் துணருமுட் கருவியாகும்
ஆய்வார் ட் கராக மாதியவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாடன் வயிற்றி ற்றாற் றொடக்குண்டு வாழு மான்மா.

(இ ள்). மாயாதி சோத்திராதி - ாக்கு முதலிய கன்மேந்திரிய ன் சரோத்திர முதலிய ஞானேந்திரிய னும், புறத்து ாழ் ருவி ஆகு உட்பி புறத்தேதொழிற்படு புறக் ருவி ளாகு ஓயாத னாதி ஒழிவி ாது ச ப்படும் மன முத ாயின ாயத்து உணரும் உட் ருவி ஆகு அவ் வ் விந்திரிய களாலே தரப்பட்ட விடய னே உடம்பின் அத்தே நின்று விடயிக்கு உட் ருவி ளாகும் ஆய் ார் ட்கு ஆராய் ார் களுக்கு. அராகம் ஆதி அரா முதலிய அ ிற்றின் உட் ருவி என் பர் - அவ் ாந்த் ரண ளின் உள்ளத் ர ளா என்பர், மாயாந் தன் ாயிற்று இ ிற்றால் - மாயயினிடத்து டாகிய இம்முத்திற் ருவி களாலு ஆன்மாத் தொடக்குண்டு ாழு - உயிர் பந்திக்கப்பட்டு நிற்கும்.

நிபபு. 1. அரா ாதிய ிற்றினுட் ருவியாகு அ்த் ரண்க ளா விடயி ப்பட்ட ிற் ற அரா முதலியன ஆன்மாவின் இச்சா ஞா கிரிய ளுக்குப் பொருத்து ாதலின், அ ா உள்ளத்தக் ா னப்பட்டன.

2. மாயாடன் வயிறு ாயயிற் கல்குண்டபா த்தை யிருக உரு ிஞ்செய்தார். அதுவே அசுத்தமாயாதத்து ி எ ப்படு.

பொழிப்பு. ன்மேந்திரிய ஞானேந்திரிய ன் உடம்பின் புறத்தே ின்று தொழிற்படும் புறக் ருவி ளாம். மன முதலிய அந்தக்ரண ள் இந்திரியங் ளா தரப்பட்ட விடய னே உட்பின் அகத்தே நின்று விட யிக்கு உட் ருவி ளா. அரா ாதி ள் அவ் ாறு விடயிப் ப்பட்டு ந்த பயனே ஆன்மாவின் அறிவிற்பொருத்தம் உள்ளத் ரண ளாம். இம் முத்திற் ருவிகளாலும் உயிர் பந்திக் ப்பட்டு நிற்கும்.

(k). தன்மாத்தி ரகள் தோன்றும் மு ற மயும் அவற்றின் தொழிலு புரியட்ட வுடம்பும்.

. ஓசைநற் பரிச ரூப விரதகந் தங்க னென்று
பேசுமாத் திரைக னோந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கத்தில்
நேசவிந் திரியங் கட்டு நிகழறி விதனாற் காண்டும்
ஆசைசேர் மனாதி தன்மாத் திரைபுரியட்ட கந்தான்.

(இ ள்). ஓசை. நல் பரிச ரூப இரத ந்த் ன் என்று பேசு ாத் திரை ள் ஐந்து - சத்த் நல் பரிசம் உரு ா இரதம் ந்தம் என்று சொ ப்படுந் தன்மாத்தி ரகள் ஐந்து பூதாதி த்தி பிறக்கு பூதாதி ய ாரத்தினி று தோன்றும், நேச இந்திரிய ட்கு ிழ் அறிவு இத னால் ாண்டும் - விரு ப்ப்பெற்ற இந்திரிய ளுக்கு உண்டாகும் விடய ஞான இத் தன் ாத்தி ர ளின உட்பாதலைக் ா பே ஆ ச ீசர் மனாதி தன்மாத்தி ர இச்சாரூப ாகிய ன் புத்தி அ ார் மூன்று தன்மாத்தி ர ள் ஐந்தும் ஆகிய எட்டுக் கூடியது, புரி அட்ட ம் - புரியட்ட வுடம்பாம்.

குறிப்பு. 1. ஓசைநற் பரிசுரூப விரத ந்தங் ள்: த்தம் முதலிய ஐந்து தத்தம் குணவிசேட னைக் ரட்டாமற் குக்கும் ளாயிருப்பதனால் தன்மாத்தி ர என்னும் பெயரு டயன ளாயிற்று. மிருசேர் 102. தத் + மாத்திரை. தன்மாத்தி ர. தத் அது. மாத்திரை - அளவு. இவை ஈரண தன்மாத்தி ர எனவும், சூக்குமபூதம் எனவும்படும்.

2. நேசவிந்திரிய ட்ருநி முறி ந்தைற் ற ட்ம: த் மாத்திரை ள் ஐந்தும் பஞ்சபூதங் ளுக்கு ஈரணமாயும், இந்திரியங் ள் அப் பஞ்சபூதங் ளைப்பற்று டோடா க் டோ டின்று விடயங் ளை விடயி குமாறு துணை செய் டாயும் நிற்கு .

பொழிபட. பூதாதி ன் ஈரத்தினின்று சத்தம் பரிசம் உரு ட் இரதம் த் ன் னும் த் மாத்தி ர ள் ஐந்துந் தோன்று . அ ட் இந்திரிய ன் விடய ன் ளை விடயி கு படி ணக் ளுசெய்வித்து அவற்றோடு டன் நிற்கும் இத்தன்மாத்தி ர ள் ஐந்தும் அந்த் ர ழுன்றுமாகிய எட்டுக் கூடி து புரியட்டகவுடம்பர் .

(1). பஞ் பூத ள் தோன்று மு றமையும்
அ டற்றின் குண ளு .

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிற் சத்த முன்னாத் [ன்றங் தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் டொடக்கியே யொன்றுக் கொ கேற்றமா மோசை யாதி யிருங்குண மியைந்து நிற்கும் ஆற்றவே விடய பூத மங்காங்கி பாவத் தாமே.

(இ ள்). சத்தம் முன்னா சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத்திரை ளின் - சத்தம் முதலிய ஈ மேற்கூறிய த் ஈத்தி ர ள் ஐந்திலும் டி்று, ஈ ளி தீ நீர் மண் தோற்றும் - மு றயே ஆரய னாயு தேயு அப்பு பிருதிவி னு ட் ஐந்து சூக்குமபஞ் பூதங் ளு தோ றும், அ கு ஆரயம் முத லிய அப்பூத ளிடத்து டொடக்கியே ஒன்று கு ஒன்று ஏற்றமா ள் ளு ஆதி இரு குணம் இ ட்ந்து நிற்கு டொடர்ச்சியாய் ஒன்றற் டொன்று அதி யிரு கு சத்த முதலிய பெரு குண ள் பொருந்தி நிற்கும், விடய பூத - விடய டி ஈரண தூல பஞ்சபூதங் ள் ஆற்றே டி வி டுந் தா மா டே , அக் அக் பா ட்த்து ஆ - தே மும் தேகியும்போ அக் குண ளோடு பிரிப்பின்றி நிற்கு தன் மய டய ள் .

குறிப்பு. 1. சாற்றிய பஞ்சத் ஈத்திரை ளிற்... ளன் ளிதீ நீர் - பஞ்சபூத ள் அப்பூத அப்புறப்பூத புறப்பூதம் என மூ ட் படு . இ ட்றுள் அப்பூத குக்குமபஞ் பூத ள் ப்படு . இ ட் ளு ளோ டே திரிய ளிடத்தி டே டும் ஐந்து புலன் ளையு ஆ ஈக் ள் அனுபவி குபடி ஆகாயம் செவியிலும் னாயு மெய்யிலு தேயு ணி ளு அப்பு ாவிலும், பிருதிவி ாகியிலும் அவ் வி திரியங்க் ளு ஆகார மா ச் சூக்கும டி ஈ ட் பூத ளாய் நிற்பன .

அப்புறப்பூதம் என்பதிலே உள்ளும் புறப்புமாயிருக்குத் தூலபூதம் என்பதிலே எல்லும்புத் சமுதலியனபிருத்தி இரத்தம் என்ற சமுதலியன அப்பு அப்பொருதி னேச் சேரணிக் செய்யும், தேரத்தி ரித்தி சமுதலியம் உண்டாக்குவதுத் தேயு வியானன் சமா முதலிய தசாயு என்பாயு; இருதயம் முதலிய தான எல்ல எல் ரகாடி களிலும் நாய் முதலிய துறா எல்ல தசாயுக்கு இட்டு கொடுப்பதாயிருப்பது ஆராயம்.

புறப்பூதம் புறத்தேரப்படுகின்ற நீர் முதலிய ஐந்துமாம். இது அகப்புறப்பூதம் எனினும் தூலமாயிருப்பது.

இவை தோன்றுமுதல்-சத்தத்தன்மாத்திரையில் ஆகாயமும், பரிசுத் தாத்திரையில் நாயுவு உருபுத் தாத்திரையே தேயுவும, இரத்தத் தன்மாத்திரையில் அப்புவும், ந்தத்தன்மாத்திரையிற் பிருத்தியுத் தோன்று. இது நாமத்தி ஆகாயத்திலிருந்து நாயுவும நாயுவிருந்து தேயுவும, தேயுவிருந்து அப்புவும அப்புவிருந்து பிருத்தியுமா ப்பஞ்சுதம் நம் ஒன்றி னென்று தோன்றுன்னும் மாயாநாதி எகூற்றுப் பொருத்தமுடயதன்று. என? ஆராய் சத்தகுணம் ஒத்தேயுடயது. நாயு பரிசுமும் சத்தமுமாகிய இருகு முள்ளது. ஆகா இருகுணமுள்ள நாயுவுக்கு ஒருகுணமுள்ள ஆராயம் நரணமா மாட்டாது. இங்கு இரட்டு குணமுள்ள நாயு மூன்று குணமுன் தேயுவுக்கு, மூன்று குணமுள்ள தேயு நான்கு குணமுள்ள அப்புவுக்கு நான்கு குணமுள்ள அப்பு ஐந்து குணமுள்ள பிருத்திக்கு நரணமா மாட்டா.

2. தொடக்கியேயொன்றுக்கொன்றேற்றாரோ சயாதியிருக்குமியந்து நிற்கு. ஆராயத்துக்குச் சத்தம் என்னு ஒரு குணமும் நாயுவுக்குப் பரிச் சத்தம் என்னும் இரு குணம் நம் தேயுவுக்கு உருபம் பரிச் சத்தம் என்னு மூன்று குணம் நம் அப்புவுக்கு இரதம் உருபம் பரிச் சத்தம் என்னும் நான்கு குணம் நம் பிருத்திக்குக் ந்த இரதம் உருபம் பரிச் சத்தம் என்னும் ஐந்து குணம் நம் உள். நாயுவுக்குப் பரிச் அசாதாரணகுணம் சத்த சாதாரணகுணம். தேயுவுக்கு உருபம் அசாதாரணகுணம் எனைய சாதாரணகுணம். அப்புவுக்கு இரதம் அசாதாரணகுணம், எனைய சாதாரணகுணம். பிருத்திக்குக் ந்த அசாதாரணகுணம் எனைய சாதாரணகுணம். அசாதாரணகுணம் - சிறப்பு குணம். சாதாரணகுணம் - பொதுக்குணம். இக்குணம் ஆராய்முனிக்கு பஞ்சபூதம் னோடும் பிரிப்பிற் ந்த நிற்கு. தொடக்கு - தொடர்ச்சி தொடப்பு.

3. ஆற்றே விடயபூதம் என்கிபாத்தாம்: விடயபூதம் விடயம் அப்புறப்பூதம் புறப்பூதங்களு. பஞ்சேந்திரி என் விடயம் என அறித்போ இயும் அறியப்படத்தன் நாதலின், விடயபூதம் என்றார். ஆற்றே விடயம் ஆற்ற-மி. அந்நாற்பாட்டலம் உயிரு பிரிப்பிற் ந்திற் போல இப்பூதம் நம் சத்தாதி குணம் நம் பிரிப்பின்றி நிற்கும் தம். பாடம் - தன்ம.

பெழிப்பு. த்தம்முதலிய தன்மாத்தி ர ளினின்ற மு றயே ஆ ர யம்முதலிய ழுக்கும் பஞ்சபூத் ள் தோன்று. அ ி ஒன்றற்றொன் றேற்றமாகிய சத்த் முதலிய குண னைப்பொருந்தியிருக்கு. அகப்புறப் பூதங்களும் புறப்பூத் களும் இ ன் குண னை மி வுந் தால ரயப்பொருத் தி அ த்ரோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும்.

(ங). புறப்பூத் ளி ன் குணமும் தொழிலு்.

. இரந்தர மாகி வானு ரு னிடங் டெ டித் திடுஞ்ச லித்துப் பரந்த வ திரட்டு. காற்ச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணும் நிரந்தர ன் குளிர்த்து நின்று பதஞ்செயு நீர்மண் டானும் உரந்தரு. டின மாகித் தரித்திடு முணர்ந்து கொள்ளே.

(இ - ள்). ர் தான் பூ ன் ளுள் ஆ ரயமா து, இரந்தரமாகி இடம் டெ டித்திடம் டெ ளியாயிருத்த றகிய குணமு் இட் டெ டித்த ற கிய தொழிலும் உ டயதா ி ல் றாயு ரா து, சலித்துப் பரந்த ி திரட்டிம் சலித்த றகிய குணமும் பரந்தவற் றத் திரட்டெலாகிய தொழி லு் உ டயதா ி தீ தேயு றானது, சுட்டு ஒன்றுவித்த் பண்ணு்

டு. றகிய கு மு் ஒன்றுவித்த றகிய தொழிலும் உ டயதா ி நீர் அப்பு து, நிரந்தரம் குளிர்த்து நி ிறு பத் செய்யும் இ டவீடாது குளிர்த றகி குணமு் பதஞ்செய்த றகிய தொழிலு் உ டயதா ி மண்த னு் பிருதிவியு், உர்தரும் டி மாகித் தரித்திடு் விதரு தற்கு ஏது றா ய டின ரத றகிய கு மும் தரித்திடுத றகிய தொழிலும் உ டயதாம், உணர்ந்து டெ ள் இ றத்தினை அறிவாயா .

பொழிப்பு. புறப்பூத் ளுள், ஆ ரயத்துக்குக் கு ன் டெ ளியாயிருத் த் தொழி் இட் டெ டித்தல். றாயுவுக்கு் கு ன் சலித்த் தொழி் பர்த ிற் றத் திரட்டெல். தேயுவுக்கு் கு ன் சுடுத் தொழி் ஒன்று வித்தல். அப்புவுக்கு் குணம் குளிர்த் தொழில் பதஞ்செய்த். பிருதி விகு் டினமாத் தொழில் தரித்தல்.

(ந). புறப்பூத் ளி ன் டிவு் நிறமு் பீசா ி ர் ளு்.

7. மண்புண லணல்தால் வான்பால் வடிவுநாற் றோ ி மாகுந் தண்பிறை மூன்று கோணந் தகுமறு கோணம் வட்டம் [ணம் வண்பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு தூமம் வண் ளண்டரு மெழுத்துத் தானும் வரய வவ்வு மாமே.

(இ ள்). ண்பு ல் அனல் ி ி பால் நி ம் நீர் தீ ி ளி டெ ளி ளன்னு் புறப்பூத் ள் ஐ் துக்கு் நாற் றோ ி தண்பி ற மூ றுறோ ி தகு் அறு றோணம் டட்ட - மு றயே நாற் றோணமும் குளிர்த பி றபோலு் இரு றோணமும் முக் றோணமும் தக் அறு

புறப்பூத ஞ் ரி குண முதலியவற்றி லுட் ட ிண.

புறப் பூத	குணம்	புல	நிற்	பீசா ரம்	குறி	அதி செய்வம்
பிருதிவி	புணம்	நாற் றோ	ம் பொன்	ம	பச்சிரம்	பிரமா
அப்பு	குளிர்தல்	இரு றோ	டெ	1	தாம ரப்பூ	விட்டுணு
தேயு	தெ	மு றோண	செ	ம	ர சு டித்தி	-ருத்திர
வாயு	சலித்தல்	அறு றோ	ரு	ம	ய அறுபுள்ளி	மே சு டி
ஆராய	பொளி	ட்டம்	பு	ஹ	அமிர்தவிந்து	சதாசி

4. தத்து வ னி ன் தொ யு அ ிற்றின் இயல்பு.

13. சுத்ததத் து வ ன் க ளென்று முன்னமே சொன்ன வைந்தும்
இத்த க மையினி யம்பு மிவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்து முப்பத் தாறஞ் சதன்னி ய ன் க ளெந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பது மசித்தே செப்பின்.

(இ ள்). சுத்த தத்து வ ன் ள் னு மு ன் மே சொன் ஐந்து
த்த தத்து ளென்று முற்குத்திரத்தி டே கூறப்பட்ட வித் தயோடிசர்
சாதா கி ன் சத்தி சி ன் னு ஐந்து இத்த யின் இய டு
இ ன் முப்பத்தொன்று ஆ இத்த மு ற யி டே றிய அ த்த ராயா
தத்து ி முதற் பிருதிவி ஈறு அ த்ததத்து ன் முப்பத்தொ று ற
தத்து ி முப்பத்தாரும் தத்து ி ன் முப்பத்தாறு செப்பின்
சொ லுமிடத்து ஐது சத னி ன் இ ிற்றுள் த்ததத்து ன்
ஐது சட ராயினு த்து குச் தந்திர டி றா லி சித்து எ ப்படு
ஆ ற டு று த்தசித்து புருடதத்து ி டு ி சார்ந்ததன் ி
மா ிற்றலி சித்தசித்து னப்படு; -முப்பது அசித்தே ஏனை முப்
பது தத்து ன் அ த்தாம்.

குறிப்பு. 1. மு ன் மே சொ ன்ந்து (பெ. 6 பார்).

2. சித்தசித்து த்து அசித்து. த்து அறிவு டயது. அசித்து
அறிவி டு.

பொழிப்பு. த்ததத்து ன் ஐந்து அ த்ததத்து ன் முப்பத்
தெ றுஞ்சேர் து தத்து ன் முப்பத்தாறு. இ ிற்றுள் சுத்ததத்து
ன் த்து னப்படு. புருடதத்து த்தசித் எனப்படு. மற்றைய
முப்பதும் அசித்து ப்படும்.

5. தத்துவம் என்

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம் சுத்தந்
தந்திடும் புமான்கி மெண்மூன் றுயதத் துவஞ்சீ வர்க்கு
வந்திடும் பிரேர காண்ட மருவுபோ சயித்தி ரத்தோ
டந்தமி லனுக்க னுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே.

(இ-ள்). (மேற்கூறிய ஐந்து சுத்தத்தின்) ஐந்து சுத்தத்தின்
கீழ் ஏழ் சுத்தாசுத்த அவ் ஐந்து சுத்தத்தின் என்ன கீழா வுள்ள
அத்தமாயாதத்து முதலிய ஏழு சுத்தாசுத்தின் ஐந்தாம், அசுத்தத் தந்திடும்
புமான் கீழ் என் மூன்றாய் தத்தின் அசுத்தமாயியே தோற்று புருட
தத்துவத்துக்குக் கீழா வுள்ள இருபத்துநான்கு அத்தத்தின் ஐந்தாம்
சீர்க்கு ஐந்திடும் உயிர்களுக்கு ஐந்து பொருந்தும், அந்த இல் அனுக்
ளுக்கு அம்மூலசுத் தத்தின் ஐந்து எண்ணி ராத உயிர் ஐந்து,
பிரேர ஈட்ட - பிரேரகாண்டமும் மருவு போசயித்திரத்தேடு போக்
கி ஈட்டமா உயிர் ஐப்பொருந்தும் போசயித்திருகாண்டமும் போக்
கிய ஈட்டமா.

குறிப்பு. 1. ஐந்து சுத்தம்: சுத்தவித்தைமுதற் சிவத்து மீற வுள்ள
ஐந்து அக்குள்ள ஆ ஈட்டுக்குச் சர ஐந்து சர ஈத்திருத்து
ஐ உட்காக்குகின்ற மயாற் சுதந்தத்து ம எனப்படு சுத்தாசுத்த
தத்துவ ஐப் பிரேரிக் யாற் பிரேர ஈட்டம் எனப்படு. பிரேரித்
த - சிவத்தி தத்தத்துவ ஈவாயிலாகச் சுத்தாசுத்தத்தத்துவ ஐந்
யப்படுத்தல். பிரேர எவதல் செலுத்துதல். ஈட்டம் ஐத்து
கூட்டல். இ ஈத்தாத்துவ ஈற்றுஞ் சொப்பம்.

2. சுத்தத்தின் கீழேழ் த்தாசுத்த அசுத்த யாதத்துவம்
நிதி லை வித்த அரா, புருடன் என்ப இ ஈத்தாத்த
று போ ஈட்ட னும், போயித்திரு காண்டம் னும் மிச்
சிரம் னும் மிச்சிராத்துவ ன்றும், வித்தியாதத்துவ ன்றுஞ் சொல்
ப்படு. இ ஈ ஆம் ஈக்குச் சிற்றிவ் சிறுதொழி னை (கிஞ்சிஞ்
ருத்தி, கிஞ்சித்கர்ந்திருத்தம்) விளக்குதற்குச் சாத ஈயாற் சுத்த
யு ஈக்கு தேத்தின் ஈயா க் குணரூபமாகிய துக்கமோ னை
உட்காருதற்குச் சாதன ஈயா அசுத்த யுயிருத்த ஈல் தநாசுத
ப்படு. தத்தத்துவ னாடு பிரேரிக் ப்படு யாலும் அசுத்த
மாயிருத்த ஈலு சுத்தாசுத்த எனப்படு ன்றனுஞ் சொர். ஆன்மா
ஈக்குப் போத் தக் கொடுத்துப் புகிப்பிக் யாற் போக ட எனப்
படு. ஆன் ஈக்குச் சாயமாய் நின்று போத் த உட்காக்குதலாற்
டோசயித்தி ஈண்ட எனப்படு. ஆம் ஈக்குச் சிற்றறி ஈழுப்
புந்தத்துவ னாத ஈ வித்தி ரதந ம எனப்படு. போசயித்திரு -
புப்பிப்பன். மிச்சிர ப்பு, ததழு அசுத்தமும் லந்தது.

7. பிரபஞ்சமனைத்து ஒடுக்கு முற.

(a). தத்துவம் ஒடுக்கு முற.

தத்துவ மென்மூன்றுஞ்சென்று மூன்மதத் துவத்தொடுங்கும் வித்தையி லொடுங்கு மாறுஞ் சிவத்தினி லொடுங்கு மூன்றும் நித்ததத் துவமும் மூன்று மென்பர்க ளிரண்டு நின்ற சுத்த மாஞ் சிவத்தொடுங்குந் தோற்றமு மிதுபோ லாகும்.

(இ - ள்). தத்துவம் என்மூன்று சென்றுச் சாராத்திடே பிரதிவிமுதற் பிரகிருதிசுருகிய இருபத்தா ன்கு தத்துவம் ஞஞ்சென்று ஆமதத்துவம் ஒடுங்கு ஆம் தத்துவம் ஞக்கு அதிதெய்மாகிய சிண்டருத்திரஞ் ஒடுங்கு ஆம் வித்தயி ஒடுக்கு அராம் முதம் மாயயீரு வுள்ள ஆம் வித்தியாதத்துவம் ஞக்கு அதிதெய்மாகிய அந்தரா ஒடுக்கு மூன்று சித்தினி ஒடுக்கு தத்வத் தமுதற் சாதாக்கிய சுரு வுள்ள மூன்று தத்துவம் இயசினை ஒடுக்கு இம்மூன்று நித்ததத்துவம் என்பர் இம்மூன்று தத்துவமும் சித்தியம் ஹு சொர் நின்ற இரட்டு எனைய த்தி தத்துவம் சித்தத்துவம் இரட்டு சுத்தா சித்தா ஒடுங்கு சுத்தசி னை ஒடுக்கு தோற்றமு இதுபோல் ஆகும் இத்தத்துவம் தோ ஹு முற யு ஒடுகிய இந்த முறபோ லாகும்.

நிப்பு. 1. மேற்செய்யுளினே 'தத்துவம்' தனிற்சாரு ணுத் தத் சுத்தஞ் ஈரு' என்று கூறியதனை ஆ தத்துவம் பது அதனை அதிட்டித்து நிற்கு சி டருத்திர ர்குறித்து நிறது

2. வித்த, புருட னீ ர வித்தியாதத்துவம் ஆறயு அதிட்டித்து நிற்கு அந்ததே ரக் குறித்து நிறது. உயிர் தத்துவம் இ ன் தத்துவம் அம்ம அதிட்டிக்கு ருத்தாக் ளிலு ஒடுகுத் தறி புருடனை னீக்கி ஆறம் றார்.

3. நித்ததத்துவம் மூன்றும்: சுத்தவித்தமுதலிய மூன்று நித்தியம் மூன்று அம்ம மூர்த்தி ளாகிய உருத்திரர் கேச மர் சதாசி ர் பர் ஞ நித்தியம் மூன்று சுருட்சி ர்கூறுவர். அது சித்தாத்த ஹு. (சிராக்கிர)

4. சுத்தாஞ் சித்தொடு: அகிராயுயிர் மத்துகீடா க் ரண னைப்பொருந்தி ஆணையினமாந்து செ த்தலை றைய நி வுசு சம றாகி நின்றனன்' எ னு கூற்றில் முதற் றை தலை றைய நிற்கு முற மகூறிய ாறு

பெ ழிப்பு. சாராத்திடே ஆன் தத்துவம் இருபத்தா ன்கு சி டருத்திரா ஒடுங்கு அராம் முதலிய ஆம் அந்தரா ஒடுக்கு சுத்தவித்தமுதலிய மூன்று இயசினை ஒடுகும். சுத்தி சி இரட்டு சுத்தசி னை ஒடுகும். தோற்றமு இ ாறு

(b). உயிர் ன் ஒடு கு மு த்;

. மெய்தரு பூத மாதிரி மோகிரி யந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்ற
மெய்தரு சைவ மாதிரி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
எய்துதத் துவங்க ளேயு மொன்றுமின் றெம்மி னற்க்கே.

(இ - ன்). பொய்தரு சமய ம் ர் ர் பொய்ப் பயனைத் தருகி ன்
உலோ ராயதம் முதல் ஐ கிய ராத சை ர் ஈரு வுள்ள புறப்புறச்ச மய
புறச்சமய அ புறச்சமய என்னு முக்கூற்றுச் சமயத்த ர் அனை ரு
மொய்தரு பூதம் ஆகி மோகிரி அந்த ர் புக்கு நி றிடும் நெரு கிய
பூதம் முதல் அகத்த ரயாதத்து ம் ஈரு வுள்ள ஒவ்வொரு தத்து ன்
சென்று நிலைபெறு ர், பு ற மெய்தரு ச ர் ஆகி இரு மூன்று
சி ர ம் ளுட் கூறப்படும் பதி பச பாச களின் உண் மத்தன் ம ய
விளக்குகின்ற ச ர் முதற் சி ராத்துவித சவம் ஈருகவுள்ள அறு ர்
சமயத்தோரு வித் த ஆகி எய்து தத்து ர் கள் எயு மந்திரோ ர்
முதலியோர் பொருந்தியிரு கு சுத்தவித் த டுதலிய தத்து ன் ஒவ்
வொ ர் றப்பொருது ர், இ ற் கு ஒன்றும் இ று சித்தாந்த
ச ர் தெய் ரகி எ து த்தசி இத்தத்து ன் ளுக்கு அதிதப்பட்டு
நிற்கு ர் ன்.

நிபபு. 1. இ ர் இர டி செய்யுள் ளாலும் உயிர் ன் தத்து ர் ளி
லு தத்து ன் அ ற் ற அதித்திக்கு அதிதெய் ர் ளாலும் அதி
தெய் ர் ள இ யசி னலு இ யசி சுத்தசி னலு ஒடு கு ன்
பது இத்தத்து ன் உயிர் னும் டமும் சித்து ரகி பிரபஞ்ச னைத்
து ர் பது கூறிய றது.

2. மொய்தரு பூத மாதிரி மோகிரி யந்த மா ப் பொய்தரு சமய மெல்
ர்புக்கு நி றிடும் புறப்புறச்சமயத்த ருள் (a) உலோ ராயதர், பிருதிவி
அப்பு தேயு ரயு என்னும் ர் கு பூத னுமே மெய்ப்பொருளுள் பர்.
தே ராந்தத்திதே அ ர் பெறு பயன் இப்பூத னை அ டத ர்.

(b). பெளத்தர் பிருதிவிமுதற் புத்திதத்து ம் ஈரு த் தத்து ன் இரு
பத்து மூன்று என்பர். அ ர் தே ராந்தத்திற் புத்திதத்து த்தை அடை ர்.

(c). சம ர் பிருதிவிமுதற் குணத்தத்து ன் ஈரு த் தத்து ன் இருபத்து
நா ரு ன்பர். அ ர் தே ராந்தத்திற் குணத்தத்து த் த அடை ர்.

(d). தார்க்கி ருக்குப் பதார்த்தஞா மேபொருள். அது புத்தியி ன்
வீருத்தியாதலால் அ ரு புத்திதத்து த் த அடை ர்.

(e). மீமாஞ்ச ரு கு ம் பொருள். அது புத்தியி ன் வீருத்தி
பாந் தால் அ ரு புத்திதத்துவத்தை அடை ர்.

(f). ஏ ர் மவாதிசளுள் மாயா நதி ள் மாய் கு டே டுகிய பிரம சூபமேயான் னே டதாந் ஞானத்தா் அநீ டே முத்தி என்பராத ல். அ ர் புருடதத்து த் த அ டவர்.

(g). சா் கி பரு்குப் பிரகிருதியையு் புருடனையும் வீ டெத்தறிதே முத்தியாத ல் அ டரு் புருடதத்து த் த அ டவர்.

(h). பாதஞ்ச ருக்கு முத்தி சாங்கியருக்குப்போ நாத ா் அ டரும் புருடதத்து த் த அ டவர்.

(i). பாஞ்சராத்திரி னுக்குத் தத்து ம் இருபத்துநா் கு. அ டர் பிர கிருதி ய அ டவர்.

(j). பா பதர் ாயாதத்து த் த அ டவர்.

(k). ாவிரதர் வித்தியாதத்து த் த அ டவர்.

(l). ாபா ர் ா தத்து த் த அ டவர்.

3. ாதியிருமூ ழு் சுத்த ச ி முத ா ஆறு. அ ிச்ச ி ி பாடா ாத் பேத ாத் சி ச ாத் சி ிச் சிராந்த ாத் ன ா வி ார ாதம் சி ாத்துவித ச ி ன் னு் ஆறெ ழு ா். பாடா ா தத்திற்கும் பேத ாதத்திற்கு் த் முள் டே டுபாடு சிறிதா லி் அவ்விர ி டினையு் ஒ ழு ாத் தெ ன் னிச் சுத்த ச ித் தயுமுடன்கூட்டி அ ிச் ச ி ஆறென் டெ ள் ளப் பட்டது.

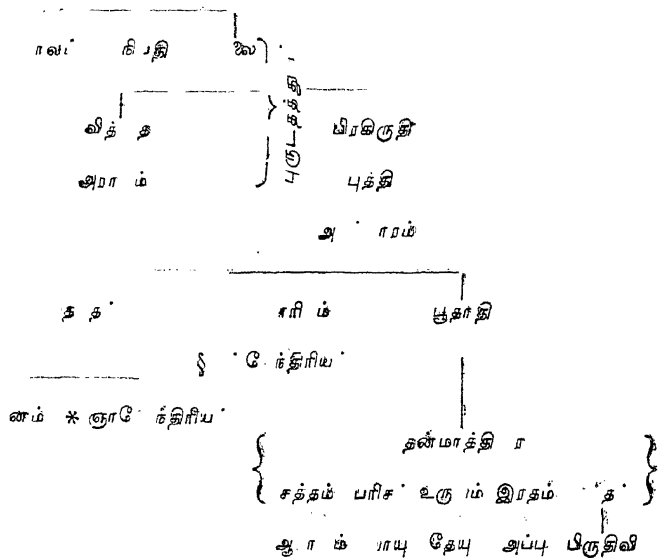
4. வித் த ாதி ய்துதத் துவங் ள்: வித் த - ம் திரேசுரர். வித் த ள் வித் த யீசர் சதாசி ரெ ி றி ர்க்கு (செ. 45 பார்).

5. ஒன்றுமி ி டெ மி றக்கு முதல் ன் அம ஞய் றிற் ி மு ற கூறி ாறு.

பெ ழிப்பு. புறப்புறம் புறம் அ ட்புறம் என் னு் முக்கூற்றுச் சத்த ர் பூத் முத் அ த்த ாயாதத்து ம் றையிலுள்ள தத்து ள் ஒவ் டெ ா ி ி ி லைபெறு ிர். அ ிச்சமயத்தார் அறுவரு் சுத்தவித் த முதலிய தத்து ன் னா அ டர். சித்தாந்தத் தெய் ாகிய சுத்த ி முப்பத்தாறு தத்து ன் னையுங் டந்து றிற்கும்.

தத்துவப்படம்.

மரணம்

ஶ்ரீ ஸ்ரீ - சோத்திரம் தொகு, சட் - சிங், ஆகிரா .

ஸ்ரீ ஸ்ரீ நமசி - ராகஞ் பாதம் பாளி பாயு உபத்த

மூன்றாமதிகரம்.

‘(ஒளி ரோ) இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தலின்றி எங்கும் நீங்கு து நின்றன’ என்பது மூன்றாமகூறு, (-).

இதிகாரணம், முதல் சத்திருபமாய் விய பரித்து மேற்கூறிய ாறு சேத ப் பிரபஞ்சத்தோட் றி அசதணப் பிரபஞ்சத்தோட் அத்து விதமாய்க் றது எங்கு ி ாது நிற்பன் என்பதும் அவ்வாறுவினும் அமற் றித் தம் மய், ாது நிற்பன் என்பது கூறுமு த்தரே ஆண த்தி இ ணமு உ மயும் உயிர் ள் மவங் ளாற் ப்திந் கப்பட் டிப் பிறப்பிறப்பிற்படு மு றமையு் அ னைப் போக்கி வட ட தற்கு ாயிலு் உபாயமு் கூறுகி றது.

I. ஒளியா யோ கி ங்கு ி ாது நிற ன், இமற் றித் தன் த ெய்தலி றி நிற ன் (1 - 1).

II. ஆ த்தின் இ ணமு உ மயும், உயிர் ள் மங் ளாற் ப்திப் ப்பட்டிப் பிறப்பிறப்பிற்படு மு றம யு், அ ம னைப் போக்கி வீட டதற்கு ாயிலுய் உபாயமு் (7 -).

I. ஒ ி ரோங்கி எ து நீங்கு து நின்றன. இவற்றின் தன் ம தனக்கெ ெய்தலி றி நின்றன (4-).

இதி அடங்கிய விஷய ள்:

1. சி பேத ள், (1).

2. சத்திபேத ள் ().

3. பிரபஞ்ச னைத்துஞ் சத்தி ிய் ()

4. ணமு் சத்தியும் பிரபஞ்ச னைத்தோட் தோய்வி றி நிற கு் (7).

5 தத்து ாணர்ச்சி இன்றிய யாதது (1).

6 தத்து ி உயிர் னைப் பொரு்துதற்கு ார , ()

1. சி பேத ள்

சிவஞ்சத்தி ாதம் விந்து சதாசிவன் றிகழு மீசன்

உவந்தரு ளருத்திர ன்றான் மாலய னெ றி னென்றாய்ப்

ப ந்தரு மரு ாலி குருவநா லுபய மொன்றும்

ந தரு பேத மே ாதனை நடிப்ப னெ ன்பர்.

(இ ள்). சி ி சத்தி ாதம் வீது சதா ி தி ணு ஈ ு உ து அருள் உருத்திர தா ால் அய் சி ி சத்தி ாதம் விந்து தா ி விள குகின்ற மே ார் வீரு பி அரு புரியு் உருத்திர வீட்டுனு

பிரமன் ன்னும் இப்பேதங்கள் ஒன்றின் ஒன்றாய்ப் பரந்தரு ஒன்றி ஒற்றத்தோன்று, - இங்கு இந்நிலையில் அருட்ரால் அருத்திருமேனி சிவ சத்தி நாதம் விந்து என னாம். உருட்ரால் உருத்திருமேனி டோர் உருத்திர விட்டுணு பிரம என னாம். பயம் ஒன்றா - அருவுருத்தி மேனி சாசியம் என ஒன்றா - நவந்தரு பேத - இம்முத்திறத்து ஒப்பது பேதாடிவ் னோயுட்ொட்டு எனாதனே. டிப்பன் என்பர் - இறை ன் ஒரு டேனே பஞ் கிருத்திய னோயுஞ் செய் ன் என்று பெரியோர் சொல்லு னர்.

குறிப்பு. 1. சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து.....ஒன்றி ஒன்றாய்ப் பரந்தரு: பரமசிவத்தோடு பிரிவின்றியிருக்கு் பராசத்தியிற் சிவமும் சித்திற் சத்தியு் சத்தியிடுாதமும், நாதத்தில் விந்துவும் விந்துவிற் சதாசி னும் சதாசி னிடுமகேசுரனு் மகேசுரனில் உருத்திரனு் உருத்திரனில் விட்டுணுவும் விட்டுணுவிற் பிரமாவுமா ஒப்பது பேதமும் ஒன்றி ஒன்று தோன்று.

பராசத்தியிற் சிவம் தோற்றுதல்: பரமசிவம் புறப்பொருளை நோத்து அறிவுமாத்திரையாய் நிற்கும் நிலையிற் த்தசிவ னப்படும். புறப்பொருளா டு உயிர் ள். அவ்வுயிர் னோ நோக்கி நிற்கும் நிலையிற் சத்தி னப்படும். அச்சிவத்தி உயிர் ளின்பொருட்டு விபாபரிக்கு் ா ஞானத்தியாய் வியாபரிக்கும். பரசிவ் அத்த ஞானசத்தி டியாய் நிற்கும் நிலையிற் சிவ் ளப்படும். பராதம் எனப்படுது இதுடு.

அந்த ஞானசத்தி கிரியாசத்தியைத் தோற்றுவிக்கும். அது சத்தி வும் பரவிந்து ளவுப்படு். அ் கிரியாசத்தி சுத்தராய யக்கூடிய விடத்து நாதத் தோன்றும். நாதத்தினின்று விந்து தோன்றும். இம்முறையே அபராத் அபரவிந்து ளப்படும். சிவம் சத்தி ள்றுகூறுதலுமுட்டு. இயசிவ் ளப்படுது சத்தர் எனப்படுதும் இச்சிமேயா.

2. அருட்ரால் உருட்ரால்: சிவ சத், நாதம் விந்து ன்னும் நாக்கு் பரசிவனுக்கு நிஷ் ள டியமா. மகேசுர உருத்திர ா அய ன்னும் நாக்கும் ச ள டியா. தாசின் ஒன்று நிஷ் ள ச ள டியா.

3. நவந்தரு பேத: இடு கூறப்பட்ட நவபேத ன் னம் த்தி நாதம் விந்து ன்னு் அருத்திருமேனி னன்கு் முறையே சிவ பேதமும் சத்திபேதமுமா. சிவ சத்தி நாத் விந்து ன்னு் சிவபேத ன்கினோடு சதாசி முதலிய ஐதயு் கூட்டிச் சிவபேத ஒப்பது ளவு் சிவ சத்தி நாத் விந்து ன்னும் சத்திபேத ாகினோடு னோ னிமுதலிய ஐதயு் கூட்டிச் சத்திபேத ஒன்பது வு் டொதுமுட்டு.

4. நாதே டிப் ஒரு னேயிரா னுதி பா முற்றற் போ (செ.87) முதல் ஒரு டே இந்த நவபேதமு ாகி டு டு தெழி் டெய்தா டிப்பன் ார்.

பொழிப்ட. ஒன்று மின்றி ஷனாய் நிற்கும் பரமசி னே சி ம் சத்தி நாத் வந்து சதாசி னன் மகே சுவரன் உருத்திரன் மால் அயன் எ ன் னும் ஒன்பது பேத டி ட் களையும் பொருந்தி நின்று பஞ்சகிருத்தியல் னையுஞ் செய்வ்.

2. சத்திபேதங்கள்.

1. சத்தியாய் வந்து சத்தி யாய்மனோன் மனிதா னாகி ஒத்துறு மகேசை யாகி யுமைதிரு வாணி யாகி வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி பொருத்தி யாகும் எத்திற நின்று னீச னத்திற மவஞ் நிற்பன்.

(இ-ள்). வத்திறும் சி ாதிக்கு - மேற்கூறிய சிவம் முதலிய பேதம் ஒன்பதுக்கும், சத்தியாய் - சி ம் சத்தி நாத் என்னும் சத்தி ளாயும் வந்து சத்தி யாய் - வந்து சத்தியாயும், மனோன்மணி தானாகி - மனோன் மனிடாயும் ஒத்துறு மகே சயாகி - இயைந்து நிற்கும் மகேசையாய்

திரு ாணி ஆகி உமையாயும் இ க்குமியாயும் சாகி திராய் இங்ஙன் ாரும் சத்தி ஒருத்தி ஆகும் இவ் ாறு ஒன்பது பேதம் ளாய் ாருஞ் சத்தி ஒருத்தியாகிய பராசத்தியேயாம், ஈசன் எத்திறம் நி ிறான் அத்திற அ ாளும் நிற்பன் - முதல் ி சி பேதம் ஒன்பதிலும் எவ் ாறு நின்று நடாத்துகின்றானோ அவ் ாறே சத்திபேதம் ஒன்பதிலு் அப் பரா சத்தியும் நின்று டாத்து ான்.

இ ா இரண்டு செய்யுளாலும் ஒளியா யோங்கி நிற்கும் முறை ம கூறப்பட்டது.

குறிப்பு. சத்தியாய் - (செ. 164. கு. 3 பார்).

பொழிப்பு. சி பேதம் ஒன்பதுக்குமுரிய சத்திபேதமும் ஒன்பது ி ப்படும். அ ா சி ம் சத்தி நாதம் வந்து மனோன்மணி மகே ச உ. ம இலக்குமி சர ிதி ன்பன ாம். இப் பேதமெல்லா் பராசத்தி ஒ ிறலா ாதாம். முதல் ி த்திறமாகி நிற்பனோ அப் பராசத்தியு் அத் திறமா ே ி நிற்பன்.

3. பிரபஞ்சமனைத்துஞ் சத்திசி மயம்.

. சத்திதா னாத மாதி தானாகுஞ் சிவமு மந்தச் சத்திதா னாகி யாகுந் தரும்வடி வான வெல்லாஞ் சத்தியுஞ் சிவமு மாகுஞ் சத்திதான் சத்த னுக்குச் சத்தி ாஞ் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்தி தானே.

(இ-ள்). சத்திதான் நாத் ஆகி தான் ஆகு் அப் பராசத்தியானது மேற்கூறிய ாறு ஒன்பதுவ யாய் ாதம் முதற் பிருதிவியீறான தத்து ா னோடு இ யந்து நிற்கும் சி மும் அந்தச் சத்தி தான் ஆகி ஆகும் - பரமசி னும் அந்தச் சத்தி முதலிய ற் ற அதிட்டித்து அ ாற்றோடு இ ய ந்து நிற்கும், ஆகவால் தரும் வடி ா எல்லாம் சத்தியும் சிவமும் ஆகும்

அச் சத்தி ரத் ருட்டிப் ப்பட்ட பிரபஞ்ச டி டெ ரா் சத்திமயமு
மு ராயிருக்கு் சத்திதா் த்தனு் சத்தியா் அச் சத்தியே
த்தனாகிய ர சி னு் குத்தேவியு ரா ரலி் த்தத் தே டிற்றெ்
ரா் சத்திதா் ஆ் பர ச் ற்பித்த டெ வர் அச் சத்தி
ரா தா்.

றிப்பு. முதல் 1. சேத ப் பிரபஞ்சத்தோட் றி அதே ப் பிரபஞ்
த்தோடு் அத்துவித ரய் து கு் நீ ராது நிற்கு் மு ற
இச் டெ ய்யுளாற் கூறப்பட்டது.

பெ ழிப்பு. பரா த்தி ராத் முதற் பிருதிவியீரு தத்து னோடு
து நிற்கு். ர னு் அந்தச் சத்திமுதலிய ிற் ற அதிட்டித்து
அ ிற்றோடு இ யந்து நிற்பர். ஆத ரத் த்தியாற் ருட்டிப் ப்பட்ட டி
1. னெ் ரா் சத்திமயமு் சி யமுமாயிரு் கு். பரம 1. ச் ற்
பித்த 1. றயெல் ரா் அச் சத்தியே உண்டாக்கு்.

4. மு் சத்தியு் பிரபஞ் னைத்தோடு் தோய்வி் றி நிற்கு்.

7. சிவஞ்சத்தி த் னை யீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்றும்
உ ந்திரு ரும்பு ணர்ந்தி் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவ் பிரம சாரி யாகும் பா ந்மொழி கன்னி யாகு்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதா் றெரியு மன்றே.

(இ). 1. த்தி த் னை ஈ் த்திதா் 1. த் தா் னு்
மேற்கூறி ராறு சத்தி த்தோற்றுவித்து் த்தி த் தத்தேற்
றுவித்து் உ் து ஆ் ரா் ளி் ஈடேற்றத் த விருப் பி இரு கு்
பு ர்து இரு கு் கூடி உ கு உயிர் ரா் ஈ் இ்
விடத்துச் டமு் த் ரா பிரபஞ் டெ ராற் றயு் தே, ரற் வித்
ப் பஞ்ச ருத்திய் டத்து ரெனி் ப் பிர ராரி ஆகு் சி
பெரு ரா் பிர ரி , பா் டொழி் னி ஆகு் பா் போலு்
னிய டொழி யயு டய பரா த்தி் னி யா ள் த் தரு ஞா த்
தே ர் கு விடே டத் தாலு் டா் திரு ருளைப்பெற்ற ஞானி னு் கு
த்த் தா் தெரியு் முஞ் த்தியு் யிர் றோடு தோய்
வி் றி நிற்கும் மு ற வி்

றிப்பு. 1. சி 1. சத்தி த் னை யீ் னு்.....: 164 டெ ய்யுளிற்
கூறியபடி பரா த்தினி் பரா த்தியு் ரா த்தியினி் று ஞா த்தி
யு் () ஞா சத்தியினி் று கிரிய த்தியு ரா ஓ் றி
ஹெ் று தோன்றுத்.

2. இரு 1. கு் பு ர்து் கு குயிரெல் ரா மீ் றும்: ஞா சத்தி
யு் ரியாசத்தியு் ரா் கூடிய நிலை சதாசி மூர்த்த். அ் மூர்த்தி
பிரபஞ்ச டெ ராற் றயு் த்தோற்றுவித்துப் பஞ்சகிருத்தியத் தயு் டாத்
து ரா் எ் பது.

3 ப ப் பிர ரரி ர ப் ப் மொழி னி ரகு ி ரு ம் த் தியு ி யிரனைத் தயு தோற் வித்து உயிர் னை ி த்து கீடா ஐ தொழிற்படுத்தினு இ ற்றி த் பொரு தா தோய்வி ற்றிந் பது ப தானுயு டா ி .

பே ழிபபு. பர ினு பரா த்தியு ப் பிரபஞ்ச னைத் தயுந் தோற் வித்துப் பஞ்சகிருத்திய னுஞ்ஞெ ய் ரொனினு அ ிற்றின் த் றி து ி ய் ரது நிற்பர்.

5. தத்து வுணர்ச் இ ிறிய மயாதது.

. தனு ரண புவன போ ந் தற்பரம் பந்தம் வீடென் றனுவினோ டெல்லா மாகிய டந்திடுந் தத்து வங்கள் இனி, றிந் தி வநி விர்த்தி முதற்கலை ிடத்தே நீக்கி நனிபர முணர்ந்தோ ந்தத் தத்து ஞானியா ன்.

(ன்). தனு ர பு போ - அ த்த ரயா ரரி ர த ர பு ி போ ன் தற்பர் அ ிசுத்த ராய்கு ரோ த்த ரயா. ரரியங் ஞ ஆ இ ன் பத் ே ிறு மு றதே ஆ ி னைப் ப் திப்ப ன்று அ வ் ி ி ன் று அபரமுத்தித் த ன் ன்று சொ ப்பட்டு ி ி ஆகி அவ் ி ி ன் ப்யனை து ித்தற்கு இ ிறிய ரது ே டப்படு பொருள் ரவு ர அனுவினோடு அ டந்திடு தத்து ி ன் அ ி ி ி னைப் டொருந்து தத்து ி ன் னாகு ி னி அறிந்து இ ிற்றி இ ி பத் தெனி அறிந்து இ ி விவிர்த்திமுத் ி லை இடத்தே நீக் ிற் ற விவிர்த்திமுத் த் சா ிதியதி த ஈரு வுள்ள பந் ி லை ிடத்து த்து ிழித்து பர ி னி உ ிர்தோ அச் சா ிதி தீத ி லை்கு ே ி ினை ு ிர்தோ அந்தத் தத்து ஞானி ஆ (ப ப் பிர ரரியு ப் ப் மொழி னியுமா ன்னு) அ வ் அறிவு ட னு .

றிபபு. 1. இச் செய்யுள் த ிந்தரு னு த்தோர் ித்த தா தெரியு ி றதனைத் தெரித்துணர்த்திற்று.

2. தனு ர பு ி போதத்து ன்: தத்து ி ன் அ த்த ரா ரரியமு த்த ரா ரரியமு ி. அ த்த ரா ரரி ி ன் தனு ர பு ி போ ன். இ ஆ ம் ி னைப் ப் தித்து ிற்கு . சுத்ததத் து ி ன் ஆ ி ன் றுக்கு அபரமுத்தித்தா ி ன். இத் தத்து ி ன் உயிர் னோடு பொருந்து ி ி ிச் சத்தி ி னோடு பொரு தா. ன் னை? த்தி ி ன் தத்து ி தீதராதலினு அத் தத்து னோடு தோய் வி ிற்றி ிற்ற ரலு ி. தத்து ி ன் உயிர் ி னைப் பொருந்துதற்கு ி ற ிருஞ்ஞெ ய்யு ி ிற் சொ ப்படும்.

3. நிவிர்த்தி முதற் ற லையிடத்தே நககி - அத்து ிசத்திசெய்து. அத்துவ ிசத்தி ஞானசாரியரற் றெய்யப்படு ிது. அத்து ிசத்தியா ிது அத்து ிரக். ள் ஆறிலுஞ் சஞ்சிதமாயிருந்த ன்மங்களைமேல் ாம் நகிப்பித்தலா. கன்ம றசியவே மா ய்யும் ற்ஞும். ஆண்மை த்தின் த டயும் ஒழியும். அத்துவ ிசத்தி செய்வது எப்படியெனின் ம ிதிரக் ள் பத் ள் ின்னங் ள் புல ன், ள் தத்து ாங் ள் லை ள் என்னு ி அறு ிச அத்து ிரக் ளுள், மற் றிர பதத்திலும், பத் ின்னத்திலும், வ ின்னம்பு னத்திலும் பு னம் தத்து ித்திலும் தத்து ி கலையிலும் அடங். ஓடுக்கிச், லைபத் திரோ தானசத்தியிலும், திரோதானசத்தி யச் சி ித்திலும் ஓடுக்கு ிதாம்.

4. தத்து ிரானி - உண் ம அறிந்தோன். தத்து ிம் ிண் ம.

டெ ழிப்பு. அசுத்தமாயா றரிய ள் தனு கரண பு ன போ ிகளா ி இ ி ஆன்மாக் ளைப் பந்திப்பன ிரம். தத்தத்து ி ள் ஐந்தும் சுத்த மாயா றரிய ள். இவை ிபரமுத்தித்தான ிகளா. இத் தத்து ி ளெல் லாம் ஆன்மா ிகளின் ன்மநுகர்ச்சிக்கு டேண்டப்படு ின ிரய் அவ ிரான் மாக் ளைப் பொருந்தியிருக்கும். இ ிற்றின் இய ப உள்பபடி அறிந்து இ ிற்றினங்கிச் சி ித்தை அறிந்த ின் தத்து ிரானியாம்.

6. தத்து ி ள் உயிர்களைப் பொருந்துதற்குக் காரணம்.

எ ில்லாமாய்த் தத்து வங்க ளியைந்ததென் னனுவுக் தென்னி ித் தொல்லாய கன்ம மெல்லாந் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் றும்பி ில்லமை முற் று வித்து ிக்கவுங் கூடி ின்ற [ன் பொல்லாச வாண வத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே.

(இ - ள்). தத்து ி ி எல்லாமாய் அனுவுக்கு இ யந்தது என் னெனின் - தத்து ிங்கள் அங்ங ிதனு கரண பு ன போ ிளாகி ஆன் மா ிளைப் பொருந்தினதற்கு ிரம் யாது என்னின் - தொல் றாய கன்மம் எல் ி துய்ப்பித்துத் து டத்தற்கும் - பழ மயாகிய இருவினை ளையும் நுகர்வித்து ிக்குதற்பொருட்டும், பின் ில் ிமை முற் றுவித்து ிக் வு - அதனற் பக்குவமடை தவிடத்து அவ் வினை ள் மேற்பிறவிகளுக்கு வித்தா ிமல் அவற் ற முதிர்வித்துத் தீக்கையாற் றித்தற்பொருட்டி, கூடி ின்ற பொல் றாத ஆணத் தப்போ வும் ஆன்மா ிளோடு ச ச மாய் ின்று எல்லாத் தீங்கு ளுக்கு ிரணமாயுள்ள ஆண ிமலத் தப் போ குதற்கும், புகுந்தது - அ டந்ததாம்.

குறிப்பு. தொல்லாய கன்மம் சஞ்சிதவினை.

பொழிப்பு. தனு ிரதி ள் ஆன்மா ிளை அடைதற்குக் ிரணம் யாதெ னின் அவ ிரான்மாக்களின் ன்மங் ளை அனுப ிரயிலாலும் தி யா லும் ிக்குதற்கும், அவ்வான்மாக்களோடு ச சமாயுள்ள ஆண ிமலத் தப் போக்குதற்குமாம்.

II. ஆணவமலத்தினிலக்கணமும உண்மையும் உயிர்க்கு மலக்கடாது பந்திக் ப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பிடும முறை யப்யம். அம் மலங் னோ டோக்கி வீடடைததது நாயிலும் உடாயமும, (7 -). இது ஆண்டு பிரிவுகளாக் ப்பட்டுப் பொருள் கூறப்படுகின்றது.

1. ஆணவம் த்தினிலக் ணமும் உண்மையும், (7 -17).

2. உயிர் ள் மல: களாற் பந்தி:கப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பிடும முறைமை, (7 -17).

3. மல: னோப் போ'கி வீடடைதற்கு நாயிலும் உடாயமும, (17 -).

1. ஆணவமலத்தினிலக்கணமும உண்மையும், (7 - 7).

இதி' அட்கிய விஷயங் ள்:

(a) ஆணவமலத்தினி'க் ணம் (7).

(b). ஆன்மாவின் இச்சாஞானக் கிரியை நோ' மறைப்பது மாயா ராயமன்று, ஆணவமலம் (17 - 74).

(c). ஆணவமம் உயிரின் குண'ன்று (17).

(d). ஆணவமலத்தினிலக் ணம்.

17 . ஒன்றதா பநேக சத்தி யுடையதா யுடனா யாதி

அன்றதா யான்மா ின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து ய்ந் ரின்றுபோத் திருத்து வத்த நிகழ்த்திச்செம் பினிற்க ளிம்பே தென்றுமஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மிபைந்து ரின்றே.

(இ' ள்). ஆணவம் மேற்கூறிய ஆணவமலமானது, ஒ'ந்தாய் ஒன்றாய், அநே சத்தி உடையதாய்-எண்ணிறந்த சத்தி னையுடையதாய், உடனாய் ஆன்மாக்க ளோடுகூடி நிற்பதாய்,--ஆதிய'ந்தாய் அாதியே யுள்ளதாய், ஆ'ன்மாவின் த' அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து ரின்று தே'த்திதே அவ' ளான்'ர' ளின் அறி வுந் தொழிலையும் ம'றத்து ரி'று போத்திருத்து'த் த ரிகழ்த்தி-ச'லத்திற் போ'து'ர்ச்சிக்கு வினாமுதலாதற்ற்' மயை உண்டாக்கி,--செம்பினி' களிம்பு. ஏய்ந்து இ'ந்து ரி'று-செ'பிற்பொருந்திய ளிம் ப'ஒத்து அவ' ள' மாக் ளோடு விரவி ரின்று என்று' அஞ்ஞா'ம் ரட்டிம்' தே'ல' என்னு' இரண்டிலும் அஞ்ஞானத்தை ரிகழ்த்தும்.

றிப்ட. 1. ஆணவமலம்: ஆன்மாவை அணுத்தன்மைப்படுமாறு செய் தலினாலே ஆணவமலம் என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று. அணுத்தன்மைப் படுத்தல்-சிறுநிறிவும் சிறுதொழிலுமுடையதாக்குதல். அணு-சிறு ம.

2. ஒன்றதாயநே சத்தியு டயதாய் - ஆ ! ஒன்றே. அதன் த்தி ன் ணிறந்தன. ம ஒன்றே அ டெ ணிறந்த த்தி ன் ணிறந்த உயிர் னை ம ற்கு. அ டரன்றிப் ப னாய் ஒ டொரு ம ஒ டொர் உயி ரப்பொருந்தி நிற்பதன்று. த்தி ன் ப னாய் ஒ டொரு சத்தி ஒ டொர் டயி ரப்பொருந்தி நின்ற றப்ப ன். ஒ டொர் டயிரையும் ப சத்தி ன் ம ற்கு. மத்து டே ற்பச் சி ஆ ம னைச் சத்தி கூடியு சி ஆன்மா னைச் சத்தி கு றந்து ப திக்கு.

விஞ்ஞான ல ர ம ற்கு சத்தி குக்கு மயு பிர யா ர றக்கும் ம சத்தி தூலமாயும் ச ர றக்கு த்தி தூ தா ராயிருக்கும்.

3. உடனாய் ச னாய். ச் கூடப்பிறத்தது. ஆ ர ன்ள தோ அ டே ஆ ம மும் அதனோடு ச சமாயுள்ளது பது. ஆ மாவுக்குச் செயற் என்னி் செயற் இ டயி் ந்து கூ டுது. இ டயி் ந்தது முத்தி டத்தி னு ஆ ர ன்து பொருந்தி. ஆத ர் அது பொருந்தாது. ம ஆ மாவு கு இ ற்கு னின் பாலிலுள்ள டெ கு மு ரியிலு ன் ரு கு மும் அழிந்தவிடத்த அ குணி ன் அழியு ர. லின், அதுவு் பொருந்தாது. ஆதலா் ஆ ம அநாதி டெ னப்படும்.

4. ஆ ர லி் றன்றி டொடு தொழிலையார்த்து: ஆ ர ன் ற்கு பதற்கு ம த்தி ஆ சத்தி ய ம ற்கு எ பது டொருன். டெ த்தி லசத்தி ஆ ர லி் அறி டயு் தொழிலையு் ஒரு டெ ம ற். அந்நிலையில் ஆன்மா இருளி டப்பட்ட போ ஒ டயு் அறிய இய றதிருக்கு. இ ன் ற்குத் த்தி ஆ ர ன் த்தி ட ப்படும். ஆ ர ன் - றப்பு. ச த்தி ஆ ர லி ன் கி துணைபெற்ற ண்போ, எ தேசவி ன் ம்பெற்று அ றி டொ டு டொ டு டொரு பொழுது அ் சத்தி அ ன் ர லி் அறி டவிபரீத இப்போ த் த டு ர்ப டெ எ ன் ச டெய்யு். இ றாறு செய்யுஞ் த்தி அதோரி டமி றசத்தி ப்படு. அதே டி டி ற த்தி ஆ ர ன் குப் போ டு ர்ச்சி வினை கு ஆ த்தி. அத கீழ். டி டமி ற டியமிப்ப ன். த்தி ட. போத்திருத்த ட. பே டு ர்ச்சி கு வினைமுதலாதற் ட. டோத்திரு - உ ப ட. த் ட. தன் . விபரீத ற்குத் ய டெ று குத். வினைமுத் ருத்தா

5. டெ பினிற் லிம்பேய்ந்து இ ன்து டி்று: டெ பிற் லிப் பு ஆ டொடு லிரவி நிறற்கு - உ லிப் பு டெ பு ட் உ ன் னுப் பு ட் ன்து டெ டு டய்தோ டி் றுற்போ மு ஆ ர டொடு ல்ந்து நிற்கு பது. இவ்வு ட ஆ டு ஆ த் துக்குமு ன் பந்த அநாதி எ பது வி ன் குதற்கு உபயோகி் ப்படு. 'செ பிலுறு லி் பேய்ந்து டித்தமு டய் (டப்பிர டெ. 0)

6. அஞ்ஞா ட் - ஞா டின் அறி ற. அ டெய் டொரு ன் ற்ச்சியின் ம.

இதுவுமது.

172. மாயையே யான்ம ஞானக் கிரியைய மறைத்து நிற்குந்
தூயப் பரிதி தன்னிற் சுடர் முகின் மறைத்தாற் போல
மாய்முக் கலகல் சோதி புரிந்திடு மதுவே ம்பாலக்
காயமு மகல ஞானத் தெ ழில்பிர காச மாமே.

173 பரிதியை முகின்ம றைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னுற்போல்
உருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியை மொளிக் கு மாகுந்
கருதிடு மிச்சா ஞான காரியங் காயம் பெற்றான்
மருவிடு முயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடினம் றைப்பே.

(இ - ன்). தூய அப் பரிதி த் னிற் சுடர் முகில் மறைத்தாற் போ
தூயதாயை அந்த ஆதித்தனின் ஒளியை மே ம் மோராய் நின்று மறைத்தாற்
போல, -மாயையே ஆன்ம ஞானக் கிரியை மறைத்து நிற்கும் -மாயையே
உலகு உடல் காரணாய் நின்று ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியை ம
மறக்கும், முகில் போய் அகச் சோதி புரிந்திடு அதுவே போ
மே அன்று நீ ஆதித்தனது ஒளி வெளிப்பட்டுத் தோற்றமாறு
போல, மாயமும் அல ஞானத் தொழில் பிராசமா உடாகிய மாய
யும் நீங்க அவ் விச்சா ஞானக் கிரியை எவ்விளக்கித் தோன்று என்று
சொல்லி பரிதியை முகில் மறப்பப் பாய் ஒளி பதுக்கினுற்போல்
ஆதித்தனே மே ம் மறத்தளவில் பரந்து நின்ற ஆதித்தனொளி மற்
தாற்போ உயிர் உரு றைக்கின் -ஆன்மா உடாகிய மாயம் மறக்
கின் ஞானக் கிரியை எவ்விளக்கும் ஆகும் அ, இச்சா ஞானக் கிரியை
ஞானம் மறையாகும். அங்ஙனமின்றி, மாய் பெற்றால் -ஆன்மா உடம்
பப்பெற்றவிடத்து, ருதிடு இச்சா ஞான காரியம் ருவிடு ருதப்
படும் இச்சா ஞானக் கிரியை எவ்விளக்காத லு உயிர்க்கு மாய் ந்திடா
விடி றைப்பு -ஆன்மா உடம் பப்பெறாதவிடத்து அவ் விச்சா ஞான
க் கிரியை எவ்விளக்காத லு உனது கூற்றுப் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. சூரியனது ஒளியை மே ம் மறத்தாற்போல, மாய
உலகு உடல் காரணாய் நின்று ஆன்மாவின் இச்சா ஞானக் கிரியை
றைக்கு மாயம், மே ம் மறச் சூரியனது ஒளி வெளிப்பட்டுத்தோன்று
மாறுபோல் மாயமாகிய மாயம் அவ் விச்சா ஞானக் கிரியை எவ்விள
காத லு உனது கூற்றுப் பொருந்தாது. அங்ஙனமின்றி, மாய் பெற்றால் -ஆன்மா உடம்
பப்பெற்றவிடத்து, ருதிடு இச்சா ஞான காரியம் ருவிடு ருதப்
படும் இச்சா ஞானக் கிரியை எவ்விளக்காத லு உயிர்க்கு மாய் ந்திடா
விடி றைப்பு -ஆன்மா உடம் பப்பெறாதவிடத்து அவ் விச்சா ஞான
க் கிரியை எவ்விளக்காத லு உனது கூற்றுப் பொருந்தாது.

இதவுமது.

7. போதகா ரியம் ஹத்து நின்றது புகன்ட ல் காண்
ஒதலாங் குணமு மா வுயிரினுள் வீர லாலே
ராதலா லவித் தை சிந்தத் தருங் லே யாதி மாயை
ஆதலா விரண்டுஞ் சோதி யிருளென வேறா ம் றே.

(இ ள்). போத ராய் மத்து நி மது பு ா ன் தே
கூறிய ற்று ஆ மாவ் அறிவு தொழி னை மத்து நின்றது சொ
ப்பட்ட ஆ அறி யாய உயிரினுள் வீர லாலே கு
மு ஆ ஒத உயிரோடு விரலிற்ற ர் அதனை அ்வுயிரின் கு
போ ற ஒ ற, ர வு கூற ர் அவித் த சிந்த ஆயினும் ஆ
டு படி, ர ய ரதலா லே ஆதி தரும் ஆத ர் - மா யயா து
விருப்பத்தோடு லே முதலிய தத்துங் னைத் தோற்றுவி கு ரத ல்
இர டி இருள் சோதி டே ரு ஆ ா ய என்னு இர
டி இருளு ஒளியுப்ே த் த்முள் டே ற்று மயு டய ர்.

றிப்பு. சோதியருள் ஆ உயிரோடு ந்து நி ற்று அத்
இச்சா ஞா க்கிரி னை ற் ர தனு ரண பு ட போ
ராய் உயிரு கு டே ருய் நி ற்று அத் இச்சா ஞான க்கிரி ய னை விள்
கு ஆத ர் டோதியரு ற்று.

டே ழிப்பு. ஆ ாவின் இச்சா ஞானக் கிரி ய னை மப்பது
ஆண டே ர். அ து ஆ மாரோடு இயைந்து நின்ற ர் அ் ா
மாவ் குணபோ ற ஒ றதா ச் சொல் ா ஆயினு ஆண டிவருள்
நி கு படி ராயா ரி ன் தோன்று னாத ல் ஆ டு ர்
யு ஆகிய இர டி இருளு ஒளியும்போ டே ற்று ம பெரிது ட
ய ர்

(c). ஆண டி உயிரி கு ா ன்று.

7. புருட் றன் கு ா ம வித்தை யெனிற்சடம் புருட னாகு [ய்
குருடன்றன் ண் ரி ன்குற்றங் ரி ன்றன் குணமோ கூற
மருடன்றன் குணம தாகி மலமசித் தாகி நிற்குந்
தெருடன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்குஞ் சீ ன்.

(இ ள்). அவித் த புருட் ற் கு ா னின் ஆ வம உயி
ரி கு ா ன்று சொ ல் புருட் ட ஆகும் சித்தாகிய புருட்
சட ராகு குருட் ற் ணி குற்ற ணி ற் குணடே
ருய் - அன்றியு குருட து ணிடே அத் ஒளி ய மத்துநிற்
கு பட மாகிய குற்றம் ாணினது கு மோ நீ கூறு ராயா . அ் ா
ற றுதலி ஆன் அறி ா ற் டு ம மு ஆன் வி ன்ரு ா
யிருந்த் கூடாதா, ம ம் ருள் தன் ற் குண தாகி அசித்தாகி நி

கு மலமானது அஞ்ஞானத்தைத் தனது குணமாகக்கொண்டு குணப் பொருளாகிய தான் சடமாயிருக்கு. சி. தெருள் தன் தன் குணமாகிச் சித்து என நிற்கு. உயிரானது அறி இத் த து குணமா 'உ' டி குணிப்பொருளாகிய தா சித்துப்பொருளாய் விள்கும்.

றிபட. அ ித் த - ஆணமம். மருள் அஞ்ஞானம், அறியா ப பொழிபட. பாடாணவாதி ன் ஆணமம் உயிரின்குணம் என்பர் அ ன்னமாயின் ஆ ன்மா சட் எனப்பட்டு ிருமம். அன்றியு, ன் ணொரியை மறைக்கும் பட கண்ணின் குணமா ரதவாறுபோல, ஆ ி அறி ம மக்கும் ல் ஆ ம்மாயி் குணமா ரது. ம் சடப்பொருள் அறியா ம அத் கு உயிர் சித்துப்பொருள். அறிவு அதன் குண

2. உயிர் ள் ல் ளாந் பந்திக் ப்பட்டுப் பிறப்பிறப்பிறப்பிடு முறைமை (7 - 7).

(a). மும்ம ள் ளு உயி ர்ப் பந்திக்கு மு றமை (7).

(b). ராயேய் திரோதாயி ள் னும் இரு ளின் இயட்ட (77).

(c). உயிர் பஞ்ச ளாந் பந்தி ப்பட்டுப் பிறந்திற்று உழ ளு (7).

(d). மும்ம ள் ளு உயி ர்ப் பந்திக்கு மு ற .

7. மும்மல நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போல் மம்மர்செய் தணுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று [ம் பொய்ம் மசெய் போக பந்த போத்திருத் துவர்கள் பண்ணு இம்மல மூன்றி னோடு மிருமல மிசெப்ப னின் னும்.

(இ ள்). மும் ம் மேற்கூறிய ள் ராய ஆண ள் ன் னு மூ ளு ள் ளு, நெல்லி னு முளையொடு தவிடு உமிப்போ ள் மர் தெய்த லெல்லு கு முளையு தவிடு உமியுபே உயிருக்கு மயத் தச்செய்து, அணுவி உ ம ிடிவினை மறைத்து நின்று அதுபற்றி அவ்வுயிரின் சொரூபத் த ம மத்து நின்று, பொய் மசெய் போ பந்த ரோத்திருத்து ள் பண்ணு மு றயே பொய்யான போத் த யு பந்தத்தையும் போத்திருத்து ள் தயும் உண்டாக்கு, இ ம மூன்றினோடும் - இந்த மூன்று ம ளோடு இ னு இரும ம் இ சப் ப் மேலு இரண்டு ம ளை கூறு ள் .

திறிப்பு. 1. மும்ம 129 செய்யுளிற் கூறப்பட்ட ன்மம மும் 143-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட மாயாம மும் 170-ம் செய்யுளிற் கூறப்பட்ட ஆண லமும் ஆகிய மூ ளுமா .

2. லெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போன் மம் ர்செய் தணுவி னு ம ிடிவினை மறைத்து ி ளு: உமி தவிடு முளை ள் அரிசியி

[illegible]

இவ்வு 1 ம மும் 1 ள் ஆன்மாபோல அநாதியே கூடிநிற்குத் த்
ம ய வினக்குதற்கும் பயோகிக் ப்படும். “வெல்லின்முனா தவிடுமிபோ
ரதியா நிறத்திடு ன்.” (சு 1 ப்பிர. செ. 25). “மூன்றும் வெ ழுக்குத்
தவிடுமியு முனாயும்போல் அ ரதியாய் நிற்கும்.” (தத்து 1. பிரகா. பாசவி
செ. 35).

3. போ பந்த போத்திருத்து : போ இ பத்துன்ப ன். பந்தம் தனு ரணுதி ன். போத்திருத்து ம் வினைமுத ன் தன் . இ மூன்றாம் ஆ மா டப் பந்திப்பன ாம். ப் தப்படுத்து டேறுபாட்டா இ ாமு றயே அநுபந்த ச் பந்தம் பிரதிபந்த் எனப்படும். அநுபத் - பின் னந்த பந்தம். அநு - பின். தனு ரண் னைப்பெற்றபின் இன் பத்துன்ப ன் உயிரைப்பொருந்திப் பந்தப்படுத்த ால் மல அநுபந் த் ப்படும். சம்பந்தம் கூட. தனு கரண் ன் உயிரோடு கூடி ி று அதனைப் பந்தப்படுத்த வால் மாயாம ம் பந்த் எ ப்படு. பிரதிபந்தம் த ட. பிரதி - எதிர். ஆ மாவின் இச்சா ஞான கிரி ய னை றத்த ால் ஆ மலம் பிரதிபந்த் எ ப்படு.

4. இரு லம் - ஈயேய் திரோதா சத்தி.

பொழிப்பு, மும்மலங் ளும்உயி ர ம 'கி அத' சொருபத் த அறி யவொட்டாது செய்யும். அன்றியும் பொய்ப்போ த் தயு' பந்தத் தயும் போத்திருத்து த்தையும் உண்டா'கும்.

(b). மாயேயம் திரோதாமி என்னும் இருமடலின் இயப்பு.

177. மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்றும்
 ஏயுமும் மல' க டத்தந் தொழிலினை யியற்ற வேவுந்
 தூயவன் றனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்றும்
 ஆய்வரிம் மல' க னேந்து ம்ணுக்களை யிணைந் துநிற்கும்.

(இ-ள்). ஈயயி ஈரியத், ஈயேய அது ிறும் - மாயா ிக்கூட்டத் த ஈயேய ிறும். ஏயு மு ித் தத்தம் தொழிலினை இயற்ற ஏவு ஆ மாக் னைப்பொரு்திய மும்மல ன்ரம் தத்த தொழிலைச் செய்யு படி செலுத்தாநின்ற. தூய ி தனது ஓர் த்தி சினு டய ஒப்பற்ற த்திய, திரோதா ி அது ன்று மத்தலைச் செய்யும் திரோதாயி ன்றுத், ஆய் ிர் - ஆராய்ந்துகூறு ிர் இ ி ன் ஐந்து அணு னை அணைந்து நிற்கும் ால் ப்பட்ட இந்த ஐது ம ன்ர ஆ ிர் னைப்பொரு்தியிரு கு்.

திற்பபு. 1. ஈயயி ஈரியத் தமாயே மலமதெ ிறும்: ய யி ஈரிய ஈ தத்து ி முதற் பிருதிவியீரு தத்து ி ன் பு ன் பு ி த்துப்பொருள் ன். தே முறு ர டெ பு ி போச் யெ ாருமா ர யத்திரட் ி ச்சிப்பிரா ி ிறு இ ி ர யிதே அட் குமாயினு், பந்தப்படுத் து ிற்று மபற்றி ிறு ித்தெ் ப்பட்டன. ஈய ஆ் அறி ி ய் கு். மாயா ஈரிய அ் யக் த்திற்கு மு ி னிலைப்பொருளாயிரு கு். ஈயே ி ஈ ஈரியம். மாயா பகுதி. ஏய தத்தித விகுதி. சக்த ஈயா ஈரியங் ன் ம ிவிராது த்த ஈ யிருத்தவி் ம ி ன்ர ித்து எண் ப்படா ஈயின.

2. மு ி ன்.....திரோதா ியதெ ிறும்: திரோதா ி திரோதா த் தச்செய் து. திரோதா ன் ம. றப்பு. ி டெ ய் து. ஆ் ஈவி் இச்சா னா க்கிரி ய னை ற் கு் சத்தி னை அதிட் டித்து நின்ற ால் சத்தி திரோதானசத்தி ப்படு். அத் திரோதா த்தி மு ி னையு் அதிட் டித்து ி ிறு தத்த் தொழிலிற்படுத்திப் பா ிருவித்த ா ி ன்று உபசார ாச் சொ் ப்படு்.

பெழிப்பு. அத்த ஈய ஈரி ி ஈயேய ப்படு். மு ி னையு் தொழிற்படுத்திப் பா ிருவிக்குஞ் சி ித்தி திரோதாயி ப்படும். து ி ன்ர ி உயிர் னைப்பொரு்தியிரு கு்.

(c). யிர் பஞ் ி ாற்பத் தி ப்பட்டுப் பிற்திறந்து உழிஜ்.

7 மலமாபை க் ம மாயே யந்திரோ தாயி மன்னிச் சலமாரும் பிறப்பி றப்பிற் ற் கியித் தரைகீழ் மேலும் நிலையாத டொள்ளி ட்ட ி ற் டெ ன ரிமிடத் தின் ி அலமாரு மிறைவ னுணை யாலுயிர் டடக்கு மன்றே.

(இ-ள்). உயிர் - ஆ் ா ானது ம ி ானை ன் ம் மாயேய ி திரோதாயி ம ி னி ஆண ி மாய் ம் ஈயேய திரோதாயி ி ன் ஐந்து ி களையும் பொருந்தி, ி ஆரு் பிறப்பு இறப்பி் த் போக்கு ிரவு டய பிறப்பிறப்பு ி ிறப்பட்டு இத்த ர கீழ் மேலு் இப்பூ ி ர ம் சுவர் ம் என்னு் மூவு ி ிலு், நிலையாத டொ ி ி

ட்டம் சற் கு என நிலையில் அத டெள்ளி ட்டமுங் ஈற்றடியும்போ
நிமிடத்தி ண் அ மாரு ட்டொழுதிற் ழ் ழு திரித் து இ ர
ஆணையா ட்டுக் முத் ட் ஆணைப்படி ட்டுக்.

றிப்பு. அ மரு ண் தது அ ஈரு ண் ருயிற்று. அ ஈ
ழ ல்.

பொழிப்பு. உயிர் பஞ் ணையுப் பெ ருந்திப் பிறப்பிறப்பிறப்பிற் பட்டுக்
டெள்ளி ட்டமு ஈற்றடியும்போ முவு ணிலுஞ் ழ் ழு சி ஈரு
குப்படி திரியும்.

3. மலங் ணைப டே க்கி வீட்டைதற யிலு உப மும (7).

(a). மாதுடப் பிறப்பெய்த் அரிது (7).

(b). உத்த தேசத்திலே பிறத்த் அரிது. உத்த ஈதியிற் பிற
து புறச்ச ஈரது நிறற் அதனினு் அரிது
().

(c). ச சித்தாந்த டெறி அ டத் மி வு் அரிது.
ணைப் போகி வீட டதற்குச் த்தாந்த டெறி யி்
சி ணை டிழிபட் உபா ().

(d). சி டபெரு ணை டிழிபடுதற் ஈ ணுடப்பிறவி டெ
ப்படடது ().

(). தே ட் அரித்திய். அது ண் போதே டெரு ணை ழி
படே ட்டு ().

(f). வீடயபோ ட் அரித்தி ().

(g). பொருட் செ ட் அரித்தி ட் அருட் டெ ட் நித்தி
().

(). ஈதுடப்பிறப் பெத் அரிது.

7. அ ட்சஞ் சதே த ச் ணுற்பிச்சஞ் சராயு சத்தோ
டெண்டரு நானெ ட் பத்து ஈன்குது ஈறுயி ரத்தாய்
உண்டுபல் யோநி யெல்லா மொழித்துமா துடத்து தித்தல்
கண்டிடிற் டலைக் கையா ண்ந்தினன் ஈரிய ஈண்.

(இ ண்). அ ட்ச டேதசு ட் உற்பிச்ச ஈராயு த்தோ
தரு ஈ் அ ட்சமு டேதசமு உற்பி மு் ஈராயு மு் ஆ
ப்படம் ஈ் கிலுந் தோற்றியி் மு ட் பிறப்பு ணி
பத் ஈ் குதுறு ஆயிரத்து ஆய் உ ட் பத் ஈ் குதுறுயிரபேத
மு டயதாய் ஈகி உ ண் ப் டே நி ஈ் ஒழித் அ ண்

பாகிய யோகிபேதம்-ன் அல்லா மற்றும் ஒழித்து, மாதுடத்து உதித்தல் ண்டிடிண்-மாதுடப் பிறவியிற் பிறத்தலை எய்தப்பெறின் டலைக் கயால் நீந்தினன் றரியர் காண் அது சமுத்திரத் தக் கையாடு நீந்திக் கையேறின ன் செய் போற்றாம்.

குறிப்பு. 1. அண்டசம் முட்டையிலே தோற்றுண. அ மீ பற பல்லி முதலியன. அண்டம் முட்டை. ஜம் பிறந்தது.

2. சுவேதசம்-வோர் யிடே தோன்றுண. அ பேன் வீட்டில் இருமி முதலியன. சுடேதம்+ஜம் சுவேதசம். டேதம் றோர் 1.

3. உற்பிச்சம் வித்து றேர் முதலியன; னை மேற்பிர்ந்து தோற்றுண. அமை மரம் றொடி பூண்டுமு, லியன. உத்பித் மேற்பிள்து தோற்றுது.

4. சராயுசம்- ருப் பயிடே தோற்றுண. அ மிருகக் ள் மானுடர் தேர் முதலியன. ராயு- ருப்பாசயப்பை.

5. ண்பத்து றான்கு தூரூயிரத்தாய் உண்டு: -எண்பத்து றான்கு தூரூயிர யோகிபேதம் ஞள், தா ற் ள் பத்தொன்பது தூரூயிரம் ணர் ன பதினைந்து தூரூயிரம். தேர் ள் பதினொரு தூரூயிரம் நீர் றாழ் 1 பற 1 மிரு என்னும் ஒவ்வொன்று பத்துப்பத்து தூரூயிரம். றாதுடர் ஒன்பது தூரூயிரம்.

6. யோகி தேம் றாம்.

பொழிப்பு. றால் த்தோற்றத்து எழு ப்பிறப்பில் பத்து றான்கு தூரூயிர யோகிபேதம் ஞள்ளே மாதுடப் பிறவியில் றாது பிறத்தல் மிக் அரு மயாம். அது பெரிய சமுத்திரத் த யினுடே நீந்தி ரயேறின ன் செயல்போற்றாம்.

(b). உத்த தேசத்திடு பிறத்தல் அரிது. உத்தம்சாதியிற் பிறந்து புறச்சமயம் சாராது நிற்கல் அத ரினும் அரிது.

. நரர்பயி றேயந் தன்னி னான்மறை பயிலா றாட்டில் விரவுத லொழிந்து தோன்றன் மிக்கபுண் ணியத்தா னாகும் தரையினிற் கிழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து பரசம யங்கட் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணு னாதே.

(இ ள்). நரர் பயில் தேய் தன்னில் மானுடர் றாழ்கின்ற தேச ஞள்ளே, நான்மறை பயிலா றாட்டி விரவுதல் ஒழிந்து தோன்றல் டேதம் ள் ஒதப்படாத தேசத்திடு பிறத்தலைவிட்டு அமை ஒதப்படும் உத்தம் தேசத்திலே பிறத்தல், மிக் பு ணியத்தான் ஆகு மிகுந்த பு ணிய ஈத்தால் உண்டாகும், தரையினில் கிழைவிட்டுத் தம் செய் சாதியினி ன்ந்து இப்பூமியிலே கீழாய் சாதியிடு தோன்றாது தாஞ்

செய்தற்குரிய த்த சாதியிலே கோன்றி, பரசமயங் ள் செல்லாப் பாக்கி ப்ண ஒனது புறச்சமயங் ளிற் செல் ஈது நிற்கும் நன் ம பெறுதல் அரிதாம்.

போழிப் ப. மாதுடப்பிறவி எய்தினும் வேதா ம் ள் ஓதப்படும் -த் த தே, சத்திற் பிறத்தல் மிகுந்த புண்ணியத்தால் - டா. உத்தம சாதியிலே பிறந்தும் புறச்ச யங் ளிற் செல் ஈது நிற்குப் பேற்றினைப் பெறுதல் அந்நினும் அரிதாம்.

(௧). ச சித்தாந்த நெறியை அ டகல் மிகவும் அரிது.

ளைப் போக்கி வீட்டதற்குச் சித்தாந்தநெறி யாயில், சினை ழிபா ல் உபாயம்.

- . வாழ்வெனு மை யல் விட்டு வறுமையாஞ் சிறுமை தப்பித் தாழ்வெனுந் தன்மையோடுஞ் சைவமாஞ் சமயஞ் சாரும் ஊழ்பெற லரிது சால வுபர்சிவ ஞானத் தாலே
- போழிள மதியி னானைப் போற்றுவா ரருள்பெற் றாரே.

(இ-ள்). ஈழ்வு எனும் யல் விட்டு - (மேற்கூறியவாறு -த்தம சாதியிலே பிறந்து புறச்ச யங் ளிலே செல்லாது நிற்பினும்) செல் ஈத்தி னை உ டாகு ய் த் த ஒழித்து. ிறு யா் சிறு தப்பி ிறு யா் உ டாகு் சிறு யினீ்கியும், தாழ்வு ினும் தன் யோடும் அடி ம ஈந்த் மயோடும், ச ிமா் சமய் சாரும் ஊழ் பெற்் ச சித்தாந்த் ினும் நெறி யப் பொரு்துப் புண்ணியத்தைப் பெறுத், சா அரிது மி வு் அரிதாம், உயர் சி ஞானத்த தே (த்தன் ம ளோடு அந்நெறியிலே நி ிறு) ளோன சினைரு ாதே, போழ் இ ிதியினானைப் போற்று ார் - பிளவுபட்ட இளம் பிறை அணிந்த பெரு ானை ழிபடு ார். அருள் பெற்றார் அ ிருளைப் பெற்று னைப்போ்கி முத்திப்பேறு பெறு ாரா ிர்.

குறிப்பு. 1. ஈழ்வு ஈழ் , செல் ி.

2. தாழ்வு தாழ் ம. தாழ்தல் - ிண்குத் .

3. ிஞா் பாஞானம், அருள். சி ிஞா த்தாதே போற்றுத் அ ிரு ாதே அ ிருள் ிணங் ல்.

பெ ழிப்பு. செல் ிம் முதலிய ிற்றால் ிருஞ்செருக்கு் ிறு ியால் ிருஞ்சிறு மயு் ிக் அடி மத்திறத்தோடுஞ் ச சித்தாந்தநெறி ய் அ டயு் பா்கிய் பெறுத் மிகவும் அரிதாம். அந்நெறியிலே ி் ிறு சி ிருளாதே சினை ி் கும் பேற்றுண்டாயின் அ ினைப் போ்கி வீட்டதற்கு ியிலு் உபாயமு ா்.

(d). பெருமானை பிழைத்தல் - னனுடப்பிறவி
கொடுப்பட்டது.

. மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயத்
தானிடத் தைந்து மாடு மரன்பணிக் காக வன்றோ
நானிடத் துரு மண்மேல் தரன் றனையர்ச் சிப்பர்
ஊனெடுத்தது மூல ரொ றையு முணரா ரந்தோ.

(இ ள்). னனுடப் பிறவி த னு ன் குத்தது - பிற னுன் ிசேட
நானுடப் பிறவி முத ி கொ த்தது. ம ன் த்து
த்தாலே நினைத் த ன் னு துதித்து நயத்தாற் பணிந்து செய்
யப்படு ஆனிடத்து ஐத் ஆடு அர் பணி ன் அன்றோ பஞ்
வி த்தினை ஆடி ருளுகி ற பெரு ன் து தொண்டின்பொருட்டா
ன்றோ. னானிடத்த ிரு லு த்துள்ள விட்டுணு முதலிய தே ிர்
னும். லே ித் து அர் தனை அர்ச் ப்பர் - இந்தப் பூமியிலே ந்து
ச்சி பெரு னனை அருச் ப்பர் அ்தோ ஊன் ித்து உழலும் ஊ ிர்
ஓ ிறயு உ ரார் ஐதே. இவ் த்திதே சீர்த் தப்பெற்று உழ
து திரிகி ற மூ ி இ ி ன் ஓ ிறயு ஆராய்ந்தறிகின்றார் லே.

நிபு. 1. னனுடப் பிறவி: மிரு ம்பற ி ஊர் ன நீர் னு
தா ிப் இப்பூமியிலே பிறந்து லே தா னை உ ரு உ ிர்
வு ி மயா ிர னை அனுட்டி கு் பேறு ி சித்தா தநெறிப்படி சி
பெரு னனை பிழைத் திதழ் ய்தப்பெறு யாலு் தே ிர்கு வி
ணு ி போ ம்து ர்தற்கு இட ி ி மூர்த்தி த ி தீர்த்த ி னு ட
தாய்ப் பு ி னி ந்தருமிட ி ி னு ி னனுடப்பிறவியே த்தா ி
பிறப்பு ி னை ி குத்தற்கு உரி யு ட தா. ஆ யா, இ, தேத்
தோடிரு கு் பொழுதே பெரு னனை பிழைத் து ி ருனைப் பெற்றுப்
பிறப்பு ி னை ி ி ன் லே ி ி.

2. ி ி ி அர் ி
தற்கு ி
ஹத் த்தாற் செய் ப்படு பணியா. தே ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி ி
துதினை ிதுத் ி க் ி
லே ி
பணி
ி
ி ி

3. ஆனிடத் த்து ி
ஹ் லே ி
ி
ி
ி
ி ி

4. ானிடத்த ாம டே ல் ந்தரன்றனை யர்ச்சிப்பர் ச ார் ி முத விய மேலு ன் இப் பூமியிலே ஈட்டிய பு ணியத்தி் பயனாகிய இன் பத் , அனுபவித்தற்கு இட் ாகமன்றிச் சி ினை அர்ச்சித்து ம பந் தத் த நீக்கித்ொள்ளுதற்கு இடங் ளா ா. ஆத ா் பிறப்பினீங்கி முத்திய டய விரும்புட் ார், இ் விசேடதலமாகிய பூமியிலே இத்தே த் தோடுகடியிரு் கும்பொழுதே அதனைப்பெறு் பொருட்டு முய ல்ே ண்டிம்.

பொழிப்பு. மன ாக்குக் ாய் களினே சிவபெருமானே ிழிபடு தற்பொருட்டே ானுட்பிறவி ாருக் ப்பட்டது. ே லுல ிதுள்ள விட் டெனு முதலிய தே ரு் இப் பூமியிே ந்து சி பிரானே ி கு ார். இச் சரீரத் தப் பெற்றும் இங்ஙன ிழிபாடுசெய் ாதார் அறிவில்லாத ார்

(e). தே ம் அரித்தியம். அ் துள்ளபோதே சி ிபெருமானே ிழிபட்டே ண்டிம்.

. கருவினு ளழிவ தாயுங் கழிந்திடா வழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனு யழிவ தாயுந்
தருணனு யழிவ தாயுந் தானரைத் தழிவ தாயும்
உருவமே யழிவே யானு லுள்ளபோ தேபா ருய்ய.

(இ-ள்). ருவினுள் அழி ிதாயு் தாவினு டய ருப்பத்திலே அழிவதாயு் ிழிந்திடா அழி ிதாயும் பிறந்து உடனே அழி ிதாயு், பரிணமித்து அழி தாயு் உரு ந் திரிந்து னரு் குழவிப் பரு ித்தில் அழி தாயும், பா னாய் அழி ிதாயும் பா னாய் ரு் பரு த்தில் அழி தாயு் தருணனாய் அழி ிதாயும் - யெள பரு ிமு டயனாய் அழி ிதாயு், ந ரத்துத்தா் அழி தாயும் வீருத்தனாய் அழி தாயும், உரு ே அழிே ி ஆன இ ன் சரீரே அழிந்துபோகுந் தன்மையு டயதா லின், உள்ளபோதே உய்யப் பார் இச்சரீர இ்ருக்கும்பொழுதே சி பெரு ானை ிழிபட்டு மலபந்தத் தப்போக்கி முத்தியடைய முயல் ாயா .

குறிப்பு. பரிணமித்த உரு ே றுபடல்.

பெ ிழிப்பு. இச்சரீர வ் ளவு ால் நிற்குமெ ன அறி ப்படா யின் இது நிற்கு் பொழுதே சி பெரு ானை ிழிபட்டு வீடுபெற முய ே ண்டிம்.

(f). -வீடயபோ் அரித்தியம்.

. ஒருபுல னுகரும் போதங் கொன்றிலை யொன்றின் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடு மெல்லா மாறும்
ஒருபொழு துணரி னுண்டா மல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க் க
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே.

(இ-ள்). ஒரு புதுரு போது ஒரு விடயத்தால் அனுபவிக்குப்பொழுது அக்கு ஒன்று இலை - அவிடத்து றெருவிடய அனுபவாதவிலை ஒன்றின்பாலுட்புரபன் ராறி மாறித்திடு ஒரு விடயத்தின் னும் ருகிற ப இப்பழுது பழுமா ராறி ராறி ருதாகு, ஒருபொழுது எ ா ாறு - டே, நிலையி விடய அனுபவம் இப்பத்து பது ர்ச்சியு இலையாய்விடு உண்டா அல்லது (ஆம்) இவ் ல் ாழ்க் உரி இங்ஙன் உள்ளது இல்லதுமாய் து பத்தோடு கூடியதாயிருக்கு இவ்விட போத்தி இயம்பை ஆராயுமிடத்து, மருள் துவு போ அது யத் தயு யும் ஒத்து அன்றே ராயு பின் ராயு - தோ றியவுடே அழிதும் சிறிதா த்தி பி அழிதாயிருக்கு.

நிபபு. ருள் துவு போ : மருள் அன்றே ய்தலுக்கு னவு பி மாய்தலுக்கு உ.

பெழிப்பு. ஒரு விடத்தால் அனுபவிக்குப்பொழுது விடய அனுபத்திற்கு ராது. அவிடய அனுபவம் பழுதுன்பமு ராறி மாறிரு. டே நிலையி இவ் னுபங் ள யாதமில்லை. இங்ஙன் உள்ளது இது மாய்த்து பத்தோடு கூடியதாய் ரு விடய தோன்றிய உடே அழிதும் சிறிதா த்தங்கி அழிதாய இ ல்பு டத்தாம்.

இதுவுது.

. அரிசனம் பூசி மாலையணிந்துபொன் னடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரர் பரிக் க் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொ ல் நீதிடவு ர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சுமின்றிக் கிடத்தலாற் பிணத்தோ டொப்பர்.

(இ-ள்). அரி பூசி த் முதலி ராசனத்திரவிய னைப் பூயு, மாலையணிந்து ராசத்தோடு கூடிய பூலையையணிந்து பொன் ஆடசாத்தி-பீதா பர் போர்த்து பரிசு பிப்பு செ தது பரி ரா ள் பி டே ரவு பாரர் பரிக் ரவு ரர் சிவி வு, டொட்ட - ாத்திய ள் முழுவு ரிசி ன் னாத - ரி பெருந்திய சின்ன னை தவு தொ திட - கு ட ரா ள் குழ ரவு பெரிய ர் இவ்விடய னோடு கூடிய பெரிய ர் ரு வுமாண்டு பேச்சு இன்றிக் கிடத்தலால் செச் செருக்கினால் அறிவு மழுக்கிப் பேச்சுமின்றி அச்சிவி குட் கிடத்தா பிணத்தோடு ஒப் பர் செத்தாருக்குச் ச ரவர்.

நிபட. பெரிய ர் பி த்தோடொப்பர் செ ருக்கு ட் ரு சிற ப்பெல்லா பிணத்துக்கும் நடத்த ாலு அறிவி நிப் பேசாது கிடக்கு

பி 'போ டே அரு' அறிவித்து போது கிடத்தாலும் அர்பிணத்திற்கு ஒப்பார் . பெரியார் இழியு ர்த்து குறிப்புச்சொல்.

பொழிப்பு. விடயபோ ளிமே மயங்கி அவற்றி் அழுந்துநார் பிணத்துக்கு ஒப்பார்.

(9). பொருட்செ' அறித்தியம் அருட்செ' ித்தியம்.

பிணத்தினை யொத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள்போ உணக்கியே யுழல்வீ ருங்க ளுடனுயி ருணர்வு மெல்லாக் [வ கணத்திடைத் தோன்றி மாயு் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால் வணக்குறீ ரரனை யென்றும் வா வர் வணங்க வைப்பன்.

(இ -). பிணத்தினை ஒத்து வாழ்நார் பி - நர் பொருட்செல் ி ஈட்டுதற் பொருட்டுப் பி 'போ ாழு' செல் ிச் செருக்கு டயார் பி 'ெ'று டப்பி 'ள்போ டப்பிண' ள் போ , உ' உடல் உயிர் உ ர்வு எ' ர் உ' ளு டய உட' உயிர் அறிவு முதலி னை உ 'கியே உழ'வீர் ாட்டிே அலைவீர். அங் ன் அலை தலைவிட்டு, ாய' த்தி டத்தோ'றி ாயு' று அறிந்து உ து சரீர' த்திே டே, ர'றி அழியு' இய'பு ட தெ'று உணர்'து, அரனை ஒரு' ர் க்குறீர் சி பெரு ானை ஒரு ாலேனும் ி'கு 'ரா . அ' செய்வீராயி' எ'ன்று ா ார் ி' ப'ப் எஞ்ஞா'று' தேர் ள' ண'கு'படி அர் அருட்செ' ித் த 'குக் டொடுப்பர்.

குறிப்பு. செல் ாடு ாடஞ் செ'றுே ணை'கிச் செ' மதிதோ யச் செ' மு'ர்கி'ற, ெ'ர் வாழ்தி'லைச் சிற்றம்ப மேய, செல் ின் ழுே 'துஞ் செ' ி' ெ'ே ' (தே ார. திருநா.) எ'ன்று ாட் டத்தேடி கிழ்'துநீர்'து'முளே ாட்டுப்பொய்யெ ாம் பேசிகடுகாணிலீர் கூட் டவிட்டுயிர் போ ித்'மு' ெ' ாட்டுப்ப'ளி யுளான் ழ'ே ர்மி ெ' (தே ா. திருநா.) எ'ன்றும் 'ஐ ானையரனெயெ' றாற்றின' உய் ய ாமு த்த ார்பேணு ார் செய்யபாத மிரண்டுநினையே ி ய ாளவு' ப்பர்மாற்பேறேரே ' (தே ா. திரு ா.) எ'ன்று ாரு ன ிற்றால் உணர் ந்து டப்பிடி' .

பொழிப்பு. செல் ிச்செரு'கு டயார் பின் செ'று அறித்திய ான பொருட்டு' ி ஈட்டுதலை விட்டுச் பெருமானே ாண'குவீராயின் அர் எ'ன்று அழி'பாத அருட்செ' ித் த உ'கு அளிப்பர்.

முன்னுரு சூத்திரம்

இச்சூத்திரமும் நான் அஞ்சுத்திரமும் பசவு மயும்
பசுலக் கணமும் கூறுகின்றன.

பசவுண்மையும் பசவி க்கணமுந் தொகுத்துக்கூறும்.

7. உயிரெனப் படுவ துந்த வுடலின்வே றுளதாய் யுற்றுச்
செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறு மின்பத் துன்பப் பலன்களு துகளும் பார்க்கின்
துயிலொடு மஞ்ச வந்தைப் படுமுண்டை துரியா தீதம்.

(இ - ள்). உயிர் எனப்படு து உயிர் ிறு சொல்லப்படு து, இந்த உடலின் றுளதாய் - இந்த உடம்பிற்கு றுளதுள்ளதாய் உற்று - உடம்பு ிறப்பொருந்தி செயிர் உறும் இச்சா ஞானச் செய்தி ள் உடையதாகி குற்றப்பொருந்திய இச்சா ஞானக்கிரிய னையு டையதாய் பயில்வு உறும் புண்ணிய பா ிக்கோச் செய்யும், இன்பத்துன்பப் ப ன் று நு ரும் அ ிற்றால் று இன்பத்துன்பப் பய னையு அனுபவிக்கு, பார்க்கின் - ஆராயுமிடத்து, துயிலொ டும் அஞ்ச அவத் தப்படு அறிவு சோர்தோ டும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம் துரியாதீதம் என்னு ள்லது அ ித் த னையும் அ டயும், துரியாதீதம் உண் - அ ிற்றினுள்ளே துரியாதீத உயிர் தான்மாதிரி உளதாயிரு ிகும் று லநிலையா.

குறிப்பு. 1. ‘உயிரெனப்படு துந்த வுடலின் றுளதாய் பத னுற்பசவுண் மயும், ‘-ற்றுச், செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்தி ளு டைய தாகிப் பயில்வுறுமின்பத்துன்பப் ப ன்களு நு ரும் பார்க்கின் துயிலொடு மஞ்ச ித் தப்படுமுண் துரியாதீதம்’ என்பதனாற் பசவி க்கணமுந் தொகுத்துக்கூறப்பட்ட .

2. செயிருறு மிச்சா ஞானச் செய்திகள் குற்றமுடைய இச்சா ஞா க்கிரியை ள்; சிற்றறிவு சிறுதொழி ள். ஆன்மா று த்தி ஆண மலத் தினாலே ம ற்ப்புண்டு தன் இச்சா ஞானக்கிரிய ள் சிறிது விளங்ா திருக்கும். உடலைப் பொருந்திச் ச ல நிலையை அ டந்தவிடத்து அவ் விச்சா ஞானக்கிரியைகள் சிறிது விளங் ப்பெறும். அதுபற்றிச் செயிருறு மிச்சா ஞானக்கிரியைகள் என்றார். செயிர் - குற்றம்.

3. பயில்வுறும்: பயில் - செய்தல். (செ. 212 பார்).

4. துயிலொடு மஞ்ச ித்தைப்படும்:-ஆன்ா முப்பத்தாறு தத்துவங்களு டனும் தாத்துவிக் களுடனுங் கூடி இலலாடத்தா த்தைப் பொருந்தி

விடயங் னை அறிந்து அனுபவித்துநிற்கும் அடர்த் சலாத் த எனப்படும். இங்னம் அறியுந்தன் மயைவிட்டு இடாடத்தானத்திலிருந்து கீழ்நோக்கிச் சென்று சாக்கிரம் முதலிய ஐந்து அடர்த் த னையுப் பொருந்தி மூராதாரத்தை அடையும். இது கீழாலடர்த் த எனப்படும். அறியுந்தன் மைய விட்டுக் கீழ்நோக்கிச் சென்று ஐந்தடர்த் தயுமுறுதலால், 'துயிலொடுமஞ்சரித்தை' என்றார். (செ. 222 பார்).

3. உண்மதுரியாதீத - உயிர், ருவினொன்றுமின்றி, மத், ரலே நெற்புண்டு இச்சா ஞானக்கிரியைகள் சிறிதுங் ன் றாதுநிற்குங்ே ரிலை துரியாதீதாம். உண்ம - உள்ளது, உளதாதல்.

பொழிப்பு. உயிர் இந்த உடம்பிற்கு வேறாயுள்ளது. உயிர் னைப்பொருந்திநின்று அயிர் இச்சா ஞானக்கிரியைகள் ஏதேசமாய் விளங்கப்பெறுங். புண்ணியபாதி னைச் செய்யும். அப்புண்ணியபாதி என் பயனை அனுபவிக்கும். சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தடர்தைதழும்பும். துரியாதீத அதன்ே ரிலையாத்.

இச்செய்யுள் இரங்குறு டயது.

1. யிரெனப்படுவதிந்தவுடலினே றுளதாய், (1 -1).
2. உற்றுச் செயிருறு மிச்சா ஞாச் செய்திகளு டயதாகிப், பயில்வுறுங். இப்பத்துன்பப்ப ளுநுருங். பார்சித் துயிரொடுஞ்சரித் தப்படும். உண்ம துரியாதீத.

முதலதிகரணம்

I. உயிரெனப்படுவதிந்தவுடலின வேறுளத, (1 -1).

இவ் திரணம் பசுவண் மக்குப் பிரமாண் கூறுகின்றது. அஃது அனுமானப்பிரமாண். உடம்பிற் அறியுப் பொருள் ஒன்றுளது. அஃது உடம்பினே று ஐம்பொறியுமன்று பிராணாயுவுன்று, அந்த் ரமுமன்று, இஃது ராற்றின் சமுதாயமுமன்று றுத்துப் பாரிசேட னவயா அஃது ஆர என்று சாதிக்கப்படுகின்றது.

இந்திர ததி அட்கி விஷயம் :

1. உயிர் டப்பினே றுயுள்ளது, (1).
2. உயிர் ஐம்பொறி ளினும்ே றுயுள்ளது, ().
3. உயிர் பிரா றுவினுே றுயுள்ளது (1).
4. உயிர் அந்தக்கரண ளினுே றுயுள்ளது ().

(a). ஆண்ம அறிவுரி ழ்தற்கு அந்தக் ரண ள் துணைக் ருவின்க், ().

(b). ஆன்ம அறிவு நிகழும் முறையினை, (13-1).

5. உயிர் பவபொருட்கட்டமுமற்று ().

1. உயிர் உடலினை ஞானமுள்ளது.

1. உடலின்வேறுபாடுகளினால் வுடலன்றோ வுணர்வதென்னின் உடல்சம்பவமான போது முடலினுக்குணர்வுண்டோதான் உடலினில் வாயுப் போது ஊணர்ச்சியின் றுடலுக்குக் கென்னின் உடலினில் வாயுப் போது துறக்குத்து முணர்வதின்றே.

(இ-ள்). உடலினை ஞானமுள்ளது உயிர் என இந்த உடலினை ஞானமுள்ளது உயிரோடு என்பது எற்றுக்கு, இந்த உடலன்றோ உணர்வது என்னின் இந்த உடம்பே அறிவது என்று சொல்லி உடல்சம்பவமான போது உடலினுக்கு உணர்வு உண்டோதான் உடல் பிரேதமாய்க் கிடக்கியிலும் அஃவடம்புக்கு அறிவுளதோ, உடலினி றாயுப் போது உடலுக்கு உணர்ச்சி இது என்னின் இஃவடம்பிலுள்ள பிராயுநீக்குராயி இஃவடம்புக்கு அறிவு நிகழாது என்னி உடலினில் றாயுப்போத உறத்து உறவது இன்று உடம்பிலுள்ள பிராயுநீராத உறக்குத்தி லு அறிவு நிகழாது. ஆதலால் அறிவது உடம்பற்று.

றிப்பு. 1. இச்செய்யுளா உடம்பே ஆரணமும் தேரமாதிகள் தம்முத்து உடம்பினை ஞானமுள்ளது உயிரோடு என்பது சாதிப்பட்டது.

2. போதாது த்து:-போதாது என்னு பெ ரெச்சத்தார் வி ராத் தாற்றென்று

றிப்பு. தேரமாதிகள் உடம்பே அறியு அஃவடம்பினை றாய் நின்று அறியு உயிர் பதொற்றி னைப்பா. பி கிடயிலு உறத்திலு அறிவு நிகழாணமையா உடல் அறியு பது பொருத்தது.

2. உயிர் ஐப்பொறி னினு ஞானமுள்ளது.

. அறிவதைப் பொறியே யென்னி னுறக்கத்தி லறியா ரகும் அறிவது மென்றென்றாகு கொன்றோ யறியு மென்னின் அறிவு ளொன்றை யொன்ற நிந்திடாவைத் தயுங்கொண் றிவ தொன்றுண்ட தான்மா மைம்பொறியறித்திடா.

(இ-ள்). ஐப்பொறியே அறிவது என்னி ஐப்பொறி னுமே உடம்பினை று விடய ளை அறியு என்னி உறத்தி அறிவ ஆகு உறக்குப்பொழுது அ அறிவாட்டாதால் அதுவும் பொருத்தது.

அப்படியன்று. நம் த்தில் அஃகுங்கிற்கும், நனவீகண் அறியும், அறிந்து ஒன்றொரு ஒன்றொருய் அறியும் னி அங்கம் நனவீகண் அறிவது ஒவ்வொரு பொறி ஓவ்வொரு விடயத் த அறியும் னின், அறிவுள் அக்கு ஒன்று அறிந்திடா அங்கமாயினு பொறி ன் தத்தம் விடயத் த அறியும்பொழுது தா ஒன்றயொன்று அறியமாட்டா. ஆதா அதுவு பொருந்தாது, ஐந்தயு ரொண்டு அறிது ஒன்று உட்டு இஃது பொறி னாலும் விடய ன் ஐந்தயு அறிது ஒன்று து, அது ஆமா-அது ஆமா ஐம்பொறி அறிந்திடா ஐம்பொறி னுத்தாமா அறியாட்டா.

தற்ப்பு. ஐம்பொறி ன் அறியுஞ் சத்தியுடய னாயின். ஒவ்வொரு பொறியு தத்த விடயங் னை அறிதே ாடு மற் றப் பொறிகளையும் அப் பொறி னால் அறியப்படு விடய னையு அறிதே ாடும். அங்கனமின் ா, அஃ அறியு பது கூடாது.

பெழிப்பு. இந்திரியான்ம ரதி ன் ஐம்பொறி னை விடயங் னை அறியு பார். அஃ நம் த்தி விடய னை அறியாதிருத்தலினலு வி தத்த விடயத் த அறியுமிடத்து ஒன்று யொன்று அறியாதிருத்தலினலு அஃ கூற்றுப் பொருந்தாது. இஃ ஐம்பொறி னையுங் ாடு அறியு பொருளே ஆமா ாம். ஐம்பொறி னுத்தாமா அறியுஞ் சத்தியுட ா.

3. உயிர் பிரா னயுவினு றையுள்ளது.

- . அறிந்திடும் பிராண வாயு வடங்குதல் விடுதல் செய்தால் அறிந்திடா துடலு நக்கத் தறிவின்மை கரணமின் ம அறிந்திடு முதலே யாகி னதுநிற்கக் கரணம்போ ா அறிந்திடும் பிராணன் றன்னை யடக்கியும் விட்டு மான்ம .

(இ ள்). பிரா னயு அட்குதல் விடுதல் செ்தா அறிந்திடு-பிரா னயு னானது உள்ளேபோ அட்குதலு டெளியே ருதலு ா இய கு ாயின் அது ஐம்பொறி னையுங் ாடு விடய னை அறியு ளன் னி, உட உற் த்து அறிந்திடாது உட்பு உற் குமிடத்து அப்பிரா னயு இய்கினு அது விடய னை அறியாட்டாது. ஆதா அதுவு பொருந்தாது அறிவு இஃ ா இஃ அவ்றிவி கு ா ா ருவி ள் தொழிப்படா று ாவி அறிந்திடு முதலாகி அப்பிராண ாயு அறியு முத யுடயதாயி, அது நிற்க ா போ ா உற் த்தி அப்பிரா னயு தொழிப்பட்டுநிற் அ் ருவி ள் தொழிப்படாது ா. ஆதா பிரா த்னை அடக்கியு விட்டு ஆ ா அறிந்திடு பிரா னயு ா உள்ளே அடக்கியு டெளியே விட்டு அதற்கு றையுள்ள ஆ ா ா விடய னை அறிதாக்கும்.

போழிப்.. பிரா னாயு இய் குமிடத்து, அது ஐம்பொறி னாயுங்
 னெண்டு விடய னே அறியும் என்பர் பிராணன் பாதிகள், உடம்பு உற்
 குமிடத்துப் பிராண னாயு இய்கினு் அது விடய னே அறியாதாத ல்
 அவர்கூற்றும் பொருந்தாது. பின்னும் அர், அவ் றியா ம் குக்காரணம்
 ஐம்பொறி ன் தொழிற்படா ம என்பர். பிராண னாயுவே அறியுந்தன் ம
 யு டய ருத்தா னாயின், த்ந்தத்தில் அது தொழிற்பட்டு நிற்கவும் ருவி
 ர் தொழிற்படாது நிற்கல் கூடா னாம். ஆத ற் பிராண னாயு ி அடக்கி
 யும் விட்டும் அதற்குே ிரையுள்ள ஆன்மாதே ி விடயங் னே அறி ிதாகும்.

நானகாரு சூத்திரம்

(நே டர்பு.)

மூன்றஞ்சூத்திரத்தின் முதற்செய்யுளிலே தொகுத்துக் கூறின ிற்
 றி் ஒருபகுதியை இச்சூத்திரம் வகுத்துக் கூறுத ல் இஃது அச்சூத்தி
 ரத்தின் தொடர்ச்சியாகு் .

4. உயிர் அந்த ர னி் றே ிரையுள்ளது.

. உணர்வன கர மென்னி னென்றையொன் றுணரா வெவ்வே
 றணைதருஞ் செயல்க ணைக்கு மறிந்தவை யடக்கி யாக்கிப்
 புணருமுட் கருவி யாக்கிப் புறக்கரு வியிலும் போக்கி
 இணைதரு மிவற்றி் வேறா யானெ ன தென்ப தான்மா.

(இ-ள்). ர ன் உ ர் ன னி் அந்தக்கர னே அறியும்
 ள் னி், ஒ ிற் ற ஒ ிறு உ ரா அ ி ஒ ிற் ற னெ யொ ிறு அறியா
 வெவ்வே ிறு செயல் ள் அணைதரும் - அன்றியும் அ ி ஒ ிறு அறிந்த த
 ற்றொ ிறு அறிதலி் றி. றே ிறு தொழி னைப் பொருந்தும். ஆத
 ர் அ ி அறியு் ன்பது பொருந்தாது ான்கும் அறிந்து-அவ்வந்த
 ர ன் ள் ர் கிணையும் அறிந்து, அ ி அடக்கிப் புணரும் உட்கருவி
 ஆக்கி - அ ிற் ற றே ிண்டுமிடத்து அடக்கிப் பொருந்திய உட் ர ன் ளாக்
 கியு் ஆக்கிப் புற ிருவியிலு் போக்கி - விருத்திசெய்து புறக்கருவிசளி
 லுஞ் செலுத்தியு் இணைதரு இ ிற்றி் றே ிரைய் தன்னோடு இ யந்து
 நிற்கு் இ ி ர ன் னுக்கு றே ிரைய், யா ன் ள து என்பது யான்
 று் து ிறு் செரு்குற்று நிற்பது ஆ ி - ஆ ி மா ிாம்.

றிபபு. 1. உ ர் வன ர மென்னி னென் றயொன் றுணரா:-அந்
 த் ராண ி பாதிகள் சித்த அ ி ர ி புத்தி ன் னும் அந்தக் ர ி
 னே அறியு். இவற்றி் றே ிரைய் ஆ ி மா என்பது ஒன்றில்லை என்
 பர் அ ி ர ித் தியு் அத் தொழிலையு் அறியாது. அ ி ர ி

ம த் தயும் அத் தெழிலையும் அறியாது. இங் ம் அந்த் ரண் ன் ஒன் றயொன்றறியாமலு, ஒ றின் தொழிலை ற்றொன்று அறியா லு் இருத்த ா் அ ி ஆன்மா ா ா.

2. வெவ்வேறணைதருஞ் செயல்கள் - மனம் ஐயப்படுதலு் சித்த் சி் தித்தலும் புத்தி நிச்சயித்தலும், அ ி ாரம் அபிபானித்தலுமாகிய வெவ் டே று தொழில்கள். அணைதரல் - பொருந்துதல்.

3. அ ி யடக்கிப் புணருமுட்கருவியா ி - இந்திரிய ன் ாயிலா ச் சத்தாதி விடய னை அறிந்து பற்றி அ ிற்றில் அழுத்தாது தடுத்து அக் ரணங்களை அ ி் ருவிக்காக்கி.

4. ஆக்கிப் புறக் கருவியினும் போக்கி - ஆக்குதல் விருத்திசெய்தல். புறக் ருவி ன் - இந்திரியங் ா.

5. யான் னது - செ. 149. பார்.

பொழிப்பு. அந்தக் ரணங் னை அறியும் என்னின் அமை ி ஒ ா ற யொன்றறியா. அ ிறியு, அ ிற்றுள் ஒன்றறிந்த ிற் றமற்றொன்று அறி யாது வெவ் டே று தொழிலைப் பொருந்தியிருக்கும் ஆத ா் அ ி அறி யு் என்பது பொருந்தாது. அந்த் ரண் ன் ான்கிளையு் அறிந்து அ ி ற்றைவிடய னிற் செல்லவொட்டாது தடுத்தும் விடய ிற் செலுத்தி யு் அ ிற்றி் டே றுய் யா ன் றும் எனது என்றும் நிற்பது ஆன்மா ாம்.

(உ). ஆன்மா அறிவு நி ித்தற்கு அந்தக் ரணங்கள் துணைக் ருவிகள்.

. கருவியா மனமும் புத்தி யகங்காரஞ் சித்த ான்கும்
மருவியான் மாவே யென்ன வருத்திப் மெனத்தெ ரிர்த்தங்
கொருவியான் மாவி னுண்மையுணர்ந்தவர் தமையுணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம.

(இ ன்). கருவியா னமும் புத்தி அ ிகா ி சித்த் ான் கு் அந்த் ரணங் ாகிய ம ி புத்தி சித்த் அ ி ாரம் என்னு் ான்கு் மருவி - ஆன்மா ிப் பொருந்தி ஆ ிமாவே ன் ிரு் இ ிய ஆன்மா ன் னும்படி ஒற்றித்து நிற்கு் தீபம் னத் தெரிந்து அங்கு ஒருவி - ன் பொருள் னை ாணுதற்கு விளக்குக் கருவியாத் போ ஆன்மா விடய னை அறிதற்கு இ ி ருவி னா ன் என அறிந்து, அ ிற்றி னின்ற ிக் கி ஆன்மாவின் உண் ம உணர்ந்த ார் அவ் ான் ாவி் இய ல் ப ஆராய்ந்தறிந்த ார் த உணர்ந்தோர் - ஆன்மா ாகிய தமது இய ிப் ப அறிந்தோரா ார், தரும் இது பசு ஞான ி இ ி ஆராய்ந்தறி யும் அறிவு பசுஞானமாம், ிபின் சிவஞா ி தனக்கு மே ா் அதன்பின் ிதிக்கும் பதிஞானம் அப்பசுஞானத்துக்கு மே ானதா்.

றிப்பு. 1. தீபெத் தெரிந்து: ஒருபொருளை ண்பதற்கு விள்குத்துணை ருவியாயிருத்த போ ஆ ர விடய னை அறிதற்கு முதலிய அந்த ர னு துணை ருவி ளாயிருத்தலை அறிந்து.

2. ப ஞான ஆ் சொருபத் த அறியு் அறிவு.

3. சி ஞா பதிஞா திரு றுள்.

பெ ழிப்பு. அத் ர ங் ள் ஆ் ர வப் பொருந்தி அனையே ஆ மா ணுப்படி அவ்ா டே டி ஒற்றித்துநிற்கும். ணுக்கு வி் குப்போ அ ஆ் ர விடய னை அறிதற்குத் துணை ருவி ளா் ப த அறிந்து அற் றவிட்டு ஆன் வியல் ப அறிப ற்த து இய் ப அறிந்தோரா ர். இ் அறித் பசுஞான ர். சி ஞா ம் இதற்கு டே ர தா்.

(b). ஆ் அறிவு நிகழு் மு ற .

. அவ்வுட னுவ்வு மவ்வு மனம்புத்தி பக் ர ர் ள்

செவ்விய விந்து ரதஞ் சித்தமே டுள்ள மாகும்

ஒவ்வெனு மெழுத்தா மந்து முணர்வுதித் தொடுங்கு மாறு

ப் வமுந் திரையும் போலும் பார் கிலிப் பண்புந் தோன்றும்.

(இ ள்) அவ்வுட னுவ்வு ிவு் அ றாமு் உ றாமு் றா மு், அ் றா புத்தி ம ள்-மு றயே அ் றா புத்தி ணு் ருவி னையும் டெ வியவி்து ரத-செம்மையான வி்தவு் ரதமு் சித்தோடு உள்ள ஆகு்-சித்த உள்ள னும் ருவி னை யு் செலுத்த டாகு் ஐந்து ஒட்டுனு் முத்தா் அ ரம் முதலிய ஐந்து ச ட்டியிற் பி ர ிர உ் ரவு உதித்த ஒடு கு று இவ் ி தெழுத்த ன் உயிரினிடத்து அறிவு றறி றறித் தோ் றி ஒடு மு ற மு் தி ராயு் போலு்- டலி் ண்ணை தி ர புதிது புதிதா த் தோ் றியு் ஒடு கியு் று று போ ற் பார் கி் இப் ப் பு் தோ் று் டோ ப்பயிற் டெ ய்து ஆராயுமிடத்து முத்த ள் ர னைச் செலுத்த மு ற றி அறிவு தோ் றி ஒடு கு் மு ற மயு் இனிது வி் கு்.

றிப்பு. 1. அவ்வுட னுவ்வு வு..... த்தே டெ் கு்: ரக்கு ளா் ஆ் ரவு கு அறிவு உ் டாகு் று மு் ணை கூறியிரு் (செ 46) இச்செய்யுளி் அ ர முதலி் அ் ற ள் அத் ரண னைச் செ லுத்துதலினு் ஆ் அறிவு உ் டாகு் று கூறியது ணை டெ னி் அ் றா கு் இவ் டக் ர ளி் டி ராய் ி று அத் ர னைச் டெ லுத்துதல் ிற்றி அ் றா று கூறப்பட்டதா். ி ரி றா கு் அ ர ி டி ராயு் த்தி றா கு் உ ர ி டி ராயு், பச் தி றா கு் ர ி டி ராயு் குக்கு ம றா கு் விந்து ி ராயு் அதிக்குமை றா கு் ர த ி ராயு், இ யாவு் ஒலி ி ி ராயு் இருக்கு்.

இச்சா ஞா 'கிரியன்' னும் சிசத்திள் பிரா முதலிய பஞ்
மூர், தி னையுஞ் செலுத்த இப்பஞ்சமூர்த்தி ர் ஒவிய டி னான அ ர் முத
லிய அ ர் னையுஞ் செலுத்த இத் அ ர் க்கு ர் அ ர் னார் முதலி
அத் ர னையுஞ் செலுத்த, ஆன் ர விடய ிர் இச் சயு டயதா
அ ம் ற இடைவிடாது சித்தித்துப் பற்றி நிச்சயித்து அபிமானித்து நிற்
கு. உள்ள புருடத்தம். "அ ர வு ரா க் கார புத்தி ரா
னம் னு சி னு போதமும் (சி.போ. கு. 4. வெ. 3) ' னு ர
ர ன் செலுத்தும் புத்தியினை உன்னு மு ரா முபகரி'கு' முன்னு கு
ஆ ராதன்னை யா ரு செலுத்தியிடு' னு து னறுபோதமும் (து
ளறு. வெ. 14) கூறுத' பற்றி தே ன் கூறிய னறு எதிர்நிரளி' மமு நயிற்
பொரு' ளென்னப்பட்டது. இவ் னாறின்றி அ ரர் ம த் தயும் உ ரர்
புத்தி யயு' ரர் அ ராத் தயு' செலுத்தும் ள் னும் பொரு' ளெ
ன் னர். (றஞா, சி'ர'கிர. ஞானப்பிர. நிரம்பி).

2. ஒவ் னு வெ முத்தா ன்து: பிரண ி' சமட்டிப் பிர ி' வீ ட்
டிப் பிரண ி' இரு ி' ப்பெம். ச ட்டிப் பிரண ி'ம் 'ஒ' ரா
நிற்பது. வீ ட்டிப் பிர ி' அ ரா உ ரா ரா வி'து ராத' எ நிற்
பது. ச ட்டி-தொகுத்துச் சொ' டது. வியடடி பகுத்துச் சொல் டது.

3. உ ர்வுதித்தொடு' கு றாறுப் ி' முத்தி ரயும் போலும்:-சமுத்திரத்
தி' புதிதுபுதிதாய் அலை தோ' றியு' ஒடு'கியு' ி' ரு றாறு போ
ஆன் அறிவு' தோறு' நினைப்பு' மறப்பு ரயத் தோ' றியு' ஒடு'
கியும் ி' ரு டாயிரு'கு. இத் நினைப்பு மறப்பு ி' ரே ி' ப்ப
ெம்.

6. ழிப்ப. அ ரர் முதலிய அக் ரங் ள் அ ரர் முதலிய அந்த'
ர னைச் செலுத்துதலினால் ஆ' ரவு'கு வீடய ஞான' உண்டாகும்.
இத் ஞா மு' ன்தோறு' புதிதுபுதிதாய்த் தே' று டது' ஒடு' கு
து ராயிரு'கு.

இதுவு து.

. அயனரி யரனு மீசர் சதாசி மதிதெய் வ' கள்:-

யவரு மவ்வோ டெவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்டுப்

பயனுறு மஞ்சி லான்மாப் பரவிடி லசித்தாம் பார்க்கிற்

சயமுறு வளி ி' ர ி'டுந் தவிர்த்துறிற் று னுந் தோன்றும்

(இ-ள்). உ ி' ரு' அ' ி' டெ'வ்வு' வி'து நாத' ட்டு தே ன் கூறிய
றாறு அ ன் ரர் முதலிய ர னைச் செலுத்த' அகார உ ரா ரா
விந்து ராத' ளா ஐந்து அ' ர் று'கு' அ' அரி அரனு' னச'
தாசி ி' அதிதெய் ி' ள் மு றயே பிரமா. விட்டுனு உருத்திர' மமே
சு ரம் சதா ி' னும் ஐ ரு' அதிதெய் ி' களா' அஞ்சில் ஆ'
ப் பரவிடில் பய' உறு' - இ' னனம் அ'கர' ளாலும் தெ' ி' ர

ஹ் செலுத்தப்படு ம் ன் ன் ஐந்தினோடு ஆன்ம ானது பொருத்திப் பிரார்த்திக்குமிடத்து அறிதற்ப னேய்து பார்த்தின் அசித்தம்-இ ி ஆராயுமிடத்துச் சடப்பொருள் ளா சய உறு ளி இர ம் தவிர்த்து உறி இ ட லேபி லேநாடி ன் டி ராய் ஓடும் லிபொருந்திய ாயு இரண்டினையுந் தடுத்துச் முழுநே ாடியிற் செலுத்தி யோகப் பயிற்சிசெய் யின் தானு் தோன்று் இ வியல்பும் விள்கும்.

குறிட்ட. 1. அயனரியரனும் சுத்தவித் தயில் னைகும் பிரமா விட்டுணு உருத்திரர்கள். இ ிர் அகார உ ர ராக் னுக்கு அதிதெய் ிங் ளாய் அ ிற் ற அதிட்டித்து நிற்பர்.

2. உய்ய ாரு் என்றது உய ாரு் என வி ரமாயிற்று. உய்தல்-சீவி த்த் .

3. அஞ்சில் - அ் ர் களா ஹ் அதிதெய் ி ா ஹ் அதிட்டிப் ப்ப ட் கரண னோடு.

4. பராயுத் - அந்த் ரண ன் ஐப் பொறி ன் ாயிலா விடய ி ளிற் பிர ர்த்தித்த் .

5. தானும்-பவ் ாமுத் தி ாயும்போ ஹ் உணர்வுதித்தொடுக்கும் முறை மயன்றி அசித்த த்த் யுந் தோன்றும் பது.

6. ழிப்பு. அகர முதலிய அ் ர் ன் ஐந் தயும் அயன் முதலிய ஐவரும் அதிதெய் ி ளாய் ி் று அதிட்டிப்பர். இவ் ாறு அ் ர் களா ஹ் தெய் ிங்களா ஹ் செலுத்தப்படுங் ரண னோடு ஆன்மா கூடியவி டத்து விடய் னே அறியும். இ ி ஆராயுமிடத்துச் சடப்பொருளாம். இவ் வியல்பு யோ ப்பயிற்சிபு டயார்க்கு இனிது விள்கும்.

5. உயிர் ப பொருட்கூட்டம் ு.

. ஆன்மாவின் வடிவு தானு மநே ார்த்தக் கூட்ட மென்னிற் பார்ப்பார்கட் கான்மா ின்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மையாகுஞ் சேர்ப்பாய பலவே யுண்மை யென்றிடிற் சென்றி வற்றை [மே. ஓர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லா முணர்பொருள் வேற தா

(இ -). ஆன் ாவி் ாடிவுதா ி ஆன் சொருபமு் அநே அர்த்த் கூட்ட் என்னின் அ்த் ர் கள் பிரா ாயு முதலிய பல பொருள் ளின் கூட்ட் என்னின் பார்ப்பார் ட்கு ஆன் ா இன்றாய்ப் ப பொருள் உ் ம ஆகும் - ஆராய்ப் ிர் ளு ஆன்மா என ஒரு பொ ருள் இல்லதாய் அப் பலபொருள் ளின் கூட்டே ஆன் சொருபமாகு் கூட்ட் என ஒரு பொருளின் மயா் அது பொருந்தாது, சேர்ப்பாய ப மே. உண் னன்றிடிந் - கூட்டமான அந்த் ரண ன் முதலிய ப பொருள் ளே ஆன்மசொருப் ன்று சொல்லின் உ ர்வோர்கு எல் ா - அறிப ாணைவார்க்கும் இ ிற்றைச் சென்று ஸர்ப்பா் மே - இப்

பொருள்களைப் பொருந்தி அறிப னாகிய ஆம்மா வேறாயும். ணர்பொருள் மேதா உறியப்படு அப்பொருள்சன் றேறாயும் இருத்தலி் அதுவுப் பொருந்தாது ஆதாற் ப பொருளி் கூட்டம் ஆன்மா அதல் கூடாது.

தநிபு. உடம்பு இந்திரிய பிராணாயு அந்தக் ரண்கள் ன்ணும் இம்முள் ஒவ்வொன்றே ஆம்மா அத் பொருந்தாதெ று கூறியது பொருந்தும். அம்முள் ஒ று குறைந்தவிடத்தும் திறிவு நிசுழர் மயானு எல் லா் கூடியவிடத்து அது நி த்த ானும், அநையனைத்து கூடிய சமுதாயமே ஆன்மா அத் அ யும் ானச் சமுதாய ாதிகளாகிய செளத்திராந்திகரு ப் பாடி ரு் கூறு ார். சமுதாயம் - கூட்டி்.

பொழிபு. அந்தக் ரண்கள் முதலிய ப பொருட்கூட்டமே ஆன்ம சொரூபம் என்று சமுதாய ாதிகள் கூறின் பலபொரு ளின் கூட்டம் ஒருபொருளா ா மயால் அது பொருந்தாது. கூடிநிற்பன ாய பல பொருள் ளை ஆன்மசொரூப எ ன்னின் அப்பொருள் ள் டே றாயும் அப்பொருள் ளை அறியும் ஆன்மா டே றாயுமிருத்தலின் அதுவும் பொருந்தாது. ஆதால் ஆன்மா ப பொருட் கூட்டமன்று

இரண்டாமதிகரணம்.

உற்று செய்நறு மிச்சாளுனச் செய்திகூடையத கிப் பயிலலறும. இனட த்துடைய பலன று நுகரும். ாக்கிறறுயிலோடு மஞ்சவத்தைப் படுழண்மை துரி தீதம். இவ்விதி ரணம் பசுவி் கூறுகி்றது. இஃது இர டிபிரிவுகளா ப் பிரித்துப் பொருள்கூறப்படுகின்றது.

I. உற்றுச் செய்நறு மிச்சாளுனச் செய்தி று டயதாகிப் பயில்வு றும். இன்பத்துன்பப்பலன் று நுகரும். (- 1).

II. துயிலொடுமஞ்ச ாத் தப்படுமுண் ம துரியாதீத. (-).

I. உற்றுச் செய்நறு மிச்ச ளுனச் ெந்தி றுடையத கிப் பயிலல றும. இனட த் னபப பலன்களு நுக ரும். (- 1).

இதி் அட்கிய விஷய ள்:

1. பரமதூத்த ிகூறு ஆர் வி ண்களும் அம்முறின் மறுப்பும். (-).

(a). பரிணாம ாதிகள் கூறும் ஆம் விக் ணமும் மறுப்பு; (-).

(b). சாட்கியர்கூறு ஆன் விக் ணம் மறுப்பும் (7-).

(c). பெளராணி ிகூறும் ஆம் மவிலக் ணமும் மறுப்பு (-).

(d). வுளர் கூறும் ஆம் மவிக் ணமும் மறுப்பும் (-).

(e). பாதஞ்சலர் கூறும் ஆன்மவிலக் ணமும் மறுப்பு; (-).

- (f). சேடிகர் முதலி ரார்கூறு ஆ வி ணமும் மறுப்
பு, ().
- (g). பாஞ்சராத்திர ஸ்கூறு ஆ வி ணம் மறுப்பும், (-
).
- (h). சமணர்கூறு ஆ வி ணம் மறுப்பும் (7).
- (i). பட்டாசாரியர்கூறு ஆன் வி ணம் மறுப்பும் ().
- (j). ஐங்கிய ராதி ஸ்கூறு ஆ வி ணம் மறுப்பும், ().
2. ச சித்தாந்தி ஸ்கூறும் ஆ மவி ணம் ().
3. உயிர், உட னைப் பொருந்தி அறிவிச் ச செயல் ஸ் வி ணம் ப் பெ
று மு ற ம ().
4. உயிர் உடல் னைப்பொருந்திப் பு ணியபா ி னைச் செய்து இன்
பத்துன்ப ள் து ரு மு ற ம ()
- (a). உட ள் பஞ்சோச ள். அ ந்ரோடு உயிர் ஒன்றாயு
டே ருயும் நிற்கும் ().
- (b). தே தனை உ ி மமு த்த வி ணம் ().
- (c). உயிர் பஞ்ோ ளி னே ருதலை வி ணம் (-).
- (d). உயிர் பஞ்சோச ளி னே ரு, லை லியறுத்தல், (-)
- (). யிர் பஞ்சோச ளோடு ஒ ருய் நிற்கு மு ற ம ய
வி ண்குதல் (1).

1. பர தத்த ஸ்கூறு ஆன்மவி ணம் மறுப்பு (-).

(). பரிணாம ராதி ஸ்கூறு ஆ வி ணம் மறுப்பு.

அறிவிச்சை செயல் ளெல்லாமடை தனல் வெம்மையும் போ
குறியுற்ற நேகா நே குணகு ிபாவ மாகி [ற்
நெறியுற்று நிற்கு மென்னி னி ழ்புலன் ர மெல்லாஞ்
செறிவுற்ற கறிபு ளோ ளே ண்டுபோ சீவ னார்க்கே .

(இ ள்). அறிவு இச் சசெ ள் எல் ர் அ ட் து (பிர) ரூ
னேச்சாங்கிரிய ள் ர ள் ாற் றயு பொருந்தி அ ல்
ொம்மயும் போ குறி உற்று அ ினியு குடு பே அ ந்ரோடு பிரி
வி ிச் குக்குமதே த் தப் பெ ருந்தி அ கு அே அே கு ணி
பா ி ஆகி - அச் குக்குமதே த்தினி ிறு அே குணத்த யு
அே குணித்தன் மயமு டய சீ ிர் னு சடப்பொருள் ள ராகி டெ
றி உற்று நிற்கு னி இத் மு ற பொருந்தி ிறு விட னை
அறியு ிறு ளோ ளின் சீ னார்க்கு பிர த்தி பரிண ாய்த்தோ
ன்றிய சீ ிர் ளுக்கு ி ழ்பு ாம் செறிவு உற்று அ கு
அறிவு ளோ ள் ளே ி டமோ வி ன குகின்ற பொறி ா ள் முதலிய
ருவி னைப் பொருந்தி ின்று விட னை அறி து அனுபவி னே ண்டி
ோ? ன் ண்டி ிது.

நிபட. 1. பரிணாதி எ ன் த்த கிய பிர தே சித்து அசித்தமாகிய பிரபஞ் ரயத் தோ ன்றி அ ிற்றது அபேத ர வுப் பேத ரசவும்நிற் குப் பர். இ ிர் ஏ ரா ிதி னுள் ஒருசாரார். பாற் ரிய ன்றுஞ் சொ ப்படு ிர்.

2. குறியுற்ற ஂ ரே கு குணிபா மாகி ஂறு ப் பாட்.

பெ ழிப்பு. பிர ஂசீ ிர் னு டப்பொருள்களுமா ப் பரிணமித்த அ ிற்றோடு அபேதமுப் பேதமுமாய் நிற்கும் னின் அச்ச ிக் பொறி ர ன்ளையி ிறி அறி ாட்டா ிர் ர ிது? ஆத ர் அது பொருந்த ித்ரு.

(b). ர ிக் கூறு ஆ ி ி மு ிறுப்தும்.

7. குணங்களை யின்றி யொ ிறுங் குறியுடைத் தான்மா வென்னி இண ிகடா விச்சா னு ிக் கிரியை ரிவையு டற்கட் [ன் பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக் னெனிற்பிணத் துறக்கத் தின்றும் உணங்கிடு ரண மென்னிற் ச ிநிதி யொழித் தன்றே.

(இ ன்). கு ன்ளை இ ிறி ஂ்ரு குறி உ டத்து ஆ ி ர ன் னி - இச்சா னு ி ரி ய ளா கு ன்ளையின்றித் தனிகே அறிவு மாத்தி ரயாய் நிற்கு இ ல் பு டது ஆ ி னி இச்சா னு ன் கிரி ய ன் இண ிகடா அறிவு ரத்திர ி ிழ் தேய ிறி அறிவிச் ச செ ன் ழு ிறு ி ிழா ஆத ர் அது பொருத் தது, இ ி இ ிவ்ச்சா னு ிக் கிரி ிச் ிநிதி உ டற் ி ிக் கிடு னி ி வ ர ப மாயிருக்கு உயிரி ிநிதியே உ டலினிடத்தே தொழிற்படு ி னி ி பிணத்து உற் த்து இ ிறு உ டல் பிண ய் கிடக்குமிடத்து உற் றுக் குப் பொழுது இ ி தொழிற்படுதலி ிலை ர். ஆத ரல் அதுவு் பொருத் தது, ர ி உ ிக் கிடு ி னி பிண ிகட் யிலு உற் த்திலு ர ி ன் தொழிற்படா ிச்சா னு ிக் கிரி ி னு ி ிழாதிரு கு ி னி ிநிதி ஒழித் தது அ ிறே உயிரி ிச் ிநிதியே இ ி தொழிற்படு ி பது இ ி தாகு.

நிபடி. 1. ிநிதி ஆ ி ர வி ரப ரய் அறிவு ரத்திர ரயி ருக்கு அ ி வ ரப ரயிரு கு ஆ ிச் ிநிதியே உ டலி ி இச்சா னு ன் கிரி ி தொழிற்படு ி பர் ர ிக் கிர். ஆ ி ர வி ரப ரயிருத் து உ ட ி ர போது ழுத்திய ித் த பொருத் திற் த்திலு இச்ச னு ிக் கிரி ி ன் தொழிற்படா யா் அதுவு் ிருத் தது.

2. இண ி பொருத் தத் ி ி ிரு ி தொழிற்படுத ி ி - ிரடுத் ி ிற்றிருத்த ி

பெ ழிப்பு. கு குணித்த ி யி ிற ிே ி அறிவு த்திரய ய் நிற்பது உயிரியல்பு ஂ பர் ர ிர் அறிவு ரத்திர ிறி அறிவிச்

செய் ன் மூன்றும் உடலி ிழக் ண்டலால் அதுவு் பொருந்தா தென மறுக் அவ் றிவிசை செய் ன் ஆ் சந்ரிதியில் உடலின் ன் ிழி எ் பர். உடல் ச ி ண்போது உற் த்திலும் அ ி ிழக் ண் மய ல் அதுவும் பொருந்தாதென மறு பிணத்து உற் த்து் கர ங்சன் தொழிற்படா மயால் இஃ ி ணும் ி ிழாதிருந்த என்பர். கரணங் ள் தொழிற்படுத ல் இ ி ிழாயின் ஆன்மசந்ரிதியில் இவை ிசமும் ன்பது இல்லையாய்முடியும்.

இதுவுமது.

சந்ரிதி குண தாகுந் தானெ ன்போ லென்னிற் காந்தம் முன்னிரும் பென்றா யீர்க்கு மு றையுண் டகற்ற லின்றும் உன்னுத லொடுங்க லோட லிருத்தவே கிடத்த னிற்றல் என்னுமித் தொழில்கண் மற்று மியற்றுவ தான்மா வென்னே.

(இ - ள்). சந்ரிதி குணமது ஆகு் சந்ரிதி ன்பது யிரி் முன் உட ட்பு தொழிற்படுதற்கு ஏது ாய் அ்வுயிரினிடத்திலிரு் கும் ஒரு விசேட கு ாகும், தான் என்போ ன்னின் அஃது ஏதுபோ எ் னின் ாந்த் முன் இரும்பு ன்றாய் - ாந்த் ல்லின்மு் இரும்பு தொழிற் படுதற்கு ஏது ாய் அக் ாந்த் ல்லினிடத்திலிருக்கு் ஒரு விசேடகுணம் போலும் என்று கூறினாய் ஈர்க்கு் மு ற ம உ் டு அ ற்றல் இன்றா - அவ்நனமாயின் ாந்தத்து் கு இருப் ப இழுக்கும் ஒருகுண உ் ட் றி அ ற்ற ாகிய மாறுபட்ட கு் இன்றும், ஆ் ா உ் டுத ல் ஓடல் இருத்தல் கிடத்த் ிற்றல் என்னும் இத்தொழி் ள் மற்று் இய ற்று து என்னே ஆ் மா அவ்வாறின்றி ினைத்தல் தத்தல் ஓட் இருத் த் கிடத்த் ிற்ற ன்னும் மாறுபட்ட தொழி் ண் பிறவுஞ் செய் து ன்னே? ஆத ா் ச்ரிதி ஆ் மாவுக்குரிய விசேட கு் ன்பது பொருந்தாது.

பொழிப்பு. சந்ரிதி ிபது உயிரி் மு் உட்பு தொழிற்படுதற்கு ஏது ாய் அ்வுயிரு் குளதாயிருக்கு் ஒரு விசேடகுண ாம். அது ாந்தத் தின்முன் இரும்பு தொழிற்படுதற்கு ஏது ாய் அக் ாந்தத்துக்கு உளதாயி ருக்கும் சத்திபோன்றதாம் ன்னி ாந்தத்து் கு இருப் ப இழுக்குஞ் த்திய் றி அ ற்ற ாகிய மாறுபட்ட சத்தியி்று. உயிர் அவ் ாறின்றி ாறுபட்ட தொழி் னைச் செய்யு். ஆத ா் அதுவு் பொருந்தாது.

(c). பவுராணி ர்கூறு் ஆ் மவி ி ணமும் மறுப்பு்.

உருவயி ரென்னி னிந்த வுடலினுட் காண டே ிடும் உருவது பரிண மத்தா யநித்தமாம் பூத மாகு் கருவினி னுழையு மாறுங் காட்டிட வேண்டுங் னின் மருவிடா தென்னி னுன்றன் வாயினு லுருவன் றென்னே.

(இ - ன்). உயிர் உரு ன்னின் உயிரானது உரு ப்பொருள் ிறு சொல்வன், இந்த உடலினுள் காண்க ண்டும் - இவ்வுடம்பினுள்ளே அவ்வுரு ிய் காணப்படே ண்டும், ிது பரிணாமத்தாய் அரித்தமாய் பூதமாகும் - அன்றியு் அங்ஙனம் உரு ிய்த் தோன்று ிது பரிணாமமு டயதாய் அழிபெ ிய்தும் பூதப்பொருள் ளுள் ஒன்றாகும், கருவீனில் துழையு ிறு ிட்டிடே ண்டும் அஃதன்றி அவ்வுரு மாதாவின் ருப்பத்தினுட்புகத் எவ் ிரென்றும் தெரிவிக்கே ண்டும், ண்ணின் மருவிடாது எ ினி் உரு ிடவாயினும் ண்ணுக்குப் ப்படாது என்னின், உன்றன் ியினு் உரு அன்று என்னே - (விழிமாத்நிரத்தாற் ிரப்படு் குணமே உரு ிகலின்) உனது ியினால் அஃது உரு ிமன்று என மொழி ியா .

பொழிப்ட. பவுராணி ிர் உயிர் உரு ப்பொருள் என்பர். அப்படியாயின், உரு ிகிய இவ்வுட்பு ிணப்படுதே போ் இவ்வுடம்பினுள் உயிர் ிடிமும் ிணப்படே ண்டும். அன்றியு் அஃது அழிபெ ிய்தும் பூதப்பொருள் ளுள் ஒன்றாகும். ருப் பயுள்ளே துழைதலையு் ிட்டிடே ிட்டி. அஃது உரு ிடவாயினும் ண்ணுக்குப் ப்படாதெனி் அஃது உரு ப்பொரு ின்று ின்றதே பொருத்தமாம்.

இதுவுமது.

சூக்கும வருவ தென்னிற் றாலகா ரணம தாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத ம்பின்
நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னின்
ஆக்கிடு முருவ மெல்லா மசித்துமா யறித்த மாமே.

(இ - ன்). சூக்கும உரு ிது எ ினின் (க ிணற் ிணப்படாத) ிசுமவுரு ிய் நிற்பது உயிர் ின்னின், தூ ிர து ஆகு் அது து வுரு ித் தோன்றுதற்குக் காரணமாயிரு் கும் னாதி தன்மாத் திர ஆ் கிய ிடிவு அசேத ி அன்றியும் அது மனம் முதலிய அ்த் ிண ிளா லும் த் ிமாத் திர ிளாலும் ஆக் ப்பட்ட புரியட்ட வுடம்பு் சடமு ியிருத்தலி் ஆ் சொருபமா ிது ி் நீக்கிய சூக்கு த்தே நிற்பது ஓர் உரு உ் ி ினின் முன் நீக்கப்பட்ட சூ் கு வருவீனுள்ளே நிற்கு் அதி சூக்குமவுரு ஓ் றுண்டு. அதுதான் உயிர் எ ினின் (அது ிலையாதி தத் து ி் ிளா் ஆக் ப்பட்ட பரசரீரமாயிருத்த ிலு்) ஆ் கிடு் உரு ி் எல்லா் அசித்த ிய் அரித்தமா் ஆ் ப்படு் உருவ ிெ ிலா் ட ியு் அழிந்தபோ் ி ியுமிருத்த ிலு் அதுவு் ஆ் மசொருபமா ிது

பொழிப்பு. ஆன்மா சூக்குமவுரு எ ினின் அச் சூ் கு வரு து வுருக்கன் தோ் றுதற்குக் ிண ியிரு் கு ரதலாலு் னாதி களா் ஆ் ப்பட்ட புரியட்ட வுடம்பாயும் சட ியுமிருத்த ிலும் அதுவு் பொருந்தாது. ஆன்மா அதிசூக்குமவுரு ினி் அது ிலையாதிகளா் ஆக் ப்பட்ட பரசரீர ியிருத்தலாலும் ஆக் ப்படு் உரு ி் எல்லா் ட ிய் அழிபெ ிய்த ிலும், அதுவு் பொருந்தாது.

(d). வுர்குறு ஆன் வில மும் மறுப்பும்.

- அருவுரு வென்னி னான்மா வருவுரு வாவ தின்றும்
உருவரு வாகா தாகு மொருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோன் மருவு மென்னின்
உருவமுங் காண வேண்டு முண்மையு மொழிந்து போமே.

(இ ன்). ஆன்மா அருவுரு னன்னின் உயிரானது அருவும் உருவுமாய் ஒரு பொருள் என்னின் - அரு உருயாது இன்றும் அருப் பொருள் உருப்பொருளா து உரு அரு ஆதாகு - உருப்பொருள் அருப் பொருளா ட்டாது ஒருபொருட்கு இரண்டுதன் ம வருவதும் இல்லை அந்நியு ஒருபொருளுக்கு மாறுபட்ட இரண்டுதன்மை இருதவயில்லை ாம், காட்ட வன்னிபோல் மருவும் என்னின் இங்ஙனம் கூறுதெனை? விறகிடு அக்கினியானது ாப்பட்டு உருமாயும் காணப்படாது அருமாயும் இருத்த போல ஆன்மாவும் அருவும் உருவுமாய் இருதன் மயு முற்றிருத்தல் கூடு என்னின், உருமும் ாணடே டும் - அக்கினியின் உரு ாப்பொருளோ உயிரின் உருமும் ாணப்படவேண்டும், உருமயும் ஒழித்துபோம் (அன் ாணப்படின் ாப்படுவனவெல் ாம் அழியுந்தன் மயு டயாத ா உயிரு அழியுந்தன் மயு டயதாய்) அது நித்தியப்பொருள் என்பது இல் ாதொழியும்.

திறிப்பு. 1. அருவுரு ாதின்ற: அரு ாகிய ஆராயம் உரு ாகிய பிருதிவியாதலும் உரு ாகிய பிருதிவி அருவாகிய ஆராயமாதலுமில் ாமபோ அருப்பொருள் உருப்பொருளாதலும் உருப்பொருள் அருப்பொருளாதலும் கூடா என்பது.

2. ஒருபொருட்கு இரண்டுதன் ாருதுமில்லை:- ஒருபொருளுக்கு மாறுபட்ட இரண்டுதன் ம கூடாதாயின் சினுக்கு அருமும் உருமும் ாகிய மாறுபட்ட இரண்டுதன் ம வ் ாறு கூடுமெனின் அருத்த குறித்து உரு ன்றும் உரு த் தகுறித்து அரு ன் ன்றுஞ் சொப்பப்டதா. அந்தாது ாப்படாத அரும ாயால் உரும ன் ன் ாணப்பட்ட உரும ாமயா அரு ன் ன்றும் கூறினதேயன்றி அருவு உருவும் ஆகிய இரண்டின் கூட்ட அருவுருவம் என கூறிய த்று.

3. காட்ட னி, ஒருபொருளுக்கு இரண்டுதன் ம யிருத்தற்கு உ ம.

டெழிப்பு. வுளர் ஆன்மா அருவுருப்பொருள் என்பர். அருப்பொருள் உருவப்பொருளா து. உருப்பொருள் அருப்பொருளா து. அந்நியு ஒருபொருளிலே மாறுபட்ட இரண்டுதன் ம இருத்தல் கூடாது. விறகின் ண அக்கினி உருப்பொருளாய் அருப்பொருளாய் இருத்த போ ஆ ாவு அருவு உருவு ாய் இருத யுற்றிருத்

தல் கூடுமென்னின் ஆர்கினியின் உரு ம் கா ப்படுமாறுபே , ஆன் ா
லின் -ருவமுங் காணப்படவேண்டும். காணப்படுமாயின் அது நித்தியப்
பொருளென்பது போய் அழிபொருளாகும்.

இதுவுமது.

1. சந்திரன் வடிவு போலத் தானரு வருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு னீர்க்கும்
இந்தவு னுருவந் தானு யெழுவுது முயிரே யென்னிற்
பந்தமா யசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே.

(இ). சந்திரன் வடிவுபோ லு சந்திர னு உரு ம் அபா ன த்
தி த்திலே காணப்படாது அரு ாய் நின்று பின்பு டெளிப்பட்டு உரு
ாய்த் தோ னுதல்போ , தான் அரு உரு ம் என்னின் உயிரு ன்ரு
மும் உரு முமாய் நிற்கும் எ ன்னின், ன்ரு ம் ன்ணில் தோன்று
டிவு சந்திரன் டிம்போ டெளிப்பட்டு ன்ரு ம் ன்ணுக்குப்
பு ப்படும் டி ம், உயிர்க்கும் உளதாம் டிருக்கும் ளதாதல்ே டிம்
-இந்த ணன் உரு ம் தானு ய் மு டதம் உயிரே என்னின் - அ ா சயி
அரு ாய் நின்று பின்பு டு றமுறையே ளர்ந்து பூரணியிலே தா வரு ாய்
வளங்கு டு சந்திரனாறுபோ த் தோற்றப்படாது அரு ாய் நின்று ரு
வுட் புகுந்து முறைமு றயே ளர்ந்து இந்த உடம்புருவாய்த் தோன்று
தம் உயிரேயாம். ஆதலின் அது அருவுரு ாம் என்னின், ஆ ம் பந்த
மாய் அசித்தாய் பவுதி ம் ஆகும் - உயிர் ப் தி க்ப்பட்டதாய்ச் சட ாய்ப்பூத
ாரியமாகும்.

பெ.ழிப்பு. சந்திரன் அருவுரு ாயிருத்தல்போ உயிரும் அருவுரு
ாம் என்னின் சந்திரன் அமா ா சயிலே அரு ாய் நின்று பின்பு வரு
ாய்த் தோன்றுதல் போ உயிரும் தாலுரு ாய்த் தோன்றுதல்ே டிம்.
ஆத ால் அதுவும் பொருந்தாது. சந்திரன் அமா ா சயில் அருவாய் நி ன்ரு
பின்பு ளர்ந்து ளர்ந்து பூரணியிலே தாலுரு ாய் வளங்கு டு போ
டயிரு ாணப்படாது அரு ாய் நின்று கருவுட் புகுந்து ளர்ந்து ளர்ந்து
இந்த உடம்புரு ாய்த் தோன்றும் என் ின், சித்தாய் நித்திய ாய்ப்
ப்தத்திப்பட்டு நீக்குமுயிர் அசித்தாய்ப் பூ ாரியமாய்ப் பந்தமா டாகிய
உடம்புரு ாதல் கூடாதாம். அத ால் உயிர் அருவுரு ப்பொரு ள் என்பது
பொருந்தாது.

(உ). பாதஞ்சலர் கூறும் ஆன்மவிலக் ணமு ம் மறுப்பும்.

2. அருவநி காரி யான்மா வாகாயம் போல வென்னின்
உருவனைக் ட்டி யாட்டி யோட்டிமீட் டெலாவப் பண்ணி
மருவிநிற் றித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரி ளெ ளாந் தருவதெ ன் பேசிடாமே.

(இ - ற்). ஆன்மா ஆகாயப் போ அரு அவி ராரி என்னின் உயிரா
 1. து ஆகாயத் தப்போ அரு ராவி ராயில்ல, ராய் நிற்பது ன்னின்,
 உருவினைக் கட்டி ஆட்டி உடப் பப்பிணித்து டிப்பித்தும், ஒட்டி மீட்டு
 உ ரா ப்பண்ணி ஒட்செய்து திரும்ப உ ராச் செய்து, மருவி நிற்பி
 த்த இருத்திக் கிடத்தி ண்புரட்டி அடிவுடப் பப் பொருந்தி நிற்பித்தும்
 இருத்தியும் கிடத்தியும் மண்ணிற் புரட்டியும், மற்றுப் பெரு வி ராள்
 லா தரு து என் பேசிடாய் தே றும் பெரிய வி ராள் னையெல் ரம்
 செய் து யாது? சொல்லு ராயா .

குறிப்பு. தருவதென்:-என் என். ரா என் னும் வினாவினை குறி
 ப்பினே ரா தொக்குந்நதது.

பொழிப்பு. பாதஞ்ச ர் உயிர் அரு ராய் அவி ராரியாயிருக்கும் ன்பர்.
 அப்படியாயின் உட்பிற் பொருந்தி அதனைப் பிணித்தல் டிப்பித்தல் முத
 விய பவ விகார னைச் செய்த அப்பொருளுக்கு ஏலா யா அ ர்
 டொள்கையுப் பொருந்தாது.

(ஈ). சேடி ர் முதலியோர் கூறு ஆன் வி ண்ணம் றுப்பு.

அசித்தெனி னுணரா தான்மா வசித்துச்சித் தாகு மென்னின்
 அசித்துச்சித் தாகா தாகுஞ் சித்தசித் தாவ தில்லை
 அசித்தொரு புறமா யொன்றிற் சித்தொரு புறமாய் நில்லா
 தசித்துறுச் சித்தே யென்னி னசித்தடைந் தறிவ தின்றும்.

(இ - ன்). ஆன்மா அசித்து எனின் உ ராது ஆன்மா சடப்பொருள்
 று சொல்லி அஃது அறிய ரட்டாது அசித்துச் சித்தாகு எ
 னின் - டப்பொருளாகிய ஆன்மா (னத்தோடு கூடுத ர்) அறிவு டப்
 பொரு ராகு என்று சொல்லி அசித்துச் சித்தா தாகு - சடப்பொ
 ருள் அறிவு டப்பொருளா ராது, சித்த அசித்து ஆ து இல்ல அறி
 வு டப்பொருளுஞ் டப்பொருளா தில்லை, ஆதலால் அது பொருந்தாது
 அசித்து ஒருபுறமாய் சித்த ஒருபுறமாய் ஒன்றில் நில்லாது - (ஆன்மா சித்
 தம் அசித்தமாயிருக்கும் ன்னின்) அசித்து ஒருபுறமும் சித்த ஒருபுறமு
 மா மாறுபட் இரண்டென் ம ஒருபொருளிடே இருத்தல் கூடாது. ஆத
 லால் அதுவும் பொருந்தாது அசித்து உறுச் சித்து என்னின் - அசித்தாகிய
 ருவினைப் பொருந்தாது அறியும் சித்துப்பொருள் ஆன்மா என்னின்
 அசித்து அடைந்த அறிவது இன்றும் அசித்தாகிய ருவினைக் கூடி
 ஆன்மா அறியவேண்டு தின்று. ஆதலால் அதுவும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. அசித்தெனி னுணரா.....சித்தாகு மென்னின்: சேடி
 ர் உயிர் சடப்பொருள் என்றும் அது ம த்தோடு கூடிய ப்ரி அறியு்,
 கூடாத ப்ரி அறியாது ன்று. கூறு ர். சடப்பொருள் சித்துப்பொரு ர

வும், சித்துப்பொருள் சடப்பொருளா வும் ஒருத் கூடாதா யால் அர்மதமும் பொருந்து தன்று.

2. அசித்தொருபுறமாய்.....நில்லாது: சரி' ஒருசாரார் உயிர் சித் தசித்து பர், சித்துத்த மயி' அசித்துத்த மயி' ஒன்று' ஒன்று மாறுபாடு டயனா யால் அம்மாறுபட்ட இர டித் மகளும் ஒரு பொருநிலிருத்தல் கூடாது.

3. அசித்துருச்சித்து - பட்டாசாரியர் உயிர் சித்துப்பொருள் ன்று' அது கருவி னா ஒருபொழுது' அ ட தேயி' லை எ றும் கூறு ர். கருவி னோடு கூடினா 'றி ஆ' மா அறியமாட்டாதா யா' அர் கூற்றும் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. உயிர் சடப்பொருள் எ றும் அது த்தோடு கூடிச் சித் தாய் அறியு' என்று' கூறுகின்ற டசேடி ர்மதமும் சித்தசித்து எ ன் னும் சரி' ஒரு ராரர் கூற்றும் ருவி னி' துணையி' றி அறியும்சி' துப்பொருள் ன்னு' பட்டாசாரியர் கூற்று' பொருந்தா.

(9). பாஞ்சராத்திரி ன் கூறும் ஆன்மவி ' மு' றுப்பும்.

- உயிரினை யணுவ தென்னி னுடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமுந் தரித்துச் செல்லா
தயர்வுறு மசித்தாய்ப் பூத வணுக்களி லொன்ற தாகும்
இயல்புறு மவய வத்தா லணுவுரு விற்கு மன்றே.

(இ-ள்). உயிரினை அணுவது என்னின் உயிரானது பரமானுவை ராய் உடலில் நிற்பதொன்று என்னி', உடல் பல துவாரம் ஓடும் - அவ் வுடலிற் பல துவாரம் ளுள். அ ட்றால் ஓடிப்போ டாகும், பயில்வு உறக் ட்டுணுது அ'றியும் அவ்வுடம்பிே தொழில் நிகழும்படி ட்டிப்பட்டு நில் ாது, பாரமும் தரித்துச் செல் ாது - பாரத் தயுந் தாங்கிச் செல்ல மாட்டாது, அயர்வு உறு' அசித்தாய் அழிடு ய்து' சடப்பொரு ாய், பூத அணுக் ளில் ஒ'றது ஆகும் பூத பரமானுக் ளில் ஒன்றதாய் முடி யும் இயல்பு உறும் அ டய டத்தால் இத்த' மபொரு'திய அ டய ட் பகுப்பு டயதாயிருத்தலின், அணுவுரு இறக்கும் - அணு டி' அழி'து போம். ஆத ால் ஆன்மா அணு என்பதும் பொருந்தாது.

பொழிப்பு. உடம்பினுள்ளே பரமானு அள ராய் நிற்பது உயிர் எ று பாஞ்சராத்திரி ன் கூறுவர். அணு ாயி' உட'பி' ர் துவார'களுள் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போ'. உடம்பிற் ட்டி' டட்து' பாரந்தா'குதற்கும் அஃது உட'ப்படாது. பூத ணு' ளி' ஒன்றாய் அ டய டமு ட தாய் அழி'துபோ டத யுமிருக்கு'. ஆதலா' அர்மதமும் டடாது.

இதுவுமது.

206. உடலினி லேக தேசியுயிரெனி னுருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் நெங்குஞ் சுடரொளிப் பண்ப தென்னிற்
சுடர்தொழிற் சுடுவ தெங்குந் தொட்டிட வறிவுண் டாகும்
அடர்புல னிடத்து மொக்க வறவெழு வேண்டு மன்றே.

(இ - ள்). உயிர் உடலினில் ஏ-தேசி எனின் - உயிரானது உடம்பினுள் இருதயத்தானத்திலே ஏ-தேசமாய் நிற்கும் என்னின், ஂரு வாய் மாயும்- உருப்பொருள் எனப்பட்டு அழிதாகும், எங்கும் படர்வு உறும். அறிவும் இன்று - அன்றியும் எங்கும் வியாபித்தறியும் அறிவும் இல்லதாகும். ஆகையால் அக்கூற்றுப்பொருந்தாது, சுடர் ஒளிப் பண்பது என்னின் - அப்படியன்று. விளக்கு ஒளிடத்திருக்க அதன் ஒளி எங்கும் பிராசித்துப் பொருள் னை விளக்குதல்போல உயிரும் உடம்பினுள்ளே ஒளிடத்திருக்க அதன் அறிவு எங்கும் வியாபித்து விடய உணர்ச்சியை நிழ்த்துமென்னின், சுடர் தொழிற் சுடுவது - விளக்குத் (தனக்கும் தன்னால் விளக்கப்படும் பொருட்டும் இடையில் மறைப்பில்லாத) தொடர்பிருந்தால் விளக்குதாகும். அது போல, எங்கும் தொட்டிட அறிவு உண்டாகும் - உயிரும் (அறியப்பட்டு விடயத்திற்கும் தனக்கும் மறைப்பில்லாத) தொடர்ச்சி எக்குமிருந்தால் விடய அறிவை நிழ்த்தும். அவ்வாறன்றி, உடல் முதலிய கருவி ளது மறைப்பிருந்தும் உயிர் விடய அறிவை நிழ்த்துதாலும், அடர்புலன் இடத்தும் ஒக்க அறிவு எழ வேண்டும் - (தொடர்பின்றியுப் அறிவு நிகழுமிளியில்) விளக்குத் தன்னைச் சூழ்த்த பொருள் ல்லாபம் நயி ஒரேகாலத்தில் விளக்குதல் போல, உயிரும் தன்னைச் சேர்ந்து நெருங்க இருக்கும் விடயங்கள் எல்லாபற்றி த்தும் ஒரே காலத்தி் அறிவிநிழ்த்த வேண்டும். அ்வாறின்றி, ஒருகாலத்தில் ஒரு விடயத்தினிடத்தேயே உயிர் அறிவை நிழ்த்துதாலும் அதுவும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. உடலு - டர்வது, விளக்குவது ப் பொருள் பயந்தது.

2. தொழிற் என்றது மறப்பாகிய இடையீடின்றித் தொட்டு நிற்பின், எனவே தொடர்பிருப்பின் என்பது.

3. படர்வுறு மறிவின் நெங்குஞ் டரொளிப் பண்பதென்னில்: என்பதற்குக் “குணக் குணியளவினன்றி மேற் செல் ஈமையானும் விளக்கி னெளியாது விளக்கினது குக்கும் டிவேயன்றிக் குணன்றா அஃது ஈண்டைக்குவமையா ஈமையானும்” என வருவத்து விரித்து மேலும் “ஆமெனவேகொள்ளினும் அதனோடிதனிடையே நன்று மபெரிது” எனவும் விளக்கிப் போந்துளார் சிவஞானமுனிவர்.

குறிப்பு. உயிர் உடம்பின்கண் இருதயத்தானத்திலே ஏகதேசமாய் நிற்கும் ன்பர் பாஞ். ராத்திரி. அவ்வாறாயி், உயிர் உருப்பொருள்

னப்பட்டு அழிந்தாகும். அன்றியும் அங்கும் வியாபித்தறியும் அறிவும் இல்லதாகும். ஆகையால் அது பொருந்தாது. அப்படியன்று. என்கு ஓரிடத்திருக்க அதன் ஒளி வளம் பிரகாசித்துப் பொருளை விளக்குதல் போல, உயிரும் உடம்பிற் றிடத்திலிருப்ப அதன் அறிவு வியாபித்து விடயவுணர்ச்சியை நிகழ்த்தும் என்னின், விளக்குப்போல உயிருந் தானி ருந்தவிடத்திற் தன்னோடு மறைப்பாகிய இடையீட்டின்றித் தொடர்ந்து நிற் பவனற்றையே உணர்த்தல் இன்னும். அவ்வாறின்றி இடையீடா உடம்பு முதலிய கருவிகள் நிற்பவும் விடய அறிவு நிகழ்தலாலும், அங்நாறு நிகழ் தல் கூடுமெனக்கொள்ளினும், விளக்குப் போலத் தன்னோடு நெருங்கிய விடயங் ள் யாற்றினும் ஒரோ ருத்தில் உணர்ச்சி நிகழ்த்தா மயாலு் அதுவும் பொருந்தாது.

(h). ச ணர் கூறும் ஆன்மவிக் த மும் மறுப்பும்.

07. உருவினி னிறைந்து நின்றங் குணரந்திமி முயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயி லறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடுஞ் சுருங்கும் போதம் பேருடற் றெறு டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயு மன்றே.

(இ - ற்). உருவினில் நி றந்து நின்று அங்கு உணர்ந்திடம் உயிரது
ன்னின் உடம்பளவிலே நி றந்து நின்று அங்கே அறிதலைச் செய்யும்
உயிர் என்று சொல்லின் உறக்கம் மருவிடாது - நித்திரை ரமாட்டாது
ராயில் ஓக் அறிவு முடிகே ண்டும் அன்றியு் ஐம்பொறிகளிலும் ஏத
ராதத்தில் அறிவு நிகழ்தல் இன்னும், போதம் பேருடல் ண் பெருகிடம்
சிற்றுடல் கண் சுருங்கும் - அன்றியும் அறிவு பெரிய உடம்பினிடத்துப்
பெரிதாயும் சிறிய உடம்பினிடத்துச் சிறிதாயும் நிகழுகே ண்டும், ாரும்
உடல் கு ற் இவ் வாறு சிறிதாயும் பெரிதாயும் ாருகின்ற உடம்பிலே
ஓர் அங்கத் தக் கு றத்தவிடத்து, ஓக்கக் கு றந்து அதனுடன்கூட உயி
ரும் குறைந்து பின் மாயும் பின்பு உடம்பு முற்றும் அழியுமிடத்து உயி
ருட் அழியு். ஆத ர் உயிர் உடம்பின் ண் நிறைந்துநி று அறியும்
ன்பதும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. ருவிடாதுற் ற உயிர் உடம்பில் ஓரிடத்துச்செ் று ஒடு
குத ரல் ருபது உறக் ம். உயிர் உட்பு முழு து் நி றந்து நிற்கு ர
யின், உறக் ம் ரமாட்டாது எ் பது.

பெ ழிப்பு. ஆ் மா ரீரமெங்கும் நிறைந்து நின்று அறியும் ிப்
சுமணர். அப்படியாயின் உறக் ி ரமாட்டாது. ஐம்பொறியிலும் ஏ
ராத்தில் அறிவு நி ழுகே ிடம். உடம்பளவுக்குத்த் அறிவாதலும்
கே ிடம். உறப்பு னைக் கு ற் உயிரு் கு றந்து, உடம்பு அழியு
மிடத்து உயிரு் அழியகே ிடம். த ர் அர் தமு் அடாது.

(i). பட்டாசாரியர் கூறு 'ஆ' விலக் ணமு' மறுப்பும்.

2. எங்குந்தான் வியாபியாய்நின்ற னுணருமில் வான்மா வென்னின் தங்கிடு மவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் பங்குமார் புலனென் றென்றாய்ப் பார்த்திடல் பகரல் வேண்டும் இங்கெலா மொழிந்தா னிற்ப தெங்ஙன மியம்பல் வேண்டும்.

(இ - ள்). இவ்வான்மா எங்குந்தான் வியாபியாய் நின்று உணரும் என்னின் - இந்த ஆன்மா 'வவ்விடத்து' வியாபியாய் நின்று காயத்துடனே கூடி இந்திரியங்கள்வழியாக விடயங் ளை அறியும் என்று சொல்லின் தங்கிடும் அடத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல் வேண்டும் - அறிவு நிகழா திருக்கும் அடத்தை ஞக்கும் சுரர் நரர் ஞக்குச் செ'று ம் ஞு'தற் கும் ஈரணம் சொல்லல் வேண்டும், பங் ஆர் புலன் ஒன்று ஒன்றாய்ப் பார்த்திடல் பரல் வேண்டும் அன்றியும் சாக்கிரத்திலே குற்றம்பொருந் திய சத்தாதிவிடய' ளையும் ஒரு'ே அறியாது ஒன்றென்றாய் அறிதற் குக் ஈரணமுஞ் சொல் வேண்டும், இ'கு ராம் ஒழிந்தா' ரிற்பதா ங்க ம் இயம்பல் வே' டி' (ராய் முதலியன மற்ற' ந்துநிற்றலே வியாபியாய் நின்ற ரம் 'னில்) இ' ராய் முதலிய யாவு' இ'லாத சங் ஈர ரா த்திடே ஆ'மா ரிற்பதா' றாறு எ'றுஞ் சொல்லல் வேண்டும்.

குறிப்பு. 1. ஆன்மா 'கு' வியாபியாய் நின்று ரயத்துடனே கூடி இந்திரிய' கள் வழியா விடய' ளை அறியு' ர' பவர் பட்டாசாரியர். (சி. சி. பர. பட்டாமதம் 9).

2. தங்கிடு' அ'டத் த அறிவு த' டப்படு' அ'டத் த ள் அறிவு நி ழு த அ'டத் த ள். அ' ட முத்தி துரிய' துரி ரதீதமா'. த'ங்கிடத் த டப்படுதல்.

3. இ'டெ லா டொழி'ந்தா னிற்பதெ' - உரு ப்பொருள் ளனைத் திலும்கூடி நின்றே வியாபியாய் நின்ற' என்பதி' பொருள் எனப் பட்டாசாரியர் டொள் ராதவி' அ'வுரு ப்பொருள் ள் ரவு' அழிந்த ச' ஈர ரா த்திடே உயிர்' றாறுநிற்கு' க் கூறி அ'ர்டொள் ய றுத்த றாறு.

டொழிப்பு. ஆன் ரா ங்கு' வியாபியாய் நின்று உடலைப்பொரு'தி இ'ந்திரி' ள் ராயி ர விடய' ளை அறியு' பர் பட்டாசாரியர். அவ் றாறு அறியும் ஆ' ரவு'குச் முத்திமுதலிய அ'டத் த ளிடே அறிவு நி ழாதிருத்த றாலும், ராக்கிரா'த் தயிடே விடய' ளை ஒவ்ெ ரா'ராய் அறியும் அறிவேயன்றி ஒரு'ே அறியு' அறிவு இ' மயாலும் அ'ர் கூற்றும் பொருந்தாது. அன்றியு' அ' ரா' மா வினைப்பயனை நுகர்த்தற்குச் சுரர்' ர' னுக்குப் போ'தா ற்று'கு? உட' முதலிய மற்றப்பொருந்தி நிற்தே வியாபியாய் நின்றலெனின் உட' முதலிய யாவு' அழிந்த ச' ஈர ரா த்திடே அ' ரா' ரிற்பதற் டமி' ரா' அ'வு' பொரு'த் தது.

(j). ஐக்கிய ராதி ள் கூறும் ஆன் வில் ணமு ற்ப்பு.

சுத்தமா மான்ம சித்தைத் துகளுடன் மறைத்த தென்னின் வைத்துரு துடற்கண் வாயில் கரணங்கள் வழியான் ஞா ம் ஒத்துறு மலமற் றுறு முறுமலம் வீடு மின்றார் பெத்தமு மடையான் முத்த னுப்பிர ஈச னாமே.

(இ - ண்). சுத்தமா ஆன்ம சித் தத் து ள் உடல் ம றத்தது என் னின் - அநாதியே சுத்தமாகிய ஆன்மாவின் திறை இடையே ந்துபொ ருந்திய மாயாமலமாகிய உடம்பு மறைத்தது என்று சொல்லின், உடற் கண் வாயில் கரணங் ள் வழியால் ஞானம் ித்துருது - உடம்பின்கணுள்ள இத்திரியங்கள் ராயிலாகவும் அந்தக்கரணங்கள் ராயிலாகவும் அவ் ான்மா வுக்கு அறிவு உ டா தாம், ஒத்து உறும் ம ம் அற்றாலும் - இடையே ந்து பொருந்திய மாயாமலமாகிய அவ்வுடம்பு கீ ப்பெறினும் ம ி உறு பின்னும் அம்மலம் ந்து பொருந்துமா தால், வீடும் இன்றும் - முத்தி என்பதும் இல்லையாய் முடியும், ஆன்மா அநாதியே சுத்தனாயின் முத்தனாய் ப் பிர ஈசனும் - என்றும் முத்தனாயே விளங்குவன் பெத்தமு ிடையான் - உடலைப்பொருந்திப் ப் தமுமுறு .

ஒற்பிட. 1. துகளுடல்: உடம்பு மாயாம ாரியாதவி ி அ ாறு கூறப்பட்டது. துகள் - குற்றம்.

2. ஒத்துறுமலம் - ஆ ந்து மலம், இ டயே ஆ ம் ா ப்பொரு்திய ல். உடம்பு சிருட்டிகாலத்திதே ஆ ம் ா ப்பொருத்தது ா அவ் ாறு கூறப்பட்டது.

பொழிப்பு. ஆன்மா அநாதியே சுத்தமான அறி ராயுள்ளது. ராய மாகிய உடம்பு இடையே ந்து பொருந்தி அதன் அறி ரமயக்கு ி என்பர் ஐக்கிய ராதிகள். உடம்போடுகூடிய இத்திரியங் ள் ராயிலா வும் அந்தக் ர க்கர்வாயிலாகவும் ஆன்மாவுக்கு அறிவு கி ழு ாண்டலின் உட்பு அறி ம ற்கு ி என்பது பொருந்தாது. அம்ம ி இடையே ந்து பொருந்தியதாயின் அது கீ ப்பெறினும் பின்னு ந்து ஆன்மா ப் பொருந்துமாதலின் முத்தியும் கூடாதாம். ஆன்மா அநாதியே சுத்தனாயின் ி று முத்தனாயேயிருப்பனன்றி உடலைப்பொருந்திப் ப் தமுற ாட்டா .

2. சித்தாந்தி ள் கூறு ஆன்மவிலக் .

0. அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபக மரு மின்றாய் வசித்திட வரும்வி பாபி யெனும்வழக் குடைய னாகி நசித்திடா ஞானச் செய்தி யநாதியே மறைத்து நிற்கும் பசுத்துவ முறை ய னாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா

(இ). ஆம்மா ஆம்மா து அத்த அருவியாப் போ
 டப்பொரு ஈகியாய்விது விபத்தம் மயு (அருத்தம் யும்)
 போவியாப் அரு இரூய் - வியாபத்தம் யு அருத்த
 தம் மயும் இத்தாய் த்திடரு வியாபி னும் மூக்கு உடய
 னாகி - சார்த்த பொருளிடத்தாது தாய் சிப்பு டிநிறியு வியா
 த்தம் மயு உடயதாய் நசித்திடா ஞாச் செய்தி அாதியே மத்து
 நிற்கு பத்தம் உடயனாகி டொது நத்தமாயிருக்கும் அதன் இச்
 ஞான்கிரியை அாதியே மத்து நிற்கும் ஆலசம்பந்தமுடய
 தாய் பசு நிற்கு பப்பெயர் பெற்று நிற்கு.

றிப்பு. 1. இச்செய்யுள் த்தாந்த நெறிப்படி ஆவியி
 கூறிற்று. அவ்விளாசித்திடரு வியாபத்தம் ம
 அருத்தம் நத்தியத்தம் மபத்தம் மபா.

2. அசித்தரு வியாபம்போல் வியாபக மருபமின்றாய்: பதிப
 பாசுன்னுமும் அருப்பொருள். வியாபத்தன் மயுட
 . அந்நாயினு ஒற்றொறுதா குக்கும் ளாமிய்புட
 மயின் அலியாப்பியமு விபமுாய்நிற்பாம். மாயபசு
 னு இரட்டினையு ரோகுமிடத்தாய் குக்கு பசுதால்.
 லா வியாபப் பவிாப்பியம். பதிப னு இரண்டினையு
 ரோகுமிடத்துப் பதி குக்கும் பசுதா. பதிவியாபப் பவிாப்
 பியம். முப்பொருளையு ரோகுமிடத்துப் பதி அதி குக்
 குக்கும் பசுதாம். பதிவியாபம் மாயபதியில் வியாப்பி
 மாயில் வியாப்பியம். இஃதாறு மாயப னு இரட்டி அரு
 தத்தம் கும் வியாபத்தம் கு டெறுபாடு. அரு எப்ப
 தற்கு மாய் பதி டெறு பொரு டொள் ப்படுதலி பதி
 நீகுதற்கு அசித்தரு” றார்.

. சித்திடருவியாபி: ஆம்மா தனை தனைச் சார்த்தோ
 அதத்கபா தே தன் பாய் அது தாய் சிப்பு டிநிறி
 யும் இல்புடயது. அஃதாறு ராப்பட்ட அவ் பொருள் ளை ரோகு
 மிடத்து அவ்ரம்மா தாதலுடயி அவ் பொருள் ளி
 விாப்பியமாய்நிற்கும். மாயபப்பற்றியவிடத்து அதனி விாப்
 பியமும் பதியப்பற்றியவிடத்து அதனில் வியாப்பியமாய் நிற்கு.
 அதுபற்றி சித்திடருமவியாபி றார். சித்தம் செய்குடிய்த்.

4. நசித்திடா ஞாச் செய்தி: குண ஈகிய ஞாச் செய்தி
 நத்தியம் எனே குணிப்பொரு ஈகிய ஆவியு நத்தப்பொருளா
 பது தானே போதரும்.

5. பத்தம் பத்தம் ஆம்மா பத்தாற்பத்திப்
 பட்டது. பசு பத்தத்தல். உடெயப்பொருள் விசுதி.

சு-ந, ச. அதி-உ- உயிர் உடல்களோசேடி இயலும் முறைமை 92

பொழிப்பு. ஆன்மா அருந்த ம வியாபத்த ம நித்தியத்
த பசத்து ம என்னும் இலக் ணங் னையு யதா.

3. உயிர் உட னைப்பொருந்தி அறிவிச் செய் ள் விளங் ப்
பெறும் முறை மயு உயிருட் ளுஞ்ஞன் ம்பந்தமும்.

. மாயையின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ளா மிச்சை
ஏயுமக் கலாதி மூன்றா லேகதே சத்தி னேய்தி
காயுமக் குணங்க ளந்தக். ரணம் ளாதி யெல்லா
காயபெத் தங்க ளாகிக் லந்துட னிற்கு மான்மா.

(இ-ள்). ஆம்மா - ஆன்மா ஆணம த்தாடே தப்பு டு
ப்பட்டு நின்ற ஆன்மா ராயின் வயிற்றுண் மன்னி அத்தா
யிலே அசத்தமாயாதத்து தத் தப் பொருந்தி, ாரும் செயல் ளா
இச்ச ஏயும் - (அத்தத்து தத்திற் ட்டிருபமாய் அட்கியிருக்கும் ாதி
ளாடே) பொது யா ள் விள ப்பெறும் இச்சா ளா கிரிய னைப்
பொருந்தும் அக் ளாதி மூன்றல் ஏ தேசத்தி எய்து பிர்
வியட்டிருபாய் த்தோ ழு அக் ளையாதி தத்து ள் மூன்றினு
தப்பு யா ள் விள ப்பெறும் இச்சா ளா கிரிய னைச் சிறுபா ம
பொருந்தி, இக்கு ஆயு இங்ே விடய ளில் வியாபநிக்கு மு
கு அந்தக் ரணம் ள் ஆதி ளா முகுணம் ள் அந்த் ர
ம் ள் முதலிய தத்து ள் யாவும், ாய பெத்தங் ளாகி சர்ரபந்த
ளய் து உட நித்கு ஆ ா அற்றேருடு பிரிவின்றி உடனாய்
நிற்கு.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் உயிர் உடலுற்றுச் செயிருறு மிச்சா ளா
கிரிய னையு டயதாகி நிற்கும் முற கூறிற்று. (செ. 187 பார்).

2. ாயின் வயிற்றுண் மன்னி வருஞ்செயன் ளா மிச்சை; அ
த்தா யயிற் பஞ்சகிருத்தியஞ்செய்யும் அந்ததே ாரற் குட் அவ்
ததமா யயின் பா அத்தாயா, த்துமாம். அது ார சரீரம்
வுபடம். ஆணம் த்தினுே தப்புண்டு அறிவிச் செய் கிரி
து ள் விள ப்பெறாது ாயயிே வியாப்பியாய்நிற் ற ஆ ா அத்த
ாயா தத் தத் தப் பொருந்தி அத்தத்து தத்திற் ட்டிருபமாய் கு
கு ாயு அட்கியிருக்கும் ாதி ளா அத் இச்சா ளா கிரி
பொது யால் ளா ப்பெறு பது. சமட்டி தொகுதிய யிருப்பது.

3. அ ாதி மூன்றே தேத்திே ய்ந்து அத்தாயாதத்து
த்தினின்றும் வியட்டிருபமாயும் ாயுத் தோ றிய ளையாதிதத்து
ளா கலாதத்து த்தா ஆணம சத்தி சிறிதே நீகி ஆ ாவி
கிரியாசத்தி ள் விள ப்பெறு. வித்தயா ளா சத்தியும் அரா த்தா
இச்ச த்தியு ள் விள ப்பெறும். இ மூன்றினு ஆ மாவின் அறி
விச் செய் ள் ஏ தேசமாய் விள ப்பெறு. வியட்டி விரித்திருப்பது.

4. இக்கு ஆயு: ஆயத் ஆராயத்.

5. குணம் எந்தக் ரணம் னாதி யெல்லா ராயபெத்த. னாகிநிற் கு: முக்கு வ்னாலாயது குணசரீர. தன்மாத்தி ரகள் ஒத்தும் மனம் புத்தி அ வ் ரம் மூன்று. கூடியது சூக்குமசரீரம். பிருதிவி முதலிய பஞ் பூதங்களா ராய சரீர து சரீர. எ ரம் அசுத்தமாயாதத்து ம்முதற் பிருதிவியீரகவுள்ள தத்து ன்.

பொழிப்பு. அசுத்த ராயயிலே லெப்பட்டு நின்ற ஆன்மா அம் ராயயிலே தோன்றிய ராணசரீரத்தைப் பொருந்தும். அதனால் அறி விச் செயல் ர் பொது யால் விளங் ப்பெறும். பின் கஞ்ச சரீரத் தப்பொருத்து. அதனால் அறிவிச் சசெயல்கர் சிறப்பு வ யால் விளங் ப்பெறு. பின் குணசரீரத் தப்பொருந்தும். அதன்பின் சூக்கும தூல சரீரம் னொப்பொருத்து. இச்சரீர ன் ஆர்மாவைப் பந்திக்கும். ஆன் ர இயற்றோடு பிரிவி றிநின்று இயற் தச் செலுத்தும்.

4. உயிர் உடல் னொப்பொருந்திப் புண்ணிய பா ி னைச் செய்து இப் பத் துண்பங் ன் று ரும் மு ற ம.

. சூக்கும தேகி யாகித் தூலதே கத்தின் மன்னிச் சாக்கிர முதலா யுள்ள வவத்தையுட் டங்கி யெங்கும் போ 'கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவம் ஆக்கியும் பலன்க ளெல்லா மருந்தியு நிற்கு மான்மா.

(இ-ள்). ஆன் ர-ஆன்மா னானது -சூக்கும தேகியாகி மேற்கூறிய ாறு அந்தக்ர வ் ன்முதலிய ிற்று ராய சூக்குமதே த் தயு டயதாய் து தே த்தின் மன்னி து சரீரத்திலே நிலைபெற்று, சாக்கிரம் முத ாயுள்ள அ த் தயுள் த் கி சா 'கிர' முதல் அதித் ஈறு வுள்ள ஐத் தத் த ளுட்ப'டு, 'சூக்கும போ 'கொடு வரவு' ள் ாம் புரிந்து - யான் டெம் போக்கு வரவுமுத ாய வினை னா விரும்பிப் பயின்று, புண்ணிய பாவங் ன் ஆ 'கியும் அப்பயிற்சியாற் சூக்குமமாயும் தூலமாயும் புண்ணிய பா ி னை ஈட்டியும், பலன் ன் எல் ர் அருந்தியும் நிற்கும் - அ ிற்றின் பயனாய் ிரும் இப் பத் துண்ப' ளெல்லா ிற் றயும் று ர்ந்தும் நிற்கும்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் உயிர் டலுற்றுப் பயிலுந் தன்மையும் இன் பத்துப் ப' னா து ருந்த் ர மயங் கூறிற்று. (செ. 187 பாற்).

2. போ 'கொடு வரவுமெல்லாம் புரிந்து: பல ி வினை னையும் விரும்பிச்செய்து. புரிதல்- விரும்புதல். ஏற்ற சரீரங்களுட் பிறத்திற் று னவும் சொர்க் றர பூலோ னிற் போ ிது ிருவதாயும் வு் கூறு ர். (ம ற. சி ாக். நிரம்ப).

3. பு ண்ணிய பா ி ன் சூக்கும ராயும் தூலமாயு் இயற்றப்படும். ச ரு டெ ப்பனா த் த னிலே போ 'கு வரவு ' புரி'து இயற், ப்படும் இரு

வினை ம ம் றாக்கு ாரா . அதுபற்றி அனை குக்கும் டி ா
யிருக்கு . ாக்கிரா த் தயிலே ாயத்தாற் செய்யப்படு ன ாவ டி ா
யிருக்கு .

பெ ழிபட . ஆ ம் ா தாலதே த் தப்பொருத்தி ஐந்தித் த னு
பட்டு யா ட்ம் போக்கு ாவுமுத ாய ினைகளை ிரும்பிப் பயின்று
க்கு மும் தாலமுமாகிய புண்ணிய பா ட்ம் ாச்செய்து அ ிற்றிப் பயனா
கிய இ ிபத்திப் ினை அனுபவிக்கு .

(஁). உடல் பஞ்சோச ன் . உயிர் அ ிற்றோடு ஒன்றாய்
ே ாறும் ிற்கும்.

. மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராண னன்னமயம் [ய்
உருவாந் தன்மை யுண்டாய்மு னொன்றுக் கொன்று குக்குமமா
ருமா மன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரண ாகும் [மம்.
அருவா மாண்மா வைங்கோசத் தார்ப்புண் டவற்றி னாகம்புற

(இ - ன்). மருவு ஆனந்தம் விஞ்ஞா ம் னோ பிராணன் அ ன்மய
ஆ ம் ா ப்பொருத்திய ஆ ந்தமயோசம் விஞ்ஞானமயோசம் மனோ
யோச ிராணமயோச ி அ ிமயோச ன்னும் ஐந்தும், ரு
ாந் தன்மை உண்டாய் மு றயே ாரணசரீரம் ிஞ்ச சரீர கு
சரீரம் குக்குமசரீரம் தாலசரீரம் ன்னும்சரீர ினின் தன் மயு ட்பன
ாய், அன்னமயம் பற்றி முன் ஒ ிறுக்கு ஒன்று குக்குமமாய் ாருமா -
அ ிமயோ ிமுத ாப் பின்னோன்று ாகிய ஒன்றற்கு மு ிதோ
றியது குக்குமமாய் ாரு ாதாம், மாய முதற் ாரணமாகும் - இ ிந்
தினுக்கு அ த்தமாய்முதற் ாரணமாயிருக்கு; அரு ாம்ஆன் ாஜ
ோ த்து ஆர்ப்புண்டு - அரு ப்பொரு ாகிய ஆன்மா இந்த ஐந்தோ ச
ளினாலு பந்திக்கப்பட்டு, அ ிற்றின் அ ிபுறமாம் அ ிற்றோடு அது
ாராய் அ ிற்றி ிே ாறும் ி்று அ ிற் றச்செலுத்தி .

தறிபபு. 1. ரு ானந்தம் விஞ்ஞானம்.....உரு ாந் த் மயுண்
டாய்: மேற்கூறிய ார ிரம் ிஞ்ச சரீர குணசரீரம் குக்குமசரீரம்
தா சரீர ி ன்னு ஐந்து ிமு றயே ஆனந்தமயோசம் ிஞ்ஞா மய
ோ ி மனோமயோசம் ிராணமயோசம் அன்னமயோசம் ிப்
பெயர் பெறு . இ ியெல் ா ாரணம்பற்றி ிந்த பெயர் னா .

அசுத்தமாயாதத்து ினைத்தத்து ிகளுக்குஞ் சரீரங்களுக்கு ி
ராயிருத்த ால் அதனாலுண்டாகிய ிரம் ாரணசரீரம் ிறும், அச்
ரீரம்பெற்ற மாத் தியே ிலத்தில் ஒன்றுமி ிறி ின்ற ஆன்மாவுக்கு
அறிவிச் சயெ ி் பெறு . யால் விள்கமுற அ ி வி ிம்
அறி ா ி ிர் ஆ ித்ம் உ ிபடுதலி், அ ிது ஆனந்த மயோசம்

(இ-ள்). ஆர்ப்பாய ரயத் த்னை ஆர்நின்று ஆட்டுமாறு பந்த
கிய ஆர்த்த யோர் வஞ்ஞா யோச னோமயோர் பிராண
யோச ஆர்மயோச என்னும் ஐந்தினையு ஆன்ரா ஆற்றோடு

ஒன்றாயும் டேராயுந் தின்று செலுத்தம்முற ம, தோற்பா ட் கூத் துத் தோற்பா ட் கூத்தும், தொலை ரப்பா ட் இயக்கமுட் - பழைய மரப்பா வக் கூத்தும், சீர்த் தேர் பாரில் செலவும் சிறப்பு டய தேர் பூமியிற் செல்லு சயும், ஆகிய மூன்றனையும் டேராய்ச் செலுத்து டார் செய்தி தானும் - இ டற்றின் டேராய் தின்று ஆட்டி டார் செலுத்து டோர் ணித் த் மயும், பார்ப்பாய டே டம் ட்டி ஆடு டார் பரிசும் போலும் - பார் ப்படுகின்ற பல டே ட் ட்டி அது டது டாய் தின்று ஆடு டார் தன் ம யு் போலுமா .

குறிப்பு. 1. தோற்பா ட் ஆத் தய விஞ்ஞா ம டோசம் ளாகிய டாரண டஞ்ச சரீர ட் டுக்கும், ரப்பா ட் மனோமய பிராணமய தோசம் ளாகிய கு டுக்கு சரீர ட் டுக்கும், தேர் அன் மயகோசமாகிய து சரீரத்துக்கும் உ ட ம ளா . இச் சரீர ட் ளின் மென் ம ட் மபற்றி இ ட உ ட மகளா க் கூறப்பட்டன. தோற்பா ட் மென் மயுள்ளது. மரப் பா ட் அதனினும் டலியது. தேர் அதனினும் டலியது. இ ட போ ஆத் த விஞ்ஞா ய டோச ட் ட் டுக்கும் டயுள்ளன. குண டுக்கு சரீர ட் ட் ட் அ டற்றினுந் து டயுள்ள . து சரீர ட் அ டற்றினுந் து டாயுள் ளது. ஆன் ட இத்த் மத்தாய சரீர ட் டைப்பொருந்தி இ டற்றோடு அது டது டாயு டேராயுந் தின்று இ டற் டச் செலுத்த் டன்பது பொருள். தோற்பா ட் ஆட்டி டோனு ரப்பா ட் ய ஆட்டி டோனும் அ டற்றி டேராயிரு்து அ டற் ட ஆட்டித் தோ வுத் தே ரச் செலுத்து டார் அதனின் டேராயிருந்து அதனைச் செலுத்துதல் போ வு் இச்சரீர ட் டைச் செலுத்த் ஆன்மா அ டற்றின் டேராயிரு்து டெலுத்த். ஆயினும் ப டே ட் ட்டி ஆடு டார் அது டது டாய் தின்று ஆடுந் தன் போ ஆ் மாவு் , சரீர ட் டைப்பொரு்தியவிடத்து அது து டாய் தின்று அ டற் டச் செலுத்த் டன்பதா .

2. தேர்ப்பார்: து டோடு ட் டுத்த மித் து. பார் பூமி.

3. ஆர்ப்பாய: ஆர்ப்பு ட்டி பந்தம்.

பெழிப்பு. ஆ் டா டு டு டோச ட் ட் டேராயு் அ டற்றோடு அது டது டாயு டீன்று அ டற் டச் செலுத்தம்முற தோற்பா ட் ரப்பா ட் டை ஆட்டி டோருத் தே ரச் செலுத்து டோரு் அ டற்றிற் கு டேராய் தின்று ஆட்டிச் செலுத்துத் த் மயும், ப டே ட் ட்டி ஆடு டார் அது து டாய் தின்று ஆடுந் த் யு் போலுமா .

(c). உயிர் பஞ்ச டோ ட் ட் டேராதலை வி . . .

. ட் டு டு டல் பொறிபிராணன் ரணமென் டுணர் டென் டற் டாற் தன்னின்வே ரு கு டீயென் டன் மனை யென் ட வெல்லாம் டின் டின் டின்வே ரு கு மென் டின் டீ; கி டா வி வயி ட் டென் டின் உன் டின் வா கி டீயா முகிர் மயி ரு வு் டாண்டி.

(இ-ன்). உன் உடல் பொறி பிரான் ரம் உர்வு எந் தாகால் தன்னின் றோரும் நீ எனது உடல் எனது பொறி எது பிராணன் எனது கரணம் எனது அறிவு என்று நீ சொல்லுமிடத்து (அர்ஜுனா) சொல்லுகலாவே) நீ அடற்றின் றோருமன்றே, என்றன் மனைன்ற எல்லாம் தின்னின் றோரும் - அது நீ எனது மனைவி (எனது வீடு) என்று அபேதமாய் முங்கிவந்தனெல்லாம் உனக்கு றோயிருத்த் போயே யாம்; இவை இங்கு என்னின் நங்கிடா ன்னின் - மனைவி முதலிய புறப் பொருள்கள் ன்னின் வேறாதல்கடும். உடல் பொறி முதலிய இடமோ இங்கே மனைவிட்டு நீங்கமாட்டா. ஆகையால் உயிர் பஞ்சோசு எளி வேறன்று என நீ சொல்வின், உன்னின் மகிநீயா உகிர் மயிர் உவுர். அண்டி - உன்னுடையன மகி அபேதமாய் எனதென்று முடிப்பதும் நகம் மயிர் முதலியன நீக்குதலும் நீ ஈனுதலால் அபேத உடல் முதலியனவும் நங்கு னவா. ஆதலால் நீ அடற்றின் றோரும்.

குறிப்பு. 1. உயிர் பஞ்சோசு என்னே மன்று ன்பார் தேர்ம மதிள் முதலிய பல ச உலோ ராயதருமா. (செ. 188-191 பார்).

2. உடல் பொறி முதலிய பஞ்சோசு னைக்குறித்து நின்றன.

3. உன்னி : உ + இ + அ இ ாரி யபெற்ற அரவீற் ப் பல மறிொல்.

டொழிப்பு. மனைவி வீடு முதலியன ஆன் லவுக்கு றோயிருத்த் போப் பஞ்சோசு னு அத்தற்கு றோரு.

இதுவுது.

. பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதி.

கென்னணி யாடு ன் றுன்னி யிருந்தோ பிரிந்த போது

நின்னணி நீயு மல்ல வாயின காய நின்னின்

அன்னிய மாரு முன்னை யறிந்து நீ பிரிந்து யாரே.

(இ-ன்). பொ அணி ஆட போதுமாலைமே ா போது பொன் னொபா ஸ்திர பூலை முதலிய புறப்பொருள் னை அணிந்தபோது இங்கு ன் அணி ா று உன்னி இருந்தனை இவ்விடத்து ஆபரணம் என்று அபேதப்பற்றி ா று நீ இம் ம் ருதியிருந்தாய், நீ அணி பிரிந்தபோது நீயு அல்லாயி நினை அணியப்பட்ட அப்பொ னொபா முதலிய ா நீங்கியபோது அ உக்கு அநியாய் நயும் அல் ாயிருந்தன அதுபோ ாயம் நி னி அ னியாகும் - உடல் பொறி முதலிய அனைத்து நி னிவிருந்து றோரு உன்னை அறிந்து நீ பிரிந்து பார் - ஆத ா உ றொருபத் த அறிந்து நீ இம் ம நீக்கி ன்று அநி ாயா .

பொழிப்பு. ஆபர முதலிய ந் த அணிந்திருக்குப் பொழுது ஆபர றும் அ ி யா ி றும் அபேதாய் நினைத்திருந்தாய். அ ி உ ன் னை நீ கி பொழுது நீய் ராயினும் போ உட் பொறி முதலிய டெ ரா உ ளு கு றே ரு கு. ஆத ரா நீ உ ள் ய அறிந்து இ ந் த நீ கி நி று பார்ப்பாயா .

துவு து.

7. உடலியா ல்லே னிந்த வு னர்வுயா னல்ல வான கடனியா தென்னின் வேறு டெ ணர் டெ ன் ன தென் க இடரிலா வென்ற னான்மா வென்றபோ தான்மா டே ரே திட தா வுயி ர வேறு ண்டிடார் செப்ப லேகாண்.

(இ-ள்). உட் யா அல் டே உட் பொறி முதலியன ான் அ ி பது அ ி யும், இந்த உ ர்வு யா அ ி ா டன் யாது னி இந்த விஞ்ஞான ய ஆ த ய டோ ச் ன் ா அ ி னும் மு ற யாதெனி டே று டெ ர்வு எ ி து னை டோ ச் னைப்போ டே ரு டெ இ ந் த தெ று டி ழு கு த பற் றி ா. அப் டியாயி இடர் ா றன் ஆ ா ற போது ஆ ா டே ரே குற் ற மி ா த னு ட ஆ ா ற விடத் த ா டே ரு ஆ ா டே ரே? திட தா உயி ர டே ரு டிடார் செப்பே ா அ து உ ர்பொருள் னை டெ ா உ ர் து நிற்பதாகி உயி ர உறுதி ா அ ி ற் றி னி று பிரித்தறி ா தா ர் கூறு கூற்றோ அறி ா ா .

றிப்பு. 1. உ ர்வு-ஆ ந்த விஞ்ஞா டோ ன் னை றித்த நி றது.

2. திட தாவுயி ர டே ரு டிடார் டெ ப்பே ா : உயிரெ ட் தொ று டெ வு அ ி வுயிரே யான்” நி று விடய் னை அறி யு வு டொ டி பி துயிர் ழு கு உ டி ழு கு டா யா ா னு உயிரின் டே ரு யதே உயிர் ஆகும் டொ ன் றி பிரதிஞ்ஞானா ி னு தோ வித்தா ய் முடி யாத ா அ ாறு கூறு ற்று உயிர் னப்படு து உ ரு பொருளாயுண்டு என் னு ஆ ாவினு உ ாதார்கூற்று ன் டொ ன் . அ ார்டே உயிரெ ப்படு தித் தவுடலி டே றுளதாய் (செ. 187) பதற்கு ாட் டி ி ா னை டப்பிடித்துத் திட தாய் உயி ர டே ரு ாண் டே ா ா னு . (டெ 192 பார்). அவ் ாறு ட் ா ன் ற னா ா எ னு டி ழு கு உப ாரமு றயி ஆ ா டோ டி ச பந்தமு ன் பிறிதொருபொருளை குறித்து கூறப்படு தே றி உயிரு ய அப த்தா தப்படுத்தியத் று ப த் ாட்டே ரு கு செய்யுளிரண்டு

தாறு ண் . பிரதிஞ்ஞாஹா: சாதிக் தத் து எ ன்று தன்னாற்
 னால் ப்பட்ட பிரதிஞ்ஞ யச் சாதித்துமுடியா அதற்கு டேரு
 று சொ லுத் அப த்தாத் ஒருசித்தாந்தத் த அதுசரித்துப் பேசத்
 தொட் கி, அதற்கு றுண சித்தாத் தப் பேசமுடித்த் . (ப . 37 38
 பார்). இதற்கு ஆன்மா எ தென்றல் டேருக் றணு ருத்தி ி
 இராகுவினது தலையெ றுற்போ ஒருசாரார் கூறுஞ் சிறப ிழ்
 கா லின் அஃ, பேதம்பற்றிய ழ் டென மயு ிற் றக் கோச னை
 யெ தெ றல் அவ் றாற் யி் அ உயிரின் டேறே ர் ிப் பர்
 சி ஞானமுனி ிர். தற்பொருளறி யத்த் மியாகி ஆன்மா ிப் பிறப்
 பொருளறிவாய்த் தன்மமாகிய சிற்சத்தியினி ிறு ப் பிரிவி ிறிப் பிரித்தறியா
 தார் அபேதா ப் பேசு து ிப் பர் ஞா ப் பிர ற்சர்.

பொழிப்பு. விஞ்ஞா மய ஆ ந்த ய கோச னை தெ ற்
 ழ் றாயினு் அ ியு் ஏனைக் கோசங்கள் போ ஆன் றாவி் டேரு .
 ஆ ிா தெ ற் அத் உ் ம தெரியாதர் கூ் கூற்று் .

இதுவு து.

- புந்தி ய ம ம தென்று ம மது புந்தி யென்றுஞ்
 சிந் தயைச் சீவ னென்றுஞ் சீவனைச் சிந் த யென்றும்
 முத் தனை யான்மா டெ ன்று மா் மா முந்த னென்றும்
 வந்திம மென்ற னான்மா டெ ன்றது மற்று் றக் ா் .

(இ ன்). புந்தி ய ம து ிறு் து புந்தி ிறும் புத்
 தி ய மன ன் என்று ம த் தப் புத்தி எ ிறு், ந் த ச் சீ .
 ன்றும் சீ வனைச் ந் த எ ிறு் த்தத் த ஆ் ா ிறு் ஆ்
 ச் த்த் ிறு் முந்தனை ஆ் ா ஆ் ா முத்
 ிறு் - சி ிபிரானை ஆ் ா ஆ் ா ச் பிரா ிறு்
 ிந்திடு் ஒ் டோராதர் ளி் உப றா ா கூறப்படு் ிற்
 ஆ் ா ிற் ற்றெ் ற் ா இ் போ ிற் ஆ் ா
 பது த் டே ச ப்ந்தமுன் பிறிதொரு பொருளை் குறி் கு் என்
 ப த அறி ா ா .

குறிப்பு. 1. புத்தி ய ி் பது றா வி் னை. றா
 விவ் னை றா ப் பொருளி் பெ ர் றாரி ப் பொருளி் பெயராய் நிற்
 ற் . னத் தப் புத்தி எ் பது றாரியவி் க் னை றாரி வி் னை
 றாரியத் த் றா ா உ் றித்த்

2. சிந் த யச் சீ ி் பது மீப ி் னை. சமீப ி் னை ஒரு
 பொருளி் பெயர் அதற்குச் சமீபத்திடு் இுருக்கு் ிற்றெரு பொருளின்
 பெ ராய் நிற் . யிடு் இ டச் டே ரி் ிது போ . (சி றாக்).
 ஞா ப் பிர ற்சர் இதனை உ் றா ி் னை எ் பர். உப றா ி் னை ஒரு
 பொருளி் பெயர் அதற்கு உப றாமாயி் கு் ம்ற்றெரு பொருளுக்கு்

பெயராத். சினைச் சிந்தை பதாத் ராகுகருதி ன்ணை. தம்மாது கருதி ன்ணை - தம் ஒத்திருத்தல்பற்றி ஒற்றற்றென்றாய்ச்சொத்து. அது இப்புருடன் சிம் என்பது போது. தம் - குத்தம். அருகிருதி - ஒப்பு. இதனை ஞாப்பிராசர் சமீப ன்ணை என்பர்.

3. முந்தனை ஆன்மா என்பது அங்காக்கி ன்ணை. அரங்கி ன்ணை - அத்தின் பெயர் அங்கிய உர்த்தி நிற்பது. ஞாப்பிராசர் இதனை உபாரக் ன்ணை என்பர். ஆராய் முந்தன்பது ஆதார ன்ணை (சிராக்). ஆதார ன்ணை ஆதாரத்துக்குரிய பெயர் ஆதேயத் தருதி நிற்பது. (உ). ட்டி கூப்பிட்டது என்றவிடத்து ஆதாராகி ட்டிலி பெயர் அதிலுள்ள ஆதேயாகிய புருடனுக் கதல் போது. இதனை ஞாப்பிராசர் த் ராகுகருதி ன்ணை என்பர். முந்தன் கடவுள்.

4. ந்றென்று - எனாகி அநேரம் மா ன்ருக்கும் பிராணய நின்ற பரமா ராய் பர் சிராக்கிரயோகியர்.

டொழிப்ட. எந்த ஆர என்னும் முக்கில் ஆமா தன்னோடியுடய பிறிதொரு பொருளைக் குறிக்கும்.

உயிர் பஞ்ஜோ ளின் னோருதலை விபுறுத்த.

. அறிவுடல் சிந்தையான்மா ன்ணைதலா லா மா வென்பர் எறிகடர் விளக்கி ருக்கு மிடத் தயும் விளக்கென்றற்போற் பொறிபுலன் கா மெல்லாம் புலப்படு மபேதமாகிப் பிறிதரா தறிவ தான்மா றிபொருள் பின்ன மாமே.

(இ-ள்). அறிவு வீஞ்ஞா மய ஆனந்த யகேச் னையும் சிந்த னோமய பிராணமயோச் னையும் உட ஆரோசத் தய ஆர அணைதால் ஆர பொருந்துதல்பற்றி ஆர பர் அரோச் னையும் ஆர கூறு ர் டர் றி விளக்கு இருக்கு இடத் தய விளக்கு றுற்பே ஒளியை வீச விளக்கி ருக்கிற தழி யு விள்கென்றற்போ லாம் பொறி புலன் ர எர அபேதாகிப் புலப்படு ஆதாற்பொறியு ர ள் யாவு ஆன் ரவுக்கு மே ராக அறியப்படும் பிறிதராது அறிது ஆர அன் பிரிவின்றி று அறிது ஆன்மா ர் அறி பொருள் பி மா ஆயினு அங்ஙன் அறிப்படு பொருள் ள் அவ் ர் ரவுக்கு னோ.

குறிப்பு. 1. அறிவுடல் சிந்தையான்மா ன்ணைதா ர் ராடெ. பர் உபரிடத் ள் ஒரோவிட ளி அ மயோ ஆமா ன்றும் பிராண மயோச் ஆன்மா ன்றும், னோமயோ ஆன்மா ன்றும், விஞ்

ஞாயோச ஆர்ான், ஆந்தயோர் ஆன்மா ிறுஞ்
 டொன். ஆர் அக்ோச ில் அபேதாய் ரின்று அறிதா் அவ்
 றாறு கூறப்பட்டதா். அறிவு ிறது ஆந்தய விஞ்ஞா றோ
 னையு் சிந்த ன்றது பிராய னோ றோச னையு் உட
 ன்றது அன் யோசத் தயுங் குறித்து ி்றன. இங் பஞ்
 றோ ன் னு மூ யா ப் பிரி ப்பட்டாறு -ா .

2. பொறி பு ர ம் ா: பொறி பு ர டொர்
 ன்றது 215- செய்யுளிற் கூறப்பட்ட உட் முதலி பஞ்சோ னோ
 யு் குறித்து ி்ற .

பெழிப்பு. ஐ்ோச ன் னையு் ஆர் பொரு்துதல்பற்றி அிற்
 தயு் ஆர் உபநிடத் ன் கூறு் அ டொர் அற்றி ன்
 னு் அபேதாய் ப் பிரிவி் ி்றி ி்று அறி தாகி ஆர் அிற்றி ன்
 றோ .

இதுவு து.

. சு் டு ர் புருட ன் ற வுக் ா டொடு க்க் ராயம்
 உ் டியு ம் வினையு மின் ிக் கிட ன் து யி ர்த் திடவு ர்ந்து
 ி டு ன் வுஞ் சொல்லி யொடுக்கமுங் கருதி றோய்
 உ் டியு ம் வினையு முற்றி் குணர்த்திட வுணரா ிற்கு ம்.

(இ ன்). ி டு உ ர் புருட ன் அ் பொறி பு ர முதலிய
 ி்ற அபேதா ி டு அிற்றோடு பிரிவி் ி்றி ி்று அறிந்து சா்
 ரா ித் தயு ன் உயிரா து, றோ அ ிற்றி் றோ ரா டெ
 னி்; வு ி டு அ் வுயிரா து சொப்பனா த் த யப் பொரு்தி்
 வு ி டு ஒ டு கி பி் சுழுத்தி முதலிய அித் த னை அ ட்ந்து
 ரா உ் டியு் வினையு் இ்றி் கிட ன் து உடா து போ விருப் ப
 மு் தொழிலுமி்றி ஓரிடத்திற் கிட ன் து உயிர்த்திட பி் ரா கி ரா ித்
 தயு ி்று விழித்தவிடத் து உ ர்ந்து தெளி ட்ந்து ி டு
 வு ி டொர் வி சொப்பனா த் த யி் தோ ன்றிய யுஞ் சொ் வி
 ஒ டு மு் ருதி சொ் ரா மயாற் முத்தி முதலிய அித் த னி்
 அனுப ித் தயு் உ ர்ந்து, றோய் உ் டியு் வினையு் உ்று இச்
 சொப் ப் முதலிய அித் த னு் கு றோய் ப் போ விருப் பு் தொழி
 லு் பொரு்தி், இ் கு உ ர்த்திட உ ரா ிற்கு் இப் பொறி பு
 முதலியன அறிவி் விடய் னை அறியு தவிலு்.

திறப்பு. உயிர் அ் யோசத் த் கூடி ி்று சா் கிரா த் தயு்
 பிரா யோ த் த் கூடி ி்று டொப்பனா த் தயு் னோ றோசத்
 த் கூடி ி்று சுழுத்திய த் தயு ம் விஞ்ஞா யோசத் த் ி

நின்று துரியாத் தயு ஆந்த யோத் தக்கடிநின்று துரியாதீதா
 த்தயுபடு. அர் யோத்தோடுகூடிய ஈக்கிராத் தயி அது
 விட னை அறியு. ஏனை ரோ னோடுகூடி சொப்பனாத் த
 முதலிய அத் தளி அவ் னாறு அறியாது நிற்கு. பஞ் ரோசன்
 ஆர் னாயி ரோச ரோடுகூடி ஈ அத் தளிலு ஆர்
 வுக்கு அறித் திழே டும். ஈறி மயி பஞ்சரோசன்
 ஆர் மா ஈர். அறியு பொறி ரன் முதலிய மறி துணை ர
 டு ஆர் அறிதலி ஆர் அமறிந் டேரு.

குழிப்பு. அ ரோத்தோடுகூடிய ஈக்கிராத் தயிலு
 ஆர் விடய னை அறிதலாலு ஏனை ரோச ரோடுகூடிய ஏனை
 அத் தளிலே அர் ஈறி யாலு ஆர் ரோச னா ஈது. அ
 றியு ரோச னாகி பொறி ரன் முதலி மறி ரத்தா
 ஆர் மா அறிதலி ஆர் அமறி டேரு.

(e). உயிர் பஞ் ரோச னோடு ஒரூய்நிற்கு முற ய
 விளக்குத.

. புருடே யறிவனாகிற் பொறிபுலனாகி போதந்
 தருவதெ நிவு மாயா தனு ரணாகி பற்றி
 வருவதி கநாதியா மலத்தினின் மறந்து நிற்பன்
 அருவனாயிவற்றே டாளு மமச்சரு மரசும் போல்வன்.

(இன்). புருடே அறிவன தேக்கறியாறு ஆர் ஈடு அறி
 யு னி, பொறி பு ஆகி போத் தருது பொறி
 பு முதலிய ஆர் ஈவு அறித் தரு பது தற்கு
 அாதியே லத்தினி மந்து அரு னாய்நிற்ப ஆர் அாதியே
 தது னா கிரி ன் ஆர் த்தினு ம்ப்பட்டு டேத்
 தில் உருவிலியாய்நிற்கு தா ஈயா தனு ரணாகி பற்றி இகு நிவு
 ருது ஈர் ஈரியா தனு ரணாகி னை கூடிச் நிலையிே அத
 ற்கு அறிவு உடாகு இற்றேடு ஆளு அர் அச்ருப் பே
 ஈர் அர் திரி டே ஒற்றித்து நின்று அரெய்த் போ அ
 ஈர் ஈவு இத்தனு ரணாகி னோ ஒற்றித்து நின்று விடய னை அறியு

குறிப்பு. 1. பொறி பு னாகி (உ. 219)

2. தனு ரணாகி: ரணாகி ஐப் பொறி முதலி புற் ஈ ன்
 முதலிய அந்த ஈ ன் லை முதலி உத் ஈ ன்
 தனு அ ரோத் தயு ரணாகி ஏனை ரோ னையு குறித்து
 நின்றன.

பொழிப்பு. ஆர் தானு அறி ஈது. தனு ரணாகி னோடுகூடி
 நின்று விட னை அறியு. அது அர் திரி னோ கூடிநின்று
 அரசுசெய்த் போ ஈர்.

II. துயிலோடு ஓ வத தப்பமும். உ துரி ரகீத ()

இஃது இரட்டம் பிரிவு. அத் தயிணம் கூறுகின்றது.

இதில் அடங்கிய விஷயங் ள்:

1. ழா ித் த, ().
2. ழால ித் தயிே தொழிற்படு றுவி ள் ().
3. த்தியா வத் தயும் ி ா ித் தய் ().
4. த்தத்த ி ள் ாதி னைச்ெ லுத்து ழு ற ().
5. த்தியா ித் த ி ி ம ா த் த யோ ா ித் த ளி ி இ லு, ().
6. ாண ித் த ளும் ஁ ிற்றி ி இய ிபும் (7).
7. ார ே த்தி ி ஆ ி மாவி ி இய ிபு ().
8. ார ி லத்தி ி ஆ ி மாவி ி இய ிபு ().
9. ார த்தத்தி ி ஆ ி ரவி ி இய ிபு ().

1. சீழா த்த.

பட்டுபுனிபோதும்பார்ம்'னன் புகும்போதில்லிற்
டதொதும்விட்டுவிட்டுக் ர லுமிட்டுப் பின்னர்
அடைதருந் தனியே யந்தப் புரத்தினி லதுபோ லான்மா
உடலினி லஞ்ச வத் த யுறுமுயிர் ர லா .

(). ப டகொடு ப னி போது பார் அ ச்சர்
ப டத்தலை ர்முதலிய பரிச னோடு டெளியி உ ரப்போ புவ
அரச இ வில்புகு போது மீ அர னையுட்புகு போது
டதெறு வட்டு வட்டு ஒ டெ ரு யிலினு நிறுத்தே டியார்
னே அ டே நிறுத்தி, னு இட்டு ர னு டத்து பி ர்
அ தப்புரத்தினி தனியே அ டதரு அதுபோ பி பு அந்தப்புரத்
திடே தனியே புகு ருதுபோ ஆ ர தனுரணதிகோடுகூடி விட
ய னே அறிந்து பற்றி அனுபவத்த புருடனு உடலினுட் செ னு டொ
முது உடலினி உயி ர் ர அ வுடலி ன் டி ர ட ன் ட
இருத னு தா னிற் ருவி னே விட்டுவிட்டு ர பித்தா த்திடே
பிர ராயு ர ர னைத்து மூ ரதார ரகிய அ தப்புரத்திற்குத்
தனிடே செ று அரு அ டித் த உறு இ ன் ன சா கிர சொப்ப
சமுத்தி துரிய துரியாதீத னு ஐ அ த்த னையு
பொருந்தும்.

றிப்பு. அத் முதற் பிசுதிவியீற வள்ள முப்பத்தாறு தத்து. ளுடனு தாத்துவி ளுடனு கடிச் விட னாய் ஆ ர அறி

துபற்றி அனுபவித்துக் கொண்டு அதன் சாரத்தை, சப்பிரதிகாரங்கள் (உர்த்தமுறச் சாரம், அறிநகுசாரம்) என்று சொப்பம். சப்பிரதிகாரவின் அறிவு, சகூட. பிரதிகாரவின் மான அறிவு, அங்கு விடனை அறிந்துபற்றி அனுபவியாத கீழ்நாட்சிசென்று அங்கு சொப்பனம் சமுத்தி துரி துரி ரதி, ஐந்தாம் தயும், இது கீழா வந்ததென்று சத்திந் தேடும் ரியியே. அப்பிரதிகாரசாரம். உப்பம், கீழா வந்ததயிே துரியாதீதே த்தி தன் ம ஒத்திருத்தா இவ்வந்த ரியியே ம்ப்பட்டது. நயி தீதாசுரி மந்தே. ரநர். (சிப்பிர, செ. 62). அப்பிரதிகார அ திர் ம. பிரதிகாரவின் மான அறிவு.

பொழிப்பு. ஆர் இரட்ட இருதயம் பரிபூரணம்
ரன்னிடம் எழுந்தருளியுள்ள சான்ற சொப்பன் முத்தி துரி
ய் துரி ரதீத என்னு ஐந்தாம் தயமுறு.

2. கீழா த் தயி் தொழிற்படு றுவிகள்.

ரக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் னவு தன்னில்
ஆக்கிய விருபத் தந்து ளத்தினிற் சுழுனை மூன்று
நீக்கிய விதய் த னிற் றுரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீத நுவலின்மூ லத்தி லொன்றே.

(இ ள்). ரா'கிர' மூப்பத் த் து துதலினி' சா'கிரா'த் தயி' மூப்பத் த் து ருவி ள் இ ராடத்தா த்திலு' ஆ'கிய வு த் னில் இருபத் த் து ளத்தினில் அத'பி' உ'டாக் ப்பட்ட சொப்ப னைத் தயி' இருபத் த் து தத்தா'ங் ள் டத்தானத்திலு' நீ'கி' முனை மூ'று இத'த் தனி' இ ரா'கிர'டு ஒழிந்த முத்தித் தயி' மூ'று ருவி ள் இத'த்தா த்திலு' துரி த்தில் இரா'டு ராபி துரி ரா'த் தயி' இரா'டு ருவி ள் ராபித்தானத்திலு', நோ'ய துரி ரா'தீத் து வி' ஓ'று மூ'த்தி' முற்கூறிய துரி ரா'தீத் தச் சொ'லமிடத்து ஒரு ருவி மூ'ரதாரத்திலு' தொழிற்படு'.

நிபபு. 1. ராகரமுப்பத் தந்து ஞானே திரிய ஐந்து னே
திரிய ஐந்து ததாதிவிடயம் ள் ஐந்து ாதி ஐந்து பிராணதிபத்து
அந்த ரண ராகு புருட ஓறு. ஏனை தத்து ள் அபத்
தொறுள் த ராத்தி ர ள் ஐந்து பூத் ள் ஐந்து புற ருவி ள்
ரஹ்பது ஆ ஐபது ருவி ஞ தது சத்தி டகிவினை ிடா த்
தொழிம்படாதொழியு. சி தத்து ஐந்து புருட ி ரா
தி ள் ஆறு ஆகிய பதினென்று மி ராதிருக் யா முறையே

பிரேரித்தலுப் புசிப்பித்தலுமி' நி அ த் த் கு ஏது ா அதிரு'கு'. பிரேரித்த' தத்து' ாதி னைச் செலு'துத்'. புசிப்பித்தல் ாதி ன் போ'கிய ா'ட் ருவி னை முப்பி விடயபே' னை அலுபவ'் ச்ெய்த்'.

2. வுதன்னி' ஆ'கிய விருபத் தந்து: த்தாதிஜ'து சனாதிஜந்து பிராணாதிபத்து அந்த' ர' ா'கு புருட்' ஒ'று.

3. முனைமூ'று த்த', பிரா'ன் புருட்'.

4. தூரியத்திலி'ர'டு பிரா'யு புருட்'.

5. மூ'த்திடு ா'று புருட்'.

மேழிபட. ா'கிரா த் தயுறு' இ ாடத்தா த்தில் முப்பத் த'து ருவி'ஞ் சொப்பனா'த் தயுறு' 'டத்தா த்தி' இருபத் த'து ருவி'ஞ் முத்திய'த் தயுறு' இத த்தா த்திடு மூன்று ருவி'ஞ் துரி ா'த் தயுறு' ாபித்தா த்தி' இர'டு ருவி'ஞ் துரியா'தீதா த் தயுறு' மூ'தாரத்தி' ஒரு ருவி'யு' தொழிற்படு'.

3. த்தி ா'த் தயு'நி' ா த் தயு'.

. அறிதரு முத'த் தய டதரு மிடத்தே யந்துஞ் செறிதரு' ரணர் தன்னிற் செயறெறு'று' டு கொண்ணி' பிறிவி'லா ஞா'த் தோரும் பிறப்பற வருளா' ாங்கே குறியொடு மஞ்ச'த் தகூடு'ர் வீடு கூட.

(இ') அறி தரு' முத' அ த் த'அ டதரு' இடத்தே மேற் கூறி அ'த் த' தனு' விட அறி'த் தரு' முத'த் தயாகி ா'கிரா த் தபொரு'துகி'ற இ டத்தா த்திகே ஜ'து' செறி தரு' 'கிர'முதலி' ஜ'த'த் த னு' பொரு'து', ர' தன் னி' டெ' தொ'ரீ' டொள் ருவி'ளா' விடய' னை அறியுஞ் டெ' தோ' அ' அதிதூப் ாய் இ டயீடி'நி' ரி' மூ'மு'ற து' 'ர் ா'ரீ' ா' ா' பிறிவி' ா ஞா'த்தோரு' 'கு'ரீ'மி'நி' ரிற்கு' திரு'ருளைப்பெற்றோரு' பிறப்பு அற'வீடு கூட பிறப்பு'ரீ' முத்தி டயு'பொருட்' அரு' ா' ஞான ாரிய'நி' உபதேசப்படி, ஆ'தே அவ்வி' ாடத்த த்திகே குறியொடு' அஞ் அ த் தகூடு'ர் தது அறி' ஒரு குறியி' 'நிறுத்திச்' ாக் ா'முதலிய'நி' ா த் த ஜ'ர்கிணையு'பொரு'து'ர்.

நிப்பு. 1. அறிதரு முத'த் த ட, ரு மிடத்தே 'துஞ் செறி தரு': மே'கூறி ாறு ாடத்தா த்தினி'று'ரீ' 'கீழ்'ோ'கிச்

செ'து க'ட் முதலிய தான்'ளி' அ'த் தப்பட்டு மூ'ரதாரத் தப் பொருத்திய புருட்', மீ'ட்டு' அ'பாதே அ'பத்தான்'ளில் அ'த் தப்பட்டு மேலே சென்று இ'டாத்தானத்துலே அறி'ரும் சா'கிரா'த் தயைப் பொருத்து'ன். அறிதரு' சாக்கிர' - விடயங்களை உணர்த்து முறைமைச் சாக்கிரம், சப்பிரதிபா சா'கிரம். இச்சா'கிரா'த் தப் பொரு'துகின்ற இலலாடத்தானத்திலே சாக்கிர சா'கிர', ஈக்கிர சொப்பன்' சா'கிர சுழுத்தி, சா'கிர துரியம், சா'கிர துரியாதீத' என ஐந்த'த் த நிகழும். இது மத்தியால'த் த என்றும், சக'த்திற் ச'லம் என்றும் ஈரியசக'ம் என்றும், நிலையிற்படு'த்தை என்றுஞ் சொல்லப்படும்.

2. ரணத் தன்னிற் செயறெறு' ரண்டல் - சாக்கிர சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தையிலு' ஆன்மா அந்த' ரணக் ள் ஈயிலாக அவ'ப் பொறி ளால் உவ'விடய'களை உ'ர்ந்து அவ'ப்போது அவ்வவ'விடய'ளி'னின்று ந'கு'கலை' ரண்டல்.

3. ஞானத்தோரும் குறியெய்'டு'ஞ்'த்தை கூடு'ர்: திரு'ருளைப் பெற்றோர் ஞா'நிட்ட'ய்தாவிடத்து' குறிப்புப்பா'னை செய்து உபாய'நிட்ட'கூடு'ர். குறிப்புப்பா'னையா'து சி'த் த'க்கு அனுக்கிர'ஞ் செய்யுமிடத்துக் கொண்டருளிய' ஈடித்திலாத' தமது அறி'ய நிறுத்தி ஐந்த'த் தயு'கூடுத'. அ'ய'நி'மல சா'கிரம் நின்ம' சொப்பனம் நின்மல சுழுத்தி நின்மல துரியம்'நிட்ட'ல துரியாதீதம் எனப்படும். இத்திரி'ய'ன் பத்து' பஞ்சபூதங்களிடமாய் நின்று விடய'ளை நேரே பற்றி அ'ம்'ற விடப், பொருத்திய போத' இறக் இருந்த இட'நி' ஈக் கிரா'னப்படும். அ'வித்திரிய'ளிடமாய் விடய'ளைப் பகுத்தறியு' ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியை'ஞ்'கு இட'ாகிய மனம் புத்தி அ'காரங்களின் வியாத்தி அறுமிடம் நின்ம' சொப்பன்'னப்படும். ஆ'ம'சைதன்னியத்திற்கு அதிட்டானமான சித்த'வீசற்பம்'ஒடுக்கின இடம் நின்'ம' முத்தி'னப்படும். அச்'சதன்னிய'ானமான பிராண'ஈயு'ந'கின இடம் நின்மல துரியம்'னப்படும். ஊசல்'டம் அற்றபோது'ந்த இட'த்தற்கு ஆகாரமானாற்போல, இவ்வன்'ருவிப் போத' எல்லா'ழித்தவிடத்து ஆன்'ர'அருள் ஆகாரமாய் நி'ற்ற'த்தா'த் த'நி'ர'தீதம் எனப்படும்.

பொழிப்பு. சா'கிரா'த் தயுறும் இலலாடத்தானத்திலே சா'கிர சா'கிரம் முதலிய ஐந்த'த்தையுள'ர். அவ'ருவீசுளால் விடய'ளை அறியுமிடத்து அதிதுட்பமாய் இடைவிடாது நி'முதல் துண்ணுணர்'ர்' அறியப்படும். திரு'ருளைப் பெற்றோரு' அ'ருவி'ர் மீண்டும் தம்'மத் த'காது முத்திய'டதற்பொருட்டு இவ்வி'டாத்தானத்தி' சா'கிர' முதலிய நின்மலா'த்தை ஐந்தினையும் பொருத்து'ர்.

4. த்தத்தது ன் ராதி னைச் செலுத்து மு த .

- ஐந்துசாக் கிரத்தினான்கு னவி ரிற் சுமுனை மூன்று வந்திடுந் துரிய தன்னி னிரண்டொன்று துரியா தீதந் தந்திடுஞ் சாக்கி ராதி யவத்தை டானந் தோறும் உந்திடுந் கர ந்த் னிற் செயறொறு மு ிந்து கொள்ளே.

(இ ன்). ர்'கிரத்தி' ஐந்து நேற்கூறி த்தி ரா த் தயி' ரி மு' ர்'ரத்திதே ிதத்து ி'முதற் த்தவத் தயீறு து ருவி னும் வினி' ர்' சொப்ப த்திதே சி'தத்து ி'ம்முத' தேச் ரமீறாகி ரா'கு ருவி னு' முனை மூன்று முத்தியிதே ிதத் து ி'முதற் ரா'கி மீறாகிய மூன்று ருவி னு' ர'தி' துரி' த'னில் இர' டு அத' பி' ரு' துரி த்திதே சி'தத்து ி' சத்திதத்து ி' ஆகி இர' டு ருவி னு' துரியாதீத' ஒன்று - துரியாதீதத்திதே ிதத்து ி' ஆ ஒரு ருவியு' ர்'கிராதி அ ித் த ன் த'த்திடு' தா 'தோறு' அச் 'கிர'முதலி அ ித் த ன் ரி மு' அ'வ்விட் னி' தே உந்திடு' ராதி னைச் செலுத்தாநிற்கு' ர' த'னின் செ 'தொறு' உணர்'துதொள் ர' ர' விட் னை அறியுஞ் 'தோறு' இதனை நீ நுண்ணு ர்'ர' அறி'துதொ' ர' ர' .

பேழிப்பு. த்தி த் தயிதே ரி மு' ர்'கிராதிய ித் த ' தொழிற்படு' அ' வ்விட் னி' சி'தத்து ி'ம் மு ததே ஐ'து' ர' ம் மூன்று இர' டு' ஒன்று ர' ராதி னைச் செலுத்திநிற்கு'

௦. மத்தி ரா த் தநி' ரா த் தயோ ரா த் த னி' ய' பு

- இருவ சா'கி ராதிய ; த னி'யல்பு தானும் ஒரு னை கீழே நூக்கியுற்ப காட்டுமொ'று பெரு மே ணை'கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகிற் றருவதோர் சமாதி தானு' தாழ்'துபின் சன ன்ஞ் சாரும்.

(இ ன்). ர்'கிராதி அ ித் த ' இ ல்புதானு' ர்' ராதி அ ித் த னி' இய' பு' இரு' நே'றிய ாறு த்தி ரா த் தநி' ரா த் த இரு ாயிரு' ஒரு' கீழே நூ' உற் ' காட்டு' - த்தி ரா த் தாகி ஒன்று கீழே தள்ளிப் பிறப்பினை உ' டா'கும், ஒன்று பெரு தே' ரோ'கித் தீய பிறப்பு அறுத்தி' ரி' ரா த் தயாகிய மற்'றொ'று முழுது' தே' தே' செலுத்தி' டொடி பிறவிய அறு'கும் யோ ல் தரு'தோர் ராதிதானு' - ி' யோ த்தானு' டாகு' ராதியு' ; தாழ்'து பி' ச ' சாரு' கீழே தள்ளிப் பி' பு பிறவியக் ' டொடு'கு' .

றிப்பு. யோகிற் றரு தோர் மாத்-இருத ட் அ ட் பிரமர்திரர் என்னு் தா ளிற் புமர் ட் னோப்பற்றியு் பற்றாது பிராணு் பிரத்தி ரார்தாரணை தியா ாதி னப்பட்டு ிரு யோ ரித் த.

பெ ழிப்பு. மத்தியா ித் த பிறவி ய் டெ டுக்கு. நி் ா ித் த பிறவி ய அறுத்தற்கு து ாயு் து யோ ரித் தயு் பிற டெ டுப்பதா்.

6. ாணு ித் த ளு் அ ிற்றி் இய் பு.

7. ே சகல சுத்த மென்றுமூன் றவத்தை யா் மா மேவுவன் ே வ லந், ன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாங் ாவலன் ே ாடுத்த போது சகலனு மல் ளெல்லாம் ஒவ்வின போது சுத்த மு டயனுற் ப ன்து ட் ே.

(இ ட்). ே ி த்த் எ் று மூன்று அ ித் த ஆ் மா ே வு ி் மேற்கூறி ாரி ாத் த ளுக்குக் ாணாகிய ே சுத்த ு மூ் று அ ித் த ளே ஆ் ா எய்து ி் ே த் உ் - அ ிற்றுட் ே ி மாவது இச்சாரூ கிரி ய ளி் ிழ்ச் றிதுமி் றித் தா் மாத் திரர் உளதை ா் ே ய் பொறி ள் ா ாலன் ே ாடுத்த போது ளு் பி் பு தனு ாணுதி ள் முதலிய முத் ானற் ே ாடுக் ே பெற்று அ் விச்சாரூ கிரி ய ள் ிறிது வி் கு் அ தரத்தி ே அ் ா் ா ச னப்படு ே ள் ா் ஒவி் போது உற் ப ி் து டத் சுத்தமு டய் பி் பு பஞ்ச ளு் ி் கி விடத்துப் பிறவி ஒழித்து அ் விச்சாரூ கிரி ள் கு் வி் ரபித்து வி் கு் அ தரத்தி ே த்தமு ட னப்படு

றிப்பு. 1. ே ெற்கூறிய ேழா த்த த்தியா த்த யோ ா ித் த ி் ா ித், ள் ாரியா த்த ப்படு. இ் ாரி ித் த ளுக்கு ார ா மூ் ற ித் த ளு. அ ே ே த்த ப்படும. இ் றுற்றுட் ே ா ா து ஆ் ா ஆ த்தோடு கூடி அறிவிச் சசெ ள் ிறிது வி் ாது ட் கு் அறாதி ே ி. து ளுட் ே ே ன் று ே சொ் ப்படும. மா ிது, னு ா ள் முதலிய ிற் றப்பெற்று இச்சாரூ கிரி ய ள் ிறிது வி் ள் கு், த ா். ச ன் த்திற் ே ச த்திற் ே ச த்திற் த்த ு ி ப்பட்டு ஒ் ே ா் றும் சா் கிர ே ாப்ப ுத்தி துரிய் துரி ாதித் ஐ ப்படும. அ ிற்றுட் ச த்திற் ே ஐத் து 223 ே ய்யுளிற் கூறப்பட்ட ி. வத்திற் ஐத் து 224- ே ய்யுளிற் கூறப்பட்ட ி. ச த்திற் த்த 226- ே ய்யுளிற் கூறப்பட்ட யோ ா ித் த ிம்.

த்தாது பஞ்சமம் ஞானம் ஆன்மாவியாப அறிவு ய்தும் நிலையா. அது சீன்முத்தி த்தாத் பரமுத்தி சுத்தாத்தை என்று இரு ப்பட்டு, ஒன்றோ றும் நின்ம சாக்கிரம் நின்மல சொப்பன் நின்மல சுழுத்தி நின்ம துரியம் நின்ம துரியாதீதம் என ஐ னைப்படும். சீன்முத்தி த்தாத் தஜ்ஜுத்ம் 228-ம்செய்யுளிற் கூறப்பட்டன. இங்ே கூறப்பட்ட சுத்தாத் த பரமுத்தி சுத்தாத் தயாம். ரூபிப்போத் முன்ற இந்த அடத் தயிலே அருளாவே தன்னை அறிது நின்மல சாக்கிரம். அருளாவே தன்னை அறிந்தபின் தனக்கொரு சேட்டயுமின்றி அந்த அருளே தரு ஆதாரமாய் அவ்ருளிலே தான் அசு நின்றது அவ்ருளேத் தரிசிப்பது நின்ம சொப்பனம். ஆன்மாவின் இச்சாஞான கிரிய ள்தோன்றாது அவ்ருளே தானாகி எதிரீடு சிறிதுமின்றியிருக்கும் அடதர் நின்ம சுழுத்தி. ம ஈசனை ற்றுமின்றி ஆனந்தமொளி தோ றுமிடம் நின்ம துரியம். ஆந்தாதுபத் தப்பெற்று அவ்ானந்தாது பத் த அறிந்த தானுமின்றி ஆனந்த ஈய்நின்ற முதலுமின்றி அவ்வானந்தமே தானாய் அதிதப்பட்டவிடம் நின்மல துரியாதீதம். சீன்முத்தி சுத்தாத் த ஜ்ஜுத்ம் ரூபி ள் முப்பத்தாறும் நீ குதற்கும் பரமுத்தி சுத்தாத் த ஜ்ஜுத்ம் தற்போத்கெட்டுச் சித்தில் அதிதப்படு தற்கு எது ாயிருக்கு.

2. த்னு ம த் ரத்திரம் உளதாதல். உம் உளதாதல்.

பெழிப்பு. லேவ் ச த்தம் எனக் ராணாத் த ள் மூன்றாம். பிற்புட்டு லமாது இச்சாஞான கிரிய ள் சிறிதும் விளக்க முறாது ஆன்மா ஆன த்தாடுமாதிரம் கூடிவிற்கும் நிலையாம். ச மாது தனு ராணதி னைப்பெற்று இச்சாஞான கிரிய ள் ஏ தேசவினம். முற்றிருக்கு நிலையா. சுத்தாது பஞ்சமம் ஞம் பிறவியும் ஒழிந்து இராஞா கிரிய ள் வியாப மெய்தியிருக்கு நிலையா.

7. ரா லத்தில் ஆன்மாவின் இயல்பு.

- அறிவின் அமர்த்த நித்த னராகாதி குணங்க ளோடுஞ் செறிவிலன் கலாதி யோடுஞ் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான் குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள் க யில்லான் பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகே வலத்தி லான்மா.

(இ ள்). லத்தில் - மேற்கூறி லாத் தயிலே, ஆன்மா ாது. அறிவிலன் அறிவு விளக் ப்பெறாததும், அமர்த்தன் னு லுடம்பு இல்லாததும், நித்தன் தோற்றக்ே டு ள் இல்லாததும் அராதி கு களோடும் செறிவி தமோகுணம் முதலிய குணங் ளோடு ப்பில்ாததும், லாதி யோடும் சேர்வி லைமுதலிய கரு வி லோடு சேர்த் ிாததும், செ ள் இல் ா - தொழில் ள்

1. ம் பெறுதலும், குறியி - ரா சரீர' இல் னாததும். ருத்தா
அன் - தனக்கே ச் சந்திரம் இல் னாததும், போகத்தில் கொ
இல்லா ன் போ ப் ளிரே பற்று இல்லாதது, ம த்தினோடும் பிறிவு
இ - ஆண ம த்தினோடு பிரிவி ற்றிற்பதும், (மலத்தினோடும்) வியாபி -
அம் மலத்தினோடு மலியாப மு டயதுமாயிரு'கு'.

குறிப்பு. 1. அரா நிதி குணங் ள் - தாமதம் இராசதம் சாத்துவி
என்றும் குணங் ள். தாமதகுணம் போகங் ளில் இச்சை ய உண்டாக்குத
ரா. அது நாகு ம் னப்பப்டது. அரா ம் - இச்சை. அரா நிதி
குணங்களுகெடு செறிவி ன் னே, ஏனெப் போக்கியகாண்டக் கருவ்
னோடு செறிவிலன் என்பதாயிற்று. கே 1. நிலையில் ஆன்மாவுக்கு' குண
சரீர (குகுமசரீர' ள் இல்லை ன்பது.

2. நதியோடு செறிவிலன் - பஞ்ச ள்சு சரீரமில் னாத
ன்பது.

3. அறிவி' செயல் ளில் ர் - இச் ளாண' ிரியகள் வி
பெறுத ன்பது.

4. குறியில் - ராணசரீரமில் னாத' எ' பது. குறி அ டயா
ளம் இலக் ம்.

5. கொ' ஆ' பற்று விருப்பம்.

6. ம த்தினோடு' வியாபி ஆ' மா த்தளவில் வியாப மாயிரு'
கு' பது. இது வியாத்தி ப்படும். வியாத்தி - சமவியாப ம்.

பொழிப்பு. ஆன்மா டே லநிலையில் அறிவு ளினக்' ம் முதலியனவின்றி
ஆ' த்தோடுமாத்திர' கூடி அதனோடு சமவியாப முற்றிரு'கும்.

8. ரா ச த்தில் ஆன்மா' வி' இய' பு.

2. ருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயன் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயந் தன்னிற்
புரிவதுஞ் செய்தி' கெல்லா யோனியும் புக்கு ழுன்று
திரிதருஞ் ச'ல மான வவத்தையிற் சீவன் சென்றே.

(இ-ள்). சீ ன் மேற்கூறிய டே லா' த் தயிலே நி'ற ஆன்மா,
ச லமான அ'த் தயிற் சென்று ச லா'த் த ய டந்து, உருவி
னைக் கொண்டு - உடம்பைப்பற்றி, போ - போக்கியத்து உன்னல் செப்பல்
ரு செயல் மருவி - போ த்துக்குரிய பொருள்களை மனப்' றா'குக்' ராய்
களால் நினைத்தல் ரத்தல் இயற்றல் ஆகிய வினை'னைப் பொருத்தி,
சத்தம ஆதியாம் ிடயந் த'னி' புரி'தும் செய்து - சத்தாதி விடயங்களை
விரும்பி துகர்'து இ'கு' லா யோனியும் பு'கு' உழன்று திரிதரும் -
இ' டே ன்பத்து' குதூறியா யோனிபேத்' னையும் எடுத்துச் ழுன்று
திரியும்,

உறிபு. 1. போ. போ'கிய' பு த்தற்குரிய பொரு' . போ ம் புசிப்பு அனுபவம், போ'கியம் பு ப்படு' பொருள்.

2. 'ன்' டெ. ப்பல் 'ருசெய' த்தி' யெ ாலு' ா' . டெ ாலாலுஞ் செயப்படும் நல்வினை தீவினை ள்.

3. புரி 'துஞ் செய்து - சத்தாதி விட' 'னை விரு' பி 'னுபவித்த' 'வினை தீவினை' கிய ஆ' ராமியம் ஏறு' 'பது. புரித்' 'விரு' புத்'. புரி 'து' 'ற உ' யா' 'து' 'றது 'ருவி' ப்பட்டது. விரு' பி அனுபவித்த' நான் ருத்தா' ர் போ' தா' 'ர் முனைப் போடெ அனுபவித்த'. (டெ. 912 பார்).

த்தாதி விடய' ' போ' கி ப்பொரு' யினு' போ' யப்பொரு' 'யாவ' த்தாதி விட' ' எல் ாதவி' இ' ' பிரித்து' கூறினார்.

பே ழிபு. 'ர' 'த' தயி' ஆ' 'ர' உட' பப்பொரு' தி' ' ா' 'கு' 'ர' 'ய' 'ர்' 'வினை தீவினை' னைச் 'ெ' 'து அதனாற் ப' பிறவி' ளிறப்பட்டு உழவு'.

9. 'ர' 'த' த்தி' ஆ' 'ர' வி' 'ய' பு.

. இருவி' ச் செயல் னொப்பி லீச' 'ற' த்தி தோயக் குருவருள் பெற்று ஞான யோ த்தைக் குறுகி முன்னைத் திரிமல மறுத்துப் பண்ணை ச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம் பெருகிநா ய ன்றன் ிதாம் பெறுவது ச' த மாமே.

(இ ள்). இருவினைச் 'ெ ய' ' ஒப்பி' 'நே' கூறி 'வினை தீவினை' னா ய இருவினைப் ' ளிலு' ' புத்தி' 'தவிடத்' ' த' 'த்தி தோய' 'சத்தி பதிதலா', குரு ருள் பெற் றா ருவி' உபதே த் தப் பெற்று 'ஞா யோ த் தக் குறு ஞா யோ த் த' அ' 'து மு' 'னைத் திரிம' 'அறுத்து அ' 'தியா' 'மு' ' 'னையு' 'நீ' 'கி பண் டச் 'ற்றறிவு ஒழிந்த ப' ழு ஆ' 'ரோத்' 'நீ' 'ஞா' ' 'ெ ருகி வி' 'ர' 'ப அறி' 'ெ' 'யி' 'ய' 'த' 'பாத' 'பெறு' 'முத' ' ' 'திரு' 'டி' 'ய' 'ப்பெறுத' 'த்தா' 'த்த' 'த' 'தா' '.

றிபு. 1. இருவினைச் 'ெ ல் 'ொப்பில்: இருவினை யொப் 'ர' 'து' 'வினை தீவினை' ளிலு' (ஆ' ராமிய') அ' 'ற்றி' 'வினை' 'ர' 'கி' 'பு' 'ணி' 'பா' ' ளிலு' (சஞ் 'தம்), அ' 'ற்றி' 'பயனா' இ' 'பத்த' 'ப்' ' ளிலு' (பிரார்த்த') ஒ' 'றி' 'விருப்பு' 'ஒ' 'றி' 'ெ' 'றுப்பு' 'யி' 'றி' ஆ' 'அறிவி' ' ' ஒப்ப' 'ெ' 'றுப்பு' 'நி' 'ழ்த' 'ர'.

ஐந்தாளு சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் பதி உயிர்களுக்கு ஏ தேச மறி யும் ம்பாகமு, தி னையு
 டொடுத்து உப ரிக்கும் மு த ம கூறுகின்றது.

பதி உயிர்களுக்கு உப ரிக்கு மு த தொகுத்து கூறல்.

. பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தான் மாவை
 அறிதரா வ விய போல வான்மாக்க ளனைத்து மெ் குஞ்
 செறிதருஞ் சிவன்ற னாலே யறிந்திடுஞ் சிவனைக் காணு
 அறிதருஞ் சிவனே யெல்லா மறிந்தறி வித்து நிற்பன்.

(இ ள்). பொறி பு ன் ரணம் லாம் ஐம்பொறிகளும் ஐம்பு ன்
 ளும் அந்தக்கரண ளும் ஆகிய யாவும், புருடனல் அறிந்து - ஆ ம்
 வினது உப. ராத், ரல் அறி்தும் ஆன் ர ா அறிதரா - அவ்வாறு உப
 ரித்ததிற்கும் ஆன் ர ா அறியா அ யே போ - அவ்வித்திரியங ள்
 முதலிய ம் தப்போ , ஆன்மா ள் அனைத்தும் ஆன்மா ளெல்லாம்,
 க்கும் டெறிதரும் சி ன்றனாலே அறிந்திடும் - ம்கும் வியாபித்து நிற்
 கு மு, ல்ல து உப ராத் தால் விட ினை அறியும். ஆயினு, சி னை
 ாண - அவ் வாறு உப ரித்து நிற்கு அ் முதல் னை அறியா, அறிதரு
 சி னை அ் னணம் அறியச்செய்யு முதல் னை, எல் ர் அறிந்து அறி
 வித்து நிற்பன் எல் ரா ம் தயும் அறிந்து ஆ ம் ளுக்கு அறிவித்து
 உடனிற்ப் .

குறிப்பு. 1. பொறி பு ன் ர மெல்லாம்: (கு. 219. கு. 2 பார்)
 பு ன் - இத்திரிய வுணர்ச்சி பூதமும் கரணம் பொறி னைம்புலனும் பொ
 ருத்திய குண ிளர்மூன்றும் ' திருவி ப்பா. உணரப்படும் வி. மக்
 னையும் ரும்பொறிகளையு ஆகுபெயராய் குறிப்பது நத்துழிக்கு ான்.
 'ஐம்பு டே டர்' (கு. 2. செ. 253). ஒருபு ன் தரு டே. து" (கு. 2.
 கு. 184).

2. அறிதரும் சி ன் - முற்றறிவு டய சி ி னினு ஓ்கும் உண்மை
 அறி ித்தருகின்ற சி ன் எ பர் சி ி னானமுனி ார்.

3. ப ரித்தலா து தப்பினு அறிவு விளக்காது டே டலப்
 பட்டு கிட்கும் ஆ ம் ளுக்குத் தனு ர ினைக் டொடுத்து, அவ்வறி
 ிச் சிறிதா விளக்கி ன்மத்துகீடா ப் போ னை அநுபவிச்
 டெ ய்து ன்ம டொப்பில் வியாப அறி ி டொடுத்து முத்தி அளித்த ா்.

பொழிப்பு. பொறி பு ன் ள் ஆகிய ய வு ஆன் ானைது
 உப ராத் தா விடய னை அறியினு ஆ ம் த் தா அறியா. அது
 ிபா , ஆ ம் ள் விடய னை முத ி து உ ராத் தா அறியினு

அம்முதல் ினைத் தா' அறியா. அங்ஙன' அறியச்செய்யு' முதல் ினை எல்லாவற்றையும் அறிந்து ஆன்மா'களுக்கு அறிவித்து உடனிற்ப'.

இச்செய்யுள் இரண்டுடனு டயது.

1. பொறிபுலன் கரண மெல் ாம்புருடனு லறிந்தான் மா ி, அறிதரா ினையே போல ான் மாக் ளனைத்து மெங்குஞ் செறிதருஞ் சி ன்றனாலே யறித்திடுஞ் சி ினை' ானா, (-).
2. அறிதருஞ் சி ினையெல் ா றித்தறி வித்து நிற்பன் (-).

முதலதி' ரணம்.

பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புருடனு லறிந்தான் ாவை, அறிதரா வவை போல ான் மாக்க ளனைத்து மெ' துஞ் செறிதருஞ் சி ன்றனாலே றித்திடுஞ் சிவனைக் காணா, (-).

இதில் அட'கிய விஷய' ள்:

1. முதல் ின்' மத்துக்கீடா ஆன்மா'களுக்கு அறி' டொடுப் பன், (-).
2. ஆன்மா அறிவி'க அறியும் இய'பு டயது (-).

1. முதல் ி' ன்மத்துக்கீடா ஆன்' ா' ளுக்கு அறிவை டொடுப்பன்.

. இறைவனை யறிவிப் பானே லீண்டறி வெவர்க்கு மொக்கு' குறைவதி கங்க டத்தங் ன்மமேற் றோ மான டே ண்டா முறைதரு செயற்குப் பாரு முளரிகட் கிரவியும்போல் அறைதரு தத்தங் கன்மத் தளவினுக் ளிப்ப னாதி

(இ ள்). இ ற டே அறிவிப்ப னேல் முதல் டே அறிவிப்பானா யி' ாண்டு அறிவு ார்க்கு' ஒக்கு' இ'விடத்து அறிவு ா யா ா' கும் ஒருதன் மத்தாயிருத்தல் டே' டி' அங்ங மி'றி அ' ி' ற்றத் தாழ்வு ளாய்மி ழ்தலின்' கு றவு அதி ன் ள் தத்த' டே' அ' டே ற்றத் தாழ்வு ள் அ' ா ா' ி' த்து'கீடா ி ழ' ின ள் னி'ல் டோ ான் டே' டா அறிவித்தற்கு ஒருமுதல் டே' டி' டி'தில்லை ன முடி யும். அப்படிய' று மு றதரு செயற்குப் பாரு' உழுத்' ருவிட்' வி' த்தல் ழீர்ப்பாய்ச்ச' ாத்தல் மு றயே செய்யப்படு' செயல் ளுக்கே ற்ற பயனை விளைநி ம் டொடு'குமாறுபோலு'; முளரி ட்கு இரவி யு' போல் பக்குவப்பட்ட தாமரை மு க ளை ஆதித்தன் அலரச்செய்த' போலும், ஆதி-முதல் ினும் அறைதரு தத்தம் ன்மத்து அ'வினுக்கு -

சொப் ப்பட்ட அரார் மத்துக்கு ஈடா ஏற்றத்தாழ் னான அறிவு னையுப் பரிபா னன ஆரார் னுக்கு வியப அறிவு அளிப்ப டொடுப்ப.

நிப்ட. இறப அறிவிப்பானுகி ஈரார் கு அறி ஒருபடித்தா யிருக்கே டு ன்னு ஆரு தர் தழு மே ப டொடுக்கு னு மீ ஈஞர் தழு இதன மறு ப்பட்ட.

பெழிப்பு. வினாசி அரார் செய்க்குத்த பயனைத்தருமாறு போல ஆதித்த ப்கு ஈ தா ரமு னை அர்வித்த போல முதல் ண அரார் த்துக்கேற்ப ஏற்றத்தாழ் னான அறிவு னையுப் ப்கு ஈ ஆரார் னுக்கு விப அறிவு டொடுப்ப.

2. ஆராசி அறிவி அறியு.

. அறிந்திடு மா மா டொர் ற யொ றி னை லறித லானும் அறிந்தவை மறத்த ானு மறிவிக் றித லானும் அறிந்திடுத் தன்னை யுந்தா னறியா மயானுந் தாதே அறிந்திடு மறிவ ன்ற மறிவி வறிவ ன்றே.

(). அறிந்திடு ஆராரே ற்கூறிய ாறு மத்துடே ற்ப அறியு ஆரார து ற ஒ றி னை அறித னு ஒ டொரு விடத் தயு ஒ டொரு இ திரியத்தா அறித ாலு அறிந்த ாறத்த ாலு அறித ற் ற மீ றத்த ாலு அறிவி அறித னு ஒரு அறிவி அறித ாலு அறிந்திடுத் த் னையு தா அறியா ா இ அறி றத் த் னையு தா அறி ா ாலு தாதே அறிந்திடு அறி அ் றுத் ததே அறிந்திடுத் திர அறிவு டத் அறி அறி அ் றே அறி அறியு இ டு டத் தா.

குறிப்பு. 1. யிர் தாதே அறியு அறிவி ஒரு டு டு தி னை னு ாத ற் ற ாத ற் ற ஈ ர வி ராத ற் முதலி டே ற் த இதன ப்பட்டது.

2. த் னையு தா றி தெ டேத் அறிவித்து நிற்குஞ் னையு அறி ாது ன்பது ததே தரு.

பெழிப்பு. ஆன் ா ஒ டொரு விடத் தயு ஒ டொரு இ திரித் தா அறித ாலு அறிந்த ற் ற மீ றத்த ாலு ஒரு டு அறிவி அறித ாலு அறி ன்றத் த் னையுத் த அறி ா ாலு அது தானு அறியு இ டு டயத் து. ா அறிவி அறியு இ டு டயத் தா.

இரண்டாமதி ரணம்.

அறி ருகு சி னே டெ லலா மறிந் றி வித நிறப ன்பது இர' ட ட் கூறு (4-).

இதி' அடங்கிய விஷயங் ள்:

1. சி ன் ஆ' ர் ளுக்கு உ ர்த்து' மு ற (-).

(a). சி ன் ஆ' ர் ளுக்கு ஈயா ரரிய' னோக் கொண்டு உ ர்த்து' ; (4).

(b). சி ன் ஆன்மாக் ளுக்கு யிர்க்குயிராய் ி' று உ ர்த்து' ().

2. ஈ ராரிய' னோ' கொ' டி உணர்த்துதல்பற்றி முதல் ின் வி ராரியா ர் ().

3. உயிர்க்குயிராய் ி' று உணர்த்துதல்பற்றி முத' ின் வி ராரியா ர் (7).

4. உ ர்த்துத ல் ிரு' பய' ().

5. பய' தரு' முறை ம ().

1. சி ன் ஆ' ர் ளுக்கு - ர்த்து' மு றமை.

(), சி ன் ஆ' ர் ளுக்கு ஈயா ரரியங் னோ' கொண்டுணர்த்து' . .

. கருவியாற் பொருளாற் றாட்டாற் காலத்தாற் கருமந் தன்னால்
ருவினா ளளவா னூலா லொருவரா னுணர்த்த லானு'
அரு னாயுண்மை தன்னி லறியாது நின்ற லானும்
ஒருவனே யெல்லாத் தானு முணர்த்து' வ னருளி னாலே.

(). ருவியா' ஐம்பொறி முதலி ருவி ளாலு' பொ ரு ர் சத்தாதி விடய' ள லு', றாட்டா' சந்திர சூரியர் முதலி வி' குங் ருவி ளாலு' ர த்தா' இற்தா' முதலி மு' ரங் ளாலு' ரு' த' னு' பு' ணிய ர ச' யெ' ளாலு' உரு வினா' றட்சி' ந்த உட்பு ராலு' அள லால் அது ரங் ளா லும் தூ ர் - ஆ ன் ளாலு' ஒரு ரா' - டே' ருரு ராலு', உ ர்த்த ரானு' ஆ' ர ச' ிலையி' அறிவிக் ப்பட்டு அறித ராலு' உ' த' னில் ருவி ளொ' றுமி' றியிரு' கு' டே' ிலையி' அரு ளைய அறியாது நின்ற ரானு' - அரு ிப்பொரு றய் ஒ' றயு' அறி யாது நின்ற ராலு' ஒரு டே - இவ்விரு ிலை னாயு' அறி' ல் ஒப் பற்ற முதல்வனே அருளி னுடே ஆ' ர் ளு' ற் டொ' ட ருணையி னுடே ல் றத்தானு' உ ர்த்து' டே' ற்கூறியு' ஏதுக் ள் ள' ர ி' ற் றயு' டே' டு' அ' ர் ளுக்கு அறிவிப்பன்.

தற்பு. 1. மாயா ரியங்க ளே உணர்த்து ன ன்னும் சாங்கியர் மத் இத்னால் மறப் ப்பட்டது.

2. ராட்டு - ஒளி, விளக்கு ருவி.

3. அளவு: ருவம் தூலு ராட்சி ஆகமங் ளைக்குறித்தலால் அளவு அதுமானமெ க் கொள்ளப்பட்டது.

மொழிட்ட. ஆ ம ஸ லநிலையிலே ஐம்பொறி முதலியன ம்றால் அறிவிக்கப்பட்டு அறித ாலும் லெ லநிலையிலே ஒன்றுமறியாது நிற்பலா லு இ லிருநிலை ளையும் அறிய ல்ல முதல்வனே ருணைகூர்ந்து அப் பொறி முதலியன ம் றக் கொண்டு ஆன் ாக்களுக்கு அறிவிப்பன்.

(b). சி ன் ஆன்மக் ளுக்கு உயிர் குயிராய் நின்று உணர்த்து ன்.

. கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கருமந் தானும் உருவமு மளவு தூலு மொருவரு முணர்த்த லின்றி அருவனு யுலக மெல்லா மறிந்தவை யாக்கி வேறாய் ஒருவனே யுயிர்கட் கெல்லா முயிருமா யுணர்த்தி நிற்பன்.

(இ-ள்). ஒரு லே - ஒப்பற்ற முதல் லே, கருவியும் ஐம்பொறி மு, லிய ருவி ளும் பொருளும் - சத்தாதி விடயங்களும், ராட்டும் - சந் திரசூரியர் முதலிய விளக்குங் ருவி ளும், ாலமும் இறந்த ாம் முத லிய முக் ால்களும், ருமம் தானும் - புண்ணிய பா ிச் செயல்களும் உரு மும் - சரீர ளும் அளவு - அதுமான்களும், தூலும் சாத்திரங் ளு, ஒரு ரு தனக்கு ேருகிய ஒரு சேதனனும், உணர்த்தல் இ றி அறிவிக்க அறிதலின்றி, அரு ளாய் - சதந்திராய் - கம் எல் ார் அறிந்து - உ ருயிர் ள் யானையும் அறிந்து, அ ா ஆக்கி அ ம் றத்தோற்றுவித்து, ேருய் அத்தொழில்பற்றி விகாரப்படாது ேரு யு உயிர் ட்டு ாம் உயிருமாய் - உயிர் ளுக் கொ ாம் உயிராயும், உ ர்த்தி நிற்பன் அறிவித்து நிற்பன்.

தற்பு. 1. உல மெல்லாவற் றயு மறிந்து என்றது கே த்திற் கிடக்கு உயிர்களின்பொருட்டு முத ி செய்யும் ருக்கும் ஐந்தொழிலைக் குறித்து நின்றது. ம பரிபா தாரதம்மியத்திற்குத் தக் படி அறிவித் த் த் கவர் ளை அறிவித்துக்கொண்டும் திரோதசத்தியால் மறைக் த்த ா ளை றத்துக்கொண்டும் ஆன் ா ளின் ன்மங் ளைப் ப் கு ிப்படுத்தி் கொ ாடும் ாயாகாரிய களை ெளிப்படத்தகுந்த ா ளா ச்செய்து ெ ாடும் தோன்றுதற்குரிய சடமுஞ் சித்து ாகிய எல் ாப் பதார்த்த ளை யு பார்த்துக்கொண்டுமிருக்கிறார் (மிருகே ந். பதிபிர. 10. சி. போ. பாடி. 254).

2. அ யாக்கி - சடசித்துக் ளைத் தோற்றுவித்து. இது து ிருட்டி னப்படும்.

3. யிர் ட்டெ ராமுயிருமாய் - உயிர் குயிராய், உடனுமாய் (செ. 93 பார்).

4. உணர்த்துதல் அறிவித்தல். இது முதல் ன் செய்யும் அதிசூக்கும ளுந்தொழிலுள் ஒன்று. அதிசூக்கும ளுந்தொழி ாது: ஆன்மா ிற்கு வ்ட யங் ளை அறிவித்தல் சிருட்டி அறியும் வ்டயத்தை அதுபவி் கச்செய்தல் திதி அ்விடயமாய் அமுத்தச்செய்தல் ார் அதனி் உருசிப்பித்த் திரோபர், அதனைத் தெளி்ந்து டோடச்செய்த் உது்கிரர்.

பொழிப்ட. உருயிர் ள் யா டுய் அறிய ின் முதல் ி் உயிர்க் குயிராய் ின்று உயிர் ளுக்கு உணர்த்து ி்.

2. மாயாகாரிய ன் டொண்டு உணர்த்துதல்பற்றி முதல் ன் விரியா ான்.

. இறைவன்றன் சந்நி திக்கண் ணுலகின்றன் சேட்டைபென்னும் மறைகளு மற் றாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்கண் உறைதரா தசேத னத்தா லுருவுடைய ிர்கட் கெல்லாம் ிறைபரன் சந்நி திக்க ண்ணினர் வுதிக்கு மன்றே.

(இ - ன்). (மேற்கூறியவாறு மாயா ாரியங் ளைக் டொ ி உ ர்த்து தல்பற்றி முதல் ன் விரியா ா் போலுட் னி்) இ ற ன் தன் சந்நிதிக் ண் அம்முத் னது சந்நிதானத்திே உ கின் த் சேட்ட என்னும் மறைகளும் மற் றாய் சடமும் சித்துமாகிய பிரபஞ் ாரியப் படும் என்னு் வேத ாகியத் தயு் மறந்தாய். சின் மாய மருவி டான் - முதல்வன் எ் கு் வியாபித்து நின்ற ால் ாய யப் பொருந் தான் (மாய) அசேதனத்தா் அ ி ன் உ ததராத அ ாய சடமாதலால் சித்தாகிய முதல் னிடத்திே பொருந்தியிராது, ஆத் , உருவு ட உயிர் ட்டு எல் ா் - அம் ாயயின் ாரியமா தனு ர னைப் பொருந்திய எ் ா உயிர் ளுக்கும், ி தபர ிந்தி் கு் வியாபித்து நிற்கு் முத் ி து சந்நிதா த்திே ிடு உ ர்வு -திக்கு் - ன்மத்துக்கிட எ தேச ிறி ன்றி வியாப அறியும் உண் டாகும்.

குறிப்பு. 1. விகாரமா ிது ஒருபொருள் ிற்றொரு பொருளைப் பற்று தலினாலுண்டாகும் ிற்று ம.

2. சந்நிதி சத்திரூப சந்நிதி (செ. 3 பார்).

3. மாய மருவிடா் சி ி் சி ி் எ் கு் வியாபித்து நின்றலால் மாயையைச் சுட்டி அறிந்து பொருந்தே ண்டு ிதின்று ா் பது.

4. மாயை அ ின் உ ததராத அசேத த்தா்: சி ி் சித்துப் பொருளாதலால் ஒளிமுன் இருள்போ் அசத்தாகிய மாய அ ின்முன் முனைந்து ில்லாது எ் பது (செ. 949).

5. உருவுட உயிர்கட்கெல்லா: யா யா ரியங்கள் துணை ர
ர ர யிர். ன் சி சந்தியில் அறி ப்பொருந்தும் ன்பது.

6. நீணர்வு ன்மத்துக் கேற்ப ஏற்றத்தாழ். ய் ஏ தேச நிறா
யு; ன்மொரப்பில் வியாப அறி யு; நி மும் அறிவு.

7. த ன் தந்த ய்: யிர் ன் ச நிலையிற் ருவி ன் முதலிய
யா ரிய. னை டொ டு அறிதாலும் அம் யா ரியங் பொரு
தாதே ன்நிலையில் அறி துநின்றாலும், பாரிசேட ன் யா முத்ல்
அறிவிக் அறியு பது 234-ம் செய்யுளிற் தப்பட்டது. அவ்
துமானப்பிர மேயன்றி ஆ ப்பிரா மும் அதற்குச் சா ரு
இடே கூறப்பட்டதா த னும்” ருர்.

பொழிப்ட. முத ன் யா ரிய. னை டொ டு உயிர் னுக்கு
உ ர்த்து ி ர பதற்கு அதுமா ப்பிரமா மேய் றி ஆ மப்பிரமாண
முஞ்சா ருமும். அவ்வுணர்வு அ ி சந்தித் ி உ டாகு தா ரல்
அ ி ராம ய்தா .

3. உயிர் குயிராய் நி று உ ர்த்துத் பற்றி முதல் ன்
வி ரியா ன்.

7. உலகமே யுருவ டாக யோநிக னுறுப்ப தா

இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மா

அலகிலா வுயிர்கட் கெல்லா மறிவினை யாக்கி யைந்து

லயிசு தொழில்க ளோடு நாடக நடிப்ப னாதன்.

(இ-ள்). தத் முதல் ி, உ டே உரு ரா த க்கு இரு
தாற்றிருபத்தா ர்கு பு ி மும் திருநெ னி வு றோநி உறுப்ப
தா ி பத்தா ர்கு தூராயி ர யே ரிபேத் னு அ ி ன்ளா வு
இ குபேர் இச்சா ஞா ி கிரி ய உட் ரா மி வி மு டய
இச்சா ஞா ன கிரி ன் உட் ரணா வு டொ டு, அ கிர உயிர்
ட்கு ி ர அறிவினை ஆ கி ன் னிறந்த உயிர் னுக் விடய அறி
உ டா கி, ம் மிகு ஐந்து தொழில் ளோடு மிகுந், அதிசு
கு ஐந்து தொழி னையு டே ற் டொ டு டா டிப்ப - நாடா ச்
செய்தருளு ி.

குறிப்பு. 1. உ டே யுரு ராஅறிவினையா கி: உயிர் இய
ழி உட்பு அ ய ி ன் முதலிய தொழிற்படுமாறு
போ பு ி ன் உட்பாகவு யோநி ன் அ ய ி ர வு த து
இச்சா ஞா ன கிரி ய ன் அ த் ரா வு டொ ண்டு முத ி
ய ிழி உயிர்களும் அ ற் றோடு கூடிய உடம்பு முதலிய வுந் தொழிற்படு

குறிப்பு. 1. தெரிந்து கொண்டு உபநிபு புகுந்தி முணர்வு - ஏதேச அறிவு; விரிந்திடுமறிவு வியாப அறிவு. தெரிதல் - அறிவு, பற்றுதல் இச்சு, புரிந்தொழி. என்ன அறிவிச்சு தொழில் ஏற்பட்டுணரு அறிவு ஏதேச அறிவித்ததாம். (செ. 211 பார்).

2. செய்தி கண்டு - இருவினையொப்பு பரிபாந்தவிடத்து.

பொழிப்பு. முதலின் உர்த்துதால் உயிர் ஞாக்கு உண்டாகும் பயன் ஏதேச அறிவு அதனால் விடயபோமும் மனவொப்பிங் வியாப அறிவும் அதனால் பரபோமும்.

3. பயன்தரும் முறம்.

அருளது சத்தியாகு மரன்றன் றுளையின்றித் தெருள்கிவ மில்லை யந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை மருளினையருளால் வாட்டி மன்னுமிர்க் களிப்பன் கண்கட்கிருளினையொளியா லோட்டு மிரவியைப் போல வீசன்.

(இ-ள்). அருளது - அருள் னப்படுது அரன் தனக்கு சத்தி ஆகு - முதல் து சத்தியாம், அருளை இறித் தெருள் சிவம் இல்லை அச்சத்தியினின்று பிரித்தறியப்படும் சிவ இன்று அந்தச்சிவம் இறிச் சத்தி இல்லை - அந்தச்சிவத்தினின்று றோசுத்தி என்னும் பொருளில்லை ஈசன் - அச்சிவம், ட்கு இருளினையொளியால் ஓட்டும் இரவி பப்போ - றுக்கு தப்பச் செய்யும் இருளைத் தனது கிரத்தாலோட்டிப் பிராசத்தினைச் செய்கிற ஆதித்தன்போ மன் உயிர்க்கு ருளினையருளா ட்டி நினைபெற்ற உயிர் றுக்கு அறிமத்கு மையத் தத்தது அருளா நீக்கி அளிப்ப மேற்கூறியவாறு வீட்டியு கொடுப்ப.

குறிப்பு. அருளையிறித் தெருள் மில்லை அந்தச்சிவமின்றித் ததியில்லை தாடு னுத்குள தயம் மாதேவி (திருந்). அர்த்தகாரீ ராடி மும் இது ாட்டியதாம். அர்த்தகாரீ ரா பாதியுரு உமயு பாதியுருச் சிவமார ாட்டி திருவுரு. துத்தி ய நீக்கித் தத்தாத்திர ாடு படி முற்சித்த பிருகு ரிவிக்குச் சத்தி சிவத்தி தபேதமு ஒன்று யு ாட்டியதாம்.

பொழிப்பு. முதலின் தயி யுற்ற திரு ருட் ததியின சத்தி யப் போக்கி உயிர் றுக்கு முத்தி ய கொடுப்ப.

ஆரூரூ சூத்திரம்

இச்சூத்திரமும் ஏழாஞ் சூத்திரமும் உயிர்களுக் குப் பரிக்குப் பதி அவ்
வயிர் ளால் அறியப்படு மு ற ம கூறமு த்தா அந்நிலையிற் பதியி
னிலக் ழும் பசுவினி க் ழும் கூறுகி ற .

உப ரிக்கு நிலையிற் பதி பசு இர டனதி ழும்
தொகுத்துக் கூற .

- 4 . அறிவுறும் பொருளோ வீச னறிவுறு தவனோ வென்னின்
அறிபொரு ளசித்த சத்தா டறியாத தின்ற மெங்குஞ்
செறிசிவ மிரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்குட்
நெறிதரு சத்தின் முன்ன ரசத்தெலா நின்று ாவே.

(இ ள்). ஈச அறிவுறு பொருளோ அறிவுறுத டனோ என்னின்
மேற்கூறிய சி ட ஆ் போதத்தாற் றியறியப்படும்பொருளோ அன்றி
ஒரு ாற்றானு் அறியப்படாத பொருளோ னின் அறிபொருள்
அசித்து அசத்தா - அறி ப்படுபொருள் சடாய் அழிந்துபோ ா
அறியாதது இ ழு் ஒரு ாற்றானு் அறியப்படாதபொருள் இ் பொரு
ளா் எ் கு் செறி சி ட ற்கு் வியாபித்து உப ரிக்கு் சி
இர ட் இ ழி ஸ்ஹியப்படுதலு் ஒரு ாற்றானும் அறியப்படா
யு் ஆகிய இர டென் யுமி ழி சித்தொடு சத்தாய் நிற்கு - த்துச்
சத்தாகி அருளிநா றியப்படு டாய் நிலபெறு் நெறிதரு த்தி் முன்
ர் அசத்தெ ா் ரி ழி டா உயிர் ளுக்குப் பரித்து தியுதவு் சி டத்தி்
முன் ா் அசத்தாகிய ஒன்று் நிலபெறமாட்டா.

நூற்பு. 1. அசித்து சடப்பொருள் அ த்து - இ் பொருள். சத்து
உள்ளது.

2. அறியாததி ழு் ஒரு ாற்றானுமறியப்படாத பொருள் பயனு
மி தாய் இ் பொருளா் பது.

3. ற்குஞ் செறி அழிமெய்தாது இ் பொருளா து் எ்
கு் வியாபித்து உ டொமாகி டேறய் உடனுாய் நிற்பெ ழு்
கூறப்பட்ட சி ட. (செ. 91 பார்).

4. நெறிதரு சத்தி் மு ன் ா் அசத்தெ ா் ரி ழி டா: உப ரிக்கு்
பதிமுன்னர் ழி ழு உப ரிக் ப்படு் பசு அசத்தாத் கூடாது. பின் சத்
தாமோ டென்னில் அதுவு் பொருந்தாது. எனவே ஆன்மா சதசத்தாய்
நிற்பது என்பது. (செ. 249 250 பார்).

5. இச்செய்யுளில் பா. ' அசத்தசித்து எ' பது' பதி சத்துச்சித்து
' பதம் பசு சதசத்து ' பதம் கூறியதாம்.

ஒழிப்பு. ட்டி அறியப்படு. யாவஞ் சடமாய் அழிபெய்தும்.
ஒரு ஈற்றானும் அறியப்படாதனவும் பயளில் ஈய் இல்பொருளா. ஆத
ர' உயிருக்கு உட ரி' குஞ் ஈன் இவ்விருதன் மயுமின்றிச் சித்துப்
பொருளு' சத்துப்பொருளுமாய் நிற்கு' இய' பு டயதா'. இவ்வியல்
பு டய சி' த்தி' முன் 'ர் அ' த்தாகிய ஒன்று' முனைத்துநில்காது.

இச்செய்யுள் மூ'று கூறு டயது.

1. அறிபொரு ள்சித்தசத்தா' அறியாத தின்றா', (4).
2. அறிவுறு' பொருளோ ள்சன் அறிவுறு த டே எ' னிற், செறிசி' ம்
இர' டுமின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும் (-).
3. நெறிதரு சத்தி' மு' னர் அசத்தெ ஈம்' சின்றிடா (4 -).

இவற்றுள் முதலிர' டு கூறு ளும் உப ரிக்கு நிலையிற் பதியினதில்
' ன் கூறுதலி' ஒரு சூத்திரமா வு' பின்னைய ஒன்று' அந்நிலையிற் பசு
வீனதில் ' ' கூறுதலி' டேறு சூத்திரா வு' முதலானோ டொப்ப
பு' ப்பெற்றுள்ளன.

முதலதி ரணம்.

அறிபெ ள்சித்த சத்தா' அறி ஈத தீனறம் (4 - 4).

இதில் அட'கிய விஷய' ன்:

1. சுட்டியு ரப்படு' ஈரியப்பிரபஞ்ச' அசித்து (4).
2. ட்டியு ரப்படு' ஈரியப்பிரபஞ்ச' அசத்து (4).
3. ஒரு ஈற்றானு' அறியப்படாப்பொருள் பயனுமி தாய் இல்பொரு
ளாகும் ().

1. சுட்டியு ரப்படு' ஈரி ப்பிரபஞ்ச' அசித்து.

ஆவதா யழிவ தாகி வருவதா லறிவு தானுந்
தாவலா லுலகு போகந் தனுகர ணாதி யாகி
மேவலான் மல'க ளாகி வீரவலா' வேறு மாகி
ஓவலா லசித்தாஞ் சுட்டி யுணர்பொரு ளான வெல்லாம்.

(இ-ன்). அறிவு ஆ'தாய் அழி'தாகி ஈருதலா' - ட்டியறியும் அறிவு
தோற்றமும் ஈசமு' டயதாய் நிகழ்த ஈலும், தானு' தா' ஈல் -

அவ்வாறு நிகழமுறிவுந்தானே நிலைபெற்றி ஒன் றவிட் டொ றப் பற்றுதலாலும் சுட்டி ணர்பொருள் ஆன லாம் அத்த் மயா ஆம் மறிநாற் சுட்டியறியப்படுவதாகிய காரியப்பிரபஞ்சம் முற்றும் ானு ணணம் உவகு போ ம் ஆதி ஆகி மே லான் தனு கரண பு ண போ ன் ளாகிய ப ி யாய் வருத ாலும், மலங்களாகி வீர லான் ச நிலை யில் மாயாமல் ாகி ஆம் மா ாடு ந்து நின்றலாலும், மே றும் ஆகி ஓ ா ல் - சுத்தநிலையில் ஆன்மாவுக்கு அந்நியமாய் ஒழித ாலும், அசித் தா் சுடப்பொருளாம்.

குறிப்பு. 1. அறிவு என்றது இக்கே ஒரு விடயத் த இத்திரி யம் ளாடு முற்பட்டுப் பொருந்தி அது து ாய் நின்று சுட்டியறியும் அறி வாயாம். இவ் அறிவு சுட்டறிவு கருவியறிவு, அள யறிவு எனவு், பாசஞா ா வஞ்சொல் ப்படும். அறிவினா றிந்தயாவும்சுத்தாதலறிதிதொன் மயறிவுதானெ றமுந்தியது து ா ானு றிவு ணசத்து. (சி ப்பிர. 55).

2. ட்டியறியப்படும் விடயம் சுர்போவச் சி ானும் சுட்டியறியப்படு் பொருளாமென யாயி ர் முதலியோர் கூறு ர். அ ார்ொள் - ய றுத்தற்பொருட்டுச் சுட்டறிவினால் அறியப்படும் பொருள் ன் யாவும் அசித்து எ ார். அஃதா து பாசஞான பசுஞானங் ளாலறியப்படு து அசித்து. சி ா் பாசஞான பசுஞானங் ளால் அறியப்படாததாய்ப் பதி ஞானம் ஒ றினாலே அறியப்படும் பொருள் பது.

பொழிப்பு. ஆன்மபோத் தோற்றாசு அடைதாய் நிலைபெற்றி நி நிகழ்தலாலும் அவ்வா் போதத்தாற் ட்டி அறியப்படு் பொருள் தாமே தனு கரண பு ண போ ளாய்ப் ப ி ப்படுத ாலும் நிலை யில் ான் ளாய் ஆம் ாப் பொருந்திச் சுத்தநிலையி் அதனைவிட்டு ந்ருதலாலும் சுட்டியுணரப்படு் காரியப்பிரபஞ்ம் அசித்தா்.

2. சுட்டியுணரப்படும் காரியப்பிரபஞ்சம் அசத்து.

4. மண்டனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வும்
எண்டரு பூத பேத யோனிக வியாவு மெல்லாங்
கண்டயந் திரமா சாலங் கனுக்கழு திரதங் காட்டி
உண்டுபோ லின்றும் பண்பி லுலகினை யசத்து மென்றார்.

(இ - ன்). மண்டனில் ாழ்வும் - நிலவுல த்து அரச ப பத்தோடு ாழும் வாழ்வு. ானத்து அரசு அயம் ார் ாழ்வு - ானு த்து இத்திரன் அயன் முதலியோர் வாழ்வும், எண்தரு பூத பேத யோனிகள் யாவும் எல்லா் - சொல்லப்பட்ட பூதபரிணாமமாகிய எண்பத்துநான்கு

தூறியிர யோனிபேதங்கள் அனைத்தும் ஆகிய இவை எல்லாம், ஸ்டி இந்திரமாசாலம் கடை முதிரத் ராட்டி ணப்பட்ட இந்திரமாசா மும் ண் ராட்சியும் பேய்த்தேரும்போ , உண்டுபோல் - நெடுங் ரா ி நிலை பெறு ண்போ த்தோன்றி, இன்று ஆம் ப் பில் வீ ரய்செட்டு மகைற துபோம் இ ல்புபற்றி, கினை அசத்தும் என்பர் ரரியப்பிரபஞ் சத் த அசித்தெத் து கூறுதலேய் றி அசத்தெத் து் கூறு ிர்.

குறிப்பு. 1. எல்லாப்பொருள் ளும் சத் ரத ால், சுட்டி அறியப்படும் பொருளுந் சத்தேயர் என்னு் சாங்கியர்ொள் இதனூ் றுப் பட்டது.

2. இந்திரசா ண்தனில் வாழ்வுக்கு் னு இந்திர முதலானோர் ாழ்வுக்கு்; முதிரத் பூதபேத யோனி ளுக்கும் உ மயாயின. ண் ட்டிவித் தயிே ா ப்படும்பொருள் உன்பொருள்போலத் தோ் றி டடே ஹதப் போ உ கில் சப்பிர ாழ்வு நிலைபெறுதல்போ த் ே, ான்றிச் சுகதியில் ம றயு் பது. ணவீே தோன்றும் பொருள் ள் உன்பொருள்போலத்தோ் றி விழித்தபோது ம றதல்போல இந்திரானுதி யர் ாழ்வும் ெடுங் ர ிலைபெறு துபோலத்தோன்றி அற்பா த்தில் ம றயு் பது. பேய்த்தேர் சூரியகிரணத்தின் ெ மபற்றி உள்ளது போ த்தோ் றி அக்கிரணம் நீங்கியவிடத்து அழித் போல யோனிபேத னூ் ி ர மா த்தோ் றி அக் ரா மில் ரதவிடத்து அழி ெய்தும் எ ப்து.

3. ராட்டி-போ அற்றின்தன் மையைத் த் ணிட் ாண்பித்து ிறபடி. ராட்டியெ ப்து இ் கு ஓர் உ மவுருபாம்.

4. அசத்துமென்னு் உ் ம பொருட்டன் மயாற் சத்தெ ப்துபட ிற் ற திர் ற ப் ரி ஞானயோகியர்.

பே ழிப்பு. சுட்டியுணரப்படும் ாரியப்பிரபஞ் ம் நெடு் ர ம் நிலை பெறு துபோ த்தோ் றி இந்திரசாலம், னாக் ராட்சி பேய்த்தேர்போல வீ ரவில் ாற்த்துபோகு் இய் புபற்றி அசத்து எனவுப்படும்.

3. ஒருவாற்றானும் அறியப்படாப்பொருள் பயனுமில்லதாம் இல்பொருளாகும்.

உணராத பொருள்சத் தென்னி னொருபய னில்லைத் தானும் புணராத நாமுன் சென்று பொருந்துவ தின்று மென்றுந் தணவாத கரும மொன்றுந் தருவது மில்லை வானத் [லாம். திணரார்பூர் தொட்டயு மிபா மகக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போ

(இ-ள்). உணராத பொருள் - ஒரு நாற்றனுமறியப்படாதபொருள். சத்து னின் உள்பொருளாத் கூடுமே எ ன் னில், ஒரு பயன் இல்லை அதன் ஆகு பயனு இல்லை, தானும் புணராதது அது தானாகே ஒரு கயானும் எம் மச்சேராதது, மூம் செ று பொருத்தது தின் னு ராமேனு சென்று அதனைப் பொருத் தாறுமில்லையா, எ றும் தன ராத ருமம் ஒன்றும் தரு தும் இல்லை அ றியும் ர த்தம் எம் ம வீட்டுப்பிரியாத ி று செய்யே ண்டிய செயலையும் அது ம்பொருட்டுச் செய்யுமாறு இல்லையா. ஆ யால் ர த்து இணரார் பூதொ ட யு யா ம்கு எழு மயிர்க் யிறும்போலு ஆ ராய்ப்புவிலே தொடு ம லையும் ஆ மயிரினாலே திரித்த யிறும்போ ப்பயனுமில்லாத அஃது இல்பொருளாகும்.

குறிப்பு. 1. உ ராதபொருள் த்தெ னி : ஒரு நாற்றனும் அறியப்படாதபொருள் குணி பது எல் ரச் யத்தாருக்கு ஒப்பமுடிந்த யின்” அஃது இல்பொருளேயா. (சி. போ. பா. 120 ப.). ஆயினும் அறிபொருள்போ அறியப்படாப்பொருளுக்குத் தோற்றம் ர ி லைபே றி மமுதலிய த் ம தெரியப்படா யின் அது சத்தாதனம் கூடுமே என்று ினாவுவார்க்கு, அ ி றாறு சத்தே என் னொ ள் னு தற்கு ஏது மாகிய பயனாது ண்ப்படா மயி அஃது அசத்தேயா என்றது. ஈ டு ஒரு நாற்றனுமறியப்படாதபொருள் என்றது த னியல்பானாத ி ரியப்படுமிய பானாத் பிறிதெவ்விய பானாத் அறியப்பட தபொருளையா என் .

2. புணராத.....பொருத்து தின்று..... ருமமொ று தரு து மி று ம் மயது ந்த டதல், நாம தய டத, ம்பொருட்டு அது ரு மியற்றல் ஆதிர வனை இயல் தாயி ராரியப்படுமிய பானறியப் படும்பொருளாய்விடு. னடே ஒரு நாற்றனுமறியப்படாதபொருள் இவ் றாறு ினை லையும் இயற்றமாட்டது ன்றதா. ஒருபயனி லை எ ஈண்டும் மே 245- செய்யுளிற் கூறியது இதனானையெ .

3. தண ராத - ி ராத வீட்டுப்பிரியாத

4. ணனத்தணரார் பூதொ டயு மியா மக் செழுமயிர்க் கயிறும்போ லும்: ஆகாயப்பூமாலையு ஆமைக்கயிறும் பயனி ராய் இல்பொருளாதல் போ ஒரு நாற்றனுமறியப்படாதபொருள் பயனி லாய் இ ல்பொருளே யாம் ன்பது. ஆ ராய்ப்புவு, ஆ மமயிருந் தாமே இல்பொரு ஈகவு அ ிற்றலியற்றிய மாலையும யிற் றயும் ட மானமா க்கொண்டது ராரியப்படுமாறுமின்றிக் ராரியமூ றயிலா து பயன்படுமாறுமின்றி ிற் கும் பொருள் ில்பொருளா ாது என வற்புறுத்தி காட்ட என்க.

5. சிவமும் ஒருவாற்றினு மறியப்படாப்பொருளா' என்னில் அஃது ஒருவாற்றினும் ஈரியப்படுத்தும் செய் துற்ப் பயனிலதாய் இல்பொருளாய் முடியுமா னையா' அஃது அருளிஞ் ஈறியப்படுஞ்சத்து' பது பெற' கிடந்தது.

மொழிட்ட. ஒரு வாற்றினு மறியப்படாப்பொருள் உள்பொருளாதல் இடம் என்னில், அது தானா. எம் பச் சேருதலுமின்றி, நாமா அனைச் சேருதலுமின்றி எமக்கு ஒருபயனுத் தரு துமின்றிச் செய் துறநிறமலின் இல்பொருளாகவே ஒழியும்.

இரண்டாமதிகரணம்.

அறிவறும் மொருளே' வீச னறிவற தவ னே வேனன்ன, எ தகு நெ றி சிவ ஈரணோ மீன்றிச் சித்தனோ சத்தாய் நிறகுப' பது இரண்ட' கூறு (4 - 4).

இவ்விதி ரணத்தி ட' கிய விஷயங்கள்:

1. சி' ம் சத்துச் சித்து (4).
2. சி' ம் பதிஞானத்தா' அறியப்படு து (4).
3. சி' ம் பாசஞா த்தால் அறியப்படாது (4).
4. சி' ம் பசஞானத்தா' அறியப்படாது (47).
5. சி' ம் த'னை அறியுமாறநித்த ஆ' ரோடு அத்துவித ராய் நிற்கும் (4).

1. சி' ம் சத்துச் சித்து.

44 தத்துவஞ் சத்த சத்துச் சதசத்து மன்றென்ற றுலென் [தில் உய்த்துணர்ந் துண்டோ வின்னே வேன்றவர்க் குண்டென்றே வவத்திடுஞ் சத்தையாரு மனத்தொடு வாக்கி றந்த சித்துரு வதுவ சித்தா மனத்தினுற் றேர்வ தெல்லாம்.

(இ ண்). தத்துவம் - பிரமப்பொருள் சத்து அசத்து சதசத்து' அன்று ன்ருவ் என் - உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று உள்பொருளுட் இல்பொருளும் ஆ'துமன்று என்று அநிர் ஈனியமா' கூறிற் படும் இழுக்கெ'னை னின். உண்டோ இன்றோ எ'ற மர்'கு - அப்படி அநிர் ஈன ராய்க் கூறப்படும் பொருளுொன்றுதான் உண்டோ இ'லையோ என வினாவினார்க்கு உய்த்து உணர்'து ண்டெ'று ஒதில் ஆராய்ந்துபார்த்து

(இ' லையெனில் முயற் றம் ப ஒக்குமென்றஞ்சி) ண்டென்று கூறவா யாகி', இததி' த் த ஆகும்- அந்தப் பிர ம் சொல்லப்பட்ட சத்துப் பொருளாகும். ஆயினும். மனத்தினால் தேர்வது எல் லாம் அசித்தாம்- மனத்தினுற் சட்டியறியப்படு னனெ ல் றம் சடப்பொருள்களாயழிவனா கும். ஆதலால், அது ணத்தொடு வாக்கிறந்த சித்துரு- அப்பிரமம் மனம் ாக்குக் ளாலாய சட்டறிவுக்கு ட்டாத சித்துப்பொருளாம்.

திறிப்பு. 1. தத்து றம்-உண் ம உண் மப்பொருள்.

2. சத் த சத்து உள்பொருள்.

3. ம த்தொடு ா'கிறந்த சித்துருவது: இ' லே மனம் பசுஞானத் தயும் ா'குப் பாசுஞானத் தயும் சூறித்து ின்றன. பாசுஞானமாவது சொற்பிரபஞ்சமும் பொருட்பிரபஞ்சமுமாகிய இரு ிப் பிரபஞ்சங் ளின் ாயி ாய் ஆ'மாவி' ண் ி மும் எ தேசஞானமாம். ாசரி முதலிய ால் ி ா'க்குக் ளு', லே தசாத்திரங்களும், மிருதிகளும், புராணங் ளும் மட் ற் லைஞா ளும், அச பயும் செ ற்பிரபஞ்சமாம். பிருதிவி முதல் நாதமீருகிய முப்பத்தாறு தத்து ிகளு' பொருட்பிரபஞ்சமாம். ப ளா மா து நா ிரம் ண் னும் ளா ம். அது ஆ' மபோதத்தால் ிரு ிது. பாசு' ளி' இய' ப உ ாந்து தன்னை அவற்றின் லே ிருகக் ிடு அ லெ ல் 'த' கீழ் வியாப்பியமெ' றறிந்து கீ'கித் தான் லே ற்படு'பொழுது அவற்றிற்கு மே ாகிய பிர ம் நானே ானச் சடுதியில் ிரு' ளா ாம். சி' ி' லே ற்கூறிய இரு ி ளானத்தினாலும் அறியப் படாது ப்தினான' ஒ' றினாலே அறியப்படும் என்பது. சித்துரு- ளான ிடிவு. இதனாற் சி' சித்தெ' றது.

4. அசித்தா ம தினுற் தேர் தெல் ா' அறிபொருள் அசித்தசத் தா' (செ. 240 241 பார்). இதனா' சி' சித்தெ' றது.

பெ ழிப்பு. சி' த்துச் சித்தாகிய இய'புடையது. ண' ா'கு' ாய' ா' அறியப்படாதது.

2. சி ம் பதிஞா த்தா' அறியப்படு'து.

4. அறிபொரு ளசித்தாய் வேறா மறிவுறப் பொருள்சத் தென்னி அறிபவன னறியா னாகி லதுவின்று பயனு மில்லை [ன் அறிபவ னருளி னாலே யநந்நிய மாகக் ாண்பன் அறிபொரு ளறிவாய் வேறா யறிவரு ளருவாய் நிற்கும்.

(இ ள்). அறிபொருள் அ த்தாய் லே றும் சட்டி அறி யப்படு'பொ ருள் டமாய் சி த்து'கு அந்நியமா' என்பது ஒ'கு' ஆயினு', அறி வுறப்பொருள் சத்து 'னி' ஒரு ாற்றா னு மறியப்படாதபொருள் சத் தாகிய சி ாயிருத்தல்குடு' ண் னி', அறிப ி' அறியான் ஆகில் அது

இன்று பயனாம் இல்லை - அறிபானாகிய ஆர் அறியானாகில் அச்சிடும் இல்பொருளாய் அதனாற் பெறப்படாதோர் பனுமில்லையாய் முடியும். அப்படியாய் அறிபான் அருளினால் அந்நியர் ஆரண்பன் - அறியான் ஆனபாதிருநுட்கு யத்தால் அச்சித்தகுமெற்றநிற்பதார் அண்பன். ஆரன், அறிபொருள் அறியாய்மேறும் - அம்மறியப் படும்பொருளாகிய சிம் அறிவியாய்மேறாய் அறிவு அருள் உருவாய் நிற்கும் - அறிபாய்ப்பிக்குஞ் சாடியாய் நிற்கும்.

அறிபு. 1. அறிபாதி நியானாகி தவியுபனுமியுறு: 'உணராத பொருள் சத்தென்னினொருபனிற்று' பதபர்க (செ. 243).

2. அறிபாதிருளினாலே யந்நியார்ப்பார் ஆரபதிஞானம் தக்கொண்டு சித்தத்தன்னிமேறின்றி அத்துவிதமார்பன். அப்போரண்பானும் ஈட்சிப்பொருளார் பிக்குடாறும் யாந்நனமாகும் என்னும் ஐயநீர் அறிபொருள் அறியாய்மேறாய் அறிபுருள் உருவாய் நிற்கும் என ஆரவிற்கு அறிவியாய்மேறாமாய் உடனிற்பதோர் அத்துவித இயபுடயது ஈட்டியதாம். இவ்வுய்ம இரண்டாஞ் சூத்திரத்து அத்துவிதத்தோடொட்டி அறி.

பெழிப்பு. பதிஞாத்தார் அறிப்படுதார். அஃது அறிவியாய்மேறாய் டனார் ஆரோடு அத்துவிதாய் நிற்கும் இயபுடயதார்.

3. சிப்பாஞாத்தார் அறியப்படாது.

பாவிப்பதென்னிற் பாட்பாட்கிற் பாவம் பாவிக்குடதாரா என்னிற் பாட்பாட்டுப் பாவிப்பதென்னிற் பாவம் பாவனை யிறந்து நின்ற பாவிக்கப் படுவதாகும் பரம்பாருளினாலே.

(இ). பாவிப்பதன்னிமேற்கூறியாறு அருளினாலே அறிப்படுதன்றி முதலிய ருவிளோடு டிச்செய்யுப் பானை அறியப்படுன்னி, பாஅஃது ருவிளார் அறிப்படுபாவுஞ் டப்பொருளாத அப்பானை பற்றதார், பாட்கட்கிப்பாருவிளைநீக்கிநுய்யுப் பானை அறியப்படுன்னில் அப்பொழுதுமே ஈந்து மூமொதார் அதுவுப்பற்றொர்பாவிக்கு அதுன்னிற் பாட்பாவிப்படு அத்தப்பொருளே ஈறு பானை செய் அறியப்படின் அதுவுப்போலிப்பாணையாகிப் பயற்றொர், பாட்டுப் பவிப்பது என்னிப் பா ஒரு ஈற்றானுப் பாணையின்றிப் பாவித்

தறியப்படும் என்னில் அப்போ பா னையேயின்றி அது அந்நி : னியப் பாழாய்ப் பயனற்ற செயலையாகும். ஆதலா, பரம்பரன் - அப்பரப்பொருள், பாவினை இறந்து வின்று - பா னை. னைக் கடத்துவின்று, அருளி னுடே பாவிக்கப்படுவதாகும் - தனது திரு நுளாற் பாவி' ப்படுதாம்.

சூதிப் . 1. போ தூலிற் கூறுப் தியான பா னை னாற் சி னை அறியா' ன்னும் பாதஞ்சலர் ஓர் இச்செய்யுளால் மறுக் ப்பட்டது.

2. பா ிப்ப தென்னிற் பாவம் - மனப் முதலிய ருவிகளால் அறியப் படு னையாவும் சட்டுப்பொருளாத லும் சிவம் சித்துப்பொருளாத லு' அக்கருவி னோடுகூடிச் செய்யுப் பா னையாற் சி டத் . அறித் கூடாது எ' பது. பா ிம், பா ிப் - பொழுதுபோக்கு வ்' செயல்.

3. பா ிங் ட'கிற் பா ி - ருவி னோடுகூடிச் செய்யாது ருவி னை ி'கி நி'று செய்யும் பாவினையிற் றே . ி'ந்து பொருந்தாதா' அப்பா னையாலும் பயனின்று எ' பது.

4. பாவிக்குமது நானெ' னிற் பா ிம் - கருவி னை' டா' டும் பாவியாது, ருவி னினி'கியு' பாவியாது பா னைக் டெ ய்தாத பொருளை ய் தியதா டத்துச் சி ன் னான் என்று பாவி'கி' அது போலிப்பா னையாய்ப் பய ற்றதாம் ன்பது.

5. பா ி' டெ டிப் பா ிப்படு' னிற் பா ிம் - பா னையாற் ப வி' ப் படாத ி' னு பாவித்தல் ஒரு ாற்றானுப் பா னையா ாட்டாது. ஆ' வ் அதுவும் பயன்தருமாநிலை எ' பது. இ'ங்' பா னை கருவி னோடுகூடிச் செய்யு' பா னையு', ருவி னினி'க்கி நி'று டெ ய்யு' பா னையு', அ டயாதபொருளை அ ட'த்தா ண்ணிச் செய்யு' பா னையும் பா னையின்றிச் செய் டெனப்படும் பா னையுமென ா'கு . யா இ ற்றுள் யோ தூலார் (பாதஞ்ச ர்) கூறு' பா னை. ன் யாவும் அட்'கு . மாதலி', இ இ' டே கூறப்பட்டு மறுக் ப்பட்ட .

6. பா னை யிறந்து நி'று பாவிக் ப்படுதாரு' பரம்பர' அருளி னுடே : முத' ன் பா னுதீதனையினும், அருளால் அறிவுரு ாய்த் தியா னிக் ப்படு ி' எ' பது. பாவினையிற் றுநின்று பாவித்த' - பாவி'ப்பா னுக் ாண்பான் பாவிக்கப்படுதாரு' ாட்சிப்பொருள், பாவித்த ாரு' ாட்சி' னு' மூ' னு' பிரித்தறிதலி'றி; அருளே தானுய் ஞானகி ட் டகடுதல். (செ. 282 பார்).

பொழிப் . பாசஞானமாகிய பா னை னாற் சி ிம் அறியப்படாது. திரு நுளாற் பதிஞானம் ா'திபாது றியப்படும்.

4. சி 1 பசுஞா த்தா நியப்படாது.

7. ஆந்திய மிலாந யானு மறிவினு சிற்ற லானு

உன்னிய வெல்லா முன்னின் றுணர்த்துவ னாத லானும்
என்னதி யானென் றோது மிருஞ்செருக் கறுத்த லானுந்
தன்னறி வதனாற் றானுந் தனை மைய னல்ல னீசன்.

(இ ரு). ஈ ன் முத ின் ஆந்திய இலா மயானு ஆன் ற
விற்கு டேறநிற்ற றாலு அறிவினுந் நிற்ற றானும் - அறிவு ிறிய
நிற்ற றாலும் ள்நி று உ ன்னிய ல் றா உணர்த்து ி ஆத றானு
அ ன்ன அறிவு ிறியநி று ஆ மா நினைத்த ி ல் றா ந் தயு
அறிவிப்பதை றாலு, எ ன் து யா ி று ஒது இரு செருக்
அறுத்தலானும் - அ ிறநறியு ஆன் ற ிப்பொருத்திய து யான்
ி று சொல் ப்படு பெரிய ய் உணர் முற்றாய் நீகுத றாலு
தன் அறிவு அதனால் றானுத் த ம ி அ ி யா ி து எ
னுஞ் செரு டோடுகூடியுள்ள ஆ ம அறிவினால் அறியப்படுத் த மயு ட
ய ி ன்.

குறிப்பு. 1. ஆந்தியமி றாம, அறிவினு ணிற்றல் முன்னின்று ித்
தல்: இ ி ழு று னும் மு றயே பதி பசு டோடு ி று யு டே று யு
உடனாயும் நிற்கு சுத்தாத்துவிதநிலை ய் குறிப்பித்த றாது.

2. என்னதியானெ ன் றோதுமிருஞ்செருக் கு: எனது ி று, யா ி
ன் ம் பகுத்து றானு ய் உ ிர்வு. இது ம றா அ ி கார ி ள்
எ வு படு. மம ி னு ட து அஹி யான். இ ிற்றன் எ து
ன்பது அறியு அறி ியு அறியப்படு பொருளையு பற்றிய இறுமாப்பு.
ஞா னேயங் ள் மேற் றோ டமுத்து அபி ற ி னினும் ி கு. யான்
பது அறியு பொருளாகிய உயிர் த ி னிற்பற்றிய இறு றப்பு. ஞாதிரு
தே ற் றோ டமுத்து அபி ற ி னினு ி கு. ஞாதிரு ஞான
னேயங் ள் பன மு றயே றா பா ி ட்சி ற ி ிப்பொருள் வு
படு. செருக்கு - ய ி ி. இ ி கு மய ி த்திற் றே து றாகிய உ ி ி ி
குறித்து ி ி றது. இவ்வு ி ி ி யே ஆ ி த்தடிப்புற்ற பசுஞானமாம்

பே ழுப்பு. முத ின் பகுத்தறிய றாது ஆ ி றோ டு டே றறவு
அறிவு ி றி றாகவும் மு ி னி ி றும் உணர்த்துத றாலு அவ் றாறுணர்த்தே
ஆன் றப்பகுத்துணர்த றாலு பகுத்துணரு மயக் அறி டோடுகூடிய சு
ஞா த்தாற் ி ி ம் அறியப்படாது.

5. சி ம் தன்னையறிதுமாறறியும் ஆ மோ டாடு அத்துவித ரய் சிற்ரு'.

. ஒன்றெனு மதனு லொன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னி நீங்கிடா நிலைமை யாலே
பன்றிய ஷுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமைய னறிவி னுள்ளே
என்றுநின் நிடுத லாலே யிவனவ னென்ன லாமே.

(இ -ள்). ஒன்றெனும் அதனால் சி னும் ஆ மோவு' ஒ'ன்றெ'று
கூறுமிடத்து, ஒன்று என்று உ ரப்பது உண்டு ஆகையாடே அ'ங்ஙன்
ஒன்றென்று கூறுப் ஆன்மா டேறாய் உளதாதலின், டேறாய் நி'றனன்
சிவன் அவ் னான்மாவிற்கு டேறாய்நிற்ப னும், —தன்னின் நீங்கிடா நிலை ம
யாலே - ஆயினும் அச்சின் அவ்வான்மா டே டாடு பிரிப்பின்றி டனாய் நிற்
ருந்தன் மயாலே பின்றிய உணர்வுக்கு எட்டாப் பெரு மையன் - டேறெ
ன்று பகுத்தறியும் அறிவுக்கு எட்டாது உடனிற்கும் மாட்சி மயு டயோனு
ர' அறிவினுள்ளே என்றும் நின்றிடுதலாலே - அறிவினுள் எக் ர த்து
ஒற்றித்துநின்ற டாலே, இ ட' அ'ன் என் டாமே ஆன் டே டி சி னன்
ன்னு'படி ஒன்றாய்' நிற்ப னுமா'.

குறிப்பு. 1. பின்றிய உ ர்வு - பின்பட்ட அறிவு, பிரித்து டே டு டாணும்
மய' உணர்வு. (செ. 247 பார்).

2. நின்ற ன் டேறாய் உ ர்வுக் கெட்டாப் பெரு ம' இ ட' ட
டெ' டாமே எ'றது டே டைச் செய்யுளிற்கூறிய ' பதி ஆ'மா
வி' டேறாய்' அதனோடு உடனாய் ஒற்றித்து' நிற்கு' த்தாத்துவிதநிலை
ய' குறித்து நி'றது. இதனானே பதி ப டே டாடு அத்துவித ரய்க்
ந்துநின்றறிவிக்குநிலை டே டத்துவிதி விசிட்டாத்துவிதி, பேத டாதி
டாயா டாதி ன்கூறும் அத்துவித க் ணமு'ன்றிச் சி டாதி கூறு' த்
து நிலையிலக்: முமன்றிச் சுத்த அத்துவித இ க் ணமா' என்பது
போதா நின்றனன் டேறாய் என முடிவு டெடுத்துத் தன்னின் நீங்கிடா
நிலை மயாலே உணர்வுக்கெட்டாப் பெரு மையன், இ டன் அ ட' டன்
டே . ட' டும் டு ட' யினுக் டா' டுந் திறத்தது என விளக்கியதுமாம்
எ' . மேருளினால் அறியப்பட்டு ஆன்மாவிற்கு அறிவித்து நிற்கும் பதியி
து சுத்தாத்து டித் இ க் ணவிரிவு சி டு டானபோதமாபாடியத்து "அது
டெ' டு டு மொன்ற' டுது டன்றி டேற, யது டெ' டு டறியறிவுமுண்டே அது
டெ' டு டறியவிரண்டல்ல டுந் நிவுணிற்ற டறியுமறி டி டுமாம்' என்
னு' உதாரணவெண்பாவிருத்தியிற் ட' . (சி. போ. பா. 127-180 பக்).

பொழிப்பு. சிவன் ஆன்மாவிற்கு டேறாய்நின்றறியப்படுதலுடே யன்றி
அதனோடு லந்து உடனாயும், பிரிவின்றி ஒற்றித்தும் அத்துவிதமாய் நிற்பன்.

எழுத்துக்கிரம

(தொட்டி.)

முன்னுமதிகரணம்.

நெற்றந் தந்நிழலொ அசத்தெலாம நினந் - அன்பது முன்னு-
ம, (4 -).

இஃதிரம் பதியினுலபரிப்படுநிலையிற் பசவினில் ணம்
கூறுகிறது.

இதில் அடங்கிய விக்யம் :

1. சத்து அசத் தயறியாது அசத்துச் சத் தயறியாது, ().
2. த் தயு அசு, தயு அறிது சதசத்தாகிய ஆம்மா, ().
3. சதசத்தாகிய ஆன்மா அறாதியே அசத்தி ண்ணமாயுள்ளது. (1).
4. த் தாகிய ஆம்மா அருளாற் சத்தின் ண்ணமாந்தன்மையுடையது ().

1. சத்து அசத் , அறியாது, அசத்துச் சத்தை அறியாது. [னின்
அனைத்துஞ்சத் தென்னி னொன்றை யறிந்திடா தசத்தா வென்
முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு விரவி முன்போல்
நினைப்பதில் சத்தே யென்னிற் சத்தின்முன்னிலாமை யானுந்
தனைக்கொடொன் றுணர்த லானுந் தானசத் துணரா தன்றே.

(இ ன்). அனைத்தும் சத்து ன்னின் - அறியும்பொருள் யாவும் சத்
தாம் எ று சொல்லின் ஒ ற அறிந்திடா - சத்துப் பொருள் வியாப
யிருத்தால் ஒன் றப்பிரித்து அறியமாட்டாது அத்தா எ னின்
அறாது அறித் அசத்தின் சேர் யாலா எ னின் இருள் இர
முன்போ - இருள் ஆதித்த முன்றிற் மாட்டாதாறுபோ , அசத்துச்
சத்தி முன் முனைத்திடாது - அசத்தும் சத்தின்முன் முனைத்துநில் றாது,
ஆதால் சத்தே அசத்தை அறியு என்பது பொருந், றாது. நினைப்பது
இங்கு அசத்தே ன்னில் - அறியும்பொருள் அசத்தேயாம் என்னில், சத்
தின்முன் லொ மயானும் - அசத்துச் சத்தின்முன் முனைத்துநில்லாதாத
ாலும். தனைக்கொடி ஒன்று உணர்த றாலும் - அசத்தாகிய ருவிளைக்
கொண்டு ஆன்மாவாகிய பிற்தொருபொருளே அறிவதாதலாலும். தான்
அசத்து உணராது - அசத்தே சத்தை அறியும் என்றலும் பொருந்தாது.

குறிப்பு. 1. ஆளுஞ் சூத்திரத்தின் முதற் செய்யுளிலே தொகுத்துக்
றியுந்நின் ருகுபகுதியை இஃசூத்திர விரித்து விள லால், இஃது
த தொட்டியாகு. முதலாவில் எழுத்துக்கிரமை டேவதற்கு

புரணை யுணர்த்துதலு; லிற்று ' எ ' று கூறியுள்ளார். ஆன்மாவிற்கு நிலையற்ற பரிவினிலு ணங்கூறி, அறியுப் பொருள்தான் பதிபாற் சத்துமன்று பாசம்போல் அசத்துமன்று, அதனின் டேருயதன் மயுள்ள ஆன்மா என்ன என்கும்படி, அறிவுறுநிலையில் ஆன்மா நிதர்ஸனம கூறுதலால் மேலேச் சூத்திரத்தின் டேருயதோர் பொருளினதிலுக் கூறலின் வேறு சூத்திரம் க்கொண்டதாம்.

2. அனைத்துஞ் சத்தென்னி னென்ற அறிந்ததாத: சிவாத்துவி, சுவர் பசுபாசங் ள் பதிவியாபத்தி வியாப்பியாய்நிற்ப ிறித் தனிப்பொருள், முப்பொருட்டுத் தம்முன்னேற்றுமை குண குணிகட்டுத் தம்முள்ளதாகிய டேற்றுமைபோ உட்பேதமே ய்றிப் புறப்பெயின்று மரத்தின் வியாப்பியமா வுடொம்புமுதலியனெ ல்லாம் மரமேயாமாறு போச் சத்தும அசத்துமாய் அனைத்தும் சத்தெனே படும். ஆகையால் சத்தாகிய பதிப்பொரு டு பாசத் த அறியுமெ டர். சிவ வியாபகப்பொரு ளாய் அத் அறிவு வியாப மாய்நிற்தால், அது தன்னி வியாப்பிய மா எ லாப்பொருளையும் ஒரு டே அறிந்து நிற்பதன்றி வ தேசமாய்ப் பகுத்து ஒ ற அறியாதாதால், அது பொருந்தாது. அறிவு - அநுபவிக் த். இருளை அறிந்து அநுபவிக் கு. குறிபன் அவ்விருளை அறிந்து அநுபவியாது. அதுபோச் சி டும் பாசத் தயறிந்து அநுபவியாது ன்பதாம்.

3. அசத்தா டென்னின் முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிரு ளிரவி முன்போல்: இன்னும் அச்சிவாத்து வித சுவர், பதிப்பொருளே பாசத் த ிறித் கூடாதாயினும் அது ஆன்மா சினிடமா நின்று ருவினோடு கூடிப் பாத் த அறிவுகூடும் எ டர் (சி. ப. ப. 111). ஆதித்த முன் இருள் முனைத்து நில்லாதாறுபோச் சத்தின்முன் அசத்து முனைத்து நில்லாதாதால் அதுவும் பொருந்தாது. இங். அத்து றது தத்து டிளை (முத். ப. 348). முனைத்திடாமை - இஃது கு டி இஃது ஆ ட ன மன மனோராத் டியறியப்படு துபோ அறியப்பட்டுநி டாம.

4. நினைப்பதிக் சத்தே டென்னின்: சத்து அசத் தயறியாதாயினும், அசத்தாய் தனு ரணபு டு போக் ளுள் ஒ றுகிய ரணம் யிரா வின்றி நிற்கும் ஆ மசநிதியில் சத்தாகிய வியவ் னை அறியு டர் சி சக்கிராந்தாதி ள்.

5. தனை டொடு ஒ றுணர்தலானும் - சருவி ரக்னை டொ டு உ டுது ஆன்மா கிய பிறிதொ டென்பது மே டா டுஞ் சூத்திரத் தா டிய டாற்றுணர். (செ. 219-222 பார்).

6. நினைப்பது அனைத்துஞ் சத்தென்னி டொருந்தாது, நினைப்பது இ டு அசத்தெ னிலும் பொருந்தாது, ஆலா டி நினைப்பது டதான் சத்து

மசத்துமன்று' என ஞஞ்செய்யுளிற் கூறிய தப் பாரிசேட னா யா லுணா ட்த்து இச்செய்யுளென்க.

பொழிப்பு. த்துப் பிரித்தொன்றை யறியாதா லாலும் தன்முன் ஞானத்துநீங்காத அசத்தோடுகூடிய யறியாதாலும் அறியும்பொருள் சத் தாகுமெ றல் பொருந்தாது. அசத்துச் சத்தின்முன்னில் ாதாதலாலும் அசத்தோடுகூடியறிவொன்று றேறுதே டப்படு, ாலும் அசத்தே அறியும் என்றலும் பொருந்தாது.

9. சத்தையும் அசத் தையும் அறி டது ச, சத்தாகிய ஆன்மா.

5. சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்து மசத்து மன்று
நித்தனாய்ச் சதசத தாகி நின்றிடு மிரண்டன் பாலும்
ஒத்தட னுதித்தா நில்லா துதியாது நின்றி ாது
வைத்திடுந் தோற்ற நாற்ற மலரினில் வருதல் போ லும்.

(இ - ன்). சத்து அசத்து அறி டது ஆன் ா த்து அசத்து எ ன்னு' இரண்டினையும் அறி டது ஆன்மா ா', தான் சத்தும் அசத்து' அன்று அ ா' மா சத்தாகிய சி ழும்' அன்று அசத்தாகிய பாசமு' அன்று, நித்தனாய்ச் சதசத்தாகி ந் றிடும் இர ட' பாலும் அது நித்தியப்பொரு ளாய்ச் சத்து அசத்து என்னும் இரண்டனிடத்தும் தனித்தனி கூடிய ழிச் சத்தாயும் அசத்தாயுந்தோ றி அது டதுவாய் நின்று அறியுத் யதா' ஒத்த உடன் உதித்தும் நில் ாது அவ்விரண்டிற்குச் ச மாய் அ ற்றோடு கூடி விளங்கித்'தா' றி நிற்பதுவுமன்று உதியாது' நி' றிடாது விளங் கித் தோ றுது சூனியமாய் நிற்பதுவு' அ'று டத்திடு' தோற்ற' அது தோ றி நிற்குந்த' ம' ாற்ற' ரினி' றுத' போலு' ாசனையா து பூவினிடத்தில் அடங்கித் தோ றிநிற்ற' போ ாம்.

நுறிப்பு. ரின் ாசனை ர்போல விள' கித்தோன்றாமலு' சூனிய ாமலும் அம்மலரின் ண் அடங்கித் தோ று ாறுபோ ஆன்மாவு' த்து அசத்து ஆகிய இரண்டும்போ விள' கித்தோன்றி அ ற்றோடொப்ப நிற்பதுமன்றாய் விளங் ாது சூனியமாத ழுமன்றாய்ச் சத்தினு' அசத்தினு' சார்ந்ததன் ண்ணமாய் அட' கித்தோன்று டோரிய' பு டயதாம். எனே ட ஆன்மா சத்து' அசத்தும் போ த் தனித்தறியப்படு டொ' று ான, அவ் விர டனையும் ழியுமுகத்தான் அறியப்படு டதா' என்பது' ாணக் கிடந்தது.

பொழிப்பு. சத்து அசத்து ன்னு' இர டனையும் அறி டது ஆன்மா ாம். ஁஁து அவ்விரண்டிற்கும் றோய் இரண்டி' பாலும் ம ரின்கண் ாற்றம்போல அது டது ாய்த் தோன்றி நிற்ற ாற் சதசத்தெ ப்படும்.

3. சதசத்தாகிய ஆன்மா அநாதியே அசத்தி ன்மாயுள்ளது.

. சத்த மெய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞானம்
ஒத்தொரு குற்ற மெல்லா முற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறொரு சதசத்து மசத்து மெல்லாம்
வைத்திடு மநாதி யாக வாரிசீர் லவணம் போலும்.

(இ ன்). த்தெ ய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபால் - இயல்பா லே
பாசத்தின்கிய உ ஞ்ஞான மே திருமேனியாகவுடைய அருள் ஒளியா
கிய சி டத்தினிடத்து அ த்து அஞ்ஞான ஒத்தொரு அசத்தாகிய ஆண
விருள் முனைத்து நி ல் றாது ஆதலின் குற்ற ல் றாம் உயிரின்
உற்றிடு ஆ ி முதலிய பாசம் ன் அனைத்து உயிரினிடத்தே
பொருந்து, சத்து உளபோதே சத்தாகிய சி டம் ன் று உள்ளது அன்றே
ே றுத் தசத்து அசத்தும் ி ா அச்சி டத்தினே றுயுள்ள சதசத்
தாகிய யிர் று அசத்தாகிய பாச ி றுச் சேர்ந்து, வாரி சீர் ல வணம்
போலு ட் ி ரீர் உப்பு (எ ன் னு மூன்றனுள் டலைப்பற்றாது நீரையே
உப்புப் பற்றியிருத்த) போ அநாதி ஆ ி த்திடும் நாதியே இரண்
டு ஒன் றயொ று பற்றி நிற்கும். ஆதலால் உயிர் அநாதியே அசத்தின்
ி ன் னாயுள்ளது.

திறப்பு. 1. த்தெ ய்ஞ்ஞான மேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞானம்
ஒத்தொரு பது அது நாத . இரவிமுன் னிருள்போ ி சத்தின்மும் அச
த்து முனைத்திடாதாத றெ ன் . (செ. 249. கு. 3 பார்). சத்த சத்துச்
த்தொளிமு அத் அபா ி றாகிய அசத்த அசத்து அசித்திருள் நிற்கல்
பொருத்தாகெனினு ஓகும். த்தெ ய்ஞ்ஞான மே ிச் சோதி - அநாதி
ம முத்த சச்சிதானந்த சிவ, அநாதிமுத்தநித்த பேரறிவொளி. சத்தம்
ம நீ கி டெ ய் உ ம த்து, நித்தம் ஞானம் - சித்து, பேரறிவு
சோதி - ஆ த் அருளொளி. அஞ்ஞான - ஆணமல்.

2. குற்றெ ி ா முற்றிடு முயிரி ன்ணை: மலம் ன் யி ரப்
பொருந்துத் அதனிடத்து ன் பற்றுத்தன் மயாலா, அநாதியே டலத்
தப் பற்றுதல் உயிரி வினை றய் உயிர் குற்றம் றுள் ித்து ரப்படும்.
(சி. போ. கு. 4. அ. 2).

3. ிாரி நர் ிணம் போலு: ிாரி நீருக்கு இட் டொடுகு
ஆ றய். ிாரி பதி கு ிரீர் ப வுக்கு, ி ி பாசத்திற்கு உ ி ம.
பதி டல்போ வி றப மாயு பச ிரீர்போ ி சி ித்தினுள ி கி வியாப்
பியமாயு, பா ி உப்புப்போ ப் பசு ி றாடு வி றாத்தியுற்று அநாதியா
நிற்கும். வியாத்தி ச ி ற. ிெ ய்ஞ்ஞான த் னி த ி டனீ
ருப்புப் போற்றாடு (. போ. கு. 7. அதி 3. டி. 5).

4. றல் ற ி த்திடும்: தசத்து அசத்து ி னுயிரண்ட பற்
பட்டயாவுஞ்ஞே ர்த்து ஒ ி றயொ று பற்றி நிற்கு ி றது ல் றாம்

பத ச. ச. து. ர், அ த் . . . ல் ரமென் இரண்டினுள்
இயைந்தது. த்திட் பொருத்தியிருத்தல், பற்றிநின்றல்.

பொழிப்ட. டலைப் பற்றாது ந் ரபே பற்றியிருத்த் போல
அ த் . . . கிய பா மும் த் . . . கிய . . . த் தப் பந்திய து ச. சத்தாகிய
உயி ரயே அ . . . கியா ப் பந்தித்திருக்கு. ஆதலா ஆன்மா அ . . . கியே
அ த்தி ராயுள்ளது.

4. த் . . . தாகிய ஆ . . . ர அரு ாற் சத்தின் . . . ணமாந்த் மயு டயது.

. அறிவிக்க . . . றிதலானு மழிவி றி நின்ற லானுங்
குறிபெற்ற சித்தஞ் சத்தங் கூறுவ னுயிருக் கீசன்
பெ . . . றிநித்த முத்த சத்த சித்தென நிற்ப னன்றே
பிறி சிப்பன் மல . . . ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளி னாலே.

(இ - ள்). அறிவக் அறித ானு - . . . யிர் ள் சி . . . அறிவி அறித
லானு, அழிவின்றி நின்ற ானு - சித்தப்பொருள் ளாய் இருத்த ானு
குறிபெற்ற சித்தம் சத்தம் யிருக்கு கூறு . . . து - (வத்தின் பற்றுக்
கோடு டய) னு வசித்துத்த் மயும் னு த்துத்தன் மயும் அவ்வயிர்க்
ருக்கு ளா . . . கூறப்படும். ஈசர் நெறி நித்த முத்த சத், சித்தெ நிற
பன் - மு . . . ின உயிருக்கு அறிவுத்த தியிற் செலுத்துஞ் சத்தாய் மல
முத்தலுய் அதிக்கு சித்தாய் நிற்பன், மல . . . ள் எல்லா பின் உயிர்க்கு
அருளினாலே பிறிவிப்பன் - னு வப்படுத்து அம்ம . . . ளெல் ாற் றயும்
உயிர் ள் பக்கு மெய்தியவிடத்து, அ . . . வயிர் ளினின்றும் த து அருளி
னாலே ிக்கு ளன். ஆத ா உயிர் த்துச்சித்தி . . . மாந்த் மயு
ட து.

பொழிப்பு. 1. குறிபெற்ற த் ச த் . . . பத்தத்தால் னு ப்பட்டசித்
துச் த்து. . . ள் யி ரப்பற்றுத் அ . . . றி . . . னு த்தன் ம ாடே
யா . . . உயிர் த்திற் ருவி . . . முதலிய . . . றி . . . துணை யயும் த்தத்
தி் திரு . . . றுணை யயு டா . . . டறித ா . . . னு வசித்தா . . . அழிவி றி
நின்ற ா . . . னு சத்தா . . . டோ த் டோ . . . துணை . . . டாது தா . . .
எ . . . ற் றயும் அறித ாற் கு த்து. குறி அ டயாள உரு
ப்டு. (பெ . 196 பார்)

2. நெறிநித்த - உயிர் . . . தியுதவு த்து நெறி, ருஞ் த்து (செ.
240 பார்). நித் . . . உண் . . . த்து.

3. ச. த் த்து அழு . . . ாத த்து எ டே பத்தத்தா
ன ப்படாத அதிக்கு சித்த . . . றதா . . .

பொழிப்பு. ஆ . . . ர . . . பத்தத்தா அறிவி அறித ாலும் சித்
தியாயிருத்த ாலு னு த் ச்சத்தெ வு ப்டும். அதிக்கு த்தாகிய
பதியி அருளால் ி . . . பெறு . . . ஆ யா . . . சித்துச் சத்தின் . . . ண
ாந்த் மயு டயது.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் முதல் ஐந்து குருவடிபாயத்தொறிப்புகாரார்
 ஞஞ்சித்யைனால் அத்துச்சத்திசெய்து மஹிஞா ம் ருவீத்
 துத்திருபடி அடவ்கும்முத மகூறுமுத்தாதி ஞ
 அத்தா லின் தம்மயுத்திறனுச்சாத்தனை ளதியு
 ஞாத்திறனும் பயனுத்திருபடிப்பற்றினியுக்கூறுகிறது.

முதல் பஞ்சா மா னுக்கு ஞா ன்ருவித்துத் திரு டி
அ டலிக்கு மு ற தொகுத்து கூற.

மன் வன்றன் ம ன் டே டரிடத்தே த் தி
ளர் த னை யறியாது மயங்கி கிற்பப்
பின்னவனு மென்மகன் யென்ற நிற் பிரித்துப்
பெருமை யொடுந் தானாக்கிப் பேணு மாபோற்
றுன்னியவைம் புலவேடர் சுழலிற் டட்டுத்
துணை வனையு மறியாது துயருறுந் டொல் லுயிரை
மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவரி னீக்கி
மலமகற்றித் தானாக்கி மலராடிக்கிழ வப்பன்.

(இ - ள்). மனைபுத் அரங்கு ரா' ஒரு டே டரிடத்தே த'கி ள்ளா'ந்து - (இ ப்பரு டத்து ட யா') டே டரிடத்திடு அ ப்பட்டு அ ரோடுகடி இழிதொழி' செய்து ள்ளா'ந்து (பரு டத்து) அ லினை அறியாது யங்கி ிற்ப த துத் தயாகிய அ'ரங்கனையு' த'னையும் அறியாது முற்றுநிற், பின் அ'னுவீ'ரது அ'ரி' பிரித்த பி'பு அங்'ரங்கனுவீ'ரது ம'று அறிவுறுத்தி, அவ்' டரினின்றும் அ லினைப் பிரித்து, பெரு யெடு'ர' ஆ'கிப் பேணுமாபோ' பெரு'த யோடு'த ளு' ட'ண' செய்து ஆதரித்தல்போல - து'னிய ஐம்புல டே டர் ழு'வி' பட்டு - அறியா மயினு' நெரு'கிய ஐம்பொறி ளா டே டரி'முற்'யிற்பட்டு விடயபோ' ளிடு அமுத்தியிரு'து, துணை லினையு' அறியாது துயர் உறு' தொ' உயி'ர த'னையு' (ப'ரு'ர' த்துப் பேரி'ப அறிவு தர டந்த) தலை லினையும் அறியாது ழு'ந்து' அ'ரதி யி'ர'னுவ' அருட் குறா கி'ந்து - முத்'னும் நிலைபெற்ற அரு'ளே திரு'டே னியா' குரு டி ட்'ரோ'டு மு'த்தரு'ரி'தி உபதேசித்த அ'ரி'நீ'கி - அ' ட' பொறி ளினின்றும் நீ'கி, ம'ம் அ'ற்றி - ம'ங்' ளின்'லி'ய' டெடுத்து, தா' ஆ'கி - த' ண்ண'ர'கி, ம'ர் அடி'மு'ட'ப'ப் - ம'ர்போலுந் திரு'டி'கிழ் வத்து வாழ்விப்ப'.

நிப்பு. 1. ற் ம டரிடத்தே த் கி: மன் .ன்
முத் கும் ம் ஆ வ் கு டர் ஐம்பொறி ள்
கு. 2

2. தள்ளாந்து நியாத இப்பருத்திதே அப்பட்டு னா
து அறுபுத் மயுள்ள பரா தவித்து பது.

3. ஐயு டோர் மூலிற் பட்டு: ஈட் யளவி நிய்கிடந்த ஐப் பெறி ன் யப்பட் த் து ப்பப்பதேலே கூறே. தூ ஈருத்தநி ரி யயம் பற்றி மும் ம ளி ன் யப்பட் ஈருத்தலுப் பெறப்பட்டது. ஐம்பு ஆகுபெயராய் ஐயு னைப்பற்றுப் பொறி னை குறித்து நிர்ந்தது. ஐயு னை டோடா ன் நி து முத ி உயிர் னைப் ி டோ ன் லி து குரு யய் ி து தானுக் ி டோ னு மு ற அத்திணையிற் குறிஞ் குரி ளொழுப் பே தனா ன் து ஈணி ன் ஈ ஈயி அருளி யெய்த னு தூ ஈரு திரு ற்றப் ப டோ ஈரினு தபுர த்து ன்ளி திரு ப்பட த்து பிறவிட் ளினு ஒட்டி ஈ ஈரு தூ ஈருத்தநி ஈ முதலி ஒரு பெரு பொருளை ஈட்டிப் பி அதற்குச் ஈர்பா நிய பொருளை ஈ பி நியா ி

4. துணை நேயு நியாது துயருநர் தொ லுயிர்: த் னை யநியா
யேய் றித் த து தலை நேயு றி ாது ாருத் உயிர்.
பித ற மு ற ற் றொ லிய ா ப்பொருளை உ டே த்தி
ணைவி துணை ானொ ட முத ி ப் கு ா ாவுக்கு ா
஁ ஁ெத்து அ தத் தான ாடி கீழ் ப்பெ னு அத்துவித முத்தி
யி பத் தத் தரு நிலை ார் நிலையெ ப்படு ா பாதமுடிபாய்
தலை தலை ர் அது ித் த஁ கு ா டற்ற நிலைபோ ிதா
கூறப் த ஁ துவு திருச் றற்ப ஁ முதலி அ த்
திணை தா ா ஁ ஁

௨. அ.ரினீ'கி: அந்த ர . ள் இத்திரியங் ள் முதலிய ருவி ள்
 த . டெ . ஆ . ர அறியும றறிவுறுத்தி அ ிற்றோடு மீட் . கூட
 , . பிரித்து றது. (௨. 2 2 2).

6. ஸ்ரீமதி: ஆராயியருள் புகழினை யெழுந்தருளிடும்படி
அதன் மூலம் அப்போது பிரார்த்தனை செய்து, பின்னர் ஆராயியருள்
புகழைப் போற்றித் தயவுசெய்து கொள்ளுமா? என்று கேட்டார்.
ஆராயியர்: (செ. 958-262).

7. தானுக்கி: ஞான டி ா ங் கி த் னி ி றா து த் து ரி ற
விற ங் திருத்த ா கு ி ன் முத்தநிலை த் த் து ன் றது. (செ. 2 1-
283)

சூ-அ அதி-க.] முதல்வன் ஞானந்தத்து முத்தியளி' குமமு றமை. 270

ரடி'கீழ் ப் : ி று' விட்டுக் ர மு றயி' டே ரெ
 டெஞ்சிப தத் தயனைய ப்பன் ிறது. இது தலை' தலைவியர்போ
 றத்துவிதபா மா த் திரு ருனோடி' டறநிறத்த ரு' பரமுத்தியெ' ப.
 19 - சிரு ருட்சத்தி. (289-291).

மோழிப்பு. ஐ' பொறி முதலிய தத்து' ளி' சத்ததா தத்' னை
 யு' த து தலை' னையு' றிய து' ரு' து' உயிரு' கு முத்' ி' அது
 ப' கு மெ' தியவிடத்துத் திரு ருனே திரு' னையா' டோ' டெழு' தருளி
 ி' து உபதே த்துத் தத்து' ளி' மெ' து ஆ' டலி' ய' டெ' துத்
 ஞா முதிப்பித்துப் பரமுத்தி' ய' டோ' பெ' ப'.

இச்செய்யுள் ி' கு கூறு டயது:

1. து' னி' ி' பு டே' டர் ழலி'ற்ப' டித் துயரு'றுத் தொல்லு'யி' ர
 ி' னுமரு' டு' கு ரு ி' கி' ி' து ம ி' ற்' றி' ப' ப' (-).

2. து' னிய. ி' பு ல' டே' டர் ழலி'ற்ப' டித் னை' னையு' றிய து
 துயரு'றுத் தொல்லு'யி' ர ம' ி' னுமரு' டு' கு ரு ி' கி' ி' து (அறிவித்து) ி' றி' னி' கி
 ப' ப' , (-).

3. து' னிய ி' பு டே' டர் ழலி'ற்ப' டித் து ரு'றுத் தொல்லு'யி' ரத்
 தா' னு' கி' ப' ப' , (-).

4. து' னிய ி' பு டே' டர் ழலி'ற்ப' டித் யரு' தொல்லு'யி' ர
 ரடி'கீழ் ப' ப' , (-).

முதலதிகரணம்.

ஊனி' மையு' ல' டே' டர் ழலி'ற்ப' டித் து தொல்லு'யி'
 ம' ல' னு' ட' ி' கி' , ல' ற்' றி' ல' ப' ப' : ப' முத்' று'.

இ' கூ' ற்' றி' ல் அ' ட' ய' லி' ஷ' ய' ன் :

1. உ'யி'ர் வ'ர்' மு' வ'யி'ர் னு' கு முத்' ி' பா த் த' னி' கு' மு' ற
 ம'யி' . கு' கு' கு ி' டி' ற' ய' ி' து ி' ற்' ().

2. பா' ச' ி' கு ி' ற்' பொரு' டி' கு' கு' செய்' ய' ப' ப' டி' தி' ி' றி'
 ().

3. றி' ர்' பீ' டி' : ி' ி' னம் ().

4. டீ' ச' டி' : ி' ி' ல' னம் ; (7).

5. அத்துவ த்தியெ ய்யு மு ற ம ().

6. அத்து : த்தியி ிவிர்த்தி பிரதிட்டா லை ளிலட் றும் அத்து ா
ன், ().

7. அத்து : த்தியி விர்த்தியா லை ாந்தி லையி ட் ி அத்து ா
ன் ()

. அத்து த்தியி ாந்தியதீத லையி ட் கு் அத்து ா ன் ().

9. முத ி குரு ா ிந்து அத்து : த்திசெய்து ல ற்று
மு ற ம, ().

1. உயிர் ிர் மு் அஃவயிர் னுக்கு முதல் ி பாசத் , நீக்கு
மு ற ய்யு. குக்கு குரு ிட ாய் ிந்து ற் ி.

. உ ரதருமி பசுவர்க முணரின் மூன்றா

முயரும்விஞ்ஞா லர் பிரளயா லர் ச லர்

நிரையி மல மல ம மலந் ன்ம மானய

நிற்குமுத லிரு ிர்க்கு நிராதார மாகிக்

ரயிலருட் பர றுவி, ா சத்திரிபா தத்தாற்

கழிப்பன்மலஞ் ச லர்க்குக் கன்ம வொப்பிற்

ற ரயிலா சான்மூர்த்தி ா, ார மாகித்

தரி, தொழிப்பன் மலஞ்சதுர்த்தா சத்திரிபா தத்தால்,

(). உ ரதரு இப்ப ிர் ி தே ற் றிப்போத் த இத் த உயிர்
ிர் . உ ிர் ஆராய் தறியுமிடத் உ ரு வ்ஞ்ஞா ிர் பிர
ா ிர் ிரே வ்ஞ்ஞானு ரு பிரளயா ரு ிரு.
மூர் மூ ி ா ி ரயி ம் .

உ ிற்கு அமூ ி உயிர் னையு மு றமே ஆ ி மும் அத
னோடு மும் அ ிற்றோடு ா ா மு பொரு தியிரு கு் முதற்

ரு ிர்க்கும் ஒரு மு ட வ்ஞ்ஞானு ரு இரும மு ட பிர யா
ருமாகிய இரு ி யிர் னுக்கு, ா இ் அருள் பர் அள

விடுதற் றிய ருணை ிட ாகிய முதற் ி துவிதா சத்திரிபாதத்தா
திவிரம் திவிரதா ி னு இரு ி ச் சத்திரிபாதம் ோகி, நிராதார

ாகி ம ி ழிப்ப - ிட ி முதலிய ஆதார ஁ று இ் றித் தானே
உ ன் ி று மு னி று தி யெது த் த நீ கு ி

ிர் மு் மு டய ருக்கு, ஁ பி் இருவினையொப்பு
ருமிடத்து துர், தா த்திரிபாதத்தா ிந்ததர் த் திவிர திவிர

தர ி னும் ா ச் சத்திரிபாதம் ோகி, த ரயி ஆ ா மூர்த்தி

ஆராரத்தரித் ப்பூயியி் குருமூர்த்தி டா டொ டி
நி னு தி் செ து ஒழிப்ப னை நீ கு .

புரிபு 1. ப ன் மு னி் மூ ன் ன பந்
கு : உயிர் பத் தோ டுபாடுபற்றி விஞ்ஞான ர் பிரளய ர்
ர் எ மூ யர்.

(). விஞ்ஞா ர் (விஞ்ஞா + அ ர்) விஞ்ஞா த்தா டே ன
பத் தற் றார். விஞ்ஞா டே ன அறிவு. அ ர் - லை அற்றார்.
இ ன் ஆ ன் னு் ஒரு உ டயர். இ ன் அறிவே ம
பத் தாத்திரமு டய விஞ்ஞான ரும் பிரளயா ர் ரிவிருத்
இ டயே னயாபத் பத் முழு தும் நீ கி லபத் தம் ஒ் றே
யு டய விஞ்ஞான ரு் இரு யர். இ னு் கு மா
ஞள னயினு் அ ிற்றற் பிணிப்பு டு ய் குதவி் றி. ஆ ம ஒ்
றினற் பிணிப்பு டு யி், ஒரு மு டயர் ப்படு ன். இ னு் கு
ம் இ லை ன, வி் இருவினொ டப்பு் இ லை. த்திபாத் தீவி
ர் தீவிதரம் னு் ர் டொ். மத்த பிறவி ிறி டே ன பிறவி
யில்லை. விஞ்ஞான ர் பத் தலைகு ற ப் ரு ப் பிரா ர்.

இ னு் குரிய பு ி த்தவித் த் கும் அ த்த ய் கு் இ ட
யேயுள்ள ன் ப் ன் அப் கு ன் இரு ப்படு ன். ப் கு
ரிடே தீவிதர த்திபாதமு டோர் னாறு கிர பெற்றுப் பாமுத்தி
ட ன். தீவிதரத்திபாதமு டயோர் ருட்டி னாதி யிே சி னாறு கிர
பெற்று அறி னா மு் ர் னு் குத் முத ய அறுகுண் னுமு ட
யோராய்ச், த்தாத் ி பு ி பதி ய் அனுசதாசினர் அ் ர தி்
தி ரோ ர் ன் னு் அபாமுத்தர் னாவிருத் பிரளயா த்திே பா
முத்தி அ ட ன். தீவிதரத்திபாத் ராத அப் கு ன் டே ற் றிய ன
த்தவித் த் கு் அ த்த ன் கு் இ டயேயு் பு ி னி் டே
ய் ரிபுப்பர். டே ன் ஆ மு டோர்.

(b). பிர ன் (பிர + அ ர்) பிரள த்தி னாதிதத்த
ள் நீ ப்பட்டு ருட்டி னாத்திலே னாதிதத்த ி டே டுடியுமிருப்
ர். இ ன் ஆ ன் ம னு் கு உ டயர்.
இ ன் அறிவே மாத் திரமு ட பிர ன் கு ி ரி
லிருத் து இ டயே பரிபு ி டே டத்த னாபத் தாத்திர் நீ கி
னெ னு டே னுமு ட பிரளயா ரு் இரு யர். இ ி
ரு கு ன யுள னயினு் அதனிற் பிணிப்பு டு ய் லி் றி எனெ
இரு த்தானு் பிணிப்பு டு யி் இரு மு டயர் ப்ப ன்
இ னு் குச் சத்திபாத் தீவிதர தீவிதர னு் இரண்மொ்.
உ னாதலி் பிறவி னில் முத்தி அ ட ன்.

ரு குரிய பு ி அ த்த முத் அரா ன் னு தத்த
ர் ப் ன் அப் கு ன் ரு ன யர். ப் கு ி டே

பா ன் கீ குதற்பொருட்டுச் ச ருஞ்ச் செய்யப்படும்
தித் திர் .

பலவிதம் சான்பாச மோசனந்தா பண்ணும்

படிய ந்த தருள்பரிசம் வாச மா தமும்

அலகிச்சாத் திரம்போக மவுத்தி ராதி

யந் முள வவற்றின புத் திரியிர ன்ம திறனும்

இலகுஞ் ங்கிரிப யெனஞா ம த், ர

லேபற்று !து கிரியையெழிற் கு டமண்ட லாதி

நிலவ வித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதா னின்னு

நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெ விரண்டாகி நி மும்.

(எ்). ஆசா ன் பா ன் மோ தா ன் ப ன் படி - நே க்ஹிய

ருமுர்த்தி த் ஒழிஞ் முற ; பலவிதம் ப ன் ரா

த்த அரு பரிச ன் ர தமு அ கு ன் தத்திர யோ

அவுத்திர தி அடே உள - அ ! திருவருணை பரி ன் ரா குப்

பா னை மி ன் லுபதே டே ஒ த்திரி முதலி ரா டே முள,

அ ம்ற் றி அவுத்திரி அ ம்ற் றன் ஓனத்திரிதீ யா !து, இலகு ஞா

ரி ன் ர டே திறன - விள்கு க் ற ஞா !தி கிரியா !தி

ரு ப்படு, ஞா ன் த், ரா னி இ ம்ற் று !து இ ம்ற் றன்

ஞ !தி ரா !து (கு ட ட் டாதி னை த்தாற் ற்பித்து டொ டு)

த்தே ஆகுதி முதலிய னி செய் தா ன் ஒழி கு ட ட் ட்

ஆகி நி வுவித்துச் செய்த அழ னையு டய கு ட ட் டாதி னைப்

புறத்தே அ த்து டொ டு விதிப்பட்ட புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரி ய

யெ ய் !து னியா !தி கிரி ரா !தி ரா , தா ன் ரு ப்

பட்ட ஓனத்திரிதா ன், இ ன் நிர்ப்பீச டீ ர டாகி நி

மு டே ல் நிர்ப்பீ தீ டீசதி ர டா விள்கு.

பபு. 1. த்தரு தீ சட் தீ . ஆ ராரியர்

த ருபா டோ த்தாற் றீட ன் தவினை அ த்த்.

2. பரி பரிசதி . ஆசாரி ர் த ரா ன் னாற்பரி த்து

ஆண த் தநீ த். பரி த்த் தீ ட் தெ த்.

3. னா னாச தீ . அ டெ ன் ரா ன் உபதே ப்பது, தீவிர

கு று ன் ஒரு டொழி ல் தப் று ன் ன் மொழி னா

ல் ததரப் று ன் னா லுப ல் த்திரா . தீவிர

தரப் று குத்திரு டோ டே போ ரா , பஞ் ரா ரத் த உபதே

த்தலு . தீ டொ ப்படு.

4. ர தம் - பா னுதீத் . ஆ ரிரியர் சீடனைத் தமது அருளுரு ா
ப்பாவித்த மாயா த் த நீ குத் .

5. ரத்திர - ரத்திரதி' . பதி பசு பா ளின் இல் னை
யு' ப பாசத்தினிக்கு முத்திய டயு' மு ற ம யயு' தூல் ழியாப்
போதித்த' .

6. யோ - யோ தி' . நிராதார சி யோ த் த அப்பியா ம்ப
ணு' படி உபதே த்தல் .

7. அத்திரி ஒளத்திரிதி' . ஒளத்திரி ஒ த்தோடுகூடச்செய் து.
ஹோத்திர' ஒ' . ஞான தி ஞா த் தயு ட து கிரியா தி கிரி
ய யயு டயது. தி-உ டயது. கு ட ம ட ரதி - குண்ட
ட , அ' கி டெ ய் ரு' கு ரு ம் முதலிய .

8. ஞா த்தாற் கிரி யியற்று து: கு ட ட ரதி னை
த்த ற் ற்பித்தலும் ஆகுதிமுதலிய ற் ற அ த்தே ய்தலு' கிரி
யயாதலி' ஞா தியு' கிரியாதி' யா அவுத்திரி கிரியாதி'க்
பது பெறப்படும். இதே . ஆசிரியர் ருத்தெ' பது தே 258-
டெயுளி' ஞா தி கிரியா தி என்னு' இர டினையு' ஒ' மனுள்
அட' கி அழிவி ர' கிரி யயினைத் த்திமத்தானை' எ' கூறியத
ன' உணர் . சத்தி னினும் ஞா தி னினும் ஒ' கு' . ரத்திரி
னினு' கிரி ருதி னினு' ஒ' கு' பர் ச . யநெறியு ரயா
ரி ர். (சம. 24).

திருநே ரு' கு முதலிய ற் று' றாண' து பா த் தச் தே தித்த'
ர' பவிதி' றும் விஞ்ஞா தி' று' டொ' ப்படு' .

யனதி' முதலிய ஆறு' தந்தராய்ச் செய்யப்படு' எனவு'
அவுத்திரிக்கு அ' ரா ச்செய்யப்படு' எனவு' று இரு . ப்படு' . அ' ற்
று' முன்னைய அவுத்திரி' குரியர் ராதார்குச் செய்யப்படு' என'
பர் சி றாணமுனிர் .

9. நிர்ப்பசு' நிர்ப்பீசதி' . அது ம' திரத்திற்கு மூ மாகி பீசாக்
ரமி' றி ந்திரத் த ரத்திர' டெ பி' கு' படி உபதேசித்தல். நிர்ப்பீச'
பீசமி' ரதது. பீச' மூ' .

10. பீச' பசதி' . ம' திரத்தோடு ப ர' ரத் தயு' கூடச்
டெ பி' கு' படி உபதே த்த' . பீ' பீசத்தோடு கூடியது.

பொழிப்பு. ச ரு' குத்தி' செய்து பா த் த' டெ' கு' மு ற
திருநே ரு' பரிச' ரா' கு, பா னை னூலுபதே யோ' அவுத்திரி
முத ர ப்ப வித றம். அ' ற் றுள் அவுத்திரிதி' ஞா தி கிரியா தி
இரு . ப்படும். ஞான தியா து கு ட மண்ட ரதி னை ம த்
தாற் ற்பித்து' கொண்டு அகத்தே ஆகுதிமுதலிய கிரி யசெய்து சி' னது

பாசத் த் டெத்த ர். கிரியாவதியா டு குண்டமண்ட னாப் புற
த்தேயிட்டு நிதிப்படி புறம்பே ஆகுதி முதலிய கிரி யசெய்து சேடனது
ம த் த் குன்று படி செய்யுந் தீ யாம். அபுத்திரி மேலு் கிர்ப்பீச
தீ சப்சதீ என இரண்டாய் விள்கும்.

3. கிர்ப்பீசதீக் கின் இ ம்.

. பாலரோடு வாலீசர் விருத்தர்பனி மொழியார்

ப போகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணுஞ்
சேமது கிர்ப்பீசஞ் சமயா சாரந்

தி ழ்சுத்தி சமயிபுத்தி ரர்க்கு நித்த்.

தேலுமதி காரத்தை யியற்றித் தானு

மெழினிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்குஞ்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு

சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே.

(இ ள்). பா ரோடு ாலீசர் விருத்தர்பனிமொழியார் ப போ த்
த ர் வியாதிப்பட்ட ர்க்குப் பண்ணு் சேல் அது - பா ரும் ாலிபரும்
முதியோரும் மெ் விய ானத் தயு டயமாதரு் பலபோ த்தினையு டய
ரு் நோயினையு டய ரும் ஆகிய இ ர் றுக்குச் செய்யும் மு றயா
தீ கிர்ப்பீசம் கிர்ப்பீசம் னப்படும், சமயாசார தி ழ்சுத்தி இம்
மு றயில் ஆசாரியன் சமயாசார ன்மங்களை ஆகுதியாற்பண்ணும் சுத்தி
மயி புத்திரர்க்கு நித்தத்து ஏலு் அதி ராத் த இயற்றி - சமயி்கும்
(சுமணிய விசேடமாகிய இருதிற்ந்துப்) புத்திரர்க்கு் நித்திய ரத்
தி ரயின் இயல் தாகிய அதி ராத் த் டெத்த ர் ழி் நிரதி
ர ரயெ நி்று இந்த கிர்ப்பீ தீ (நித்தியம் மித்தி் ரமி
ய் ஆகிய மூ் றற்கு் அதி ரார் உதாணயா்) நிரதி ர ர எ ப்
ட்ட ர் று் ர் லுஞ் சொ் லுமிடத்து சா நி ழ் தே பாதத்
தினோடு த்தி கிர் ா டெ இர டாய் விள்கு் மி்கு நி ழ்கி் ற
தே றாடிவி் முத்தி யப்பய்கும் சத்தியோ நிரு ா ி வு் உடே
முத்தி யப்பயக்கு் அசத்தியோ நிரு ா னவு் இரு ா யாய்
அறியப்படு்.

குறிப்பு. 1. பா ரோடு ாலீசர்.....:

(அ). பா ர் யாசார னை அனுட்டி்கு் சா ர்த்தியமி ராயு்
ஒதியுணராத ர் னாயும் ஏழு யது்குட்பட்ட ராயுமிருப்ப ர்.

(b). ாலசர் த்திவிபாத இ கண னையு டயராயும் ஒதியு ராத
ரக்னாயுமிருப்ப ர். ாலீசர் றது ாலீசர் எ நி் றது. ாலீசர்
அறிவீ ர். பதினாறு யது்குட்பட்ட வாலிபர் என்றலுொன்று.

(c). வீருத்தர் - சத்திப்பாத இலக் ண் ன ம் து விபுணர்ந்தாலு
சமயாசாரங்களை அதுட்டிக்கும் விடையில்லாதவரும். எழுபதுவருக்கு
மேற்பட்ட ஒருமாயிருப்பவர்.

(d). பணிமொழியார் - சத்திப்பாத இ ட்கணங்களை யு டயோரும் அதி
யுணர்ந்து சமயாசாரங்களை அதுட்டிக்குஞ் சமர்த்தியமில்லாத ஒருமா
யிருக்கு ம ிரி.

(e). பலபோகத்த ிர் - சாத்திர அறிவும் சத்திப்பாத இலக்கணமுமு ட
யராயினு் போ ாஞ் ச யப்போ்கும் ண் மில் த ிர். மாறி ாறி
ரு ாதும் நிலையாய இ ட்பத் தத்தராதது ாகிய டையபோகத்தி் அழுந்தி
அதனினு் ரபோ ஆற்றலில் ாத ிர். டெருவிதமான புகிப்பு ன்
இச்சித்த ிர் ன் (சிரம்ப டுகியர்).

2. சேவம் முறை ம. செயற்பா தாகிய தீக் பது.

3. ச யாசாரத் தி ழ் த்தி: தீக் கசெய்தபின் ிய ா டுவி் றி
அதுட்டிக் க்கட ன ாகிய சமயாசா ன் அதுட்டிக்கும் ஆற்றலு் அறி
வும் இல்லாத பா ிர் முதலியோரு் கு மற்றைக் குமங் றோடுகூடச் ச யா
சாரத் தயும் ஆகுதியாற் சத்திசெய்தொழித்து ித்திய ருமமாத்தி ாயி்
இயன்றமட்டும் அதி ாரமுடையரா ச் செய்தல். இது ிர்ப்பீசதி் ச்
சிறப்பியல்பின் ஒன்று.

4. சமயி ித்திரர்: சமயி் சமயதீக் க யப் பெற்றுச் சி ா ி விதிப்
படி தனக்குரிய ித்திய. ன்மத் தமாத்திரஞ்ெய்வான் புத்திரன் ய
வீசேட தீக் கை. ன் பெற்றுச் சி ா மவிதிப்படி தர்ப்பணம் சி டு ச ி
கினி ாரியம் முதலியன செய்ப ன். புத்திரர் சாமானிய புத்திரர் வீசேட
புத்திரரென இரு ி யர். சமயவீசேட தீக் ன்மாதிர் பெற்ற ிர்
சாமானிய புத்திரர். இவ்விரண்டோடு ிர் ா தீக் கை ய் பெற்றுச் சாத ாபி
டே மில்லாதிருப்பவர் வீசேடபுத்திரர். (சைவசம. 59-70 பக்).

5. ித்தத்தேலு மதி ாரம்: ிரம் ித்தியம், ிமித்தி ம் ாமி்
ன ழு ி ப்படும். இ ிற்றுன் ித்திய ிர்மமா ிது ிநா ம்ப ிணுத்
தர்ப்பணஞ்செய்தல், சி டெருமானுடைய திரு டிகளை அர்ச்சித்தல் அக்
கினி ாரியஞ்ெய்தல் முதலியன. ாகமித்தி ிர்மமா ிது, பிரதிட் ட
தீக் கை கன் முதலியன செய்தலும் ஆகமங் ளின் பொருளை உ ரத்தலுமாம்
காமியகர்மமா ிது - சித்திபேதங் ன் வீரும்பி வீசேடதினங்களிலே வீசேட
மாகச் சி டுசைசெய்தல், மந்திர ிளைச் சேபம்பண்ணுதல் முதலியன. இக்
ர்மங் கன் டே ழு் தனக்காகச் செய்யப்படும் பூசை சேபம் முதலிய ஆன்மா
ர்த்தமும், பிரிப்பொருட்டுச் செய்யப்படும் பிரதிட் ட பிராயச்சித்தம் தீக் க
மு, விய பரார்த்தமுமென இரு ி னப்படும். இக்கர்மங்களுன் ிர்ப்பீசதி்
பெற்றார்கு ித்திய ன்மமாத்தி ாயில் இயன்றனவுக்குச் செய்யும் ிஞ்சித்
தி ாரமுண்டு.

நித்திய - நான்தோறு த ாறுது டெய்யவே டிய ர்மம்.

மித்தி ஒவ்வோர் நிமித்தப் பற்றி விசேடா ளிற் செய்ய
வேண்டிய ர்மம்.

ராமியம் யாதா டொருபேறு அ டயவிரும்பிச் செய்யு ர் ம்

6. நித்தி ரா ர அதி ராமி ரதது. நித்திய ர்மத்து யே றி ரமித்
தி ராமியக்களுக்கு அதி ரா டொடா ர் ரிரதி ரா ர எ ப்பட்டது

. இர டாய் வின்கு ஈற்று ஈலே: டே ல் ரிரதி ரா ர
ப்பட்டுச் சிபுத்திரார்கு நித்தி ர்மத்து இயலும் அதி ராத் த்
டொடுப்பதாய்ச் மயவிசேடக னோடு கூடிய நிரு ஈ ராய் நிலைபெறு
நிர்ப்பீ திக் யே த்தியோநிரு ணண் அசத்தியோநிரு ஈ ள் இரு
யா அறியப்படும் பது. இ ஈற்றுள் அசத்தியோநிரு ணண் தே ரந்
தத்திலு் த்தியோநிரு ஈ தீ் செய்தவுடனு் முத்தி யப்பயப்ப
ஈ. தே பாத் தே ம்விழுத் இறத்தல். சத்தியநிர் ஈ உடோ
முத்தி த்ய உடோ. நிர் ஈ முத்தி ஓய். நிர் முற்றா. ஈ
டுதல். ந் விசுதி.

பொழிப்பு. பா ர் அறிவீ ர்முதலீ ாருக்குச் செய்யப்படும் தீ்
நிர்ப்ப தீ் எனப்படும். இதற் ச ாசார த்தி செய்து ஆசாரிய
சிபுத்திராகிய இரு ா ச்சடர் கு் நித்திய ர் னை ரத்திர இயன்
றளவுக்கு அதுட்டிக்கு் அதி ரா டொடுத்தலினு் இது ரிரதி ராதீ்
வுப்படும். இது ச யவீ டெ னு் அ ன் னோடுகூடி நிரு ணண்
தீக்கையாகி மேல் சத்தி ரோநிரு ஈ அசத்தி ரோநிரு ஈ ம் ன இரு
ப்படும்.

4. ப தீ யி இ

7. ஒதியுணர்ந் தொழுக் நெறி யிழுக்கா நல்ல

வுத்தமர்க்குச் செய் துயர் பீசமிவர் தம்மை

நீதியினு னித்தியரை மித்திக ராமியத்தி

னிற்றுத்திரம் பதிகார நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து

சாத ாசாரியரு மாக்கி வீடு

தருவிக்கு முலோ சிவ தருமிணியென் றிரண்டாம்

ஆதலினு னதிகாரை யாஞ்சமய விசேட

நிருவாண மபிடேக மி ற்றடங்கு ம் தே.

(இ - ள்). ஒதி டுணர்ந்து. சி ா னை ஒதி அ ஈற்றி் பொருளை
அறிந்து, ஒழுக் நெறி இழு ா அ ஈற்றிே விதி ப்பட்ட ற் ளின்
பி ாரு ாதொழுது ல் உத்த ர்குச் செய்யு விசேடித்த உத்த

உருக்குச் செய்யுந் தீ உ ர் பீசு - டோ டீ தீ யா ,
இ ள் த ம நீதியினுல் நித்திய மித்தி ராமியத்தி னிறுத்தி இத்
தீக் த னைப்பெற்ற ம ரு மு தப்படி நித்திய மித்தி ராமிய ன்
ம் ளிளே நிற் செய்யது, நிரம்பு அதி ரா ர் நி ழ்த்து தம் மெ ய்து - அக்
ம் ளி முழு அதி ராமு டொடுத்து சாத ஆசாரியரும் ஆகி
ரத் ரு ஆசாரியருமா ச் செய்து வீடுதரு உடோ ர சி தருமினியெ று
இரண்டா முத்தி யப்பயப்பி'கும் உடோ தருமினியு' சி தருமினியு'
இரு ப்படும், ஆதலினே அதி ராயா ன்ம் ளெல் ராத்
தயு' ப ணுமதி ரா டொடுத்த பற்றி, இது சாதி ராதீ எணப்
படும், ய வ் சேட' நிரு ரா அபிடே இ ற்று அடங்கு - பீச
ர ச ய வ் சேட' நிரு ரா அபிடே ம ன்ணும் தீ' ள்
இவ்விரு த தீ ளுள்ளு அடங்கு ரா .

குறிப்பு. 1. உயர் பீசம் டோ சபீ தீ . இது ம பரிபா த்
தே டுடக் த்றறியு த்றறியு மி'கு டயராயினோ'குச் ச யாசார
மாத்திர னிறுத்தி த்ற ன்மடோ ரு சத்திசெய்தொழித்த நித்
திய ன்ம்முதலிய மும் றினு பேரதி ராமு டயரா ச் செய்த ர். (ச
சம. 42).

2. நித்திய மித்தி ராமிய : (செ. 906. கு. 5 பார்).

3. சாத ர்: இம் ம' டே சித்தி யயும் மறு ம' ணைபோ
தையும் மோட் த் தயும் சாதித்த டோ ர். அ ள் ய வ் வீசேடம்
நிர் ரா ம் னு' மும் றதீ யும்பெற்று நித்திய ர் த் தயு' மித்
தி ர்மத்தையு' சி ரா விதிப்படிப ணிச் த்தி னை விரு' பி' ராமி
ர்த் தயும் ன்ணி, ஆசாரியரு ட திரு டி னை , கி அ ரிடத்திலே
யது திபெற்று டொண்டு தமது ஆச்சிரமத்து' குப்பாய்க் டோ ல
மி' ரத் இடத்திலே ர் கிராதிதமாகிய பரமசிவத் த ளா ன்ணினு
உள்ளபடிபார்த்து இர டறப்புணர்'து இப்படி சி ட் டயி முத்தி விழித்த
போது உ த் த' டெ த து ரீரத் த டெ றுத்து அதனைத் தரித்தற்கு
இளைத்துச் பெரு ராறு ட அடி ளிலே அ' புபொரு' தித் த' டோடு
ரயுள்ள ஆ முதவி மு' னை நக்கு ர். (ச .
10-73).

4. ஆசாரியர் ச யதீ வ் சேடதீக் நிரு ரா தீ ஆ ராரியா
பிடே னு' ரா'கும்பெற்று டொ'டு நித்திய ரும் னோடு தீ
பிரதிட்டைமுதலிய கிரி ய ளுஞ் செய்ப ர். (வினா).

5. உடோ தருமிணி: உடோ தருமிணியா து போ ராமி ட்
குத் திரோதா த்திருப ரகிய ரச்சே தயி' றிச்செய் து. இது பெளதி
தீ' றுஞ் சொல் ப்படும். தருமிணி ரா து முத்தி ராமி ட் குத்
திரோதா சத்திருபமாகிய ரச்சேதத்தோடு செய் து. இது ட் டி

கிணை எனவும் பெயர்பெறும். லோ. தருமிணி அபரமுத்தியாகிய பதப் பிராப்தியைப் பயக்கும். சிவதருமிணி பரமுத்தியைப் பயக்கு (சை. 1 சம. 42). மேல்விரிவு ஞானப்பிரகாசர் உரையிற் பார்ப்பார்.

6. அதிகார சாதிகாரதீக்கை. அதிகாரத்தோடு கூடியது.

7. சமய சேடே நிருவாண மிற்றதற்கு மன்றே: சமயாசார சத்தியின்றிச் செய்யுந் தீர்வாணதீக் கும் அதற்கு அம்மாய்ச் செய்யப்பட்டும் சமயவசேடங்களும் சப்ததீக்கை யென்றோர். (சி. 1 ஞா).

மொழிப... ிராகமங் ளை ஒதியுணர்ந்து அனை விதித்தபடி ஒழுகும் உத்தமர் ஞக்குச் செய்யுந்தீக் கசபீசம் எனப்படும். இத்தீக் பெற்றோர் சாதரும் ஆசாரியருமென இருவர்ப்பட்டு, நித்திய, நிமித்திய ராமிய ன்மங்களேச் செய்தற்குப் பேரதி ராமுடையோரார். இதனும் இத்தீக் அதிகாரதீக் எனப்படும். இத்தீக் லோ. தருமிணி சித்தருமிணி யென இருவர்ப்பட்டுச் சமய வசேட நிருவாணம் ஆசாரியாபிடே ின்னும் நான்களையுந் தன்னுள் அடக்கி நிற்கும்.

தீக்கைப்பெருமை.

மேற்கூறிய நூற்றோர் தீக்கை பொன்பது ஆசாரியமூர்த்தி ராயிலாய் நின்று முதல்வனே அத்துவாகத்திசெய்து மலமற்றிச் சிவ பிராசிக் செய்து ஞானமுதிப்பித்து வீடளிக் வற்ற முறையார் என்பது தெளி ஆசாரியரார் சீடரது பக்கு டோக்கி அந்மனைதக் கிவித்துத் தது சத்தியை அவர்மாட்டுச் செறிவித்து அவர்க்கு ஞானமுதிப்பிக்கு ஆற்றலுள் ராய்மன்குற்ற முடற்குற்றமிரண்டமிலராய்த் திரிபதர்த்தனும் உட யாராயிருத்தல் ண்டெனென்பதும் சீடருக்குருவினது குத்தயெனொ டுத்த ததாயா னனுசார் தியி ரா னனும், அந்மி ரா இப்பக் ரா னனு எத்தனயிர், ஒரு னனு சரணு னனு அருட் லோனகு னனும் குரு” ிறு டெளிந்து குரு ப்போற்றிப் பூசித்து அந் உப தேசித்த நாதே ந்திரக் கிரியாபா ினை னை நுணு தெளி துச்சரித்துச் சாதித்துப் பாவித்து நிட்டுமுய ல் ண்டெனென்பது ஆராய்ச்சியா ி. லோ. விரிவு ச. 1 சம. 10, ஒழிவிடொடு ம்முதலிய நூல் ஞட ரார்.

ஆகவே ஆன்மாக்களது சஞ்சிதம் ஆசாரியன் திருநோர் லு அத்து த்தியாலுமழியப் பிராரத்தம் உடலோடழிய ஆராமியமும் ஆணமும் ஞானத்தாலும் சி லாஹம்பாவனையாலுமழியுமாதார், வினைநீக் த்திற்குக் குருவு சித்திக்கையு இன்றிய மயாதனென்பதும் அத்தீக் தா சீடரது பக்குமும் பரிவும் ஆற்றலுநோகிப் பல யா ருளற்பா தா னன்பதும் இக்கே கூறியதாமென்க.

தீக் கியு விரிவு மேற் றண்க.

தீ அநிக ரமுறை.

தீ அநிக ரமுறை நுறாறு:

நிர்ப்பசமா முறே சமய விசேட ிர் ணணதீ ள் பெற்ற சமயி ரா ணியபுத்திரன் விடே டுத்திரானகிய மூ ளர்கு ள் ளோடு ச யா ரா ணம் ளும் ஆசாரியன ஆகுதி டெய்தொழிக் ப்பட்ட யின் நித் தி ள் ளாத்தி ரயில் இய ள் ளவு அநுட்டித்த ரகு. இம்முறையிற் றீ பெற யா ளர்கு உரி மயுண்டு. இ ள் ளுத்த தா ளர்த்த ர த்தில் ளிப் பரார்த்தத்திற் சிறிது அநிக ரம் இ ய ர.

பீசமுறையிற் ச யதீக் பெற்ற சமயிக்கு அ மந்த அநிக ரம் நித் திய ன் ளாகும் நா தர்ப்பண செப் தி ணணமாதிய ள் ளுறே குருடே , சி னனடியா ள்சே , ரி யச் டொ டு செய்தலு ள். (ச 1ச . 56-58). பரார்த்தத்து அநிக ரம் இ ய ர.

மே விடே தீ பெற்ற ரா ணியபுத்திரனுக்கு மே ள் கூறிய ள் ளுறே ளி ளு அ ள் ளினி ராய் அநிதி ளு ச முதவிய கிரி யத் தொ டு ள் சாத ர் ஆசாரியர் ஏவி செய்து பரார்த் , மத்து உதவி புரிதலு ள்.

தீ நிரு ளா தீ பெற்ற விசேடபுத்திரனுக்கு மே ள் ளுறே த து பிரா ச்சித்தத்திலு த் பொருட்டுச் செய்யப்படு நமித்தி த்தி ளும் அநிக ரம் உ டு. பிற்பொருட்டுச் செய்யு மித்தி த்தி தி ரா மி யு. ஆயினும் அதிற் பிரதிட் ட ள் மாகிய ளு ராநியிலு அ ளுரார்ப்ப முதவிய ர் த்திலு ஆகி ராந்தீ பெற்றபுத்திரர்கு சாத ர்கு அநிக ரமு டு. (ச 1ச . 69-70). அ ளுரார்ப்ப பாலி பே டெத் முளையிடுத் . ராய் ளி ஆர்ப்பத்தே திரணே அதி தெய் , ர டொ டு குப்பத்தி ருகிற் பாலி ரிடத்துப் பாலிற் ந்த தானி ள் ளை ந்திரத்தோடு பெய்து ள் ளர்த்த . அ ளுர முளே ஆர்ப்ப ப இடுத் பாலி முளே குட் .

தீ நிரு தீ பெற்றுச் சாத ர யி ளு ளுக்கு ஆன் ளர்த்த ர் ச ரா விதிப்படிப் ளு நித்திய மித்தி ளினு ஆசிரம ளுழ வி ள் ளிஷ்டகூடுத் முத ராமிய ள் ளினு பரார்த்தத்து மே ள்சொ ள் படி பிரதிட்டா ர ய ளு ராநியிலு அ ளுரார்ப்ப முத விய ம் ளினு அநிக ரமுண்டு. (ச . 70-73).

தீ ஆசாரி ரபிடே மு பெற்ற ஆ ராயர்கு ஆ ளர்த்த பரார்த த் ஆகிய இருமுற யினு நித்திய மித்தி ராமிய ம் ளிலு பிரதிட் ட தீ மு ளிய ச ரி ய ளிலு ளா ளுறேபதே முதவி டெய்தலிலு ளுர அநிக ரமு டு.

தீ ச யி ர யா ளு நிர்ப்பீசமுறையி ர ளு தி . தீ பெறதே டு டென்பது அவ் ளு பெற்றோர் தத்த கியன்ற ளு

‘ ர ‘ பெ ‘ தியா ‘ முதலிய ம் த் ‘ ‘ கொண்டொழு இட
மு ‘ டெ ‘ பது ‘ அவ் ாறு கிர்ப்பீ ாயேனு ‘ தீ ‘ பெருதோர் ச
யி ளெ ப்படாது ச ித்திறத்த ட் ‘ த ‘ ‘ பயனையும் அ டயாது
‘ பித்தா ‘ தப் பெரு ‘ பிதற்றுப் பிதற்றிப் பா ப் பெருங்குழியில் வீழ் ‘ திடு
ர் ‘ பது ‘ கிர்ப்பீ ‘ தீ ‘ யிற் றாதித்த சாதனைப்பயனு ‘ இப்பிறவியி
லேனும் மறுபிறவியிலேனு ‘ சீ ‘ சதீக் ‘ பெற்றுச் சரி ய கிரி ய யோ ஞ்
‘ ராதித்து ஞா ‘ த்தா ‘ முத்துயெய்தல் ச ிசமயி ளாய்ப் பிறந்த பு
ணிய ா ‘ ஞக் ‘ ரு ‘ ‘ பது ‘ இ ிற்றற் பெற ‘ கிடந்தது. இவ்வுண்
ய அறியாது அந்தோ . ச ிசமயி ளெ ப்பெயர் ‘ ரா ‘ டு ஸ்ரீபஞ்
சாட் ர உபதேச ‘ பெருது. தீ ‘ பெற்று ‘ ஒழு ‘ டே ‘ டிய ஒழு ‘ யா
ர் ‘ கு ‘ யா ‘ டி ‘ சித்தி ‘ ாதெ ‘ று ‘ இயலாதெ ‘ று ‘ கூறிப் பயப்பிரா ‘ தி
‘ ராற் சி ‘ தீ ‘ பெருது புறச்ச யநெறி ‘ ிறு ‘ ச்சமய ‘ புக்கு ‘
‘ டே ‘ தச் ‘ சிரப்பொருளே யி த்தெளிந்துஞ் சென்று ச ித் திறத்த ட் ‘ த ‘
அரு ‘ ப ‘ னையு ‘ பெருது ாழ் ‘ னை வீணை ‘ ரு ‘ டே ‘ ர் ‘ தியிரு ‘ த ாதே . !

௦. ஆ ாரிய ‘ அத்து ‘ த்திசெய்யு மு ற ம.

அழிவினாக் கிரியையினு னாதல்சத்தி மத்தா
‘ னாதலத்து. ாசத்தி பண்ணிமல ம ற்றி
யொழிவினாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞான
முதிப்பித்துற் பவந்துடைப்ப ானொரும வர்க்கும்
வழுவினா ழியாறா மந்திர ‘ கள் ‘ த ‘ கள்
வன்னங் ள் புவன ‘ க டத்துவ ‘ கள் கலைகள்
கழிவினா துரைத்தமுறை யொன்றினென்று ‘ யாத்தி
ருது லே சத்தியின்கண் சத்திசி ன் கண்ணம்.

(இ ள்). ா ‘ முத் ‘ ‘ குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று
அழிவி ‘ ர் ‘ கிரி யயினு ‘ ஆ ‘ டே ‘ தெவி ‘ ாத ஞா ‘ தி கிரியா ‘ தி
‘ னு ‘ கிரியா ‘ தீ ‘ யினா ‘ து, ‘ த்தி ‘ த்தா ‘ ஆத் ‘ சா ‘ பவி
‘ னு ‘ ஞா ‘ தீ ‘ யினா ‘ து ஒருமூ ிர்கு ‘ அவ் ‘ த ‘ தீ ‘ னு
‘ குரியே ‘ ர் ‘ மூ ‘ ரு ‘ கு ‘ அத்து ாசத்திப் ‘ ணி அறு ‘ ! அத்து ா ‘ னை
யஞ் ‘ சத்திப் ‘ ணி ‘ அ ற்றி ம ‘ னை ஒழித்து ஒழிவி ாச்சி
‘ பிரா ‘ த்தற்கு ஞான ‘ உதிப்பித்து ‘ கு ‘ வியாப ‘ ரா ‘ சி ‘ பிரா
‘ சித்தற்பொருட்டு ஞா ‘ த் ‘ த உதி ‘ ச்செய்து உற்ப ‘ து டப்ப
‘ பிறவிய ஒழிப்ப ‘ ாழுவு இ ‘ ரா ‘ ழி இ ‘ னு ‘ முத் ‘ ா ‘ சத்தி
‘ டெ ‘ ய் ‘ நி ‘ ற குற்ற ற்ற அத்து ாக் ‘ ள் ‘ ந்திர ‘ ள் ‘ பத் ‘ ள் ‘ ன் ‘ னு
‘ பு ‘ ா ‘ ள் ‘ தத்து ‘ ா ‘ ள் ‘ லே ‘ ள் ‘ மந்திர ‘ களு ‘ பத் ‘ று ‘ ின்ன ‘ று
‘ பு ‘ ா ‘ களு ‘ தத்து ‘ று ‘ லே ‘ று ‘ என, ஆ ‘ ரு ‘ அறு கைப்படும்,

உரத்தமுறமேற்கூறியமுறையிடு; ழிவுஇரதுஒன்றிஒன்று
விாத்திஒழிவிற்றிஒன்றிஒன்றுஅடரும்ருதுலைசத்தியின்
தேற்சொலியலையாதுத்தியினிடத்து; சத்தி
ணத்திசித்தினிடத்துஅட்கு

குறிப்பு. 1. அழிவிாக்கிரியினானைச் சத்திமத்தானைத்: கிரி
தினாதி, சாப்பவினாந்திக்ளுள்ஒற்றைமுதன்
ஒருகுருஅதிட்டித்துநின்றுஅத்துத்திசெய்துழிப்ப
பது. சத்திமத் சத்திரா, சத்திபொருந்தியது.

2. அத்துராத்தி: அத்துசத்தியாதுஆறத்துராள்ளினுஞ்
தமாயிருந்தமங்ளையெல்லாம்ப்பித்தாயே
ராயுநீங்கு. ஆத்தித்தடயுஒழியு. ஆணமத்தி
தடநீடுகிராபிராசிக்கு. பின்புகிராசமாகு. அத்
துத்திசெய்துப்படியெனின்மந்திரள்பதன்
புங்ள்தத்துள்ளைள்ளனுஅறுஅத்ராந்
திர்பதத்திலுபதவத்திலுபுத்திலுபு
தத்துத்திலு; தத்துலையிலுஅடஒடுகிலையத்திரோ
தாத்தியிலுதிரோதாத்திசத்திலுஒடுகுதா.

3. ஒருமூர் கிரியாதினாதிராப்பவிதிஞ்ஞரி
மூர்.

4. மூவிாழியாருதிரங்ள....: திரள்பதன்
புள்ள்தத்துள்ளைஆகிஆறுஅத்துரா
ப்படுஇசுட்டுதற்குரதிஅடதற்குழிளாத
ராஅத்துராள்ப்பட்டஅத்துராழி.

மந்திரமுதலிஐந்துஅத்துராஞ்ஞ்ஞள
வுலைஇம்றெலுத்துத்திபடியுநின்றுசுட்டப்
படுதலிஅத்துராசுட்டுதற்குழிாதலுராஞ்
ராய்ளாறடவுளைத்திராணித்துத்துதித்ண்கிமுத்தியடதற்கு
ழிளயிருத்தலிஅபாதிஅடதற்குழிாதலுரா
மேலும்விரிவு. (முத்உர22ல்22ப).

மந்திர11பதன்81, 11புள்224 தத்து
ள்ள36லைள. மந்திரபதன்மூன்றுத்தமாயாரிய
ாதற்றத்தாத்திராவுத்தத்துத்தமாயஅத்தமாய
ளின்ரரியாதா, மிச்சிராத்திராவுபுசத்தமாய
அசத்தமாயபிரகிருதிமாயளிரரியாதலாஅத்தாத்திரா
எனவுடொப்படு.

5. வியாத்தி: வியாபம்-பூரவியாபம்ஏதேசவியாபம், சம
வியாபம்எனமுத்திறப்படு. அற்றுள், ஏதேசவியாபகத்தவிராப்

பிய' 'று' ச வியாபத் தவி ராத்தி 'று' கூறு ஈர். வியாப்பிய' பிறிதொ' று' வி பித் ப்படு து. வி ராத்தி பிறிதொ' றி' அட'கி இரு ப் து. வியாப ம் பிறிதொ' றுல் வியாபி' ப்படுதலு' பிறிதொ' றி' அடங்குதலுமின்றியுள்ளது. 'னொ ரி - வியாப்பியம்' இருள் வி ராத்தி-சூரிய' வியாப ' இரு ' ' எவல் ம தத்த ாற் வி ராப 'அ' து வியாத்தி எனப்பட்டது.

போழிப்பு. முத' : குருமூர்த்தி ய அதிபதித்துந் 'று கிரியா தி ஞா 'தி சாம்பவ' ன் னுந் தீக் ஞுள் ஒ'றினா' அ' 'தீ' 'ள் பெறுதற்குரியோரு'கு அத்து 'சுத்திசெய்து 'த் த ஒழித்துச் 'சி' பிர சுத்தந் தே து ஈகிய ஞு னத் தத் தெரிசிப்பித்துப் பிறப் ப அறுப்ப'. அத்து 'த்திசெய்த ா 'து ம'திர' முதலிய ஆறு அத்து ாக் 'ளையு' ஒ'றி னொ'று அட'கி முடிவ' 'நின்ற லையைத் திரோதா சத்தியிலு' அச் சத்தி யச் செத்திலு' அட'குதலா'.

6. அத்து 'த்தியில் நிவிர்த்தி பிரதிட்டா லை ளி டங்கு' அத்து ாக் 'ள்.

மந்திரங்கண் முதலேந்துங் கலையைந்தி' வியாத்தி
மருவுடந் திரமிரண்டு ப, ங் னாலேழ்
அந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவன னூற்றெட்
டவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்தியயன் நெய்வம்
வந்திடுமந் திரமிரண்டு பதங்கள் மூவேழ்
வன்னங்க னாலாறு புரமைம்பத் தா று
தந்திடுந்தத் துவங்கனிரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமா லதிசெய்வந் தானும்.

(இ'). 'ந்திரங் ள்முதல் ஐந்தும் லை ஐந்தின் வியாத்தி 'ந்திர' ள்முத ாத் தத்து ' ' ஈரு வுள்ள அத்து ா' ள் ஐந்து' ஒ'றினொ 'று வியாத்தியாய் பஞ்ச லை ஞுள் அட'குமாறு எவ' ாறெனி' ; மந்திர' இர' டு 'ந்திர' இரண்டும் பத் 'ள் ாடு ழ் பதம் இருபத்தெட் 'டு' அந்தநிலை முத்து ஒ'று அத்த' யு டய முத்து ஒ'றும் பு ' 'தூற்றெட்டு - பு ' ' ள் தூற்றெட்டு' அ' னிதத்து ' ' ஒ'று பிருதிவித்தா ' ' ஒ'று ஆகிய இன ' ள் ஒன்றினொ'று , நிவிர்த்தி ருவு' நிவிர்த்தி லையி' அட'கு' அய' தெப் 'ம் அதற்குப்பிர அதிதே ' தயா' , ' 'திடும் 'ந்திர' இரண்டு - ாராநின்ற 'ந்திர' இர' டு , பத் 'கள் மூடு ழ் பத் இருபத்தொன்றும் ' ' ' ' ாறு எழுத்து இருபத்து ா' கு' ; புர' ஐ' பத்தாறு பு ' ன' ஐ' பத்தாறும்,

தத்தித் தத்து 1' ன் இருபத்துமூன்று இப்பு 1 னங். னைத்தாராநின்ற தத் து 1' இருபத்துமூன்றும், ஆகிய இ 1 ன், தரு' பிரதிட்டாகலை இ 1 ன் தத்தரு' பிரதிட்டாகலையி' அட்கு', மா' அதிதெய்வம்தான் ஆம் அ, ற்குத் திருமா' அதிதே 1' தயாம்.

குறிப்பு. 1. நிவிர்த்தி லையி டங்கிய மந்திரம் ன் முதலியன:

- (a). 'திர' ன் சத்திகே ராதம் இருதய' 2.
- (b). பத்' ன் ஈனோ மமுத்' மஹாதே 1 பதம் வ ரயில் 28.
- (c). 1' ன் 'க்ஷார'.
- (d). பு 1' - ரா' கினி ருத்திரபு 1 ன் முதல் பத்திராளிபு 1 னம் 1 ரயில் 108.
- (e). தத்து 1' பிருதிவி 1
- (f). தெய் 1' - பிரமா.

இதில் நமோநம ன்'ற பதத் த ஒ' ன் ராய ன்'ற இரண்டா' பதத் தோடுசேர்த்து ஒ' ன்'ற பதத் தமு. ரா'க் கொண்டு ஹவ ஹவ ன் ப த ஈரு வு' டொ' து ரா'. (சித்' ராரா. 'கோ. 71).

2. பிரதிட்டாகலையி டங்கிய மந்திரம் ன் முதலிய :

- (a). 'ந்திர' ன் - ராதே 1 'ந்திர' சிரோமந்திர' 2.
- (b). பத்' ன் மகே ஸ ப, 'முதல் அருபின் அருபின் பதம் 1 ரயில் 21.
- (c). 1' ன் ன் 'ராமுதல் 1 ரா' 1 ரயில் 24.
- (d). பு 1' ன் அமரேசபு 1 'முதல் சீ' டபு 1 ' னரை யில் 56.
- (e). தத்து 1' ன் அப்புதத்து 1 ன் முதல் பிரகிருதிதத்துவம் 1 னர யிலுள்ள ஆ' மதத்து 1 ன் ன் 23.
- (f). தெய் 1' 'ஷ்ணு.

இதன் பதம் ன் சர்வ சர் 1 முதல் வியாபி' வியாபி' 1 ர எனவு' ன் ன் ஹமுத் 1 1 ரயும் என்பர் சித்தாந்தசாரா ளரியாசிரியர் அப்போ ன் ன் 23 ஆகும். (சித். சாரா. 'கோ. 72).

பெ ழிப்பு. நிவிர்த்தி லையில் இரண்டுமந்திரமும் இருபத்தெட்டுப்பத மும் ஒருஅ' ரமும் துற்றெட்டுப்பு 1 மும் ஒருசத்த 1 மும் ஒ' றிஹென் று அடங்கும். அதற்குப் பிர ன் அதிதே 1 தையா'. இர' டு ந்திரமும் இருபத்தொருபதமும் இருபத்திரா' குஅ' ரமும் ஐம்பத்தாறுபு 1 மும்.

இருபத்துமூன்று தத்துவம் பிரதிட்டா ஸையிலே அடங்கு. அதற்குத் திருநாள் அதிதேயத்யாம்.

1. அத்து 1 த்தியில் வித்தியா ஸை சாந்தி ஸை னிட்கு
அத்து ராக் ன்.

வித்ததயின்மந் திரமிரண்டு பதநா ஸைநா
விரவுமெழுத் தேழுபுர மிருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வந்
தாவிலுருத் திரனாகுஞ் சாந்தி தன்னின்
வத்தனம் திரமிரண்டு தங்குப்பதி னென்ற
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட்டாகும்
உத்தமமாந் தத்துவமு மொருமூன்றுகு
முணரிஸதி தே வதையு முயர்ச னுமே.

(இ ன்). வித் தயின் வித்தியா ஸையினிடத்து, மந்திரம் இரண்டு
ந்திரம் ன் இரண்டு பதம் நாஸைநா பதம் ன் இருபதும், விரவும்
முத்து ஏழு மொருந்திய ன் ன் ஏழு; புரம் இருபத்தேழு-புர
ன் இருபத்தேழும் தத்துவம் ஒரேழு தத்துவம் ன் ஏழு. த்
கு ஒற்றினெழு அட்கு. அதிதெய் தாவு இ உருத்திர
ஆரு அதற்கு அதிதெய் அழிவி ராத உருத்திரனாகு, ராந்தி தன்
னி த்தன ராந்தி ஸையி அட்கு ன். மந்திரம் இரண்டு திர
ன் இரண்டு; பதம் ன் பதினெழு-பதம் ன் பதினெழு; - ன்
ஒருமூன்று-அக். ர ன் மூன்று; புரம் பதினெட்டு ஆரு-புர
ன் பதினெட்டுமாகும், உத்தமா தத்துவமும் ஒருமூன்று ஆம்
ந் மதரு தத்துவம் மூன்றுமாகும், ன் அதிதேயத்யம் உர்
சுசனம் உருமிடத்து அதற்கு அதிதெய் மூம் மகேசரனம்.

குறிப்பு. 1. வித்தியா ஸையிலடங்கிய மந்திரம் ன் முதலிய :

(a). திரம் ன் அரேரம் சி 2.

(b). பதம் ன் வியாபி வியாபி பதம் முதல் தியா ஹா
ராய பதம் ன் 20.

(c). ன் - ஓகாரமுதல் வாரம் 1 வயில் 7.

(d). புலனம் ன் ராபு பதம் முதல் அந் ட்டமாத்திரபு
1 வயில் 27

(e) தத்துவம் ன் புருடதத்துவம் முதல் ஈயாதத் தம் 1 வயில்
வித்தி ராதத்துவம் ன் 7.

(f). தெய்வம் - உருத்திரன்.

இதன் பதன் வியோமின் வியோமி முதன் ஒன் ஈர் வரயென்பர்.
(த. ஈரா. டோ. 73).

2. சாந்தியை டங்கிய ந்திரங்கன் முதவியன:

(a). ந்திரன் - தம்புருட் 15. 2.

(b). பதன் ன் நித்யோகிகே பதன் முதல் வியோமி வியாபினே
ம் 1 ரயில் 11.

(c). ன் ன் ன் ம ஈர் வ ஈர் வ ஈர் வ.

(d). பு ன் ன் ன் பு ன் ன் முதல் சதாசி பு ன் ன்
யில் 18.

(e). தத்து ன் தத்வத் த ஈர் ஈர் தாத் கிய 3.

(f). தெய் ம் - டோ ஈர்

இதன் பதன் த ஈர் ஈர் முதன் டோ வியாபி ஈர் ஈர். (சித்.
ஈரா. டோ. 74).

டே டீபட. வத்தியர் லையில் இரண்டு ந்திரமும் இருபது பதமும்
எழு அம்மும், இருபத்தேழு பு ன் ன் எழு தத்து ன் ன் அட்கு. அத
ற்கு அதிதே த உருத்திரன். சாந்தியை டே இரண்டு ந்திரமும், பதி
னெரு பதமும் மூன்று அம்மும், பதினெட்டு பு ன் ன் மூன்று தத்து
மும் அடங்கு. அதற்கு அதிதே த டோ ஈர்.

8. அத்து தத்தியில் சாந்தியாதீத லையிட்கு

அத்து ஈர்

சாந்தியாதீதகலை தன்னின்மந் திரங்க

டாமுன்று ப. மொன்றன் கரன் ன்பதினாறு

யன், புர மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு

மருஷமதி தேவகையு மன்னுசதா சிவராம்

ஏய்ந்தமு ற மந்திரன் பதினென்று பதங்க

ளெ ன்பத்தொன் றக்கரங்க ளைம்பத் தொன்றாகும்

ஆய்ந்தபுர மிருதாற்றே டிருபத்து நாலா

மறிதருதத் துவமுப்பத் தாறுகலை யைந்தே.

(இ ன்). சாந்தியாதீத லை ன் ன் சாந்தியாதீத லையிடே மந்திர
யன் னதா மூ ன் மந்திரன் மூ ன், பதம் ஒன்று பதன் ஒ ன்
ஈர் ன் பதினாறு - ஈர் ன் பதினாறு, ஈர் ன் புர மூ
யந்த பு ன் ன் பதினென்று தத்து ன் ன் இரண்டு - தத்து ன் ன் இர
ண்டு மருஷ - ஒ ன் னெ ன் அட்கு, அதிதே த டிய ன் னு

(இ). மூன்று திறத்த அணு ள் செய்யு ட்கு ம ாகு ாய ன்னு முத்திறத்த உயிர் ள்செய்யு ள்கு, மு னிலையா துணை ாரண ாகிய, மூவிர டா அத்து ாலி ஆ ற மு ற ஆறு அத்து ா ளி ட்டெப்பெப்பெக்கு ா மு றயி டே, ா அருத்தி அறுத்து - அ ிற் றப் புசிப்பித்துத் தொலைத்து முதிர்வித்த ஆண மலத் கப் பரிபா ப்படுத்தி. அருப்ரு ிம் அ டத லு டே அதனால் அ ிவுயிர் ள்கு அரிய ப்கு ாமு டா ஆ ானாகித் தோ றி முத் ி குரு டி ாய் முத்தருளி ந்து, நு. ராத ான மு செய் த்து ள் அறுத்து சஞ்சித ப்பயனை அனுபவியாவ. அ ிக்ருற்றத் த ஒழித்த, அங்கு அத்து ாத்து ட்கு அற டே சோதி த்து அ ிவிடத்த ாயேய கிய அத்து ாபந்த் முழுது சுத்திசெய்து, உட் டெ ற அனுப டத்தினு அறுத்து - உட லு ம் ப்பட்ட பிராரத்த த் த அனுப டத்தினு ஒழித்த இ ிகு இனிச் டெய் ி மூ ல் இவ்விடத்த இனிமேற் செய்யு ஆ ாமியவினை யு அ ாதி ஆ ித் தயு ளா த்தா இடிப் ப் ளா த்தினு ஒழி ப்ப் .

குறிப்பு. 1. மூ று திறத்தணு ள்செய்யு ட்கு.....மூவிர டா த்த ாலி ஆ றமு ற: இருவினை ஈட்டப்படுங் ா ந்திரமுதலிய அத்து ா ளிடமா ாகு ாய ன்னு மூ று ாட்டப் பட்டுத் த ாய் ஆ ாமியம் எ ப் பெயர் பெற்று, பி ார்ப் ப்கு ா ாணஞ் குரு ம ாய்ப் புத்தித்த ி ப் மறு டோ ா ாயயிற் ட்கு (சி போ. பாடி. 65). ஆ றமு ற பொருந்தியமு ற. ஆ லுத் சேருத் பொருதுத் ி றத் .

தி ா ாலு பு ா ள் - ா த்த லு த்து ா ள் த்தாலு மீட்டப்படற்கு ழி ளாத ாலு லை த்தி ாய் மூ ாலு ஈட்டித் த ப ா ாயிருத்த ாலு ட் மு னிலை ா மூவிர டா த்த ா ார். மு னிலை துணை ார முனைத்துநிற்றத் ட லு ா .

2. அ ாயருத்தியறுத்து முதிர்வித்த த் த நு ார்வித்த இருவினை ாப்பு பரிபா ாருவித்து.

3 முத் குரு ாய் முத்தருளி து அத்து ா த்தி டெய்தலினு ள் தவினை ஒழியு. ள் தவினை ஒழித் ா ா ா மு ிக்கு. ஆ ா லி ற்றிருக்கு. பிராரத்த ா அனுப டத்தாற் ழியு. ஆ ாமியவினை ாறுது. இ ிங் மு ா ள் ஒழியு ாறு ா . இச் சூத்திரத்தின் முதற் டெய்யு ளி டே தொ லுயி ா னு ருடகுரு ாகி ட்த ாரினீ ற்றி பப் ா னத் தொகுத்து கூறி து 254-ம் செய்யுள்முத் டெய்யு ளீ ரு குத்து விள ப்பட்ட ாறு ாண் .

4. அத்து ா ாலு மேற்ப் த்து ா .

மொழிப்பு. ஆன்மாக்கள் பக்குமெய்தியவீடத்து மூ, ின் குரு டி
ராய் எழுந்தருளியவந்து அத்து ிசத்தியினால் அவ்வான்மக். ளின் சஞ்சித
வினை யையும், ஞானத்தால் ஆரமியவினையையும் ஆண ி த் , யும் ஒழிப்
பன். பிராரத்தவினை அனுப த்தா் ஒழியும்.

அத்துவசுத்திப்பெருமை.

இதனானே அத்து ாக் ள் சொற்பிரபஞ்ச' பொருட்பிரபஞ்சம் ஆகி
இரண்டினையும் அடக்கியாறு, அட்டமும் பிண்டமும் ஒரு ி த்தா
யமைந்த ாறும். அத்து ி த்திசெய் தனாற்பிரபஞ்சப்பற்று அறமே யொழி ி
தென்பதும், இ ிற்றுட் ட்டுப்பட்டுள்ள மனம் ாக்குக் ாயம் ளாலான
சஞ்சிதவினை ட்டுழிமெ ய்துமெ பதம் கேர்க்கு . இதன்விபர' தத்து
பிரபாசத்தும் சித்த ந்தசார ளிக் கிரியாபாதவியா'யா த்தும் மிரு
தேந்திரத்து' ாண் . இ ி த்து ிசத்தியே தோற்றஒடுக்கமு ற மயில்
தி' ச, மண்', அந்தியேட்டிமுதலிய ஒ ிகளினெல் ாம் குரு ாற் சீட
னுக்குச் செய்யப்படு து' அதில் இடு ஆகுதிகளெல் ா' இச்சத்தி யயே
குறிப்ப டென்பது ி றா ாராய்ச்சியாலு' குருமூலமாயும் தியான ாயி
ராயு' அறிந்து, கிரியாபாதத்துள்ள குக்குமஞானத் தத் தெளிந்துய்கு .
இதுதெரியாதா' கிரி ய ளைச்சாதி' வுஞ்செய்யாது விள் வு' காடாது
எள்ளுவதெத்த கமட மயோ. இவர் கு நன் தி த்து சிவதி'னை பெற்றுத்
திருநீறு ண்டி திரு ிஞ்செழுத்துண் ம க ிருநாளெந் ானோ.. இ ார்
டா' 'அத்து ாடு ல்லாமடவகச்சோதித்தபடிச், சித்தகு ாய்கின்றா'ர்தெளி
றி தெந்நாளோ' எனத் தாயுமானவர் கூறிய ாறு தெளிமெ ய்தி உய்வ
துதான் என்றோ..!

இரண்டாமதிகரணம்.

துள்ளிய வட்டபுல வேடர் சுழலிற் ட்டுத் துணை னை மறியாது துய
நறும் தொல்லுயிரை (அறிவித்து) வைப்பன, என்பது இரண்டா' கூறு.
(-). இது ஆசாரியனால் தீக்கை பெற்றவயிர்க்குத் தலை ானகியுபதி ய
யறியும் ஞானமும் ஞானத்தால் முத்தியும் ிருமாறு கூறுமுகத்தான் ச ித்
திறமும் ச ிசாதனை ளின் விரிவும், சி ிரா த்திறமும் கூறுகின்றது.

இக்கூற்றிலட் கிய விஷயங்கள்:

துணைவினையு ாறியாது துயருறும் தொல்லுயிர்க்குச் சை ித்திறமும்,
அதனாற் சி ி ஞானமும், அதனாற் சி ி னடிப்பேராகிய முத்தியும் சித்திக்கு
முறைமை தொகுத்துக் கூறல், ().

1. சைவத்திறமே முத்தி சித்தித்தற்குரிய நெறி, (4- 6).

(a). முத்தியிலக்கணம், (4).

(b). வேதசிவாகமங்களே முத்திநெறியை அறிவிப்பன, ().

(c). வேதசிவாகமங்களின் பெரு ம, ().

(d). சிவாகமம் வேதாந்த சித்தாந்தமாகும், (7).

(e). சித்தாந்தநெறியே சிவனடிப்பேறளிப்பது, ().

(f). சிவனே மலமற்றி முத்தியளிப்பான் (6).

2. சைவசாதனை னே முத்திபயப்பன, (7 - 7).

(a). சைவசாதனைகளின் னையும் பயனும் (27).

(b). சரியாசாதனையின் இலக் ணமும் பயனும், (71).

(c). கிரியாசாதனையின் இலக் கணமும் பயனும், (72).

(d). யோகசாதனையின் இலக் கணமும் பயனும், (73).

(e). ஞானசாதனையின் இலக் கணமும் பயனும், (7).

(f). ஞானபூசனையே முத்திக்கு டேர் பழி (7).

3. சிவஞானத்திறமே சினடி சேர் ிக்கும், (7 -).

(a). ஞானத்தின் ிகையும் பயனும் ().

(b). ஞானப்பேறே மந்தைய சாதனைகளின் முடிவு (977).

(c). மெஞ்ஞானப்பேறு புண்ணியசெயல் ளாலுமாகும் (7)

(d). மெஞ்ஞானத்தின் இயல்பு (7).

(e). மெஞ்ஞானத்தின் பயன் ().

துணை ினையு மறியாது துயருறத் தொல்லுயிர்க்குச் சாத்திறமும்
அதனாற் சி ஞானமும், அதனாற் சி னடிப்பேறாகிய முத்தியும்,
சித்திக்கு முறை ம தொகுத்துக் கூறல்.

புறச்சமய நெறிநின்ற மகச்சமயம் புக்கும்

புகன்மிருதி வழியுழன்றும் புகலுமாச் சிரம

வந்ததுறைக ளவையன் றது மருந்தவங்கள் புரிந்து

மருங்கலைகள் பலதெரிந்து மாரணங்கள் படித்துஞ்

சிறப்புடைய புராணங்க ஞானார்ந்தும் வேதச்

சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்துஞ் சென்றாற் சைவத்

திறத்தை வ ரிதற்சரியை கிரியா யோகஞ்

செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வார்.

(இ ன்). புறச்சமயமெ றி ின்றும் - புறச்சமயதூ ிழியே ஒழுகியும், அ ிச்சமயம்புக்கும் அ ிச்சமயதூல் ிழியே சென்றொழுகியும். பு ில் மிருதி ிழி உழன்றும் - மனுமுதலியோராற் சொன்ன மிருதிதூல் ிழியே செ றொழுகியும், பு ிலும் ஆச்சிரம அறத்துறைகள் அன ி அடைந்து - தே ிகளிற் கூறிய ஆச்சிரமதரும நெறிகளை மேற்கொண்டு அவற்றின் மு ிதொழுதியும், அரும் த ிங் ன் புரிந்தும் - அரிய த ிங்களைச் செய்தும் அரும் லைகள் பல தெரிந்தும் - அரிய கலேஞானங் கள் ப ிற்றறைப் பயின் றும், ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதங் களை ஓதியும், சிறப்புடைய புரா ணங் கள் உணர்ந்தும் - சிறப்பினையுடைய புராணங்களை ஆராய்ச்சிசெய்தறிந் தும் வேதசிப்பொருளை மிகத்தொரிந்தும் - வேதசிபாகிய உபநிடதங் ளின் பொருளை மிகவுமாராய்ந்து தெளிவுற்றும். சென்றால் - இங்ஙனம் சோபான முறையிலே மேலேறிச் சென்றால், சை ித்திறத்து அடைந் - சி ிராமநெறியாகிய ச ிசித்தார்த்தத்தைத் தலைப்பெ ிர், இதில் சரி ய கிரியை யோகம் செலுத்தியபின் - இச்சை ிசித்தார்த்தத்தினு் சரியை கிரி ய யோகங் களைச் சாதித்து முற்றியபின், ஞானத்தால் சிவன் அடி யச் சேர் ிர் - ஞானத் தப் பெற்று அதனாற் சிவபெருமானது திரு ியனா அடைதலாகு் முத்திப்பேற்றைப் பெறுவர்.

குறிப்பு. 1. புறச்சமயம் அ ிச்சமயம். (செ. 2. குறிப்பு 1 பார்).

2. பு ில் மிருதி - மதுவினாவி ிற்றிய தருமதூல். மதுஸ்மிருதியை யொட்டிப் பின்னெழுந்த தருமதூல்களுந் மிருதியெனக்கொள்ளப்படும். அன ி தத்தம் ஆசிரியர்பேராணே ிழுங்கி ிரு ின. அவையா ின: அத்திரி னுளரிதம், வீட்டுணு, யாஞ்ஞ ிற்கியம், உசனம், ஆங்கோசம், யமம், ஆப தம்பம் சம் ிர்த்தம், காத்தியாயனம், பிர ஸ்பதி, பராசரம், வியாசம், ச ிலிதம், தக்கம், கௌதமம், சாதான்மம் வாசி ிட் எனப் பதினெட்டாம். இவற்றின் ிழி ஒழுகுே ிர் ஸ்மார்த்தர்க்கொணப்பட்டு அவ் ிக்குத்திரத்தின் பெயரானறியப்படுவர். இவற்று் கிரேதாயு த்தில் மதுமிருதியும், திரே தாயு த்திற் கௌதமமிருதியும் துவாபரத்திற் சங்கலிதமிருதியும், கலியு த்திற் பராசரமிருதியும் மு் கியமானன ி. சங் ிலிதமிருதி நான்கு யு் க ளுக்கு் பொது என்றுஞ் சொல் ிப்படும். இது சங்க ி, லிகிதம் என இரண்டாகக் கூறப்படு ிதுமுண்டு. இம்மிருதி ளில் தே ித்தின் ன் ன் விதி ிலக்கு ிளைக் கூறு் கம் ிரண்டத்தைப்பற்றிப் பிராமணர் முதலிய சாதிக ளும் பிரமசரியம் முதலிய ஆச்சிரமங்களுந் விதிக்கப்பட்டும், தத்துவ ஆராய்ச்சி கூறும் ிபநிடதங் ளாகிய ஞானகாண்டத்தைப்பற்றிப் பிரகிருதி புரு ிடன் ஈசுரன் இலக் ணங்கள் கூறப்பட்டும் தே ித்திலமைத்த ஒழுக் ம் ிழக்கு தண்டங் ின் ியமிக்கப்பட்டும் உள்ளன.

3. பு ிலு மாச்சிரம ிறத்துறைகள் - வேதத்திற் கூ ிறிய சமயநிலைகளுக் குரிய தருமங்களை ிது ிடிக்கும் ஒழுக்க நெறிகள். அவை பிரமசரியம்,

கிருஸ்தம் னான்பிரதம், சந்தியாசம் என ாகாம். பிரமசரியமாது - ஆசிரியனிடத்துக் று விரதம்வாத்து ா விச்சையின்றி ாமுமும் ஒழுக் . இது ட்டிம், பெளதிமே இரு ப்படு. கட்டிகம் - ரணத் விரதவியித்துத் துறவியாய் வி ாமி றியிருத்தல். பெளதி - பாலியசு தொடங்கி வி ாஞ்செய்யு் ாயு் விரதவியித்துத் துறவியாய் ஒழுகுதல்.

கிரு தமாது - கருத்திற்ெடுத்த மனையானே மணந்து தென்புலத் தார் தெய் ி விருந்து ஒக்கல் தான் ன்ற ஐகையார்க்குஞ் செய்யே னைய கட மனைச் செய்து இல் த்தன்போடு ஒழுமும் ஒழுக் ம். இது சாதம் தானேன் என இரு ாயாகும். சாதம் - முறையே ஐ் கடனையுஞ் சாதித்திருத்தல். உதாசினம் கேள்வியால் முனிவார்களையும், னவியார்களையும், புதல்வார்களையும் த்தார்களையும் நீக்கி இல் ாளோடு பற்றின்றி இல்லத்திருத்தல்.

ாப்பிரதமாது - விவாஞ்செய்து இல்லொழுக் த் தொழுகிப் பின் இல்லைவிடுத்து ித்திற்சென்று த த்தர்சேனை செய்து த ம்பூண் டொழுகும் ஒழுக் ம். இது சபத்தினிம். பிபத்தினிகம் என இரு ாப் படும். சபத்தினிம் - மனையாளோடுகூடி இல்லைவிடுத்து வனத்திற் சேறல். விபத்தினிகம் - மனையாளைப் புத்திரர் சுற்றத்த ரோடு இ லில் விடுத்துத் தனியே ித்தசுசேறல்.

சந்தியாசம் - மனை ம்கள் சுற்றம் முதலிய யா த் றயு் துறந்து ஏகாக்கிரமாய் ஒழுகு் ஒழுக்கம். இது த ிசவி விதிவு, வித்து ான் என மூன்றுகைப்படும். த ிசவி - னத்திற்றனித்து மரவிழலிடமாக் கொண்டு ானாக் களைத்தேடிக்கற்பித்து, தண்டு கமண்டலமின்றி மணல் முதலிய கூணி லில் த்தைப் பூசித்து ரபாத்திரமாய்ப்புசித்து மௌனியா யிருப்ப ன். விவிதிவு - டேதா ம அத்தியயனஞ்செய்து் செய்வித்தும் மேற்சொல்லிய கிருத்தியங்களு டய ன். வித்து ான் - ஆசாரியரால் அபி டே ம்பெற்று மரணக்கர ட்ஞ்ச் சிவா மவியாக்கியானம்பண்ணிக்கொண்டு அதனையே சித்தித்திருந்து மேற்கூறிய கிருத்தியங்களு டய ன்.

4. தவங்கள் - பஞ்சாக்கினிகவிலும், ச த்தினிகவிலு் பிற ாற்றானும் நின்று மனமும் பொறியும் ஒரு ழிப்பொ ாறு உடம் ப ாருத்திச் செய்யுஞ் ாதனை ன்.

5. அருங்கலைகள் - சுற்பதற்கரிதாய லைஞானங் ன், இவை அக் ா விலக்கனம். இலகிதம், சுணிகம், வேதம், புராணம், வியாகரணம் நீதி சாத்திரம், சொதிடசாத்திரம், தருமசாத்திரம் மந்திரசாத்திரம் சகுனசாத்திரம், சிற்பசாத்திரம், வைத்தியசாத்திரம், உரு ாசாத்திரம், இதி ாசம் ாவியம், அலங்காரம், மதுரபாடனம், நாடகம், கிருத்தம், சுத்தப்பிரமம், வீணை, வேணு றிருத்தம், தாளம், ாத்திரபரீட்சை, சுண பரீட்சை, இரத

பரீட்சைப் பரீட்சை, அ. பரீட்சை இரத்தி பரீட்சை பூமிபரீட்சை, சர்கிராமவிலகணம், யுத்தம், ஆகருடம் உச்சாடணம், வித்துடணம் த சாத்திரம், மோனம் சீரணம் இராதம், ரந்தருபாதம் பபலாதம் கவுத்தி ராதம் தாதுவாதம் ருடம் கட்டம் முட்டி ஆராய்பிரவேசம், ஆராய மனம், பரகாயப்பிரவேசம் அதிரிசயம், இந்திரசாலம், கெத்திரசாலம் அங்கினித்தம்பம், சுவத்தம்பம் ராயுத்தம்பம், திட் டுத்தம்பம் ராக்குத்தம்பம், சுக்கித்தம்பம் தத்தம்பம் தத்தம்பம் அத்தைத்தம்பிரயோகம் அறுபத்துநான்காம்.

6. ஆரணம். எ - தே என். அனை இருக்கு யசர், சாமம் அ. ரீ. ணம் என்பன.

7. புராணம் எ - ப மூய மயசரித்திரம் லோக்கமும் நூல் என். இ. சைம் ரந்தம், இலிம், கூர்மம் ராமனம், ராமம் பெளடிகம் மச்சியம், மார்க் டேயம், பிராண்டம் னுஞ்சி புராணம் என் பத்து, நாரதீயம் பா. ருடம் ணம் என்னும் வீட்டுனுபுராணம் நான்கும் பிரம் பது. னு பிரமபுராணம் என் இரண்டும், ஆங்கிரேயம் ன்னு அக்கினிபுரம் ஒன்றும், பிரம க ர்த்தம் னு சூரிய புராணம் ஒன்றும் ஆகிய பதினாறு. இ. நேருடு சனற்குமார நாரதிரம் நந்தி துரு ரசம் சி தருமம், நாரதீயம் காபிம், மானம், அஷ்சு ராசிட்டம், லைம், ருணம் ரளிம் ரம்பேசம் செளமி சவுரம் மராசரம் பார்க் வம் ன்னு உபபுரா என் பதினாறு பின் னுள்ள தலமாயிய ரு ராகிய பலவும் புராணம் ப்படும். இ. யெல் ர் உ த்தோற்றம் ஒடுக் ம் மதுவந்தரம். முனி ர் அசர்மரபு, அர்சரித் ஆகிய ஐந்தி கணம் லே விரிப்பனாம்.

8. தேவதீரம் பரிடதம். இவை வேதத்தில் இலேமனைகாய்போலிருக்கு ஞானப்பொருளைத் தெரிவித்தலின், அவ் வாறு கூறப்படும் அ. சீருத்திரம் பிருகதாரண்ணியம், சுதேவதாசுவதம், லீயம் கா ரக்கினி, டம், லி, ரத்தியாயனம் பிரம் நாராயணம் அங்கிசம் பராக்சிசம், பாற் ர், பிரபித்து, ஆருணி, அமிர்தபித்த பருபந்த்ரம் பிரமசாபாலம் தேசோபித்து. ராசியாயகீயம், போதாயகீயம் ஆசுலாயகீயம், சாக்ஷியாயகீயம், ராசோராயகீயம், செளகீயம், சிசுந்ர்பம் சிரணம், பாராகம், கிம்புரோடியம். ராண்கேசம் முண்டிரம், மென் டிரம் என முப்பத்திரண்டாம். இவ் வாறன்றி இருக்குவேதத்திற்கு ஐதரேயம் முதற் பத்து, யசுரே, த்திற்குக் கடவல்லிமுதல் ஐப்பத்தொன்று, சாம தேவதத்திற்குக் கேனம்முதற் பதினாறு. அதர்வவேதத்திற்குப் பிரசுமுதல் முப்பத்தொன்றுமா உபரிடதம் நூற்றெட்டுண்ணுமாம். நான்கு தேவதங்களுக்கும் ஆயிரத்து நூற்றெண்பது உபரிடதங்களிருப்பினும், அதிகாரமாயு இரகசியமாயுமுள்ளன முற்சொல்லிய நூற்றெட்டும் முப்பத்திரண்டு

மார், இடத்துள்ளும் அதர்வசிரம் ல்லியம், சுவேதாச்சுவரம் காலாக்
கினி, ருத்திரம் என்னும் ஐதும் பஞ்சருத்திரமெனப்பட்டு அதிவிசிந்த
யா ட் டொள்ளப்படும்.

9. ஆன் டா டணர்த்த உணருத்தன் மயு டயதாயினும், ஒரேகா த்து
ஒருங்கே உணர்த்த ஒருங்கே டணரும் ஆற்றலுடையதன்றாத ல் சோபா
னமுதையால் டறிவுவிள ப்பெற்று வியாப அறிமெய்தி முத்தியடையும்
இய பினதாயிற்று.

டோழிட்ட, உயிர் ள் புறச்சமய அச்சமயங்களிலே நின்றொழுதியும்
மிருதிவழி, ஆச்சிர மெறி த நெறி ளில் ஒழுகியு, புராணங் ள் டேதடே
தாங்ககன் டணர்த்தும் இவ் டாறு ப பிறவிகளிலே படிப்படியாய்
உயர்ந்து சிவாகம ட் சித்தாந்தநெறி யயடைந்து அதிற்சரியை கிரியை
யோ க்களைச் சாதித்து முடித்தபின் ஞானத் தப் பெற்று முத்தியடையும்.

1. சித்திறமே முத்திசித்தித்தற்குரிய நெறி (' 4-26).

(a). முத்தியி க் ண்.

2 4. இம்மையே ஸ்ரேட்டாண் டெய்தியெழி லாரு

மேந்திமையார் முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்க முத்தி
யும்மையே பென்றுமுத்தி யைந்து கந்த

மறக்கெடுகை பென்று டட்ட குணமுத்தி பென்று

மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி பென்றும்

விவேகமுத்தி பென்றுந்தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்

செம்மையே பெறுகைமுத்தி பென்றுஞ்செப் புவர்கள்

சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புதிக் கியாமே.

(இ - ள்). இம் மையே ஸ்ரேட்டி ஆ ட் மெய்தி எழில் ஆடும் எந்திழை
யார் முத்தி என்று - இட் மயிலே பதினாறு யதூள்ள அழகுபொருந்திய
அரி யரைக்கடி இன்புறுதலே முத்தி ன்றும் அம்மையே இரும்
சு ட் ட் முத்தி என்றும் - யா ட் முதலிய சுன்ம னைச் செய்து மறுமை
யிலே பெரிய சுவர்க் ம் முதலிய உ க் ளிலே போகக்களை து ர்தலே
முத்தி என்றும், - ஐந்து ந்தம் அட ட்டு முத்தி என்றும் - பஞ்சகந்த் க
னும் முற்றக்கெடுதலே முத்தி என்று அட்டகுண முத்தி என்றும்
எட்டித் தீக்குணங் ள் அடங் எட்டு நற்குண ன்ளையும் அடைதலே முத்தி
ன்றும், மெய்ம் மையே பாடாணம் போல் க முத்தி என்றும் - மெய்ம் ம
யா ப் பாடாணம்போற் கிடப்பதே முத்தி என்றும் விவேக முத்தி என்
றும் - விவேகஞானமே முத்தி என்றும், தன் மெய் ட்டாண் சிவத்தைச்
செம் மையே பெறுகை முத்தி என்று - தனது உண்மைவடிவாகிய சிவசொ
ருபத்தைச் செவ்வதாகிப் பெறுதலே முத்தி என்றும், செப்பு டர்கள் -

எனச்சமயிகள் கூறுவர். இங்கு யாம் செப்புநது - இங்கே யாம் கூறும் சைவசித்தாந்த முத்தியாவது, சிவன் அடியைத் தேருள் முத்தி - பரமசிவனது திருவடியைச்சேரும் முத்தியாம்.

குறிப்பு. 1. இம்மையே யிரெட்டாண்டெய்தி பெழிவாரு மேத்திதை யார் முத்தி:-உலோடாயகர் இம்மையிலே மங்கையரைக் கூடி இன்பம் அனுபவித்தலே முத்தி என்றும், கடவுள் ஆன்மா ன்ம உண்டென்பது பொய் என்றும் சொல்லார். அவருக்கு முத்தித்தானம் பூமி.

2. இருஞ்சுவர்க்க முத்தி: மீமாஞ்சுகர் யாம் முதலிய ன்மங்ளைச் செய்து சுமர்க்காதி லோங் ளிலே அந்நற்றின் பயனை அனுபவித்தலே முத்தி என்பர். முத்தித்தானம் பிருதிவித்தானம்.

3. ஐந்து ந்தமறக்கெடுகை முத்தி:-சௌத்திரபந்தி. உருமஞானம் தேவனை குறிப்பாசனை என்னும் ஐந்து ந்தங்களுள் முற்றும் ஒழிதே முத்தி என்பர். முத்தித்தானம் புத்தித்தானம்.

4. அட்டகுணமுத்தி:-ஆருகதரில் கிண்டாதிசன் ஞானாவரணியம் தரிசனா ரணியம் தேவதீயம் மோகநீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அந்தராயம் என்னும் எட்டுத் தீக்குணங்களும் நீங்கி, அடந்தஞானம் அந்ததரிசனம் அந்தவீரியம் அந்ததசகம் நீர்நாமம் நீர்க்கோத்திரம் நீராயுஷ்யம் சம்நியதாபாரம் என்னும் நற்குணங்கள் எட்டையும் பெறுதலே முத்தி என்பர். ஞானாவரணியம் ஞானத்தை மறப்பது. ஞானம் அறிவு. ஆரணியம் மறப்பது. தரிசனா ரணியம் - ரட்சியைமறைப்பது. தரிசன் - ரட்சி. வேதநீயம் - ருத்துதலோடு கூடியது. தேவதீ - ருத்துது. மோகநீயம் ஆசையுடைய னாயிருத்தல். ஆயுஷ்யம் - சிவத்தும் வாழ்நாளுடமை. ஆயுஷ் - வாழ்நாள். அந்தராயம்-இடையூறு, தீம. அந்தஞா ம் - ரம்பிரா அறிவு. அந்ததரிசனம் - வரம்பில் ராட்சி. அந்தவீரியம் - அளவில்லாத வீரம். அந்ததசகம் - ரம்பில்லா இன்பம். நீராயுஷ்யம் - ஆயுசு வின் ம. சம்நியதாபாரம் - அழியாவிவல்பு. முத்தித்தானம்-குத்தித்தானம்

5. பாடாணம்போ முத்தி:- தேசிகர் திரவியம் கு ம் தொழில்சாதி விசேடச் சாயம் இன் ம எ ப் பதார்த்தம் எழு ப்படும இடற்றுள்ளே திரவியம் நிலம் நீர் தீ வளி ஆரய் ரலம் தினை ஆன்மாமன் என ஒன்பது கைப்படும. ஆன்மா னத்தோடுகூடி அறியு. இந்த எழு கைப் பொருள்களின் இயல்புகளை உணரே உடம்பு முதலிய மற்றினே ருகிய ஆன்மாவின் இயல்பு விளக்கு. அதனால் உடம்பு முதலிய வற்றை நான் என்று எண்ணிய மித் தயுணர்வு ழியு. அதனா முற்சியில்மையின் அறம்பா ளில்லையாய்ப் பிறவி ஒழியு. அதனா துன்ப இன்பங் ள் இவாய், உடம்பு எடுத்துக் கொண்ட வினைப்பய் நுர்ச்சி யாற் கழிந்தப்டத்து இறுதித்துன்பங் டெ னத்தோடு கூடுதற்கு ஏது

6. வினா 1 முத்தி:- ஸ்ரீ கயர் வினா 1 கருவா தே முத்தி என்பர். வினா 1
கருவா மா 1 து பிரகிருதி யாய் புருடனாய் பருத்துணரும் அறிவு. அன்றி
மா 1 தி. ஸ் பிரமம் ஒன்றே மெய்ப்பொருள் என வல்லாம் பிர த்தின்
வி ற்த்த ஸ்ய இப்பியில் லெள்ளிபா அவிச்சையினுற் றணப்படு னா
1 விற் பொய். இ னுன்தோன்று உ கத்திற்கு முத்த ரா மாகிய
பிரகிருதிமாயை பிரமம்போ ச் சத்துமன்றி முயற் றாடுபோ அசத்த
ன்றி அநிரு சன ஸயிருக்கு. இந்த ஸ ம்ரு தே றாகிய பிரமரூபமே
யான் ஆராய்ந்தறி தே முத்தி எ் பர். முத்தித்தா - பிரகிருதித்
து மும் புருடத்த மும்.

7. த. மெய் 1டி ாஞ்சி 1த் தச் செ' மயேபெறுண முத்தி: சி 1சம
 ாதி ன், சி ானுக்கிர த்தால் ஆன் ா' னீ' மும் ம ன் னு' நீ' அத
 னு' அ 1ற்றி' சொ ரூபமாகிய இச்சாஞான' கிரி ன் விளங்கப்பெற்
 றுச் சர் 1ஞ்ஞ'து 1' முதலிய அறுகு னோடு சி ச ராயிருப்பதே
 முத்தி' பர். முத்தித்தா ம் ஈ ராதத்து 1'.

[illegible]

பொழிப்பு. ஏனைச் சத்த ஈகூறு' முத்தி ள் பிருதிவிமுதல் னாதம்
ஈறு வு' ள் முப்பத்தாறு தத்து' ள் ஒ' ளொன்றிற் படு' ளாய், மாதர்
போ' ளு' ள் த' முதலிய பேறு னாயிருக்கு'. ச' ஈதி' தா' தி ள் கூறு'
முத்தி முப்பத்தாறுதத்து' ள் ளுக்கு' அப்பாற்பட்ட சி' டி ய அ' டயு'
முத்தியாம்.

(b). தேசியா ஸ்ரீ முத்திரை ய அறிவிப்பன.

. ஒதுசம பங்கள்பொரு ளுணரு நூல்க

சொன்னாடொன் றெனம் நாம லுளபலவு மிவற்றாள்

யாதுசம யம்பொருணூல் யாதிங் கென்னி

னிதுவாகு மதுவல்ல தெ ழும்பிணக்க தின் நி

நீதியினு னிவையெல்லா மோடடத்தே காணா
நின்றதியா தொருசமய மதுசமயம் பொருணூல்
ஆதலினு னிவையெல்லா மருமறையா கமத்தே
யடங்கியிடு மலையிரண்டு மரனடிக்கி முடிகும்

(இ ள்). ஒதுசமயங் ள் சொல் ப்பட்ட யங் ளும் பொருள்
- ருந் து ள் அச்சமயப்பொருள் ளை உணர்த்தும் தூல் ளும், ஒன்
றோடு ஒன்று ஒவ் வாமல் உளப வும்- ஒ றோடொன்று மாறப்பட்டன னா
வும்ப னாவுப் இருத்தலினால், இ ிற்றங் ள் ச ய் யாது பொருள்து
யாது இ ரு ள் னின் இ ிற்றங் முதன் யான சமயம்யாது அச்
யப்பொருளை உ ர்த்துத் தூல் யாது ள்று இங்ே டே ட்கின் இது
ஆகும்அது அ ிதுஎனு பின்னக் து இன்றி இது பொருத்தமு டயது
அது பொருத்தமு டயத் று ன்ணும் தருக் னாதமின்றி, நீதியினு
இ ியெல் ா ஓர் இ ித்தே ாண நின்றது ாதொருச ய் மு ற ம
யால் இச்சமய ளுட் இ ிற்றல் உணர்த்தப்படும் பொருள் ளுமாகிய அனை
த்து தனித்தனி ஒ ிே ாரிடத்தேயமைய அ ிற்றை ஒருங்கு சேர்த்து
ா நின்றது எச்சமயமோ அது சமயம் பொருள்தூல் ஆதலினு அது
ே முதத் மயா மயமும் அச்ச யப்பொருளை உ ர்த்துத் து
முத் தையான் தூலுமாகவிருத்தே முறையாம், இவை எல்லா அரு
றை ஆ மத்தே அட்கியிடம் இச்ச ய் ளும் அ ிற்றின் பொருள் ளு
டெ லா அரிய வேதா ளிே அடங்குதல் ா கிடந்தது, அ ி
இரண்டும் அர அடிக்கீழ் அடங்கும்- அவ்ே ிதா ன் ள் இர ிடம் முத
ி திரு ிடியிே அட்குதலும் அறியக்கிடந்தது. (ஆத ா அச்சி ி
டி ய அ டலி்கும் ச ிசமயமே உ மைச்ச யமு, அச்சமயப் பொருள்
ளை விளக்கும் ே ிதாகம் ே னே உண் மதூல் ளுமா.)

நூற்பு. 1. பொருள் அவ் ிச் மயத்த ாகூறு பதி பசு பாசு எ
னு பதார்த்த ள்.

2. இது ாகும்தூல் தெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினுனை ியெ ா
மோரிடத்தே ா நின்றது:-குருடர் சிலர் கூடி யானையையறியட ி ணி
ஒவ்ே ார் உறுப்பு ளைப் பரிசித்தறி்து இதுே ியானை மற்றதூல் டெ
த்தம்முள் முர க் னுள்ளானொரு ி யானையைக் ே குருடர்
கூறிய இ க் ணங் ள் ா, மொருக்கேயமைத் திருப்பதாய ே ா ேற
யானையெ விள்குதல்போலச், சின்னாட் சில்பிணிச் சிற்றறிவுண ய மாந்
தர் சிலர் பதி பசு பாசவி க் ண ிச்சயித் வுற்று முடிபா க் ட கிஞ்சித்
உண் ம ளையெல் ாம் ஏ தேச ா க் ாட்டி, விரிந்த முற்றறிவு டய முதல்
ின் த து திரு ிரு ளா ான் ா ிக்குத்தாம் உப ித்த ே ிதச ி ா ம் க
ளிே ேயப்பொருளாகிய சித்தாந்த வுண் மையைத் தெரிவிப்பன் என்பது
காண்க.

3. அனடிக்கீழட்கும் - வேதா மங் ள் பரமசிவனால் அருளப்பட்ட மயால் அனை அப்பரமசிவனிடத்தே ஒடுக்கும் என்பது.

4. யாது சமயம் பொருள் தூல் னன்னிற், இது ாரும் அது ால் தெனும் பிணக்கதின்றி நீதியினு னினை யெல்லா மோரிடத்தே காண நின்றது யாது மயமோ அது மெய்ச்சமயம். அ ன்பொருளும் தூலுமே மெய்ப்பொருளும் மெய்தூலுமா. தே தசி ராகம் ளிலே இத்தகைய பிணக்கதி ற்றி இ ா யெல்லாமோரிடத்தே காணநின்றது. ஆனையால் அ ாயே மெய்தூல் அனை தாம் சி னனடிக்கீழட்குமாதலின், சை ாசமயமே மெய்ச்சமயமுமாம் எனக்கூட்டிக்.

டொழிப்பு. சமயங்களும் சமயதூல்களும் ஒன்றோடொன்று மாறுபட்டன ாயும் பவ ாயுமிருத்தலின், அ ிற்றான் உண்மைச்சமய யாது அச்சம ாப்பொருளை உணர்த்தும் தூல் யாது, என்னின் எல் ாச் சமயத்தார் கூறும் பொருளியல்புகளும் தனித்தனி ஒவ்வோரிடத்தேய மய அ ிற்ற ஒருங்குசேர்த்துக்காண நின்ற சமய எதுதோ அதே ா உ மச் சமய ா. தே ாண்டும், அச்சமயப்பொருளை உணர்த்தும் தூ ா உண் மதூ ா வும் தே ாண்டும். இச்சமயங்களும் அவை கூறுப் பொருளியல்பு ளும் தே ாதா ம் காரிதே அடங்கியிருக் க் காணப்படுதலாலும் வேதா மங் ள் சி னனடியிலே அ ிருதல் அறியப்படுதலாலும் சிவனடிய அ டலிக்கு ி ச ிசித்தாந் தமே உண்மைச்சமயமாம். அச்சமயப்பொருளை வின்கு தே ாதா ா னே மெய்தூல்களுமாம்.

(c) தே ாதசிவாகமங் ாரின்பொரு ம.

அருமறையா கமமுதனூ லனைத்துமுரைக் கையினு
 னளப்பரிதா மப்பொருளை யரனருளா லனுக்கள்
 கருவர்களின் தனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற்
 றர்க்கமொடுத் தரங் ளினுற் சமயஞ் சாதித்து
 மிருதிபுரா னங்கலைகண் மற்று மெல்லா
 மெய்ந்தூலின் வழிபுடையா மங்கம்வே தாங்கஞ்
 சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லுவதொன் றில்லைச்
 சொல்லுவார் தமக்கறையோ சொல்லொ ணாதே.

(இ - ள்.) அரு மறை ஆகம் - ாதிஉணர்த்தற்கரிய தே ாதா மங் ள், அனைத்தும் உரைக் கயினுன் எல்லாப்பொருள் ளி இயல்பும் கூறு யினால், முதல் தூல் - முதனூ ள் எனப்படும், அளப்பரிதா அப்பொருளை அளவிடற்கரிய அப்பொருளை, அரன்அருளால் - முதல் ின்ப்கு நோ கி அளித்த தருளினாலே, அனுக்கள் பின் தனித்தனியே தாம் அறிந்தஅளவி -

உயிர் அப்பிற் றத்தே தனித்தனியா த்தத்தம் அறி னவுக்கேற்ப; தர்க்க மொடு உத்தரங் ளினால் - தர்க்கமுறையோடு வினவி டகளினால், சமயம் சாதித்துத் தரு நிகன் - தத்தம் சமயத்தை உறுதிப்படுத்தி தூல் செய்தனர், மிருதி புராணம் லை ள் மற்றும் எல் லாம் - மிருதி புராணம் கலைகளும் உபா மம் முதலிய ஏனை தூல் ளும் ஆகிய யாவும், மெய்தூலின் பழி - உண் தூலாகிய வேதாகமங் றின் பழியே செய்யப்பட்ட பழி தூலாகும் அங் றே தாதங்கம் புடையாம்-ஆகமங், க்களும் வேதங், க் ளு் சார்புதூ ம் சி றாகமம் ஒழியச் சொல்லு இது சுருதி ஒன்று இல்லை - சி றாகமம் ளிற் கூறிய நிறையன்றிப் புதிதாக ஒரு பொருளை எடுத்துவைக்கும் ஒரு தூல் வேறில்லை, சொல்லுவார் தமக்கு அறையோ சொல்லொனாதே உண் டென்று டெ ல் லாருக்கு உத்தரமுஞ் சொல்ல இயலாது.

குறிப்பு. 1. அருமறையா மமுதனூலனைத்து முறைக்கையினால்: தே தா கமங், த் தால் அப்பொருள் றின் இயல்புகளையும் கூறுதலினால், முதனூல் எனப்படும். வேதம் - இருக்கு யசர் சாமம் அதர்வணம் என நான்கு, ஆக மம் இருபத்தெட்டு. அவை காமிகம், யோ-ஜம், சித்தியம் காரணம் அசி தம், தீப்தம் சூக்குமம் ச ச்சிரம், அஞ்சமான், சுப்பிரபேதம் விசயம் நீச்ச ராசம் சு ராயப்பு ம் ஆக்கினேயம், வீரம், டௌரவம், மகுடம், வீம லம், சந்திரஞானம், முகவீம்பம் புரோந்தீதம். இலளிதம், சித்தம், சந்தா னம், சர்வோத்தம் பாரமேசுவரம், கிரணம், வாதுனம் என்பன. இவை சதாசிவமூர்த்தியின் ஐத்து திருமு க்காரினின்றும் தோற்றிச் சுத்த வித்தியா தத்துவத்திலிருந்து சதாசி னால் அந்தருக்கும், அ ரால் ஸ்ரீ ண்டருக்கும் அவரால் தேவர்களுக்கும், அவர்களால் முனிவர்களுக்கும் அவர் ளா் மறு டருக்கும், மதுரால் மதுடருக்குமா உபதேசக்கிரமத்திற் உலகிற் பரம்பு னனவாம்.

இ ற்றுந், ராமிகம் முதல் ஐத்தம் சத்தியோசாதமு த்தினின்றும் டௌசிகவிருடியின்பொருட்டிம், தீப்தம்முதல் ஐத்தம் ராமதே றமு த்தி னின்றும் ராசிபவிருடியின்பொருட்டிம், விசயம்முதல் ஐத்தம் அகோரமு -த்தினின்றும் பாரத்து ராசவிருடியின்பொருட்டிம் இரௌரம் முதல் ஐத் தம் தம்புருட முகத்தினின்றும் கௌதமவிருடியின்பொருட்டிம், புரோந்தீ தம் முதல் எட்டிம் ஈசானமு -த்தினின்றும் அகத்தியவிருடியின்பொருட்டிம் தோன்றின என்ப. இவ்வ ித்து வகை ளின்வண்ணம் முறையே அ ரா ர்க் குத்தினை ியும்செய்யப்பட்ட து. இவற்றிற் கத்தேவகை ள் முறையே சிவமூர் த்தி, ஈசுரன், ஈசானன் ிரமமூர்த்தி, நடேசமூர்த்திகளாம். இவ்விருடி ள் கோத்திரங்கள் முறையே பி டோசரம், சிகாகோசரம், சோதிகோசரம், சாவத்திரிகோசரம் வியோமகோசரம் எனப்படும்.

மேலும் இவற்றுள் முதற்பத்தும் வீஞ்ஞானகலரு' பரமசிவனது அருத் கிரகத் தப்பெற்ற ிரணவர் முதலிய பத்துச்சிவன்களுக்கும் அருளிச்செய்

யப்பட்டு யா' சி பேதமே வும் எனைய பதிடு ட்டும் இவ்வாறு பரம சி என்பாலுபதேசம் பெற்ற அநாதிருத்திரர் முதலிய பதிடு ட்டு ருத்திரர் னுக்கும் அருளிச்செய்யப்பட்ட மயால் உருத்திரபேதம் எனவு' சொல் ப்படு'. இச்சி ரா ம் ன் சித்தாந்த' வும் மாந்திர' வும்: தந்திரம் எனவும் பெயர் பெறும்.

மேலு' இ ா ஞானபாதம், யோ பாதம், கிரியாபாதம் சரியாபாதம் த் த'னித்தனி நான்கு பாதங்களுடையன ாயிருக்கு'.

இ ிம்முள் ஞானடாத்தலை. பரமசிவனுடைய சொருபமும் விஞ்ஞா ர், பிரளயா ர், சகூர் என்னும் ஆன்மக் ளின் சொருபமும், ஆ ா' ாமியம், ாயேய', ிந்த' திரோதானசத்தி எனும் பா' ளி' சொருபமும் சத்தியின் சொருபமும், சி ிதத்த ிமுதற் பிரு திவித்த ிமீரூய முப்பத்தாறு தத்து ி' ளதுற்பத்தியு', இ ி ஆ' மாக் ள் போ' ம்புசித்தற்குக் ருவியாமுறையும், பு ிண' ள் புலவே சர் சொரு பமும், பு ிண' ளின் யோ னைப்பிர ாண' ளும் அதமப்பிரளயம் மத்திய ப்பிரளயம் ம ாப்பிரளயக் ளின் சொருபமும் அ' தப்பிரளயக் ளின் பின் ர்ச் சிருட்டியாமு ற மயு', பா பத்' ம ாவிரதம் ாபா' ம் முதலிய மதக் ளின் சொருபமும் கூறப்படு'.

ஃ பாதத்தலை. இந்த முப்பத்தாறு தத்து ி' களு' தத்துவேச ரு' ஆன்மாவும், பரமசி ினும், சத்தியும், ச த்திற்ருக் ாரணடாகிய ா ய மகாமாயை ளைக்காணு' ில்ல மயு' அணிமாதி சித்தி ளுண்டா மு றமையும், இயம' ியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியா ாரம் தியா தாரணை சமாதிகளாகிய அட்டா' ியல்பும், மூலாதாரம் ாதிட்டா னம் ணிபூர' அ ா தம் விசத்தி ஆ'கினை ஆகிய ஆறுதாரக் ளின் மு ற மயு' கூறப்படு'.

கி ாபாதத்தலை. ிந்திர' ளினுத்தாரணம் சந்தியா ிந்தனம் பூ ச செப' ஓய' ளும் சுய வச்சேட ிரு ா ஆராரியாப்டே' ளும் த்தி முத்தி ளுக்குபாயமாகிய தீக் ா யுங்கூறப்படு'.

ி ாட தத்தலை. பிராயச்சித்தவீதியு' பவீத்திரவீதியு' சி ிலி' வ' ினமும் உமாமகே ா முதலிய வியத்தாவ்வியத்த விலி' ி' ளினி' ணமும், ிந்திமுதலிய ணநாதரி' ணமும் செபமாலை யோ பட்ட' தண்ட' மண்ட' ம் முதலிய ிற்றினி' ணமும் அந்தியேட்டிவீதியு' சிராத்தவீதியு'க் கூறப்படு'.

மேலு' சி ிபெருமானு'க்குத் திரு டி னெனப்படு' ாமியத்திற்கு மூ' றும் ணைக்கால் ளாகும் யோ ஜத்துக்கு ிந்து' திரு டிவிரல் ளாகும் சிந்தியத்துக்கு ஆறும் ணெ' டக் ால்களாகு' ாரணத்து'க்கு

எழு, முழ்தாள் ளாகும் அசித்தத்துக்கு ாக்கும் தொ ட ளாகு திப்
தத்துக்கு ஒன்பது குய்யத்தா ாகு குக்குமத்துக்கு ஒ றும் கடித்
தா மாகு ச ச்சிரத்துக்குப் பத்தி முது ாகு அஞ்சமானுக்குப் பன்
னிர ிடு, கொப்பூழாரு, சுப்பாபேதத்துக்கு ஒ றும் உதா ாகு
விசயத்துக்கு எட்டும் நாசியாகும் நிச்சாசத்துக்கு எட்டும் முலை ளா
கு ாயப்படுத்துக்கு மூன்று ண்களாகும் ஆகினேயத்துக்கு ஒ
றும், முத்தாக்கும் வர்த்துக்குப் பதி மூன்றும், செவிக ாகு இரொ
த்துக்கு ஆறும் திருமுடியாகும் மகுடத்துக்கு இரண்டும், ச ளாகு வீ
த்துக்குப் பதினாறு மார்பாகு திரளுனத்துக்குப் பதினான்கும்,
திருமு மாகும் மு வ்பத்துக்குப் பதினைந்து திருநா ாடும் புரோற்
கித்தத்துக்குப் பதினாறு கபோ ளாகும் இ ளித்தத்துக்கு மூன்றும்
திருநெற்றியாகிய சித்தத்துக்கு நாகும், கு ட மாகிய சந்தா த்துக்கு
எழும் உபவீதமாகும் சுருவோத்தத்துக்கு ஐந்தும், ஆரமாகிய பாரமே ரத்
துக்கு ஏழும் இரத்திலபாண ளாகும் கிரணத்துக்கு ஒன்பது, திருப்பரி
ட்டமாகிய ாதுளத்துக்குப் ப ரிரண்டும் ஆ உபா ம் ள் இருதூற்
றேழு கூறப்படும், மேலே ச ட்டியவாறு சி ாகம் ள் பரமசி னுக்கு அ
உபாந் ள் ளா அ ய உபாசமந் ளுள் லோத்தா த் திருமேற்புச்சா
ற் றய டெ லாம் பரிமளத்திரவிய சளு புஷ்பமமா ச் ச சித்தாந்
த் தநே த்தியமு ாகப் பொருத்திய மு றயில் ஆ ன் ானடி கீழ்
அட கு மாறு ான்க.

மேலு ஆ மங்களின் சார்புதூல் ளா , தத்து ப்பிர ாசி தத்து
சங்கிர ம் தத்து த்திரய நிர்ணய போ ாரின மோ ாரி
நாதகாரினை பரமோ ாரி இரத்தி த்திரய எ ன் னு ட்டி
கூறப்படும்.

2. அளப்பரிதாமப்பொருளையா ருளா னு ள் தரு ள் ள் தோ
ம் ளின் உண் மப்பொருள்களை ணரும் ஆற்றலி ாதார் அப்பொ
ருள ளைத் தத்த அறிவிற் ட்டி ாறு விபரீதா க் ருதி ாடு
உலோ ாயதம் பிட ஆரு த் தரு மீமாஞ் சாங்கியம் பாஞ்
சராத்திரம் பாதஞ்ச முதலிய தூல் ளைச் செய்த ற். இந்நூ ள் அப
கு ாரா உயிர்கள் தத்ம் மத்து டே ற்ப ணர்ந்து றோபா மு ற
யிடு உண்மைப்பொருளை உ ர்தற்பொருட்டுச் டெ ய்யப்பட்ட ாதா
அ ிர் அ ிகன் செய்தது முதல் னது அருளா டே யா பது. இந்நூ
ள் பூரு ப் தூல் ள் எனப்படும்.

3. மிருதி புரா ன் ளை ள் மற்றுமெல் ாமெய்நூலி ிழி: டோ
ளி உ மப்பொருளை உணர்ந்தபெரியோர் அப்பொருளை உ த்
த ற் தெளி ா வின்கும் பொருட்டு டே றெடுத்து இனிது வி ிகச் செய்த
தூ ள் மிருதி புராணம், ளைகளும் உபா ள் முதலியனவுமாம்

இவை வேதாகமம் மீன் ஸ்திரீயே செய்யப்பட்ட மயால் ஸ்திரீதால் எனப்படும்.

மிருதி-தரும ரத்திரம். (செ. ௧3. கு. 2. பார்).

புராணம். (செ. ௧3. கு. 1. பார்).

லைகள். (செ. 63. கு. 5. பார்).

உபாகமங்கள் இருதூற்றேழு. (மேல்குறிப்பு. 1. பார்).

4. அங்கம் - ஆகமாங்கம். அ வ ராருடம் தக்ணம், ஈமம், பூகம் என நான்காம். இவைநான்கும் தற்புருடம், அகோரம், ஈமம், சத்தியோசாதம் என்னும் கீழுள்ள நான்கு முகம் ளாற் பரமசின் அனுக்கிரகஞ்செய்யப்பெற்று அந்தப்பெயர்கொண்ட விஞ்ஞானகர் நால் ஈராத் செய்யப்பட்டன. இ ிற்றுள், காருடத்திரத்தில் தற்புருடமே பிரமரூபமாகத்தியானஞ் செய்து பூசிக்கற்பாற்று எனக் கூறப்படும். இந்த தூலில் எவ்வகைப்பட்ட பிணியுங் கண் கூடா த்தீர்க்கும் மந்திரங்களும் மருத்துகளுங் கூறப்படும். தக்கிணத்திரத்தில் அகோரமே பிரமரூபமாகத்தியானஞ்செய்து பூசிக்கற்பாற்று என்றும், யோ த் த அனுட்டித்துப் பரமசினைக்காண வேண்டும் என்று கூறப்படும். பகைவரை டெல்லுதற்கு மந்திரங்களுங் இதனுங் கூறப்படும். ஈமத்திரத்தில், ஈமதேமே பிரமரூபமாகத்தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும். இதனுள் இரச நாதம் முதலியனவுங் கூறப்படும். பூகத்திரத்தில், சத்தியோசாதமே பிரமரூபமாகத்தியானித்துப் பூசிக்கற்பாற்று என்று கூறப்படும். பூகப்பிரேதபிசாசனா ட்டும் மந்திரங் ளுங் மருத்துகளும் இதனுட் கூறப்படும்.

௧. வேடாங்கம் - சந்தசு, கற்பகுத்திரம், சித் த வியாகரணம் நிருத்தம், சோதிடம் என்னும் ஆறுமாம். இவைவேதத்தையறிந்தோதற்கு இன்றிய மயாதன நாதலின் இவ் ஈறு கூறப்பட்டன.

சந்தசு - ஆரிய யாப்பிலக் ணம் கூறும்தூல், கற்பகுத்திரம்-யாகம் முதலியன செய்யுங் கிரமங் கூறும்தூல். சித் (சிட்சை) - வேதோச்சாரணத்திற்கு ின்னத்திற் றேன்றுஞ் சுரத்தையும் மாத்திரா பேதத்தையுங் விளங்கச்சொல்லும் தூல். வியா-ரணம் - இலக் ணதூல். நிருத்தம் - டேதத்தில் ிருஞ் சொற் ளிலுள்ள தோன்றல்முதலிய விகாரங் ளையும் பகுதி விசுதி முதலியவைகளையும் காட்டிப் பொருள்குறிப்பதமுடிபு ளை விளக்கும் தூல். சோதிடம் - லெளகிக ிதிக கன்மங்களுக்கு டபயோ மாகிய துடி இம் முதலிய காலவிசேடங்களை இதற்கிது டென்றறுதியிட்டு விதிக்கும் தூல்.

சுருதி - தூல், பிரமாணமாக யாண்டும் எஞ்ஞான்றும் டொள்ளத் தக்க தூல் என்பது. இது காணல் சுருத் உ ர ன்னுங் பிராண்க ளுங் உரை எயப்பத் தாம். (செ. 19. பார்).

டெய்ரிப்ட. வேதா மங்கள் முதலாலாகும். மிருதி. புராணம், உபநிசம் முதலிபல வழிதாலாகும். ஆகமங்கள், வேதாந்தங்கள் சார்புதாலாகும். எனைய தூலங்கள் பூருபக் தூல்களாகும்.

(d) சிவாகமம் வேதாந்தசித்தாந்தமாகும்.

7. வேததூல் சைவதூல் வென்றிரண்டே தூல்கள்

வேததூலுக்கு தூலவேற்றின் விரிந்த தூல்கள்

ஆதிதூலநாதியம் லன்றருதூலிரண்டு

மாரணதூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு தூலாம்

நீதியினு லுலகர்க்குஞ் சத்திவிபாதர்க்கு

நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெளிபொருள்வேதாந்தத்

தீதில்பொருள் கொண்டிரைக்கு தூல்சைவம் பிறதூ

நிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்.

(இ-ள்.) வேததூல் சிவதூல் என்று தூல்கள் இரண்டே - வேதம் சிவாகமம் என்று தூல் ள் இரண்டேயாம், வேதம் உரைக்கும் தூல் இம்மறின் விரிந்ததூல்கள் - வேதம் உட்கொண்டதூல்கள் தூல் ள் இவை இரண்டினின்றும் விரிந்த தூல்களாம், அநாதி அலன் தருதூல் இரண்டும் ஆதிதூல் அநாதிமுத்த சிவானுதே தரப்பட்ட வேதமம் ள் இரண்டும் முதலூல் ளாம். அவ் வாரியினும் ஆரணதூல் பொது சைவம் அரும் சிறப்பு தூலாம் - வேதம் பொதுதூலாகும் ஆம் அரியசிறப்புதூலாகும். இதிலுள்ள உலர்ச்சும சத்திவிபாதர்க்கும் நிகழ்த்தியது இம்முறையே உலர்ச்சும கத்தர்க்கும் சத்திவிபாதமுடையோருக்குமாச் செய்யப்பட்ட, நீண்மறையின் ஒழிபொருள் விரிந்த வேதத்திற் கூறுதொழிந்தபொருளையு, வேதாந்தத்திது இல் பொருள் வேதமுடிபாடிய உபநிதத்திச் சாரமாயுள்ள குற்றற்ற பொருள் ளையும், கொண்டு வேதமுத்துக்கொண்டு, உலர்ச்சும தூல் சிவ இனிது விளக்கும் தூல் சிவாகமம் ஆதாரம் பிறதூல் திழ்பூர் இவ் வாகமத்துக்கு மாறாக வேத வேதாந்தப்பொருளைச் சொல்லு எனையதூல் ளென்ற விலங்குன்ற பூருபத் தூல்கள், சிவாகமம் சித்தாந்தாந்த ஆகு சிவாகமம் சித்தாந்ததூல்களாம்.

நிப்பு. 1. வேததூல் தூலென்றிரண்டேதூல் ள்: வேதம் சிவாகமம் இரண்டு சமயதூலாம். எனையதூல் ளென்றாம் இம்மறின் மிதிதூல் சார்புதூல் பூருபத் தூல் ள் னப்பட்டு இம்மறன் அடக்குதலி, அவ் வாரியு கூறப்பட்டது.

2. ஆரணதூல்பொது சிவருஞ்சிறப்பு: வேதம் பொருள்படத் தோற்றுஞ் சூத்திரமும் ஆம் அதனை அவ்வாரியு கொட்டாது தெளித்துவர்க்கு பாடியமுடையது. வேதம் வரியன் முதலாக சைவ

மர் . ரு வுள்ள தேர் னை யெட் றம் ஆராதிக்கச் சொல்லுகையால் பொத. சி ராகம் சி னொரு னையே ஆரதிச் சொல்லுகையாற் சிறப்பு (சி க்). தேதமோடா மெய்யாமி த னால் ஒதும்பொதுவுஞ்சிறப்பு மெய்னு . அதனு ரயி டாடிவிர டந்தம் பேதமதென்னிற் பெரி யோர் பேதமே. (திரு .)

3. உ ர்க்குஞ் சத்திரிபாதர்கும்: லர் தேகாதுப்பிரபஞ்சப் பற்று டயோர், போ ராமி ன். சத்திரிபாதர் முத்திராமிகள் திரு றுள் பதியப்பெற்ற ிர். நாயி ர் என்னும் ஓகும். 'மார்' ர் டனோ ரதி வீடு அதலிப்ப ி' (செ. 4. பார்.)

4. கீண்ம நயினொழிபொருள்: தே த்திற்குறு று ண்டப் பொருட்கு இன்றிய மயாது தே டப்பட்டு னஞ்சிறி ற றாய பொருள் ன். (உ-ம்) தே த் தே றாதனை யச் சொல்லி றுஷ் முதற் பிர தி டயீரு வுள்ள தத்திர னையு உற்ச டம்முதற் தீர்த்த ஈருகவுள்ள தத்திர னையு சொ றதொழியும். இ டற்ற ஆகமன் ன் விரி றா ிகறு .

5. தேதாந்தத் தீதில்பொருள் தேதிரசெ ப்படு உபரிடத் னின் றா ராகிய மெய் டயா பொருள். 'சித்தாந்தத்துக்கு விரோதியாத தேதாந்தப் பொருள்' ர்பர் ஞா ப்பிர ரசர்.

பேழிப்பு. தே த் சி ற னதூல் ன் இர டா. ஏனை தூல் னெ றம் இ றிரண்டினின்று விரிந்த தூல் ளாம். தே றா ம்கர் முதனா ரயினும் தே த் பொதுதூலு சி றா ம் சிறப்புதூலு ிர். தே த் உ ருஞ் றா ித்திரிபாதர்கு ற அருளப்பட்ட . சி ற தே த்திற்குறுதொழித் பொருளையும் உபரிடத்தது மப்பொரு ளையும் இனிது வி குதவின் சித்தாந்த றாகு. இவ் றா ம் றுஞ் றாறு ட தே தேதாந்தப் பொருளைச் சொ லும் ஏனைய தூ னெ றா ப் பூரு ப் தூ றா .

() த்தாந்ததெ றியே திரு டிப்பேறளிப்பது.

. சித்தாந்தத் தேசிவன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்

செநநமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக

வைத்தாண்டு மலக் கழவி ஞான றரி

ட தேத்தானந் தம்பொழி து வரும்பிறப்பை யறுத்து முத்தாந்தப் பாகமலர்க் கீழ்வைப்ப னென்று

மொழிந்திடவு முல ரெல்லா மூர்க்க ராகிப்

பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்

பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்ன பிராந்தி.

(இ-ள்.) த்தாந்தத்த - மேற்கூறிய சிவாதிபதியிலே, சின்னத்தினுட் டீர்ந்து - சிவபெருமான் குருடியாய் முந்தருளிட்புரு ஆன்மாக்களுக்குத் தது திருநோ மாகிய தீக் கசெய்து, இச்செய்தம் ஒன்றிலே சின்னமுத்தரா த்து இப்பிறப்பிற்குணே சின்னமுத்தரா க் கசெய்து, ஆண்டு - தடுத்தாட்டுண்டு, மம் கழுவி மும் ம அழுக்கை நீக்கி, ஞா வாரியமடுத்து ஞானசாரத்தினை மூழ்கு செய்து. ஆனந்த பொழிந்து - சிவானந்தம் மேலிடச்செய்து, ஞாபிறப்பை அறுத்து - மேல்வரும் பிறவியை ஒழித்து, முத்தார்த்தப் பாதமர்க்கீழ் ப்பன் என்று பொழிந்திடவு - முத்திமுடிபாகிய திருடிக் கீழ் வைப்பன் என்று சொல்லியிரு வும், உ ர் எல்லாம் மூர்க் ர் ஆகி - உல த்தாமனை ஞா இதனை அறியமாட்டாத அறிவிலி ளாய், பித்தாந்தப்பெரும் பிதற்றுப்பிதற்றி - பித்தமுடிபாகிய பெரிய மயக்க ளாந்தனைப் பேசி பாப்பெரு குழியில் வீழ்ந்திட ளர் - பிறப்பாகிய பெரிய குழியில் வீழ் ளர் இது பிராந்தி - இது என் மயக் .

குறிப்பு - 1. திருக் டக் டீர்ந்து ... பாதமலர்கீழ் ப்பன்: ஞானசாரியாத திருநோக் த்தாற் ன்மமலமும், பானை ளா பாம மு பரிசுத்தால் ஆனவமலமும் நீங்கு. இவ்வ மம் மக் நீக்கே. ஆ மாதிரு றுளில் மூழ்கி அவ்வருளேதானுப் பேராணந்தத் தப் பெற்றுத் தே நீக்கத்தில் சித்தோடு இரண்டறக் க்ந்து திருடியாகிய பாமுத்தியை அ டயும். முத்தியத் முத்தாந்த் ளர் இயிற்று. பித்தாந்தம் - பித்தமுடிபு பெரும்பித்து.

2. சின்னமுத்தர் - தனு ராதி னோடு கூடியு் கூடா க் று நேயத் தழுந்தினோர். (ஒழிவி. 33௦.)

3. பாப்பெருக்குழி பிறவியாகியபேரிடர்க்குழி. ப்பு டீர்ந்து தலைக்கு றந்து பமென நின்று நீட்டல் ளாரம்பெற்றுப் பாமென்றபது. பித்தாற்பிதற்று தாயபா த்துக் ளான பெருக்கொடுகரகில் என் ளா ளர் சி ஞானமுனி ளர்.

4. பிராந்தி முந்தி மயக் . சித்தாந்தத்திறனையறியாத உலர் யா ளாயு ரே கியிவ் ளாறு கூறியிருப்பவும் சித்தாந்த நெறியிற் பிறந்தும் பிறபு டீர் ளில் ய் கிச் செ றுழல் ளார் பிராந்தி ய் யாதெக் களா. அ ளரகோ கியே புற்றில் ளாழரவு மஞ்சே பொய்யர் த் மெய்யுமஞ்சே கறு றவ ர் சடை மெ ன்ணல ன்ணுந்ற பாத ன்ணி மற்று ளார் தெய் ந்தன்னை யுண்டே நினைத்தெ பெ ளாற் ற்றி ளாத ளரக் ண்டா ம்நா மஞ்சமாறே ளனத் திருநாச த்து அ மந்ததா னவுணர்ந்து, அ ளோர் த ம்குள்ள தத் தெளிந்தறிந்தரு பவியாது பிறர் பொருளை டீர்கிப் பெறவிரும்பிய கய ளரே ளஞ்சி வி கப்படு ளர் ளன்பது ளாண் .

பொழிப்பு. முதல்கூறப்பட்டு ஆன்மாத்மாவை ஒரு பிரவியிற்றானே திருநோம் முதலிய சிவசெய்துமும்மகிளாநீக்கி அருள்படிநாக்கிப் பேரானந்த அனுபவிச்சுச் செய்து சிவமுத்தராநாழ்வித்துத் தேசநீகத்திடுபாமுத்தியாகிய திருவடிக்கீழ் வைப்பன் என்று சித்தாந்தநாசொல்லியருள்வு உத்தரார் இதை அறியாது பிதற்றுதுன்னமயக்கம்.

(f) சிவனை மமந்திமுத்தியளிப்பான்.

இறைவனு வான்ஞானமெல்லா மெல்லா
முதன்மையனுக் கிரகமெல்லா மியல்புநா யானியம்பு
மறைகளா கமங்களினு னறிவெல்லாந் தோற்று
மாபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கும்
முறைமையினு லீன்பத்துன் பங்கெடுத்த லானே
முதன்மையெலா மறிந்துமுய கிரண்டு போகத்
திறமதனால் வினை யுக்குஞ் செய்தி யானே
சேருமனுக் கிரகமெலாந் ாணுதுநாஞ் சிவந்தே.

(இன்.) இத்தான்ஆர் முழுமுதற் டவுள் எப்படிப்
ராஜா ராமுத் ம ராஅநுக்ர முற்றறிவு முடி
பற்ற பேருள் என்னும் இன்னனை இயல்பு உடான்
பாபே உடயனாதலே டும் சிந்தே சினுக்கே இயல்பு
றன் ஆளினு அனா ருளி. தேசநாமப் பெருமயி
னா அறிவு தோற்று முற்றறிவு ரப்படு—மாபின் வழி
ருநோர்கு ாராதோர்கு அநேதா மின் ழியே ஒழுகு
நோர்கு ஒழுநோர்கு, முறமயினு இத்துப்பம் டுத்
தே அநா ஓழு முறப்படி இப்பத்தயு துப்பத்தயும்
டுத்த பற்றி ராமுத் ர அறிந்து முடிவாற்றலு
ட ர அறிய்கிடத்த முய்கு இரண்டுபோத்திறமதனால் வினை
ய்குஞ் செய்தியானே அவ் ாறபொருந்திய இன்பத்துப் ாகிய
இரு அதப ளா அறிற்றிகுக் ாணமாகிய இருவினைப்பந்தத் த
நீக்கும் ஏதுவினை சேருள் ராஅநுக்ரகமும் ாணுதுநி நிறத்த
பேருளு டமயுநா ாகிடத்தது ஆயாசி தே முழுமுத
டெப்பட்டு முத்தியளிப்பவனுர்.

நிப்பு. 1. ா, தது செய்யுண டபற்றி முன்பி முற
றியு டிப்பட்டுள்ளது.

2. இயல்பு டயா: இயல்பானே டொருந்திய. எ மேற்
கறிய குணங்கள் பதியின் தடத்த இலக் ணமாம் எ, (கு. 1. அதி. 2.)

3. இறனாஇய்யுடையா... சிந்தேஅறிவொ
ர் தோற்று.....முதம் மயெர் நா அறித்து.....அதுகா
ெர் நா னனுதம் எ டே சி டே இறனாத் துணிபு
எ பது.

பொழிப்பு. பரமசின் அருளிய தேதாமக்ளி பெருமயா
அர் முற்றறிவுடையன் பதம் அவ் தேதாம்கின் ழி ஒழுரு
தோர்கு ஒழுதோர்கு முறை ப்படி இன்பத் தயும் து பத் தயு
ொடுத்தலினு முடிவ ஈற்றலுடையன் பதம், அவ்வி பத்துப்
னை து ரச்செய்து வினைய ஒழித், வாற் பாராளுடயன் எ பது
பெறப்படுதலின் அ டே முழுமுதந் டவுளாய் முத்தியளிப்பன.

2. சைவசாதனை முத்திப டின. (210-215)

(அ) சாதனை ரி ப யும் பயனு.

7. சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்திர மார்க்கந்

தா, மார்க் கம்மென்றுஞ் சங்கரணை யடையும்

நன்மார்க்க நாவைதா ஞான யோக

ற்கிரியா சரியையென நவிறுவதுஞ் செய்வர்

சன்மார்க்க முத்தி ள்சா லோக்கியசா மீப்பிய

சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமாம்

முன்மார்க்க ஞானத்தா லெய்து முத்தி

முடிவென்பர் மூன்றினுக்கு முத்திப, மென்பர்.

(இ-ள்.) சக்ரணையுடைய மார்க்கம் பெருக து திருபடி
னைச் சேர்த்தற்குரிய நல் கேறின, சன்மார்க்கம் மார்க்கம் சற்புத்திர
மார்க்கம் தாதமார்க்கம் என்றும் நாலு - சன்மார்க்கம் என்றும் சாரூப்
பியும் சற்புத்திர மார்க்கம் என்றும் தாதமார்க்கம் என்று நான்கு ப
படு, அ தா ஞான யோக நற் றிரிய சரிய எ விறறுதது
செய்வர் அஃற் றயே ஞான பாதம் யோ பாதம், கிரியாபாதம் ரியா
பாதம் னுஞ் சொல்லுவர். நன்மார்க்கமுத்தி ள் தாதார்க்க முத
லியந் டெ றி ட்குரிய முத்தி ள் ச லோக்கிய சாமீப்பிய சாரூப்பி
சாயுச்சிய என்று துர்விதமாம் - மு றயே சி சாரோ சாமபாரூப
சாயுச்சியம் என நான்கு படைப்பும், முன்மார்க்க ஞானத்தா ய்து
முத்தி - இவற்றுள் முதம் யான ஞானபாதத்தா அ டயும் சி ச யுச்
சிய முத்தி ய. முடிவுஎன்பர் - பரமுத்திஎனக் கூறுவர், மூன்றினுக்கு
முத்திபத் தன்பர் - எனைய மூன்றினுக்குமுரிய முத்தி ய அபரமுத்தி
என்று கூறுவர்.

குறிப்பு. 1. சன்மார்க்கம் மார்க்கம்.....சக்ரணைய டயும் நன்
மார்க்கம் நாலு: பரமுத்தியடைதற்குரிய டேர் ழி ஞானமார்க்கமாதலால்

அது சன்மார் ம் எனப்பட்டது. த்தியநெறியென்பதற்குப், பரியாயமாச் சொன்னது ச்மார் மெம் பர் சி ர் கிரயோகியர், சத் தல்ல, உசித், நிச்சயானம் மார்க்கம் - நெறி, சன்மனை அடையுநன்மார்க் மெம் தமையானும், மேல் - மார்க்கம், சம்புத்திரமார்க்கம், தாதமார் ம் எ அடத்து நிற்குமுரிமை பற்றிக் கூறின மயானும், சன்மார் மென்பதற்குப், பிரிப்பற்றுடனாய் அத்துவிதநிலையிற் தலைவிதலையைய அயுமாறு போன்று ஆம்பாதினைய அடையும் மார் ம் என்ற சிறப்பாம். என்னே? ஞானமார் க் த்தின் பயனாகிய ஒற்று இரண்டற்று ஒன்றிர் மெற்று நிற்கும் ததாத்துவிதப்பேரின்பமுத்தியநுபயம் தலைவந்தலைவியரிபல் ப ஒத்திருத்தலினொன்க. (செ. 253. கு. 4. பார்.) மே 274-ல் செய்யுளில் 'பி' மார் க் ச்சி னுடனும்பெற்றி' எனக்கூறியதும் ரோ குக. ம் - டனாய, பிரிவற்ற; மார் ம் நெறி (தல்ல - சித். மொழி. பக் 934.) அர் ாறே யோ த்தி பயனாகிய சாரூபத் தோழன் தோழனையடைந்து நிற்குமுரி மபற்றிய இயல்பினையும், கிரியையின் பயனாகிய சாமீபம் பைந் தர் பெற்றோ ர அடைந்து நிற்குமுரிமை பற்றிய இயல்பினையும் சரியையின் பயனாகிய சாலோகம் பணியாளர் பணிகொள்முதல் ா அடைந்து நிற்குமுரிமைபற்றிய இயல்பினையும் ஒத்திருத்தலின் அவையுன்று சகமார் க் சம்புத்திரமார்க்கம், தாதமார்க்கம் எனப்பட்டன. "சாலோ ம் மு, விய மூன்று ாரி மவிசேடம்பற்றி முறையே தொண்டர் முதலியோரியல் ப ஒத்தலின் இம் த அடதற்கு நெறியாய சரிய முதலிய, மூன்றும் தா, மார் க்கம் புத்திர மார் க்கம் ச மார் க்மெ ப்பெ ார்பெற்றனர் ன்றும் சரியையின் ஞானமுதல் யோ த்தின் ஞானமீறாய ஞானவிசேடக் கட்டுப்பயனெனப்படும் சாயுச்சிய' ஒத்த வடிவினராய் வாழ்கன் ாத்தி ரயேயன்றி அவ் ப்பு ன பதி ளான் அதிட்டிக்கப்பட்டு அவ் ாதி ாறல் னை அவ் ார்போலே செய்துகொண்டு ாழ் தென்றுணர்க" ன்பர் மாபாடிய ாரர் (சி. ஞா - பா. 361. பக்.). முடிவாகிய ஞானத்தின் ஞானாகிய நிட் டயி' பய' திரு ாடிப்பேராகும் வீட்டின்பமெ பது (செ. 275 - 20. பார்.) இ'மு நயில் நான்கு மார்க்கம். வினதி ன் னையுந் தயிமுல்கி ாழுதிக் ாட்டியுள்ளார் சி ற் ஞானச்செல் ாராகிய மாணிக்கர் சுந்தரர், ச'பந்தர், அப்பர் என்னுஞ் சமயகுர ப் பெருந்த கயாளர் என்ப. இத' விரிவு நால் ார் நான் னி ாலையிற்கா' . ச மார் ம் - தோழநெறி, ச - கூட' தாதமார்க். ம் - தாசநெறி தாத அடி ம, இம்மார் க் ன் ா' கும் ஒன்றுக்கொ' று சாதனமாய்ச் சோபா னமாயிருத்தலின் சன்மனையடையுநன்மார்க் ம் என்றார் 'விரும்புஞ்சரியை முடிந் மெஞ்ஞானநான்கும், அரும்புமலர் காய் னிபோ வ' ரோ' எ' றார் தாயுமான ாரும்.

2. ஞானயோ நற்கிரியாசரிய: சரிய எ ப்படு' தாதமார்க்க' புந், ாழில் ாத்திரையானே சி பெருமானுடைய உருவத்திருமேனிய

நோக்கிச் செய்யுள் ழிபாடாம். சிறியை வைப்படு சுப்புத்திரமார்க்கு புறத்தொழில் அகத்தொழில் மாத்தையே சி பெருமானுடைய ஒரு வருத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் ழிபாடாம். யோர் வைப்படு மார்ச்சு அத்தொழின் மாத்தையையே சி பெருமானுடைய ஒருத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யுள் ழிபாடாம். ஞா ம் வைப்படுச் மார்ச்சு புறத்தொழில் அத்தொழில் இரண்டிமின்றி அறிவுத்தொழி மாத்திரையானே ஞாவம் அருபுருள் அருள் என்னும் முத்திரத்திருமேனிகடந்த அகண்டாகார நித்தவ்யாப சச்சிதா ந்தப்பிழிப்பய்நி தந்து நித்திரி பெருமானிடத்துச் செய்யும் ழிபாடாம்.

சரியமுதலியன உபாயச்சரிய உபாயச்சிரிய உபாயயோம் உபாயஞா ம எனவும், உண்மைச்சரியை உண்மச்சிரியை உபாயோ உமஞா மம் எனவும் இருவைப்படு. புசுழ்முதலிய ப்பயனை நோக்கிச் செய்யும் சி புண்ணியங்கள் உபாயச்சரியமுதலியனாம். பத்திராமாச்செய்யுஞ் சி புண்ணியன் உண்மச்சரியமுதலியனாம். உபாயச்சரிய உண்மச்சிரியை இரண்டிச்சரியையிற்சரிய கிரியையோ ஞான கிரியையிற்சரியை கிரியையோக ஞா ம்யோ த்திற்சரிய கிரியை யோ ம் ஞானம். ஞானத்திற்சரிய கிரியையோ ஞா ம் என ஒரோகொ டு நஞ்ஞானம் முப்பத்திரண்டு வைப்படு.

சரியையிற்சரியமுதலியன: திருவேயி அகிட் மெழு முதலியன சரியையிற்சரியை. உமாமசேகரர் உபாயுடர் யா தம் முதலிய இருபத் தந்து மூர்த்தி ளில் ஒரு ரயாத் வ் டவு முதலிய ஆரண மூர்த்தி ளில் ஒரு ரயாத் பூசித்த ரியிற் கிரிய. ஆரணம் - பரிவாரம். நெஞ்சின் உருத்திர டவுளைத் தியா ள்செய்தல் சரியயில் யோம். இந்தத் தயனபா னையினு தப்பா லிசமு அனுபவ அறிவு சரியையில் ஞா ம்.

கிரியையிற்சரியமுதலியன: சி பூசுக்கு வே டப்படு உபரண னெல் ளாஞ் செய்து டோட் கிரியையிற்சரிய. பரம் - துணை ருவி. சி ராமம். ளிற் கூறிய ராதே பூதசுத்தி, மந்திரசுத்தி, திரவிய த்தி ஆன்சுத்தி இலிம் சுத்தி என்னும் ஐ வைகச்சுத்தி முன்னாச் சி லிங் டிவியிற்செய்யும் பூசனை சிரியையிற் கிரியை. அத்தே பூ ளும் தியா ன்னும் மூரதற்கும் மூவிடம் இருத்துக்கொண்டு செய்யப்படும் அத்திரிய கிரியையிற் யோம். மூவிடம் - இதயம் உத்தி புரு நடு இந்த அத்திரியாக உறைப்பின்கண்டு மும் அனுபவ உணர்வு கிரியயில் ஞான.

யே த்திற்சரியைமுதலியன: இயம் நியம் ஆன் பிராணயா ன்னும் நான்கு யோ த்திற்சரியை. பிரத்தியா ரமு தாரணையும் யோ த்திற்சிரிய. தியானம் யோ த்தில்யோகம். சமாதி யோ த்தி ஞான. இத்தயோம் சளம் ளிட்கள். னைப் பற்றி

ஞா த்திற்சரியை முதலிய : கேட்டல் முதலிய நா னுன் டே ட்
 ட் ஞானத்திற்சரி ய. சித்தித், ஞா த்திற்கிரி ய. தெளித் ஞா த்
 தியோ ட். டிட்டைகூட் ஞானத்தி ஞான (சி. போ. பா. 170.)
 சிவ டியா டும் சி லி, ப் பெருமானையும் மெய்ய் போடு வழிபடுத்
 ஞானத்திற் சரி ய எ றும். பூதசத், முதலிய ஐந்து சத்தியஞ் செய்து
 ழ்படுத் ஞா த்திற் றி ய எ றும். ய எ து னுஞ் றெ
 ற்று அருளேடு கூடி அருளேயாய் நிற்கம் ஞானத்தில்யோ
 று சி ட்த்தோடு அத்துவிதமாய் நிற்கும் நிலை ஞா த்தில் ஞா ம் என்
 று செ ல்வும்படு. பூதசத்தியாவது பிருதில்யாதிதத்து னைச் ட
 மெ க் ண்ட். திரு றுளா ி றி இங்ங ி ஆன் றா அறியாதென
 றா ட் ஆ த்தி. ண்டி டே ட்டெ ண்டெ லுயிர்த்த உற்ற எல் ற
 திரு றுள் என் றா ட் திர ியசுக்கி. பஞ் றா ி ரத் த்ச்சி முன்ன
 ணித்தல் த்திரசுக்கி. ஞா வியாபித்து நிற்கஞ் சி பெருமா இவ்விலி
 த்திலும் உள் றா ட் இலி த்தி (தபரா. ந 116.)

டெ ழிப்பட: சி னடி ிச்சேர்தற்குரிய நெறி ள் தாதமார் ிம் முத
 ர நா ழு னை ப்படு. ி ிசரி யகிரியை யோ ம் ஞானம்
 றஞ் சொ ி ப்படும். இ ிற்றி ி பய ி மு றயே சாஹோ ரமீப சாஸ்ப

சாயுச்சி முத்தி ளாம். முன்னைய மூ றும் பதமுத்தி ன் பின்னையது பா முத்தி ா.

(b) சரியாசாத்தனையி் இயல்பும் பயனும்.

7. , தாமதார்க் கஞ்சாற்றிற் சங்கரன் டன் கோ ிற்
நலமலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்குஞ் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூதார் மாலை கண்ணி
புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புதழ்த்து பாடித்
திதிற்று ன் னாக்கிட்டுத் திருந்த வனமுஞ்
செய்துதிரு வேடங்கண் ட லடியேன் செய்வ
தியாதுபணி யிரென்று பணித் தவர்தம் பணியு
மியற்றுவதிச் சரியைசெய்யோ ரீசனுல கிருப்பர்.

(இ ள்.) தாதமாரக் க் சாற்றில் மேற்கூறிய ா னுள்ளே தாத
ார் மாகிய சி ிசரி ய யச் சொல்லுமிடத்து, ர த்ேராயில்
த அ குஇட்டி சி பெருமானுடைய திரு்ேராயிலு் திரு. கிட்டி
இ குதிருமெழுக்குஞ்சாத்தி விளங்குகி்ற திருமெழுக் இட்டி
போது ளுட்ொய்து - பூக் ளுட்ொடுத்து, பூந்தார்மாலை ணிப புனி
தற்குச்ச மத்தி ரினுற் தார்மாலை ண்னிமுதலிய தொ டய் ா
ற்றையு் சி பெருமானுக்குச்சாத்துமாறு அ த்த பு த்துபாடி
அரு டய கீர்த்தியினை நயரா ாழ்த்தி தீது இ் திருவின்கு இட்டி
ற்றமற்ற பிர ா பொருத்திய வின்கு னையு் ஏற்றி, திருந்த ா மு்
யெய்து அழகி ாந்த ா ாளும் ாத்து, திருடே டி் டா் சி ின
டி ார் திருடே டத் தக் ானுமிடத்து அடியே் டெய்து ாதுபணி
யீர் ிறு பணிந்து அடியேன் டெய்யத்தக் குற்றே ா ாது அதனை
அருளவேண்டும் என்று ணங்கி, அ ாந்தம்பணியு் இயற்று ாது அ ார்
அருளிச்செய்யு் பணிவிடையும் செய் ாதாட், இச் சரி யசெய் ார் ா
உ கு இருப்பர் இச்சி ிசரி யயினை அனுட்டிப்போர் சி ிரோ த்திலிருப்
பர்.

நிப்பு. 1. அ கிட் : திரு்ேராயிலினுள்ளு் புறமு் அ த்த ா
கி பொருட் ளிரு. ாது பெருக்குத்.

2. திருமெழுக்குச்சாத்த : திரு்ேராயிற்ற ர யச் த்த ா ப
வி் சாணி டெண்ணெமெழுகுத ப வின் ாணி டெ டெழுகுத ா
பூதப்பிரேத பசாச தோஷங் ளும் அசத்த ாயு து ாற்ற முதலி
தோ ள்களு் ிக்கு ிதேயன்றித் த ர ா து ாந்து பரிசுத்த ாய்
இருப்போருக்கு ளோ ரமு் ட் மீ ரமு் ாத்துவித மு் தரு்
பது துணிபு.

3. போது ன்ொய்த : அதி ாலையி் முந்து ானாது ி முடித்
துப் பரிசுத்தனய் ாச்சிலுமிழ்தல் முதலிய அ சியின்றிச் சி த்தியா த்

தோடு வண்டு ன் னா முன் மலர்களை நம் படாதபடி செய்து
கூடயிலிட்டுத் திருக்கேயிலிற் கொடுத்த.

4. பூத்தார்மலை ண்ணிச மத்தல்: இண். கொட,
ண்ணி, பந்து. தண்டிற்சுட்டிமலை முதலிய பலவினையாய் பூமலைகளைத்
கொடுத்தல். கொட, தெற்றிமலை விசுமலை முதலிய என்பர் மறை
ஞானதேசிகர்.

5. புழந்துபாட: ஆரியே தங்கனாலுத் தமிழேத் தளாகியப்
னிருத்திருமுறையுப் பண்ணமயப் பத்திரசத்துடன் வலத்துக்கு
இடத்துக்குமேற்ற அ வுள்ளோடு ஆரந்தமேலிட்டுக் கண்கள் நீர்ததும்ப
வஞ்சகெஞ்ஞு மயிர் சிலிர்ப்பு செய்குமதந்து தக்கு ண்டோர்
கு டேட்டோர்க்கும் மெய்ய் பு கூடுமாறு எம்பிரான் புழப்பாடு
தல்.

6. தீதித் திருவிளக்கிடல்: பிலை முதலிய பசுவின் நெய்யினாலேனு
ன்மெய்முதலிய ந்ருவேலும் தாம வலையுநாலிழ சுத்தமா தூற்ற
பருத்தினாலிழ முதலிய கொடுத்திபமேற்றதல். தீபெனவே தசா
சாப்பிராணி முதலிய ந்தரிக்க கொடுத்தும் தூபமு அட
யதெ.

7. திருந்த ஞ்செய்த: கொட்டிப்பூ கொடிப்பூ நீர்ப்பூ நிலப்
பூ முதலிய நத்தரு னை உண்டாக்கல். நந்தவனம் கூறே தேநா
டாலயம் ட்டலும் அட்கினதெ.

திருடெட்டாபணிந்து அந்நம்பணியுமியற்றுது:
வீழ்தி, ருத்திரா, வலாயம் முதலிய சி டெடப் பொலிவுடையா
ர டா அ ர ன் கி அ ர்க்கு டெ டிய உதவிகர்குற்றே
ன்மெய்த். சி டெடத் த டாற்சினையே ண்டதப் பாவித்து
புழபட முறையகு டெ டி, டெடதாரி னது அ நிலையை யாராய்த்
அறித சரி யயாளர் டனாது எப்பது டெடத்துக்கேற்ப அமில்
ரவிடி அவ் டர்மேற்பொறுத்த பாரமாயிருப்பதனை உலகிற்பல்
யிலுமலும் நம்போலியர் ணைதலையிற் மத்த அசியமி னு என்பது
உர்மண் உர்த்து டெ டுத்த டெ னி ண்ணானை விழுந்து ண்கிய சேர
மா பெருமாள் நித்ததினு பிற திருத்தொண்டர் சரித்தர் டா.

9. இத்தச் சரியெறி ய அசற்கு இலக்கியமாய் ஒழுதி டா
டிய வுக் ரசாகு அப்பரு நிலைபெறு நெற ணுதியே கொஞ்சகீரா
நித்தலு பெரானுடையோயில்புக்குப் புர்தன்முன்ன கிட்டெழு
குமிட்டுப் பூமலைபுனைத்தேத்திப் புழந்துபாடித் தலை ராக்குபிட்டு
கூத்தாடிச்ச ராசெயபோற்றிபோற்றியெ னு அலைபுனல்சேர்கெஞ்
டெய்மாதீயென்றும் ஆளுரா எ டெ டெ அலுநி டெ வும்

“பெரும்புலர் ஈலை மூழ்கிப்பித்தர்”குப் பத்தராகி அரும்பொடுமர் ன்
 ரொட்டார் ததயுள்ளேடைத்து, விரும்புநல் விளக்குத்தபம் விதி
 யினுவிட லல்லார்க்குக், கருப்பினிற் றடிபோர் ஈர் டவூர்வீரட்டனரே
 எனவு “விளக்கினுறம்பெற்றவன்பெழுக்கினுற் பதிற்றியாகும் துள்கி
 ன் ற்தொடுத்தாற் றாயவிண்ணேறலாகு” னளக்கிட்டார்பேறு சொ
 வி மெய்க்கெறிஞானமாகும், அளப்பி கீதஞ்சொ ன்றாக் கடி டா ருளு
 ராதே” வு” ன ரேனுந்தாமா வி டாத்திட்டதிருந் றுஞ் சாத மு
 ண்டாலுங்கி, உராதேய ரா ர் ண்டபோது வுசு” தமுகைத்திறநினை
 த் கு ன் துநோ”கி, இ ிர்தே ரா ர்தே ர் ன் றுசொல்லி யிண்டாட்டா
 தொழிந்தீசன் றிறதே பேணிக் க ராதேதொழுமடியார் னெஞ்சினுள்ளே
 ிருப்பூர் டெறிய” ணனவாமே” எனவு கூறிய பு” துத்தருப்பது
 மற்றுத் திருமு தகரில் ிரு ணனவுநோ”கி ிர்த்து சாதித்துக்குக்

பொழிப்பு. சி ிசரி யயா து திரு” ராவில்அ கிட” டெ முகுத்
 பூயால்தொடுத்த”, சி பெருமானைப் பு ழ்த்துபாடல் தீயமிடுத்” த
 உ” பெண்ணுதல், சி னடியாருக்குப் பணிவிடைசெய்த” முதலியன.
 சரி ய அனு” டிப்போர் சாலோ பதத் த அ டர்.

(c). கிரியாசாதனையின் இயல்பும் பயனும்.

7 புத்திரமாரக் கம்புகலிற் புதியவிரைப் போது

புகையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண் டைந்து

சுத்திசெய்தா சனமூர்த்தி மூர்” தி மாறஞ்

சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த

பத்தியினு ளருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்

பரிவினெடு மெரியில்வரு காரியமும் பண்ணி

நித்தலுமிக் கிரியையினை யியற்று லோர்க்

ணின்மலன்ற னருகிருப்பர் நினையுங் ளாலே.

(இ-ள்.) புத்திரமார்க்கம் பு லின் புத்திரமார்” மாகிய சி கிரியாபா
 தத் தச் சொல்லுமிடத்து புதிய வி ரப்பே து பு ஒளி மஞ்சனம்
 அமுது முதல்கொ டு புதிய ஈசனையு டய மர் ன் துப் தீப் திரு
 மஞ்சனம் திரு முது முதலிய உப ர” னை அ மத்து” டொ” டு
 ஐ” துசுத்திசெய்த - பூதசுத்திமுதலிய பஞ்சசுத்தி ளுஞ் டெ ய்து ஆச
 மூர்த்தி மூர்த்திமாறா” ளோதியு” பாவித்த ஆ ாகித்து ஆச மிட்டு
 மூர்த்தி யு மு” தருளச்செய்த மூர்த்தி ானாகியபரஞ்சோதி யப் பா ினை
 செய்து ஆ ாகித்து, சுத்தபத்தியினு” அருச்சித்துப்பரவிப்போற்றி மெய்
 ய” போடு அருச்சினைசெய்த, துதித்து ழிபட்டு பரிவினெடு” ரியில்
 ிரு ாரியமு” ப” ணி - விரும்போடு அ” கினி ாரியமுஞ்செய்து முடிக்க

ர : சித்தலு இக்கிரியையினை இயற்றுநர் ந னோடோறு இக்கிரியைய அனுபவிப்போர்; சினைபுநால் ஆராயுமிடத்து, சிம் த் அருகிருப்பர் சி. து சமீபத்திலிருப்பதாகிய சாமீபபதத் த அடர்.

குறிப்பு. 1. ஐந்துசுத்தி பூதத்திதா சுத்தி திரவியசுத்தி மந்திரத்தி. இவ் சுத்தி ப ார். இம்முன் () பூதசுத்தியாது பிருதிவமுதல் ஆராய்முகிய பஞ்சபூ னையும் அவ் பூ னி ரிற் குணம் குறி தெய் டிவ னோடு தியானித்து அவ் பூ னுக்குரிய மந்திர னை அவ் டப்சங் னோடு மு றப்படி சேர உச்சரித்து ப் பூத னை விதிப்படி த்திசெய்தா (b) தானத்தியாது அஸ்திரந்திரக்ளினுே தாளத்திரயஞ்செய்து அக்கு நின்ற இ டபூத ற்றி, அந்திரமந்திரத்தா அக்கினி ண்ண கிய மதிலையும் டசந்திரத்தா அபூசுஞ் செய்து சுத்தி திரத்தான் மேலங்கிழுஞ் சுத்தி ளினி ற ாப்பாவித்துச் சிவ ித்துகுமு ண்ட மிட்டுப் பூமிதேவி யத் தியா னித்து, இருதய ந்திரத்தா அருச்சித்து அந்திரமந்திரத்தினுே திக்குப் பந்த ன்செய்தா (c) திரவ ித்தியாது அருக்கியமுதலிய பாத்திர னை அந்திரந்திரத்தாற் முவிவிந்தமிர்தாகிய நீ ர இருதய ந்திரத் தானி றத்துத் திரவிய ளிட்டுப் பஞ்சப்பிரம் முதலிய திர ாமு றப்படி பூசித்துச் சிதாந்திரத்தா பிம்திரித்துத் திக்குப்பந்த மு அரகு டனமுஞ் செய்து தேனுமுத்தி ரெடுத்து அருக்கி சுத் தாே தன்னையும் பூரபரணங் னையும் புரோகித்து டத்தால் அப் பியு ண்ணம், இரு. யத்தா அபிந்திரித்தலு டசத், ா அவகுண்டன மு, தேனுமுத்தி ரயா அமிர்தீ ர முஞ் செய்து, புஷ்பத்த் அருக்கி ரீரெடுத்துத் திருஞ்சனகுடத்தின்கணிட்டுத் தேனுமுத்தி ரெடுத்த ா. (d) திரசுத்தியாது தஞ்சனத்திற் சி ாச மும் மாற்பிற் றுமர்த்தியு ரியசித்துச் சந்தனதி கமிட்டு, மூத்தாற் ரகிே புப் பமிட்டு ஆ பூ செய்து பிர ாதியாவு நமோத்மாவு ந்திர னை உச்சரித்தா (e) இவ் சுத்தியாது, னாேதி யி விரித்த ிந்திரத்திே சடுத்தாச ற்பித்து இவ் த் த முந்தருளப் ப்ணி அந்த னானே தி யில் டத்து விதிப்படிபூசித்து ரி ாலிய ழித்து இவ் த் தயு ஆவு டயா ரயு அபிச் சாமானியார் கியத்தாலுஞ் சுத்தோதத்தாலு அபிஷே ன் செய்து த முதல் அருகிய சமீர மு றப்படி அபிஷே ன்செய்து, திருநொற்ற டசாத்திப் பீடத்திே முந் தருளப் ப்ணி ஓர்புஷ்பஞ்சாத்துதா (திருநாத. திருப்பெருந். 70 உ.ர.) ே ந்கிரி விரிவு 299- ெய்யுட்குறிப்பி ிக்ழ் ா.

ெறியு ாரார், முத ாதா ஆ் த்திகுறி அதுே ி பூதசுத்தி, அந்திரியா, சாதினெ னுமுற் றெகுதியா ள் பர்.

அத்தரியா - அத்துளா - ரவிலு நயஞ்சினைப்பூசுமெய்த். ரதி
கேரங்கூடல்.

2. ஆமூர்த்தி மூர்த்திமானஞ் றோதி யயும்பாவித்து இட்ட
பரார்த்தமாகிய இலி. க்ருக்கு முறையே சலாச ச் திராசனமாகிய ஆ
னங் ஞரித்தாம். ஆசனமிட்டு, மூர்த்தி ய முத்தருளசெய்து மூர்த்தி
மானாகிய பரஞ் றோதி யப் பனைசெய்து மெம் சிலோஹப் பனை
யில் அகத்தேபண்ணு துபோல் மூர்த்தியிற்செய்யும் முநயாடு
(செ. 299. கு. 3 பார்.)

3. ஆரகித்தல் - தாபனஞ் செய்தற்குத் தெய்வத்தைய மெய்த்.
இது சத்தி ராசாத ச் திரத்தாற் செய்யப்படுதது. எல்லாக் கிரியைகளுக்
குப் பொதுவான இருதய ந்திரத்தாலுஞ்செய்ய ம. (சை. சம. பொது.
525. 526.)

4. ரியில் ஒரு ரியி - அக்கினி ரரியம். அது நிவிர்த்திமுதலிய ஞ்
ராமயமா குண்டம் அமைத்து; அதிற் சத்திதத்துத்து வின்கு
ராகி ரா ராகி ரி னது ச்யோ பாவித்து ராகி ரியினது ர்ப்பத்
திடே ராகினியாகிய சிசு பதித்ததா ப் பாவித்து ர்ப்பாதா முத
லிய ச்ஸகார ள்செய்து சி ராக்கினி சனித்ததா வு சாத ர் ர ர
ண முதலிய கிரி ய னும் உபாய முஞ்செய்து பதினாறு யது பெற்று
வின்கு தா ப்பாவித்து அ்ரு டய இரு, ய லத்திற் சி ராச மூர்த்தி
மூ ளாற் சினை ஆ ர ஞ்செய்து ச உபசாரங்களுண்டு பூசித்து
இவ் வாறு சி ராகினியின் இருதயத்திற் சினை ழிபடுதா.

5. அருச்சினை - சிலித் த அல்காரம் தேதனம் தூபத் தீப்
கொடி கு ட ஆ ட்ட சாம ரகண்ணாடி முதலிய ர ளா ஆராதித்
தல்.

6. இக்கிரியாநெறியினை அதற்கிலக்ரியமாயொழுக்கி ரட்டி ஆளு
டய பிள்ளையாராம் சம்பந்தர் ந நமலிதருமனறொழு நகும ர்பு
மிகு னரொளி. நி நபுனல் றெனைநினை றெனியுத்தும் ழிபடுமடிய ர்
கு நலி பதமனைதா றுன்குணமு டயிறையு ந னபதி சி நபு லமர்
சி புரமதுநினைப் ர்செய்யக்கூலை றே' எனவும் செம்பொன் டெய் ரலை
யு ராகி கயு திருத்துபுகையுமலியு பாட்டும் நம்பு பெரு ள்ளாறு
டய நம்பெருமானிது னென்கொல்சொ ளய், உம்பருகா ரு ந்தானு
மொலி டல்குழந்தவுல த்தோரு அம்புதா ள்ள னீடுங் கூட ர ரா
யின் மர்ந்த ராதே' எனவும் ரவினையிட்டு குளம்ப தொட்டு னி
ரத்தால், ஏவீனை றெ யின் மூன்றெறித்தீரென்றிருபொழுது பூவினை
றெய்து ம ரடிபோற்றுது நாமடியோ தீவீனை ந்தெ மத் தீ டப்
பெறா திருநீ ண்டம்' னவும் தோத்திரமா ணலிலி தொட்கிய
ரானி ரயிற்பால் பாத்திரமா றட்டுதலு பரஞ்சோதிபரிந்தருளி, ஆத்

மெ ம நகர் வர்க் றம்புரிநூலன்றுரைத்த, தீர்த்தம் குச டயாருத் திரு
 டேட்ட குடியாரே” எனவும் கூறிப் பு. ழந்திருப்பது” மற்றுத் திருமுறை
 எரில் ாரு னவுகே க்கியுணர்ந்துசாதித்துயகு .

போழிப்ட. சி கிரி யயா து புதியமலர் ள் தூபம் தீப் திருமஞ்
 ச ம் திரு முது முதலிய அ மத்துப் பஞ்சசத்திகளுஞ்செய்துஆச மிட்டு
 மூர்த்தி ய எழுந்தரு ள்செய்து மூர்த்திமானாகிய பாஞ்சோதி யப் பா ினை
 பண்ணி ஆ ாகித்து மெய்ய் போடுமருச்சித்துத்துதித்து ழிபட்டு அக்கினி
 ாரியமுஞ்செய்தாம். கிரி ய அநுட்டிப்போர் சிவசாமீபபதத் த அ ட
 ிர்.

(௧). யோ சாதனையி் இயல்பும் பயனும்.

92. ச மார்க்கம் புலனெடுக்கித் தடுத்தவாரி யிரண்டுஞ்
 சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்கர்
 அ மார்க்க மறிந்தவற்றி னரும்பொருள்க றுணர்ந்தங்
 கணை துபோய் மேலேறி யலர்மதிமண் டலத்தின்
 மு. மார்க்க வமுதுடல முட்டத் தீதக்கி
 முழுச்சோதி நினைந்திருத்தன் முதலாக வினைகள்
 உ மார்க்க வட்டார் யோ: முற்று
 முழுத்தலுழந் தவர்சிவன்ற னுருவத்தைப் பெறுவர்.

(இ ன்.) கமார் ம் - யோ பாதமாகிய தோழநெறி பு ன்ஒடுக்கி
 ம்பொறி னை ஒடுக்கி வளிஇர மெத்தடுத்து உச்ச ராச நிச்ச ரா
 இர டிணையும் அட்கி சலிப்பற்று மண் ச ப்படாது ரு ழிநிறு
 த்தி முச் துர முதல் ஆ ரர்கள் அ மார் அறித்து முக்ோ
 மு. லிய டிவி ாகிய மூ ரதார முதலிய ஆறுதாரங்கனின் உவ்வுழிகளை
 அறிந்து, அ ிற்றின் அரும்பொரு ள் உ ர்த்து - அவ்வாறுதார ளி
 லுள்ள பத் தன் அ ர்கள் அதிதே ர தகளாகிய அரிய பொருள்களையும்
 அறித்து அ ரு அணைதுபோய் மூ ரதார தொடங்கி அவ்வவ்விட
 ளிளே பொருந்தித் தியானித்து, மேல்ஏறி அவ்வாறுதார ளுக்கு
 தே டே டே டே, மகி ண்டலத்தி் அலர்மு அமுது ஆர் ச தீர
 ட த்தி ண்ணுள்ள பிரமர்திர லத்தி து ம ர்த்தமு யானது
 அமிர்தத் த ண்ட டலம்முட்டத்தே கி - அதனைத் தே ம்முழு து
 கிரப்பி முழுச்சோதிநினைந்திருத்த முத ர பூர ப்பிர ரசத்தைத்
 தியானித்துச்சமாதிகூடுத பிரதான மாக வினை ள் உ ரர்க்க அட்
 டார் யோ ம்முற்றும் உழத்தல் - வினைகள் டெ தெற்குரிய ழியாகிய இவ்
 ட்டார் யோ த் த முற்றும் அநுட்டித்தவர் உழந்த ர் சி ன்தன்
 உருவத் தப்பெறு ிர் இ ன் அநு டித்தோர் சி னது ாருபத்தைப்
 பெறு ிர்.

குறிப்பு. 1. புலனெடுக்கி - ஐம்பொறிகளை அடக்கி. இது பிரத்தியாகாரம் எனப்படும்.

2. னியிரும் கிந்தடுத்து: னியிரண்டு - சக ராச நிக்சவாசங்கள் உச்ச ராசம் - ச ராசத்தை உள்ளே வரக்குதல். இதுபூரகம் னாயுப்படும. நிக்ச ராசம் - உள்ளே வரக்கூடிய சவாசத்தை னியியேவிடுதல். இது இச்சம் எனப்படும். ஓட்டுகொள்ளுகலையும் சந்திகலையும் ஒழித்து. உள்ளேயள்ள வாயு பத்தடுத்து கிந்துதல் குப்பம் எனப்படும். வாயுனைத்துப்பித்தலினால் னம் சலிப்பதுதலின், சலிப்பற்று என்றார். இம்முறையின்போலவாயுனைப்பாக்கி விடுத்துகிந்துதல் பிராணபாசம் எனப்படும்.

3. முச்சுதரமுதலாதாரங்கள் அமர்த்த மறிந்த நற்றிணைம பொருள் காணார்த்து: மூலாதாரம் வாதிட்டானம், மணிபூரகம், அபாகதம், விசத்தி, ஆஞ்ஞாப்பன ஆறாதாரங்கள் எனப்படும். இம்முற, (a) மூலாதாரம் குத்தத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குமேலே குறிக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழே இருப்பது. இதமுகேரணமடிமுடியதாயும் அவ்விடவத்திலே ராக்கி முச்சுதரமுதலாயுளதாயும் அவ்விதழ்களிலே மூலபடி னம் னுமான்ரு அக்கவசனிருப்பனாயும் பாவிக்ப்படும். இராதாரத்திற்கு அதிதேவ வாயசர். (b) சாதிட்டானம் மூலாதாரத்துக்கு மேலே இருவிரற்பரிமாணத்திலே இலிசபீடமாயிருப்பது. இதற்கு மடிவு நற்கோணம். அதிதேவ ரந்தியுய ஆறித்தத்தாமரை. அர்வம் ஸவலபியராயுபன அதிதேவ பரிமா. (c) மணிபூரகம், வாதிட்டாத்துக்குமேல் நாபித்தானத்தலிருப்பது. மடிமுடியுபட்டம். பத்து இழ்ஞாபுதாரம். அர்வம் ஸவலபியராயுபன வவளன்ப. அதிதேவ வட்டுணு. (d) அபாகதம் மணிபூரத்துக்குப் பத்துவிரற்பரிமாணத்துக்குமேலே இருதய மலத்தலிருப்பது. மடிவுமுகேரணம். பன்னிரண்டு இழ்களுடையதாமர அர்வங்கள் ஸவலபியராயுபன. அதிதேவ த உருத்திரன். (e) விசத்தி, னுடத்தலிருப்பது. மடிமுடியுபனம். பதினாறத்தத்தாமர அர்வங்கள் ஸவலபியராயுபன உணர்வியுள வாயு வன ஒலுள னுள என்ப. அதிதேவ தமே வரன். (f) ஆக்ஷிணபுருத்திலிருப்பது. மடிபட்டம். இரண்டு இசுழ்ஞாபுதாரம். அர்வம் ஸவலபியராயுபன. அதிதேவ தைசக சிவர். மூலாதாரத்திற்கு மூல இசுழும் ஆஞ்ஞாக்கு ஒரு இசுழ் ராகக் கொள்ளுதலாம். (262. கு. 4. பார்).

4. அண்ணைதுபோய்மேலேறி - மூலாதாரம்முதலா ஆறு ஆதாரங்களையு அடந்து அவ்வவிட னியே அவ்வத்தே தகளைத்தியானித்துப்பிச்சுதிமட்டவத்த அடந்து என்பது அண்ணைதுபோய்மேலேறதற்கு அசுலபயுடே சென்று எ னுப் பொருளெ ன்வர் (சுராசம்) அப - ராதாபுரியுக்கும் குண்டலிசத்திகொளும்.

தரிசித்து, ஆன்மாவானது அவ்வாறுதான் என்கும் மேலே சென்று பிரம ரந்திரத்திடு மூலமும் அமிர்ததாப யொழுமா உட்பு நிலைத்திருப்பத் தான் பூர்ப்பிரகாசாகிய சிவனோதி பக் கி இவ் வறு இ ம ரதி அட்டா ி னோடு கூடிய சமாதிக் நிலையையடைந்து ஆரத்தித்திருத்தவா ம இவ்வியோ நெறியைச் சாதித்தோர் சிவானுபத்தை அடைவர்.

(1). ஞானசாதனையின் இயல்பும் பயனும்.

74. சன்மார்க்கஞ் சகலகலை புராண வேத

சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம் பலவு முணர்ந்து

பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங் கிழாக மே ளம்

பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு

நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான

ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்

பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்

பெருமையுடை யோர்கிவனைப் பெறுவர் கானே.

(இ-ள்.) சன்மார்க்கம் - ஞான சாதனையின் மூலத்து ச லேபுராணவேத சாத்திரங் ள் சமயங் ள் தாம் பலவு உணர்ந்து ி ன் லு ஞான புராணங் ள் மே ளம் னும் சாத்திரங் ள் ம து ள் னும் ஆகிய பல நிறையும் ஆராய்ந்தறித்து, பன்மார்க்கப் பொருள் ப லு கிழா ப ச மயங் ளினும் கூறப்படு பொருளி பு த் த ந்தமெ ளா மே ள் பதி பசு பாசந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு நன்மார்க்க ஞானத் த நாடி - மே ளான பதி ப பாசங் ள் னும் முப்பொ ரு னையு சித்தாந்தா த் தெரிவித்துப் பரமசிவனைத் தெளி ய் காட்டு நெறியாகிப் சிவ ஞானத்தைத் தெளித்தறிந்து, ஞான ஞேய மொ ஞாதிருவு நாடா வண்ணம் - அறிவாகிய அவ் ஞானையு, அறியப்படு தாகியசி த் தயும், அறிப றுகிய தன்னையு பகுத்தறிதலி றி, பி ன் ி னுடனும்பெற்றி அத்துவிதமா பிண்ப்புமு நயி த்து டன் லத்துநிற்வலாம் ஞா ப்பெரு மயு டயோர் - இந்த ஞா நெ றி யச் சாதித்ததுப ட டந்தபெரியோர் னைப்பெறுவர் - சாயுச் மாகியபரமுத்தி யப்பெறுவர்.

குறிப்பு. 1. சன்மார்க்கம் (செ. 270. கு. 1. பார்).

2. ச ல லே.....உணர்ந்து, பன்மார்க்கப் பொருள்ப ி கிழா மே ள் பதி பசு பாசந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டு ி ன் ன் ஞா ி : டே ி புறச் சமயநெறிநின்று.....சை த்தித்த டார்..... ர த்தான்

3. ஞானேசுவரமொடு ஞானிருஷ்டாடாண்ம்: ஞானம் - அறிவு திருநூள்: ஞேயம் - அறிப்பபெம்பொருள் சின். ஞானிரு அறிபின் ஆமா. இதைமுதறையே ஈட்சி, ஈட்சிப்பொருள் ஈப்பான் எனவும் படம். ஈடாண்ம் பிரிந்து தெரியாதபடி. ஞானவேய ஈடாதோருக் குச்சு ந்பயில்லையென்றதா.

5. நன்மார் ஞாத்தானடி” எனவும்பாட இத்னைள்ளு
மிடத்து : : ர் - ல் யர்க் கைய ஞா பாதத் த ஞா த்
தால் ரடி குரு ! ஞால ஆய்ந்தறிந்து” ப் பொருளு ர் . ஆ
ம். ளா அறி ! து அபரஞா ம். அத்துவிதாய் ந்து நி றுபேராந்
தத் த அனுபவீத்தறி ! து பரஞான.

6. இஞ்ஞா றெ நிய அதற்கில்கியமா ஒழுக்கி ராட்டிய ணி ராச
ரம் ணணி ர் சி த யெ கேள்வி ராக்குச் சீரிஸம்பு ளான்
மு தயா ரா ரி னை யெய்திடாத மூர்க் னேன் டெ த ர விழு
திடே டெ னுள்ள டெ ள்கிவி டி டெ னெ தயாயரி னை யி டெய்
தலுற்றிருப்பே வு லைச்சமய னொ ராத சாத்திர ராஞ்
ச லைக் டலுளனய்க் கிடந்துதடு று லை டெ டெத்து மலிணை ன் த்
தருளுஞ் செ லைப்பரவி ர் தெள்ளேண் டொட்டாமோ வு
பு ர்ப்பதொக் டெத் தடெ னை யா டிபூ ரோ கினாய் பு ர்ப்ப
த் திதெத் தபோது ரி டெ டெ டெ டெ னிதா பு ர்ப்பத
தித புரி மூற் டெ பு ர்ப்பதா னை பு ரா போ
தமே வு முத்தி டெ நியாதமூர் ரொடு முயல்வே னைப் பத்தி
டெ நிய நிவித்துப்பழவினை ள் பாறு டெ சித்த றுவித்துச் சி
ரா கியெனையா டெ அத்த டெ ருளி ராறாற்பெறு ராச்சோடி

எனவு', நான் தாக் ன்பின் மகாநுத்தானம் மறிவோம், தானின்னை யாட்டுண்ட தெல்லாருந்தாமறிவார், ஆனகருணையும் அக்குற்றேதான னே, றோனே னைக் கூடக்குளிர்ந்தாதாய்மோத்தும்பீ' எனவும் பிற வாற்றாணும் தம்மருமைத் தமிழ்மொழியாகிய திருநாசகத்தும் 'சொற்பா முதி ன் யான்சு வயென்னத் துணர்ந்திந்நனே நற்பால்வினோத்தெய் ம் தந் தின்று கானிவனா' பகுதிப், பொற்பாநறிவார் புலியூர்ப்புனிதன் பொதியில் பெறிபித், நற்பாவியவரைவாய்க் கடிதோட் ளும்தே' என்பன முத லாகத் தமது மெஞ்ஞானநூலாகிய திருக்கோவையாரினும் கூறிப்புழ்ந் தும், ஞானாநுபவத்தையே யாண்டும் விரித்துப் போர்த்துவு' பிறதிருமு தகளில் ஒருனவுங் ண்டு உணர்ந்து சாதித்தபுவிக்குக.

பொழிப்பு. சி ஞானமாபது லேஞான முதலிய யாற்றயு' கற்றறிந்து மற்றுஞ் மயநூற்பொருள்கள் யாவும் பூர்ப்பக் மாக்கண்டு பதிபசுபாசவிலக்கணங்கூறு' சி றாமெறியே சிந்தர்த்த மெனத்தெளிந்து றான்பான் காட்சி காட்சிப்பொருள் எனப்பிரித்தறியும் அறிவெழுதிய அத் துவத் முறையிற் சிவனு ன் கலத்து கிற்றலாம். இஞ்ஞானநெறியை அந் டித்தோர் சி ஶாயுச்சியம்பெறு ம்.

(1) ஞானபூசனையே முத்திக்கு நேர் டிதி.

7. ஞானநூ றனையோத லோது வித்த

னற்பொருளைக் கேட்டித்த றுன்கேட்ட னன்று
வினமிலாப் பொருளாதனைச் சிந்தித்த லேந்து
மிறைவனடி யடைவிக்கு மெழின் ஞான பூசை
ஊனமிலாக் கன்மங்க டபஞ்செபங்க டியான
மொன்றுக் கொன் றுயருமியை யூட்டுவதுபொகம்
ஆனமையான் மேலான ஞானத்தா லரனை
யருச்சிப்பர் வீடு ய்த வறித்தோ ரெல்லாம்

(இ - ள்.) ஞானநூல்தனை ஒதல் ஒதுவித்தல் சி றாமன் ன் முதலிய ஞானநூல் னைத் தான்படித்தலும் பிறருக்குப்படிப்பித்தலும். நற்பொரு னைத் தான்கேட்டல் கேட்டித்தல் - அவற்றிதே கூறப்பட்டசிறந்தபொருள் னைத்தான் ஞானாரியரிடமா. க்கேட்டலும் பக்குருக்கு உரத்தலு' நன்றானம் இலாப்பொருளாதனைச் சிந்தித்தல் ஐத்தும் செவ்விறாக்குற்ற மற்ற அப்பொருள்களைச் சிந்தித்தலும் ஆகிய ஐத்து', இறைவன் அடி அடைவிக்கும் எழில் ஞானபூசை - முதல்வனது திருநடியைச் சேர்விக்கும் றோன ஞானபூசையாம், ஊனம்இலாக் கன்மன் தபம் செபங் ள் தியானம் - குற்றமற்ற கன்மயாம் தியா ம் செபயாம் தியானயாகம் என்னும் இவை, ஒன்றுக்குஒன்று உயரு' - ஒன்றுக் கொன்று ஏற்ற

ரம் இவை ஊட்டுவது போல் ஆன மயா இவை தருண போல ளாதலின் அறிந்தோர் எல்லா அறிவு டயோர் யாவருங், வீடு எய்த முத்திய டதற்கு ளே ானஞானத்தா அரணை அருச்சிப்பர் மே ான ஞானே ள்வியினுே சி பிபிரானைப் பூ ப்பர்.

குறிப்பு. 1. ஞானநூறையோதல் ஞானநூல் ளிற்கூறிய பதி பசு பாசு ளின் பொது இயல்பு ளை ஆசாரியினிடமா வாதல் தானா தல் ப. த்த்.

2. ற்பொருளைத்தான் ட்ட - பதி ப பாசு களின்சிறப்பியல்பு ளை ஞானஞாசாரியரிட ர ட்ட்ட, சிறப்பியல்பு ள்முத்திய டதற்குரிய தானங் ளும் பய ளுமாதலா ற்பொருள்' ன்றார்.

3. ஊனமி ர் ம் ள்.....: சி பெரு ானை ழிபடும் மு ற ள் ன்மே ள்வி த டே ள்வி செபடே ள்வி தியானே ள்வி ஞானே ள்வி என ஐ ழி ப்படு. இ ழுள் (a) ன்மே ள்வியா டது சி சிந்தனை முதற் சி ழு ச அக்கினிகாரியமீராகச் செய்யுஞ் செயல் ளாம். (b) த டே ள்வியா டது சாந்திராயணம் கிருச்சிரம் மாசோபாசு அட்டமியாதி உப ர விரத் ளினாலே தேகத் தமெலிவித்த ர், சாந்திராய விரதம் ஒரு தி ள் ள்விரதம். இதுபெளரணைதொடங்கி ஆ ராச ர்கும் ஒவ்வொருபிடி அன் ழு றந்தும் அமா ரா சதொட்கிப் பொரணை ர்கும் ஒவ்வொருபிடி அன்னம் அதி மா ப்புகித்தும் அதுட்டி'கும் ஒரு விசேடவிரத். சாந்திராயணம் சந்திர துஅயநம். அயந் பா த ழி. கிருச்சிரம் சாந்தபவவிரத் இது பஞ்சாயிரத்ததே டாறுநாளுண்டு ஏழாநாள் ப சிப்பது (c) செபடே ள்வியா டது ந்திர ளை ராச ம் இர சியம்மா த் னும் மு றயிற்செபித்தலாம். ராசு பிறர்க்கு ட்ட்குப்படி செபித்தல். இர சி தன்செவி'கூக்ட்ட்கும்படி செபித் தல். மானதம் த்தாற் செபித்த். (d) தி ரா டே ள்வியா டது இருதய முதலி தா ளிலே சதாசி ழு முதலிய மூர்த்தி ளின் திரு ளே னி ளைத் தியானித்த ர். இ ழிபாடு ளெல்லா கிரியைபொருந் தின ராயு ஒன்று'டொ ழு ஏற்றம யும் போ ப னைத்தரு னராயும் ஞா முண்டாதற்குக் ாணமாயு இரு'கும். போ ளிலோ த்திதே ரபோ ம் (சி ளாக்). (e) ஞானே ள்வியா டது சி ரா ம் ளை ளுதல் ளுது வித்த் முதலிய ஐந்து'ர. இத பயன் வீடுபேறென்ப. (செ. 276 கு. 2. பார்). ள்வி ழிபாடு.

4. கன் கடபஞ் செப'கடியா மொன்றுக் டொன்றுயரும் - ன் மத் தப்பற்றத்த ழி பதின்மட் குப மதி அதனைப்பற்றச் செபம் நூறு மட் திக அதனைப்பற்றத் தியானம் நூறுமட் கதி ம். அதனைப்பற்ற ஞானயா டனது ம த்தாய் அளவற்றபலத் தக்கொடுப்பதாயிருக்கும். (சிவதரு.)

பெழிப்பு. சிவபெருமானே பழி டு ம் ற ன் மயா முதலிய ஐந்துமாம். இம்முன் ன்மயா ம் முதலிய னான்கும் ஒன்று ரொ ளு ஏற்றமாய் போ ப்ப னைத்தரு தாயுமிருக்கு, ஞாயா ம் இ னா கிற்கு மே ரய் முத்தி யப்பயப்பி'கு'.

3. சிவஞானத்திறமே சிவனடிசேர்வீக்கும்

(ந) ஞா த்தி னையும் பயனும்.

27. கேட்டலுடன் சிந்தித்த நெளித னிட்டை

கிளத்தலென விரிரண்டா கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையை நீ திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்க

மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்க

கீட்டியபுண் ணியநாத ராகி யின்ப

மினிது நுகர் தரனருளா லேந்தப் பார்மேல்
நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவான்
ஞானநிட்டை யடைந்தடைவர் நாதன் றானே.

(இ ள்) கி ள்கி ஞா மேலு விரித்துக்கூறுமிடத்து ஞா
ரது. கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டுகிளத்தல் ன ஈரி
ரண்டா டேட்டலும் டேட்டபொருளைச் சிந்தித்தலும் சிந்தித்து அப்
பொருளின் உண்மையைத் தெளிந்து அறிதலும், தெளிந்த ாறே நிட்டு
கூடு லு' என நான்குவித ாம், நிட்டைமேவினோர் ன் வீட்ட அ ட்
திடு ர் - இம்மு றயே ந்து நிட்டை ய்தினோர் பரமுத்திஅ ட ிர்,
மே ாது தப்பின ிர் - நிட்டுபொருந்தாது ஞானதூல் லுதல் முதலா த்
தெளிதலளவிலே தே த்தைவிட்ட ிர் மேலாயபதங்கட்டு ளே ானபு
ன்களுக்கு, ஈட்டியபுண்ணியநாதராகி அ ிர ிர் செய்த பு ணி த்திற்
தே ர்ப அதிபராய் இருந்து, இ பம் இனிது நுர்ந்து - இன்பத்தினை
குபேற அனுபவித்து, அர ாருளா முதல் னது ஆணையா',
இந்தப்பார்மேல் நாட்டியநற்கு த்தினில் ந்து அ ிரித்து - இ'தப்பூயி
யிலே உயர்ந்த நற்குலத்திலே ந்து பிறந்த குரு ான்ஞானநிட்ட
அ ட்ந்து ஞானகுருவினது அருளால் ஞானநிட்ட ாப்பெற்று
ாதன்தாள்அடை ிர் - முதல் ிது ிரு ிடி ய அ ட ிர்.

குறிப்பு. 1. கேட்டலுடன் சிந்தித்த நெளிதனிட்டு கிளத்தல்.....
கிளக்கின்ஞானம்: டேட்டல் பதிபசபாச' ளின் சிறப்பியல்பு ளை ஆசா
ரியர் ாயிலாகக் கேட்டு அறிதல். பதிபசபாச' ளின் சிறப்பியல்பு ளை
அறிதலா ிது தனுவாதிபிரபஞ்சம் சடப்பொருள் என்றும் ஆன் ாவுக்கு
அன்னியமானது என்றும், ஆன்மா தூலசித்துள் று', ம றப்பினே
தனது இயல் ப அறியாது பிரபஞ்சத்தில் ாப்பட்டுத் து' புழுகின்றது

ஹம் பதிசுக்ருமசித்து ன்று' எங்கும் வி ரப முள்ளது ன்றும் உயிர்க்குயிராயிருக்கும் இயல்பு டயது என்றும், 'லா ம் யும் ஒரு' டே டிரிய' பாய் அறியும் பேரறிவுடையது ா'று' அறிதலா'. சிந்தித்தல் ஆ ராயிரிடத்துக் டே ட்டபொருளை னனஞ்செய்து ஆராய்தலா'. தெளி த் - அம்மன ஆராய்ந்தபின் பாசத்தினின்று நீங் டே ண்டம் என்றும் பதியை அ டயே ண்டம் எ்று' துணிதலாம். ரிட் ட அம்மன துணிந்தபொருளுடன் பிரிவின்றி உறுதியா ரிற்ற ா'. கிளத்தல் எழுப் புத் .

2. வீட் டய ட் திடு ிர் ரிட் டமேவீனோர் ள் நாதராகி: ரிட் ட ரப்பெற்ற ிர் பரமுத்திய டர். ஞானதூலோதல் முதலா டே ட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதலிலேவின்று அவ்வளவில் யாக்கை நீ கப் பெற் ற ிர் டோ னபு ண் ளிலே அ ரா ிர் புண்ணியத்துக் டே ட்ப்பு வனபதி ளாயிருப்பர். டோ டு) ள் ா ன சீக ட்டு ணம் முதலாகச் சுத்த வித் த் கு' கீழுள்ள பு ண் ளளா'. ஓதல் ஓதுவித்தலில் ரின்றோர் சி ட லோகாதி பதமுத்தி னைப் பெறு ிர் ன்று', டே ட்டல் முதலிய ிற்றில் ரி' ரோர் சுத்தவித் தமுதலிய சுத்தத்தத்து ில் அபரமுத்தி யப் பெறு ிர் என்று' சி ட ஞானமுனி ிர் கூறு ிர், (சி. போ. பாடி. 171; சித்தி. உ ர.) டே ட்டல் முதலிய ிற்றில் ரி' ரோர் பிருதிவி பதிபுத்தித்தத்து ி' ஞ் கு டோ பிரகிருதி மண்டலத்திற் சி ட லா த்திலே சாலோ ராதி பத் னைப் பெறு ிர் என்று சி ட ிக்கிரயோகியர் கூறு ிர்.

டே ட்டல் முதலிய ிற்றினி' ரோர் மே ாயபத் ளிலே நாதராகி, அ' குள்ள இன்ப' களை இனிது நுகர்ந்து மீண்டும் இப்பூமியில் ிந்திருப்பர் இச் செய்யுள் கூறுத ாலும் சுத்தவித்தைமுதலிய தத்து பு ண் ளை ய்தினோரு' கு ஆண்டு ரின்ற ாறே பரமுத்திதலைப்படுத ன்றி ஒரு ாற் ருனு' மீட்சியில்லை எ்று' ஞானத்திற் சரி ய முதலிய ிற்றில் ரின் ரோர்' குப் ய' புத்தி, த்துவ பு ட த்துச்சுத்த சாலோ ' முதலாயின ன்று' சி ட ஞா முனி ிர் கூறுதலாலும் (சி. போ. பாடி. 171.), அக்கேட் டல் முதலிய ிற்றி' ரின்றோரு' குப்பயன் மேற்கூறிய ாறு சீகண்டபு ட ன் முதல் த்தவித் தக்குக் கீழுள்ள பு ண் ள் ள் என்பதுபெறப்படும்.

3. இந்தப்பார்மேல் ிந்த ிதரிப்பர் என்பது ரியமம் று, போய்ப் பொருந்திய பு ணத்திருந்த ாறே பூமியிற்றிரு' பாகு பரமுத்திய டர் என்றுஞ் சொல் ட்படும். (ஞானப்பிர)

டோழிப்பு. ஞா ' டே ட்ட' சி' தித்தல் தெளிதல் ரிட்டை என ான்கு ட ட்படும். இ ிற்றுள் ரிட்டைகைவரப்பெற்றோர் பரமுத்திய டர். ரிட்டைகைவரப்பெறாதார் மேலான புனனங்களுக்கு அதிபராய் ிகி ஆண்டபோகல் னைப்புசித்து மீண்டு இப்பூமியிற் பிறந்து குருவரு ளால் ரிட்டை க ாப்பெற்றுத் திரு டியடை ிர்.

அக்கினிட்டோம் அத்தியக்கினிட்டோம் உத்தியச் சோட்சி, ஈசபே
ம், அதிராத்திரம் அப்தோரியாமம், அக்கினியாதேய அக்கினிதே
திரர், தரி பூரணமாசம், சாதூர்மாசியம் நிரூடபசுபந்தம், ஆக்ரயணம்
சௌத்திராணி, அட்ட பார்ணம் சிரார்த்தம் சிராணி, ஆக்ர
யணீ சத்திரி ஆசுபுசினையா ம் இருபத்தொன்று எ ஹஞ் ரொ
ப்படும்.

3. தீர்த்தம் ம், யமுனை, சரசுசுபதி நருமதை, ரேரி, குரி
கோதா ரி முதலிய புண்ணியதீர்த்தம் எரிற் சென்று ம்பபூர்மா
ஆடுதம்.

4. ஆச்சிரம் தம் (செ. 263. கு. 3. 4. பார்.)

5. வீரதம் சாத்திராய முதலிய பாசகம். இ த தத்திற்கு
மேட்டப்படுஞ் சாதனை ஞன் உண்மையொறுத்தலாகிப் முக்கியசாதனை.
இது தமே ஸ்வியெனவுபடு. (செ. 277. கு. 3. பார்.)

6. மயோம் ம் லேன்வி, (செ. 277. கு. 3. பார்.)

7. ஈ மிலாசம் ம் ம்பெற்று இமைப்பளவில் மீன் ம்: இன்பாறு
பாதி மந்த தே ரே முதலிய ம்ற்றிற்சென்று புண்ணியப்பயனை நுர்
து. வி ரில் பூமிக்கே திருப்பு ம். இ ம்ப்பளவில் என்றது சிறிது காலத்
தில் என்பதற்கு உபக்ஷேபம் (சுரா)

8. ஈசனியோ கிரியா ரி யயினி னின்றேருருமிலாமுத்தி
பதம்பெற்று: ண் மச்சரியைகிரி யரோங் ளினின்றேருக்குப் பய
அவ் ப்புண்ணியங் றுக்கே ம்பச் சீண்டபு ம் முதற் சத்தித் த்
குக் கீழுள்ள அவ் ப்பு பதி றுடய ரே கத்துச்சாரம் முத
லி பதமுத்தி ளைப் பெறுத ம். (சு. பேர. பாடி 171.) இ ம் றுக்
திருப்பிப்புவியில் ம்ந்து றா நிலைகூடிப்பாமுத்திய டதல், லெள்ளியங்
யிலையி் சிசாமீப் பெற்றிருந் ஆனா சுந்தரர் பூமியிற் ம்ந்தர
மூர்த்தி ரயனார அ தரித்து முத்தியெய்தியதினின்றும் தெரிய்கிடப்
பது ம்.

9. உ மெலாமொடுங்கும்போது: சத்தாத்து ம் ப் பொருத்தின
ம் ள் மீண்டு ம்ரு தில்லையாதலி, இக்கே உல மொம் ம் ம்ந்து
அத்த ம் யக்குக்கீழுள்ள புண் ளைக்குறித்துநின்றது.

பொழிப்ட: தான முதலிய பசுபுண்ணிய களைச் செய்வோர் சு ம்ர்க்க
லின்ப ளையனுபவித்து மீளப்பிறப்பர். சரி ய கிரி ய யோ ளாகிய
சிபுண்ணி ளை அதுட்டித்தோர் பதமுத்தியடை ம். அ ம் ஈர் ஈசம் ம்
ம் காலத்தில் முதல் ம்ன் அதுக்கிரகஞ்செய்யாவிடின மீண்டும் பிறந்துரு

ரு ா ன் ஞா பெற்றுச் சினடி ி ிர். அது ிகர ம்பெறின் மீளப்பிற
ராதே முத்திபெறு ிர்.

(c) மெஞ்ஞா ப்பேறு புண்ணியச்செய் ளாலும் ஆகு்.

7. சிவஞானச் செயலு டையோர் றையிற் றுனந்

திலமளவே செப்திடினு நிலமலேபோற் றிகழ்ந்து
பவமாயக் கடலினமூற் தாதவகை யெடுத்துப்

பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை யறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்

சரிபகிரி யாயோகந் தன்னில ஞ்சா ராமே
நவமாரும் தத்துவஞா னத்தை நல்கி

நாதனடிக் கமலங்க ணனுருவிக்கு் தானே

(இ ிர்.) சிவஞானச்செயலு டையோர் யின் சிவஞானி ள்
யி ி தானம் தில ளே செய்திடினு் ஒருவன் தானம்முதலிய அற்
ளை எட்டுணையாயினு் இயற்று றானுக், ி ி லேபோல் தி ித்து
அது ி ம்போ ன்று ி லேபோல் ஓ ிகியும் பெருகி. ப மாயக் டலின்
அழுந்தாத ி எடுத்து அ ினைப் பிறப்பிறப்பாகிய பிரபஞ்ச டலி ிண்
பட்டு அமிழ்ந்தா ண்ணி. ரயேற்றி பரபோ ிதுய்ப்பித்து மே றான
சி ிசாரோ ராதி பத் ளிலுள றாகிய இ ட ி ளை அனுபவி ிச்செய்து.
பாசத் தஅறு ி ளை ிக்கு றாறு, த ிம் ஆரு பிறப்பு ஓ ிறின்
சாரப் ப்ணி பு ிணியப்பிறப்பொ ிற யடையச்செய்து சரி யகிரி
யாயோ ித் ினினும் சாராமே சரி யகிரி யயோ ிளையு் சோ
பானமு றயில் அதுட்டிக் டேண்டாதே ி ிம் ஆரும்த்தது ிஞா த் த
ல்கி அதிசயி ித்தக் தத்து ி ிர்ச்சியாகி மெஞ்ஞா த் த ிொ
டுத்து ிாதன்அடிக் மல ி ள் ணுருவிக்கு் முத ி து சோததாம
ர ிளைய டலி்கும்.

குறிப்பு. 1. சி ிஞானச் செ லுடைரோர் ஞா ிட் டயா ிர்.
இ ிர் ளதியல்பு டே தி ிரணத்து விரித்தது றாண் (செ. 281-287. பார்.)

2. தான ி தி மளே ி செய்திடினு ி லேபோற்றி ிழ்ந்து: தா ி
அளிப்போனன்பிலும் ஏற்போன்த யினுமே பெரு மய ட ித் ி
நந்தபொருளி ி அளவுக்ே ிப்பப் பெரு மய ட ித் ிறெ பது. செய்தி
டினும் எ ிற உ ி ம; ள் ளளவெனினு் அது லேபோ ிலும் ிறபடி
உயர்வுசிறப்பு. இது றாறு கூறியபடி விதிநெறியான ிறிப் பத்திநெ ி
யாடே செய்யினும் என்றபடி இறந்தது தழீய ச்சமும் புத்திபூர் மா
ிறிப்பகு ிமேகீட்டா ி அபுத்திபூர் மா ிச் செய்யினு் எ ிறபடி எதி
ரது தழீய எச்சமும் ஆகிய பொருள் ிளைத்தந்தது. விதிநெறியானன்றிப்

பத்திரெறியாற் சி ஞானிகட்குச் செய்ததானத்திற்கு இவ்வாறாயளித்த இயற்ப யார், பின்னையறுத்துப் பெருவீருந்திட்ட சிறுத்தொண்டர் ஆகியோர் சரிதமும், அவ்வாறியற்றிய ஏனைய அற ட்குக் ல் லெறிந்தார்ச் னையிறிய சா கியர், உமிழ்நீரா பிடேகித்து எச்சிலி மச்சியை நிடே தித்துத் தமது ண் னையுமிடந்தப்பி ண்ணப்பளுன திண்ணனார் தாதையத்தாளறவீசிய சண்டேசு ரரா விசாரசருமர்முதலிய தொண்டர்சரிதமும், அபுத்தியூர் ிஞ்செய்த அற ட்குப்புலிக்கஞ்சி வில் ிரத்திலிருந்து ஒடித்துவசிய பத்திரம் சி ராத்திரியிற் சி லி ி ழுசையாகப் பெற்ற அங்கு முதலாயோர் சரிதமும் புத்திஅபுத்தியூர் ிமிரண்டமின்றிச் செய்த அற ட்குக் லையிற்பாய்ந்த சத்த வில்வமரத்தினின்று சொரிந்த பத்திரங்களே சி ிரர்ச்சனையா முசுருந்தச்சக்கிர ிரத்தியாய்ப் பிறந்தமுசுவும் திருமற் றா ிடிற் தன்முகச் ச்சுட்ட தீபத் தத்துண்ட அது திருவிளக்கேற்றியதாகப்பெற்று மாவலியாய்ப் பிற்த வியும் மற்றும் வி ிகு புள் முதலிய ிற்றின் சரித் றுச் சான்றாத் ி .

தானம் என்றது ஈண்டுஅறங் ன்யா ிற் தயு் குறித்தது. இதுசுருத்தெ பது இருவினையொப்பும் பசுந் வினையினை ன் தம்முளொத்த ிகிய இருவினையொப்பென்று சி ி ல்வினையினை ன் தம்முளொத்தலாகிய இருவினையொப்பெ ிறு இரூபே ிறு ி ப்படெ.....இ ிற்றுள் முன்னையது ப் கு ித்தானிகழுப் ப பு ிணியத்தினு ி ி ின ியுளவென மேற்கூறப்பட்ட அபுத்தியூர் புத்தியூர் ி என்னும் பொதுச்சி புண்ணியத்தா ி உ ிடா ிதாய் பரிபா த் தத்தோற்றுவிக்குமு த்தானே மந்ததாமெ ப்படெ முதற்சத்திரிபாதத்தில்நிகழு். பின்னையது, பலதிறப்படுவ ிகிய நால் ி கச்சத்திரிபாதத்தான் அவ் ிரே நால் ி ப்பட்டமு ிற யான் நிகழ்ந்து முடிவின்கண் ஞானத்திற்கேது ிமென்றுணர் ூ எனச் சி ி ஞானமுனி ிர திராவிடமாவடியத்து ி ி ியதஞற் றண் . (சி. ஞா. பா. 363 ப்.)

3. ப ிம் உற்ப ி பிறப்பு. மாய் மாய்தல் இறப்பு.

4. பாசத்தையறுத் த்த ிமாரும் பிறப்பொன்றின் சாரப்பண்ணி... ஞானத் த ல்கி ின்றமையானே சி ி ஞானிகட்கேந்ததானம் வ்வ யா னு் முத்தி் கு வித்தென்பது துணிபாயினும், சி ி ஞானமின்றி முத்திய டதல் கூடாதென்பதும், அவ் ிறு சி ி ஞானம் அ ட ிதற்குப் பிறவீ றே ிண்டிறென்பதும் ஆயினும் எடுக்கு் பிறவி பாசமறுக்கவுற்றதீக்கை பெறுத் த்தாய்க் கூன்முதலியவின்றிச் சற் றம் ிரணத்தில் ல்விஞான மெய்திச் ச த்திற் கூடி பு ிணயப்பிறவியே யாமென்பதும் அ் ி ிரெடுத்த பிறவியினும் 'சரி ய கிரியாயோசஞ் செலுத்தியபின் ஞான' ூ என்ற சோபானமு ியி் ி ஈராண்டிற் சி ி ஞானம்பெற்ற மெய் ி ட தே ிர் மூ ிரண்டிற் சி ி ஞானம்பெற்ற ஆஞ் டயபின்னையார் முதலிய குர ிர்க்குப் போன்று ஞா றெறியேதலைக்கி டயாய் அ மயுமென்றும் ஈண்டுதெளியக்கிடந்த ம ிரண் .

பெழிப்பு சி ஞானியர் குடெய்யு தா முதலிய அம் றி
யோயினு மி ப்பெருகிப் பரபோ த் த் கொடுப்பதே றி ரு
பிறப்பி ரோஞா த் தய டலித்து முத்திப்பேறு னி'கு

(d) ஞானா த்தி' இ' பு

7. ஞானத்தால் வீடென்றே ான்மறை ன் புராண

நல்லவா மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னும்

னத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா

ஹுவதுதான் பந்தமுயர் மெஞ்ஞா னந்தான்

ஆனத்தா துபோவ தலர் திர்முன் னிருள்போ

லஞ்ஞானம் விடப்பி'த மறுமுத்தி யாகு'

ஈனத்தார் ஞான எல்லா ஞான

மி ற னடி ஞானமே ஞான மெ' பர்.

(இ ன்). ஞா த் தா' வீடெ' நே (தே' நகூறி' ாறு' ாடு' றி
ஞ' பு' ணியச்செய' ஞ' டெ' ஞ்ஞா த் த உதிப்பி') டெ' ஞ்ஞா
ஒன்றினே' தா' வீடுபேறாகும்' று' நான்' ற ன் புரா
ஆ' ம் செ' ல்' ா' கு' டே' த' ஞ' தி' டெ' புராண' ஞ' இருபத்
தெட்டுச்சி' ரா' ம்' ஞ' ஆகிய அளவு தூல்' னெ' ா' கூறு' தா' வு'
அ' ா' னு' ன' னத்தர்' எ' ட' ா'ர்' அ' ா' ற' று' ன்
வீடு' டு' ா' த' த்து' விசார' ி' யகிரி' யோ' முதலிய
த' மாத்தி' ரா' நே' முத்திப் ப' ப' ா' று' கூறு' அறிவிலி' ன்' ா' து
ப' னை' ப்பெறு' ா' ரோ' அஞ்ஞானத்தா' உறு' து' த' ப' தம்' அஞ்ஞானத்
தா' டே'ர்' திருப்பது' டே' ப' ந்தம்', உ' ர்' மெஞ்ஞா' தா' ஆ' த்த'
உயர்' ாகிய' டெ' ஞ்ஞா' உதித்த' ாற்றே' அ' ர்' திர்மு' னிரு' ர்
போ' அதுபோ' து' உதய' ாகு' சூரிய' மு' டே' இருள்' அ' து
போ' அ' ஞ்ஞான' விட்டு' டீ' கு' தாகும்' அஞ்ஞா' ம்' விட' ப' தம்'
அ' று' அவ' ாறு' அஞ்ஞா' விட்டு' டீ' ப' ப' தமும்' அ' று' போ',
முத்தி' ாகு' வீடுபேறா' பரமுத்திரி' லை' கூடு' ஆ' ா' ஈ' த்தார்
ஞா' ன்' அ' ல்' ாஞான' அவ' றி' விலி' கூறு' ஞா' டே' ா' உ'
ஞா' ன்' று' இ' ற' அடி' ஞா' டே' ஞா' பர்' முத'
திரு' டி' அ' ட' ச்' டெ' ய்யு' சி' ஞா' டே' ஞ்ஞா' ா' டெ' று' பெரி'
டே' ா'ர்' கூறு' ா'ர்.

குறிப்பு. 1 அ' ா' டெ' னும்' னத்தார்' எ' ட' ா'ர்' தா'
யா' முதலிய' ம' னா' முத்தி' னு' மீ' மாஞ்ஞா' த் தது'
னை' ப' பகுத்து' ரு' வீடு' ஞா' த்தா' முத்தி' னு' ா' கியரு'
ா' பிர' னை' விசாரிப்பதனா' முத்தி' எ' னு' ா' யா' ாகி' ஞா'
சரி' ாகிரி' ய' னால்' முத்தி' னு' சி' ா' தி' ன்' முதலியோரு'

தீ தே த்தவி அத்த நிவு டே ரர் ஈ த்தார் ப் ட்ட
ர் ஈ தீ குற்றம்.

4 அ ருா உ ராதருா

5 இ ற டி ருா டி ஸ்ரேர்விக்கு ர த்
தற்சி டி ஸ்ரேர்ர் (செ 263.) சி டி யச்ரேருமுத்தி
(செ 264.)

பெழிப்பு முத்தி த்திப்பது ருா த்தாடே டெ பது தேதா
த்துணிபா ருா மி றி முத்தியா று கூறு ரர் தியீ ர் ன்
அத்த ருா த்தால் உற்றபத் டெ ருா த்தா ற முத்தி ரு
டே முத்திரெறி ட்டு ருா டெ ருா ர்.

(). டெ ருா த்தி ப்

. சூரிய ர் தக் ல்லி னிடத் தே செய்ய
கடர்தோன்றி யிடச்சோதி டே ர் று மாபோல்
ஆரியனா மாசான்வந் தருளாற் றே ற
டிருான மான்மாவிற் றேன்றுந் தோன்றத்
தூரியனாஞ் சிவன்றே றந் தானுந் தோன்றும்
தொல்லுல மெல்லார்தன் னுள்ளே தோ றும்
டே ரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு
நின்றநிலை யெல்லாமு னி ழுந்து தோன்றும்.

(இ ள்). சூரிய ர் த் லி இடத்தே டெ ய் டர்தோ றியிட
ரி ர் த் லி டே ஆதித்த து த ஒளி பிர
டேதிதே று ரபோ தனிடத்து அகினிவி கித் தோ றுமா
போ ஆரியனா ஆ ர் அருளா டுததோ ற ருா ராரி ர்
அருடே திருடே னியா டெ டு முந்தருளி ர் ப்கு ஆ ரவி
நிதியிடே தே றி பதே அடிருா ஆ ரவி தோ று
ருா அ ர் ராவி டிடத்து வி கித்தோ று தோ ற
அந் தோ றடே தூரியனா தோ று ர்கு னு தித்
னாய் ற த்தி இ டு ஆ அறிவி விள த்தோ
தானு தோ று ஆ ராகிய த து இய புந் தோ று தொ
வா த் னுள்ளே தோ று அரதிபாசமாகிய பிரபஞ்
அனைத்தி இ டு த து அறிவி விள கித் தோ று டே ரி
னாய்ப் பரி னாய் அ றியு அச் ட அணுவு னு ராயு த்
த்தாயு உயிர்குயிர ய் அறிவு றி ராயு எ கு றி றநிலை
ரம் ட த்து ன் யா ற்றேடு அத்துவித ரய் ல் றி றத்

யு ம் நி ழ் துதோ ஹ் அவ் றிவி அனுப ர த் தோ ஹ்

நிபபு. 1. ஆரியனா ான் மந்தருளாற்றோ ற் மடிஞான ான்மா
விற் றோ றும்: பெத்தநிலையிற் றுவி ர னை டொண்டு உ ணின்
று ர்த்திய பரம ா ாரிபா மு் சத்திரிபாதமு் நி ழ்ந்து ண்
மஞானத் த அ ட விரு பு உயிர் ளுக்குத் திரு ாருளேதிருமேனியா
' டொ டு குருமூர்த்தியாய் மு்தருளி ிது தீக் யினு் அத்து
த்தி யெதுபதிப பாச ளி இய ப உபதே ப்பர். இவ்வுபதே த்
த் டே ட்ட சீடனிடத்துச் ளா ம் பிர ரசி'கு (செ. 258. 262
பார்.) இத் ளா மு் சீட து ப் கு டே றுபாடுபற்றி ஒருபடித்தாய்
ஏறுது ததாசத்திரிபாதமு டயோனு'கு டே ட்ட ளா மும் த்
த்திரிபாதமு டயே னு'குச் ிதித்த ளா மு் தீவிரசத்திரிபாத
மு ட டோனு'குத் தெளித் ளா மு் தீவிரதாசத்திரிபா, முடையோ
னு'கு ளா ிட் டயு ர ி மு். முப்பொருள் ளின்இய'பு டே ட்ட
' ளா ி முமிடத்த நி்ருவி ற்பாயு' ிதித்த' ளா ி முமிடத்த
நி்ருவி ற்ப வ் ற்ப னு' இர டு'கு இ டயாயு, தெளித்
' ளா ி முமிடத்துச் வ் ற்பாயு'தோ ஹ். ஆரி அறிவு ட
யே ி. அடிஞா ம் திரு ாடிய அ டவி'கு கு சிவஞா
(செ. 275 27).

ஆ ர் பா வ் றோ ப் ணு திரு ாருணை பரி ாச
ர த் ாத்திர றோ அவுத்திரி முதலி ா ப் ப ாயிருப்
பினு (செ. 255) இ டே கூறப்பட்ட மு ற ளா னு னை ஒதி அந்
நு ள் ழியா முத்திய டயும் ழியாத ா தோன்ற' ததற்குத்
தோ றி உபதேசி' று பொருள் கூறப்பட்டது. மார் ி ட
நூ டோதி வீ டோதலிப் ப ி ட் டீசு பு டரி த்தா டே ரு பரி'னைப
பு ழுற்ற' (செ. 4) ி ததன' அறி .

2. தூரி னாஞ் 'தோ ஹ் தானுந்தோ ஹ் தொ லு டெ
ரந்த னுள்ளேதே று: பெத்தநிலையில் ஆ ர விட போ னை
அதுபவி'கு ா தா' அறிந்து அரு துகி'தே ன நினைப்பத்
நிச் அறிவி' அறிந்து அதுபவி'கி'தே நினை ாது. இ'வி
பு'கு ா ஆ ாம ா. மலபரிபா ிந்துசி ாஞா தோ
றி விடத்த ஆ ாத னால் அறியப்பட்ட விடய னை ருவி னை
' டொண்டறிந்தது றும் அ ருவி ள் ா ாரி ிறு ட்
' றுத் கு அ'ரிய ன்றும் த் கு அ'ரமறிவித்தது திரு கு
' றுத் ' டொருசெயலி னை எ'று அ ருவி னைப்பே ச் சடமு
ம் ித்திரு ருளைப்போ ப் பேரறிவும் ி நி'று அறி'த அறிவு தா
' ப் பெ ி. 'தோ ஹ் தா று த் டமு ா

தா ர ப்பொரு னேத்தினு த டேறறநி அருளே திரு
 னே ர டொ டு ததினா ப்தி ப்பட்ட உயிர் னி பரிபா
 நிமித்த ர த் த து இச்சாஞான கிரியாசத்தி னி செ ரம் டத்
 து ரத்தம் அழித்து தொழில் செய் பரிபா தா த்துத்
 தத்து ன் னாவு டேறாரு படி த்திரிபாதத் த வினைவித்து ருமூர்த்
 தியாய் முந்தருளி து தா டேறறநி ர முற த் தருப
 ஆ ர னு டெ னா அறிவுக் றி யிருக்கிற சி டே று த் து
 அறிவி வி ர டா ர் . இது னுப ர் று அரு தரி
 று டு தரி டொ ப்படு . இவ் னுள்தரி
 த்தி ஆ ர டே ற்கூறி ர று த் து இ ப அறி . ஆ
 தரி மு தத்து னோத்த கு அநி ர டா ர் தத்து த்
 தியு நி மு று ர் . தூரிய தூரத்திலுள்ளி அதித் .

3. ரே ரிய று யு டோ . ரே ருணு டு

4. பரி பரு யு டயோ பரி ரு .

டெ ழிபபு ஞாஞாச ரியா த்திம த்தி ரா ப் கு ஆ ர
 வுஞ்ச னா உதிஞ் . அதனை தி ப பா னி இ பு
 பதி ட த்து டே அத்துவித ரய் துநிற் மு ற யு ஆ
 அறிவிே வி கித்தோ று .

முனருமதி ர ம.

னனி வ புலவேட சுழலிற் பட றுந் தே லலுயி ர
 அவரீனிக் த நாணுக்கி வைப் பன பதும ன் ரு கூ (-) இ து
 இ ம ர் குரு ய் து தி செய்து சி னா முதிப்பித்த ஆ ர
 ஐம்பு டே டரினீக்கித் த னோடு அத்துவித ர படி தானை ரு டெ ய்யு
 முறை கூறுமு த்தா ஞா றி ட் டயா ய் பு அதுப மு
 பேறு மது .

ற்றி ட் விட :

1 ஞா றி ட் ட ராளர் இய பு (- 7)

() ஞா றி ட் ட ராளர் இ த்தேசே ர் முத்தராய் தரி ன
 பெற்றிருப்பர் (1).

(b) தரிச வ்கூடுமு றய் அதனிய பு () .

(c) ஞா றி ட் டயா ர் இருவனை டொப்பு டோ ரா ர் த்தே ர
 தத்துப் ரமுத்தரா ர் ()

(d) ஞாநி ட்டாருக்கு விதி . . வினையு ல்லை
().

(e) ருவினை டொப்பினியு ().

(f) ஞாநி ட்டமுடி ரதோருக்கு உபாநி ட்ட ()

(g) உபாயநி ட்டயினுற் றாகிராதித் கூடினோரியு (7)

2. ஞாநி ட்டா ர் அது . அத்துவித ர . பத்
தி ().

3. ஞாநி ட்டா ர் பேரூ அத்துவிதப்பரமுத்தி இ ()

1. ஞாநி ட்டயா ர் இயல்பு.

() நி ட்டயாளர் இத்தேசீ முத்தராய்ச்
தரி டே பெற்றிருப்பர்

. மி. தொரு பக்குத்தின் மிகுசத்திநிடாத
வேவுதலு ஞானம்வினைந் தோர்குருவினருளார்
பு. துட்டித் தேவிட்டை புரிந்து னோர் ள்
பூதலத்திற் புழ்சீவன் முத், ராகித்
தக் பிரியாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றபநியத்திற் சமபுத்தி ப்ணிச்ச ரனோ
டொகவு றந்தி ரவனையவனிவ ரவிடாதே
யுடந், யாய்ச் சிவன்னோற்ற மொன்றுமே ண்பார்.

(இ ள்). மி. து ஒரு ப்குத்தி ஆண . மி வு பரிபா
ராத்தி, மிகு சத்திநிபாத வேவுதலு தீவிர ரத்திநிபா
த்பொருத் ஞாநி வினைந்து தேகூறி டேட்ட ஞா முதிர்
து ஓர் ருவி அருளார் - ஒப்பற்ற ஞானாரியரது ருணையின
பு. அதுட்டித்தே நி ட்டபுரிந்து னோர் ள் துற்பொருள் ஆராய்ச் யிற்
பிரதே த்து டேட்டிச் தித்துத் தெனிது இ முறையே ந்து நி ட்ட
கூடி ன் பூதத்தி புழ்சீ : முத்தராகி இப்பூயிமி . டே
புழத்தீ முத்தர் ஈய், த் பிரிய அப்பிரி இ்றி இச் ச
யுடா த்த் பொருளி விருப்பு அவ் ரதபெரு ளிதே டெறுப்பு
யி்றி ஒட்டி தபநித்தி புத்திப் பணி ஒட்டயும் பொனை
யும் ம . டே ரனோடு ஒ உறத்து சி டனோடு பிரிவி்றி
நி . ன் அனை அ . இ . ரவிடாதே உட் த ய் தா சி
னைப் பிரி ர ள் . த் ப் பிரி ர ள் ஒறுபட்டிருந்து
தோற்ற ஒறுதே ண்பர் சி . துதோற்ற ஒ டே ண்டி
ருப்பர்.

நிபபு. 1. ஓர் குவி ரு ற்பு' துட்டித்தே ரிட டபுரி'துனோர்
ன்: ஞானசு ரி ர் கூறும் பதே மெழி ன் ஒருபி ராமாயிருப்பினு
ப'கு டத்திற் ற்ப ஞா ' எறு 1. 'றி ஒருபடித் தாய் ஏறாத யா
பு' துட்டித்தே ரிட டபுரி'துனோர் ன் றார். "மு'த்தியொரு ம
ரே டொழிந்த டே டட் டே டட். சி'த்தனை மெய்தலு' தெளிச்
கிட துதான ட' டாமெய்த ரிட டருவுதலெ'று டான் ட' 'த்
ராத டந்தேர் முத்தியெய்திய வியல்பினு' (செ ப்பிர 83). ரிட ட
டே ட்சி சி'த்தித்துத் துணி'த பொருளுடன் பிரிவி'றி உறுதியா நிற்கல்
ரி ரிச் ' 'தா நிற்கல்.

2. உட் த ஒ'று ட்டிருத்த'.

3. சே 'முத்தர் தனு ராதி டோடு டியுங் கூடா ' நி'று யேத்
தமுந்தினோர்

பெ ழிபபு. குரு ருள் பெற்று முதிர்ச் யு' த்திரிபாதமு'
ரா ரா ஞா 'வினை'து ரிட டகூடினோர் ' சே 'முத்'ராய் ஒ'
றினு' விருப்புடெ டுப்பி'றிச் டேனாடு பிரிவி'றி நி'று ' ஒ'ற
யுடே 'ப்

(b) டதரி 'கூடுமு'றயு' அதனிய'ய'.

. அறியாமை யறி ற்றியறிவி னுள்ளே

அறிவுதனை யருளினு னறியாதே யறிந்து

குறியாதே குறித்தந்த' ர ட் னோடு

கூடாதே டடாதே கு ழந்திருப் ப யாயிற்

பிறியாத சி ன்றானே பிரி'து தோன்றிப்

பிரபஞ்ச பேதமெ ட் தானாய்த் தோன்றி

நெறியாலே டி யெல்லா மல்ல வாகி

நின்றெ'றுந் தோன்றிவெ னிராத ர னுயே

(இ ன்) அறிய அறிவு அற்றி அறி டோ ர

த் த யு' அறி ராகி டத் த யும் டுா த்தினு' நீ

அறிவி' உளே அறிவுதனை அருளினுல் அறியாதே அறி'து ஆ' ரவி

னிடத்துப்பரா ' ராய்ப்பிரி டம உ'ளிரு'த் டத் த அருளினுடே குத்

தறியாதறிந்து குறியாதே றித்து தற்போதத்தாற் ட்டி ரி'யி' ரது

அருளினு' விரி ரிச் சி'த்து அ'த்'ர ட் டோடு டதே டட தே

பி'பு ருவி னோடுகூடிச் 'ப்படா லு' டே 'ப் டா லு' டி'ழ்

து ருப் பஆ ' அ'ருடே டி டி ரிட டமெ'ய் ரு'ப் பெறி'

பிறி'ராத ட'தாடே பிரி'து தோ'றி பெத்தநிலையே ஆ' ரோடு

பிரிவி'றி அபேத டய்'றி'ற சி 'ச் த்த நிலையிற்'பிரி' பேத டய்த்

றிபடி. 1. அறியா றி, ற்றி: ய் றாய் 'தடுப்பது' .
 'வீ ற்பமாய் 'தடுப்பது' . இ, த்தி ற த்தயில் றி த்து .
 திரு றுளா றீ ப்பெறு .

பிறியாத ி ருே பிளி்து தோ ி.....தோ ிடு :
 ற்கூறிய ாறுே ிளிற் பொரு்துதலும் தம்போதமுனைத்தலு
 இர ி அறே யி ி அருளிே அழுத்தி எ ி மயே
 ண்ட ிதரி ா இ ம ஆ ம த்தி ாற் ிதரி ி மு
 த ாட்டிய ா பிறி ிதரிபிரிந்து த ளுய்த்தோ ி
 தது உ ற ா றோய் டனுய் ற ி ிதரி ிய
 ித்த .

உ. தற்போதமுனைப் பற்று விட்ட தப் பி அட லும் ஆ
ரவி த் தப் பிரித்தறி ரது அருளோடுகூடி அறிந்து அரு
ளாய் நிற்ப்பெறி தரி முடா

(c) ஞானநிட் டயாளர் இருவினை டாப்பு டயோராய்த்
தே ாந்தத்துப் பாழுத்தரார்.

புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்குட்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே
நண்ணியஞா னத்தினு லிர ண்டினையு மருத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலு நண்ணு னாகி
எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறு மிவன்று
நெங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதற னிறைவதனிற் கலந்து ராயங்
கழிந்தக்கா லெங்குமாய்க் கருதரன்போ னிற்பன்

(இ - ள்). புண்ணியமே னோக்குவிக்கும் புண்ணிய சு ார் ஞு
சென்று இன்பத் தநு ரசெய்யும், பா ி கீழ்நூக்கும் பா ி ர ஞு
சென்று து பத் தநு ரசெய்யும், புண்ணியனைப்பூசித், புண்ணியத்தி
னாலே நண்ணியஞானத்தினு புண்ணியமூர்த்தியாகிய சி பிரானே அருச்
சித்த சிவபுண்ணியத்தின் பயனாய் நிகழ்ந்த சி ஞா ம் ன்னு னாளி
னாலு, இர ண்டினையு அறுத்து - அப்புண்ணிய பத்தனை ள் இர ட
யும் அறுத்து. ஞாலமொடுகீழ்மேலு ண்ணுன் ஆகி அப்புண்ணியபா
ி ளின்பயனை அருபவித்தற்குரிய பூமிநரசு ார்க் களிற் செல்லுதலி
னாகி, ண்ணும் இ றோ தீத முத்திபெறும் இ ிதா ருதப்
பட்ட இ ிவு த்திடே முத்தி அடைந்த இந்த ஞானநிட் டயாளர் .
ஞாயிறு எ ன்கு எழில் எ ம்கு ண்று ஆதித்த ிவிடத்த உதி
னு எ ம்கு என்ன ண்று சொல்லி, குறைவு இன்றி ஒரு குறவு
மின்றி ண்ணுதல்தன் நிறைவு அதனில் து - முதல் னது வியாப
த்திடே ந்து ராயம் கழிந்த ால் - தே ம் நீங்கியவிடத்து, எ ன்கு
மாய் கருது அரன்போ ி நிற்பன் - ங்கு வியாபியாய்ச் சொ லப்பட்ட
முதல் டோடொத்து நிற்பன்.

உறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் பாழுத்திசுத்தராததையின் இக்
கூறுகின்றது. பாழுத்தியாபது தனு ராதி னோக்கி நேயத்தழுத் தார் .
அஃது ஒளியான் அறியுங் ண்ணிற்கு இருளிற்பொருள் தே ருத ராறு
போ , அருளோடுகூடி அரு ிவடி ராய் நிற்கும் பாழுத்தரு ங்குச் சி ி
ஒன்றுமே தோன்றாமன்றித் தனு ராதிப் பிபஞ்சம் தோன்றாதிருத்த ரம்.

2. புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே ண்ணியஞானம்:-
சரி ய கிரியையோ னைச் செய்தல் சி புண்ணிய ி ளாம். இச்சி புண்
ணியங்க ளின் பயனாய் நிகழ்வது சிவஞானம். (செ. 263. பா.)

3. இரட்டினையு மத்து ஞாலமொடு கீழ்மேலு ண்ணானகி: சஞ் சிதவினை எ ப்படு பு ணியபா ண் ளிரட்டி பயனாகிய இப்பதன் ப்னை அனுபவித்தற்கு ஆர்மா ிர்காதி மூவு ண்குஞ் சென்று பிறந்திறந்து உழலும். அத்து த்திபால் இச்சஞ்சிதவினை நீ ப்பெறுத ிர் ஆன் ரபிறத்த் இறத்த் ளி ிறி இருக்கும் பது.

4. எச்செழிடு ஞாயிறெமமெ ிது: விருப்பு றெப்பு ளி ிறி சங்கற்பவி த்ப ளின் ிறி னினுமாம்.

5. ணுதறனி ற ிதனிற் று: நேயத்தழுந்தி.

பெழிட்டு, சரிய கிரிய யோக ளின் பயனாய் விளங்கு ி, ஞானம் தித்தவிடத்து இருவினைப்பயனாகிய இப்பதன்ப்னை றுர் தற்கு எடு ப்படு பிறவி ளினி, இப்பூமியிே ருப்பு றெப்பு க ளற்ற மய்யே யத்தழுந்தி ிய நீ கிய ிடத்து ிகு விராபியாய் முத் ினோடத்துவிதமான பரமுத்திய டர் ஞானநிட் டயாளர்.

(ஈ) ஞானநிட் டயாளர்க்கு விதிவிலக்கு வினையு இலை.

ஞானமதில் ஞானநிட் டயுடையோ ருக்கு

நன் மயொடு தீ மயிலை நாடுவதொன் றில்லை.

சீலமில்லைத் தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்

செயலில்லைத் தியானமில்லைச் சித்தமல மில்லைக்

கோலமில்லைப் புலனில்லைக் கரண மில்லைக்.

குணமில்லைக் குறியில்லைக் குலமு மில்லைப்

பாலருட ணுன்மத்தர் பசாசர்குண மருவிப்

பாடலினோ டாடலிவை பின்று ிடினும் பயில்வார்.

(இ - ள்.) ஞானமதி ஞானநிட் ட உ டயோருக்கு இப்பூமியின் ண் ஞானநிட் டகூடினோருக்கு ந மயொடு தீ ம இலை ந ம தீ ம ளாகிய ினைசுஞ் வினைப்பயன் ளும் ேரூ ாணப்படா ிம் ாடுவது ஒன்று இல்லை - அ ிர்வினை யச் செய்யினும் அ ிரால் விரும்பு பயனென்றுமிலை சீ ி இலை அ ிரால் ஒழு ே ி ியதென ியதி ய ன மயொ ாழுச் முமில்லை, த ிம் இலை - அ ிரால் செய்யே ி ியதெ றத் த முமில்லை விரதமொடு ஆச்சிர ச்ெய் இல்லை அ ிரா ாதுட்டி ே ிண்டியதெ ற விரதம் ளும் ஆச்சிர தருமம் ளு இலை, ியானம் இல்லை - மனத்தால் உன் னேண்டிய தியா பா ினைசுஞ் இல்லை, சித்த ி இலை சித்தத்தாற் சிந்தி ே ிண்டிய ிதனை ளு மில்லை, ே ாலமில்லை - ாயத்தாற் கட்டி ாட்டே ிண்டிய ே ட ளு மில்லை, பு ான் இல்லை - பு ா ளால் ாணப்படும். பேத உணர்வுமில்லை,-

ர இலை நீ டே டி அத் ர விட ப்பற்றுமிலை, கு இலை அட் டே டெம் மதாகிய கு ஞாயிலை குறி இலை நிலையம் நிற் டெம் மகுறியுமில்லை கு மும் இலை டொ டொழு டே டி பகு ஈசாரமும் இலை, பா ருட் உ மத்தர் பசார் ணமமருவி பா ர் பித்து டொ டேர் பேய்ப்பிடியு டோர் முதலியோர் த னையு டயோராய், பாடலினோடு ஆட் இ பயிற் றிடி ணுப் பயில் ஈர் - ஆனந்தமேலீட்டாற் றடல் ஆட் முதலிய பயிற் றோப் பயிலினுப் பயிலு ஈர்.

நிப்ட. 1 ஞானநிட டயு டயோருக்கு ந் டீ முதலியன இலையெ மது தற்போதமுனைப்பிற் றிச் சி து அருணி றவிற்கு நிற்போருக்குப் பிரிய அப்பிரிய மி மயாலும் எங் டெழி டெ ஞாயிறெம் டெ று கு றவியாலும் ற்படே யெ ழித்த மயாலு யாதொ மயு பிரித்தறிந்து வீருப்பி இயற்று மத் டே டி பற் றி யாலும் ற் றச் றி கிரிய யோ நிலையிலு ஞா த்தி டே ட்டல் சித்தித்த தெளித டெ ணு நிலையிலு நிற் ப ஈர் ளா ஒழு டே டிய ஒழு முதலியன அவசிய று மதா ஆயினு ஞானி ள் றாத ற் றோர் தத்தமொழு த் த் விடாதது டி கு றாறு உ த்துறுதியு ளி ஞானி ரும் த்தோடெ ட்டி யிரு கு ளவு சற் ரு டே செய்தொழு டே டெம் பது பெறினுமபேத் பிர த்து கிற் குறுதியு ரிச் டெ ய் வினையு னு ச யெ றியாற் ற ஞானி ஞு கு விதித்த டெ ய்தலு வ் கிய டொழிதலு டே டா அ ஈர் டெ ய்த டெ ஈர் த ஈர் லி ன் பற் சி ஞா முனி ர்

2. பா ருடனு த் தர் பச ர்குண ருவி: பா ர் விடாத் தப் பற்றியறித் துவிரு பிவினையுரிந்த மமுற்றுமி னையால் அ ற் ஞானிய ரது செ லி கு உ த்தர் புத்தியுள்ளபோ தறித் து விரு பிப் புரித் து அ டி றாதபோது டொ னே வினையுரிந்து நிற் றலி அ ற் ஞானி ர் ஒரு ற் ற செய்தொரு டொழிதற்கு, பசாசர் த் செ டே முற்றுமி றிப் பேயிச் செ றாய் வினையுரி ராதலி அ ற் ஞானியர் செ லிழப்பினி டெ ய்தற்கு உ யாயி ர்.

3. பா டலினோடாடலி பயிற் றிடி ணுப் பயில் ஈர்: பா ர் த மேலீட்ட ற் செய் டெ டெ றியாது பாடி றடித்திரியினு திரி ஈர் றது. டே து முதலி ன் னான கு னை டொ ற் ளார் பதும் பெற் றிடத்தது.

பொழிப்ட. இவ்வு த்திதே ஞா நிட் டகடினோர் நன் டீ முதலிய ற் றிற் பற்று அற்ற ராய் பா ர் உ த்தர் பேய்ப்பிடியுண்ட ற் எ னு இ ஈர் னைப்போ வினையிற் ப றாய்ப் பாட் ஆட் முதலிய ஆ ந்தக்குறியா தொழில் னைச் செய்யினும் செய்திருப்பர்.

(e). இருவீனையொப்பினியல்பு.

. தேசமிடங் காலந்திக் ாசனங்க ின்றிச்

செய்வதொன்று போற்செய்யாச் செயலதனைச் செய்தங்
கூசல் ாடு ாமின்றி யுலாவ னிற்றஹக்கமுணர் வுள் டபட் டினியிருத்தல் கிடத்தன்
மாசதனிற் றாய்மை ினின் வறுமை வாழ்வில்வருத்தத்திற் றிருத்தத்தின் மைதுனத்திற் சினத்தின்
ஆசையினின் வெறுப் ினிவை யல்லாது மெல்லா

மடைந்தாலு ஞானிக ா மரனடி யை ாகலார்

(இ - ள்.) ஞானி ள் ஞானி ட கூடியுள்ளோர், தேச இடம்
ா திக்கு ஆ இன்றி தே, இட ா திக்கு ஆ
பற்றல் இ ய்த இ ா இ யயாத இ ாயென்ற சங்ற்ப
மி ி டெ ய்து ஒ று ாச் செய்யா உ ர்தற்போதமுனைப்புடன
றிந்த விருப் ி ற்ச்செய்துபோச் செய்யாத செய் அதனை
ெய்து தொழில் ளைச்ெய்து, அங்கு ணச் படுமன இ ி அல்லாறு
ெய்யுற் தொழி ள்பற்றி ிசு டதலி ி ா ிநிற்ற
டத்த் நடாது நிற்றல் உற் உ ர்வு உற் குத் உற் றாது
விழித்த; உ டிபட்டினி உ ணுத் - ண்ணுது பட்டினியிருத்தல்
இருத்த் கிடத்தல் இருத்த் இருக்ாது கிடத்த், மாசதனில் தாய்
யினில் அசத்த ாயிருத்த் அ ிற் ற் த ாயிருத்த் ாது ாழ்
வி ாது யிற்றய் அ ிற் ற் செல் ித்துளமுத்தல், ிருத்தத்தி
திருத்தத்தி ாயி ிருத் அ ிற் ற் த்தி ிழ் து
னத்தி ித்தி ிசேர் யி கிழ்தல் அ ிற்பிரிதலிற் சினத்த் :-
ஆ யினி ாறுப்பி ாருபொருள் ாட்டுற்ற பற்றினால் ஆ ி ாள்
அ ாவிடத்து ாறுத்த், இ ாது ள் ளா அ டந்தா
ல இ ாயெயல் ாது இ ாபோற் இரு மத்த் யான வ்
வீனை ளுட்பட்டாலு் அரனடி ய ார் னமின்றி முத் ாது
திரு டி ளை விட்டு ாக்கு ார் ார் (ஆ யால் இரு ா வீனை ளிலு்
ஒத்த அறுப ா உ டயராயிருப்பர்).

நிபட. 1. தேச இட ா திக்கு ஆ ள் ன்பன ிற்ற
இ ய்தமு றயில் பி கூறிய ா ி உற் உண்டி இருத்தல்
ாச ாது ம ிருத், மது ஆ ள் ன்பன ிற்றோடு அ ிற்றின்
திர்ம றயா ிற்றல் முதலிய ிற்றோடு ற்று இ ாபோற்
இரு ா ப்பட்ட வீனை ளும் ினைப் ளுமாகிய யா ிற்றோடு ஒட்டி
நோகு ிற்குமிட ாவ் திக்கு இரு குமிட தேச ா திக்கு
ஆ ன் ள் றபடி. எனே இரு ா வீனை ளிலு் வீனை ளுக்குப் ான

1. தேசாதி எல்லா விலைப்பயக்ளாகிய சுதது என்னு ன மின்றி அர டி யய ராதிருத்தலே இருவினையொப்பு எ பது. "ஒன் றி" விருப்பம் ஒன்றி டெ மறுப்புமாதலின்றிப் பு னிய பா மிரண்டினு அ மற்றி பய எல்லு ஒப்ப ற்ப்பு நி ழ்ந்து விடு னானதறி நின் ன் அவ்விருவினையு அ டா ரொப்ப நி ழ்சலே ஈண்டு இருவினையொப்பெ ா தத்தக்குப் பொருளெ றுண்ணுணர் ாற் ற்ணடு எ ன் பர் சி ஞான முனி ர். (சி ஞா பா.363-பக்).

2. செய் தொன்றுபோற் றெய்யாச்செ ி: உ ர் உ கியனெறி யிற் த து சிற்றறிவு டாண்டறி்து ிரும்பி வினை னைச் செய் ர். ஞானி யரோ அ ாற் றித் தற்போதமுனைப்பு விருப்பமின்றியே ினை னை இ பற்று ர் பது. 'அறியாதேயறி்துகுறியாதேகுறித்து.....' ததவு இது யா. (செ-282-கு-2-பார்)

3. ஊச படு மி ி: ர் கு ம் ஒரு ாலி பமு ஒரு ாற்றன்பமு ாகிய அதுப ி ஈளுப்பட்டு ஊ ி போற் ற்ப்பட்டுழ் ழ். ஞானியர் கு அந்த ிரா ி ன் யாபுமடங்கின மயின் மனமு ிற்று ஒரு ழிப்பட்டிரு குமென்பது. அந்த ிரண னே டிங் கூடாதே ாடாதே' ததவு இது யா. (செ-282 கு-2-பார்).

பெ ழிப்பு. ஞா ிட் டகடிகேர் குத் தே ச் முதலிய உப ர னே டி நிற்ற இருத்தல் முதலி இரு ித்தா வினை ன் ாற்றி ழ் ஒத்த அதுப ிமையிருக்கு. அ ர் வினையெய்யினு அர டி அ ிறார்.

(f) ஞானநி ட் டமுடி ாதே ர் கு உபா ிட் ட இந்நிலைதா னில்லையே லெல்லா மீச ினிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு ின்ற அந்நிலையை யறிந்ததற்கக் கரணங் ளட்கி அறிவதொரு குறிகுருவி னருளினு லறிந்து மன்னுசிவன் றனைய டந்து ின்றவன்ற னாலே மருவுபசு கரண ிக்ர் சிவகரண மாகத் துன்னியசாக் கிரம, னிற் றுரியா தீதற் தோன்றமுயல் சிவாதுபவஞ் சிவாதுபூ திசுமாம்.

(இ ள்.) இந்நிலைதான் இ ிலையே இவ் ாறு ஞானநி ட் டகட ிமுடியாதா ி, -எல் ா் ஈசனிடத்தினினு ிசு ி ிர இடத்தினி னு ிற் ற அந்நிலை ய அறிந்த டசித்துக் ள் யாவு் முத் ினிடத்து லியாப்பிய ாயும் முதல் ி ிக்கும் லியாப மாய் அ ிற்றோடு ிந்து அத்துவித ாயு ிற்றகு் மெய்நிலை ய ஞாலாராய்ச்சியர ிந்து, அத் ிர ின் அட்கி - (பொறிபு) கரணங் னை ஒரு ழிப்பட அட்கி

உறிட்ட 1. இந்நிலை: மேர் அறியா நில ர்றி அறிவினுள்ளே
றிவுதனை யருளினுலறியாதேயறிந்து, குறியாதே குறித்த:த் ம
ோடு ட தேவாடாதே கு முந்திருப் ப" ாற் றா ரிட் டநிலை.
(செ 282.) இன் து அ ட்புறமெ னு ா ண் ஏ நிலையாய் டி
இ றநி றவில் அழு து தாயநிலை பர் சி ன்னானமுளிர். இந்நி
லை ய அ ட் து உ கி ல் ஒழுகுடோர் வர் குப் முடியாதா யின்
அ ட் றாறு ஒழுகுடோரு சி றாதுப த் த முற்றிலுமே யறுபவித்திரு
வீடினு த் டெ வுள்ள அறுப ி ளில் ஒ று டயி டயே ஒரு
ாற் டதுப த்தழு தப் பபிற்று உபாயநிட் ட றாப் பெற்றய்ய
வு அத்தனே கு ட் தட்டைந்தா உண் மனா ரிட் ட றாப்
பெற்று முத்திகுடவு ஆகிய டெ ரியை பி வற்றது இச் டெ ய்யு
ளே அறி.

2. ல் மீசனிடத்தினின்று மீசனை அவிடத்தினின்று நிறைந்து
லையயறித்து சட்சித்துள் சித்துளடங்கிந்ப ராடு
துடனுநிந்ப உயிர் செறு பற்றுதற்கு விகெதற்கு
றிமேறுபொருளினை டொவு டொளுபரவு
செயலுச் சிச்செயவாவு டறிந்துநிற்குலை. இதனையே அ
றேடு தனாவியுடலுமுடமயெராழு குறேயனையாய்னை
ரட்டுரட்டபோதேரட்டிலையோ, இரேரரிடயூறெகுண்டோ
ண்டாளும் மெமானே, நன்றேசெய்யாய்பிழ்செய்யாய்ரானே
தற்குயயமே த்திருநாத்து கூறியுள்ளதாம்.

3. அந்த ராஜடிகயறி தொருகுறி ம பொறி ளின் செ
ற்று நின்று அறிவினைய ரப்படு ஒருகுறி. இது குரு டிவிலை, வ்
ற்றும் நியாய ர் முரு டரா மூர்த்தி முதலிய டி டிவிலைத்
திரத்தின் டி டிவிலை ய் திரர் ளினதை ணிமைக்கு மளே ரா அ
பெய்தா போய்வழமளே ரா ப ற் குளே ரா கூடி ப ளைவு கு
முதலிய டிவிலைச் சேட் ட ள் ரி தூ ண்ண ர் கிரத்தில தீதமாகிய டிவிலை
டு டி, மருக் குருவிலை ரித்திய உபாசனைக்கு அருளப்பட்ட ய் திர ர் திர

பாசனூழர்த்தி னா. முதலிய பொறி னுள் ளு. மீய கொழிற் செய்ய விட்டு ம் மயம் ம் அட்கிப் பின் தொழிற்செய்யும்கையு அட்கித் த்திரர் உ ர விடுத்து. பின் மனத் யு அட்கித் துரியாதீத் கூட்டியு சிவாநுப த்தமூர்தச் செய்தற்கு உரு டிவா னு யந்திரக்குறிசனும் அசியு வே டிய மென்பதம் அமற்றோடு த்திராந் னு த ர் மும் வீபூதி உருத்திரா ம்பட்டு ரவுரிம ரோ திரு நுட்பாஓத் முதலியவு வெ வி மூக. மெய் மாய் மு வியவற் ம அடக்குமாறு மெ ண்டியமெ ண்பதம் ண்ணறி ரோ த்துய் துணர் கிட தது.

4. சி ண்றனை ட்து ர்கிரம னிற்றறியாதீதம்தே ண்ற: சிறிதுபோத்தேனும் சி ட்த்துட து த் னையிழ்து நிற்குநிலை. இதுமே 'சு' ரவிரு ம் எ ற்ற நிலைபாகும் இந்நிலையிற் தானே ற அறி. அற்ற மயி பகபோத றச் சி ட்போதமே தலைப்பட்டு நிற்கு ரத ர் ப ரண ன் ர மா ண்றதா. துரி டீதத் தோ ற் ற டயா உ மகிட்டுப் பாளர் கு துரியாதீத் அ ட ராய் கூடியிருப்பது இக்கு டொ லியபடி பாயநிட்ட முய் டோர்கு இ டியிடையே தோ றிநின்ற வது. கூறிய ரமெ. துரி டீதத் - டே. ட வப்பட லு, தற்போதச்சேட் டயி றியு சி ட் கொடு ஏ னாய் நிற்குநிலை. இது சாக்கிராதீத் வும்படும்.

5. சி ணுப ப் ச ணுபூதி மா சி ட்த்தோடு இரண்டற அழுந்திநிற் கு உ னிலையுத் டெ ப் பெறத்தக் நிலையாய் டு. டே உ ட டிட்டு ய னுக்குச் ச டயமா வுள்ள சி ணுப ப் உபாயநிட்ட ணுக்குச் ணுபூதி டெ ற உரி மப்பொருளய் இருக்கு ற தா. ஒருவ டிட்டு யுமி டர்கு உரி மயில் ரததெ பது இதிவி ருத்தறிய்கிடந்தது. ட த குரி யாகிய அது பி உ ட கு பூதி - ஐச டியி.

பெ ழிப்பு. ஞா டிட்ட ரப்பெரு ரயி ட த்து ள்யாவு சி டயமா வு சி ட்செ ள்யா சிவச்செயல் னா வு டெ ர்ந்து குரு டுளா டுளப்பட்ட பாசனை ய டொ டொ ர்கிரத்திற் துரி யாதீத் பெறமுய் த்து டரி டோதத் தமெ ண உரித்தாய அது ப டா விருக்கு.

(9) உபாயநிட்டயினுற் ர்கிராதீத் டிஞோரியு.

7. சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரி, வர் னுலகிற்

சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த துபோதனர் ளிவர் ள்

பாக்கியத்தைப் ப ர்வதுவெ ணிம்மையிடு யுடிரின்

பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றோ

ஆக்குமுடி வித்தரசாண் டவர்களரி வையீரா.

டதுபவிதத் கிருந்திடினு மகப்பற்றற் றிருப்பர்
கோக்கிவிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றுலு

புழைவாற்பிறப் பினின் னீனக ணுங்கி டாவே.

(இ ள்.) சா்கிரத்தே அதிதத் தப் புரிந்த ிர் ள் மேற்கூறிய ாறு
கிரத்தினின்றுண்டு ருவி ள் ட்த அதிதத் தப் பொருத் தி ிர்
ள், உ கில் இப்பூமியி் டே, ருசா் நிவிர்த்திவா் த தபோத
ர் ள் - ாப்பற் றயு் ஒழித்த தபோத ர் ளா ிர், இ ிர் ள் பாக்
கியத்தை ப் பர் துள இ ிர் ள் முற்பிற ியிற் றெய்த புண்ணியப்பேற்
ற்ச் சொ் வது எவ்வாறு இ் மயிலை யிரிற் பற்று அறுத்துப் பா
த் த அடைபராவுசி ிர் அன்றோ இம் ம் யிரப்பற் ற ிீக்
த்தைத் து ாராலு் ி ப்படு் சி ி் ளா ிர், அ ிர் ள்
ஆக்குமுடி வித்து அரச ஆண்டு அ ிர் ள் ஆ் ப்பட்டமுடியினை அணிந்து
அராட்சிெய்து, அக்கு அரி யரோடு அறுபவித்து இருந்திடினு்
அவிடத்து மாதரோடு கூடி அதுபவித்து இ் புற்றிருந்திடினும் அப்
பற்று அற்று இருப்பர் அப் பற்றின்ற் றிருப்பர், கோக்கிவிது புரியா
தோர் புறப்பற்று அற்றாலு் ஆராய்ந்து இவ் ிப்பற்று ிீராதோர் புறப்
பற்று ிீ்கினு் வினை ள் றுங்கிடா் வினைகள் டொாதலின் பிறப்
பினின்று ழ ிர் பிறப்பிற்படு ிர்.

குறிப்பு. . சரு ிசங் நிவிர்த்தியினு் உயர்ந்ததரு மேயில்லை. தரு
மா ிது பெருப்பா் மயு் தா ித் ின்கிற் றிர ிடி் ன்ணே
அடக்கு் .சரு ிச நிவிர்த்தியா ிது ினிடத்தே உட் பொருள் ஆவிழுண்
றயும்சத்திய ா ஒப்புவித்து எவ்விடத்துத் து தத் திர்த்து ிர்தோ்
ரு நிற்றலின் இதற்குமே கிய்தா மு் இ்லை. அங்ங் அது
தோ்ரு் நிற்போர் குச் ிடு யெர்ழியத்தானும் பிறருந் தோ்ரு ம
யி், ா் செய்தேன் பிறர்செய்தார் எ் னும் இதாகித் ிரிே பற்றுச்சிறி
தும் உட் ா யி் இதற்குே ாயத ிமு் இ்லை. விருப்பு
பற்று.

2. உயிரின்பற்று புறப்பற்று அப் பற்றுக் ள். இ ிற்றுள் புறப்
பற்று உயிர்ச் ார்பு் பொருட் ார்பு் எ் இரு் . பெண்டிர் பிள்ளை
முதலிய உயிர்ச்சார்பு, ாணிமுதலிய பொருட்சார்பு. அப் பற்று
உடற் றணப்பற்று் அதுதா் லாத உட்பையும் றண ிளையு் தான்
ருதி அதன் ட்செய்யு் பற்று.

3. பரவு ிர் எ ாரானு் ிண்கப்படுத்தன் மயராய்ச் சி த்து்
மு டயோரா ிர், சி ி் ிறுது விட்டுவிடாத் ிணை ார் ஆகுபெயரா
கிப் புரிந்த ிர் ள் பதற்கி யயப் ப் விசுதிபெற்றது. குணப் ப்
றிய குறிப்புவினைமுற் றெனினு ா். ிஞ்சரி்கிற் றி ிடோ ிர் எ்
பர் சி ிஞானமுனி ிர்.

4. ஐ. குழுடி சலித்தர ஈண் டவர்களரிசையமோடறுபவித்தங் கிருந்தி டிணம் அ ப்பற்றற்றிருப்பர்: மேற்கூறிய இருவகைப் புற்றுக்களுள், புறப் பற்று நீங்கிய பின்னரே அ ப்பற்று நீங்குதலாலும், இத்தகையதனார் லாகத் திரீர்த்தியுடையமாய்ப் புறப்பற்று அ ப்பற்றற்கு ரிரன்னிமி நி இருக்கலாலும், அரசாளுகலும் அரிசையமோடின்புறுதலும் இல்லை பதேதுணிபாம். அம் மாதிரி ஹை ண் ண வந்தது.

6. ஐ. சாக்கிரத்தி நிண்மலதுரியா தீததனைப் பொருத்தினவர் ன் இப்பூமியின்சுண்ணைபுறப்பற்றும் அ ப்பற்றும் அகிய புற்றுக் களயா யும் ஒழித்துச் சிவத்தடன் கூலத்து சி மேயார். புறப்பற்று நீங்கி அ ப் பற்றுடையோர் பிறப்பிப்படுவர்.

2. ஞானநிட்டையாளர் அப்பவமாயி அத்துவித இர சிய இ பத்தியல்பு.

. கருவிசுழிற் தாற்காணு சொன்றுமெனிற காணார்

காணுதார் ன்நிலகதார் காமரதங் காணார்

மருவியிரு வரும்புணர் வந்த சின்பம்

வாயினுற் பேசுகிது மணந்தவந்தா முணர்வர்

-ருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திவர்காண் சிவனை

யுணர்மதா முணர்வினும் லுணர்வதுகற் பனைகாண்

அருள்பெறினவ் கிருவ: ரயு மறிசிறந்தர் கறிவ

ரதியாரேற் பிறப்பும்ரிடா தானாவமு மருதே.

(இ ண்). காணுதார் - திருவருளொளிசொ ண்டி ாணுமாறில்லா தர் ருவி ழிந்தாத் ாணர் - ருவி ன் (கூடாது - தெழி ற்றும்) ழிந்தாத் ாணமாட்டார் ஒ ிறு னிற் ாணர் - (ாட்சிப்பொருள் தமமின் டே ரு ரது) ஒன்றியிருக்குமாயிற் ாணமாட்டார் ன்நிலைதா ாமரதம் ாணர் - ஁஁஁ ன்னிப்பரு த்துப் பெண் (புருவமின் - ம யாலும் அநுபவின்மையாலும்) காமவின்பத்தின் கூகை அறியமாட்டா ளாகலும், - மருவி இருவரும் பு ரந்த, இன்பம் ாரினா பேச அரிது மணந்த ாந்தாம் உணர் ா - சேர்க்கை ிற் தலைவன் தலையியராகிய இருவ ரு் கூடிச் சுவைக்கு மி பம் பிறர்க்கு வாயினுற் கூறி விள்க முடியாது மணந்தபுவித்தோர் டே தெரியவருவதும் போலும், உணராதார் உரு வின் உயிர்வடி துவும் உணர்ந்திலர் ாண் - (அருளுணர்வினும்) அறிவு ாற்றவிய ாதார் இவ்வுடம்பிற் செறித்தொன்று பட்டிருக்கும் உயி ரய ாணர் தறிய மாட்டார், - சி ாண் உணர்விலும் உணர்வது ற்ப்போ ாண் - அ ார் ார்வினாற் பேரின்பமாகிய சிவத் த அறிவர் ான்பது ற்ப்போ மொழியேயாகும், அருள்பெறில் அவ்விருவரையும் அறிவு இறந்து அ்ரு அறிவர் - திரு ருள் ா வரப்பெற்றதபோதே சேவ் சி ன் ன்ந் இருவ ரையும் பாசபசு றானம் ார் அ ாவ மெய்ப்புரிவானறிவர். - அறிவா ிரல் பிறப்ப

பு விடாது ஆ மும் அருது - அஃ றது அறியாதுருப்பார் குப் பிறப்பு விட்டு வீ கு டது மிலை ஆண மாசு அ டது மிலையா .

நிப்பு. 1. இச்செய்யுள் ஐ பு டே டரி யர்ந்து அவரை நீ றாருந்தே விபதியாருந் துணை டேனாகுடி அ டே தானாய் ந்து அத்து விதப்பட்டதுபலி கு மி ப் இர சி ராத ரத்பிறர் கு ர் ந்பா தல் டெ பதனை ட மழு த்தா ல் விளக்கி தா . பசு ரணங் ன் சி ட ரண ர த்து ிரிய சர் கிரத் தப் பெற்றார் அத டே லும் ரண் கடந்த அதி தத் தப் புரிதற்கு அறிவு செ லுமாறு யா ன் என்னுஞ் சி ச் சி ராத ராதி னை னுக்குமு த்தா னு னி ம்பு டே டர் சுழலிற் பட் டெ துணை டேனு நி யாது துயருறுந்தொல்லயிர் ிற மூ ழு கூறு வியுறுத்தப்பட்டது பர் டு முணிவா .

2. ருவி ழிந்தாற் றாணர் ஒ ிறுமெனிற் றாணர்.....ம ந்த ிர் தா ி உ ர் ிர் : அள யினுனறியப்படு ி ச த்தறி னவாயு டே ி த்திலு னேறு டறியப்படு ி றாயும் இரூப்பன றா . முத்தியின் பதே அஃ ிறறி ப்படாததாய் டே மற்ற ஒ ழு ியல்பு டத் ற லின் அது றட்சி அது உ ரயெ னு மூ ி யள ி ளாலு அளந் தறியப்படாதெ ிறதா . இந்திரியம் மா தம் த டே தனை யோ னு றா ி க் றட்சியு தத்து டாத்தவ ி னை யொட்டியே நி ழ்த ற் முத்தியி பம் றட் யள யா றியப்படாது ிறும் த் பொருட்டு ிறர்பொருட்டு றய இரு னை அதுமா னு ிறபொ ருளை அதனோடு னி மும் ஏது டொ டறி டாத றா த் னி டே ழு றாது ஒன்றி ி ிறதுபலி ப்படு முத்தியி ப் அதுமா னளையா றியப்பட தென்று உட பாடு திர்ம றயா ிரு ி உ ர னு த் னின் டே ழுய் அறியப்படாத பெ ருளை அறித் ற டே ழி ளாந் டே டி விள கி ழி டாத றா த் ின் ஒன்றிய முத்தியுப ி ஆ ி ி யா றியப்படா தெ ி விரித்து ி க்கிடத்தா ி . ருவி ழிந்தாலெ ிறது றாதி ளி றாதிரு தலு இருந்து டே ி ற்றிருத் தலு றாக டே ி த் தக் குறிப்பித்த மபரு ி யாது அ டந்து ம வினை அதுப ியி றாது இரு கு ி னி யி ி . யிலிருந்து ற லாகு . ருவிப்பு ர ிந்தவி ப் றாயினுந் கூறரிது டே முத்தியின்ப் பரம இர சிய றா எ ிறப்படி. இதுதே ி தம்பர இர ிய் திர் ற இர ிய் எ ிபன ிறிலிருந்து அறியற்பாலது றா .

3. உருவினுயிர் டி டதுவு ற்பனை : அருளறிவிலல் உ ரு ி உணர்ச்சியி றாதார் உட பிற் செறி திரு கு முயி ரயே தெரியா திருப்பது யா அத்த யோர் உயிரு கும் உயிராயிருக்கு் சி டத் த அறிந்துணர் ிர் ன்பது புனை து ரயே யாமன்றி உ ி யா றது .

ணர்வினுணர் டது - டே வ ச ப்படும் பாசு ளா த்தாலு ; தற் டேபாதம் கூடிய ிசு ளானத்தாலும் அறிந்து தெ ிரிதல் .

தம்பனை பதற்குப் பாணை அத்தியே நிச்சிளா
நிறாய உபாநிட்டய் குறிப்பதா கூறலுளோறு.

முனிர். அது கூறு பெருளே யுதிப்படுத்துதற் றந்தது.

பொழிபட ருவ ளில் ஈது தொழி த்றுப் பிந்தபோது ஈணுந்
த யில் திருஞ் அருளுளரிப் பார் ஒ றுபட் நிற்சு முத்தி
யி த் த ஈணுந் யா ர் அ னு ர வி ப னிஞ்சுத் தெரி
ததுபோ வு னேந் யி ப ம தார்ஞ்சுத் தெரி ரததுபோ
வு உட பிற் செறி திய கு முயி சயே உணர்ந்தறிய ஈட்டாத அரு
ளு ர்வி ர் பயிர் குயிராய் நிற்சு த் தத் த முணர் ஈலு
த் கூடுத னு ந்பனைமொழியே ஈ திரு று ரம்பா ப னு
மெய்நி ஈந் னையு னே னையு அறிப ன் னி னையெ ர்
குப் பிறவியு ர னீ ஈது.

3. ஞா நிண்டையாளர் பேரா அத்துவிதப்பாழுத்தி.
இய 4.

பன்னிறங்க ளவை ரட்டும் பழகம்டோ லுள்ளம்

பலபுலன் னிறங்காட்டும் பரிசு பார்த்திட்

டி 'நிறங்' ளை 'னிறமன்' றெ 'ந' த 'ற

செழித்தோடும் டுருளினா லிந்நிறத்தின் வேறாய்ப்

பொய்நிறைவும் புலநிற ள் பொய்யெனமெய் ண்டான்

பொருந்திடுவன் 'வத்தினெடும் போதான் பி'னை

முன்னிறைநீர் சுற்றமுறிய முடுகி யோடி

முந்நீர்சேந்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங் ா முறைபோ .

இப்பிறன் ாட்டுப் படிப்போ தன்னையடுத்த
பிறனளி இய்பே தது இய்பா ாட்டிற்குப் படி
போ உள்பு ன்நிற ாட்டுப் பரிபார்த்திட்டு ஆ
வுத்தனைடுத்தப ருவிளி இய்பே தனது இப்ா ாட்டி
நிற்குத் மய அறிந்து இந்நிறந் ன்நிற அன்று எறுத்
ற எழிந்நிற அருளா டு இந்த ருவிளி முத்திரிந்நிற இய
பு ன்எனது இய்பன்று ன்றுதேர்ந்து தனது சிறப்பி பு இறந்
பே ன்ன்று திருருளா அறிந்து, இந்நிறத்தின் டேராய்ப்பொய்நிற
ஐபு நிறந் ன்பொய் னெய் டா இச்சிறப்பிய புரு டேராய்ப்
பொய்த்த ான ஐப்பொறிமுதலிய ருவி னோடு ய்கி அறிந்
ணனெனத் தனைநனைத்திருத் இயல்பு பொய்யெற் உண்
ய அறிந்த. சித்திநெடும் பொருத்திடுன் தத்தப் பொருந்து
ன் பினைபோதான் மீள அக் ருவி னோடு கூடு

முன்னர் சிறைமுறிய முடிகி ஓடி - முன்னர்த்தடையுண்டு நிறைந்து
நீர் தரீரா து அத்தடைதார்த்தபோது விரைந்தோடி, முன்மார்த்தேர்ந்து அ
நீராய் டலிந்தையிப் பொருந்தி அந்தேராய் பின் நீர் அமுறை
போ - பின் மீளாது அடங்கி நிற்கல்போர்.

குறிப்பு. 1. இச்செய்யுள் ஐம்பு டோடரினயர்ந்து அவர்வசமாய்க்
துணை யோயு மறிபாது கின்றவுயிர் தார் அவர் ளின் டே மென்று தனது
மெய்க்கிலை ய ண்டபோது துணைவனாகிய சி டேனும் அத்துவிதக்க ப்
புற்று மீட்டு ஐம்புலனோ டர்வசப்பட்டு வருந்து அ கியின்றி ஐங்கியப்
பட்டு நிற்கும் பாழுத்தியின்று ப உ மைமு த்தான் விள கியதாம்.

இச்செய்யுள் மு, லாவில் “ஆன்மா” ள் ஐயு ள் ளு ளார் மயங்கித்
தன் னையுணராடு” மது” என்னும் 8-ல் குத்திரத்தா 3-ல் அதி ரணத்தி
ரட்டிய “பன்னாறடோ டட்டும்” என்ற ராண டோ பர் வயு
இனியிவ் பன்மாத்தன்னை யிந்திரியத்து வேறாவான் கா டே தமது மு
சேபாதத் , யணையுமே” மது எ ன் னும் 8-ல் குத்திரத்தா 4-ல் அதிகரணத்தாக்
ரட்டிய “சிறைமெய்கி” ம செழுப்பு லினுள்ள.....” என்ற வெண்பா
யுப் இ ப்த பொருளுகி ஒரு குபடித்திக் கூறுதலினால், பிழிதூலா
ரியர் மு லா டோடப்பத், து தூலிவதிகரணங் த்பித்தி” அந்தேவ்
த்பி” இணையு ப்ததும் தூலியற்றிறுரன்று என்பதைக் ரட்டியது
ரார் பின் பிழிதூலினு ரயாசிரியர்கள் அதி ரணப்படுத்தியதுயார் டேனோ
என்னில், முதலாவோடொப்ப இ யபும்பொருளும் மொழியு் ஒத், விட
கோ கியு் குத்திரத்தொகுப்புச் செய்யுளிலுள்ள, பொருட் முடிபு ள்ளோக்
கியு் குத்த, ர மென்க.

2. பன்னிறங் ளவை.....பார்த்திட்டி: படி ப்த் னிற ப்த நிறத்
த்தனதுபோற் டட்டும் தன் மயதாம். அதுபோற் ஆன்மாவு் கருவி
ர மாகிய பாசத்தோடுத்து நின்ற த் னை அசத், வுப் பதிடோட
டுத்த ஞான்று, ன்னைப் பதியார் ண் மாயும் ானுத் மத்தெ
பது (செ. 251 252-பார்).

3. இ”நிறக் ளை” னிறம ர்மென்று.....மெய்கண்டான் பொருந்திடு
ப்தித்திடுகுதி: இ”நிற ஐம்புலன் கருவி ரணங் ளோடு டி அனை
யேதானென அயர்ந்திரு, நிலை ம் னதுண் ம நிலையன்றெனக் குரு
ருள்கூட்டியு் விய பதினா ர முதிர்ச்சியால் டண் ம ய, தெரிந்தவன் சிவ
சாயுச்சியமாகும் பாழுத்தியைய டவன் எ பது, நிறப் டட்டி இயல்பு
ரன்னு் பொருள் பயந்து நின்றது.

4. போதான் பின்னை முன்னிறைநீர்.....பின்னர் பாழுதைபோல்:
பாழுத்தியெய்தினோர் ஐம்பொறியின்மீளினு் திழுக்கில்லென்பர் சிவ
ப்கிர்ப்த ரதிகன். முத்தியடைந்த ஆன்மாவ்கரு் ஒரு ளறா த்பத்
தின-பின் டலகிற்பிரும்பும் என மண்டோக்கியு் II. 2 (6) கலாசகத்தை
பெரித்துக் ரட்டிக் கூறிபுள்ளார் ஆரியசாமாஜ, து நிலையாளர் கவாமிதபா

பெரிய பிணம் (தயார்த்த. கிரி-ப்) 2031 அகலுற்றுப் பழுத்தியுள்ள பரமுத்தி பயன்வெறன்பது சிக் காப்படுத்திய இச்செய்யுவெண்ணாண். மறை தற்ப பிரமாதி புரண அடியு ருத்
4376 ஈடி மாநில நுகர்வோண்ட பிரமார் 36000 கொட்டப்பட்ட.

இவ்வாறு கொண்டுவந்து வைப்பதில் தேவையான உபகரணங்கள் கிடைக்காமல் போயிருந்தால், அதை மாற்றியமைத்துக் கொடுத்தேன். இதுபோன்ற சம்பவம் மீண்டும் நிகழாமல் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்தேன்.

டே. நியூ. ஆ. மா. த. னைது. கருவி. இயல்பு. த. ந.
 இ. ல். பா. ட்டு. கரு. த. ம. ய. ய. தி. இ. ரு. இ. ய. பு. த. ந.
 சொ. ரு. ப. இ. ய. ல். ப. ம. எ. ம. இ. ரு. த. ந. க். கு. ட். க. ரி. ய. ம. ன். ப. ம. ய. ம்.
 பொ. ரு. ன. ய. ம். அ. தி. து. ப. ர. ன. ன். தி. ரு. ப. ரு. ன. ல். இ. ந். தி. த. ம.
 ய. ய. தி. த. ம். சி. ரு. ப. ம. ன். அ. ட். து. பி. ம்.

நான்காமதிகரணம்.

தூய்மை மலரோடாது, லிப்போடுத நூட்டு, எல்லாநீனை
 லுள்ளிருந்தெல்லாம் என்பது (30-) இதமுத
 லுள்ளிருந்து, துவித்திலையிற் தாளுகிய ஆர்மாவத்தோடு
 டியத்துவத்துடன், துவித்திலையிற் சேர்த்து, தாடணையுடையவன் என்பது
 கூறுமுத்தான், எல்லாக்கீழ் பிப்பினியுடன், எல்லாக்கீழ் னென்று
 போர்நிலையுடன் கூறுகின்றது.

இ 'சுற்றி' படங்கிய விஷயம். என்:

1. மலரடி: கீழை வைப்பினியல்பு ().
2. லரடி: கீழ் அணை: தாவிந் போர்லாய் நினைபு ().

உலாடி விட்டு வந்தபின்னர்.

. பங்குத்தா னென்னினை மெய்த வேண்டா

கொஞ்சுபுலி நன்னெரினவே நிறைய மல்லன்

துங்கஞ்சே ரு ரீர்போஸ்வ. னெங்கு மங்கத்

வயலங்கள் கண்டோலக் , ராணுவாண்டா

விஞ்ஞா மியம்புந்தத் துவர் களின் தவத் திவ

தினமுந் தம் துதா வீதல்குட ரிழந்த

துங்கநிழி சொதியுமுட் சொதியும்பெற் றுற்போற்.

சோதிக்குப் சோதிபாய்த் தோன்றிடுவன் ானே.

(என்) எஞ் ா என்னி ா தடெண்ட (தேற்சித்
தோடு பொருந்து ி றது ி ாறு ாயச் சி மு ா)
தேசு த்தெங்கு ி ய பித்த நிற்றவி ஆ ா ள ய ா
அதனை அ டயே ி மெ பதி லே ப ா ரு கு இ
தேறு னி இ றயு ி ா கு ாபித்திருப்பத்
ஆ ாக் ி ி றைய நிற்பதா ினி அ முழுமுதற்பொருளு ா
ாது முடியு் அப்போ அ டதது முத்திநிலை ாருகு
அ ி ம்சேர் யிர் போ ி ா கு (அப்படி று) உ ட பெ ணு
செறி திரு குமுயிர் போ ி னு ட த்தெங்கு வி ாபித் திருப்
த்த அ ி ி ன் போ ா ணு ஹ ாறு உ ட பெ ணு
தெ ி திருப்பினு் ி ி த்த டெ ி ி த்தறி துபோ ி ற
றய அ ி ய ா னை டொ ி டி உயிர் அறியாத ாறுபோ ி ஆ ன் ா இ ா கு
ா ி ி ம்பு தத்த த்தி ி த்த அறி து ஆ ாவு த்தி ா
கூறிய தத்த ி ி ற் செறித் து வி ாபித் ாகி ப கு டொ ி டி
வி ி வி ி றி அறி தா ி ற ா த்த தா ி த் முத் ி பதி
ா த் த ளித்த ாடி கீழ் த்த கி பரமுத்தி ய ஆ ாவு
டொ ி த் டரிழ் த து விழி (ஓரு ஓ ி யே டுகடி வி ி
ய ி யுத் த் த ய் ச் சூரி பப் பி ாசமி் ம ா னு ம் உ னொ ளி யி
னு) ஓ ி ி ி து ி ற் கு ி சோதியு் உ ட் தியு் பெற்
முற்பே ி இரவி டொ ளி யயு் உ னொ ளி யு் அ ட வுற் ற
பே கு சோதி கு ன் சோதி ாய்த் தோ ி றி டி அ ாறு இரவி
யா ளி இருப்பவு் ா ட் கி ி றி ாதிரு ி ன் டொ ளி
போ ச் சி னு ம் ா த்த ன் னு ா ா யிருத் து தோற் ற ி ன்.

தி 1. 1. ினை டந்து த்துவித ாய் ி றிருத்தலே முத்
தி ாயி் கு வியாபி ா சி ினை அ டதெ ி றது ா ி
அ ி றையிருப்பி றே அ ினைச் செ ற டத் கூடு் அ ாறு
தே று டிருப்பி் தித்த ி ா ன் ாகு ி ன்று கூறு ார் கு அ ி
அ ா ா டோறு டெ ி றி மெ ர் போ ி ி வியா ாயிருப்ப
ற த வியுறுத்திப் ப ா த்தி கு றவு பதி ா த்தி ி ற
வு் திரு டிமுத்தியி் பெரு மயு் கூறி வர டி கீழ் ாப்பினிய் ப
வி து இச் செய்யுடு

2. கு தா டெ ி னி னு டெ ய்த டெ ி ி கு வியாபித்தி
ருக் பொருளை அதி வி ாப்பிய ா பி றிதொரு பொரு டெ ய் அ ட
தென்பது பொரு தா கூற் று றது.

3. குமிவ டெ ி ி றி றயு் ன் வியாபி ா ாது ி று
பொரு விருப்பி் மு் முதற்குத்திரத்திற் ாட்டிய பதியி் த்
து மு ாகு ி றது.

4. அ ி று சேருயிர் போ ி ி உ ட பெ ணு டெ ி றித் து
கி ி றிய குமுயிர் போ ச் ச ட த்து னொ கு ாபித்திருப் ி றது

உயிர் கொடுத்து உயர்வோடு சென்ற அந்தப் பிள்ளை
சி. ஞானசுந்தர் (பி. 92. பார்) அந்த சடத்துக்கு, உயிர்
கித்தா சிணுக்கு உயர்.

5 அத்த, வண்போராணை யிர் உடம்பு னுஞ்
 டெறித்திருப்பினு உட்பின் ம் நய அய நகநாலறியு அறிவு னை
 நியு நியுபோ லீரித்த ம் பது அபவ னா நிவது தத்த
 த்தி தத்தறியு ப னா த்து கு னாவறி து இ மரு
 த்து கு உ .

6. தத்துவத்தி னத்தறிது ச த்திற் குவி னோடு கூடி விடயீ
சித்து அறிவு அறிவு ப ளு ம். (௨. 234-235 பாற்.)

7. இறஞ் தந்தாளிதல்: முதலு னுனத் தளித்து
வீடுபெற்ற யுதவுத றது. (செ. 235; 279 280-பர்). ஞா ம்
ஒஞ்ஞா பதிஞா தாளித் துரு டிப்பேறீத் வீடுய்
வித்தல்.

8. சுடரிழ்த்து விழிசோதியுட் டீதுயம்பெற்றற்பே :
 ரவிப்பிரமி மயானு ணைளி ரகபட்ட யானும் ஒளி
 கீயிரு இரவிப்பிர ரத்தயு ணைளி யயு பெற்றருத்
 போலு டரிழ்த்து விழித்த தவு யுறிந்பா தயிருது
 குப்பேறி ரதெய்றிவிழந்திருகு ஆரவு உ
 டிசோதி-ரவிப்பிர இதுவிட னை டு அறிதத்கு
 அசிய ணைடி தத கு த்திற்கு யாது. டீதி
 ண்ணைளி இதுவிட றிவிற்கு ரத்திரயேறி இரவியொளி
 யு அறிந்து அதனை படுகித்தற்கும் டீடியுள் தா யயி நிட்
 டாகி சிஞா முடிபு கு ரது. சோதிக்குட் சோதி ரய்த்
 தோறிடு ரதேற் றாட்டி படிஞா கிய இரவியெளி
 டொடுநி டகடுத ரகும் ணைளி யயு பெற்றபே தே ஆ
 ரவிற்குச் தேதிக்குட் டோதியாகிய சித்தி றிவு தலைபட்டு அத்
 விதப் பேரி பப்பேறெய்து ன்ற ாறா

பேழ்ப்பு. குடியியலிய சித்தயாண்டெ
தெனையோ அ. வியாயிற்மி றேயிருப்பின
அடயாகு னி அ. தவியாப டலிந்தெறிந்திரு
உயிர்தோடா உயிர்தா டெ கு றெறிந்திருது
டறிதபோ பிற அ. னை டெ விரித்தறி தி ரததுபோ
யிரு பதித னெ டெ றெறிந்திருது அ. ருள ஒளி
டெ டெ டிட டயினி மு னெளியு டெ றேத தி பய
இ ற. திய பய தெளித்தறியு. அப்போ இ ற. னிற்
ணெரிபோ ஆ மாவீத பரா ரா த்தோ றிநிற்

மரடி கீழ்ணுந்துநீப்பேர் வாயும் நிலையும்.

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட்டு நியப்
மும்பொழுது நீங்குபது சிதம்பொழுதிற் பரக்கும்
ஆசுபடு மரடிப் பயருங்கனம் மனைத்து
மரடிப் பயருமும்பொது லும்பின் னணுகும்
நேசமெடுந் திருவடி கீழ் நீங்காதே தூங்கு
நிலை வுடைபார் நின்றுவார் நிலையதுவே யா
ஆசொடு மங்குமிங்கு மாகியல டருநீயா
சரும்பாச மறக்கும்பாச யருளின்றுநி யு ரப்பாம்.

(இ - ள்.) பாசிபடு குட்டத்தி ல்லினைவிட்டுநியப் பசிபொருட்
திப டாத்திலே லலை மேலும் மேலும் நியுப்போது, பசிம்பொழுது
சிதம்பொழுது அதுபாருட் சல்லொறி படுமிடத்தா நீங்கி லெ
றியாது விடுமிடத் தப்பாது நீரை மூடி டொள்ளு. அது
யோல, ஆபடு வாய அருட் மை அனைத்து குத்தம்பொருந்
திப டமும் யயுப் பெரி முடாகிய ஸ்வரம். அர் அடிய
ரும்மே டது அல பி அணுகு - சிவ ய, தியானிக்குப்போது
கீ - உணராதவிட் மீளவ டு ருதுபொருத்தித் திருவடி கீழ்
மெடு மெடு நீர தேனாகுந் நினைவு டையர் ஆர இ டயருத
அப்பாடு சிவத் தப்பொருதி அதிதத் அடையு இச் சூ ட
யோர், நிலை துட ஆநி நிறிந் ரடிய ரு சுத்த தத்
நிலையநிலைய டெ டு அதிலே நீத்பர். அக்குமி கு அகி ஆ
யெ மெ அல ருநோர் அரும்பாச அ கு - அரறி நீச் சித்
தி டித் ரு ின் டட்டு வ்ருப்பற்றுச் சமுலுநோர் பெரியமல
தனை ப்பே குநெறி, அருளி டி உ ரப்பா முத்
ஆ ரித் கூறியபடி பின் டு டுவாட்.

குறி - 1. இச்செய்யுள் இறைவனது மரடிகீழ் நீர தே
னாகுநிலைய டி டி டயாளர், மலமாய மழுன்றுத் தம் மல
தோரூன்று மடையப்பெருதே நீத்பரை பதனை வியுறுத்தி, உபாபதி
ட த் பரனைப்பாணைய தாநத்தி குமேலோர் கு அனாருருக்கால்
ட்டு பின்னொரு டாத் தொட்டும் நீத்குமாகி, அத்த ய நிலையி
இரு டியிலு ற்று டயராய் அ ருநோர் குச் சிலொ ட்பாணை
அதித்துப் பா மறு குமுபாய் மேற்குறா டெ டெடுத்து டெ
ருஞ்சுத்திரத்திற்கு, தோற்று டாய் கூறி தா.

2. பாசிபடுகுட்டத்திற்.....பின் அணுகும் பாசி செறித்திரு கு
குத்தி மேலும் மேலும் லு டெ டெறித்தவுடே பாசிநீக்கி
விடுத்தவுட் திரும்புந் நர்மலினப்படுத்போல, உபாயநிடைபிலொ

ருந் த்த் தி ராணிப் பர் ிப்போது நிட் டகடி
தி ரொழி ஈ ர் கடியு ரு
டெறி ப டே டே லு றி னீ தெறி தெப் பநி
யி ிர இ து உபாயநிட் ட ர் நிலை படு குறிப்பித்த

3. சேஷன் திருமடிக் கீழ்நீர் அதேதூக்குநினைவுடோர் நினைவு
 நினைவுநிலையதுயா - உபாநிட்டகூடுவாராபோன்றி உ
 நிட்டுகடிகளோர் வரமிக் கீழ்நீர் அதேதூக்குநினைவு, அங்குச்
 சேஷன் நிலைபாடுநினைவாத்திரத்தனெருநாற் கூடியு ஒருநாள் அ
 ன்ருநிலைநிலைத்தாய் நிற்குநாள் இது அங்கு
 இருநிலையென்பு. பரிபாடும் த்திரிபதமும் நினைந்த
 ரயன் டேட்டரி யயவிடமிருநாள் த்த
 னேர் நாமுத்தராய் நானே தலைநோட்டுபிற்து நேயத்தமும்
 நோர் நானே

4. ஆ யொடு கு மி் கு கி மருடே ாரந் பா ற் கு
முத்தி ாமி ளாய்ப் பிரஞ்சப்பற்று மு. றுநீ ாது அ மருடே ர்
ஞ் கு கூறிய உபாயநிட் டயின் விரிவு சா. தனை ளு டே ம் குத்தி
ரத்து ாட்டு ா பது. அ கு இ் கு ாகிய ருடே ர்
றி திே தி் மாட்டு, பிரஞ்சத்து விளைவு ளை விருத்திப்பத் ாட்
டு பற்று ாட்டு ச் படு த்தினை யு டயோர்.

5. அருளிச் செய்து சப்பா: இற துதிருருளாகி
ளிற் பெப்பிமுற உறது. அருளினைத் தளிணைதலை
தேற்குந்... பெய்யே விளம்பெய்ய... அருளிய முத
லா முற த்திள வுக்கு. அரு - அருப்பட்டது உதே.

பெழட்ட. , டத்திலுள்ளபாயா து வலினைமேலு ணேலு
றியுபெழுதுஎறிப்பட்டவிடத்துநீ . வெறியாதுவிடுமி . துந்து
ந்ரமூடி.ொள்துபோ ராய . ரகிப்பா முழுத்
துதிருடி யத்திானி.கு.பேதுநீ . விடுத்தவிடத்துஆ . ர
ப்பொரு.து . செயத்தமுந்திஅர . ரடி.கீழ்நீ . ரதநிட்டயா.
ளர் . ஒருபேது. அது . தட்டயாது.ஆயின்அவ்வாற . றியார்மாட்டு
ருவிளாட்டு . ருப்புற்றுச்சுழலுலோர் அப்பாசத் . தநீ.கி.டு
ளு . பா . உப்தசமு . றப்படிபி . னர் . கூறப்படும்.

இக் த்திரர் ஞாநித் த ராதார் கு உபநித் த ரா
த்திெய்தாறு கூறுமுத்தாே பா ஞா ப ஞா பதிஞா
ஞ் றோ பாணியி பு திரு ஞ் முத்த யு
பெரு யு கூறு றது

ஞாநித் த ராதார் கு பாநித் தெய்துமு ற
தொகுத்துக் கூற .

பாசஞாநத்தாலும் பசுஞாந் தாலும்
பாப்பரிய பாம்பரணைப் பதிஞாநத் , றலே

நேசமொடு முள்ளத்தே நாடிப் பாத

நீழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கப் போதின்

ஆ தரு முல மெலா நைத்தே ராமென்

றறி ல நிலையே யாகும் பின்னும்

ஒ சதரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரி

வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னுனமெலா மோட.

(இ .) பாசஞாந்தாலும் பஞாந்தாலும் ஈர்ப்பரிய பா
பரணை பாசஞாந்தாலும் பஞாந்தாலும் ஆராய்தறிதற் ரிய பா
ணை திஞாந்தாே டெடு உள்த்தோடி அது திரு
பதிஞாந்தாே அப்பெடுத்த றிவி ன்ணாய்திரு பத
நீழற்கீழ் நிதே நீங்கப்போதி த்திருபதிநிலை கீழ் பிரிப்பற
நின்றுனக்குதாரு ரநித் த ராதாரு ஆன லி
ரநித் த ராதாபிரபஞ்சப்பற்றுழி அறிவுசெல்லாயி ஆ
தரு உடொ அத்தோறு அறிந்து அ அ
பற்றுத்தங்கிட யிருக்குப் பிரஞ்சனைத்து ரந் போநிலையி
த று டெ அந் த விட்டுநீ அநிலை ஆகு திருபதி
ஞாந்தலை டெடுநித் த ரோழி கூடப்பெறுப் பின்
றாறு ஒரு ஈற்று ரநித் த ரப்பெற்ற பி ரு ஒ சதரு
ஞ் முத் த விதிப்படி சரி நித் த நிலைத்தற்கு ஆற்றலைத்தரு
தாதி திருஅஞ் முத் த விதிமு றாலுச் சரி உள்த்தேபுகுது
அறிவி அறிவாய்விளங்கி நின்று ஊ டொ ஓட அளிப்ப
பற்றுக்குவித்தாய்ச் சராய்நிற் பா யாவு யெற்றுவி குப்படி
த தருளைத் தந்துநிற் .

குறிப்பு. 1. பாசஞாநத்தாலும் பசுஞாந்தாலும் பாப்பரிய பா
பரணை இறன்பா ஞாந பசுஞாந் ளாே யறியப்படுப ல்

என்பது (௨ 24 247 பா.) மிரட்டி முன் 23, 24-யெய்யுளிற்குறித்து

2. பதினாத்தா னே றொடு உளத்தாடி: இறந்திரு டினா மா அருநிலை நியப்படுபது (௨ 245 பா.) உத்தோடி ஆற்றத்தியற் றறித்து.

3. பாதநீழற்கீழ்நில் ாதேந் கிப்போதி: பதினாத்த நிப் பட்டாத்திராதே பார்த்துவிதா நிறிற் றெறித்திருப்ப ஆயினு லி ராநிட் டிராதுவிடி ஆறொடு இம் அருநாகிய நிலையே ஆறாநிற்கு பது (௨ 291 பா.). நி ாதேர்பதி ஏரார் திர் நப்பொரு தெப்பது ௨ 6-ஞ் செய்யுளினி று ாணாரு

4. ஆசதரு உ றா அத்தேராமெற்றித்த அநிலை ேரா: றொடு முதித்து ாதனை நற் பற்றுப்படுத்தி நிஷ டகூட ாண தடுப்தாரு பிரபஞ் ாற்ச ட்பே ாட்டி உ றோலி றுப்படி உடது எ னு அறிவு நிலைப் பற்ற ன் அ ே உபாநிட் டரு ஆரு மதனா நி ட்டொரு ாந் த்தி மதா

5. பி னு: எ மதனா ஒரு ாந் நி பி னையுத் த்தா உபாநிட் ட உ மநிட் டா தற்கு ேடி தனை றா மதா

ஓ தரு அஞ்ெழுத்: நி ட் டநிலை ாதற்கு ேடி ஆற்ற லைத்தரு திரு ாஞ்ெழுத்து பது ஓ ஆற்ற ஆதார அறி அ ர உ ர ார வி ாதஞ்ெந்த பிர ெழுத் தெ னு ஓ யி ா அஞ்ெழுத்தினி பிரித்து ாவினா ஒவித் தற் தாதலி ஓ தரு ா்ெழுத்தெ மதெ ன் ஒரு ார

7. ே லு பிரபஞ்சப் ற்று வினை தற்கிட ாய் வித்துப் ே அப்போ ெ ற்றிரு கு ா பது ா

தினா ா் த்தித்தபி று பிரபஞ் ப்பற் றருத் பிர ரத்த அதுப ேர்கி பர் பிராரத்த த்த உடலு ா று ப்பட்ட அத அதுபவித்தற் ப் தினா ம்வி ப் பரு றிதேனு தலைப் ெடு பது த்தாத் முரு து விச் ருபதரிச த்தாற் பதினா விா கி ாப னு ப் பழ படி அ ார த் தது ானேபதே ெற்ற ாணி று ப பா டி னிட ெறு ாருந்த ேர்ந்தது பிராரத்த அதுப ப் பற் றி ம் ெ து குத்தப பா ா னை றித்த ஒட்டி றி அ ாறு பிராரத்த ாலி ாற் பிரபஞ்சப்பற் று ாழியு நி ட் ெ டி அத ாலி ய ெ ெப்பதற்கு முகிய ாத திரு ா்ெழுத்

அஞ்செழுத்தினுண் ட யயு' பெரு யயும் கூறியது ஈண்டு
 ரா . அதுபற்றியே னிலுயிர்ப் ப யொரு'கொ ர் டர், ஞா
 னே ற்றிந் பு த் தேனை முதிநந்தேத்தது ஈர்கிட ரா கொடுப்
 ப ஞ்செழுதுதே' ச்சு'பந்தரு' வீடினாரு கினி' வீழமிய
 தொ டர் கூடினாரந்நெறி கூடச்செ'றது. ஒடிதே ழெடிச் செ'று
 ருங் ர லு', டினைனாடிற்று ச்சி ராயே' அப்பரு' ரு'பி
 நி' ர்ப்பாததே நினை'தே' வீனை ஞர் வி'ட் டெ ரு'கி' பொ
 ழில் குழ்தெழி'பெற நி'ற ராவிரி'டெ ட் டு' குரும் பவெ'ழு
 லை' ரோ தார்கு ட்'தாபொ'டி'டு டுமுடி. விரு'பதே யுனை'ர
 ற'கினு' செ'லு'ரா'ச்' ரா'டே' எ' ச்சு'தரார்' ச்சி'ரா'அழ்
 ராத்'ருள்'ராஅழ்'.....' மாணி' ரும்த து'அரு'தமிழ்ம'ற'ரொழி
 ஞுட்'றியிருப்பதுமாடு

பெ ழிபபு. பாசஞா' பசஞா' னா'றி'ப்ப'ப'த'பர்'பதி,
 ஞா'த்'ரா'றியப்பட்டு' ம' த்தா'ற்'பிரபஞ்சப்பற்றுதி, து'நி'ட்'ட்',
 ராதாயி' பற்று'கிட'ரா' பிரபஞ்' நிலை'ற்ற'தெ' டு'திரு'ஞ்
 டெ'ழுத்'த'மு'ற'யெ'பித்'ரி' ம'கி'ட்'ட்'நிலையாவுறு'.

செ'ய்யுள்'ஞ' கூ'ட'து:

1. பாசஞா'த்'ர'லு'ப'ஞா'த்'ர'லு'பா'ர்ப்ப'ரி'ய'ப'ர'ப'ர'னே'ப்ப'தி
 ரா'த்'த'தே' டெ'ரொ'டு'மு'ள்ள'த்தே'நா'டி' (உ'ற) ப்'பாத'த'ழ'ற்கீழ்'நி'ல்
 தே'நீ'கி'ப்போ'தா. (-).
2. பாதநீழற்கீழ்'நி'ர'தே'நீ'கி'ப்போ'தி' ஆ'த'ரு'மு' டெ'ரா
 த்தே'ரா'டு'ற'றி'த்'நி'நிலையா'கு'. (7).
3. பி'னு'ஒ'த'ரு'ம'ஞ்'டெ'ழுத்' வி'தி'ப்ப'டி'யு'ச்ச'ரி' உ'ள்ள'த்தே
 பு'த'ளி'ப்ப'னா' டெ'ல'மோ'ட. (-).

முதலதி'ர'ம.

ப'ன'ர'லு'ம'நீ'ன, ர'லு'ம'பா'ப'ப'ரி'ப'ர'ப'னா'ப'ப,
 லே'நே'டு'மு'ள்ள'த்தே'நா'டி' (உ'ற) ப்'பா'த'த'ழ'ற்கீழ்'நி'ல'ய'தே'
 ப'பே'த'எ'ப'மு'த'ர்கூ' (-). இதனா'தே'ற்'கு'தி
 ர'த்தி'ற்'றி'கு'மு'தி'த்'நி'ட்'ட்'கூ'டா' ரி'னா'லி'த்
 ரு'னா'ர்'கூ'றி'டு'மு'து'அ'ந்'று'பா'தே'ரா
 தி'மு'தி'த்த'பே'தே'நீ'ட்'ட'யு'ரு'த'பா'னா'
 த்தா'த'த்'லி'யு'று'ற'ற்று'பா'ரா'ப'டா'ள'தி
 மு'அ'ற'றி'யு'ப'தி'ஞா'த்தி'மு'அ'த'பெ'ரு'யு'
 றிய'தா'

கு கூ அதி .] பாசயகரு ன் ளினிலக்க ம.

இ.கூற்றி ட வ்ஷ :

1. பா ஸா ப ஞா ன் ளி ண் . ().
2. பா ஞா ப ஞா ன் ளி சிற . ().
3. பதின . திவ் . ().
4. தினா த்தி பெரு , அதி ரத் த அற்ம் . 96)

1. பாசஞா ப ஞான ளி இவ் .

வேதசாத் திரமிருதி புரா கலை ஞா ம்
விரும்பசபை வை ரியா தி, திற்கண் மேலா
முடி ரா வெல்லாம் பாச ஞான
ஐகிய ன் மாவி வகீழ் நா லா

காதலி னு னன்பிரம மென்னு ஞான

கருதுபச ஞா மிவ னுடலிற் கட்டு ர்

டோதி ண்ணர்ந் தொன்றொன்று வுணர்ந் டிடலாற் றசவா
மென்னுகச் சிவனியல்பி னு னர்ந்திவ ரா

(ரு ன்.) டே தாத்திர மிருதிபுர ண லைஞ டே த
ரத்திர ன் மிருதி னு புர ன் ற் ற லைஞா ன்
விரு பு ப விரு ப்ப்படு அ ப னு திரமு : டி
திவ வ ரிமுதலிய ர் ரா கு ன் டோ த்
ரா பிருதிவிமுத டோ த் ரு வு தத்
ரு ஆ அனைத்தி ராயி வு ஆ ராயி நி
ரு ப ஞா பா ஞா ர் எடு னில், ர டே
ஐ கீழ் டா ர் ஆ ர இ லைஞா மு வி ிற் றப்
ருந்தி பிறப்பிறப்பிற் படு ன், ரதலி னு ர் பிர
ரு டெ ரு ர் ற்றிற் டே ரு பி ருப் ிறு
கு கு ரு ப கு டொ ப்பட்டப ஞா ர் டீ
டவி ட்டெ டொ ரா து கு ரு பா தே ர் ட்
ஒதி டே ட்ஹி டே த் மு வி ிற் ற ஒதி உ ர்த்த
த , ஒ ட் ரு ர் திட ஐ டெ றிமுத தத்
ட னை ஒ டொ ரு ய் உ ர்த்தா ப் எ
றிவு டப் ப ர் ய் பி ட் ரு உ ர்த்திடு ர்
த உ ர்த்தலி றியு ஒவ் டொ ரு ய் அறிதலி றியு
டே ிற் றயு ஒரு டே அறி னைலி முற்றறிவு ட
ஆத தி ஞா ப ஞா ர் றிதற் றி தா
த றி ரா

றிபு. 1. செய்யுள் ப ஞா த்தாலு் சுஞா த்த
பார்ப்பரி பரம்பர , ட் த தலி ிற் .

ரயுத்தம் பனைபண் ல்விடத்தை யடைபச்

சுர புருநிழற்போற் தனைய டயஞ்சமாதி

தவிராது ம மிதுவும் பசுஞான மாகும்

அரண ளெரி தவன்ற டு யயறி விறந்தங்

கறி திடர் செறி தது ளாகற்றிடரே.

(ன்.) ர டெ ரு மு. தி னில் மேற்
 ரெ லி னறு ருவி னே டகடி ஆ ர கீழ் டாலி றி அ வகடா
 து செய்ந்து டெட்டு. இரு ப்பெறு தே முத்தியாகு று
 கூறி சினைமுட்டை ருமரத்தி ருவி ன் றி து கொழிப்படா
 திருக்கும் சினை முட்ட ருவித் னு நினை ளிலும், ரணங்கொ
 டிட உற ம கிழர்ச் றாயுத்த னைப் ிவிடத் அட
 ருவி தஞ்ெ ற்று டெடுகிற்கு மாணு த்த உற யத்
 தே டெ டி ழர்ச் ச பி ரா றாயு அட கி டே ரணையற் செய்
 யு டெ டிய வீட் லை றே ஆ ய இந் நிலை ளிலு உயிர்
 தி ர யிர் ள்வீட்டின்பத் தப் பெ ி ராத்ே டு. அ ி ர
 ற் ருத றலு; சர ள் புருநிழ் பே - றலையிற் செய் ம றய்
 நி றநிழ் உச்சிமித் றலு ட கிப் பி னு றலையிற் யேத்
 தாத் போ தனைய டயஞ் ரதி யோ தத்தித் த னை றித் த
 குதெ கூறப்பட்டெ டி நிலையு ற த்திற் றேப் ஒடு டுப் பி
 விரித் தி மு ராத றலு தவிராது இந்நிலை ளில் அ ற
 த றட்டது. இதுவு ப ஞா ஆரு. நிலையி ஞா உதிப்
 பி அதவு ப ஞா ரோ ஆ ர றா ள் றித்த த
 அடிய அறிவிற்து அ கு அறிந்திடர் முப்புர னையு முறு லி
 தெரித்த முத னது திரு டி னை ருவி டெ டியுத் தற்பேத்
 முனைப்பினின்று அறி தவிட்டு, டெ ஞா டெ டு அறியி
 டெ றிந்தது ள் அ ற்றிடரே உயி ரச் றய்ப் ப் பித் த் றம ரதனை
 றப்பெறு.

றிப்பு. 1. ர ள் டெ லிரு முத்தியா டெ னிற்....
 அ ட : பா கி ருவி னோமி டி ச நிலையி ஆ ர விட்
 ளிற்செ று ிழ் டா ற் சித் த றித் து முத்தி டத் கூடது.
 டே ருவி ள் னீ கி டே ி நிலையி ஆ ர அறிவி றி டப்பதே
 முத்தி ப் பாடா தி ன். அ றாயி னைமுதலி ற் ற அ ட
 த ஆ ர ள் ரு ருவி தெழிற்பட யி அ ி முத்தி ப் பெற்
 ற ித் டெ டு று ருவி ள் னீ ஆ ித்
 கொடு கூடி று றி ர ற் டா றோற் ட ற் தேத் ர
 யே றி முத்தியிப் இ று அ ற் டெ ய றுத்த.
 (ற்ப கிரா. பாடா ரதி பார்). டெ றது ள் விரிந்து தெழிற்
 பட திருத்தலையு குறித்த யிர் ள் னுஞ்ெ லைச் னை தி
 ற் றிற் றும் மாணா திய ற் றிற் று இ டயிலிட்டுப் பிரித்த யாற்

ர . ர மதுகுற் மபற்றி ஆகுபெ ராய் வித்தெ னு ன் டொரு
பய் து (ந . ல . த் . டொழி ப் 247). புத்த ய் ஈட்டப்பட்ட னை
யெனினு ன் டு .

ர . டொ டிட ம அ . ய ர த்து ர ன் டொரு
ருய்ச டெ ம்றுப்போ அறி ட . கியிரு கு ஸ் த பத்த
அ . ஸ் . யெ வுப் படு . இ ஞானியர் கு ம்றற் று ர் கு றி
ரோமு ம் மயோர் கு ளீடித்து றி மு டாகு ப .

விட் மது ஆகுபெ ராய் விட் தலைசேறி ரணையற்று ட .
கு நிலை குறித் து .

9. ர புகுநிழ் போற்றனைய டயுஞ் சாதி ரு ர
நி டே ட்டி றி ஆ ர த் தனைத்தா டெ ரிற்றே சாதி
யெ ப்படு . இ நிலையில் ஆ போத ளீ ராதிருத்தலி இதுவுப்
ஞா ஈய்முத்தியை றதா இதுவுப் ற ய் மு
டெ ய்யுளிற் டிபு பாறு டோந்தி ன் கூறு அஹ பி ன் ஞா
டே றி யோ தத்தார் கூ றாதிபுப் பஞா றபடி .
கு சாதிபெ ற டோ த் முடிபா ய றதிய் டெப் பது
தெளிதரே ர புகுநிழ்மபோ விரித்து ஈட்டியதெ

தவிராது ற த் ர ன் ன் டெ ட்டலத்த ர
ன் ன் டெ கியவிடத்து னு இரு ட . நிலை டோடு சேர்த் ப்
டொரு டொ றவிடத்து முத்தியாதலி லையென்பது .

4. அர ன் ரித் ற டி முப்புர ளையு டெ ரித்த மு ல்
து திரு டி தனை அறித் பதிஞா ற் அறிவிற்து அறித்
ஞா விடுத்தலி ற அறி முப்புர ள் னு கு கு றா ளீ
ர ப்பணி டெ டு டயாதிபுரா முப்புரஞ்செற்ற டெ பர்
ள் மூடர் முப்புர து மு றா ரி அப்புரெ ய்த மயாரறி
ரோ (திரு ந்) றா ளையழித் முத் டே அ றி
தியி் பாசஞா றித் தெ மது குறிப்பித்தது ற .

5. டெ ய்யுளிற் டே ஞா தம்போதமு ம்றவிடத்தே
பாதரீழ்ம்கீழ் ரிற்ற் கூடு ற றா பாசஞா ஞா
து று றிய று .

பெ ழு ட்ட . ருவி டோ டெகடி கீழ் டெலி றி அ விரி
அட் யு தொழிற்படாதிருப்பதே முத்தியா டெ னி னையாகிய நிலை
ளிலு றா னு ட் த்முதலிய அ தி ளினு யிர் ஞா கு முத்தி த்தித்த
தா டே அ தி மயாலு சாதி யே முத்திய கு டெ னி
அ கூடிப் பின் ஓழியுமிடத்து ருவி ள் தொழிற் படுமாத றா னு இந்
நிலை ளி மத ஈட்டா பதிஞா டொ றா னு டே திரு டிப்பேபு
ம லு .

3. பதிஞானத்தி க் கணம்.

சிவனையவன் திருவடிஞானத்தாற் சேரச்
 செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம்
 அவனையனு காவென்று மாத லானு
 மவனடிபவ் வெளிஞான மாத லானும்
 இவனுமியான் றவக்குதிர மிறைச்சி மேலாத
 பென்புமச்சை சுக்கிலமோ நிந்திரியக் கொத்தோ
 அவட கல வெனையறிவே னெனுமைய மகல
 வடிகாட்டி யான்மாவக் காட்ட லானும்.

(இ ள்.) சினை அன் திருவடிஞானத்தால் சேரச் செப்புது -
 பரமசினை அனது திருவடிஞானமாகிய பதிஞானத்தாலே அடையுமபடி
 மேற்கூறியது ற்றோடுமெனின், - சிந்தையாக்குச்செயல் - - -
 றாக்குக் காயம் முதலிய யாவும் அனை என்று அனுர ஆத றனு
 அனை ஒரு ரத்திலும் அடயாத றாலும், அன்அடி அனொளி
 ஞான ஆகவானும் அனது திருவடிற் கூறியவாறு பாச இருளைந்
 கும் யம்பிராசஞானமாதலாலும் இன்னும் - இவ்வான்மாவும் யான்
 துக்கு உதிர இந்நச்சிமேதை என்பு மச்சை சுக்கி லோ இத்திரிய
 கொத்தோ யான் தோல் இரத்த தசைநரம்பு எழுப ழுனை சுக்கி
 முதலிய லோ அல் து இத்திரியக் கூட்டமோ எனத் தனது சொரூபத் த
 அறியாது நின்றலால், அம் அவ அக்குற்றம் நீங்கும்படியும் எனை
 அறியென் எனும் ஐயம் அ - தனது சொரூபத்தை அறியென் என்னும்
 ஐய நீங்கும்படியும், அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்டலானும் சிஞ்ஞா
 னத்தை, ப் பிராசிப்பித்து ஆன்மாவினது தற்சொரூபத்தை நீங்குத் த
 லுமாம்.

புறிப்பு. 1. செயல்வாக்குச் சிந்தையெல்லாம் சினை யனுமெனின்
 றும்: மனம்வாக்கு ராய் ன் சுட்டியறியப்படு பொருள் ளாதலாலும்
 சுட்டியறியப்படு னையாவும் அசத்தாதலாலும் அத்துச் சுத்தின் முன்
 முனைத்து நில் றாத றாலும் செயல் வாக்குச் சிந்தையெல்லாம் அனை
 யனுமெனப்பட்டது. இ - அனுரானெனே இவற்றோடும் ஞானத்
 தாலும் சிவனை அறிந்து சேருதல் கூடாது என்பது பெறப்படும். அதா
 வது பாசஞானத்தாற் சினை அறிந்து சேருதல்கூடாதென்பது. செயல்
 ஆகுபெயராய்க் காயத் தக் குறித்து நின்றது.

2. அனடியவ்வொளிஞான மாதலாலும்: பதிஞானத்தின் இயப்பு
 கூறிய றாறு. துமேற் செய்யுளிற் கூறிய அரணம் ளாகிய பா விருளை
 நீக்குஞ்ஞானச்சுடரான் என்பதை உரைத்துமாறு “அவ்வொளி” எனச்
 சுட்டிய றாறு காரணம்.

. இ னுமியானது ிகு.....அ ம ல: தத்துவதாத்துவி ிகருள்
ஆ ிடாத் னை அபிடானித்து மயக்குப் பாசஞானக்குற்றம் நீங் என்பது.
நையறியே னெனுமையம. ல:—தத்துவதாத்துவி ி ளினின்
றுத் த்னைப் பிரித்து ண்டெ தன்னுண் மநிலையை யறியாது மயங்குப்
ப ஞா குற்றம் நீங் என்பது.

டொழிட்ட. மனம் ாக்குக்காயங்கள் ாயிலா நி மும் பாசஞானத்
தினும் சிவனை ஒரு ாலும் அறிய முடியா காதலாலும் எகதேச அறிவுடைய
ஆ ம் திரு ாருள் அறிவித்தாவ ி அறிய இயலாதிருத்தலாலும், சி ஞா
னத்தாற் சிவனை அறிபடு ண்டெம் ா க்குறியதாம்.

4. பதிஞானத்தின் பெருமை

. கண்டிடுங்கண் ினைக்காணு கரணங் காணு

கரணங்க ி மமக்காணு வுயிருங் காணு

—வட்டியம் முயிர்தா னுந் தன்னைக் காணு

ஆயிரக்குயிரா மொருவனையுங் காணு தாரு

கண்டசிவன் றனைக்காட்டி யுயிருங் காட்டிக்

கண்ணுக்கிற் கரணங்கள் காணும் விற்பர்

கொண்டரனை யுளத்திற் ற ிடிகுடிற் பாசங்

கூடாது கூடிடனுங் குறித்தடியி றிறுத்தே.

(இ - ள்.) ண்டிடும் ண் தனை ாணு ரணம் ாணு விடயம்
னைக் ாண்கின்ற ின் தமது இயல்பையுட் அறியா. தமக்கு முதலாகிய
அந், க் ரண னையும் அறியமாட்டா. ரணங்கள் த மக் ாணு யிருங்
ாணு - ண் முதலிப அந்தக் ரணங் ாரு வித்தை முதலிய உள்ளத்தக் கர
களுந் தமது இயல் பையுட் அறிய மாட்டா. மக்கு விடயங் னைக்
ாட்டி முத ாய் நிற்கும் உயிரையுட் அறியா. அ ிடோ . ண்டிடி அம்
உயிர் தானும் தன்னைக்காணுது யிர்க்கு உயிரார் ஒரு ினையுட் ாணுது
ஆகு - ிடய னைப் பொருந்துகின்ற ஆன்மாய் தனது இய் பையும்
அறியமாட்ட து. தனக்கு அறிவுக் றிவாய்கின்ற உ ார்த்து முதல்வனையுட்
அறியமாட்டாது நிற்கும், ண்டசி ின் இவையானையுட் ஒருங்கே அறிந்
துநிற்கும் முதல் ின், தனைக்காட்டி உயிரும் காட்டி-தன் றிய ிப்பை விளக்கி
ஆ ம் வியல்பையும் ிளங் செய்து ண்ணுக்கிற் கர ிங்கள் காணாமல்
நிற்ப - ானாசொரூபியாய். ரணங்கள் அறியப்படாது நிற்பர். ஆத
ா ா ாண்டு அனை ான்திற் ண்டு அடி கூடின - அந்தக் சி ானா த்
தத் துனையா க்கொண்டு முதல் ினை ஆன்ம அறிவிற ண்டு திரு ிடி
நிழற்கீழ் நிற்கப்பெறின. பாசம் கூடாது - பாசம் விட்டு நிற்கும் கூடிடி
ணும் குறித்து அடியிற் நிறுத்து - நீங்கி யது ிந்து ஒருக் ாற் பொருந்துமா
ிணு ி ாவனையை விடாது செய்து அகளுநே தருவடி ிழற்கீழ் நீங் ா
தே தூங்கி நிற்ப ாமாகும்.

குறிப்பு. 1. உ டியமருயிர்: விடயபோச னை விரும்பி து ர்து யங்கும் உயிர். உண்டி-போக்கியப்பொருள் போ து ர்ததற்குரிய விட ன். அமர்த் - பொருந்துதல், விரும்பு, ன்.

2. கண்ணகி: - காட்டுத் மயு டய ண்போ றி வ் ர் பி கு ஞ் ஞான் என்றது.

3 குறித்து: - குரு ிருளினுற்பெற்ற ஒரு குறிப்புப்பா ினை யச்சாதிப் ப ன்ற பாசங் ளின் சேட்டை மீட்டும் வந்து தா ன்ப்பெருது ப ரண கள் சி ி ரணமா ப்பெற்று நிட் டநிலைக் ப்பெறும் என்பது. “அறி தொரு குறி குருவி ிருளினு றிந்து” (செ. 286 பார்). குறித்தல் தூலத்திற் றிய னித்தல். குறி - உரு ம். (செ. 212 பார்). இதனானே பதிஞானத்தி ன் பெருமை கூறி மே தி ரணத்துச் சிவோ ஹம் பா ினை கூறுவதற்கு ிதோற் று ராய் செய்தது ர் .

பெ ிழ்பட. விடயங் னைக் றண்கின்ற கண் தன் றையும் த ிரு முத றாகிய அந்தக் கரணங் னையும் அறியமாட்டாதிருத்தல் போ லவும், அந்த் ர ண ி ள் த் மயு ி தமக்கு முதலாகிய உயிரையும் அறியமாட்டாதிருத்தல் போ வு, டியரு ி த் னையும் த து முதலாகிய சிவனையும் அறியாதி ருக்கும். இ ியா ன டியும் ஒரு கே அறித் திற் கு ி ி ன் தனது இய பயு ஆன் வியல்பையும் அவ் ற ண்மாவுக்கு விள்கித் தான் ர ன் றால் அறியப்படாது நிற்பன். ஆதலா ிரு ிருளைத் துணையா ாண்டு சி ினை ஆ ம் அறி ிற் ன் டி அவ் வருளோடு கூடிநிற் ப்பெறின் பா ி விட்டுநீ ிகும். ி ிகியது ஒருக் ர் ிது கூடினும் சி ிபாவனை ி விடாது செய்யின் திரு ிருளை தா ர மாக நிற்றலுமாகு்.

இரண்டாமதிகரணம்.

பாத ிழங்கிழ்நிலாதே ிங்கிட்டு ாழிவ் ஁வைநருழல மெல்லாமல் த்தேராமென் றறிந் தகலந்நிலையோடாகும் ஁ப்து இரண்டாய்கூறு. (7). இதனானே பதிஞானமுதித்தலிடத்தும் ிட்டை கவரப்பெற விடிந் “குறித்தடியினிதுத்தே” என மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய த விள வுற்றுப் பிரபஞ் வெறுப்பு ி ிழப் போன்பு தலைப்படுமாறு ி அம்னைச் சாதித் தற்பா தாகிய சிவோ ஹம்பாவனையிலும் கூறப்படுகின்றன.

இ ிகூற்றி டடங்கிய விஷயங் ள்:

1. பிரபஞ்சவெறுப்பு ிசுழத் திரு ிடியன்பு தலைப்படுமுறைமை. (7).
2. சிவோ ஹம்பாவனை யி ில்பும் பயனு். () .

1. பிரபஞ்சவெறுப்பு ிசுழத் திரு ிடியன்பு தலைப்படுமுறை ம.

7. குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெட்டுச் சித்தி

தே. கருகன் ிருதல்வாழ்வு ிருவடிபுத மெல்லாம்

வெறுத்துநெறி யறுவற யு மேலொடுகி ழுடங்க

வெறும்பொயென நினைந்திருக் மேலொடுகி ழில்லான்
நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் றன்னையொரு வர்க்கு

நினைப்பரிபா னொன்றுமிலா னோட வந் துப் பொ
பொறுப்பரிய பேரன்பை யருவியதன் வழியே

புகுந்திவெ னெங்குமிலப் போகத்ததப் புரிந்தே.

(இ - ள்). குறித்து அடியின் நி று - மேற்கூறிய ாறு குருவினருளால் அறிவதாகிய குறிப்புப் பா னையால் உள்ளத்தில் சாமத் திருவருளே தாமாக மா நி று;- அட்டகுண் ட்டெச்சித்தி - அனந்தஞானம் முதலிய என்னுண் ட் றும் அணிமாமு, லிய அட்டமாசித்திகளும், தே நன் முதல் ாழ்வு குவவுபதம் எல்லாம் டுத்து பிரமன் முதலியோரு டய செல் ான் அழகிய புணப் ள் யாவும் ானற்சுவ போவ நிலையற்றன என்று அறிந்து வெறுத்து, நெறி அறு ப் சயு தே டெ கீழ் அடங் . அத்துவா ள் அறு ப் சயு லை ள் முத ாத் தத்து ா ள் ஈறு , டெறுப்பொய் என நினைந்து இருக் - முழுதுப் பொய் என்று நினைந்து சலிப்பற்று இருக் .ப் பெறின், மேலொடுகிழ் இல் ான் - அந்தமும் ஆதியும் இல்லாத ானம் நிறுத்து ாது ஓர்குணம் இல் ான் இ் தெ்று நிச்சயிக் த் . ஒரு இயப் பு இல்லாத ானம், த் னை ஒரு ார்க்கு நினைப்ப அரியா் தான் ஒருவா ானம் ாப்படாத ானம் - ஒன்றுப் ான் ஒருபற்றுப் இல் ாதவனும் ஆகிய சி ான் நேர்பட உள்ளேவந்து நேரே ஆன் அறிவின் ான் தோன்றி.- பொறுப்பரிய பேரன் ப அருளி - பொறுத்தற் றிய பெருக் ாதலைக் டெடுத்து, அதன் ழியே - அவ் ான்பின் ழியா . ாங்கும் இலாப் போகத்தைப் புரிந்து ிவிடத்து அறிதற் றிய திரு ாடப் பேரின்பத் த அருளி, புகுந்திவென் - அவ் ாம் ம அறிவினுள்ளே நிற்ப் .

ஞி... 1. அட் குண் (செ. 264. கு. 4 பார்).

2. அட்டசித்தி - அணிமா, மகிமா, இலகிமா ரிமா, பிராப்தி பிரா ாமியம், ஈசத்தி ா, ிசித்துவம் என்பன. (சிவப். 106 பார்).

3. தே நந ன் - பிரா. தே ானகம் - டெந்தாமரை.

4. நெறியறுவற யு மேலொடுகி ழுடங் வெறும்பொன நினைந்தி ருக்க;- சலைமுதலா த் தத்துவ ள் ஈறுகவுள்ள ஆறத்துவா ள் ள் அடங் கிய சுத்தி் த்தாசத்த் அசுத்தம் என்னு ழு ப் பிரபஞ்சமும் தே ா ிறி அழிதலுடைமையாற் பொய்ப்பொருள் எனப்பட்டன. அறு ப் . நெறி - ஆறத்துவாக் ள். நெறி - ழி, அடங் - ஒரு டே எல்லாம். (செ. 262. கு. 4 பார்).

ழாழிப்டு, சிவத்தில் ிருப்புப் பிரபஞ்சத்தில் டெறுப்பு முண்டாய் டத்துச் சி ி ஆம் மாவீனிடத்தப் பிர ாசித்து ின்று அ் பைப்பெரு

ஆத்தியாமி சுருடன் எனக் சுருடன் மூ. ப்படு. அவற்றுள் ஸத் துந் காப்படுவ் சுருடன் ஆதிபெனதி ருடன் என்று, ருடமந், ரு ஆதிபெனதி சுருடன் என்று, ருடமந்திரமிடமா நின்று பலன் கொடு குஞ் சிவசுத்தி ஆத்தியாமி. ருடன் என்றுஞ் சொல்லப்படும். ஆதி சுருடமந்திரத்தை நாடோறும் பயின்று வந்த பயிற்சி வீசேடத்தால் அ மந்திரம், ருட அநந்தியபாவினசெய்து தன்னிஷ்ட அதன் வசமாம்படி உறைத்துநின்று, அம்மந்திரக் கன் கொட்டு பார்க்கும் ல் நீலவசம் நீங் குடாறம்பால், சிவோகம்பாவினசெய்து ருடால் எய்தும் சிவத்து வாகம் ராயிராப் பாசமாகிய வீசுப் பிக்குப் ப்பதாம்.

5. விஸ்த மலநீங்கிய தன் ம. எனவே ஆன்மத்தியா ம யாம்.

6. அதனானே ஆன்மா ஒன் றப்பற்றி நிற்குமேய் நித் தனித்து நிற்கல் கூடாதாதலின் மேற்செய்யுநிற் கூறியவாறு பிரபஞ் ச் பொய் என்று நினைத்திருக்கல் ரத்திரம் போதிபத் து ஆ ர் இச்செய்யுந் சிவத் தப்பற்றி நிற்பதற்கு டோண்டப்படு பாவின கூறிய தாம். அப்பாவினை சிவ கப்பாவினயாம். டோந்தி ன்சோஹம் மி ன் றுப் சிவாதி ன்சிவோஹம் மி ன்றுப் பாவினசெய்வார். சோஹம் மி (+ அஹம் + அம்மி) அது னன் ஆகின்றேன், அன் னன் ஆகி் தேன். சிவோஹம் மி (சி + அஹம் + அம்மி, சி + னா ஆகி் தேன். இவ்வி ரண்டனார் ஒன் றப்பாவினசெய்த ல் ஆன்மா ம டி ளிசேர்கிச் சுத்தி யெது. இப்பாவினையை உணர்ந்து தாகிய பஞ்சா ரத்தின் முறை மையை ஞானகு ராயிரா ஆறி.

பொழி. பாசமும் னானன்று பதியு் னான் அன்று எ்று டு பாசத் த டீட்டு நீ கிச்சிவோ ட்பாவினசெய்யின். சிவன் இ ளினிவ் டேற்ற நின்று ம ன் முழு தயு் போகிச் சுத், னுச் செய்.

மூன்றாமதி ரணம்.

ஓ தரு மஞ்செழுந்தை விதிட்டி டிச்சிவ உட்பந் தே து, த ளிட்ட னா: மெலாமோட என்பது மூன்றாக்கறு (-). இதனான ிட்ட நிலையாதற்கு டோண்டிய சாதனங்கள் கூறுமு த்தானே சிவோ ஹம் பாவின மத்தற்கு வேண்டு் திரு மஞ்செழுத்து ன்வி அந்தரியாக டே ன்வி உபாயப் புறபூசையாகிய ம்றி னிபல்பும் பயனும், இ ிற்றந் திரு டி முத்தியா னும் கூறியது.

இ் கூற்றி ஸடங்கிய வீசுங்கள்:-

1. திரு மஞ்செழுத்து வேள்வியி ரியுப் பயனும் ().
2. அந்தரியா ன்செய்யு முறை ம ().

3. அந்தரி பா பூசனையி னியல்புப் பயனு ().
4. உபாயப் புநிபூசையி னியல்பும் பயனும் ().
5. சிதே ாஹம் பா ினையாற் திரு றடி மூத்தி பாமாய ().

1. திருவஞ்செழுத்து ன்விவி னியல்புப் பயனும்.

அஞ்செழுத்தா ல் ன்மாநன யரனுடய ாரிச

ரனுருவ மஞ்செழுத்தா லநாதந்தமயு மறித்திட

டஞ்செழுத்தா லங்ககர நிபாசம் னைணி

ஆன்மாவி னஞ்செழுத்தா ல்தயத் தர்ச்சித்

தஞ்செழுத்தாற் குண்டெயி னனை யோம்

அணைவரிப கோதண்ட மூடந்தருளின் வழிநின்

றஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச் சரிக்கமதி பருக்க

ரணையரவம் போற்றொறு மாந்தரவி வரன்

(இ ன்). அஞ்ெழுத்தால் ஆன்மா வ அரன் டய பரிசு - திரு

ஞ்செழுத்திே ஆன்மா ிச் சிவன் அடிமையா வு டய, ன் மய்.

அரன் ரு ிச் ஞ்செழுத்தால் அமைந்த டயும் அறித்திட்டு சி னுடை

திருமேனி திரு ஞ்ெழுத்தா மைந்திருக்கு் தன்டையுறித்த ஁ஞ்

ெழுத், ா் அ் கர ியாசு பண்ணி திருவஞ்ெழுத்தால் ச ளீ ரண

மெ னு் அப் ியாசு கர ியாசுங்ளோ முறையே ற் தக் கிரீ ய ளோடு

கூட்டிச் செய்து, ஆ் மாவின் ஁ஞ்செழுத்தால் இதயத்து அர்ச்சித்து

ட ிங்கிச் சத்தி மெய்தியதாகிய ஆன்மா விடத்துத் திருவஞ்ெழுத்தால்

இதயத் தா ித்துச் சிவனே ஆ ாகித்துப் பூசித்து, ஁ஞ்செழுத் ா் ருன்

டலியில் அ் ளை ஒம்பி - திருவஞ்செழுத்தா் ித்தித் தா ித்திருக்கும் அருட்

சத்தி பப் பிராணயாமத்தாற் பிர ாசி் செய்து மேனேகி மூப்பி.

அணைவு அரிய ாதண்டம ித்து கூடுதற் றிய புரு ாடுவி் அச்சத்தி

யச் சேர்த்துத் தியானித்து அருள் வழிநின்று அஞ்ெழுத் த ிதிப்

படியுச்சரிக் அ் ாருட் த்தியின் டயத்தாய் நின்று திருவஞ்ெழுத் த

வதிப்படியே ஁ச்சரிக் . மதி அரு்கன் அணை அரவம் போ் - சத்திர

சூரியரிடத்து் கிரகண க ித்திற் றே் றுப் இவாகு சேதுக்ன்போ

ஆ் மாவி் அரன் தோன்றும் ஆ் ாவிடத்துச் சிவ ிப் ாசியாநிற்.

தற்பி. 1. இச்ெய்யுள் மேற்கூறிப்போந்த சிதே ாஹம்பா ினை ட ற

த்து நிற்குமாறு சாதி்ே ண்டிய திருவஞ்செழுத்துத் தியா ாகிய

பா ாடு ிட் கூறியதாம். இத்னனே நித்திய ிட் றுட்டா ிதி

னுள்ள கிரியைகளு் ஒரு ாறு விளப் பட்ட மேற் ா். இருதயம்

ந்தி புருவாடு ஁ன்னு் மூ் றனையு் மு றயே ம் டப். கு் டட்

த்ப் ஆகிய தானங் னா க் ிப்பித்து அ் றிற் றிரே அர்ச்சித்து அன

உடம்பி (.....) த்தோற்றச் செய்யும் பிரணவாயுக் (கூத்) தம்மித்துப் பசுபோதத்தைத் தடிந்து பிராணிப்பதாதலின், திருவஞ்செழுத்து ணிப்பு வேர்விடப்பது உய்த்துணர்வைத்தாம்.

2. அஞ்செழுத்தா லான்மான யரனுடைய பரிசம்..... (அறிந்திட்டு): சிவ அருள் உயிர் திரோதம் மி என்ற முறையாகே ய. மந்துள்ள சிவர முதற் கொண்ட குக்குமஞ்சாக் ரத் த் குருவருளியவாறே நிர்ப்பி டா வேணும் ப் மா ணே ணு ட்ச்சரி, ம ரமாய மல, திருவேற் பட்ட ரமாய திரோதம் நீங்க, ய ரமாயி யுயிர் ர ராகிய அரு ளாற் சி ரமாயி சிவத்தோ டக்கியமாகும் எ் பது. இ, னானே உயிர் சிவனது ட மயிர் சிவன் யிர பு டயானுமாம் என்றதாம். இதனை யறிந்து முத்தி ராமின் குக்குமஞ்செழுத் தெனப்படு சி ராஜியா லுள்ள திருமல மந்தரத் தயே ச்சரி சே ண்டிபதெ் பது போதர 'அறிந்திட்டு' என்று. உதவு குருவினிட் உபதேக் கிராகப் பெற்றே செய் தே ட் மென்பது போ. ரமே 'விதிப்படி உச்சரிக்க' ம் கூறிபதார். (..... மலி. 42-45).

3. அரனுரு மஞ்செழுத், ர ம்த யு மறித்திட்டு: முதற் றது ளத்திருநெ னியில் ராரமு, ல் யகாரமீரு முறையே பா, ம், ந்தி, தே ள் மு ம், ரா அ பந்திருக்கு் என்பது ல்வேடம் டராஜ மூர்த்தத்தில் ல் ரமாய பிரணவீசு திரு ராகியாக, ர ராகிய லி மு ர ணையிதித் பாத் துட்டி லிசுன்ற ம ரமாய திரோத த்தி அங்கித் ரத் தெரி கொழிய, ய ரமாயி உயிர் அபய் ரத் த ட்டொன் ப்பட்டு, ர ரமாய அருளை வர கரத்திற் பெற்றுச் சி ரமாயி சிவத் தோடு தடி ரத்தணைர் ஆ தத் தழுந்து் ன்ப. தயி அறிந்து றது. (உண் ம. 33-35). நிஷ்கள ச ளாகிய . தாசி ட மூர்த்தத்தில், த்தியோகாத் ராம் அக ரத் தற்புருட் ஈச னங்களு் சி லி. த்து கீழ்ப்பதும் ண்ட, மெற்பதும் ளாள், லிங்கமும் முறையே பாத், குய்யி இருதயி மு ட் சிர் ஆ ர ர முதலா் டொ ட தூலவஞ் செழு, ரய த் திருக்கு ட் ப. இதனை ஈ. லுதிபஞ் ப் பிரமமந்தி ர் ணு் சிரசாதி ஈடாங்க மந்திர் ணு் சேர்ந்து தோற்ற ஒடுக்குறை யிற் தூலத் திரு ண்டெ. முத்தாரத் தன் மயி, இறை னது உரு ட் திருமே னியி ருவுரு ட் திருமேனியும் திரு ண்செழுத்தா மந்தத் த் மையி குரு ருளா நிந்து எ் றது குறித்தணர். அரு மாகிய நிஷ். ளத் திரு மேனி ண ட் யெழுத்தெ ணும் பிரணவமாகிய டுசைதரா ண்செழுத்தா திருத் த யா் அதி இ் கு ல் ட்ரு மஞ்செழுத் துள் மயிற் கூரு தொழித்தார்.

4. அஞ்செழுத், ர ர நியாச பண்ணி அங் நியா ர நியா பிர ட்ேர்த்துச் ளீ ரண ப்படும். இது நித்திய ந்திபா ந்த ளத்திடு பூமிசத்தி, ணபதிருருவந்தனம் சலசத்தி, தருட்டனம், டு

னம், தா சத்தி, விபூதிசத்தி, வீபூதிஸ்நானம் மந்திரஸ்நானம் மேல் ஆசமரம், மனதஸ்நானம் என்னும் மந்திரோபாஸனை கிரியாளர் அயாசம்பந்த அயதூலசரீரம் ஒழிந்ததாப் பாவித்து மேற் சிவோருப முண்டாடாச் செய்து கிரியயா. இந்தச் சளிகரணே சிவோஹம் பாணியின் தலையிருத்தல்பற்றி இதனைக் கூறே. இதற்கு ஓடி யுள்ள நய கிரிய எல்லாஞ் செய்து, என்பது பெறக்கிடந்தது. இம்முறின் விபரம் மேற்பாட்டுதுாண். (கு-11. பாள்): சளரம் பஞ்சப்பிரம்மசடாங் ந்திரங் ளாலே பாவித்துச் செய்தாயிருந்தும் அஞ் செழுத்தாங் ரத்யாசம்பண்ணி என்றது மேற்சொல்லி பாசானதி பதி னொரு சகிதா ந்திரசுளம் சேர்த்து ஒடுகம் ரிவி முறையினை, அதிதூலத்திருஞ்செழுத்தா மெப்பதுபற்றியாடு. திருஞ்ஞெழுத் தின் எழுத்துக்ளைப் பீசமா'வா'டு'வொன்றனோடு கூட்டி உச்சரி ப்பதனாலும் இதுாண்.

5. ஆன்மாவின்ஞ்செழுத்தாலிதத் தர்ச்சித்து: மந்திரோபாஸனை கிரியாளர் மசத்தியெய்தியதாப் பாவித், ஆன்மாவிலே திருஞ் செழுத்தினை இருதய மலத்துச் சிவனை உருமூர்த்தியாவு'ருநாரு மூர்த்தியாவு' ஆனாஹித்துப்பூசித்து என்பது. பிராணமிருந்துமு நோக்கியுள்ளகிழியினுருமூகி பிராஞ் செய்திட்டுன் தத்தா லுரப்படுமாரோ டொட்டி மூத்தி, அயிராவணமேறா தாடே மேறி ர்நா ளாதேயாருராண்ட அயிராணடே யென்னம்மானே நின்னருட் ண்ணனோக்ாதா ரல் ராடே' என்று அப்பர்சாமியன் அருளிச்செய்தது'ாக்கு. விபரம் மேற்ாண். இதுவேள்வியிற் பூசுகூறியாறு.

6. அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியி னானலை யோம்பி: டத்தித்தானத் துள்ள திருருட்சத்தியைப் பிராணயாமத்து இரேகபூரங் ளாலுண்டாகு' அனலினற் பிராசிக்கச் செய்து மேலே செல் வெழுப்பி ன்றது. இதுவேள்வியில் அ'ோம்புதல் கூறியாறு.

7. அணைரியோ, ண்ட டைந்து: ரு'ரணுதின் தொழி ற்ருவேயன்றி டாதற் ரியபுரு' நடுவிலே தருருட்சத்தி யநிறுத்தி பது. இது பிராணயா, திற்கும்ப த்துச் சமுமுனைவழியே திருருட்சத்தியை விந்துத்தானமாகிய புரு'டுவிலு' கிழுத்து நிறுத்தி என்பது இதுவேள்வியிற் பசத்தடித் கூறியாறு.

8. அருளி'ழி நின்னு: பிராணயாமத்தாற் புருவநடுவில் நிறுத்திய திருருட்சத்தி ழியேநி'று பது. இது சந்தியாதியானத்தாற் சி'சத்தியைத் திபானித்து அத'வசமாய் நிறல்மு, வியமற் நயபாண டாச் குறித்தது. இதுவேள்வியினவியுண்டல் கூறியவாறு.

9. அஞ்செழுத்த விதிப்படியுச்சரித் : மேல் திரு அஞ்செழுத்
முறப்படி செபஞ் செய் பது. விதிப்படி என்றதற்குக் குருவினற்
பஞ் ினோக்கி உபதேசித்த முறப்படி எனவும், 'ஆதிம மிரட்டு ரதியா
னோதினற் சேதியாமும் மும் தீர் ார பேத, மதிப்பரி, ரமின்பத்தே
ராமு ராபரி, விதிப்படினோ, ள்ஞ்செழுத்துமே' ன உ மவ்ளக் த்
துக் கூறியவாறு நீ த்துக்குண்டுக் கும ான முறப்படி ன
வு, உ ர மந் மானத் ன்றமுற ளா ிரிச் த்த்மானதமா
அறி ாற் ணித்து எனவுக் கூறுப.

விதிப்படி என்றதினின்று திருவஞ் முத்து ாராதியா தூல
மும் சி ாராதியா குக்குமமும், ந ாரம ார மிரட்டு மொழித்துய ார
டு ா ஏனைய சினருளிரண்டு இருமருக்கும் தீர் ரிரானிறையாநிற்
கு இருதலை ணி ம் னு ாரணமும், அருளிரமருக்கு முறச்
சி ா ிடு ிந் த ம ா ாரணமும் சி ிமே தனித்து ந்ன்ற ந யோட்டு
திரமெ னு றுவு மெ ஐ த் தென்பது அ ிரும ம் தெரி
யே ி ிய மென்பது அ ிற்றுள் முத்தி யீ து பி னைய ா குமே
யென்பதும் ா கிடத்தது. இ ியென்றிச் கிதா ந்திரப் பதி
னெ னுச் சேர்ந்தது தோற்ற ஒடுக் முறயில் அதினால் ள்ஞ்செழுத்தும்
ஊ யெழுத்தாகிய பிரண ி ஓ சயில்லா அஞ்செழுத்தாகிய ஹா
மனுவுமாம். இதுமே மஹா பீச் எ ப்பட்டுப் பக்கு ானோ கித்திரு ள்ஞ்செ
ழுத்தோடு ிர்த்துச் சேராது உபதேசி ப்படு தா. மேலும் விரிவு
குரும ம் தெரிசு .

10. மதியரு ணையர ம்போற்றோ றுமா ா ி ர் : இய
பிதே தே ிருது சாயையாத்த ார ி று கிரகண ாத்திற் ந்திர
சூரிய ரயணைது ிற்கும் இராருது து ணைப்போ இ ற னு
ஆ ம ின் ன வ்ளக்கித் தோ று ி ன்றதாம். சூரிய சந்திர லை
ளாகி ப இ ட பிங் லை ளா றத்துச் சுழுமுனையிடமா வெளிப்பட்டுப்
பாம்புரு மாய கு டலினிசத்தி யிற்றோற்றுப் பரசி ப்பேரொளியெ ாலு
மொ று.

இதனானே திரு ள்ஞ்செழுத்து வேள்வி ாகமு றயானு யோ மு ற
யானும் ிளக்கியது, அத்த ிவ்யயாற் சி ம்பிர ாசிப்ப ஞான
ரி முமாறு குறித்ததும் காண் . இதய . குண்டலி கோதண்டம் ிதியரு
னணையர ம் என்ப ிற் ற ன்ற ியோசிக் அறிய ாந் அனுப வு
ணர்ச்சி சாதனையாற்சாதித்தறிசு .

11. இதனானே ய ா ாந் செய்யே ண்டிய சந்தியா வந்தனக் கிரி ய
பாவஞ் ிட்டைபாய் அநுட்டித்தாழி ஞான ிட்டை வர முத்தி யெ
தந்நூரிய சாதனமா மென்றது காண் .

சு. கணபதிசுவரன் பிர. சொருபாகும் விய. ரயு. உபதேசஞ்செய்த குரு. தியானித்தலாம். நீச் மு. கி. த்தவ லின் முமாகுமாறும். பிரண. தத் தியானித்தல் நி. ன. மெ. ப. அதுவும் உபதேசஞ்செய்த குருமூர்த்தி யத் தியானித்தே ரு. மெ. ப. து. குரு. ப. து. ம. த் தமக்குபான் னு. பொருளது. தாய், தந்தை வந்தியாகுரு, தீக்ஷாகுரு, ஞா. குரு முதல் ன் னு. ஐவ. யோரு. தெய். தும் ஸீ. த்து. ராயி. ளா. வு. ளொள்ளப் படுமாற்ற. இ. ரெல். ரு. குரு. னெ. ப. ப. இ. த. ரு. குரு. வி. சங். த்தில். நின்று. ழி. பா. ட. யே. த. ப. ம. மந்திர. பதி. மூர்த்தம், குரு. மு. த்திரை. கு. ட்டு. கல். கு. பி. டு. கல்.

டு. சுத்தி - ச த் தச் சுத்திசெய்து சி ஸத்தி டிவினதாக்குத் .
 எயாவும் மந்திரம் கிரிய, பா ணை னும் மூன்றானும் பெய்யப்
 படு இடில் மந்திரம் அதிசூக்குமமா வு கிரியை து மா வும் பா ணை
 சூக்குமா வும் பலனளிப்பனாம். மந்திரத்தி அதிதேவ தமுத்தி ர
 ாற பிரீதியுற்றுப் பா ணை ய முற்றச் செய்யுமென்ப. சவசுத்திக்குக்கிரி
 ய ள் எட்டு. அ ி ருமாறு.

உ. நீரீக்ஷணம் லம் பெற்றி இடம் ஆகிய மூ று ண் ன ளாலும்
 த் தப் பார்த்தல். ி ண் ஆதித்கமண்டலவாடி ாய இச்சாசத்தி
 சொரூபமா வும் நெற்றி ி அக்னிமண்ட டி டிவாய் ஞானசத்தி
 சொரூபமா வும் இட் ண் சத்ிரமண்டல டி ாய கிரியாசத்தி சொரூப
 ா வு; பா ணை ப் ணப்பட்டு இ ிற்றறப் பர்த்த நீர் குற்ற நீர் கி அஃது
 ரியட் அமிர்தம் பெய்வுற்றுச் சுத்தமாயதெ ப் பாவிக்கப்படு தா .
 மந்திரம் மூ . முத்தி ர - த்வயி ம்.

ஃ. புரோக்ஷ ம் விதுத்தா த்து அமிர்தத் தத் தெளித்து ணை
 மேலு த்திசெய்யும் பா ணை. மந்திரம் அஸ்திரம். முத்திரை பதா .

ச. தாட ம் - மேலு அந்நீ ரத் தட்டிச்சி ஸத்தி பிர சிச் செய்
 யுப் பா ணை மந்திரம் - அஸ்திரம். முத்திரை சுட்டுவிரல் நீட்டிய .

ட. அப்பியுக்ஷ நீரிற்றோ றிய சி ஸத்திப் பிர ாசமானது நீ
 ா ி ண் மூடும்பாவனை. மந்திரம் - ஸம். முத்தி ர - ட்டுவிரல்
 நீட்டிய .

உ. தாளத்திரயம் - அச்சத்தியினது பிர ாசத் தக் கெட்டுக் ிருப் அசு
 ரர் முதலியோ ரத் (சீயெண்ணம் முதலிய ிற் று) தூர்த்தும் பாவனை. மந்
 திரம் - அத்திரம். முத்தி ர - ி ி ட்டுவிரல் மூன்றனு ம் மு மு ற
 இடவு ா யிற் றட்டுத் .

ஃ. திருப்பந்தன மேல் தூரத்திய அசுரர் முதலியோர் கிட்ட ாதா
 ட்டித்தி கினும் ா ல் செய்யும் பா ணை. மந்திரம் - அஸ்திரம். முத்தி ர
 சோடி (ஓடிக்கு) .

ச. அரகுண்டன மேல் சிவ த்தி பிர ாசமான இடத் த மதி
 ாற் ற ா ல் செய்யுப் பா ணை. மந்திரம் - கவசம். முத்திரை - சுட்டுவிரல்
 நீட்டிய .

ஃ. தேனுமுத்தி ர அந்நீரிற் றாமதேனுவின் பாலைப் பொழிந்ததா ஃ
 பெய்யுப் பா ணை. மந்திரம் சிவமூலம். முத்தி ர தேனு. (பசுவின் கு
 மூலைபோ இரு யின் பெருவிர ணீ கிய ட்டுவிரல் ணையும் சேர்த்த
 முத்தி ர.)

சு. தருப்பணம் - அமிர்தமாகிய அந்நீரைச் சூரியமண்ட த்துற்ற சி ஸ
 பிரானுக்கு அளித்து ட்பித்த . ிருப்பணம் - மும்முறை அஸ்திவித்தினுற்

செய்துபத்தருமும் பெரித்து பின்னுமொருமுறையில்தான் தர்ப்பு
சூரியனை டோக்கியுனதாய்வே சூரியாதயமும் சூரிய சமனமுன்
னும் அதுவடா தத்து சூரிய விசேடகா னாயின மயும் . மந்தி
ர மேற் றடைபடி. முத்திரை - டோமூத்திரிக (விரித்து கீரோமொறு
சேர்த்த விரகையு). தருப்பனத்தா இறை மகிழ்ச்சியுடையதே . மநீவ
கிய பாவையா .

. ஆசமனம் - ஆன்மதத்து நர், சித்தியாதத்து நர் சிவத்தா மாகிய
மூ . தத்தது வக்களையும் த்திெய்யுப் பினை. பிரா விஷ்ணு ருத்தி
ரப் பிரீதியுமாம். தத்து விபரம் இரண்டாருக்குத்தரத்து ன் . (ப.181
பார்). இது டோ முத்திரையுடைய வக்கியிற் பெரு விரமயிற்
பர்த்த உழுத்தமிழ்ந்த தகைமும்முறை உட்கொட்டு பின் உத்செளரி
டயு வப்பெருவிர மியால் வமிடா. இருமுறையும் உள்ளக்
கொட்டுகீழா ஒருமுறையும் துடைத்தல். ஆமனம் திர - ஆத்தம, வித்
தியா, சிவத்தது வக்கி சுத்தி அஸ்திரம். இதில் மந்திராந்தமாகிய ,
தா . சரிப்பல் பிர விஷ்ணு ருத்திர பிரசன் மாகி முறிய தத்த
மக்குரி ஆத் தத்தா ந் இருபத்து நானையும், வித்தியாதத்து ந்
எழையும் சிவத்தது பர்த்தனுள் சுத்தவித்த தநசரம் சாதாக்கிய ஆகிய
மூ றயு த்தி செய் தாகவ பா னையா. இதனை தத்தது வ்ளிற்
பிண்ணி கித்த சஞ்சிதப்பற்றுச் சிவத்தி சப்தத்தாந் அற ஆன்மாவு
கும அத்தத்ததுவ் னுக்கும் அவ்வினை நர் மாயுற்ற தொடர்பு ஒழிந்து
போய் வாய வக்கிய பா னையாம்.

அ. தொமெடம் - மு வமிடாய மூக்குச் ன் ன், தா
உத்தி மார்பு, புயங்கள், சிர னும 12 இடங் னையும் பெருவிரே
கடிய அணிவிரலாற் றொடுதல். இதனை இத்தானது ன் சுத்திெய் ப்
பட்டு அர் விடத்து அதிதே த ந் பிரீதியான பா னையாம். ந்திர -
இருதயம். முத்திர - அங்குசம்.

. வபூதிசுத்தி - வீபூதி பராசுத்தி டிவாயுள்ளது. அதிதே த
அக்கினிருத்திரன். த்தி மேற் வசத்திக்குக் கூறிய முதலுண் ணேடு
பஞ்ச வாகுத்தியு அபிமந்திரித்தலுமாம். பஞ்சக வ. சுத்தியால் அத்து
சுத்தியாகு (செ. 202. பார்). பின் சுகிரா மந்திரக னால் அபிமந்திரிப்
ப னு இற னது குண ன் பொருத்தப்பெறும். இதுவே ம த்ஜஸ்
ரியம் னப்படும். இதுவே பூதி என்னுப் பதத்தினர்த்தமுமாம். இ.
னானே வபூதியில் அத்துவசுத்திசெய்து இறை னுடைய அ. த் ரிய
த்தி னே அதனிடத்துப் பிராசிக் ச் செய்தவே பூதி த்தியி் பா னை
யாம். பின் தி் குப்ப்தனமும் அ. குண்டனமும் சவசு, திக்குப்பாற்ெய்
யப்படு. வபூதிப்பெரு ம திருந்ற்றுப்பதி த்து ன் .

உ. வீபூதிஸ்நானம் - இது மலஸ்நானம் விதி னர் மந்திரஸ்நா
ன ன முற்று வதைத்து.

பெருவிரல் அணுவிரல் ஈரம் பூ த். இ. னுனே ஆண. ம் முழுத்
 டெட்டொழிந்த பாணையாம். மந்திர - அஸ்திர.

இ. னையான வீபுதி த்துளன னான, தினால் தே த்து ஆ ரு
 ட ருடண சத்தி ன் நிலையெய்தி அரோ தே மும் பூரித் மண
 மு அ மயப் பெறுத் கூட ணத்தருடெ ன்ப.

ஓ. விதிபுண ஆண. ம் மமா ன் னுமும் ம னோயு
 அழி, தெ ழிக்கு பாவனையில் திரிபுண்டரமா வீபு, ியை முப்பத்திரண்டு
 பத்னாறு ப னிர டி. டெ ஐ து னு ன் னாய தானக் றில்
 குரு சம்பிரதாயப்படி தரித்தல். இதனாே அ. த்தான ன் சத்தியெய்த
 அ ற்றி அதிதேவ தக்ஷ பி. ன் னராய் மவபந்த நீக் மான பா னையாம்
 திரம - சிரசு, டெ ற்றி ஈர்பு குய்ய ஆகிய இட னில் மு றயே ஈச
 னாதிநா கு ி ற் றய இடமெல்லா சத்தி பாசாதமுமா. டெ ற்றி
 இருதயம். தோள் ன், புய னில் அ ி றாற் குவமு மற் றய விடக் ளில்
 ருண சரு டே ற்ப ஆறு, ஈ ரு, இர டி ஒன்று னு அ ரு ப்
 பிர ணாமுமா த் தரித்தல் டெ ண்டெ ன்பர். (ச. டெ. 151). திரிபுண்
 டரே ய ி றித் திரிகு இடபம் ஆகிய குறி ன் பொறி, துத்தரித்தலுமா
 கு. மேல் விபர ிச யெ றியிற் ற.

ச. ந்திர ி ன் எஞ். வீபுதியோடு ச ி டெ ருப்பமுத்தி
 ரயினு னாதசம திரக்ஷை ிச ிரித்துச்சி ிமூ த்தால் சிரசில் அபிடே
 கித்த. இதனானே லாசுபற்றற நீ கி ப னை ஈ.

ட. ஆசம இதுமு ிர்போற்செய்த ம மாய ம்
 நீகிய ஆன்மா ிற்கு முன்ெய்த தத்து ிசத்திசெய்து மீ டம் ப்பற்
 ற டயாது ஈத்.

ஊ. னாத ி ி மும் நீ ிபெற்ற ஆன்மாவு டே மும்
 பரி த்த மெய்து, ிர அமிர்தப்பிர ி த்த ி ன் னு புறமும் னாத்
 வாகு பா னை. மந்திர சிவமூ ி. முத்தி ர பிராணுயாம். பிராண
 ி த்தோடு கூடியிரு து தயட் ிசெய்யும்பா னை.

இ. கிரி ய ன்யாயு ஆ மாவிற்கு ம ப்த நீ கிப் பரிசுத்தெய்திய
 தாகிய பா னையா. மே ி ன் னா ிகிய ியாசக் ஈரற் கி ி னு
 னை தலைப்படுத்து றது.

டௌ. னீ ர ி இத ிவிரிவு ிருமாறு.

ஈ. ர த்தி னை ஒன்று ஒன் ற ன் னு புறமும் து டத்து
 அ ற்றி லுள்ள அசுசி னைத் த த்தபா னையாம். திர அஸ்திர. மேல்
 சத்தி ந்திரத்தால் இரு ர னோயு குவித்தல் சத்தி அமிர், த், ஈல் அவ்
 ி கினியத், னித்த பா னையாம்.

6. ரநியாசம் - இருகைகளையும் சிணுக்குரிய ஸாசனாப்பாவில்து அதிவேகவனே அருச்சித்து அனைவரையும் சி. டி. வ. வால். இரு ர. னும் சத்திவாடினா, அ. ம. ந. குவித்த விடத்து அ. கு. ட. னொழிந்த மந்தையெட்டுவிரும் இருதய ம. த்தின் 8 இச்சத்திவ. வ. னாயும் மத்தியில் வைத்த அங்குட்டவிரும் அக் மவத்தி. ர்ணியா. டி. வ. தாயும் பாவிக் ப்படு. கு. த்த இரு க. ளின் டி. வ. அங்குட்டவிர. ளின. சி. ன. மந்திரத்தால் ஆசனம் சிற்பித்து, அதில் சிவபூர்த்தி மந்திரத்தினால் உருமாயி மூர்த்திய ஆவாஹ ன் செய்து, சிருட்டி திதிச் சாரக்கிரமத்தி. அதி. ரத்துக்கியய, ஐந்து வரல் ளிலும் ஈசானாதி பஞ்சப்பிரமமந்திர. னா. நியசித்துச் சிவனு டய சிர முதவிய அ. னை அ. மத்துப் பூசித்து மே. ளின் டி. வ. அங்குட்டவிர. ர. த்தியாதே மந்திரத்தால் அருமாயுமாயி சிவலிங் மூர்த்தியி. வத்திய தே. அ. மத்துப் பூசித்து இரு ளின் டி. வ. மூன்றாலும் தேத்திரந்திரத்தால் நேத்திர மத்துப் பூசித்து அங்குட்டவிரலினவே சி. மூ. ந்திரத்தால் நியசித்து அச்சி. லி. டி. வ. த்தியி. லி. வ. ளமாயி சி. னை ஆவாஹித்துப் பூசித்து, மு. மூ. ஹ விர. ளினு. இரு ய. சிர சி. மந்திர. ளா. மு. ந. தே. அ. ன. ள் அமைத்துப்பூசித்து மே. வச. திரத்தால் அ. கு. ட. னு. து அவாஹ பி. ன. ன. கிய சி. னைச்சூழ்மதி. டா. அ. திரந்திரத்தால் ஒ. னைருள்ளம் யயும் மந். நயத. அணிவிர. நியசித்தலு. னய ப. னையாம். மே. சி. மூ. மந்திரத்தால் இரு ரமங்கு. த்துப் பரமீ. ணை. செய்த. மு. த்தம் மந்திரமணத். தயு. எகிபா. னு. ய்த. ர. (பரமீ. ணை. எகிபா. ன. னு. வ. கு. சேர்த்துப் பாவித்த.). இ. கிரி. டி. வ. அ. த்த. த. ச. சி. டி. னு. மாக்குமித்த. னை. ட. ப. ப. டி. கிய. ய. மு. ர். ச. சி. டி. வ. தா. கி. டி. னு. பா. னையாம்.

இ. ரநியா. ன. க். ப். பெரு. ர. தியா. இ. ட. ப். பெருவிர. லீ. னு. நியசிக்கும் சிருட்டி. கிரமமு. இரு ரத்தா. ஒ. ர. த்துப் பெரு. விர. முதம் சிறுவிரலீ. னு. னி. கி. கு. திதி. கிர. மு. சிறுவிர. முதம் பெருவிரலீ. னு. நியசிக்கும் ச. னா. ர. கிரமமு. னை முத்திரப்படு. இ. ம். னு. ள் சிருட்டி. கிரம. பி. னி. கு. னியர். கு. திதி. கிரம. கிரு. த்த. னு. கு. ச. ன். லி. கு. னா. ர. கிர. னா. ப். பிர. த. ச. நியாசி. வி. த. ன். கு. னா. ன். ப.

7. அந்நியாசம் அ. த்துச் சி. டி. வ. ன. த்துப் பூ. த்து அ. த. ச. சி. டி. னு. பா. ப். பாவித்த. சி. னா. ச. மந்திரத்தால் பெரு. டி. வ. அணிவிர. லைச் சேர்த்து இதயத்தி. நிய. த்து ஆ. அ. த்து அதிவே. மூர்த்தி. ந்திரத்தால் உருமாயமூர்த்தி ஆவாஹித்துப் பூ. த்து. மு. டியா. ப். பிடித்துப் பெருவிர. டி. னு. ஈ. ர. மந்திரத்தாற். ர. சி. னு. பெருவிர. டி. னு. மந்தை. னாலு. ரி. ர். னையும் மு. ந. யே. சேர்த்துத் தற்புருட்.

மார் அரேரர் த்தியோசாதந்திரங்கனா முறையே முடி. மாப்பு
 குய்யம், பாதம் ஆகிய இடம் ரிலுந் நியசித்த -ரு த்திருமணிக்ருரிய
 சிரம் முத றகிய அலயவாங்கர் ண்டானதா ப்பாவித்துப் பூசித்துப்
 பெருவிர அணிவிரல்சேர்த்து த்தியானேசும்திரத்தால் இருதயத்து
 நியசித்த அங்ே அருவாருபமாய சிவலிங்கந்தோன்ற அதில் த்தியா
 தே பொருந்தியது சுப்பாவித்துப் பூசித்து லக் கடவிரல் மூ றுனு
 தே த்திரமந்திரத்த ம் ச ளில் நியசித்துச் சிவனுக்கு நேத்திரங்கர்
 அமைத்ததா ப் பாவித்துப் பூசித்து, சி மூலம்திரத்தால் இருதயத்தில்
 நியசித்த அங்குள்ள சிவலிங் மூர்த்தியி டு அருமாய சிவனை ஆவாஹித்
 துப் பூசித்து, மே பெருவிரட் றடி கூடிய சிறுவிர அணிவிரல் நடுவிரல்
 ளிலு இருதயச் சிரம், சி பென்னுமந்திர ளால் அவ்விடங் னை
 நி சித்துச் சிவனுக்கு அர்ப்ப ன் உண்டா பதா ப் பாவித்துப் பூசித்து
 இரு ர ளினும் நீட்டிய ட்டுவிர ளிலுலே சமந்திரத்தால் முத்
 த முலை ட்டி றாகச் ற்றி இருதயத்துற்ற சிவனுக்கு சமிட்டிப்
 பூசித்து ஒரு யி ண்ணியர் மற்றவுள்ளங் யில் அ திரமந்திரத்
 த் நியசித்து சிர திரத் தப் பூசித்தலுமாகிய பா னையுஞ் செய்து
 மே த் தானத்திரயு திக்குப்பந்த அவருண்டணம் ஜல த்திக்குப்
 மே டு செய்து சி சொருபத் தப் பாதா த்துச் சி மூ ம்திரத் தல்
 ரமுதம் ப தமனா மஹாமுத்திர ட்டி ல் ரம்திரங் னையு ஏகே
 பா னு செய்தாம். இதனானே திரசகிதமய் கிரியயோடு கூட்டிச்
 செ த்பா னையின் வியாற் தன்னிடத்துச் சி சொருபமுண்டாகு தா
 மெ . இதுமேல் ச தியாசு த்தியத் தியானிப்பதற்கு டே னடியிருத்
 தலி அதற்குரிய யு டய சிவசெ ருபியா த்தனை பாக்கி டொள்ளுத்
 லாம். சொருபப ணை மேற் ட னாது சி த்தியான னபா னு
 சி ட்ட ராதெ .

இருதயத்தில் விள்கும் ராமாது பீடத்தி அடியி டு கூட்டா
 த்தி மே ஆதாரசத்தியும் அதன்மே அநந்தாசனமும் அதன்மேல்
 அ தனு அத் மேல் தர்ம னாம் வராக்கியம் ஐச ரியம் அதர்
 ம் அஞ்ஞா அ ரா கியம் அரைசுவரிய ன்ணு இவற்றா ர
 சி ருபா ண ட்டு ரல் னு பீடத்தி மேல் மே லையின் அடியில்
 அத் ர யவரையும் வியாப மாண அதச்சதனமும் அத் மேற் சுத்தயித்
 தயி கீழ் ஊர்த்து ிச்சதனமும் அத் டியி டே மாணி வர்ணமான
 கிழ்க்கும் ப னம்போன்ற அங்குரமூ நீலவாண்டான டாளமும் வெள்ளி
 போற் ற இலையு வித்தியே ரரெண்மர் டி மாய்ப்பொன்போன்று விள
 கு ட்டு இதழ் ளு அறுபத்து ான்கு ரா டி மாய் விளங்கு டே ச
 ர னு ஐம்பத்தோர ர டி ான ஐப்பத் டொரு பீசக் ளுள்ள பொன்
 போன்ற ர்ணி யு உள்ளதாய், இதழ் ளெட்டிலு ட் ராமாதி சுத்திக
 ளெ ரயு ர்ணி யில் மனோன்மணி யயு ட்டையதாய், தளாக்கிர
 ருத்தத்தில் சூரிய ண்டலமும் அதன் அதிபராகிய பிரமாயும் சேசராக்

கிர 9ரு, தத்தில் சந்திர ண்ட மும் அதனதிபராகிய விஷ்ணு 1 ிர்ணி
ராகிரத்திவ் அக்ினிம் டவமு. அ ரதிபராகிய ருத்திரனும் ிர்ணி
ஷுபி 1 நடுவில் சத்மிமண்ட மும் அதனதிபராகிய ஈசுரனும் விள ப்
பெறு 1, ரய இவனம் ஆதாரசத்திமுற் குடிவா. த்திபரியந்த பா 9 ப்
படு. மந்திர சம்பாசனமா . 5 டாம ருஞ்செய்யுளிற் கூறியது ர .

சிவனுக்குரிய மூர்த்தியா தது சிவதத்து 1 சொரூபமாய்த் தேசோமய
ரயத் த டை. றரயாய்ப் பரவித்து வியாப மாயுள்ள டிவராம்.

இக்கொணே திருவஞ்செழுத், ரற் சி ினைச் ச னா, ச ளநிஷ் ள, நிஷ்
ளமாயி டிவு னோடு அமந்திரு குமு ற யா த்தே த்துப்பா ினை
செய்து ிறதாம்.

மேலு் சந்தியா ந்தனத்து ள கிரி யலிபரம் 1ருமாறு:

ஸ. பிராணயா ம் மூ'கி' 1 த்துவாரத்துப் பிங்கலே டடியா
அ த்தேயுள்ள அசுத்த டாயு வப் ப'னிர' மொ'த்தி ர' ராம் இரேகித்
துப் புறத்தே சழித்து இடத்துவாரத்து இடை லே டடியாற் புறத்தே,
யுள்ள சுத்த டாயு வ ஆறுமாத்தி ரா பூரித்தன்னே டங்கி பூரித்த டா
யு ிச் சமுமுனையென்னும் டொடியிற் செலுத்தி எழுபத்திரண்டு அ'லது
நாற்பத்தெட்டி அ' து இருபத்திலுன்கு மாத்தி ரகால ளவு'கு உள்ளே
நிறுத்தல். இதிற் கும்ப ம் மந்திரா' தியானமும் கூடிச்செய் டாகிய ர்ப்
பமும் அனையின்றி ப அ ர்ப்பமுமென் இரு னை த்தாம். இவாறு பிராண
டாயு ிக் கும்பித்தலால் மனரு:ற குவி'து ஒருநிலைப்படுமென்ப. பிராண
யாமகாவத்து 9ரிந்தமனமுடையனாயிருப்பின் போ டும் ஒடுக்கியம மும்
டயனாயிருப்பின் முத்தியும் சித்திக்கு . அ' றியும் குருமூ மறிந்து பிரா
ணயாமஞ் செய்து ிரின் சுவாசப் ப யயிட்ட ரோ ி ள் அணு ரா ப
து' அதபற்றி மந்தே ரய ரோ ி சனும் ஏற்படாது தே மு' ம முஞ் த்
திபெய்துமெ' பது' ண் டா. க் றாணத்தகும். பிராணயாம, துத்தியா
ரம் அவர ிர் நிலைச்சேற்ப நிஷ்கள நிஷ் ளச ர ச டமூர்த்தமா மெ' ப
தும் மந்திர' முறையே பிராணவமும் பன்னிருச டப்பிரசாதத்தே டுகடிப
சி டமூலமும் ஏ டாகசடாகிய சுககிதா ந்திரங் டுமென்பர். முத்தி ரசுட்டு
வீர' நடுவீர'களை மடித்துப் பெருவீர'லையும் அணிவீர'லையுஞ் சேர்த்தமும்
ஸைப்பிடித்து முறையே மூடித் திறத்தல். அப்பியாசத்திலுல் இவாறு
பிடித்தலே ண்டாமே பிராணயாமஞ் செய்ய டாகு'. டே' டவக் யை
ஸச்செவியில் மூல டந்திரமும்சரித்துக் டத்தல் மேற்படி கிரியையிலு'ண்ட
கிய டாயு ின் அசுத்தமெரிந்தொழி'து சந்தியாதற்பொரு'டாமெ' .

ஸ. சிவதீர்த்த ர ி இருதயமந்திரத்தாற் புருவநடு 1 கிப. வந்துத்
தானத்துள்ள அயிர்த்தத் த அங்குசமுத்தி ரயினால் டெத்துச் ச ித்திவ் வ
த்துச் சிவரூ டமந்திரத்தால் அபிமந்திரித்துச் சலத்தைச் சிவதீர்த்தா' ப்

யு. மாரச்சுனர் - சிவதீர்த்தத்தை நமோதசங்கிதன். ஞால் லக்ஷ
யாவெடுத்து இ. க. த. வி. வி. டி வைத்துக்கொண்டு சிவதீர்த்தமும் சிவா

ன டாந்த.ங்கித் ளாற் கிரசிற் தெளித்த. இது து சரீரச் பந்த
ய் அந் று செய்து த தீவினை னை ஒழித்தற்பா னை.

ய. அ மர்ஷண் - முன் இட யில் த்திருத் ச த்தி ன்
ய த யில் ிட்டு மூக்குக்குச் மீபத்திற் பிடித்து அது டெ
நிறமான தர்மரூப ய் ிட்டமூக்குவழியே யுட்புகுத் து அ த்தள்ள பா த்த
தயழித்ததா வு அ த்தப்பா ம் ம் குழ்ப்புபோ னமூக்கினுே புற
த்தே நீங்கி யில் ந்ததா ி லாற் பெருவிரலிற் சு ளாலிக்
அக்கினி ிண்ண ிச்சிரசிலையிே உம்படந்த அ த்திராமந்திர முச் ரித்
துப் புரு டெரிப்புடே வ்ட்டு அந்தப்பா ி அதி வழுது பொடிபட்
டொழிந்த, ரப் பாலித்த. இது குக்கு சரீரச் பந்த ய் அந் று
ந்த தீவினைகளை ஒழி கு பா னை. அ ர்ஷ ன் அ த்தள்ளபா த்த
யொழிச் சல். நீ ர இவ் வாறு ன் யழுது டெ ரியே விடப்பயிறல்
பிராணயாமப் பயிற்சிக்கு மி வுதவு து, மூ யிட்ட ரே ள் னு ர
தடுக்கு சாதனையுமாம்.

ய. டே லுர் ஆ மன ச ளீ ரண் ள் குக்கு ரீர த்து ி னைச்
சுத்தியா கி அச் சரீரத் தயும் சிவரூபமா ப் பாலித் த.

உ. ி டே த்டனட் - வசம்திரத்தால் த் னைச் சவ் டொ
லமாச் சந்றி தி ர்குத். இ. னுன குக்குமதேச் ிரூபத் த.

உ. சதாசி த்தியா ி ரயத்திரிசெப் - சூரிய ண்ட த்து லே
? ன்கு சதாசி மூர்த்தி த்தியானஞ் செய்து சி ரயத்திரி யப்பொ
னிற்றத் தாய் ஒருமு ி மூன்று ண் அபய ராத ி ட கு
தே ர்த்த நா கு னுமு யள யத் திரானித்து ர த்திரி ந்திரத்
தோடு மு மு ற அர்க்கியமீந்து ஏழுரு ராத் பத்திரு ராத் ரயத்திரி
திரசெபஞ் செய்த வா.

உ. தருப்பண் சி மூ த்தினுல் மு மு ற மு போற் தருப்
யெது பத்தருசெ பித்துப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து கிதா ர்திர
ளாற் தினொருமு ற தருப்பணஞ்செய்த பின் ம்திரம் பூத் பிதிரர்
ஆசாரியர் குமா அவ் ிர் ந்திரப் ளாற் தருப்ப ன்செய்து இ ர் னை
யு பிபித்தல். தருப்பணதீர்த்தம் ிரணுனியிற் தே ர்க்கீயும் தே தீர்த்த
மு விரல்களினிறைச் சுத்தியால் இருடி ட்கீயும் ஆரிடதீர்த்தமு னிட்
டி மூ த்தால் மாணுட் ியும் மானவதீர்த்தமும் ணி கட்டினு பஞ்
சபூ. ன் ட்கீயு பூ தீர்த் மும் தர்ச்சனி அ குட்டந் ளி டொ பிதிரர்
கீயும் பிதிர்தீர்த்தமுமெ ள யாம்.

உ. பின்னரும் ஆசமண ச ளீ ரணஞ்செய்தல் தே ற்செய்த தத்து
த்தி ய் சி டொரூபபாவனையும் நிலைபெறச் செய்தற்பொருட்டாம்.

உ. தீர்த்தோபசாரசங்காரம் - முன் விந்துத்தானத்திலிருந்தெடுத்துச்
லத்தில்தைத் அமிர்த்ததை இரு கயமாகிவந்தால் சங்கார முத்திரையினு
டெடுத்து விந்துத்தானத்தொடுக்குத். இதுவே ிட் செய்யு முறையுமாம்

புருஷோத்தமம் உலகப்படுத்தி உர்ப்பூதசம்பந்த சேஷ ட ளால்
விந்துத்தா முருது தத்தலா.

உருகோபத்தா நி நயச் ச விட்டுப் பிடித்து
கொடுக்கிற மந்திர னுச்சரித்துச் சி லு ம் திரத்தாற் றுரிய
டத்தியி லிள்கு பிரானிட டெடுத்துச் றுரிய திரத்தினு ரு
ருமுற தருப்ப னுசெய்து ஆதித்தமூர்த்தியினிடத்துச் சி லை உப்தா
னுசெய்து. இதனாலே பூ டத் த் நுஷணிக்கு சத்தியுள்ள
ஆதித்த டத்து மூர்த்தியிட சி லை அடுத்து தத்த எனே. மது
ஆம் சத்தியச் சி ஷத்தியார்கி விரித்து ஆதித்தகிர ராயினாய் ஆண்
மற்ற சி லுமூர்த்தியிட டேர்ப்பித்தலுமாம்.

இ டையே சந்திராந்த கிரியபா லை தியா மு நயா. அதி
ரா டேறுபட்டானு குருபரப் பரச் பிரதாயே டுறுபட்டானு இதி
னின்றிஞ்சிறிது ருதி முற னு டொள்ளப்படு. ஆயினு யாவும்
தா குக்கு தேங் னுட தத்த லை நீற்றி மய ட லை
விடுமெத்து உபா நிஷ்ட யாகு பா லையினு மெஞ்ஞானத் த திப்
பித்து தசேர்ப்பிக்கு மியப் பி டோ. இத்த ய ந்தயா த
முற சரிய கிரிய யே னு த்தெழு இயாத டெளக்
ரா டு ருடபா லைமெயோ திரப் பா லை தியா த்தினுல்
வீடநீக்கு ருற்ற பெறு டோபா த்தி ட்தோறுப் ப ணு பா லையே
தடித் திரசக்தி லுமேறித் தியா ன் உறக் ஒரு டால் டெஞ்
நிட்ட ரப்பெற்று முத்திப்பேற டய நிட்ட ரா டொழியி
னும் ரு பிறப்பி ரயினு னான ரப்பெறவு டே டிய ரா
இற த தருநா ஆம் னுட கூறியுள்ளதெ அறித்து, மற்று
உல வியாபா ளிடே தி முழுது போகி ராழ் லை ழிக்கு டானு
டர் சத்தியா ளி லா து இற லை உப சித்த மெய் தி பெருகொ
ழியி டே டால் இர்த தறிவு. பெறுதற் ரிய றனுடப்பிறவு யப்
பெற்று இ ர்பெற்ற பேறுதா யாதோ. இ ரநோகியே அப்பரு
திரு னு னு முத்துஞ்செப்பாராகிற் றீ ர் திறமொரு ருத் பேசா
ராகி ஒரு றலு திரு டே யில் சூழாராகி லுண்பத் முன் ம ஸ்பறித்
திட்டு னுராகில் அரு டோய் ள் டெ டெ ண் ற னியாராகி லு அளியற்
ருர் பிறந்த றாறேதோவென்னிற் பெரு டோய் ள் மி வியப்பெயர்த்துஞ்
செத்தும் பிறப்பதறே தொழிலாகி யிற்கி ருரே ர அருத்தமிழ்
றயி றத்ததுமாமெ. இதனானே சரிய கிரிய யோ னுத்
தொழுகு மாற்றலு இய பு டெறியும் ரத உல ர்யா ர்க்கும் ட்தியா
ட்த மி றிய மயாது டே ண்டப்படு து அது டி ட்டு டிழி
யா டெ பது மறி ட் கிடத்தது. ட்திய ட்தனத்து ம பயனாகி
டே லு றிய விரும்பு ரர் வித்த றன் ராமோதரப் லை ய ர் ளி டற்றிய
ந்தியா ட், னை ரக்கியம் டோக்குக.

உ. மீட்ட. திருஞ்செழுத்தினுள் சிவனாய் யுடைய
பதையும் திருஞ்செழுத்தினுள் சிவனாய் உருவாகுதல் திருமேனி
ள் அமர்த்தென்பதயுமுறையறிந்த திருஞ்செழுத்தாற்சுள
ன் செய்து ததுடனேச் சிவனொருபமாகித் திருவஞ்சு
தயத்துச்சுளிகள்களமூர்த்தினை ஆவாஹித்துப் புகுத்துத் திரு
ஞ்செழுத்தற் பிராணயாமஞ்செய்து குடலியில் னெய்யற் திரு
ருட் ததி யப்பிரசித்தெய்து மேலுமுப்பிருநடுவகிய வித்துத்
தாத்துநிறுத்தித் திருவஞ்சு வதிமுறையாற் செபிச்சு முத்த
ஆரவின் னவளங்கித் தோற்று.

2. அ. நியாஞ்செய்யுமுற

ட்டுமிதயத்தா ராயினி டியாய்
ஞாலமுதற் றத்துவத், ாலெண்விரனா ளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத், வித்தைமல ரெட்டாய் [ய்
முழுவிதமெட்டக் கண்ணமுற மயி ரினு டத்தா
காட்டுகம லாசனமே லீசர்சு, ாசியின்
கலாமூர்த்த மாமிவற்றின் ன்ணாகுஞ்சுத்தி
வீட்டையருள் சிவன்மூர்த்தி மனாகிச் சுத்தி
மேலாகி நிற்பனித் தனை நிற்து போற்றே.

(இ ள்). ஈட்டும் இத ம்தானும் பூத்த ாநீத்த ரு
தமு; ாயினிள் அடியாய் உந்தித்த த்தி மூப்பிர ருதி ா
கியகிழ் யுடையதாய் ஞா முத்தத்துத்தா ிர
தாய்-பிருதிவமுதற் லையு தத்து ாகிப ட்டுரு நின்
முள்ள த் தினை யுடையதாய் ாகினி மூட்டு த்த ாயாய்
முடிச் சுடொ டு த்தவித் த ர் ட்டாய் அத்தமாயிலுள்ள
வித்தியாதத்து ாளேழுட் த்தவித் தயுஞ்சேர்து ட்டுபுதவிதழ்
வு அ ா முழுவிதழ் ட்டுமுற யினி உடத்தய்-வித்
தியேசுர ள் ட்ட விதழ் வு முறையே அ ம்திருப்ப, ாட்டு ம
லாச தி ாத்திற் த்த ா ாவிருகு, ாசர்
சுதாசுமூ மூர்த்த ா இ த்தி ாச ாத கிய
எ னு இருத்தி ா ா அறுபத்து ாகு ாகி மூர்
த்தியா விருகும் இ ிற்றி னாகு த்தி இ ா ா ட் த்தி
த்தி ா பொருட்டு ா உயர்நருகு வீட்டயருள் சி ா மூர்
த்திமானு சுத்தி ாகி நிற்ப உயிர் ா ாபற் றயளி ம்
இச்சுத்தி கு ாகிய ாய் மூர்த்தி ான நிற்ப இத்
னைவு அறிந்து போற்றே இத்தமுறை மயமு கூறியப னை னி
முத்தி நிலை ா அத்தே சுண்டு அருச்சு னெய் ாயாக.

தநி. 1. இச் செய்யுள் முன் கூறிய பாறுகி ாஹம்பா ினை செய்து திருஞ்செழுத்தாற் பூசித்து நிலைச் செய்யவேண்டுமென்ற உபாயநிட்டு யமேலும் உதக்கச் செய்யவற்றாற் றயா டென்னும் பூரணையை விளக்கியது. அட்டத்திருத்தவாதே ஆவயத்துப் பிண்டத்துநிலாவிநிற்கும் இஹனை இருதயசுமமாகிய ஆத்து நற்பித்த மத்து மூர்த்திய கொண்டு ஸூத்தியனும் சோநியன்னை பூசிப்பதாகி விரிவைக் காட்டியது.

2. ஈட்டுமையதானும்..... ஈட்டு மாயம்-இருதயத்து நற்பித்த பாய் - தித்தாத்தே பிரதிருதி நாயாகிய கிழ்கினிற்று எழுந்த டெட்டிக்கு நாடாகி நாளமாப் பிரதிவிமுதற் லையீராகிய ஆம் மத்து னாயத் மேல் அத்தாய நாததயம் யு பொருத்து முடிச் சுவ் மேல்வித்திபாதத்து னேழு த்தவீத் தயு ாகி ட்த்தத்தது னு ட்டிப் புறவிதழ் ளாவு யச் சுத்த மா மேற்ொட்டு, வித்தியே ர் டெரு ட்ட விதழ் ளாவு ம் அத்துள்ள மாயம். டெண்ணி ாகிய இடற்றி மேல்சு ராதத்து மும் தாதத்துமும் அதுபத்து ாகு சேர் ளாவு அற்றின் த்தியிற் சுத்தித்தது ம் பண்ணி ாண்டிக்கு விரிவு ஓரக்கு வுரமுமா பொருட்டா வும் யுச் சிவதத்துவம் அப்பொருட்டி னுட் ாப்பமும் ளு பத்தோர் ாரம்பிசும ா அமத்திருப்பவு ட்டி பூசித்த அத்தரி யா பூசணைய எந்தாம். இவ்வாற்றிநி முதலிய முப்பத்தெரு த்து ாகிய எட்டுக்கொத்துக்களு ண்விரனும் அத் மாயமூட்டு, த்தவீத் தயீ ா முதலிய எட்டும் ட்டிசுத் ள் பாரும் அசுத் தாய கிரத்தியின் கீழ்ேக்குமிதழ் ளாவு சுத்தவீத் மே றோக்குமிதழ் ளாவு லேசு வரதத்துத்திலு ளது, ராதியெ ன்மர் ட்டிதழ்வடி ட்டி வும் சதாசி டென்றே சேர ட்டி டெனவு டெ ாட்டு அதற்கி ய் கொண்டு கூட்டியு ரப்பாரும்; லாஸுப் நி ரீர்த்தியாதி பஞ் லை ன் னவு அது ா ட்டி கூட்டியு ரக் ப்பமும் ளவு கொ ட்டி அ ாறு டெ ாட் மண்ணும் ம் ணை மு, ாவு ட்டி இருபத்துமண் றுத்துவா ாகிய ாஸுபமா ன நிவிர்த்தியுப் பிரதி ட்டியுமேயாக ா அ வயிரண்டும் மு றயே நாளமும் மவருமாய், வித்தியாத் து மகி லா ாஸுபமா ித்தியாகலே சுத்த த்தயோடு கூட்டி எண்ணப்பட்ட ஈசர் தாசி ாகி சாந்தி லையா ான் அ ிரண்டு முறையே லையெ ப் பட்டு சேரமும் லைக்குள்ளுரு ட்டி ப்பட்டு பொருட்டிமார் நாதமும் த்தியு ாகிய ாஸுபமா ிது சாந்தியதீ, லையா லாட் அது பொருட்டி க ணுள்ள பீசமாய் ானும் - ரப்பருமார். இ ட்டியெல்லா அல்லா ம பேர்ப்பற்றிக் டெள்ளப்பட்டு என்பர் சிவஞானபாட, ாரார். (சி. ளா. பா. 397 பக்). இவை தியானத்தினைச் சமுதாயிற் கண்டபூசிக் வற்றினாரம். இவ்வுணை ிதியாய கிய புதப்பூ னைகார்க்கத்துக்கு டெவண்டியவாதே இந்

வம் ஆசனமும் ஈசர் சதாசிவம் மூர்த்தியுமாச் சத்திமேற்கொண்டு
மூர்த்திமானுஞ் சோதியா முறைமையு தெரிச (பெ. 272. பர்).

3. சத்திமேலாகிற்பன் :- சத்தி விலங்கத்தின்மற் பதுமத்த நாளா
ச்சின் அத்ேவ் குறித்தடியினிற்பன் பதுமொரு ராரி.

4. இந் விலா றிது போற்றே என்ற யா இவ்வுண் மய உவ
ரவர் தியானத்துப் பாவனையிலு மத்துநின்றழுந்நிர் ணவற்ற மு. மயிற்
மெளிந்து வும் பொருள்கொள்ளுமாட்டெத்த - ன்க.

பொழி. பூ. னைத்தானமாகக் கூறிய இருதயமும் ந்தியிற் பிரகிருதி
ாகிய கிழ்கினின்று முது ஆண்மகத்தவங் ளாகிய எட்டு ந்குல நாளத்
தையு டயதாய் அசுத்தமா யமாகிய முடிச்சுமசாடு டி வத்தியாதத்துவங்க
ளேழு. சத்தி த்தியுமாகிய எட்டுப் புறவீதழ் னையும் வத்தியேசராகனா
ய அ வீதழ் னையுமு டய வாகனம ட். இந் மலத்தின்கேல் ஈசுவரம்
ச, ஈசிவமாகிய இருதத்து ிர னுர் கேசரமாய் மூர்த்தியாக வ மந்திருந்
கும். அதனுட் த்தித்தத்துவமாகிய பொருட்டிற் பீசமாய் விள்கும் சின்
மூர்த்திமானு நிற்பன். இ ிர றறிது பூசுத்தவே அந்தரியாகஞ்செய்யமு
த மயா

3. அந்தரியா பூசனையின் இயப் ப்பயனு.

. அந்தரியா ந்தனை முத்திசா தனடா

அ றந்திவே ரதுதானு மான்மசுத்தி யாகுங்

ந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனபமுது மு. லாக்

கண்ட னவெ லாமந்ததாற் கருதிக் கொ டு

சுந்தைதனி லர்ச்சிக். ச் சிவனை னா னத்தாற்

சிந்திககச் சிந்திககத் தர்ப்பணத்த, ிராக்

வந்திடுமப் வெ. ளிபோல மருவியர னுாத்தே

வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே.

(இ ள்). அந்தரியா மத்னை மேற்கூறிய அ ப்பூ ணை முத்தி
ா, னமா அ றந்திடு ர் - முத்திக்கு எது ஈசச் சாதிக் த்து ன்று
பெரியே ர் கூறு ிர், அதுதானும் ஆண்மசுத்தியும் - அதுவும் ஆ் மசுத்
தியை ிருவிக்கு. ிவ மெனின் த் ர்புண ஓரிமஞ்ச ம் அமுது
முதலாக் ட ிர ம த்தற் ருதி ிர டி ஈசனைத்திரவ்
ய் புட்ப. தூபம் தீபம் ஜபே. த்திரவ்யம் திரு முது மு. லியா
ாட்டிய பூ ப்பொருள் னையெ லா த்தாற் சுற்பித்த ிர டி
சிவனை சிந்தைதனில் அர்ச்சிக் - சினை ஆண்மாவில் ிர த்துப் பூசித்து,
ருானத், றற் சித் திச் சிந்தி - அருள் ிழிநின்று மட்டு மீட்டம் திரா
னி தர்ப்பணத் தவின் ந்திடும ஜபே ிர ிர போ - ண்ணடி ய
வாக் டாச ிங்கி மேலிட்ட ிரு ஓளிபோல, அண் உாத்தேமருவிர

1. ருத்ரி வன் கிணும் ஆன் ரவி' ன்ணெ பொருந்தி மேலீட்டு மேலிட்டு விளங்கித் தோற்றுன், பி' ம' ானது அறும் - அந்வாறு சி' தே' ம' ரூ' த்பலிப்பதனால் ஆ' ம' வ' ப'ற்றற்' கழியு'.

குறிப்பு. . அத்தரியா' - ட்பூ' ச. அது 299-ல் செய்யுளின் -ற்' ப' ாறு இரு' ப'ம்' தி' புருவ' டு' னு' மூலீடத்து' முறையே செய்யும்' பூ' +யு' ம'ம'மு' தியான'மு'மா' . அ'த'ர்' ன்' யா' டே' ன்'வி' பூ'ணை' .

2. அது அணு' ஆன் சு'த்தி' ராகு' . சு'த்தம்' ர்'.....ம' த்தா'ற்' ருதி'க்' டே' டி'.....சிந்தையினி'வ'ர்'ச்சிக்'ஞானத்தா'ற்'சிந்திக்' ச'சிந்திக்' அ'வ'ன்' உ'ள'த்தே' டி'தி'வி'வ'ன்' ம'வ'மா' ர'து' அ'று' ஆ' ய'ான்' எ'ன்று' டே' ன்' டி' கூ'ட்டு' . இ'த'னால்' ஒ'ழு'க'ந்' னே'யே' ந'த'வ'ர்' க'மு'த' ர'ாய' பூ'ச'ணை'த்திர'விய'ங்' ளா' டே' ண்'டு' ன'ன'த'பூ' டே'ய்'து'வ'ரு'வ' னால்' ஆ' வ'ற்'கு' ல்' அ'க' லு' த'தா' மு'த' ர்' ட' வெ'வ'ர்' ன்'ற' ய'ால்' ன' டி' கூ'ரு'து' வி'டு'த்த'வு' க'கி' ப'தி'னா'று' ப' ர்' னு' ப'ிற'வு' டே' ண்'ட'தா'ம்' அ'க' அ'த'ர்'யா' த்' ரு' ா'று' .

. ஆ' டி' இரு'த'ய' லீ'ம' ஆ'ச' ர'க்' டே' ன்' டு' . (செ. 300. பா').

உ. ன. . அரு'கி' ப'ா'த்தியம்' ஆ'ச' ண்' டி'ந்திர'நீ'ரா'ணி'ந'ற'க்' த்' . இ' டி'மு' ற'யே' மு'டி'வ'ர்' ல்' மு'டி'வ'ம்' டி' டே' ன்'ள'வ'ம்' நீ'ர'த'ர'ல்' த'தா'ம்' . அ'யி'ர'த'ந்' கூ'ட்டிய' நீ'ரி'னால்' ஆ'த்' வி'த்தியா' சி'வ' த்து' னே' டே' ர்' இ' ற'த்து'க்' ழி'த்த' ர'து' (செ. 299) த'ரு'ப்ப'ண' டி' ஆ' பா'ர்' . உ'ட' பொ'ரு'ள்' ஆ'வி'மூ' ற'யு' ஒ'ப்ப' ட'த்த'வ'ாகு' 'எ'ன்ப'ர்' .

டு. மஞ்ச' ம்' நீ'ரா'ட்ட' இ'து' நி'ந'ற'யி'னா'று' 'நே'ய'த்தா'னா' இ' ற' னி'ன' மு'ழு' ட'ட்ட' ற'து' .

. ஆ' ட' ர'த்த' நீ'ரா'ட்டிய'பின்' ட'யு'கி'த்த' இ'து' ஆ'ன்' ம'போ'த' டே' ழி'து'ச்' 'போ'த'த்தால்' மூ'டி' னே' த்த'மு'த்த'ல்' எ'னி'னா'ம்' ஒ' கு' .

எ. மூ'ப்பு'ரி' தூ'லீ'த்' பூ'ணூ'ல்' , ரிக்' ச்' டே'ய'த்' . இ'து' த'ற்போ'த'க்' னே'வி'னால்' ர'ாய' ன்'ம'லு' ற'ச்' கி'ம்'பிர'ா'ச'த்து'வ'க்' டி' தெ'ரிய'ச்' செ'த்' .

அ'ச'த்' மூ'லி' ா'ச'ணை'த்தே'ய்' பூ'ச்'செ'ய'த்' இ'து' போ'ப்' ப'ற்றி' ய'ாகி' ரா'கிய'த்து' நி'ற்ற'ல்' .

. ர்' பூ' னை'ச்' ர'த்தி' ணி' ப'பெ'ற'ச்'செ'ய'த்' . இ'து' டே' ல்' பொ'றி' ட' பொ'று'மை' இ'ர' அ'றி'வு' , மெ'ய்' த' அ'பு' ட்'டொ'ழு' ளா'று' அ'ணி'செ'ய'த்' ர'ம்' . பூ' ா' ர்' டே' ட'டியா'ர்'தொ'ழு' ா'ர்' எ' த'யி'ழ்'ம்' ற'மொ'ழி'யி'து' கு'றி'த்தா'ம்' .

யி. அட்ச த - மஞ்சளரிசிதாவல். இது அப்புறமாகிய இரு சத்தியினாலுள் ஒளி செய்து மரம் பது. யெ ா முரவதா ாமேருடென்னு முக்கை நாட்டி மெய்யெனுமஞ் ணி தய ட்டிஆடப்பொற் ச ணமிடித்து ாமே' என்ற மணிமொழி மறயா ணு ாணவாகு.

யி. புனை - னாபம். இது பிராணயா ம். போக்கு ரே ாநி கூடியிருக் கிற ம மாகிய பாத் திரத்தினிடத்தே பிராணனாகிய அக்கினி யயிட்டு ாமெ' த பு ய் கூட்டு ாம்.

யஉ. ஒளி தீபம். இது புத்திமுழு தயும் பிர ாசிக் செய்யுஞ் ன ாகிய ின் யேற்றுத ாம். தீபம் - ட்சத்திரதீபம், புருடதீபம் இடபதீபம் மு, லிப ப லுள. அனையாவும் ம் திராதி அத்துவாக் னைக் னையுமாறு ா ாளரியை ஏற்றிய ாறும். பூசைமு தயி றிந்துணர்க.

யக. சுருப்பூரதீபம் - சுருப்பூரமெரித்து ஒளி ாட்டல். இது வினைப் ப னையதே ாபெரி' தழு ற கா பித்த'. தீக்ணையாக் சுரப்பூரதீபமென ான் ண்ட, சோதியுடனென்றித்திரிசுறுவதெக் ாளோ' ன்ற தாயுமா ா ாக்கும் இது குறித், தாட். ருப்பூரம் ரித்தொழிந்தவிடத்து எஞ் தியாதுமின்மைகா

யச. அமுது - நலேத்தியம். கவளமான உணவை யூட்ட. இது பிரக் தியா ாரமாம். இந் ிரிய ாயிவாய்ப் பற்றிய ம எத் த விடயத்தின் ழிச் செல்லாது திருப்பிப் பல ாலு மிகயத்திருத்த. வினைகளை வினை ிகு' பாச பசுரா ிகளை யிறைவனு' க்சல் எ' பதுமா'. ' எள்ள ினைப் ப போத' வளமிடக் களித்து ாடு ருணையெ' னும்கெ ாள்ள தப் பொழி சித் திரெழும்' ன்றதும் கோக்குக.

யடு. அட ாய் தரல் - வெற்றிலைபாக்குக் ெடுக்கல். இது தற் றிபா தழும' பாசபோதழு' ெடக் சிவபோத மனை' தபோது ஆன் பா ாடு போ இ த ி குணம் ம' த ாறு குறித்தலாம்.

யசு. அர்ச்சித்தல் - மந்திர தோடு கூடிய ம ாலு' பத்திரத்தாலும் பூசனை செய்தல். இ த ி புச ழயும் அருளையுஞ் சிந்தித் தான' தித்தலு மாம். ம ானெறித்தல் அருட் த்து பதிவித்த ப.

மேல் ிரிவு சி ா மர்களுள்ளும் கிரியாபாத ியா'யா த்து ாண். இவ் ாமேற புறப்பூசனைக்குரிய ஆ யத்தமையும் அங்கு ி. ழ்ச்சலு ழும் நித்திய ாகமித்தி ாதி. ர்மன் ின் தெ ிபொருளு' விளக் த்பா' ிரிவு சிவநே. தத்திர ாய ஹோற்ச ி மவி', ா ித்திமுத் லியவற்றிற் ாண்லாகும். தேடி' கண்டுகொள்க. இப்பொதிபொருளெல் ாம் மெய்குளுணப் பித்தப்பிடித் தறியவிரும்பிக் குருண' ாடினோர்கு

அவர்தா ருமு மடி பதினா ல் ழவீனே ழிப்பாராதலின் தெளிந்த
நி ித்து ஏனையோர் குத் தூல்ப்பொருளா டே பத்தியனை யுண்
டா அ மத்த பெருமுற் ற யென்பத் த யறிந்துய் தன்றி ஞா டெறி
தலைப்பட்டுரு ழு யிற் ற என்னற் ற எ ப.

3. சிந்திக் ச் சிந்திக் ரா ர ன்திடு ன்: அடுக்குத்தொடர். ள்
தேற்றப்பொருள் . தருப்பணத் த விளக் ள் பதற்கு ண்ணடி ய
மேலு மேலு இரத் குளி யிட்டு வ்ளக் ச் செய்ய எ ன்ணலு ரம்.
அப்போ அது பிரதியொளி டெய்யுமாற்ற பெற்றுப்பிர ாசமுறு துபோல்
ஆ வு சி த்த தத் த னுடொ டு ர பி குமியல்புபெறு எ ப
தாம்.

4. இந்த அந்தரியா பூசனையே “ யமேகோயி ர் ஈடிமன மடி ம
ரா , ரய் மரே தூய் மயா மனமணியிலிங் மா யேமே டெய்யு
பா ர நி நயநீ ர மய ராட்டிப், பூசனை யீசனார்குப் போற்றவி ராட்டி
னோமே எ வு ட் பெனுமனைய த்தே யுள் ரமேத ழியா மட படு
மு ன் டெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமய்கி யிடம்படு ஞான, தீயா டெ ரி
ொள விருந்துநோக்கிற், டப்மர் னைநாதை ழடி ாண ரமோ
னவு உயிரா மிருந்துற்று றோக்கி யுள்ளக் கிழியினுரு டுதி உயி
ரா ணஞ் செய்திட்டுண் கை தத்தா லுணரப்படு ரோ டொட்டி ராழ்தி
அயிராவ: மேருதா டே தேறி மரர் நாடாளாதே யாருா ண்ட அயிரா
டே யென்னம்மானே நி ருட் ண்ண றோ ரதா ரல் ராதாரே
வு தமிழ் நயிற் கூறி துமாம். சி ரா ய அடைப்பு அங்கு ரி மு
நித்திய மித்திய தி ஞ இவ் தர்யாத் , விள கிய ாற்றாடு அதி
தூ ராய பூ னை மு நயாம் ன்பது உய்த்துணர் து தெளிகு .

பெ ழிப்பு ஆ மாவிற்கி னை அர்ச்சித்தலும் அருள் ழி ரி ிறு சி
னைத் தியானித்தலுமாகிய அ ப் பூ னைபாற் சி , விள ம ரீங்கி ஆன்
த்திய டத ரல் அ ப் பூசனையு முத்திசாத மாம்.

4. உபாயப் புறப்பூசனையின் இயல்பு பயனு.

புறம்பேயு மான் ழல்கர் பூசிக்க வேண்டிற்

பூமரத்தின் சிழுதிர்ந்த போதுசுருங் கொண்டு

சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்

சிந்திக்கும் படியிங்குச் சிந்தித் துப் போற்றி

அறம்பாவங் கட்குநா மென்கடவே மென்றும்

ஆண்ட வனைக் கண்டக்கா லகம்புறமென் னுது

திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ

சீரடிபார் தம்முடைய செய்தி தான்.

(இ-ள்). புறம்பேயும் அரண்முகம் ஸ்பூசி வேண்டின் - மேற்கூறி வரறு அத்தேயம் நிப்புறத்தேயம் முதல்வந்திருபடி ஸ்பூசி வேண்டினமொயி ஸ்பூரத்தி கீழ் உதிர்ந்த போது னும் கொடு ஸ்பூரம் னின் கீழே உதிர்ந்து கிடக்கும் பூசனும் பிறவுபகாரண னும் கொட்டு, சிறந்து ஆரு சீர்ச்சினை சிறந்து விளக்குகின்ற புகழையுடைய முதலினை அங்கு னுத்தாந்திக்குப்படி - அப்பூசையிலே திருநூற்று நின்று தியானித்தாறே, இக்குசித்தித்துப் போற்றி - இப்பறப்பு யிலு தியானித்து வணங்கி, அறம்பாரட்டு ராம் கட்டேயம் ன்று ம் ஸ்வேயும் புணியபாரட்டு ரா சகந்திரர் அங் ன்று, ஆண்டனை ண்டா அ புறம் எ னுது திறமபது புறத்தே குருலிசு, மாகிய இற ன் திருவுருவங் னைத் தெரிசிகில் அத்தவம் த்துக்கு இவ்வுருவக் கட்டுப் பதம் நினைந்து பிறழாமலு, பணிபுயது நிற அந்ரே - வகுசிமா க் ண்டு பிழிபிழலன்றே சீர் அடியார் தம்முட செய்தி சிறந்த மெய்யடியார் னது செயலார்.

உறிப்பு. 1. புறம்பேயும் அரண்முகம் ஸ்பூசிக்க வேண்டின்: அத்திரியா பூசனை செய்வார்கு அது, சிறந்த பூசயாதலி புறப்பூசனை வேண்டி நின்று வையா மெனினும் அருந்தியா த்த நிலைப்படுத்தற்கும், தம் னோக்கித்த நிலை மேற்கொள்ளவுற்ற பிற பப்பூசனையினொழுச் செய் ததற்குமாப் புறப்பூசனையும் ஒருசார வேண்டப் படுமாத ன் ன்றது. மனை அத்தேயன்றிப் புறத்தேயம் ன்ற இறந்தது தழீஇயின்ற எச்சு. புறம்பேயும் ன்றபதற்கு குருலிசு மென்ற மூற்றினு மெனினுமா. இது இறியா மெநிதற்கிருப்பினும் சுறணப்பசயி முலை ட் சொரியும் பாலே போ னுவகு குரு ராயிவ் ளாய படி னென்ப.

2. ஸ்பூரத்தி கீழே திரந்த போது னும் கொடு: இக்குகூறிய புறப்பூசனை முறையாகிய மெறிப்பூசனையாமாறன்றி உபாய கிரியா மாதலின் இதற்கு முயன்று நுந்தலும் பிறவுயிரி னை நுத்துதலுமா னாறம் ஸ்பூரத்தி கீழே திரந்த பூசனும் யாறு குளம் முதலிய மற்றின் நீரும் அயாச மாய்ந்த அமுது ஆகும் ப் ப உண்மை கிரியைக்குப் போற்றிய யச்சித்த மாகி னிதற்கின் மயானு இப்பூசயும் மா தத்தி பாற்றே ரலின் அதற்குரிய வர் ன் கொ ரமை முதலிய ட்டெழு னேயாம் ன்ற மயானு இது பொருத் மாதல் ன்ற உம் மவதி முறைபான ன்றி ன்ற இறந்தது தழீஇயது ன் ன்றம் முதலியவற் றயு ன்ற எதிரது தழீஇயது மாய பொருள் ன் குறித்த .

3. ஞானத்தா ன்குச் சிந்திக்கும்படி: அப்பூசை மெறிவ், ஞான நி ட கூடி, அருள் பிழிநின்று, இதயத் தர்ச்சித்துப் புரு நாவின் தியானித்து நாயிவ் ஓர் ஓர் செய்து பூசித், வரறு போல ன்றதாம். (செ. 299. பார்.)

4. அற்பாங்கு நாடுகளிலும்: டைப் பொருள் ஆவியூட்டங்களையும் இறுதிநிலை யொப்பித்த ஆர்வமடைய நெறியில் விலைவாசியைப் பண்ணிப் பாங்குக்குப் பாத்தியானான் என்பது. இது அந்தேபென்றனவியுமுடனுமுடமை யெல்லாமும்; குன்றேயனையெனையாட்டுண்டேபாதே கொண்டிலையோ, இன்றோரிடமெங்குடோ எண்டோன்முகம். னென்றோனே... நே செய்வாய் பிழ செய்வாய் நாளைத்தற்கு நாயமே என்ற மணி மொழியினுள்ளானத்தது.

5. ஆண்டனை டாக் ம புற மெனது.....செய்திதானே : அந்தரியாக பூசனைச் செய்யுமறிவானரு குருவி. சமத்தில் இறுதினை னுறப் பெற்றால், மற்றையோர்போ முறையாகே தொழுதே ண்டுமென்பது. இதனோ அத்த யார் இவருளே டிவரேனு லிந்து டிவரேனு ஒரு யிள்ளி முன் டாக் அற்றத்த அத்திய விய்த்தி னின்றும் பேதப்படுத்தாது ஒன்றே ண்டு மிபித்தே ண்டுமென்றதுமாம். இத்தியாதார்பர் நாயாதப் பித்துப் பிடித்துத் தற்பேதமுனைப்பேதலையுற்றுத் திருடேயில் னையும் இறுதி திருவுருளையும் தமக்கு ண்டித்திறிவ ண்டு கூறியெள்ளித் திரித்தமக்குத் தம் மயித்திதார்க்கு அதோ தியார்குவர்; இர்பேசுது பெருஞானமே போன்றிருப்பினும் அத்தஞ்ஞானத்தடிப்பேயா மாதலின், இர்தம்மையுணராதார்பன்பது தெளிந்து இரகீங்கி மெய்க் குராராடியுண் ம டைப்பிடித் தொழுது.

மொழிபட்ட அந்தரியாக பூசனை செய்வோர் புறப் பூசனையுஞ் செய்ய டிவரே டிவரே பூமரத்தின் கீழுதார்த்தபூக் ண் முதலிய திரவியக் ண்டு ண்டு தர் அந்தரியாத்திலிங்கி போடே இறை து திருவுருவ ண்டு பூசனைப் பேதமற் ண்டு பூசித்துத் தியானித்த முனைப்பின்றித்தம் ம டுதுறம் புண்ணிய பாங்குத் தாப் பாத்தியாவல் ரொத்தெளிந்து, இறுதினரு ண்டு ண்டு திருநீர் இடத்தெல்லாம் மிபித்திறிவ ண்டு முறையம். இது சிறந்த மெய்யடியார் செயலாகு.

5. சிவாஹம் பாணையோடு கூடிய அகப் பூசனையால் முத்தியாமாறு.

இந்தனத்தி னெரிபாடி ணெய்பழத்தி னிராத

மெள்ளின் ணெண்ணெயும்போலென்குமுள ணி றவ

வந்தனைசெய் தெவனி த்தும் வழிபடவே யருளு

மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடி ணு ணத்தாற்

சிந்தனைசெய்துச் சிந்தனைச் சிந்தனைத் தேனென்றித்
தீயிரும் பசு செய்வதுபோற் சிவ னனைப்
பந், நைய யறுத்துத்தா னாக்கித் தன் னுருவப்
பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந்து பதிப்பனிவன் பாடு.

(இ - ள்). இந்த த்தி எரி பாலில் பெய் பழத்தி னிரதம் என்னி
ணெயும் போல - விறகி ன் தீயு பாலி னெயும் பழத்
தி னு ள்ளின் னெயும் போ இ ற ன்
ந்கு உ முத் ி டு ஆ ம ன் து ப் கு த்தித் தேற்பத்
தோ றியுத் தோ றுத் டனயு நிற்றனாகலா - ிட தம்
தனை செய்து ழிபடே அருளும் ராசரமாகிய யாவு சி மயமா
ண்டு அழறி த்து ி ன்கி ழிபடே ப் கு த்தித் தேற்ப
யா ி று அறுக்க று செய் ன் ஆயினும் ல் அறுப்போர் - பிறவி
தோறும் பற்றிய ம ாதனையி னிடருற்று அகனைத் தவிர் விரும்பு
தோர் ஆ மாவி ம ரடி னு த்தாற் சிந்தனை செய்து அச்சி
ஆ மாவி கதே, இருதய ம த்திவித் தத் திரு டி னு தேனை
ொ டு தியா ித்துப் பூ செய் ட ி, னத்தே தோ றி
அவ ாறு பூசி டே ம் து நிற்றனா சி னெ ளிப்பட் டா ம் வி
னுள்ளே தோ றி, தீ இரும் பச் செய் துபோ - தீயா து தன் ன
டந்த இரும்பை சு நீ கித் த ி ன் மா குதல்போ, தீ ன்
தன்னைப் பத்தனை உ அறுத்துத் தானாக்கி ஆன் வயு அதனை அந
தியே பொரு திய பத்தத்தினி று விலவித்துத் தானா ட ம் கி
த் உரு ப்பரப்பையெ ா கொடு புகுந்து த துசொருப இ
மாகிய முற்றறிவு முதலிய ிற் றயெல் ாங் கொடுத்துப் புகு தறி
ன்பா ில பதிப்பன் அ ின்மாவி மீது ரடி யப்பதிப்பன்.

றிப்ட. 1. இந்த த்தி னெரி ளின் னெய்: இ
ஈ ி முத் ி ட த்து ளில் வியாபித்து நிற்றற்கு ம. தத்
தி னெ ி உ ி றுச் சிறிது தோற்றுது ம் துடனாய் நிற்றற்கும் பாவி
ெய் ந்ததர ப் கு ி றுச் சிறிது தோ றியும் தோன்றுது உடனிற
தற்கு, பழத்தி னிரதம் ந்தப் கு ி று ய்த்து று ழி விள கித்
தோ றி உடனிறற்றற்கும், ி னெ னெய் தீவி ர ப் கு ி று இனிது
விளங்கித் தோ றி னு ிரித்தறிப் ப்பாது உடனாய் நிற்றற்கு உ
யாயி ெ ி பர் ி னு முனி ிர். இதுவே விறகிற் றீயி ாலிற்
பெ ெய்போ ம ற ி று ள ா னிச் சோதியா ி றவு
ோ ட் ி று விறறின முறு ா கி ட மு னிற்பே
த் தமிழ் றயிற் குறித்ததாம்.

2. விட, து ழிப டே றுள: ரா ர பேத் ளனை, து
மயமா ி னு ழிப ட, அ ி ி ப் கு த்தித் தேற்ப ெ ளித்

பததாஞ்சுத்திரம்

இச்சுத்திரம் மு, ல், ி, ப் குவிரோக்தி உயிர்சுக்குச் சிவம்பிரசா
சிக்கு ஞானமுதிப்பித் துற்பவந் துடைப்பனன் மு" வட்டாஞ்சுத்திரச்
துக் கூறியவுன் மனைய விக்குமு த்தானே. சிவஞானியர் இறைவனோடு
அ ன்னி னாய்ப் பிரிப்பின்றி நின்றலா அ வ ர வினைப்பயன் ஈசர மயம்,
அ ர்தாம் இறைபணியி னின்றலானே ய ர்மாட்டு ம க்குற்றம் அனட ரா
மயங் கூறி அதனோன் அ ர்கு மேலும் பிறவியிலதாமாறு ஈட்டுகின்
றது.

சி ஞானிக்கு வினைப்பயனு ர்ச்சியு் வினைவினைவு் இ ா

ம குற்ற நீகின மயி் பிறவியின்றெ பது.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்த வெல்லா

மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தார்பா லிசையும்

அவனிவனாய் நின்றமுறை யேக னாகி

அரன்புணி ி னின்றிடவு மகனுங் குற்றம்

சிவனுமியன் செய்தியெலா மெ் செப்தி யெ் றம்

செய்ததெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்

பவமகல வுடனாகி நிற்குகொள்வன் பரி ாற்

பாதகத்த, ச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே.

(இ ள்). இ ன் ி க் இ ம் அகிதம் தெய்த எல் ா் வ ஞானப்
பேறுற்றோ உ கி பலிலே செய்தனவாகிய ல்வினை தீவினை னி் பயன்
ளிய வு், அவன் இவனாய் எனாகி நின்றமுறை முதல் ன் இச்சிவஞா
னியோடு பிரிப்பின்றி அவே யாய் ட னின்ற முறை மயினல், இத்
அகிதம் இ னனுக்குச் செய்தார்பா லிசையும் - ந ல்வினை தீவினை னி் இவ
னுக்குப் புரி், ர்மாட்டுப் பொருந்து், அரன்புணியில் நின்றிடவு் - தன்
செய் றுதுத் தலை ன்பணியிெ நின்றொழுகுதலாடு ுற்றம் அசலு்,
வினைவினைவு்கு் ாரணமாகிய வக்குற்றம் அ லு், சிவனு் இவன்
செய்தி ல்லாம் செய்தி ன்றும் - ழுத ல்லனு் இச்சிவஞானியது
வினை ள் யாவும் தன்செயலா வு், இ னனுக்குச் செய்தது எ் க்குச் செய்
தது எ் று் - இச்சிவஞானிக்குப் பிறர் தெய்த வினை ள் யாவு் தம்ே
செய்தன ா வுக் கொண்டு. ப ி் அ ு ட னாகி நின்றொன் ு் - மேலும்
பிறவியா து அ ினை ட்த டயா ன் தாம் டிளுடுடனா ி் று
வினை னையெ ு் ா் ஏற்றுக் கொன் ு், பரிவா் பாதக, தச் செய்திடி
னும் பணியா கி ிடும் - ஆக வால் அவன் சி டேய, தழுந்தி நின்ற பாதகத்
தையே ஒருக்காற் செய்திடினும் அதனையு் தனது பணியாகிய றறமாக்கிக்
கொள்வன்.

தநி-பு. 1. னுவகி வித கிதஞ் செய் மெர் ராமி கி. மிவனு
 குச் செய்து. ர்பாவி சுயு. அ. னிவனாய் எ னா நிற்மு ந: உ. மை
 நீட்டா ரு உபயகிண்டாளரும்கி இரு. ச. சி. ஞானியரும்
 மு. எட்டாம ஒ. பதா. குத்திரா. னுட் கூறிய. தே. டயப்பற்றலு.
 தற்போதமுனைப்பாலு. ண்டாகு பாச பகளு. ஈருட்டாது செய்.
 சொன்றுபோற் செய்யாச்செயலையேயு டயராதலின், அந்ரு வினைப்ப
 யனுநர்ச்சியாமாறி மென்பது. ஆயின். மி. ப. னுவதுண்பாடும்.
 ம. சுருதிக்கு முரணு. யெனின். அன்று. இ. ந. னே. ன்ம. னை
 டே. ம்று உயிர் ஈமாட்டுத் த. து. ஆணையி. னைப்பன். என்றபடி. ஞானிய
 ரது. மத்து. கு. ஈருபவ. அந்ரு இ. ட. அகித. ட். செய்தார்பய. னை
 எற்றஞ்செய்யுமாற்றுனே. அரும். எ. றதாம். (செ. 12, 278. பார்). இவ். ற
 ம. நிச். சிவஞானியர். இயற்றும். வினை. ன். அ. ர. எற்று. அந்ரு. ன்
 மெய்யோ. ரரிடத்து. திவினை. ன். ன்ளித்தி. ம. செய். ரரிடத்து. செ.
 ந. டயு. ப். பொருள். டொன். துமாம்.

இ. அகிதம். பனமுறையே. மன. வா. குக். ரய. ற். உயிர்.
 குறுதிசெய்தலு. செய்யா. மயு. றம். (செ. 103. பார்).

வகி விதயகிதம். செய்தெல். றம். சிவஞானியர். வினை. ன். “செய்.
 தொ. றுபோற். செய்யாச். செய. டே. பா. ம. தலின். அ. உண். மயிற்.
 பயனை. நு. ர்வித்தற்குரிய. வினையா. மாட்டா. ன்றது. ஆயினு. உலகியலி.
 மு. கு. நீதி. தண்ட. எ. ற. மு. ற. ளில். இ. த. அ. தம். டே. ப. டி. ம. த.
 லி. ட. அ. ம்றி. னு. டொ. ரு. ற். பய. னு. ர். ச. சி. யு. டே. ண்ட. ப. ப. டு. ன். ப. து. ற.
 அ. ப. ப. ப. ன். த. அ. ச். செய். வ. னை. வினையே. டொ. ண்டு. ம. ய. கி. ப. உ. ண். ர். ச. சி. யு.
 டயா. ர். டு. ச். செ. டு. ற. டொ. ரு. து. ப. து. பெ. ற. கி. ட. ர். த. து. (செ.
 235. பார்).

அ. னி. டு. ய். எ. னா. கி. டி. ற். மு. ந. - சி. ஞானியரி. ன். (செ. 303.
 பார்).

செய்த. எ. ற. த. னு. மு. னே. செய். ய. ப. ப. ப. டு. து. ர். ச. சி. கி. ட. னு. ய். இரு.
 கும். இ. த. அ. கி. த. டொ. டு. பி. ரா. ர். த. ர. ய. வி. னை. ப. ப. ய. ன். எ. ன். ப. து.
 பெ. ற். ரு. டு. மே. ஆ. ரா. மி. ய். த. “இ. டு. செய். தி. யெ. ல். லாம்.”. விரி. த். த.
 ம. னு. இ. த. ற். ண்.

இ. டு. அ. டு. எ. ப. ன. றா. ர். கி. ய. மு. ச். கு. எ. ப். ர். சி. ஞானமுனிவர்.

இ. த. னு. டே. ஞானியர். ச். கு. வி. னை. ப. ப. ய. னு. வி. னை. ப. ப. ய. னு. ர். ச. சி. யு. இ. ல்.
 த. றா. று. டு. டி. தாம்.

அ. ற். ப. ணி. யி. னி. றி. ட. லு. ம. லு. ன். கு. ற். ற். - சி. ஞானி. னையே.
 தெ. ரி. த. லி. றி. மு. ற். றும். மு. த. னு. ணையின். மு. ழி. ரி. ன். றி. ய். கு. னு. த. லின். அ. ன்.
 டெ. ய. ல். ற். டு. னே. யா. ன். இ. து. டே. ம. ணி. மொ. ழி. ப். பெ. ரு. டு. த. ன. யா. ள். ரும். மா. று.

து நிதியைச் சி.தொட்டிற் செலவாட்டிப் பின் ஞானாரி மூர்த்தி பணி புதிற் றும் பார்க்கியற்குத் தாம் பரிஞாண் தாவும் ஆணியுலகத்து மதுரக் கவருடனையும் கூறிய உலகியனெறிப் பொய்கை விளக்கு து உமாம். அங் அர்ப்பணியினிற் ற நிலையை “மையலா முணர்வின் மிக்கீர் பா வர் தீர் மாயாபேதப் பொய்யொ ரு முறைக் வேண்டாம் போமினியகல” எனத் தம்முடன் வந்த பரிசுணத்தீரார அறியுமறிவற்று நின்று கூறியதும் “மின்பா லன்பரான மடியா ரெம் மடியமைபா வுடைபாரல்லாத் தானெ னக்க ன்ணலென்றும் தன்னையான் பிழைத்தென்று மாணியபன் ன் சொன் றதென்” என்று மனத்திற் தயங்கியதும் ஆண்டுப் புராணவாயிலாய்க் காண். (திரு 11. திருப்பெரு).

அசுலுக்குற்றம்:—மலக்குற்றம் விடயப்பற்றமும் தற்போகமுனைப் பாலும் கிய அஞ்ஞான புதித் தாமேயன்றிப் பிறிதன்றி யாத் சிவஞானி ர்க்கு மலக்குற்றம் காண்டி மடைதலிற் றென்பதார். இதனான சிவஞா னிக்கு அஞ்ஞா புதித் தமயிற் வினைவிளைவு இன்றென்றதாம்.

3. சிவனுமின் செய்தியெல் லாமென் செய்தியின்றும் செய்திவன் றனெ டுக்குச் செய்ததென்றும் பாமகல உடனாகி நின்றுகொள்வன். சி.ஞானி இறைபணி நின்றலானும், இஃத ினோடே ஞானி நின்றலானும் அவன் பிறர்மாட்டுச் செய்யும் வினையு் அன்மமாட்டுப் பிறர் செய்யும் வினையு் இன்றாஞுலேயே ஏற்கப்பட்டொழிய வினைப்போகத்தைத் தானருப விக்கவும் பிறர் த் ஞாலுபவி வமாகிய இரு வாரணம் பற்றியும் பிறத்தல் வேண்டி மையிற் பிறவிக்கிடமின்றெ ற்றது. ஆலோ சிவனுடனே பெற் றித்தாய் பேறு கிட்டியதுதான் என்பதும் ணரக்கிடந்தது. இத்தீரையே ஞானியைப் பற்றித்த நாமத்தையின்று கன், தன்செயல்தானே பென்று தீபற் தன்னையே தத்தானென் றுத்தீபற் எனத் திருவுந்தியாரினும் கூறியதார்.

பா. 10 - இப்பிறவியி ல்மே லாபவ நோக்கிநிற்கு் ஆரமியவிளைவின் றுப் பிறவிப்பிணியையறுப் றான்றது. “வினைப்போகமே ஒருதேக்க டாய் வினைத னொழிற் றாத், திரோப்போதளவு தரியாது காண்” எனப் பட்டினத்தடிகள் கூறியது. டோக்கு . பிறர் தன்மாட்டுச் செய்த வினையை யு் தனக்குச் செய்யப்பட்ட தா ஒருவன் ஏற்குமாயிற் அவ்வினையைச் செய் தோன் அனுபவித்தொழித்தற்கு இ ணும் பிறர் ேண்டிமென்பது தெரியக் கிடந்தது காண்க.

உடனாகி நின்று கொள்வன்: பிறவிப்பிணியறு, இ றவன் அத்து தீத் லப்பிற் ஆன்மாவோடடியைத்து நின்று வினைவிளைவைத் தாமே ஏற்றருளும் என்றதார். (செ - 119, 284. பார்).

4. பரிவாற்பாத கத்தைச் செய்திஞும் பணியா ிவிடும்: சிவஞானி உலகினர் பாக்கிமனக் கொளற்பாலவாய வினைகோப் புரியான் என்பது. ஒருக்கார் சிவபெய்த்தழுந்தி நின்று செய்வதென்னெனக் தெரியாது அக்

தய செய்பினு அன த த யத்தா நவீசிய டி முதலியோர்
செய் போ று சி டெ யவ்னையாய் அர பணியறே யாகி இயற்றலுற்
றோர்கு ஒ லும் . ா அறவ்னைய ரி று பய றருமெ பது.
(செ. 119. 117. 113. பார்). ம திரம் தப் பொருள்பயந்தது.

இ லு அறமே தற்போதமற்றுநிற்குமெஞ்ஞானியர் டெ-மொர்கு
ப த யுணராது உ கியல் வியாபாரத்துத் தடிப்புற்று முனைத்து
ந ள து னு அ ராம ராங் ள் டொதுண உ ட பெ
டர் பி னை முதலாய போ போ கியர் னை வி டுத்து அ ிற்றனமுந்தி
யு முலு பே தமந்தர் ர் டெ தாந்தி னெ ப் போலிப் பெ ர்புனை
ந்து யயா ராத மயலுட்பட்டிச்சே முத்தர் செயலு வ்னையும் நிது
தெரியாது, தம் மச்சே முத்தரென எ ணியு பிறரால் எ ட் செய்
து தம்கும் தம் யடுத்த பிறர்கு மீளாநாடே யிட ர்கு த ிறி, மெ ய்
து றி றாகிய டெ தாந்தித் தெளிவாகிய சித்த ந், ஞானை றிர்கு ராரி
மு ருவிப்பர். அ டோ. இ ற்த டனுந்துணிபு மிருத் தாறே.. இ ற்
த யலுட்படு றர் தி யயென் டெ றப்ப.. இ ற்த டோ
டே மிண்டிய ராய, தமெ னு ட ருதஞ் ழித்தடித்தாஅர்த்து,
ணொழி ற்கு ழுத்தாடெ . இ ற் டே லைச் செய்யுளி
செய்யா ஞ தானுதிப்பி ா ரொரு ருக்கு ய டெ தி
டொழி ி டே? பது டோ கிச்சி ஞா ப் பேறெய்த முயல் தா .

பெ.ழிப்பு. சி ஞானி இ ற டேனெட் பிரிப்பி ிறி டே ய ப்
நிற்றலி் அ ி உ கி லிற் டெ ய்த வ்னையா அ னுக்கு வ்னையுரிந்
தார்மாட்டுப் பெ ருந்தும். அ ன் த் டெ யலற்று இ ற பணியி டெ நிற்ற
லி் அஞ்ஞா த்தாலுறு ஆ ரமியமறும். ஆ டே இ ன் செயலி ற ி
டெ ய ர வு இ னுக்குச் செய்த ிறு ிற்குச் செய்த ா வு பய்
பட இவனுக்குப் பிறவியே யின், றகிப் பரமுத்தி சித்திக்கு. இ ன் டே
யத்தமுந்தி ி ிறு ஒருக் றப் பாத மெனற்பா செய்பினும் அ. அர
பணியற டே பயன்றரு .

இச்செய்யுள் இர டெ கூறுடையது.

1. அ னி னாய் ஏ னுகி ின்றமு ற, இ னு கிவிதமகிதஞ் செய்த
டெ ல் ா மி, மகித மி னுக்குச் செய்தார்பாலி சயும் (சி னும்) செய்த
தி ின்றனைக் கென்குச் செய்ததென்று ப ாம உடனுகி ி ிறு டோ .
(3-5.)

2. ஞரன்பணியி னின்றிடவு லு குற்ற சி னுமி் செய்தி
டெ ய் லாடெ செய்தி டெ ய் று ப ி உடனுகி ி ிறு டோ ள் . பரி
ராற்பாத த் தச் செய்திடினு பணி பா கி வ்மெ. (- 3).

முதலாமதி ரணம்.

அஃ ன் னுய் ஏ னுகி நின்றமுறை, இஃ னுலக் லீதமக்கது செய்தெ ஸ்
லாம் மகித மிவனு துச் ெ தார்டா லிபை மய, சிவனும ெ தீவன்
றனக்ெ வக்துச் செய்த நேனு ப ம ல உடனுகி நினு ெ ருள்வன,
பது முதற்கூறு. இச் கூற்றுே சி ஞானியர் மு ல்வனோடு பிரிப்பற்று
அ ினையாய் நின்ற மயால் அ ர்க்கு மது ர்ச்சியின்றெ ப ரட்
டியதாம்.

சி ஞானியர்க்குக் து ர்ச்சியில்லை.

யான்செய்தேன் பிறர்செய் ர ரென்னதியா னென்னு
மிக்கோணை ஞானவெரி யா ஸ்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடவத் தத்துவன்று னேரே
தனைய ரித்து முன்னிற்கும் வினையொளித்திட டோடும்
நான்செய்தே னெனுட வர்க்குத் தான கி ி
நண்ணுவிக்கும் போக, தைப் பண்ணுவிக்கும் கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞான தா னுதிப்பி னல்லா
வொருவருக்கும் யானெனதிங் ெ ருழியா வன்றே.

(இ ன்). யா் செய்தே பிறர்செய்தார் து யா ன்
இ ிோணை - யான் பிறர் கு இதமகிதம்செய்தே பிறர் ெ கு அ ிற்
றச் செய்தார் என்று. து எ ிறும்யா ன் அபி ராணித்தநிற்
ற ாகிய ல்குற்றத் த. ஞானவரியால் ெ துப்பி நிமிர்த்து ஞான
னியினுே ராய்ச்சித் தீர்த்து தான் செவ்ெ நி ிரிட தா ெ ய்ஞ்
ஞா த்திற் து நிற் அத்தத்து ி தா ெ ரே தனை அளித்து மு ிநிற்
கும் - அம்முதல் ின் ஆ மொருபத் த ற, து ெ ரே தற்ெ ருபத்
த விள்கி முற்பட்டுத் தோ ெ று வினை ஒளித்திட்டி ஓடும் - அ ிரறு
தோன்றலே, வினை ள் யாவும் பய ெ பட ில்லாது விரைவீனீ கு
ான் செய்தே னும் அ ர்கு - ா் செய்தே ெ பது முத ாய் அபி
மானமு டயோர்க்கு, தா ெ அங்கு இ ிறி போ த் த நண்ணுவி்கும்
முதல் ி முற்பட்டு விளங்கித் தோன்றுதலி ி ி ம்ப்பயனாகி இ ெ ப
து ெ ப் னைப்புசி ிச்செய் ின், ம்ப்பண்ணுவி்கும் அ ெ ப் புசி
குர்போதே ெ விதமகித ாகிய ஆ ாமியந் னையு ெ ஏறச்செய்
ஊ ெ செய்யா ஞா ெ தான் உதிப்பின் அல்லால் ஆ ெ உட்பிற் பட்
டுப் பிறத்தலை யொழிப்பதா ெ மெய்ஞ்ஞானம் தோ ெ றினு ிறி, ஒரு
ருக்கு ெ யா ெ து இங்கு ஒழியாது யா ர்க்கு ெ யான் எனது ெ ெ
அபி ரா ெ இப்பிறவியில் விட்டி நீ ெ ாது.

சிவஞானசித்தியார் கபகம்.

குறிப்பு. 1. யான் செய்தேன்.....ஒன்று: தனதல் 184 மனைம்
என் முதல் பவற்றைத் தனதொடும் தானல்லாத டட்டி இந்திரியாதி
களைத் தான் என்று மாறுபடக்ருதி அகனல் வினைகள். ன்னாற் பிறர்க்
கு பிறராத் தனக்கு இயற்றப்பட்டன வாசக் கொண்டு இன்பதன்பத
ர்தல் ஆண்மாமலக்குற்றத்தாளுதாம். இக்குற்றம் சிவஞானத்தாலெரியு
டென்பது. (செ. 212. பார்).

2. செவ்வென்றிட: -பதிஞானம் தலைப்பட்டு அனீவானம் ஏ னாகி
நிர்நிட என்றது. (செ. 304. பார்).

3. தண்பளித்து முன்னிற்குர் வினையாளித்திட்டோடு, இற
வினே சிவஞானியரிற் பிரிப்பதத்தானாகி நிற்றலின் அவர்மாட்டிப் பிராரத்க
சஞ்சித வினைகள் பபனுறவாக, அவர் அப்போதியற்று மகாமியங்களு
டே ரில் நிற்க டாட்டாது பயனில மய ஒழிந்து ஞானியர்க்கு வினே நிகழ்க்கி
யுள்ளார்பாற் சென்றேணயு் என்றது. (செ. 304. பார்). ஒளித்திட்டோடு
எனல் அவர்மாட்டிப் பபன்பட்டு இன்பதன்பது ர்ச்சிக்கிடமா. ரது பிறர்
பாற் சென்று பொருத்தும் என்பதாம்.

4. யான் செய்தேனெனு வர்க்குகண்மம்: -அவனே தானாகியநிலை
டைப்பிழத்தணரது தத்பபாதமுனைப்புடன் விடயங்களி ழுத்தம் இரப
புற்றார் செய்யும் வினே ஞாலுண்டாகு. இன்ப தன்பம் மாறுபமா.
வுட்; அவ்வினைகள் ஆகாமியமாய் மறு மக்கு வத்தா வுட் நிற்றுர் என்றது.

5. ஊன்செய்யாஞானம்: -ஊனெடுத்துப் பிரப்பதற்கு வத்தாகிய ஆ
மிய வினே தத் தரும ஆண்மலத் த ஒழிக்கு மெஞ்ஞானம். இது
சிஞானமெ வுப்பிடம். ஊன் டட்டி. மாயா ருவீகளைப் பொருந்
தியறிநிற சிற்றறியினின்று நங்கி ஏ னாகிநிந்து ஞானம் என்பர் சிவஞா
னமுனிர்.

6. ழுட்ட. யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் ன்ன்று, என்னது யான்
என்றும் அபிமானிக்குர் ஆண்மல, தோடு கூடிய அறிவைச் சிவஞானத்தா
லெரித்தொழித்து அவனே தானாகி நிற் ப்பெறின், இறைவனே கோரி
னின்று னெப்பயன்ருள் வினைகளுர் அணையாது ஓட்டெடுக்கச்செய்வான்.
மேற்கூறிய மாயா வாகையோடு வினையொடர்க்கு இறைவன் பிரிந்து
நின்று ஒவ்வினே ளாலே போசுநுச்ச்செய்யும் ஆகாமிய வினையு முன்
னுறச்செய்வான். ஆகை பிறவியறுக்கும் பெருஞானம் எய்தினையென்றி
ஆண்மல யாவர்க்கும் அகபது.

இரண்டாமதிகரணம்.

மண்டலைய விநிதமெ ழுத் துட்டி. சிவஞானமெ ழுத்தெல்லா
மெய்மெதிடெ ழுத வகசல உ னாகிநின்று பொய்வி. பிவதாதத?

தைச் செ ிதிடப ணிய ிகிவமே என்பது இர டாகூறு. (3). இக்கூற்றிற் சிவஞானியர் தஞ்செய் மற்றத் தலை பணிமினிற் கு ாற்றா ர்க் காமியமேறாமையும், அதனூற் பிறவி'கிடமி றாக முத்தியா மாறும் கூறப்படுகின்றது.

இ'கூற்றிவட'கிய விஷயம் :-

1. சிவஞானியர் தஞ்செயவற்றிருக்குத் ம (3).
2. சிவஞானியர்க்கு ஆராமியமேறாத லுத் ம (7).
3. சிவஞானியர்க்குப் பிறவிய லுத் மை ().
4. சிவஞானியர்க்கு ஆராமியமேறா ய உ மமுத்தான் வி ().

1. சிவஞானியர் தஞ்செய வற்றிருக்குத்

இந்திரிய மெனைப்பறறி நின்றேயென் வசத்தி

னி சபாதே தன் வசத்தே யெனையீர்ப்ப திவற்றைத்
ந்தவன்ற னானைவழி நின்றி லா லென்றி

தானறிந்திட டிவற்றினெடு தனையு டயான் றுன் ன்
வந்தனையெ திவற்றினை யருளினால் வட்டி

வாட்டி மின்றி யிருத்தி வும வருஞ்செயங்க ளுண்டென்
முத்தனுடச் செவலென்று முடித்தொழு வினைகர்

முதாவர் காளாக மீளா வுன்றே.)

(இ-ள்). இந்திரியம் எனைப்பற்றிநின்றே எ ன்னி'டே றாகிய இந்திரியம் வினைப்பயனு ர்ச்சிக்ா னுட'கடிநிற் றாயினு' என்வத்தி' இனையாதே-என்வத்தா'க'றியாகாது, எனைசர்ப்பது-எ'னைத்தம்சமர்க்கு விடயங் ளிவிழுத்த அழுத்தாது. இம்முத்தத்தி'ந்த ஆனை வழிநி'றிடலா'எ'று'தா' அறித்திட்டு அம்முதனெ'குத்த'இ'தவனது ஆனைவழிக்கொண்டு அ'நிற்றா'யோ'எ'று'அறி'து, இ'தற்றினெடு'னை உடயா'தான்'ந்தனை'யது-அவ்விந்திரியங்களையும் த'னையுமே தமது ட'ப்பெரு'ளா'க'கொண்ட இ'தவ'து திரு'டி'னைப் போற்றி. இ'தறி'லவி'அருளினு' ஈட்டி-அவ்விந்திரியங் ளி'வ'ம'ய இறை பணிநிற்றலென்னும் மெய்யு'ர'ாகிய ஞானசத்தியினுற் றெடுத்து. வாட்டமி'றியிருத்திடவு'தா' ஒருவாற்றினு'க'க'மி'றி அவ'கெயலேய'ண் ணுந்து இரு'யு'ம'ருஞ்செயவ்'ர் உண்டே'-பழ'ம்'ற்றி ஒரு'கால் கல்'னை திவினை'ள் இயலுமாயின், முத்தனுடச் செய'று முடித்து ஒழு -அவ்வினை டா'கே முதவ'னது திருவினையாட்டா'டு'று

திட்ப்படுத்தி இறைபணியிடு எழுதிரு வ்னை ன் மூளா ஆராமிய வீணை
மேயேறா ிம் அங்கு ஆளாகி மீளும் அன்றே அதனா ி. ஞானி
அரனடிச் சாக்கி மீட்டு வ்னை யப்படு நாறி நிறியுப்ப.

நி. ட. 1. இத்திரிய எனைப்பற்றி நின்றிட ான் பொறிபு ன்
சணமாதிய ஆம்மா வீணைப்பயனை துர்த்தற்கு ருவியா ய டந்
திருத்தம், த மே ட ராயிருத்தம் ஆம்மா அ ி தம் ப்படுத்தி து
இறை ஞானை ழிய ின்றியங்குத ரே யா டது. ாணி ார்
சருத்தி வாறார்திருத்த ார் பொருத், ாகார் எனை ாரிதப்பியில் வார்பிற
ப்பி ார் துற ி ாரர் ிணி ா ர ரே மிடிட்டெனை விரவி ித்தார்
ஆ ார்பெண்ணுமல் ார் அநி வீரட்டனாரே' மதமிழம் மயுமிது
கூறியது ான். இதனை உல த்துப் பாடி ா ராயினோர் பி ழசெய்
துள்ளா ரத்தம்முளட கித்தா ிர்த்த ாமெல்லாம் பரதந்திர ாய் கிடப்
பச்செய் து த ி அவ் ாறு செய்வி ிகும் அரசனத னை ழிரிற்கும் அவ்
ாற்றல் டா ட் றிப் பிறிதி ியி ின் வின்கி ிதே அதனைய
நி து அப்ப ி ார் தம் கும் இ ற னாகிய அவ் ாசனைத் தலை
டப்பெற்று அ ி ருத்தி ழியொழு ி ாராயவழி அ ிர் அப்பரத்தி
ரகீகி அரச தரு ாற்பாடி ா ரயும் த ினை ழியினிற் பித்துக் டா
ள்ள தத்தர ார் அதுபோல? ின் விரித்து ன ார் ி ஞா முனி
ர்.

2. இ ிற்றி ில அருளினா ாட்டி அஞ்ஞா வ்னை வ டெய்யு
ர்வாகிய ஞா த்தியி ிலியா ழித்து ன்றது. குர்மார்பு கு
மம் ாமுதலு ாகிய ஆ ி ம மா ய னை அழித்தொழித்த முரு ன்
திரு ி லு து டையாம்.

ாட்டமின்றி யிரு திடவு குடித்தொழு : பற்றி வி ம
ாலு மெஞ்ஞா த்தாலு த் செய் ற்றுச் செய் னவு அதுபலிப் ப
வு ி ற ி திரு வீனையா டே யெ ி ிச மற் றிருக்கு போது
வ்னை ாட்சியு வ்னைவு தே ா று னினிலு ி ாசனம் த்தின் ிலி
ான் செய் னவு அதுபலிப் ப ிமாச் சிவ வீணைகள் னக்கு ஒரு ாற்
டே ருமாயின் அதுவு இ ற ின் செயலேயாமெ க் ன் டொழு ன்பது.
இருத்திடவும் ன்ற ி ம திர் றப்பொருள் பய்து ருஞ் செய்
ஞா ட ா ஒரு ால் உண்டு பொற்றோற்றினும் குறித்தது ான்
“எ டெ ய ா து யா தொ றுமி ிலையினித்தெய் ிமே, ன் டெ யே யெ
துணரப்பெற்றேனி. ளு டெ ட்த்த பி செய் தீவ்னையே தொ ன்றுமி ிலப்
பிறப்பதற்கு. முன்செய்த தீவ்னையே வ் ிகே ி து மூ டது. ி ன
முற்றத்தறந்து பற்றி ல, று வ்னைப்போசமு ி வி ழவு ாணது ின்ற
பட்டி த் டி ன் கூறியது இவ்னையே ாட்டியதாம்.

4. என்று தா நிதிட்டு எப்பதி உம் ம . . . னை நி டொ
டிழுப்பதாயினும், . . . சப்பட்டு நி டுது இற னுணையினுே நி டு
த . . . உரு மெஞ்ஞா த்தி உயர்வு ஈட்டிய றப்பும் மயாம்.

பெ ழிப்ப. இந்திரியங் ள் எம் சமின்றி ம் மத் தம் . மிழுப்பது
இற னுணையாலேயர் . ஆ யால் அவ்வி றவுணைய தே தலை
ொ டொழு , இந்திரிய ளது லிடுமெ. டெடே . ஆ ராமியமுடே
ருது வினையு தோற்றாது. ஒரு ஈல் ஈசனும் லியால் வினை தோற்றி
டினு , அந்தி றி . யெய் யெ . . . ஈ டே . வினை வினைவி றி
இ றி . ஈ ம ஈடிப்பேறுசேர் ஈரகும்.

2. சி ஞானியர் கு அ ராமியமேறாத லுந்த ம்.

7. சலமிலனாய் ஞானத்தாற் றகையடைந்தார் தம்மைத்
தானு க்த தலைவனவர் தாஞ்செய்வினை தன்னால்
நலமுடனே பிறர்செய் வினை யூட்டியொழிப் பானாய்
நனுநாமல் வினையவரை நாடிச் சாப்பா
லகனிலெனச் செயலெல்லா முள்விதியே நீயே
உண்ணின்றும் செய் வித்தும் செய்கின்ற யென்றும்
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யெ றும்
வினை ஈர்க்கு வினை ளெல்லா நீ குந் தாடே .

(இ ள்). தலைன் முத . . . ி இ னாய் த கு ஒரு ஈர் ஈட
ஈருப்பும் பிறிதொரு ஈர்மாட்டு டெ றுப்புஞ் டெ லுத்த ஈதாகிய லி ஈர் ஈத்
டயாமலே, ஞா த்தா தனை அ ட்தார்த் மத்தா ஆக் - சி
ஞா வினைவின அருள் ழியே நி றுத் . ச ர புருத் மெய்ய பர்
ளைத் தானு . னஞ் செய்து, அ ஈர் தா டெய்வினை த் னு பிறர்
செய்வினை முட்டே ணட்டி ஒழிப்பானாய் அ ஈர் இ ற்று வினை ளி
பயனை டொ டு அ ஈர்க்கு இ, கித் ள் செய்யு. பிறாத வினைப்பய
னை றுணையினுே ணட்டு த் தொழிப்ப னுமாய், வினை அவ ர நனு
ராம் ஈடி ஈப்பன் - இத கித் ள் அ ஈர் ஈத் டயாடே முன்னி று
ஈத்தருளு . ஆ யால், உ கினி ள் செய் . ஈ உ விதிடே
கியலில் நின்று யா் செய்யுஞ் செய் ளெல் ஈ உ பணி டொ
கு; நீயே உ ள் ள் டெய்வித்து டெய்க் றாய் ள் று நீ டெ
னுட் பிரிப்பற நி று அதுபவித்து பிறரினி று அ ஈர டெ கு வினை
ளைச் செய்வித்து வினையாட்டயர்க் று யெ று அது னு . நி லு
து ள்செய் எனக்கு இ று உ செயலே ள் று வினை ஈர்க்கு உ
மயினுளதாய றுர் வினையு ள் ன் கு இ லையா , யா , உ து திருவினை

சி. ஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

யாட்தாடே என்று குதர் ஞானியர்கு வினைகள் எட்டார் நீக்கு
தாடே ஆராமியாய வினைச் செய்வம் பவந்தருமாற்றலின் ஒழித்தே
விடு.

குறிப்பு. 1. அநிலையம் ஒழிப்பானும்: இறைவன் சிவஞானியர்
செய்யும் வினைகளைப் பிறர்பாட்டுப் பண்படுத்துமாடுவனில், அஃது
அனைத் தன்னடியார் பாட்டு இருப்பும் பிறர்பாட்டு மெய்யும் உள்ள
ஞ அத்தனும் அவர் விடரியுமாடு போலும் தன் கூறுவார்கு, அன்று
அவர் அவரது பயன்படுத்துதல் தன்னையாட்தார் தருகித்த பணி
யினிற் முறையானே தற்போத முனைப்பின்றி யியக்குதலின் அவர்செயல்
வினையாடுதொழியவும் அவர் செய்வனவற்றை வினையெக் கொள்வார்
அந்மாட்டுச் செய்யுள் வினை முனைப்பின்றிச் செய்யப்படா யின்
அபிநைதம் பயன்படுத்துகா நற்சொறினு னன்னித்தினு வீசியக
டே போல் வீசித்தும் பரித்தும் பிரதிபலிக்கச் செய்யுமாற்றி னுபயோகித்த
லுமா என்பது. (செ. 278. பார்). அவரது செய்து இறைவன் அத்த
யந்மாட்டுக் கொட்ட ருணையையார் என்பார் நவமுடனேயுடிக
ஒழிப்பானும் என்றதாம். இதனானே சிவஞானியர்க்கு ஆராமியமேரு ம
ாட்டியதாம். சன் வீரர், வீருப்பு மெய்யு. நவ - நன்மை. நாடல் -
ருணை.

2. உகிளி வென்செயவெல்லா முன்விதியே: சி ஞானியர் செவ்வ
தா கியலிற் பிறர் நோக்கிற் தோற்றுவனாய வெய்களையாவும்,
அவர் அவர் பணியினின்றிலாவே இறை ப் பெருமையாகி அவர்க்குப்
பய தருமாற்றினும். டடலோடறுபடுத்துக்ழிக் வேண்டிய பிராரத்த
துந்ச்சி மாத்திரையானே பயந்தருமாற்றால் விதி எ லுமாம். முன்விதி
தறலு மொன்று. இதனே சி ஞா ப்பறுற்ற மணிமொழிப் பெருந்
த யாளரு மாறன்பாற் பரம் பணி னன பொய் யப் பர்த்து தன்
ட பெற்றதனையு. ம்பியாருர் அவர் பணியாச் சத்தபுகோடியற்றிக்
ணிந்து ருந்திய தயு விளக்குதும் எ. (செ. 304. கு. 1. பார்).

3. ின்று: - இறைவன் ஆர்மாவி அச்சரியாமியாக நின்ற
லை குறித்தது. இது அத்துவித நிலைப் டுறையிற்றலை காட்டுதாம்.
இதனைச் செய்வித்தம் செய்கு றுய் எ னு கொற் கொடுநிரவேகூட்டி
பிறர்பானி று எ ன்மாட்டு அவர் வினைசெய்வித்தும், என்னுள் நின்ற
செய்து நிற்கு றுய் ன - ஶரப்பர் சி ஞானயோகியர். அந்தரியாமி -
உள்ளே செறிந்து அ துநிற்பவன்.

4. செய்வித்தம்: - இற நன் ஆன்மாவில் வேருகின்று வினைப்பய
னுந்ந்நி ழ்ச்செய்தலை குறித்தது. பிரிபாதசி ன்ருனே பிரிந்துசொ
றியு என்பது. (செ. 332. பார்). இது அத்துவிதத்துப் பிரிந்து நின்ற
தலைக் காட்டியதாம்.

உ. டெய் ருய்: நவ ஆ. தே. ர. கி. ற திரு னையாட
ய வினை னை நிழ்த்தலைக் குறித்தது. அனியனய் எ னுதி நின்ற
முறை? ன்றபடி (செ. 304 பார்). இது அத்துவித்தது ஏ. லய நி. ற
மு. றாட்டி த.

6. நி. வ. தோர் செபல்: வினையாகிப் பயனு வ. த. கிய. செ
வினையினுண் பயன்கொண்டே விளங்கு ரதலி. இ. றாறு கூறியதம்

இச்செய்யுளாடே தே. நகூறிய றாறு த. செய். ற்றிருக்குஞ் சி. னு
னியர் கு. ஆகாமியமேறா தெ. பதொ. கு. யினு. செய்த வினை பய. ப. ப.
டே. ண்டெ. டெ. ப. து. த்த. தவு. யயாதலின், ஞானியரது வினை ன்
அ. ற். கு. வினைய. ருய். ப. ன். றராவிலு. னையே. கொ. ன். னு.
ஞானியர். ரத. ற். டெ. ற. ட். து. ப. ன். ப. டி. றாறு. வி. ன். கிய. தா.
ஆ. யி. ஒரு. ற். வினை. ப். பி. றி. தெ. ரு. ற். றா. ட். ப. ய. னு. று. த்த. இ. ற.
மு. தோ. பார். க். கு. அ. து. வு. அ. ப். பி. ற். றா. ட். இ. ற. ட். டோ. ட்.
ரு. ணையி. பா. தா. ப. து. ட். டி. தா. தே. சி. ஞானியர்க்கு
இ. த. னு. செய். ற். றா. ட். இ. ற. ரு. ணையும். அ. கி. த். செய். ற். றா. ட். ம. ற். ச. ரு.
ணையும். இ. ற. ட். ப. லி. ச. இரு. ட். ச. யா. னும். ஞானியரது. த. ரி. ச. ன. மு. ட். டே. ற்.
யு. ற். ப். டெ. ற். றா. ட். கு. ப். ப. ற. தி. கி. ட். ட். றா. ற். கெ. ரி. இ. து. டே. ச. டி. ற்.
பு. ச. னை. க். கு. லை. க். த. த். த. யா. ரும். றா. ற். றா. ற். ரு. த். திய. தா. றும்.
தி. ப. டெ. ற். ற. வி. ன். கு. வ. ற்.

டெ. ழி. ப். ப. இ. ற. வ. ன். தா. லி. றா. மே. து. ம. ட. க. லி. னை. றி. த். த். டே. டே.
ப். ப். டெ. த். து. ப. னி. யி. னி. ற். கும். சி. ஞானியரது. வினை. னை. அவர். கு. ன்.
தே. ன். செய். பி. ற். றா. ட். ரு. ணையோ. டே. செ. றி. வி. த். து. ட். டி. யோ.
ழி. ப். ப. ன். ஆ. னை. உ. கிய. லி. த். தா. டெ. ய். டெ. வ். தலை. ப. ணி.
யே. டெ. அ. யா. வு. அ. டே. த். மி. ன். உ. ட. னா. யு. பி. ரி. தும். ஒ. த். றி. த்.
த. றி. செய். பி. ற். திரு. வி. னையா. ட. லா. டெ. ன. ட். ன். டு. ரு. து. ற. வி. னை.
ன். ன். த். டயா.

3. ஞானியர்க்குப் பிறவியகலந்தன்

நாடுகளிற் புக்குமுன்று, காடு ளிற் சரித்துட்

நா மு மு புக்கிருந்துந், ரகமுத ற ரிர்ந்தும்

நீடுல ரலங் றித்தா யிருந்தும்

நி. டி. ல. ஞா. த். தையிலார். நிகழ்ந்திடுவர். சிறப்பில்
ர. கி. த. ரு. ம. லர். க். கு. ழ. லார். மு. லை. த். தலை. க். கே. ரி. கை. ட். க். கே.

எ. றி. வி. ழி. யி. ன். ப். டி. கை. ட். கே. கி. ட். ன். து. மி. றை. ஞா. னம்.
கூ. டி. ம. வர். கூ. ட். ரி. ய. வி. டு. ன். கூ. டி. க்.

கு. ன். சி. த். த. செ. வ. றி. யு. டி. ன். கு. ம். பி. ட். டே. யி. ரு. ப். ப்.

(இ-ன்). ஓளி புக்கு உழ்ந்து - மூர்த்தி தீர்த்தவீடோ
 ஓக்கிணுராயலேந்துகிடுத்து ஓளி ரித்து ஓளிற் று
 ரித்து ஓமுழ்புக்கு இருந்து - லேகு கயுட்சொ யோத்தி
 ருதும். தா முதல் தவிர்த்து தா ப முதலிய மற்ற அட்கித்
 த செய்தும். நீபெ ன் ன் ரித்தாய் இருந்து ன்ணைப்பெரு
 கிடுகென் ர மற்றிருந்து நி ல்லா த்த இ னார் - சிவு
 கு த்தப் பெருதார், பிறப்பி னி ழ்ந்திவொ - லே லு பிறத்த ஈகிய
 நி ழ்ச் யுட்பெவர் இ ற ன்ணை கூடு அ ன் சிவஞா ன் வரப்
 பெற்றோர், எடுதரும் ம ர்குழ ர்முலேத்தலே இ ட்கே னறிவிழி
 யின் படுக ட்கே கிடந்து இதழ்விரியும் ர்மலை குட்டிய கூத்தலேபு
 டய ம் யர் ஓ ன் னிடத்தும் இ டயிபுத்து டெறித்த ன்
 னின் ஓ டிய டயிடத்து டே ரய்ந்திருப்பினு கூடரிய வீடு கூடி
 பெறுதற் ரிய வீடுபெற்றினையு பெற்று குஞ்சித்த சேஅடியு குப்பிட்டே
 இருப்பர் தா கிட ன் டெய்துநிற்கு சித்த திரு டிய யும் ப்பி
 கியிருப்பர்.

குறிப்பு. 1. ஓடுக ரிற் புக்குமன்று: மூர்த்தி தீர்த்த முற
 ாயத் தொட்கி ர்கு ார்த்த டொ ச்சற்கருவும் ாய்கு பரா
 ரு எ ற்படி புண்ணியத யாத்தி ர முதலிய ற்குரு ாடி
 கு பெற்றுய்தற்குரிய ாதனை ளா பதறியாது ாப்பே யுந்
 தத் தேபித் தேசாந்தரம ய்த் திரியு அறிவிலி னே ாக்கி கூறியதா.
 அ றி, யாத்தி ர முத லிய ற்றாற் பயணி டெ டொன் ற் பது
 போதர உயர்வு கிறப்பு டெ டுத்துப் பிரித்தது ாண்.

2. ஓடு னிற் சரித்தும்: ம டெ னி முதலிய ர ன் ாயிலாய்
 விடய்கரித்து அ புறமாய பற்று னைத், ரு ப் பாசப னா ன் ஒழி ாவி
 டத்து ஓடுசரி டெடுசரி ா ர்கித்தமீய ாட்ட னா மு ாரு
 வி ட்ட ான்பதறியாது டொ னே ாட்டிற் புக்கு ந்தமு
 ப தி னையு டெ பற்றாதிரு கு அறிவி ாத்தறவிய ர ாக்கி கூறி
 யத். அ றி டெய்த்தற வ ள்ளியத் டெ பது உம் யாற்
 ா . ாட்டிலு ள ாய ாட்டி ி ழுவு ளேபோல ாட்டிலு ாட்
 டெ வி ழுவு ளுண்டாமே யாதவி ாகிருப்பினு பற்றறுத்தே பார
 டெ பது. இது டெ அ ற்த ானியற்று ம னினு டெ ாடியதி மி ி
 து ற்த ா வ னிற் சத ாடியு ள்ளத்தறவு டயோ றந்த ாற் றற்றி
 டெ ாடிருந்திரு ா னையற் றிறந்தா ன்பெரு மயை பெ ன்சொல்லு டெ
 ச்சியே ப் டெ ாறு திரு டெ ாட்டி ன் கூறியதிலு டெ டெரி.

3. ா மு ழு புக்கிருந்தும் தா முதறவிர்த்து நீடுபல ா ன் ரித்
 தராயிருந்து: யோ த்த னு த ித்த ானும் சித்துச்சாதனை ளா னு
 னா ரிட டயெய்தப் பெறு டதே முடிபெனத் தெரியாது உ ினார் விய
 கு ா ாரு முகிப் பற்றறு ாதும் டெ ன் னு ாண் பெருதும் ழுல் ா ர ாநாச்

சிவஞானசித்தியார் சபக்கம்.

சாக்கிரத்தேயதீதத் தப்புரிந்தார் என்பது உபாயநிட்டை கூடு அபர
சீ முத்தாயு நண்டு நிஞ்ஞா ம் இறந்து கூடு ர்
மெஞ்ஞாங் வந்தபாழுத்தாயுந் டடியதுகோகு .

6. ழிப்ட. சிஞ்ஞாப்பேறில்லாநார் நாதநீர திறவு யோம்
ததி. சித்து முதலிய சாதனை னாசெய்து தாலு பிறப்பிப்படு ர். சிங்
ஞானியரோ மன்னையர் போ முதலிய ந்துட்டினைத்திருப்பினு பிறவீ
யிற்படாது வீடுபேறெய்து ர்.

4. சிவஞானியர் கு ஆகாமிய மேற மய

உமைமுத்தா வினக் ன்.

அங்கித்தம் பனவல்லார்க்க ல்கடா தாகும்

ஒளடதம் திரமுடையார்க் றுவிடங்க னேறு

எங்கித்தத் கன்மடெல்லாஞ் செய்தாலு ஞானிக்

கிரவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை நிக்ருத்

தங்கிப்போம் பாத்திரமுங் குலாலன்வினை தவிர்ந்த

சக்கரமு . ந்தித்துச் சூழலு மாபோன்

மங்கிப்போய் வாதனையா லுழல்விக்கு மெல்லா

மல்க்களும்பின் காயமொடு மாயு மன்றே.

(இ ன்.) அங்கித் த்பனவல்லார்க்கு அ ல் டாதாகு - அ
னியத் த்பனஞ் செய்ய ல் னர்களுக்கு அ ல் டானி டாறி னை
யா ஒளடதம் மதிந் உடயார்கு அருவிட் - ஏறு வட்
ளைத் தடு ல் மருந்தும் மந்திரமும் பெற்றுள்ளார் கு டொடி
விடம் தலைக்கே று றாறி னலை, அ ல் டாதே கு இத் த் மமெ
செய்தாலும் ல் றாற்றும் தம்பொருட்டன்றிய செய் னெ ற் றயு
டெய்யுமாற்ற ஞா ரிக்கு இரு வினைகள் சென்றணைய அவற்ருற் சி
ஞானியர் கு ல்வினைகள் தீ வினை ள் ஏறுமாறி னலையா - முற்செய்வினை-
ஆயின் முன் செய் ப்பட்டுப் பிரார்த்த சஞ்சித் ளாயிருந்த வினை (அதுப
ப்பட ஆ ராமிய மேறத்தொடொணின்), இங்கு த் கிப்போம் பாத்திரமு
கு றன் வினைதவிர்ந்த ச் ரமு தித்துச் சூழலு மாபோன் பெருந்
ராய் இரு தொழிந்த பா, திரமும் குய . து னைதற் றொழிநெ ழித்
திகிரியுத் தமதியல்பி லுபயோ ப்படாதிரு துத் லீசத்தலு ழுத
லும் செய்யுமாறுபோ , ம் கிப்போய் வாதனையா ழு விகும் த்
ச்தி கெட்டுப்பெ யு பழக வாதனையாற் சிறிது சிறிதா அதுப த்தி
லுழல்விக்கு , ள் லா மா ளும் பின் ராயமொடு மாயும் வ் ற
ல் (ம)மாயு, மன்றைய ம ல்களு மெல்லாம்பின் ட் பொழியு
ந்து அகனோடு கூட ஒழித் து டெ. டெ.

நீப 1. அகித்தபன் ஸர் ஸதா—அ
 னிவி டெ த லு ற் த ரு து திரயே தனை ந்
 தப் குடெய், டோர் னிவி ஸுழ் டப்பினும் அர் டாட்டு
 டெ ஏறாதொதுபே, ஞானியர் டடக் னி யழுத், கிடப்பி
 அ ரதவீட ப்பற்றுத் த செ நதா. ரு ம்தி பே
 லியினு ல்கினி த்தம்ப ஞுடெய், ர்பே டே திருடெ னீறுதிரு
 ஞுடெ முத்து கிடோ ம்ப னை லியாற் று ஞானியர் வடயப்பத் து
 யறுப்பொப். அககித்தப் இற டே டானி லாய் ஞக நிற்
 றற்கு, ம் தப்ப ஞுடெய்தே திபினிறங்கு ரா லி.

2. ஓளடத ம்திரமுட ர் குவிட டே ரு விட தீர்கு.
 மிருதசஞ்சுவி முதலிய டு து ஞு குட திரமுத் மந்திரச தனை
 னும் பெற்று னே ர்கு விடந் தலை டே ருத ாறுபொ அருர் டு நி
 டு ஞு முத்த டே யோ புக் டு ஞு னிய ர டிடயப்பற்றுகு வினை த் கா
 செ நதா. ரு து ம்ந்திரமு விட பற்றிய ம் னு அது தனை
 ருது ககித்தற்குபயே ாதலி இது விட ப்பற்றொரு ாறுதினு த
 ணி ட் டெ முகுதற்கு மயாயினது.

3. கித்தக் ன் மொஞ் செய்தாலு ஞு னி கிரு க்னை
 செ ந்னை ா: ஐப்பெ றிசஞ் னெ ட்றேருடு கூடி நின்று தம்பொரு
 டகிநிப் பிராரத்த அதுப ரி ட்சு ப் பொருட்டே ஞானி ர் செ
 னைச் செய்த ாதா, அவற்று அ ர்கு ஆ மியமேருதெ நதா.
 இத்து த் பெருட்ட றியாதாமொரு ரியத்தி் பொருட்டி உச்சரி
 ப்படுகிறவுழுத். (த. சொ. அ ராதி. தி ரே பினை) ித்தை
 னமம் இத்து+ஐ+ டு. ஐ டு ருபு. கு பது த் த
 யெ மர் இற்று எ று டெ டி வந்திரி னினி ா ன்
 பொரு டெ ஞாவ் சி ஞா முனிர்.

4. முற்செய்வனை இ குத்த கிப்போ பாத் திர தி கு பே
 ப்போய் ாதனை பா லுழ் வி குய்: பிறவி கு ார யிருது
 ஞு நிலை கூ ாயி டுபவித் தொழியாதே புத்தி தத்து தத்திற் ட்டிப்
 பட்டி நிற் பழவ்னையு புதுவ்னையு ஆ மியத் எற் தா
 டெ லையி றி லி டெ ட்பய படுதெ நது. அ பெரு ா மிருது
 நீ கி ப ட த த்து றி குபயே ாரு ர ல் திருது
 னயாத்தி ரய டே த தி பு ட்டி நிற் றல் போ உ
 ாட்டி ரதா. கி து த் பா டமு னளவு மிருத்தலிய பாதலி
 இது உயிரே டு வீடுபெறு ரயு கூடிநிற் றாசலு த் தக் றித்த
 தெ ப. ா லு பய றரும றி றி னைபோ று பழ ாத்தி
 ரயானி கு மலம் பா டத்திரு தொழித் பெரு ாய் போ த்த
 த்தி ரயிலிருத் து முற்பிறவி னினு இப்பிறவியினு ஈட்டி தாகி கு
 டெ. ா டெ ரித் தொழித் தஞ்சித்ததயே ிவு மயாற் ாட்டி தெ

சிப்பு. அந்தித்தி குமுனிருந்த லியோட றிப்பி அது
வீட்டுமும் பிரதத்தே சனா லெ லும ஆயின் அஃதுடம்பிந
கு ரயும் இருப்பியா அதுபமு நிழ் தேடாக, அது அழித்
ட்ட தெ றல் யா டி. கூறியில்லா யுடோக் ராகனையாவிய கு
பிராரத் த் ப்படாத சஞ்சிதே யாடு சிறப்புப் போலும். மு
னு. ரயா சியர் ாரு பிராரத் மாத்திரமேயென னெ ண்டு இவ்வு மை
தீவிர ானைக்கு யெ பர்.

முற்செய் னை கு ா வீணை தவிரந்த ர் முலு ரபோல்
கிப்போ ராதனையா லுழல்வி கு. பிராரத்தி னு ம் கூடமுன்
ஆ ராமியத் தயுமேற்றி அதுப ப்பட்டு ித்து போல றி. ஞா ப்பு
நெய்திய பி ஆராமியத் த யேற்றது அதுப த்திற் றாகு ான்தது.
அதுப ட் னைத்தற்பொருட்டு. சுழன்ற ச் ரம் தொழில் முற்றிய பி
னு. சி ாதுபயோ ப்படாது முன்னிய கிய மு றயில் கிதிது போழ்து
சுழ் றுநிற்ற போலுமெ றதாம். இவ்வு உடே டு கூடிநிற்கு
பிராரத் த் குறித்ததாம். கு ால் வீணை குபயோ யிருந்த ச் ர்
போல் அது அழித்து ப்டா யு. ரத்தி ழற்சிபர் அத் இயக்
ர் குன்றிய மயும் றோக். இது தெரிவுறு. இதனை மத் ராதனை
கு. ம. டெ கொள் ற் மு னு ராசிரியர்.

6 மகிப்போய் எ றதனற் செ ற்று ஒழிதலுப் பெற்றர் அ
கினிய சேர் த வித்தானது பின் முனையாத ாறுபோ பர்
மஞா தேசர்.

இதனற் சி ஞானிக்கு ஆ மிய மேறா தெ ர்பதனை ம
றோண்டு விள கியதா. சனை த்தி யானே ம ப்பயிற்சி சிறிதே
யிருப்பினு அஃதுடலே டழிந் தொழியு டெனக் குறித்து லைச் சூத்தி
மத்து வீடு பேறெய்தலை கூறுதற்கு ாரு ராயு ாகியது றோகு.

ச செய்யுளு கு ஞா ப் பிர ர் பிராரத் ம் சுபத் ிந்தம், தீவிர
மெ மூன்று விதெ றுற் சுபத்தம் சிவ, ம் தொருப்பட்டிருப்ப
ர் ாதியாது, த் சி ஞானினை ாதியாது, தீவிரமெ ா ரயு
ாதி கு னை ம் சி ஞானினை மி வு ாதியாது ன்று ஆ ராமிய
மேறாது எ றம் பொருள் கூறியுள் றார். சி த் மத்தொருப்பட்ட சி னை
தானுய மு றயி் எ றுகி ந்ற்றல்.

போழ்ப்பட. அக்கனித்தம் னை ல் ார்க்கு அ் னி சுடாத ாறு
போல்வம் மரு. து ம் சிரமுடையானு கு வீடே றுதவ றுபோ வ் சி
ஞானியர்க்கு ஆ ராமிய ிந்தனையா. முற்செய்வீணைசளு ஆ ராமிய வீணை
த்தராதே தே முள்ளவ் பெரு ா மிருந்த பா டத்து மும்
வீணைதெ ாழித் குய ி றிகரிச் சுழல்வு போலிய ி று தே
அழியும்பேர்து பற்றெல் ா றுட் சேர அழி் தொழியு.

பத்ரொஞ் சூத்திரம்

இச்சூத்திரே ஞ்ஞா தலைப்பட குற்ற நீட்டிப்பேற்
கிடமி றியிருப்பர் எக்கூறி சீர்முத்தர்க்கு ட்டப்பழிந்தபடப் பர
முத்தியா று கூறுமுத், ரோ, அ ற்கு முத், பெத்தநிலையினுரி
ரோடு உடனி று இயங்கித் தே று ரபோ மு, திநிலையி் அனரோடு
ஒற்றித்தநி று தன்பொருட்ட றியிக்கு ானப் நிற்குமுண் ம தெளி
ரா, அ ற் இ த்தீத்போற் பரத்தர் வஞ் சட்டியாகெ ழி பச் சினை துபுதி
யிற் றினை குமாறு ாட்டி அத்துவிதப் பரமுத்தி இ கூறுகி றது.

சீன்முத்தர்க்கு ட்டப்பழியப் பரமுத்தியாமாறு
பரமுத்தியத்துவிதப் பேரின்ப விய புந் தொகுத்து கூற .

காயமொழிந் தாற்சுத்த னுகி யான்மாக்
காட்டக்க டுடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்
கேடமு ிர் காட்டிக்கண் டிடுமா பேரல்
ஈசனுயிர்க் கு் காட்டிக் கண்டிடுவ னித்தை
ஆயு றி வுடைய னு யன்பு செய்ய
அந்நிலைமை இந்நிலையி் டைந்தமுறை யாலே
மாயமெலா நீங்கியரன் மலரடிக்கி ழிருப்பன்
மாறுத சிவாநுபவ மருவிக் கொண்டே.

(இ-ள்). ஆ ா ஆயு அறிவு டய னாய் அ பு செய்ய ஆ ா
ஆராய் தறியு் பரஞா ப் பேற்றினற தலையாய டு புது டு நிட் டயி
முத்திநிற், ராய் ஒழி்தால் உட் அழிவுபெறு ராயி் த்தன
ப்பற்றி் ாது பரிசுத்தனுகி அநிலை இநிலையி் அ ட்தமு ற
ே அந்த முத்தநிலை இத்தே ஒரு ாற்றா ட் நிற்
மு றயாே (பரத்தும்), ா ரோ நீங்கி ப்தமாயுள்
ொ ரீ ப்பெற்று ாறுதசி ாநுப ி் ருவி் ொ டே
நீ ாத அத்துவிதப் பேரி் பத் தச் ச ித்து ொ ா ஆர் ா
அடிக்கிழ் இருப்ப் முத் ினது ார்போ ற சீபாதத் தயணை திருப்
ப், ாட்ட டிடுத் யு ட ணுக்கு எயு உயிர் ட்டி
டிடு ாபோ அநிலையி் ட்டொற் ாற்றனு் து
ய விழி்கு அதனோடி ய் துநிற்கு் யிர் ட்டியு் தாே டு
இய்கு ாறுபோ ஈ யிர்கு ட்டி த்த ட்டி
முத் ினு் நீ ப் பெற்ற யிர்குப் பேரி் அநுப த் தத் துய்ப்
பித்துத் தன்பொருட்ட றித் த தே துய்ப்ப னு ாயிருப்ப்

யுடைய அருள் தந்த தாத்துவீதனைப் போடடியாய் வு
ரவு அருளி நிப்பரபோ கொற்றயே அறிந்து தாய் நிலையப்
பெற்று ந

9. ஈராதசி ஈரதுப : ருவிக் கொட்டு : இத்தா ஈணாந் நிதே அரநிற்பதுபோன்றின்றுச் சேமொடுந்திருபடிக்கீழ்நீதே துக்குலைப் பெற்று எந்தது. (செ. 293). இதனானே பரமுத்தியினின்று மீட்யிலைவெந்தது உபாயநிட்டகடிந்நாந்நாதுபுதிந்நாந்நாதுபநித்தாநீநாதமப்பெறுமெந்ததுமா (செ. 286).

பொழிப்பு மெஞ்ஞு பெற்றுநிட்டந்தசீன முத்தர் டழிந்துபடமும் முப்பற்றத்திருபடிப்பேராக அத்துவிதப்பரமுத்தியின்புதுத்திருப்பர்முதலன் அந்நிலையில் உயிரோடுலீலைமத்திரயாரே டேராயு உடனாயு ஒற்றித்தும்நின்றுசொதுபநிதித்து

யெயுள் இரங்குகுறுடயது.

1. ஆஈ ஆபுநிவுடயனையுமெய்நாபொழிந்தாந் சுத்தனகி அந்நிலை இந்நிலையினடந்தமுறானே மாயமொரநீங்கியிருப்ப. (செ.)

2. ஈட்டிடுந்தன் யுடையண்ணுக்கு எயுமுயிர் ஈட்டிடிபொசுனயிர்க்கு ஈட்டி இத்தடிடுன். (ரண) ஆமர ஈடிக்கீழிருப்ப ஈராதசி ஈரதுப : ருவிக் கொட்டு. ()

முதலதி ரணம்.

ஆனம யுமறிவுடை னு ளடசேய்க் காயமேழ்நதாற சுததனஞ் அந்நிலைமை இந்நிலையிலடைந்த முறையனே மயடலாநீக்கியிருப்பனன்பது முதற்குறு (). இக்கற்றானே பரஞான்தலைக்கொட்டசீமுத்தர்க்கு இத்தேன்மமற்றிருந்த முறையானே, டப்பிந்திடத்துமும்மலப்பற்றுநப் பரமுத்தியின்பமா ஈறு ஈட்டவற்றுப்பரஞாத்தில்ப்பயனுமும் மறப்பெற்ற சொதுபுதிச்சிறப்புக் கூறுபடுகின்றது.

இக்கற்றிலட்கியவீடிங்ன்.

1 பரஞாத்தியல்பும்பயனு ().

2. சொதுபுதிச்சிறப்பு (-).

(.) சொதுபுதியில் ஈயாஞ்சேட்டிக்ா ().

(b.) சொதுபுதியிற் மலஞ்சேட்டிக்காமை. ().

(c.) சொதுபுதியி் ஆமஞ்சேட்டிக்ாம. ().

(d.) சொதுபுதியி் முமுஞ்சேட்டிக்ாமையை

உமமுத்தான்வின்ல் ().

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

1. பரஞானத் தியல்பு பயனும்.

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தெரிசித்தார் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியா சகஞானம் வயிந்தவத்தின் கலக்கந்
தருஞானம் போ ஞா திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகும்
திருஞான மிவையெல்லாம் கடந்தசிவ ஞான
மாதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர்.

(இ ள்.) பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்தார் மே லாகிய வீடு
பேற்றைத்தரு மெஞ்ஞா த்தாற் சினைத் தரிசித்தோர் பரமே பார்த்
திருப்பர் பதார்த்த ன் பாரார் சி மொன்றனையே டொ டிருப்
பர் ஏனைப் பதார்த்த னைச் சிறிது ன் பாரார் பார் னும்
ஞானம் பலஞான அஞ்ஞா வி த்ப் அந் தக்காண னு ஞா
ந் ப ன் ஞான னாயும் அறியா யோடு கூடி மேற்பாடு டய
நாயு இருக்கும், வாச்சியா ஞானம் மித்தித்தி தரு
ஞான - சொற்பொருளாலும் சொல் லாலும் உண்டாகு ஞா விது
விலே தோன்றி வைகரி முதலிய நால்வா க் ப்பற்றி சி மு தும்
ஐயந்தரு து ஈயிருக்கும் ஞானமாம் போ ஞா திரு ஞான ஞேயத்
கிய ஞானம் ச் சற்பனை ஞானம் ஆகு போ அதுப டத்தோடுகூடி ஞாதி
ருவு ஞானஞேயத் ஞா பொருந்திய ஞா ம் ச் ற்பஞான ன் திரு
ஞா ம் இவை எல்லாம் டந்த சி ஞானம் தலைமையாகிய பரஞா
இ வயனைத்திற்கு மேலான சி ஞானமாகு ஆதலாற் சீ ட் முத்தர்
சி மேகண்டு இருப்பர் - ஆத ல் இதனைப் பெற்ற சீ ட் முத்தர் சி மொன்
றயே டெ சி னாதுபூதியிற் றிளைத்திருப்பர்

குறிப்பு. 1. பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தார் பரமே பார்த்தி
ருப்பர் பதார்த்த க்ள் பாரார்: இறை ன் உயிரோடு டேறாயும் உடனா
யு ஒற்றித்து ிற்கும் அத்துவித உண் னையத் தெளிதலாகிய மெஞ்ஞா
னத் தப் பெற்ற சீ ன் முத்தர் இறைவனைக் ண்டிருத்தலின் அனை
யும் அவனியலையுமே தெரிந்திருப்பான் றி ஏனைப்பதார்த்த னை ன் னா
நால்வர் அது விளையுப்படுத்து அபரஞானமே யாதலின் ன் ன்றாறு,
பரஞான வீடு பேற் ற யடைவிக்கும் மேலா ஞான பதார்த்தம்
புத்தின் அர்த்தமாயுள்ளது சொல் லறியப்படு து விடயம் ன்றபடி.

2. பார்க்க ருஞான பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்ப: பொறி
களைக் கொண்டு பதார்த்தத் னை யறியு ஞான ன் தேசக் ணைந் னை
யொட்டிப் பல ன் தத்தாய் அபரஞானமாயிருக்கும் ன் ன்றது. இதனோ

6. சீவன் முத்தர் சிவவே டிருப்பார்: மேலெட்டான் குத்திரத் திற் சீவ் முத்தராகித் தக் பிரியாப் பிரியமி ட்றி.....சின்னேற்ற மொன்றுமே ாண்பர் எ ட்ததனோடு கூறித் துகற ன்றெ பது பட ஆ ட் சிவன்ேற்றமென்றும் ஈண்டுச் சி மே என்றும் கூறியதா ட். அது அபரசீ ண் முத்த நிலையு ட் இது பரசீ ண் முத்த நிலை யு ட் ட் ட்.

தா. அ. நி இது நின்ம தூரிய தீத நிலைய் குறித்த தெ லா. இ ர் அத்துவித் ப்பி இ ரனை டலு தெளிந்து கோகு. (உ. 308. கு. 7. பா.).

பெழிப்பு. பொறினை ஓர் அளவா நியு நிவு னு ன் டே ட்டெ ய்து நிவு அருபத்துத் தெளிதாகி அறிவு முறே ப வி த்பமாய் தருதாய் ச் த்ப பூ ராய் இருத்தலினு அ அபரா ராகு. பரா மோ இற்றினு ஓ ர மே ரய் இ ர டி ரு மாகித்திரு னுளத்துவித் ட ரு கு. ஆதாற் பரா ம் பெற்ற சேர் முததர் சி ஓ ர யே பா ராய்ச் ராதுபூதியிற் றிளைத்திருப்பர்.

2. ராதுபூதிச் சிறப்பு

(). சி ராதுபூதியி ன் ரா சேட்டிக் ர

1. அநாதியுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் மா

லாயழித் து ருதலா லந்த மில்லைப்

பிராதியருள் பெற்றவர் ணித்தவுரு த்தைத்

பெற்றிருக் க முத்தியெனிற் பெறும்பதே யிதுவு

மி துநிலை யிதுதானுந் ராய முண்டே

லீரு ன்ம மாயம் மெல்லா முண்டா

மனாதிதரு முடலாதி காரியத்தா லநாதி

மலாறுக்கு மருந்தற்றா லுடன்மாயுந் காடு .

(ன்.) உட் ஒ றினைவிட்டு ஒ றுபற்றி ன் மா ஆ அழிந்து ருதல அநாதி - உட் பு ஒ றழியப் பி ன் னென்று தாய் உயிர் னைப் பற்றித் தொடர்ச்சியாய்க் ன் த்து டே த்ப ஆகியு அழித் து ருதலினு லே அநாதி அத் இ லை - ஆதலின் அதற்கு முடிவமாகுமா றி லை பி ஆகி அரு பெற்ற ிர் ன் ரித்த ரு த் தப் பெற்று இரு முத்தி னி ஆ டே முத் து திரு னுளைப் பெற்ற ிர் ன் ரித் தி கிய தி வி ய ரீரத் தப் பெற்றிரு தாடு முத்தியா மெ ர னில் இதுவு பெறு பதே இப்பெறும்பெறுதாகிய ஓர் பதமுத்தி யாய் அ டாதாகி வீட்டுநிலையா ர தொழியும் இது தானும் இனாது நிலை அ நியு இ ிராறு பெற்றநிலையு டு த் பத் தத் தரும் நிலையா. ிரெனில், ரய் உ டே இரு ன்ம மாய எல் னம் உ டா ிர உ தா டே அதனோடு மிக் ன் மாயை ஆண மா கி அனைத்து ள ராகு. ஆ டே டேபேறாய ிராறுமின்றாய் அக் கூற் றுப் பொருத்தாது னாதிதரு உட் மன முத்திய ிற்றோடு கூடிய உட் ளியாவு அநாதி ம் அறுகு மருது யிர்களை அநாதியே பந்தித்திருக் ம ஓ ர யத் தவிர்க்கும் மருதா -ற்றமைபின், ிரி

த்த ஆதி ர பற்றித் தே றிய ரி த ஆதி ர
கு ம அற்று உட றயும் ஆ ரே ர கி ம செ த்
ரோழிய ரிய ரகிய உட லு டே டப்படா தெழிய

நிப்பு. 1. அநாதி யுட ர றினை.....பெற்றிரு முத்தி:
'அதி' த்தா' அ ரதிடே உட லு உயிரோடு பந்தப்பட்டிருத்தலி
அஃதி ர டி ஒழியு ரி லை. பின் முத்திரிலை பத நித்தி த்த
ம ன துப்பிய சீர' பெற்றிரு, த யா ப ர் சி ராதி னு
ஒரு ராரர். இ ர் கூறு முத்திரிலையு ப்பற் ற யொட்டி ரீர
பேறேயாய் வீட்டி பது ர்ச்சியா ர தெ வும் அ ரதி ரோ ய அறு
வுற்ற ரு தாகி உட ஆதி டே ரோ யறே ரு து டே டா
போ ற மு முஞ்ெ ற்று முத்தியி ரொழி த்த னு டே டப்
படா தெ வு கூறி இ ர் கூற் ற மறுத்தது இச்ெ யுள் . அ ரதி
உப தி ரதி மய' த்த ரதி. பி - அறு தத் த ருவி'கு டச்
சொ'.

2. பெறு'பதமே இ வு: வீட்டி'ப் பா ப பே னை
ராம வீ த்தப் ரபே துய' ததே றிப் பெ த ஓர் தலி
ய ரது. தி'வி ரீர பெறுதே முத்தி டெ னி' துவு டெ
தோர் பேருகு றது

3. இனாதி நிலை யிததானும் ருமு டே லிரு ன்மமா
மெ'வாமுண்டா: - எவ் றாற்றினும் உடலிருப்பி' அது ரு டதுவலி
தற்கு' மு' விட ம கிய மா யயு' அஞ்ஞ ராகி ஆ ரு
டே டப்படு. ஆ டே உடலிருப்பி' பந்தமற்ற வீட்டு நிலை கூடி தி
ரு' றது.

4. னாதி தருமுட ரதி ரரி த்தா ரதி க்கு ரு த்ற்று
லுட றாயும்: ன முதலிய ர னா ரகிய ரீர ராவு
அ ரதி டே ரய' தலி', தற்கு ற னு ரு ரிய மரு' தாய், ரோ ற ரு
து டே டப்படா ரு டே ரால் வீட்டு நிலையி டே டா தொழியு' ற
தா', மனாதி தருமுட' பஞ்ச ரே ன் (மெ. 213. சூ. 1. பச்). ரரி
த்தா தி- யாது ரரியப் பட்டதோ அது ஆகிய ய் அ' தமு மு டத்
றது. பி' அ ரதி டே ற' உப தி ராதி யெ உப ரா' பற்றிய
லி' ன்ப. இ' ருத்த இருவனை ய ரதி ரதியியற்ற ற னு ர்
த' ற செய்யுளினு' ர். (செ. 130. பார்). கு' ரு
து (மெ. 125. 126. பார்).

டெ ழிட்ட. அ ரதி த்து டே ற்ப உயி' ருத் தொடர்ந்த ரு
டல்சனும் அந தியாய் அந்த டயாதாதலி' முத்திரிலை நித்தியமாகிய
ரீரம் பெற்றிருத்ததே ர' னி' த்த நிலையு' பெறுதற்குரிய
பதமுத்தியாகி ட்டி' ப' நிலையா ரதா யாலு' ரா ஆண
ளோடு கூடிய யந்தத் து' பத் தயே ரு' டெ ன்ளதாய் வீட்டி' ரா

தா யானு அது பொருந்தாது. அநாதியான் ன் நே ய ஒழி
வற்ற ருந்தாகிய தே மு ரோயொழி த் தானு ண்டப்பா
தொழியு .

(b.) சி ாநுபூதியிற் று சேட்டி ர ம.

1 தெரிவரிய மெஞ்ஞா னஞ் சேர்ந்த வாறே

சிவம்பிரகா சிக்குமி கே சீவன்முத்த னாகு
முரியமல மௌடத, தாற் றடுப்புண்ட விடமு

மொ ர்னொரியி னொளிமுன்ன ரிருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போ லாகி

மாயா தே, தன்சத்தி மாய்ந்து ராயந்
திரியுமள வும்முள, ராய்ப் பின்பு யஞ்

சேராத வன தானுந் தேயு மன்றே.

(இ ள்.) தெரிவு அரிய மெஞ்ஞா ம் தே ர்த வாறே அறிதற் ரிய
உ ள் னு ிந், விடத்து சிவம்பிராசிக்கும் - சிவம்பிராசியாநிற்
கு இ கு சி : முத்தன் ஆகு இகத்தே ஆன்மா சி : முத்தனா
கு, உரியம ர மெடுத்தகு கார மா ருந்த மம ஒள
டதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும் ருத்தினம், டப்பட்ட நஞ்சுபோ
வும், ஒன் ளரியின் ஒளி முன்னர் இருளும் - மிக் அக்கினிப் பிராசத்
துக்கு மு ன்னர் இருள்போ வும், தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவு
லும்போல் தேற்றாமரத்தி லு டாகிய வித்துச் சேர்ந்த நீரைப் பொருந்
திய ிப் போ வு ராயாதே த் சத்திமாய்ந்து ரா டொதே
த் சத்தி டெட்டு, ராய் திரியு அளவு ளதாய் அவ்வுடம்பு நி றி
ய கு வு ளதாய், பின்பு ரா சேரா, தானு தேயு அ
ரா நீ கியபி ற்றொரு ராய் ந்து பொருந்தாதபடி ழிந் தொழியு .

குறிபட. 1. இஃ :- இப்பிறவியி டெ ஞ்ஞானம் உதித், போதே
பது.

2. உரியம :.....மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து.....ஒழியும்: இ
ஃ உடலெடுத்துப் பிறத்தற்கு ராணமாகிய உரி மயுள்ள பிராரத்த சஞ்
சித ஆ ராமியங் ளாகிய முத்திறப்பட்ட சு மமலமுஞ் சீவன்முத், ர்க்கு இ
த்தேசெயலற்று ட புள்ளளவு டொரு ாறு நின்று மேலுட் பெடுத்தற்
கிடமி றாய் ஒழியும் என்றது. மேற்பத்தாஞ் சூத்திரத்தம் இவ்வுண் ம
யே ரட்டியிருப்ப ஈண்டும் கூறியது புனருத்தியாகாதோ ளனி அ ிறு.
ஆண்டுச் சி : முத்தரது ன்மாநுப ிமுறை மகூறுமுசுத்தான் அ ிர்க்குப்
பிராரத்தநு ரும்போதும் ஆ ராமிய மேறா, பத திப்புறுத்த வுற்று டற்
றக் கண்ம் ிஞ் “பிங்காயமொடு மாயுமன்றே” ாணக் ரட்டி ிடுத்த

தனை ஈட்டுத்தெளிவா வளங்கி ஆர்கு ராயமொழியின் முற்றா யறப் பரமுத்தியா று ஈட்டியதம்.

3. ஓனடதத்தாற் றடுப்புண்டிட ஞானத்தாற் றட்டித்தியோட நுபவிக்கு பிரார்த்தித்திற்கும் ஒன்னெரியின் ஒளிமுன்னிருள் ஞான ஞானியாற் றியப்பட்ட யா எ தெ னும் இருள் நீ கியபின் ஏறு திருக்கு ஆகாமியத்திற்கும் தேற்றின் ருபால் ஈர்நீர் ருவு ல் ல் ஞானத்தாற் பற்றற்றவிடத்து பழ ஈதனையா ஈது இடயிட ஈதிக்கும் சஞ்சித்தத்திற்கும் உயராயின. விட உடதனாற் றனை கேறியிருந்தது ஓனடதத்தாற் றடு ப்பட்டது இருள் ஒளியி மையா லிருந்து ஒளி ராநி ஈதழித்தது நீருக்கியற் யாயில் தா ய்ச் செயற் யால் ருதாயிருந்து தேற்ற ஈட்ட யச் சேர் நீ குதா லு யை யொட்டி இதனையறி.

4. ராயாதே தன்சத்தி ஈய்ந்து: இவ்வு த்து ஈறுபாநி ழாதொழி தின் மயின் மாயாதம் பற்று இ வின்றிப் புசி ப்படுத லித் சத்தி ஈய்ந்து இருப்ப தென்றதா.

5. ராயஞ் சேர த த னுத்தேயும்: இ த்துப் புரிந்த ஆரமிய ளே ஞ்சித்தத்துட்டுப் பிரார்த்த மாய் தேற்பிறவி தே தா ஈ யாற் றி ஞானியர்க்கு அவர் இ றபணிநிற்கு ஈற்ற ஆகாமிய ளே று டயின் பிறவி ஒழிந்த தெ றதா. தேயு எ ற யா ஆர்த வினை ளும் பிறர்க்கு இன்பதுன்ப துர்ச்சி கிடா இ ற ஈன தே ற்றுட்டப்படு மாற்றல் அழிற் தொழிந்தன ஈடுபத் ஈட்டியதா. இதன னே காயமொழிந்தபின் ஆகு கி ஈதுபூதிநி ம இ றுடு பது ஈய்யுறத்தியது ஈ.

பொழிப்பு. ஞ்ஞா முதித்த போதே கி ஈ பிராசிச் சி ஈ முத்தனாகிய உயிர்க்கு ஒரு ஈற்றானும் செயலி தாய்த்த த்திக்கு றி உடலுள்ள வ் றி றிய கி மேலைப் பிறவி கிடமின்றா த் தேய்தருகு. அதனாற் ற ழித்தி ஈமுத்தியிற் று றிது சேட்டிப்ப தி று.

(c) கி ஈதுபூதியில் ஆ ஈ லு ளே ட்டி ஈ.

ஆண ந்தா னனாதியந்த ஈ டயா தாகும்
அடையிலந்த வான்மாவு மழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறும் களிம்பிராதக் குளிகைபரி சிக்கக்
கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் டோ மன்றே
தாணுவின்றன் முலணையத் தவிருமலந் தவிர்ந், ஈற்
தான்சுத்த னாயிருக் க முத்தியா ருளைப்

பூணவேண்டுமென்று மில்லையென லரு

புகுதவிருள் போமடியிற் பொருதமலம் போமே.

(இ ள்.) ஆண த் அ தி அந்த் அ டயாதாகு ஆண
 ரோ அாதிநித்தா ஆ ரோ கூடியிருந் ராதா அத ச
 டதிரு அ டயி அந்த ஆ வு அழியு னி ரா முறு
 யி ள் ராவு அழிவுறு தாய் நித்தமெ றம் முக்ெ னி
 அறு. மெய் லுறு ளி பு இரத ளி பரி க்க ழியு
 செயினிடத் ப்ப ளி பா து இரதகு ளி பரி க்
 கு மெய் கு நிக் டோம்மே ளி பு கீ வு
 மெய் கு நிக் டோ அதபே தாணு த் ழி அணை
 தவிரு முத் து திரு டிஞா ர்தபோதே ஆ
 கீ கு தவிர் தா த் த்தனு இரு முத்தி அராறு கீ
 உயி முயி ரி இ ற ணைத்து தப் படலுமின்றி னேராய் நின்றமே
 முத்தியா அர தானைப் பூணே ண்டி து ழுறு இல்லை னி
 ஆ லே லு அர திரு டி ப் தே ர்து அத்துவிதப்பேறு பெற
 மெய் தி லை னி அரு புகுத இருள்போ ஆதித்தனெ ளி
 ள் த டதிருப்பிடு கு கீ கு அதபே டியிற்
 பொருத் போ உயிர் முத் து திரு டியிற் தே ர்திருப்பே
 ஆ பற்றற ழியு

நிபபு. 1. ஆண தா ராதி யத் டாதகு..... டோ
 மே: ர ள்போ ஏ தே ராதி ராது உயர்த்த
 ரா அாதி டனிற்பதாகி ஆ அழிந்தொழியு ரிவில்லை. அழி
 யு யி யிரு அழியு. ஆ ர டொதிருப்பப் பா
 பேற் டத்தே முத்தி மெய் பாடா ராத ரா ர்கு ஆ
 த்தி தழிவு ரத ளி யிட்ட மெய் டத்தழிந்த ளி புபோ ச்
 மெய் திருத்தே ர கூறி முத்திநிலையி ஆண தன் செய
 ற்றிரு டாடியதாம்.

தாணுவித் ழு ணையத்தவிருபொருந்த போ
 தே: இரதகு ளி ப்பரி பெற்றமெய் போ ழு முத் து திரு டி
 கு உதிப்படு ம் கீ ச் சுத்தனு முத் ளின் னேராயிருத்தமே
 முத்தி ரத யு. தே முத் து து திரு டி ப் பொருத் தி அத்து
 விதப்பேறு பெற வே டா பர் பேத த சர். இரர்கு மெஞ்
 ழு ர்தபோது மெயி ம் அரு ளெ ளியோடு
 ளெ ளி டி யிருந் கீ மாத் போ த் திரு டி ய உயிர் செற்
 டது அத்துவிதநிலையிற் றதே ய் நி பற்றற கீ ராதெ
 டாடி தா. தணு ழு ழு நிலையிருப்ப இ ற . ழு
 ணைய மது திரு டிபதிதா கி ளு ளு துதித்தமு ற என்ப
 டியிற் பொருத் ஏற் அத் விதநிலையிற் திரு டியிற் றது

நிற்குமுன்ற எப்பது காண். அருக் ன்புகுத ன்றது ஆதித்தன் க
 ன்ணையோடு ந்து படிய, டே பசுத்து த்தோடு பகித்து ம் அத்
 துவதமா து திற் ப் றதாம். தவிரும் ன்ன்ற செய் து ந
 கு பத் தி முற்ற அழிந்துபடும் ததன் து.

பொழிபட. ஆணவம் மானது உயிர் னோடு அாதியே கூடியுள்ள
 தாதலின் அஃசுழியுடையிலை. அழிதாயின் உயிருமழித்தாகுமே என்ன
 அது. இரதகுளி மிட்ட மெயிற் ளி பின் செய் த்றிருப்பினும் செ
 புருநிற்பதுபோ ஆம சத்தி கு ற உயிர் சுத்த நிலையில் இருக்கும்.
 மேலும் சிவனும் மரமாமுமே கழிந்து ததனம் நிற்பதுகே
 போது. அரணடிய அடையே டெ தெற்றுக்கெ னின், அருக்+ன்ணை
 ரலிருள் கீர்கு தாயினும் அடெ ளி ன்ணையோடு ந்திருப்
 பினே ஒளி பிராசயா துபோ இ ற ன்ணையுண்டறக் க ந்திருப்
 பினே முத்தியின்பாரு. ஆதலாற் சிவாநுபூதியில் ஆணவம் ம் இன்றும்

(௧). சிவாநுபூதியில் மும்ம முஞ் சேட்டிக் காமை
 உம முமு த்தா வியக் ல்.

பெல்லினுக்குத் திடுமிக னாதி யாயு

பெல்லவிட்டு நீங்கியவை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்

சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பா லில்லைத்

தொக்கிருந்து டற்றொருநெற் றோற்றி டாவாம்

பெல்ல சிவ விடுமறவே யவைபோல வணுவை

மேவுமல முடல்சன்ம மனதிவிட்டே நீங்கு

நல்லசிவ முத்தியின் ட் பெத்தான் மாவை

நணுகிநிற்கு மா, வினா னுசமுமின் றுமே.

(இ ன்) பெல்லினுக்கு தவிடு உயி ன் அநாதியாயும் பெல்லுக்குத்
 தவிடு உயியு (முனையும்) அநாதியா வியந்திருந்து, பெல்லவிட்டு
 நீங்கி அனை நிற நிலை நிகழ்த்தீர் ஒரு ா பெல்லவிட்டு அனை நீங்கி
 நிற்பது டே. அநாதியென்பது யா டா எளில் டொல்லியிடி
 து னற்ற அரிசியி பா இல்லை கூறு ா குற்றநீ அரிசியா த்தீட்
 டிய பெல்லிடத்து அ இல்லையா, தொக்கு இரு தமற்று ஒருநெல்
 தோற்றி டா (இரதகுளி டசெம்பிடத்திற் றிப்பு தோற்றாதி
 ருப்பதுபோல்) இ அரிசியிடத்துத் தோ றுது நிற்குமோ னின்
 அன்று. பின்னொரு ா த்து அவ் ாரிசி டொரு படி அ வ தோற்றுவ
 தில்லை, மெல் இ லவமும் அறமே ஆ டே தவிடுமிகுநா ா பெல்ல
 மெல் மெல் விட்டு நீர்கு தே மு றயா அனைபோ அணுனை அநா
 திதே வும் ல் உட க் ன் சிவமுத்தியி ன் லிட்டே ந் கும் -
 அ ந்தைப்போ உயிரை அநாதியே யத்தித்துள்ள மலமாபை கண்மங்க

சிவஞானசித்தியார் பக்தம்.

ஆம். செழுத்திலைய டய. உயி ரவிட்டு, நீங்கி வீடு பெத்தா : வா
நிற்கு ஆதலினா முயின்ரு. முத்திரிலைகடாத பெத்தா : னா
அடை துநிற்கு ஆத ரல். நித்தப்பொருளுமாகும்.

நிபபு. 1. டெல்லிக்குத் தவிமெய்கள்.....து ன்றந் நரிசிமின்பா
லீலை:-தவிமெய்முளை எ டெல்லிக்கு அநாதியெ று கூறியிருப்பவு அ
நெல்லைவிட்டு நீ யிருத்த ர ப்படுதலால் அநாதியெ பது வ் னாரே
பார்கு டெல் நாதியாயதுபோல் நெல்வின் முளை தவிமெயு நாதியா
டு றி டெல்லியா டெல் டெல் டெல் நிறற் று பதன்று எனவு
அநதரிசியாய் றறியவிடத்து முளைதவிமெய் அன்று நிற்பினும் அரிசி
நாத டெல்லி டெல்லி டெல்லி அநாதியெ றதுவுமா எ
ட்டியதா தவிமெய் எ றதனா இ யபு பற்றி முளையு கொ ட
தாம் மு டெல்லிக்கு முளைதவிமெய்போல் என்ற மய (செ.
176, பாள்). டெல்லி பெத்தா டெல்லிக்கும் அரிசி முத்தான் டெல்லிக்கும்
உ ம.

2. தொக்கிருந்து ந்றொருவித் தோற்றிடா னம்: இரதகுளிப் பரி
த்த செப்பிற் றிம்பு தொக்கிருந்து பி னொரு ரலத்துத் தோற்றிச் செ
பிற் றாட்டல்போ முத்தா மாலிடத்து ல்தோன்றது தொ
குறித்து பி னொருகாற் தோற்றுமே ஐயுரு ண்ணத் தீட்டிய அரிசி
யினிடத்துத் தவிரெழுநாள் அ நேபேரய்ப் பி னொரு ரலத்துந்
தோற்றியதனை ஞ் மாட்டாத ாறுபோல் மும்ம ிம் முத் தி
யிராகுவித் குறித்ததாம்.

[illegible]

4. விட்டே நீ' கும் அ 'தேவீடும்' ன்றது. - ாயம் தேற்ற'.

௧ பெத்தா ர ட னுகிற்ரு தலினு முமி று : பெத்தா
 வ்னை னுகிற்றலினு.ே அநினை : சி ஆ
 ன்சித்தி பெத்தா.ே யிருப்பாரோனினி அன்று. ஒரோரா ர
 வும். முத்திய டதற்குரியனே யார். பின் எ ரா ர வு முத்தி
 டத்தால் இவாது அந், மாமே னி அன்று. பிறந்தா
 மேலும் யிற்கு ள்போலும், துற்தோர் துறப்போர் தொ
 திரு, ருட்பயனலும். விடர் மூ ம் வீற்றிடு ர்மீனார் ப
 ட தநாடுவ் ப ட்பு.நிலையு டனவிழ்தவயிர் ரா னி
 டத்தே யு டி விடாதகிழியுற்றபொருளொத்தே ற விதரு.ோத்
 தரசு.ெ யுளானு அறிய்கிட்குமாற்றுனே பெத்தான்மா அ.்தாய்
 கிற்கு ராத.ா. அதனைப்பற்றி மும் அநியா ல் ர னன்றதாய்
 அ.றியு முத்திதனில் மூ றுமுதலு. மொழியு.ே ள் த்த நடுபோ.த்
 தத் துய்த்த னு-மெத், வே. இ.ப்.ொடுத்தலி.ற இத் தலினாவித்

தன் அன்புடைய டொள்ளப்பான்ற உமலின் செய்
யுட்படி முத்திரிலையினு பேரின்பத் தயதுபலிக்கு ராவிற்குத்
தாதுபலிக்கிறேன்னுமுணர்ச்சி யத்தருதுமா... ஹொ
டெ அம் தான் பாப ஞானத் தத்தந்து துன்பவீனாவு செய்தின்
நிப்பரஞா விற்பத் தயதுவி அருட் ததி பதி தநிலையிற் செய் கெட்
டே ரிற்குடு... டென் து ர... அ ஹு கூறினும் வே முட
மனாதி விட்டேகீ கும்... ததனோடு முரணு ர... விரிவு
சி ஞா பாடி த்தி த்துவித நி டிழி டொள் (ஞா.ப
354 பக்).

பொழிபட. டெல்லினுக்குத் தவிடுமி ன் அாதியாயிருந்து அரி யி
யமடே நீங்கியிருத்த போச் முத்திரிலையினு மலாய...
ஆ மா விட்டே கீ கிரிற் ம். அவ ஹுயினு பெத்தா மா
நந்தாயிருத்தவி அவந் தப் பொருதியிரு கு மு அாதியே
ரா.

இரண்ட மதிகரணம்.

பய்க் ண்டிடு தனை யு ட ண் டே முயிர் ட்டிக்கு ண்டி
மோபோல சனா ரீக்குக் டடி இத் கீ ண்டிவேன. (ர) ன
அர மல டிக்கிழிநுப்பன் மறு சீ நுபவ நுவக்கோண்டே எ து
இர டா கூ டு). கூற்றோ மேற்பரமுத்திய டயுமெற்
ஆன் ர அநிலையி முத் டேனோடு அத்துவித லப்பிற் றாதுபுதியி
பந்துய் குமாறு விளக் ழுற்று அத்துவிதப் பரமுத்தியிய டும் உ
யும் த டவி ட ன்ரற் சாதத்துச் த்தாத்துவிதப் பரமுத்திப் பெரு
கூறப்படு டு தது.

இக்கூற்றிலடங்கிய விஷயங் ண்:

1. அத்துவிதப்பரமுத்தியிய டு (1).
2. அத்துவிதப் பரமுத்தியுண் ம (7).
3. அலிகாச நதி பரிணா நதி ஐ கிய நதி ண் றும் அத்துவிதமுத்
திரிலை மறுப்பு ()
4. த்த ச ராதி கூறு அத்துவிதமுத்திரிலை மறுப்பு; ()
5. சி டம ராதி கூறு அத்துவிதமுத்திரிலை மறுப்பு ().
6. த்த த்துவிதப் பரமுத்திரிலை (சீதந , தம) ().

1. அத்துவிதப்பரமுத்தியிய டு.

3. எவ்விடத்து யிறையடி யை யின்றியமைந் தொன்றை
யறிந்தியற்றி டாடியிர்க ளீசன் றுனுஞ்

செவ்வீதினி னுணப்புக்குத் தெவந்தியெலா முணர்ந்து

சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்

இவ்வுயிர்க டோற்றம்போ தவழி யின்றித் தோற்றா

இவற்றினுக் கம் முதலெழுத்துக் கெ ல் ஈம ய் நிற்கும்
அவ்வுயிர்போ னி றிடுவ னாக லானாம்

அரணடிய யகன் நுநிற்ப தெங்கே யாமே.

(இ - ள்). உயிர் ள் வலிடத்தும் இ ற அடி இ ன் னி ஒன் ற
அணைந்து அறிந்து இயற்றிடா ஆ ம் ள் (பெத்த நிலையி) யாண்டும்
முத் னது திரு டி ரகிய அருளையி றி ஒருவிடத் தயு பற்றி அறி
து அதுபவியா ஈச னு லெவ்விதனி உ புக்கு தெ ய்தியெ
ர உணர் து சேட்டிப்பித் கு ராய்ச் செறி து நிற்ப - (முத்தநிலை
யில்) முதல் டே ஆ மாவி டே அத்துவிதமா நி லினை னைப்பற்
றியும் அறிந்து அதுப ப்படுத்தியு ராசாமெ ா ற்றினு செறி து
நிற்பன்; இவ்வுயிர் ள் தோற்றம்போது னையி றித் தோற்றா பெத்
தான்மாக் ள் ஒடு கி மீளத் தோன்று பொழுது முத னையி றித் தோ
றாவா அ டெவ் ாறெனில், அ முதலெழுத்துக் கு ராய் நிற
கு அ யிர்யோ இ ற்றினு கு நிறிடு அ ரத் த முதற் றோ
டுள்ள எழுத்து ளு லெ ாம் இ றிய மய து ண்டப்படு அ ரவு
யிர்போ ஆன்மாக ளு கு இ றிய யாதுமுத் ண்டப்படு
ஆத ல் ர அர அடிய அ னு நிற்பது யோ ஆத ர
ஈம முதல் னது திரு டியை அ னு நிற்ப் பெத்த் முத்த ஆகி
வலிடத்தும் இல்லை.

நிப்பு. 1. ிலிடத்து மி ற டி யி ன் னி ய ித் தோ ற
நி தியற்றிடாவுயிர் ள் றது உயிர் ள் பாசப ளா ள் டொண்டு
பற்றி யறிந்து அதுபவிகும் வலியபோ த்தைக் குறித்தது. இது பெத்த
நிலையில் உயிர் ட்குண்டாகு இச்சைஞா கிரி ய ிலில் இ ற ன்
ட்ட உயிர் டிருத்தலாகிய மு ற ய் ாட்டியதாகு. அ மத்த
பற்றுத் இச்சை அறித் அறிவு ளா ாம் இயற்றல் அதுபவிக் ,
கிரியை.

2. ஈச னுணம் செவ்வீதினினுளம் புருந்து தெ ய்தியெலா முணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறி து நிற்பன்: உயிர்களுக்கு மெஞ்ஞானங்
கடிய டி இறை னே அ ற்றினு ன்ணின் னும் செய்வித்தும் செய்கின்றனா
ராய் நிரநலின் ஆண்டு இறைநானது இச்சாஞா கிரி ய டே நி ழு
ஆன்மா இறை னுல அதிட்டி ப்பட்டு நிற்கும் னன்றதாம். இ து அபர
மாசு ன்முத்த நிலை ளில் அவனிலெய் எ ளுகி யார்பணியினிற் கு ான்
மா ச்சுருத் து டுத் திலையில் இறைவனே ாட்டிக் ண்டிடுவா ளுய் நிற்கு மத்

மெருளார்த்தம்' எழுச்சா நீ விரித்து விளகியுள்ளார். அதன் சிஞ்சுக் கொடியர் (ஞா. 311-332.) அன்றியு் பெத்த நிலைத் தவிர டாங்குத்திரத்த உடொகா' மெருதுட்டி தடே ஈண்டு டட்ட கூறியது கூறாமென்பது. மெரு இடே பெத்தத்திற் போடே முத்திரிலையினும் அத்துவிதாறு டட்டி தா கொ.

மேழிட்ட. உயிர் எ் பெத்த நிலையிலிறை. மெருளா விடயத் தப பற்றியறி தழுவித்தவானு முத்திரிலையிலிறை மெருடே அத்துவிதமா அடே த அதிட்டித்துப் பற்றி யறிந்து அதுப. நிழ்த்த சிற் றானு முத்து மெரு செறித்து நிறிய கு அரவயிர் பே முத் திற் றி அ. திரு டி யயிருநிலையினு அாதே கிற்

2. துவிதப் பரமுத்தியு

7. குந்தா னிறைந்துசி னி ன்றா னுகில்

எ ல் ளரு ணவே வே ன்மெந்தா னென்னில்

குந்தா ரு கிரவியிரு ளாகும்

ஈசனருட் கண்ணில்லார்க் சொளியாயே பிருளாம்

ப ந், ர மெழும்பதும் ப் குவதலக யடைபப்

பரிதியலரத் திடுவதுபோற் பருவஞ்ச ருயிர்க்குத்

து வரன் ஞா கண் கொடுத்தருளி னாலே

சோதிக்குட் சோதியாய், தோன்றிடுவன் காணே.

(இ.) ன் குந்தா நிற் று நீண்டு னுகி முத் . விடத்துே து பிரிப்பற நித்பாணு ல், எ ாரும் ஈண்டுே டுத் எ னில் அத்த ம் பெ ாரு றித் து முத்தி யிப் பருபவி ணெண்டுே னி (அ. ம), இ குந்தா இரவி அந்த ரு கு னளாகு ிவு கிலேயே இரவி ஒளியாயிருந்து ாணு ன்ணி குருடர்கு னா டே தோ று. அதுபோல், ஈச ஒளியாடே அருட் ணி ஈர்கு இருளாம் மு. ன் ஞா ரு னாயிரு து அருட் பெருதே ர்கு அறிய ான் பங் ந்தான் மு து ப் குவத் த டப் பரிதி அ ர்த்திடு து போ் தே றி தோற்றிய தா ர ய்கு டத் விடத்து அதனை ஆகித்த அவரச் செய்து போ ஁பரு ட் சேர் டயிர்கு ம பரிபா ப் கு டத் உயிர் னு கு, து அன் அரு ினலே ா கெடுத்து டா யயு ட் முத் ருணையினே ஞா ணை மொடு த்து ஁சோதி குள் சோதியாய் தே றிடு அறிவி ளறி யாய் நி று பிராசிப்ப . அதன ாருமநுபவி ாமையி் அத்துவிதப் பரமுத்தியு ம் மெழும் ன்றும்.

நற்பு. 1. குந்தா னிலி'கு' ர் இரு ர் :
பெத்தமுத்தியிரண்டினு' முதல்வ' உயிர் னெடு' த்துவிதா' து
நிற்பன் னி' யா' ரும் ஒரு' ஓரே ர' த்து அ'வு' யத்
தெரி' து முத்தரா ர' திருத்த' டெ' னே னுவினர்' கு' ர்' டி
ள' ப' பிரமா' த்தானே, ர'ணு' ண்ணி' ரர்க்கு இர' யிருப்
வு' மிருளேய' த்' டோன்ற' போ' ப' பக்கு' மிவ், ரர்' கி'
வுண்' ம. தெரிய' ராமையான்' அது' கூட' தென்' ரட்டியதா' உ'
தா' எ' என்னு' மி' டச்' டொற்கள்' தேற்றப்பெ' ரு' ப' த' . அத'
ர'ணு' த்' மையி' ல்' ர' ண்ணு' ண்ளோர்' (டெ. 310. கு. 3. பார்).

2. ப' ந்தா' டெ' முப்பதும்..... ஞான' ' டொ' த்து; ரை
கள்' சேற்றினின்' நெழுந்தன' ப' விருப்பினும்' ப' கு' ரோ' கியே' திர'
ன' ம்' த' பலர்த்துதல்போ' , அவிச்' சயி' டெ' மு' த' உ' ரிச்' அ' த' மிருப்
பினு' இரும' மொப்பு' ம' பரிபா' சத்திரிபாத' ரோ' கியே' இ' த'
' ஞான' முதிப்பித்த' வீ' டி' பே' ம' ணி' ப' பன்' ன்' ம' து. இதனா' டெ' இ' த' .
வி' ரியா' ரான' வ' ன்' ன' ப' த' வ' ம்' ர'ண்' . (டெ. 53. பார்.) பெத்த'
நிலையி' நி' வி' த்' து' ப' ரி' த்த' த்' கு' மி' வ்' வ' த்' த' ர'ண்' டெ' ர' ட்' டி' தா' . (செ. 232.
பார்.).

3. சோதி' கு' ட்' சோதியாய்க்' தோ' ' நி' டெ' : ' டி' 8 : ' கு' த்தி'
ர' த்து' 290- ' செய்யு' ளீ' ற்' த' டி' யே' யா' யிருத்தலினு' லு' இச்' டெ' ய்யு' ளி'
ற்' ம' ய' டி' ளி' லு' ம்' ப' மொழி' ள்' ஓ' , திருத்தலினு' லு' றிய' து' கூ' ற'
ரா' தோ' னி' அ' ன்' னு' அ' கு' பெத்தநிலையி' ர்' முத்தி' டெ' டி' ச'
ர' தனை' ன்' டெ' ய்ய' டெ' ' டெ' ' ப' த' னை' இ' த' . வி' ர' ப' த்' த' யி' ட'
டெ' மு' த' த' டை' வி' ட' ளா' ன்' ர' தி' த்து' லி' யு' ம' த்' தி' , இ' கு' மு' , தி'
நிலையா' த்' ' ம' ய' அ' த்த' வ' த்' த' த' த' த' னி' டெ' மு' த' த' டை' வி' ட' ளா' ன்' ர' தி'
த்தu' லி' யு' ம' த்' தி' ய' தா' . ஆ' யி' னு' ' தி' யி' ல்' இ' ர' ண்' டி' ட' த்' தி' னு'
ப' ர' மு' த்' தி' யி' ' இ' த' . திரு' ரு' னே' கூ' டெ' மொ' ற' வ' ' டெ' ' டி' த்' த' ரா'
ச' த்' த' டி' ள்' ஓ' ' ரு' ய' ' த்' ' ரா' ற' ம' .

பெ' மு' ப்பு. பெத்தமுத்தியி' ர்' டி' னு' அ' த்த' வ' த்' உ' ' ய'
யி' . உ' யி' ர்' னெ' ல்' ர' ஓ' ரே' ர' த்து' முத்தரா' ர' த' து' ' னே' யெ' னி'
மு' த' ' ன்' ப' கு' ' ரோ' கி' த்' தா' ' ர' ய' ய' ர்' த்' ' அ' ரு' ' டெ' போ'
ர' ணு' ' ண்' ணு' ண்' ளா' ர்' டெ' கா' ட்' டி' நி' ன்' ற' ரு' ளு' . அத' னு' அ' த்த' வ' த்'
வு' ' மு' கி' ' ரு' .

3. அவி' ர' ர' தி' ப' ரி' னை' ம' ர' தி' ஐ' ' ய' ர' தி' . ஐ' .
முத்தி' நிலை' ம' ப்பு

.. செ' ' ற' ணே' யு' நி' மூ' ல்' போ' ல' ச' ' சி' னி' ற்' டெ' ன்' னி' ற்' .
செ' ன்' ற' ணே' யு' ம' வ' ன்' மு' , லி' சி' வ' , ' த' ய' ணே' ன்' ' தோ' ன்' ரு' ய்' .

சிவஞானசித்திய ர் ப் கம்

கின்றதுயிர் செட்டதெனீற் றெட்டதனை வின்று

நின்றதேற் கேடில்லை யணைந்துடு ட்ட தெ' னிற்

பொன்றினதேன் முத்தியைப் பெற்றவரார் புகனீ

மொன்று கயே முத்தியெனிற புருடனித்த ன் றும்

ஞாநிதிகளெல்லாம் ரோமேர் சேர்ந்தாற்போ ஸென்னி

கொருபொருளா மதிபதியோ பெயிர் பொருளான் றன்றே

[illegible]

நிப்ட. 1. சென்னை நகர நிழ்முதலி: ஈசு ர அவி ரா ராதி
ர் பூமி செ. பொருந்தாதுயர் த நீழ் மாழுநினைவி ர் போத்
திரு டி நீழ் சேர்ந்த ரவுறு ர னைத் உயிரானது முதல்
னிற் பிரிப்பின்றி நின்றே அத்துவித முத்தி செ கூறு ஈர். அவ் ரா
ருயி நீழ் னைத்தோர் சேத மாய்ச் த்தரார; நீழ் அசேதனமாய்ச்

தந்தரம் தாரபேயிர் தந்தரமுதல் தந்தரமின
தல்வேடம். அது அச்சயத்தார் யார் கு. ஒவ்வாததாகலி, இந்
கூற்றுப் பொருந்த தெரட்டி மறுத்தது. (சு. நிரா. 15 16.)
முதலி முதலின் தந்தரம்

2. அத் த யணைத் தொ றுய் ரின்ற துயிர் டெ ட்ட தெனிற்....
புருடனித்த று : உயிர் தன்னிய் டெ ட்டு முத் டேடைணை துநிற்
பது) முத்திரியெய் பர் சி ச கிராந்த ராதி சி ச ராத ன் முத்
லி ராதியர். இ கூற்றிற் டெ ட்டணைவது என்பதனை ர் . ர டெ ட்டு
த்து ஆ ர் கு மறுத்த ராறு. டெ ட்டபின் அணைந்தொ று னு
ராந்த ராதிக்கு டெ ட்டணை டெ பது பொருந்தா தென்வு
டெ ட்டு அணை து பி னிற்கு னும் பரிணு ராதிக்குப் பி ிற்கு
ரயின் மு டெ ட்ட தென்பது பொருந்தாதெ வும் அணை தபி
டெ னன்னின் அணை தது பி டெ தெற்கு டே . டிம் புதுக் ரா
ஒ றுளதா ன் அன்றியு முத்தியினை அநுபலிப்பது தா ன் ஒன்றுமேயி லை
ராய் ஏ ப்பிர ராத ஆகி அதுவு பொருந்தாது னவு , டே னு உயிர்
டெ ட்டே முத்திரியெய் ரயி இ ரெல் ரர்கு ரெப்பு டத்தாய உயி
ரி து நித்தத்த ம பொய்கு டெ வு ராட்டிமறுத்ததாம். அணைந்து
டெ ட்டதெ னிற் பொன்றி தே —அணையு ட்டெ ட்டாதிரு து பி
டெ ட்டெ னில் அ ற்றே ர்புது ரணம் டே ண்டும் எ பது. (கிரா
13. 14 11. 12 19. 20.)

3. ஒன்றியிடு நீரோடு நீர்.....உயிர் பொருளொ ற் றே: ஐ ய
நாதியர் நீரு நீருஞ் சேரு த முயி னறிவினோடறிவு செறிவுறப் ெரு
ந்தி ஒன்றா நிற்பதே முத்தியென்பர். அ ி றாறுயி அணைவி முன்னு
பி னும் ஒரு த மத்தாயிரு கு நீரோபோ உயிரு முத னு: ன்
று ஒருதன் த்தாயிரு க ரே மொதலின் அ ர் கூற ப் பொருந்தா
தெ ட்டி றுத்ததாய். (ச ி ரிரா. 5-6.) நீரோடு நீர் சேர் தாப்
போ பதற்குச் “சிற்றேரியு ட ன்தநீர் பேரேரி நீரோடே கூடி
னாற்போ ” ாட்டி மு 8-ஞ் சூத்திரத்து ‘முன்னி ற நீர் கி ற
முறி முடுகியோடி மு னீர் ரேந்த னீராய்ப் பின்னீ ா மு ற
போ ’ எ றதோடு ாறுபடாத மு ற ம ாட்டவுற்று அது ஏ தே
யாய் ஞ்சிஞ்ஞனுமாயிரு த ஆன் ா ஆ ாதி பா ணீ ச்சி த்
துட க து ிவியாபித்து ிர் ிஞ்ஞத்து பெற்றுத் தத் ச ா
ஆ ிதற்குச் சொ ன திருட்டாந்த ’ வி கி விரித்துள்ளார் சிவா
கிர யோகியர். ஒரு பெ ருளா ...ஒ ற் றே றுத்த ா
அதுதே ஆசிரி ர் ருத்தாதலு ாண் .

பெழிபட. முதல் ன் ரீழ் போ் கொயின்றி நிற்ப உயிர்
அனைச் செ ற்ணெந்து இ புறு தே முத்தி யெ பார் கூற்றும் உயிர்
ெட்டு முதல் னை அணெவதும் ெட்டணெ் துநிற்பது அணெந்து ெடுவ

து முத்தி பெர் கூற்றம் கீருட் நீர் ரபே ஐ ம
சுடு முத்தி பெர் கூற் றொருந்தது.

4 பேதாதி ராதி அத த முத்திலை றுப்பு

செம்பிரத குளி யினுற் றிப்பற்றுப் பொ னாய்ச்
செம்பொ டன் சேருமலஞ் சி த்தாற் சீவன்
பனுட் கூடுமெனிற் பொ போ லல்ல
நற்குளின் போலவா னுகுமலம் போக்கி
அம்பொனடி கீழை ப்ப ரு ள் மறுக்கும்
அக்குளின் தா ம்பொ னகா ரகும்
உம்பர்பிரா னுற்பத்தி பாதிகளு ள் குரிய
உயிர்தானுஞ் சாதுபவ மொ றினுக்கு முரித்தே.

(இ .) பெ ரு ரத ளி யினல் ளிம்பு அற்று பொ னாய்ச்
செ றொனுட் ரு பெ ரு ரத ளி யினற் றிப்ப
நீ விடத்துப் பொ னாய்ச் செ பொ னோடெ த்த ஒ ருத்
பொ த்த சி பனுட் கூ னி ஆ ரதி
ரா நீ விடத்து உயிரு முத் னோடொத்து ஒ ருரு
னி பெ பே பெ னினுக்கு ஒரு தொழிலுஞ் செய் தாது
நிற் பொ போ றி ர ற் றி போ னுரு
போ அ பா அடி கீழ் ப்ப முத் ரத ளி போ
நி று உயிரு ய் ப யு ரா நீ கி ர ற்ற பொ னகி த து
திரு டிப் பா முத்தி த்தரு ரு அ னி
தா ரொ ஆ தரு அ றாறு பெ ளி நீ ளி
த பெ னா தா போ உயிர ரா நீ ற
பா முத்தி துபலிப் பா னு ர உப் ப் பிர உற்பத்தி ஆதி னு
குரி ஆ தே தோதிதே னு முத் ருட்டி ரதி தொழில்
னாய்ச் செய்து உயிர் ளி த்த நீ அதி ராமு டய ஆ
உயிர் றா னு துப ஒ றினுக்கு உரித்தே முத்திலையி முத்
னோடு அத்துவித ய் த உயிரு ரா துப ரா முத்தியி பத்
தத் துய்த்திரு கு அதி ரா ஒ ற்றந் தே யுரித்தா ஆ ரே பெ
பெ னாய்ச் செ பொ னுட் ரே ருதுபோ உயிரு முத் னோ
ரே ருதிருப்பது முத்தி ர பெ றொரு தாது.

றிப்பு. இதனோ ளிப்ப நீ கி பெ ரு பொ னாய்ப்
பெ னோடெ த்திருத்த போ ற னோடு சேர் த உயிர் இ ற
போ ரே முத்தியினிரு கு னு பேதாதிய ரயு இ ற து
பஞ் கிருத்தியத்திலும் உ னாய் றி று சமத்து ட ட் திரு கு மெ னு
கி ன ரதிய ரயு மறுத்ததாம். (- நிரா. 9. 10 - 11. 12.) இவர்

கூற்ற றுத்தா : டெபு உயிருக்கு உ. ராத் ஒக்கு னினு
 டொடே ரிற் பொ முத் னு கு று. முத் னி ப
 ற் இரதஞ் னி டெப் பா. பெ ருடே முத் திரு
 டி நீழா பரமுத்தி டொப் கு. ஆடே முத் னு னி யி
 பரி ர திரு டு னிற் பட்டு ரிம்பு நீ ய உயிர டெபு பர
 முத்தி பொ னை அணை தா றிப் பொ போற் றனித்து ரிற் ப
 த் ருடே டாட்டிப் பேதா தி யயு. டெபிற் னி ப நீ ன்
 தாடே பொ னை ர யி னு னிம்பு நீ குத் டோடே யிருத்
 த் போ முத் னு தா முத்தியி ப ய்ப்பதி றிப் ப லுயிர்
 ர வு பஞ் ருத்தியஞ் டு து ரிற் பானு டாடி ர் உயிர்தாடே
 ரமுத்தியி தினைத்து றா ரெழுலிற் றாது ரிற் பதே அத்து
 வித நிலை டெ வு டாட்டிச் சி டி தி றுத்தது ர தனைடே
 டே 14 டெய்யு னினு ஆ டி நீ த்திற் கு. ரா டாட்டிப் பேத
 ராதி றுத்து இரதக் னி ப் பரிசயிருப்பிடே டெபிற் னி பு
 ரிற் பத றி இரதஞ் னி ப் பரி நீ கிய செபு பொ னைத்
 ய ராதெ றது நோகு அபொ டி இருபெயரொட்டிப் பண்
 பு, டெ அபொ னை ய அடியெ விரியு. உரிய டெ முத்
 து த்தாசேத த் தயு ரித்தே டெ உயிரினது பரத்திர அடே
 த த் தயு தினைவேற்று டொ ட்டி தா. உயி ட்சொ
 முற்றுப் பெ ரு னி த் சி னாறுப டொ றி னுடே யுரித்தே
 வுப் பாட் (. ஞா. பா. 441).

பெழிப்பு. தெனிய விடத்துப் பெரே
 ஸ். பெரே த்திரு ரபே நீ கி விடத்து உயிர்
 முதலேபொத்துச் சேர்ந்திருத்தனே முத்தி பெபார்
 பெருந்தாது.

அரு. சி. ராஜக. அத்துவித முத்திரைப் படி.

கிவன்சீவ னென்றிரட்டுஞ் சித்தொன்றா மென்னிற்
 சினருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தன்றான்
 பவ் டெ புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற்
 படியுஞ்சித் தறிவித் ப்படுஞ்சித் து மிவ்ன்றான்
 அவன்றானே யறியுஞ்சித் தாதலினு விரட்டும்
 அணைந்தாலு டொன்றாகா தந்நியமா ிருக்கும்
 இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி
 இதுவசித்தென் றிடிவலனுக் கிவனுமசித் தாமே.

(இ ள்.) சி . சீ ற இர . டு த்து முத் . . . , உயிர் று கூறப்பட்டு இருபொருளும் சித்தப் பொருளாகலி . . . , ஒ . ரு . டெ . ள் .

னி - எ - ர - ய - னு - இர - ம் முத்தியிற் றத்பின் ஒரு திறத்த ிய் ஒன்றோ ள் - னில், சி - ன் அருட் - த்து இ - ன் அருளைச் சேருஞ் சித்த முதல் - அருளாகிய சித்தாம். உயிரோ அவ் அருளைச் சேர் தாகிய சித் தாம் அ - ன் தான் ப - ம் டெ புத்தி முத்தி பண்ணும் - த்து (இ - ி) அ - ற்றிற் படியும் சித்த முத - ி பிறப்பு இறப்பு போ - ம் மோட் அளிப்பதாகிய சித்தாம். யிர் இ - ற்றி னெல்லாம் அழுந்துவ ாகிய சித் தம், அ - ி தானே அறியும் சித்த இ - ன்தான் அறிவி - ப்படு - சித்த முதல் - ன் தானே அறியுஞ் சித்த - உயிர் அறிவி - அறியுஞ் சித்தாம் ஆ. வினாவ் இரண்டும் அனை - தாலும் ஒன்றா - து அந்நியமாய் இருக்கும் ஆதலா - அ - லிரு பொருளும் தம்முட் கூடிய ிழியும் ஒ - ரு - து அத்த விதமாய் நிற்கு - இ - தானுட் புத்தியுஞ் சித்த - யிரும் புத்தி தத்தவ முஞ் சித்தெனப் படினு - புத்தி இ - னோ புத்தித்த மே உயிராத - செல்லுரோ இது அசித்தெ - றிதில் யி - ரோ - ப் புத்தித்தத்தாம் அசித்தாமெ - னி - அ - னு - கு - இ - னும் அசித்தாமே முதல் - னே - ரோ - உயிரும் அசித்தேயாய் விடும். ஆத - ர் - யிர் முத்தியில் முதல் - னே - டொத்த ஒன்றாய் நிற்கு மெனலும் பொரு - தாது.

பிறப்பு. 1. இதுவு - ஐ - கி - ராதி சி - சம - ராதினை றுத்த - தாம், முதல் - னு முயிருஞ் சித்தேயாதவி - முத்தியினே றுதலும் ஒரு த - ம த்தாய் வே - நிற்கலும் பெறப்படுகே - யெ - னும் இவர் - ன் கூற் - ற இரண் டனது சித்தத்தன்மையு - லிள - கி - மறுத்தவாறு, முத - ன் அருட்சித் தாய்ப் பண்ணு - சித்தாய் அறியுஞ் சித்தாய் நிற்ப, உயிர் அருள் பெறுஞ் சித் தாய் அழுந்துஞ் சித்தாய் அறிவி - ப்ப - படுஞ் சித்தாய் நிற்கலின் முதல் - து ஞான - கிரியாவிச் - சன் சுதந்தரமாகியிருப்ப உயிரினது ஞான - கிரியா விச்சைகள் முதல் - ன் கீழ்ப் பரத - திரப் பட்டிருத்தலின் ஒ - ருதல் கூட - து - எ - ராட்டியதாம்.

2. ஒன்றாகா - த - நியமாயிருக்கும்:—ஒன்றா - து அத்துவி, மாயிருக் கும் - எ - றது. ருஞ் செய்யுளில் இது விள - கியது - ன்.

3. இ - ி - ருளும் புத்தியுஞ் சித்த - இவ் - னும் அசித்தாமே: - யிரும் சித்தா - ப் புத்தித்தத்தாம் முத் - தாக, இரண்டு மொ - ன்ருதல் அச்ச - யத் த - ர் - யா - ஶ்கு மொவ் - றாது. அ - தேபோ - யிரும் முதல் - னும் சித்தேயா மாயினும் ஒன்றாதல் பொருந்தா - தெ - றதாம். அதுவும் கீழ் - ததோக் மே - து சேதனமாயும் கீழுது அசேதனமாயும் நிற்கு முறை மயானும் - ன் - றது.

4. ப - ி - டெ புத்திமுத்தி - தோற்றம் ஒடுக் - போ - டோட்சம் ஆகிய இருமைவினைகளை இயற்றாதல். ப - ம் - ற்ப - ி (செ. 278 304).

பொழிப்பு. சிவனு - ி - னும் சித்துப்பொருளேயா - தலின் ஒன் றுதல் கூடுமெனத் - ரெண்டு இர - டெத் - தர்முள் ஒத்து ஒன்றாதே முத்தி யென்பார் கூற்று - பொரு - தாது.

6. த்தத்துவிதப்பாமுத்திரிலை (சித்தாந்தம்).

இரும்பைக்கார் , மவலித்தாப் போலியைந்த , குயிரை
நியிரும்பைச் செய்வதுபோலிவளைத்தா னுக்கி
அரும்பித்திந் தனத்தையன பழிப்பதுபோல மாதன
அருத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகக் பொளிப்பதுபோல டட்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னுக்கி
சுரும்பைத்தே னைப்பாலைக் னியமுதை ன் டட்கி
ட்டி யயொத் திருப்பனந்த முத்தியினிற் கலந்தே

(இ - ன்.) ரந்த இரு ப வலித்தாற்போ அ கு யி ர ய்
ந்த ராத இருப்பினத் தன்ன த்திழுத்த அதனோடு யதுநிந்
ற போ உயிரினை யு த த்த வலித்த அதனோடு யதுநி
று எரி இரு பச் செய்துபோல் இ னைத்தா ஆக்கி தா
த டத இரு ம பத் தன் ணணமா கி நிற்ற போ உயிரி
னைத் த ட மா கி நி றும் அ அரு பித்த இ த த்
யழிப்பதுபோல் த் தயறு து நெருப்பா து வறகினுட் கு கு ர
யிருந்த தியினை வெளிப்படுத்தி விறா த மை பித்தத் தா
ர கி நிற்ற போ உயிரி து ம த் த நீ கித் தா யாக்கி நி று
அப்பு அணைத் உப்பேபோல் அணைந்து நீரோடு த உப்பினம்
போ த் த வியாப த்துட்டப் பித்த நி று , பெ னனை
குளி ஒளிப்பதுபோ விரும்பி அட்கி ளி பு நீ கிப்பொ னு
செயினை இரத குளி ம தத்து நிற்ற போ யி ளது
விரும்பினுே செ வற அட்கி நி று , மே ளித்து தா எ ம
தே திப்பானு கி மூலிவ யக் கூட்டி ஒரு ரோ த் தப் பித்தொ
றுக்கி நிற்கு இரச ராதிபே உயி ரயு சி ரச மா ரற்றி நி று
ந்தே இ ராறெ ர ட யினு டாட்ட ராகு அத்துவித முறை
யிற் து நி று , அ ரு பத் தேனைப்பாலை னி அமு த்
ட்டி ய ஒத்து இருப்ப் அந்த முத்தியினி ன் முத
ருப்பஞ்சாறு தே பால் பழத்திரதம் ற் செர் ர ராதி இ ற
றி போ ற கி ராதுபூதிப் பேரின்பத் த யுதவப் பாமுத்தியினி
ரோடி யது நிற்பன்.

குறிப்பு. 1. இரு பைக்கார் , வலித்த ற்போலி யந்து ருப் ப
இழுத்துத் த னோடி யிப்பதாயிருந்தும் தன்னிய பி விராண்ட
ராத ரந்த போ முத் னு உயிரினைத் தன்ன த்திழுத்தி யப்பி
னும் விரியா ர ன்றது. இது சென்றணயு நெழல்போ னில்

ரா முத் ி விராமுறு. ரே ற ஈசர அவி
தி உ ாட்டி அட்கி அத்துவிதா ர தெரித்ததா.

2. ரி இரு பச் செய் துபோ னைத்த னு : இரு ப
யச்சித் த ரா கினு தாடே ரா ாது தே ரி று த
த் த யதற்குதவு தீ யப்போ முத் ினு ப் கு ரா ர னை,
த ி கியு தாடே யா ாது த் சத்தி ாத்தி ரயினி த்
றா. இது இ ிற் ற ணை தொ ருய் ிற் றதுயிர் டெட்
பார் கு டொதிரு தே அத்துவிதமா று ாட்டி த்

3. அரு பி து த் த அ ல் அழிப்பது போ த் த
த்து: விறகி ள்ளட கிச் சூ குமமாயிரு த தீ டெ ளிப்படுத்தி வி
த் அ ற்றித் த னோ டொ றுபடச் செய் யு அ்கி
போ முத் ினு உயிரிற் கு ரு ரயிரு த ிரு னத் த வி
உயிர த் ப பா ளா னை டெ டுத்து ஒ பட் செய்
றத் இது பொ று முத்தி ரா ிரி தே ஓ ருத்
முடி ாதெ ரு குப் பெ று து ாகிய உயிர்த்த டெ வ்
கி றது ிரு ா உயிர்த்த யெனவு ாட்டி உ ட
டெ டு அ துவித மாறு தெரித்த . இதனையே திரு திரத்தினு
ரத் த றத்தது ாத ானை, ரத்திற் றத்தது ாதயானை
ரத் த றத்தது பார்முதற் பூதம் பர்தில் றத்தது பார்முதற்
பூத ாட்டி தா. அரும்பித்து அரு பசசெய்து ாட்டிற்
கு ரயிருத் த ர அ ர்த்தியதுபோ வுயிரினி ற செய் யுனர்
வின் மது

4. அப் ணைத் ப்பேபோ ணைந்து: நீரே ரே ர்த உப்புத்த்
முழு தயு நீரு ாகித்த னோடொப் பச் ச ளு செய் யு போ
இ ற ினு உயிர் த் த து கு ி னை யீது ச ாகித் த் வியாப
த்துடொ டெ றதா இது நீரோடு நீர் சேர்ந்தாற்போ ிரிச்
ரத் கூடாதெ ருர் கு உ டெ டு அத்துவிதா று தெரித்த
தா

. பொ னினை குளி ஒளிப்பது போ டக்கி: ாச ற்றிப்
பொ னைச் செய்த செம்பினையு பொ னோடொ ரு ாது ம றத்து
கி று பி டெ பினு மா ச அ ற்று ாறு ிற்கு இரதகுளி போ
முத்தியினி ற யி ரயு கி ாதுப டொ ிரினுக் கே யுரித்தாக்கித்
ாணை தெழி னி ழ்த்தி ிற் ற ன்றதா. இது ளி ப்ற் றுப் பொ
ஸய்ச் டெ பொனுட் சேரு செம்பு போ றே இ ற ி தொழிலி
னு உடனினு ளல் ி ஓ ரு ாது பா ர றுத்து உயிர்தாணும் கி ா
நப டொ ிறிந் தே ிரித்தாதல் உ ட மயிற் ாட்டி அத்துவிதமா று
தெரித்ததா.

6. லேளித்துத்தாடெ ல் ா ி நிப்பானாக: இரா நி கூட்டி
மூவி ளா ன் ஒரு றோ த் த ற்றொ று குத் போ உயிர்த்த
ய நீகிப் பரத்த ம யக் ாட்டி அத்துவித் ா ி நித் பரி
து ி நி று எ ற்தாம். இதனோ ி ன ி ி றி ர் டு சித்
தொ று ' அ லவெனின் ஒ றுத் ா ா து ப ர உ
ொ டு றுத்து அத்துவிதமா று தெரித்ததா . லேளித்த் கூட்ட
(ஹே கூட்டம்.) லேதித்த இராச தத்தா ஒரு றோ த் த ற்
றொ று ச் செய்த்.

7. ரு பத் தேனைப்பாலை னி மு த் ட் டி
யொத்திருப்ப : இ ி று , த் தித்திப்பா பொருட் ளி
பே ற் பேரி பத் த உயிரனுபவித் ததா ி ி றி முத்
இருப்ப எ ற்தது இதனோ அத்துவித நிலையி உயிர் ாதுகி
யி பத்திற்றினாத்து நிற்ப அ லி பத் த யுதவி லோயு உடனாய்
ஒற்றித்து நிற்ப ற ி ச் த்த த்துவித முத்தநிலை ாட்டிச்
த்தா தப்படுத்தியதா . இவ்வு லே னி ி லு ட்டி பட்ட ரு
பிலு னி ர் குழற் பா ி ி லு தனிமுடி வித்தா று ர லு
இனி ற் ட தர் ட ருதே ற் அப்பர் றயிலு
ாரணி ற் ற் ற் ற் றுணை ரெ ி ி ரணி தா னியனி
தி லைச் ி டி குத் தாரணி டெ ற் ற் றே ர் தஞ்ச் நிதி
விதி லே ருருணியுற்ற ா ி கூர் ற் றி ா ி மூ லே ற் ற னி
டெ ழி லோ றயிலு ா ா .

பெ ழிப்பு. ரு ப இழுத்து நிற் த் தோ வி ர
மி றி உடனாய் இரு பத்தியா ி ி டெ ய்யு டெ ருப்புப் போ
ற் கு மீது உயி ர் டெ டு து பரி து ி று வி ரகி
வி றா த் ி கித் தி ா த் த்தரு டெ ருப் டே
த் தநீ ஒ றுய் ி று ி ரோடு டெ ர் த உப்பேபே ஒ வித்
துத் த் வி ா ப த்துட்படுத்தி ி று பொ னாய் த் செ பி
டெ பித் றத்து நிற்கு ரத குளி போ உடனாய் ற
த்து ி று னொ ா த் த ற்றொ றுய் ாற்று மி ர ாதி லே
போ று பரி ி று , ரு பு தே ப ி ி ர ற் ற்
ர முதவி ற் றி ி போ ற் ாதுப ிப் பேரி த் த யீது
ற ி றிப் ப அ லோடு து நிற்ப லே த்தா த ா ட் த்
தாத்துவித முத்தநிலை ா .

பன்னிரண்டாளு சூத்திரம்

இச்சூத்திரம் தேற் சிலஞாப் பேறெய்தி ராய மொழிந்தாற் பர
சூத்தி யெய்து றென ாட்டிய சி ஞானியர் இத்தே ானா மந் ரக்
குறா ண் ஞ சாதித்தற் பா ராய சாதனை ள் கூறுமு த்தானே யெ
பர் கூட்டத்துச் சிறப்பு, சங் இலி ம் குரு சே ரின்
பெரு மயுப் பயனு தெரி க் றது.

ஞானி ர் ராதனா தா ரா ண்ண சாதி ற்பா ராய
சாதனை னைத் தொகுத்து கூற .

செங்கமலத் தாளிணை ள் சேர லொட்டாத்
திரிமலங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்
டங்கவர்தந் திருவேட மாலயங்க ளெல்லாம்
அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி யாடிப் பாடி
ங்குமியா மொருவர்க்கு மெனியோ மல்லோ
மியாவர்க்கு மேலானோ மென்றிறுமாப் பெய்தித்
தி ள்முடி யாரடியா ரடியோ மென்று
திரிந்திடு ர் சி ஞானச் செய்தியுடை யோரே.

(இ ள்.) செ த் தாளிணை ள் சேரல் ஒட்டாத் திரி ம ள்
அறுத்து முத் து செ தா ர ர்போலுந் திரு டினை அணைய
விடாது தடுப்ப ாகி லா ய னை லிடு தெது கு
யா ஒரு ிர்க்கும் எரியோ அல்ோ ரார்க்கு லேலானோம் று
இறு ப் பெய்தி அதனோ ர் உ கிடு கு லியுட்பட்டழுது
மியா ர்கு ளியரோர் அ ிரினு லையுள்ளோ று பெருமி
த் ளிப்புற்று, ஈச னேசரொடுஞ் செறிந்திட்டு அதா ராச்
பிரா து மெய்ய பர் கூட்டத்துப் பவி று,—ஆடிப்பாடி ஆட்
பாடல் முத ர பேரி ப் குறி னை ிழ்த்தி அ ர்த் திருே
ட ஆ ள் ரா அர எ டே தொழுது இ றஞ்சி சி
டியார் எது திருேடப் பொலிவினு சி ராய் ளினு த் த
யெரி'கும் முத ி றெ ியே டி அம் றப் போற்றி ி கி
தி ள் முடியார் அடி ஆர் அடியோ என்று பி றயினை ணிந்த திரு
முடியினையு டய பிரா (குரு டியாய் ிது ி று பதித்த) திரு
டி தா கு் சிற்றடி ர் ஆனோ று,—திரிந்திடு ர் உ கியலில்
இய'கி நிற்பர் ஞாச் செய்தியு டயோர் - திரு டிஞா ங் ணை
ரப் பெற் உ கியலிடு ாழுகுப் பெரியோர்.

குறிப்பிட்டு. 1. சென் ம த்தாளிணை ன் சேரலொட்டாத் திரிய ன் னுத்து: முகல் னனது சிபாதத்தைச் சென்றணையவிடாது தடுக்கு மல ராய ன்ம ன் சி ஞானியர் கு அற்றமை தேற்குத்திரச் சஞ் டாட்டி யிருந்தும், பின்னும் அ ற்றமை அறுத்து எ ற்றது டாதலுமலத்தைக் குறித் தாம். இதுதே ட உடம்புள்ளளவும் பெரு ராமிருத் பாண்டத்து ணம் போலவும் வினைதவிர்த்த குய ன் திகிரிச் சுழற்சி போ டவும் ம ிகி ரின் அழல்விப்பதாம். (செ. 309. பார்). இதன் லி ஞானிய ர டாட்டாதெனினும் அ ற் மாட்டுச் செறியு ிற் றயோர்க்கு உடற்செய ன்மம் போற ணணப்பட்டு அன்றோர் வினைவனைவை எற்றுமெனக் கூறிய ாற்றற்றே (செ. 307 218 பார்.), அதுவும் உயிர் ன் டாட்டுற்ற அன்பு ாணமா ளுழித்தற்பா தாயினமையின், அ ளுழித்தற்கு ஞானியர் உடலுள்ள ாயும் சாதி ி ிய சாதனை சி வுண்டென்பது.

2. ஈசனேசரொடுஞ் செறிந்திட்டு: டாதலும் த்தாக்குற ணணம் டெய்ய பர் கூட்டத்திருத்தலே சிறித் தாதனையா மெ ற்றது. 'உ டயா ளுன்ற னடுவிடுக்கு மு டயாணடுவுணயிருத்தி, அடியேனடுவு ளிருவீரு மிருப்பதான டியேனுன், அடியார் டுவு ளிருக்குமருணப் புரியாய் பொ ன் னப் பத்தெ முடிபாழுதே யெ றுத்து முடியும்வண்ண மும் னின் ி' எ ற் ணிமொழியும், 'நல்லோரிணக். ம' 'நி'ன்னன் பர் கூட்டம்' 'டத்த ிதமுறவு' சாதுச' ம' எனப்பல மெஞ்ஞானி யரும் போற்றி டே டி ினைத்துவும் இதனைப் குறித்ததாம்.

3. அ ிந்தத் திருடே ட மாலயங்க ளெல்லா மரெ னனே டொழு தி றஞ்சி: நீறு ிடி ாவி ாப்ர தண்டு மண்டல முதலா சேர்ந், சி டே டப் பொலிவினு. து றுக்கும அதிசுக்கும விலிந் ி ளா கிய ட ாபுரத்திருவுரு ி ன்சிவலி. ி முதலியன அ ம் துள்ள சி ா பச் சிறப்பினு, மல றுத்தானும் ம ி பா னே டிந்திருப்பது ண்டு அ ிற் றப் போற்றி வணக்கி ன்றது. திருடே டத் தயும் சி ா யத் தயு ிணக்கி டெய்ப்பேறுற்றூர் அறுபத்து மூ டருட் பெரு பாலரு மென்பது திருத்தெ ண்டர் புராணத்தறியக் கிடந்தது. அர - மலத் த ளரிப்ப. சர் ிச' ார ித்தா ாகி யாவுந்தம்முளொடு த் தனிரிற்ரு முதல்வனே அரன் எ ப. இதனை ாறியாதார் மூ டருளொரு டுப உருத்திர டெ கூறியிழுக்குறுவர். (செ. 69. பார்).

இ ிற்றானே ச' மசேனையும் இலி. சே ாயு ி ஞானியர்க்கு இ ிறிய மயா தெ பது ட்டியதா.

4. எ ிகுமியா மொருவர்க்கு மெளியே மல் டோ மியா ிர்க்கு மே ா னேமென்றிறுமாப் பெய்தி - சி ி ஞானியர் திரிமலங் னுத்து ாற்றானே யப்பேறி ிலாதார் யாவரினு மே ாய பேறுற்ற ாயத்தம் ம அத்த ய ி டெ ளியரல் ரெனக் ண்டு பெரு மிதமாகிய ளிப்பிற்றினைப்பர் என் றது. இப்பெருமிதம் னையோர்க்குள்ள ஆணைத்தடிப்பானாய் இறுமாப்பி ி

னியல்புடை தன்மெ பது போதானே எனியோமே டோம், டோனோ
 டுமே டேவ் அடியோ எம் குறித்தது டாம். இதனையே அப்ப
 ருத் தமது அருத்தமிழம் நயில் நாமார்க்குள் குடியல்லோ நமனையரு
 சோ ரத்தி இடர்ப்படோம் நடலையி டோ எமாப்போம் பிணி நி
 டோ பணி டோம் இன்பமே யெந்நாளுந் து பமில்லைத், தாமார்
 கு குடியல் டாத் த யான ச ரனற் சங் வெண் குழையோர் கா
 திற் கோ ரர் டோ மென்று மீளா னளாய்க்கொய்ம ர்சே டியிணையே
 குறுகினோமே? கூறியதுமா.

5. திங்கள் முடியார் அடியார் அடியோமே டுமே முத்வனே குரு
 மூர்த்தியி டா டி டுத் செய்து திரு டி பதித்த டாற்றினே அக்
 குருவுக்குச் சி டு டியர் வழியடி மபூண்டுள்ளார் எ டது அ டிச் சி டின
 டி டா ரயே குருவா டாண்டு அ டர்கே அடியார்தல் டனலு டா. இது
 டியாரு ர டடியார் குமடியே டுப் பாடு டாறு டெய்த விந்
 டி டர் டித்ததுக் டண்டதுமா. இடை டனே அடி டர் டெ டிய டிற்
 டப் டா டொற்ற குடியார் டெ டுதிய ட்சீட்டு டா டுத்
 டார் குத் டுதாடிப் பா டாருடல் தவிர் டள்ளிருளி டுத்
 பிற டாற்றினும் த டம அடி டர் டி டெ டா டடியருப்பதனே அ
 டியாரு அ டே பே அடியார் டி டாத மு டதெ டபது கூரு
 தேபோதருமே டு. இதனற் குரு டெ டயி டெரு கூறிய டாறு.

மே இறு டப்பெய்தி டு டி அடியோ டு குறித்தது
 டுானியரது அ டினில டு விள டியதா டு டை டப்பற்று
 டா டா டுப் பா டுது சேவித்தும் மெய்யடியார் டா டுப் பணிந்து சேவி
 டுத் திரித் சி டுானியர் யல்பா டு டபடி. அ டி டா ரயேனு
 டள்ளியிழ்த டன்று எ டதம் தெளியக்கூட்டி டுத்து டத்தது டாடு
 டோனோ டது பரிவு குறி அடியா டு டது பணிவு குறி.

6. ஆடிப்பாடி..... திரித்திடு டர்:- சி டுானியர்க்கு டாழ்வு பெ
 ரு ட்வனையா ட்டேபோ டிருத்தலின் அவர் ச டின்னி டாதுநிகழ் தா
 யினு் ஆடிப்பாடி யின்புற்று, டவ ட் தே டுது த டெரும்பேரு
 டுமே தோ டலி் அடையு டினி யிறு டப்புற்று, இ டற டனை குரு
 டி டுத் து டண்டு தொழுமாற்றனே பணிவுற்று டுன்றிலு பற்
 டு டோடி டி டு டிலிய கு டர் எ டது. திரித் - டுன்றினும் பற்றின்னி
 டு டொழுதுதலை குறித்தது. பா ருட டுத் தர் பிசாசுர்கு ரு
 டிப் பா டலினோ டா டலி பயி டி டினும் பயி டு டு டுத் தம டோக்
 கு. (ட. 284).

7. சி டுா டு டெய்தியு டயோர்:- டிர்வி ட்பசமாதி டீங் டு சலி ட்ப
 டாதி சேர்ந்தோர். இ டனோனே டீங் டு டுத்தரு டு டிலொழு டேண்டிய

நெறி ள் உ டெ ி பது அஃது அ யி வழுயத் திப் பற்றி ிழி
தன்றெ ி பது ஒரு ாறு ாட்டியதாம். இதனை ஞான தி ஞானரிட்
டயுடையோரு கு மயொடு தீ மயில்லை.....பயில் ார் என்ற
செய்யுனோடு (செ. 284.) ஒட்டியுய்த்துணராது ா ஞானியரானே
எம் கு எதுவுஞ் சரியயென கூறித் திரிந்து ாலை எவு ட் ரம்
குருநித் த ாதிய ாற்றுட்டினப்பர் மெய்நெறிதேற லீ ர் சிலர். ா ர்
திரிமல று ாத ாராய் ாதனை ாதனையாகிய இரு ா வியு ஞ
பட்டி ாருந்து ார் பது அதுப ாத்துத் தெளிய ாகு

பேரழிப்பு. றானியர் ாதனா த் த் தா று ண்ண
தம் பேற் றயு ணிப் பெருமிதமுற்றோராய் மெய்ய பர் கூட்டத்துப்
பயின்று பேரின்பத்தழுத்திச் ிங் விலி று சே ானைச் சதித்துச்
சி ாடியார்ப் பணிதலுடை ாராய் உட பு வு ித் தறி ி
ாழ் ார்.

செய்யுள் ழு றகூறு டயது.

1. ெ ம த்தாளினை ள்சேரெ ட்டாத் திரிம ள்றுத்து எ
குமியாமொரு ார்கு ானியோ ே ா மியாவர்கு ே ானே ெ றி
றுமாப்பெ ிதி ாசனேசுவரோடு ெ றி திட்டி ஆடிப்பாடித் திரி தி ி
சி றுாச் செய்தியுடையோர் ().

2. அந் ார்த்திருடே ட ாய் ளெல்லா ரனெனே தொழுதி
றஞ்சித் திரிந்திடுவர் சி றுானச் செய்தியு டையோர் ()

3. தி ள்முடியாரடியா ாடியோமெ ழு திரிந்திடு ார் றுாச்
ெய்தியு டையோர் ().

முதலதிகரணம்.

ெ லதந ளி ே ா ாலெ ட்டாத் திரிம ள்றுத்து எஃது
மி ாமொருவர்க்கு ே ேமலலோ மி ார்க்கு மேலானேமென
ப்பெய்த் சனே ாரே ுத் ெறித்திட்டு ஆடிப்பாடித் திரிந்திடுவர் ச
ஹ ள்சே ேதிய டோர் பது முதலா கூறு (). இ கூற்றானே
சி றுா ப்பெறெய்தி ே ி முத்தர் இ த்துத் திரிம ி றுமறுத்தே
யிருப்பராயினும் ாதனையாலுழல்வி கு ம ச்சேட் டத் த் தா று
ண த் ானைத் தையுன்னிப் பெருமிதமுற்றோராய் மெய்ய பர்
கூட்டத்துப் பயின்று தித்திருப்பர் எ பது குறி குமாற்றானே சி ா
ார்ப் பேணுமித வு ேபணு ார் பெரு ு வு ாட்டியதாம்.

சி : டியார்ப்பேணு நிழித வு பேணுவார் பெருந்த வும்

. ஈசனுக்கன் பில்லா ரடியவர்க்கன் பில்லார்

ரவ்யுயிர்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமார் பில்லார்
பேசுவதென் னறிவினாப் பிணங்களைநா மிணங்கிற்
பிறப்பினினு மிறப்பினினும் பிணங்கிடுவர் கிடுநீ
ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைத்திட்
டவர்களும் மூன்களும் மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்றது
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே.

(இ - ன்). அடிய ர்க்கு அ பு இல் லார் - சி னடியார்பால் அன்பிற்
ராத ன் ஈசனுக்கு அ பு இல் லார் - முதல் னிடத்தும் அன்பிற் ராத
ரேயா ன், ரவ்யுயிர்க்கு அ பு இல் லார் - அ ன் பிரவ்யுயிர் ன் யாவதறி
னும் அ பில்லாத ரய். தமக்கும் அ பு இல் லார் தம்மேலுமே அன்
பில்லாத ரா ன். அறிவி ரப்பின னைப்பேசு து என்-இத்த யோர்
உயிரோடிருந்து அறிவி ன் யாற் பிணமேயா ன் (ர பத் தி னே)
எவ் வானு இ ரக் கூறு து, இ ன் கி பிறப்பினினும் இறப்பினினு
பி ிடுவர் இத், யரோடு கூடி னே பிறத்தித் துழல்வதாகிய
துயரத்துட்படுத்த ன், வீடுந் - ஆத ன் இ ன் ளதுற ர் பறையொ
ழித்து, ஆன யொடும அன் அடியா ர் அடியா ருட ன் திட்டி - பேரன்
டொடும சி னனடி பேணு னார்க் டினைபூ டொழுதும் மெய்யன்பர் கூட்ட
த்திற் லந்து, அ ன் ருடம் உன் ருமமாச் செய்து - அ ன் கர் செயற்பவ
ராய பணி னா யெல் லாம் மெய்ப்பணியா ன் டொண்டு, சிமொழித் து
பணிநா அ ன் ருப் பேசு அருள் ஞா ன் குறியில் நி னு தற்போத
தே து மி ன் றி முதல் னைதருளாகு மெஞ்ஞான உபதேச டியொழுதி,
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தா டித் திரியே கும்பிடுதல் கொட்டல்
கூத்தாடுதல் முத லிய ஆரந்தச் செய ள்செய்து மியனு து சி னு ரி
யர்க்கி யந்த நிலையாம்.

பிற்பட்ட. ஈசனுக் ன்பில்லா ரடியவார் பில் லார் மெய்யன்பர்
கூட்டத்தினுக்குவதே ாட்டவுற்ற திச்செய்யுளாதவிந் நினைமாறிக்
கொண்டு கூட்டி கண் ண்ட சிவனடியார் ாட்ட புரிசுழாவழி அவர்மன
கோசரனாய இறைநா ாமாட்டன்பு றி ழுத் கூடாதென்றைக் ாட்டியது.
இதே டி சிவனடியாரை வணங்காது செல்லும் வந் றெண்டனும்புறகு
அ னை லிந்து தடுத்த டொண்ட ராமசி னுப்புறகு என்று கூறியதா
விறன்மயன் டர்சரித்தும் ாணவுற்றதாம். இதனை ன் காழு னைரனெரு
ன் ஒரு னினைதயிடத்த புடையெ ன்பது, அ னொக் லைக்கக் குழி
நி ழுமன்புபற்றியே தெளியப்படுத் அதுபோ ஈ னுக் ன்பு ட் அன்
டியா னை சண்டிழி நி ழுமன்பு பற்றித் திரிடப்படுமாதுலான் அடிய

ராக் பிஸ்வழி ஈசனுக் கன்பு டயார்போ ரொழுதுதல் நட மாத்தி
னையே பிறிதில்லை ன் கூறி விளக்கியுள்ளார் சி ஞானமுனி ர்.

2. எவ்வயிர்க்கு மண்பிஸ்வர த் கு மண்பிஸ் வர்: ஈசனுக் கன்பிஸ்
வர் எவ்வயிர்க்கு மண்பிஸ் வராய்த் தம்முயிர்க்குமே றுதி செய்து
வொள்ளார். தம்முயிர்க்கு புழுண்டு அ த நந்தி சேர் டேண்டு
வொர் ன்னுயிர்க்கன்பு பாராட்டற்பவர். ன்னை? ம் னுயிரோம்பி
யருளார் வர்க்கிலெல் ப த் னுயிரஞ்சுவனை என்ற முறையினம்
(திருக்குறள்). னவே சி டேயர், அடியார்பு, யமு ன்னுயிர்பு
கூடியுள்ள யாம ன்றாம். இக்கனையே திருத்திரத்தன் அன்புந்
சி முயிர் டெ பரதிவி வர், அன்பே சி டா தாருமறிகிலார் அப் பே
சி மா தாரு மறித்தின் அப் பே சி டா யமர்த்திரு தாரே? ர க்
ராட்டியதாம். 'அப் பிலாரெல் வர் தம்குரியர்' ற திருக்குறளே று
கூறியதோடு னின் ஆண்டு தம்கு வன்றது உடம்பை கோகியா மென
றிக.

3. அறிவி ர்ப்பிணம் ன்: விரிநுந்து மெய்யு ர் மெய்யன்
பு கூடாதார் நடப்பிணமேயார் ன்றது (செ 185, 186. பார்.)
அப் பிண் றியதுயிர்நிலைய திவ்: ர், கெ புதோ: பே ர்த்தவுட்பு
ன்னும் திருக்குறளும் இதுவே ராட்டியதாம்.

இணக்கிற் பிறப்பினினு மிறப்பினினு பிணக்கிடுவர்: ஈசனுக் கன்பிஸ்
பிஸ்வாரிணம் மல ஈசனையைப் பெருக்கிப் பிறப்பு இறப்பு பிறப்பதெதிச்
செய்கமலத் தாளிணைகள் சேரெ ட்டா றது ராட்டியதாம். பிண்
கிடுவர் மெய்த்தல் றார. 'பிறப்பிறப்புக் து னன தர்மந் னைப்பன்
ணும் படிக்குச் சொல்லி' ப் னு வர் ன் ன்பர் சி ற்கிரமோ
ர்

4. ஆ 10. - ல ராதனை யத் தவிர் டே டெ ற ஆணை அடி
வார் மாட்டுக் கொள் தாகும் பேரப் பெனினு வர்.

5. அரனடியாரடியார்: அம் றிரு டிபேணுமடியார் ளுவர்.
அடி + ஆர் அடி யத்தார் கிய.

6. கூசிமொழிந்து மெய்யடியார் முன் றாய்வாக்கிப் பணிவுட
னின்று அவர் கூற்று டெ திர்மொழிகூறுது பத்தி பண்ணுதல்வே டெம்
றது.

7. அருள்ஞா குறி: திரு றுளாகி ஞா ப் பேற்றின் இலச்சி
ரத்தை முன் டெக்ி என்றது. ஞானசாரியர் அருளி ருறிப்படி நின்
னவும் தற்போதமுனைப்பிற் றி அருண் டி நி று எ வுக் கூறலுமாம்.
குறி இ கு. (செ. 296 287 பார்)

பெ டிட்ட: சிவனடியார்த் பிஸ்வாதார் சி னுக் கன்பிஸ்வாத றோ
வார், அவர் உயிர்: மட் கன்பிஸ்வாய்த் தம்முயிரையு திவ்: சர்

பார்த்து. அத்த யர் நடப்பினிமபோன் தம் மயண்டினு ரப்பிற் பிதப்பிற்படுத்து ஈராதலின் அரதிர் கம் வி ிற் பா னு மெஞ்ஞா னியர் சி ாடியாரோடு மெய்யல் பிற் றது அர் பணியில் ழு ா தொழுதி அருர் ழிகி று இ ாழ்விலியாண்டி மி பமொன்றனே ி ிருப்பர்.

இரண்டாமதி ரணம்.

அ ள் வாதந தி வேட லய னெல்லா ம னெனவே தோழ தி றஞ்சித்திரித்தோர் சிவஞா ிக்ே பித்ய டயோர் என்பது ா டாக () இக்கற்றாடு ாதனமலந் தாக்குற ி அன்பர் கூட்டத்துப் பயிலுஞ் சி ானியர் மேலு் சி டெப் பெ லிவி லு் திரு றேயிற் செ லியிலு் மறுக்கு மூத ி றெ ியே ண்டி அம் றப் போற்றிக்ொழுது ாதினு் பற்றின்றி ஒழு ார் என்பது கூறமு த்தாடு இலி ன்னு இரு ச்சே ளி் பெரு மயும் பயனு் ாட்டப்படுகி றது.

இக்கற்றிவட கிய விஷய ன்:

1. சி ிசே ியின் பெரு மயும் பயனும் ().
2. இலி ிசே ியின் பெரு மயும் பயனும் (திரு றேயிற் சிறப்பு) ().

1. ிசே ியின் பெரு மயும் பயனும்.

3 4. அறிவரியான் றணையறிய யாக்கை யாக்கி

அர்க்கி யுயிர்க்குயிரா யறிவுகொடுத் தருளாற்

செறிதலினுற் றிருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ்

சிவவாகம்பா சிக்குமத்தாற் சிவனு மாவர்

குறியதனு லிதயதீத யாணைக் கூடுங்

கொள்கையினு லரணவர் குறியொடுதா மழியு

நெறியதனுற் சிவவே யாய் நின்றிடுவ ரென்றால்

நேசத்தாற் ரெழுதெழுமின் பாசத்த ன் விடவே.

(இ ன்.) அறிவு அறிபா - பாசபசுஞான னால் அறி ற் ரியனு கிய சின்; தனை அறிய உலகிணுள்ளார் தம் ம அறி து ழிபட்டெய்தற் பொருட்டு யாக்கை ஆக்கி திருவெண்ணீறு ினை முதலிய ற்நே பொலிந்த தமது திரு டெத்தை அப் பர்குதவ் துக்கு அ ி உயிர்கு உயிராய் அறிவு ொடுத்த யாண்டு உயிர்குயிராய் ி ிறு அறி ி விள கி, அருளால் செறிதலினுல் அருளாற் றுந்து நிறைந்திருத்தலினு், திரு டெட் சி ின் றுவி ஆகு - திருவி ி சிவனுருவமேயா அதனைப்

பூண்டார் உரு சி மேயா யிருப்பர் சிே பாவிக்கும் அத்தால் னும் ஆர் சிே தாமெ ப் பா னெய்யுத் தன் மயினற் பா னெ சி மேயா வு இருப்பர் குறியதனால் இதயத்தே அரணைக் கூடும் டொன் யினல் அரன் ஆர் அருட்குறிவழிநின்று இதயத்த னத்திற் சிவனை இருத்திப் பூசித்த ாகிய தியானம் சாதி குந் தன் மயினற் செயற்சி மே ா வும் இருப்பர், குறியொடுதா ளிழியும் நெறியதனால் சிேய ப் நின்றிடு ார் அவ் ாறு குறித்த குறியு ழிவு பெறத் த் மயமே ா ப் பெறுது அ ின தா ாத் த்மைபெற்று நின்ற ாற் சிவமேயாயு் இருப் பர் ன்றால் இவ் ாறு திருடே ட் பூண்டெய்யடி ர்இ யம் போ ட் அதி ார் சுத்த ஆகிய சி மேயாய் நிற்க் தெளி ாதலீ பாசத்தான் வீட ாதனா த் த வீட்டு நீங், சேத்தா் தொழுதெழுமின் மெய்ய் பினற் தொழுதொழு டே ண்டிம்.

நிப்பு. 1. அறி ிரியான் தனையறிய.....திரு டெஞ் சி னுரு டே ாகும்: ட்டியறி ப் படாத் த் மயனா இறை ி. ஆன்மா ன் த் யறித் த ண்கி உய்தற்பொருட்டு டொண்ட அருட்டிருவுரு டத் தயே ஒரு ாற்றற் பூ டொழுகுத ாலும் கு் நி றந்து நிற்கு் பா டொளி ி் றுயிர்க் குறுதுயிக்கு ாயிவாயிருக்குமாற்ருலும், சி டு டியரு டி ாற் சிே ார் றது. இதனா் மெய்யடியார் இ யசி ி மெ் றதாம்.

2. சிே ா ம்பாவி் கு த்தாற் சி னுமா ார்: திரு டெழுத் டே ின் வியாகிப கிரியா ிட் டயிற் சி மேதாடு த் தி ானித்து பாவித்து மிருத்தலினற் ி டியர் பா ினையாற் சிே ார் ன் றது. இத னால் மெய் டி ர் போ சி ி மெ் றதா்

3. குறியதனால்தயத்தே ானைக் கூடும் டொ் யினா னொ ார்: அத்தரியா மெ னு் அசப்புசனை நெறியிற் குரு ி னுணர்த்தி் குறி ழி இத த்தா த்தி ற ினை நிறுத்திப் பூசித்துப்புரு டெவிறியானித்திருட் பதனால் சி டு டியர் செய ாற் சி மேயா ார். இதனாே டெய்யடியா அதி ாரசி ி மெ் றதா் அ் ியா த்தி் அதி ா் பெற்றநெ் பது அது முத்தி ாத மய் ஆ் மசத்தி் நி ழ்த்த ாற்ற், யாவமி ற ி் ம மா த் த மு் அ டே யென்றநிலை ஒரெரு ாற் ாப் பெறு ினா மெ் .

4. குறியொடுதா ழியு நெறியதனா ாே யாவ் ி் றிடு ார்: ேற் கூறிய ாறு டெத்தானு் பா ினையானும் தியா த்தானும் சி டே யா ய் குறித்துக் ா் பதாய நிலைசுளுமேயற்றுச் தா ஞா ிட் ட ாப் பெற்றுத் த் யும் த்மிலி ற ினை குறிக் வுற்ற டெடமாதி குறி ினையு் வீட்டு முதல் டெனாடத்துவித் நிலை சுண்டிருக்ு மாற்றுனே வ டு டியர் உ் யிற் சிவனின் ே டென்றி அத்துவிதமாயிருப்பர். இ, னானே மெய்யடியர் சுத்த சி மேயாயிருப்பர் என்றதுமாம்.

இக் கூறியவாற்றாற் சிவ டியர் இ றவனோடு அவனினனெ னுப்
பிரிப்பின்றி அத்துவிதப்பட்டு நிற்குமாறு ஈட்டியதேய் நிச்சி ிசம ராத்
ந் தித் தன் றெப் பது சி னுருவே ராகு. சி னுமா ர், சி னு னர், சி வ
மேயாய் நி றிடு ர் எ ளு வினேகட்டி இ டச்சொற் பெய்ததனாற்
றெளி .

௨. பாசத்தான்: பாசத்தின் அடிப்படை. டெ ல்லினருவியறுத்த பின்
மு ண்டா ன் மேலும் முனைக்கு ந்றல் டொ ண்டுந்றதான் வா த்ருமலத்
கிற் குவடைப் பது. பாசத்தார் ப்பாட் கொண்டு இழிவின் ண்வாக்
டயர்திணை ிய்ப்பாடாக்கிப் பாசங் ன் னப் பொருள் பண்ணு ர் சிவாக்கிர
யோகியர். ஆகுபெ ராய் டொ டி பா ப்பற்று டயராது பற்று என் பர்
சி னு னமுனி ர்.

பெ ழி 3. பாசபசுஞான னா றி ப்ப்பாது நிற்கும் முதல்வ
த் ம யான்மா ன் றிந்துய்தற் பெருட்டு உருவத்தானும் பா ினை ானும்
செயலாணும் இ ி பாவு ந்ற சுத்த நிலையானும் சி னடியாரமாட்டு நிறை
து ிளக் கியத்து திதப்பட்டு நிற்க ரல் ாதனும் ந் தா ருரு ண்ண
ா ாரும் டெ ய்யடிய ரத் தொழு தொழு டே ி டம்.

2. இவ் டே ாயி் இயல்புப் பயனு்

(திருட்ே ாயிற் சிறப்பு.)

1. திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தன்னைச்

சிவனெனவே ண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னங்கே

உருக்கோலி மந்திரத்தா லேநினையு டவர்க்கு

முளவெங்கு மில்லனிங் குளனென் பார்க்கும்

இருப்பாய வடிவாகி யி் தனத்தி னெரிபோல்

ம்திரத்தின் வந்துதிப்ப னிருஞ்சுரபிக் கெங்கும்

ருக்காண டொண்ணுத பால்முலைப்பால் விம்மி

ஒழுஞ்சுது போல்வெளிப்பட் டருளுவன் பர்க்கே

(இ ன்.) திருட்ே ாயி் உள் இருக்கு் திருமேனிதன்னை - திரு
ட்ே ாயிலி் ஆ மு றயான மத்த பார்த்த ம. கிய சி லிங் முத
லிய திருவுரு ிளை சி ி டே ண்ட ார்க்கு சி ின் எனக்
கொண்டு உரு ி ழிபாடு செய்யு் சரி யயாளர்க்கு, சி ின் உ றவன்
அட்ே சி ிபிரா ன்வுரு ி ளி டே ணிப்பாது நின்று அருள்
செய் , உருட்ே ாலி மந்திரத்தா டே ினையு் அ ார்க்கு உள் திரு
வுரு ி ளை ஆன் ார்த்த ா எழுத்தருள் செய்து ம்திர ாடிவு் கூட்டி
அத்து ா ழுர்த்தியாக்கொண்டு அருவாருவ ழிபாடுசெய்யு் கிரியையா
ளர்க்குத் திருட்ே ாயிலிற் ாணுந் திருவுரு ி ள்களில் மந்திரவடிவமாய் தின்று

அருள் செய் ; நங்கும் இவன் இக்கு உளன் எப்பார்க்கும் சராசரம் னெங்கு அருடாய்க்குகுடெண்டு நிற்கு முது ; தேத்தில் உள்ளத்தே பாணையாடி மந்திருப்ப னெ டொ டு அரு டிழி ாடுமெய்யு யோகியர்கும், திரத்தி இருப்பு ஆய டி ராகி இந்தத்தி ரிபோல் ந்துதிப்பன் திரு டாயிடு தே ி போன்றிருக் அதன் ண் அகத்துத் தோ ழுமாதே வறகித் தோ ழுது நின்ற தீ ட ந்துதிப்பதுபோ பா னு டி த்தோடு டெ ளிப்பட்டிருள் செய் ண் அ பர்க்கு -மெய்யன்பு கூ டி அறிவுமாத் திரா ண் அருளுருவில் ண் கும் ஞானியர்க்கு, இரும் சுரபிக்கு எ கு உரு ண் ஒண்ணுத பா ி மேம்பாடுற்ற ற வப்பசுவின் டு டெ ண் ணும செறித்திருந்தம் டெ ளி ண் முடியாதிருக்கு பாலானது முலைபால் வம்மி ஒழுதுதுபோ டெ ளிப்பட்டருள் - முலைவழியா விமிப்பொழி துபோற் ருணையின் டெ ளிப்பட்டித் தோன்றியருள்செய் ண். (ஆன யால் திருக்கே யி டிழிபாடு யா ருஞ்செய்யெ ண் டியதா .)

குறிப்பு. 1. திருக்கோயிலுள்ளிருக்கு.....உறவண்கை:- திருக்கோயிலில் யப்பாசுவ தேவர் இருடியார் குரார் ளார் பிரதிட்டயாவும் அமந்துள்ள சிலிட்டுமுதாய திருவுருடிகளையே சினைன்கண்டு குரார் சரியயாளர் ண்பது அர்ருங்குந்தோருதுநிந்துநிந்துமுதலி அத்திருவுருடிகளினும் லிப்பபாதுநிதே திருருள் புரி ண்பதும் ஈட்டியதாம். இதனற் சரியயாளர் புறத்தொழின் மாத்திரையாே உருடிபிபாடு டய ரானமையின் அர்க்குத்திருக்கோயிலிற் றுபுரமாகியது விலித் த்து உரப்போதருளும் எழுந்தருளியூர்த்தியாகிய தாலுக்குமவிலித்தும் உள்ளிருக்கும் மூர்த்தியாகிய குக்குமவிலித் த்து லிப்பபாதுநிதேமுதலின் அருள்செய் ண் ண்றதாம். உலகிற் சரியயாளரே டிப் பெரும்பாலராக திருக்கோயில் நித்திய நமித்தி க் ளாணு பிற ஈற்றாணு திருவுருடிகளையே இற ணுக்கொண்டு முழுக்காட்டி உணவுட்டிற் றுசெய்து உபசரித்து உரப்போதல் போன்றமைத்த தாலபிபாடு அத்தயர்குந்தும் உசிதாயதுமாயின ம ண்க. இத்தரியாதார் விக்கிராராதனையென வீண்பேசி அது பா ணுதீத மூர்த்தியைச் சரியயாளர் மனத்துக்கொண்டு பாடித்து மேனிலை ளு லய்தவுற்ற ண்ணெறியுல் ண் முறயுமென்பது தேராதப வும் பித்தற்ப. இர் தாயரத்து ணின் றருளில் ஈர் சிபு எவு தாயவீமானமுந் தாதாகுமால், ஆய சதாசி டாகுநற் குக்கும், பாயபெலிட்ட பத்திரலிற் றாமாய் மனிளையாய்த்து ள்வார்கட்டே ணவும் ஈரு திருமூர் மொழியயுட் மற்றுந் திருமுற ளையு் ளோக்குப. இதனற் சரியயாளர் குச்வாயசே டி சிலி்கசேவை டி டிற்றென்றதாம்.

2. உருக்கோலி மந்திரத்தாலே நினைபு மார் கு முளன் :- திரு. கோயிலிற் பரார்த்தமாய் அமைந்த இவ் வர்களினன்றி, ஆசாரியர் மூல மந்திர

ரசகிதமாய்த் த தா ரார்த்தமா முந்தருளப்ப ணிய சிவிய் முத
 ராய திருவுரு ி ளி இற மற்கு ந்திர டிவு ற்பித்து ணைக்கு ிர்
 கிரி யயாளர் பதம் இ ிர்கும் திரு டே ராயிற் றிருவுரு ி ள் திர
 சகித ராய மத், வாற்றாணு நித்திய டித்தி ன்கள் ந்திர சகித ராய்
 நடபெறு னாத ாணும், அணை ஆன்மார்த்த ி ி ன் போன்று
 நிற்ப, ஆண்டு மந்திரமூர்த்தியாக இற ணை டெளியாகி அருள் செய்வன்
 பதம் ாட்டியதாம். இதனாற் ிரி யயாளர் புற ஆ மாகிய தொழி
 ளானே அருவுருவ ழிபாடு டயரா மயி அ ிர்குத் திரு டே ராயிலி
 ந்துள்ள திருவுரு ி ளில் மந்திர டி ாகி மறைந்து தோ றியும்
 நின்று முத ி அருள்செய்யுமென்றதா. இதனை “உரு டே ராலி ம் திர
 ரத்தாடு னை நினையு மர்கு” எனப்பாடபேதக் ாட்டி ‘சிரிபிரா னசா
 னாதி திருமந்தி ி ளாற் சிவிய் முதலிய திருவுருக் டே ராலினு டை
 குதி மந்திர நியாசத்தால் ழிபடு கிரியையாளர்க்கும் என டொ டு
 மேல் இந்தனத்தினெரிபோ மந்திரத்தில் ந்துதித்து” என ித்து
 அ டெளிப்பாட் ட இ ிர் குள்செய்யுமுறையா விள்கியுள்ளார் சிவ
 ஞா முனிர். அ ிர்க்கும் என்ற சிறப்பு மயரால் திருக்கோயில் ளல் ா
 வீடத்தம் ழிபடுமொறியன்ற கிரி யயாளர்க்கு ஆண்டு முதல் ி அ ிர்
 ளது ழிபாட்டையேற்குமுறையின ந்துள்ள எ பதது குறித்ததாம்.
 டே சரி ய தா டிய கிரி யயாளர்க்கும் திரு டே ராயிலே ி டற்பா
 தன்றி ஒரு ி யானு எள்ளற்பா தன்றெ ாட்டியது ா.

3. எங்குமில் னி குளனென்பார்கு இருப்பாய டிவாகியித்
 த்திடு ரிபோ ந்திரத்து ந்துதிப்ப : ஆன்மார்த்த பரார்த்தமாய
 இலி ி ளினன்றி குரு ாருளா லறிந்து சி டோஹம்பா ினை கூடிச் சாதி
 க்கு அ டா யோ சமாதியில் உட பின த்தே முதல் ினை இதயத்
 தானத்தம் பிறவீடத்தம் பா ாவாடி மா இருத்தி ணை ள்செய் ிர்
 யோகியர் என்பதம் அ ிர்க்கும் திரு டே ராயில் அ மப்பு முறையானே
 உட புபோன்றிருப்ப அத டண்டபங் ளும் பிறவும் உட பினுட் ாணு
 ஆதாரபேதங் ளைக் ாட்ட. அதன் ணுள்ள மூர்த்தியும் உள்ளத்த மத்தை
 ிட பாவா டி மா டெளிரி றருள் செய் ின் என்பது ாட்டியதா. இதனா
 ள் யோகியர் அகத்தொழின் மாத்திரையானே அரு ழிபாடுடை
 ரான மயின் அ ிர்க்குத் திருக்கே ராயி மப்பி ாதாரங் ள் ா ப்படத்
 திருவுரு ி களிற் பா ாவா டி மா முத ின் வெளித் தோன்றியருள்
 செய்யுமென்றதாம்.

எங்கும் இல்லன் சராசரங் ளிடத்தியா டு செறிந்து உண்ணிற்ப
 ி. இ ிலன் - இல் ா டொ ட ின்

இ ிகுளன் (இ ிகு உளன்) - தே த்தில் உள்ளத்திருப்பவன். யோகியர்
 புறம் அகப்புறமாகிய ழிபாடின்றி அக ழிபாட்டே யுடையராதலின்
 அ ிர்க்குதான் த் தே த்துள்ளே பா ினையாற் ாணப்படும் ன்றபடி

அ ற்க்கும் ற ிப்பசுவின் உடம்பெ ன்னுஞ் செறிந்திருந்தும் ன்றைந்
டவிடத்து முலை முழிப்பெருகு பால்போல் திருக்கோயிலிற் செறிந்
துள்ள திருவுரு ி ளினும் பெய் ப் பர் குழாத்தினும் பிறயாவற்றினும்
ரிப்பட்டுக் றுணை டென்மர டே தோன்றின் றருன்செய்யு னென்பது
ாட்டியதாம். இதனு டு ஞானியர் முத்திறத்திருமேனியு ட் த அ ண்டா
ர ரித்தவியாபக சச்சிதா ந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்த சி னைப்புறம் அ ப்
புறம் அ மாய தொழில் யாதுமின்றி அறிவுத்தொழி மாத்நிரையாய் மு
ப டி செய் ராதலின் அ ற்க்குத் திருக்ோயிலில் யாவு அன்பும் அருளு
ர ி ர முத் ின் அறி ராய் அருளு ன் ன்றதாம்.

திருக்கோயிலிற் ட திருவுரு ி ன் மெய்யடியர்கூட்டமும் அ
ர த் திருக்கோயிலே பெரும்ப ராகிய இ ற னை ன்ற
விடத்து அத் முலையி ல் ம்மியொழுது பால்போல மெய்ஞானி யக்
டவிடத்துச் சி டிலி ட் தினி ிறும் றுணை டென்மம் பிரவாகிக்கு
மெ பது அவ் டென் ளத்துணின்று சிறிதேனுந் தினைத்தார்க்கே யனுப
ர த ிற் கூறிவின் ற்பாற்ற் று எ ப்து தில்லையிலு திர் ரமத்
து பிறதிவ்வி த ி ளினு செ ற் டார்க்குப் புலனு.

இருக்காபி டே மயுற்ற ற ிப்பசு. சக தே ர் னா பு தன்னு
ட்பிற் டா ட் ளதாய் உ க் யா ற்க்கு உயிர் நிலையற்பால அமிர்த
ளிப்ப ரய்ச்சர் தோஷத் தயு சுத்திசெய்வதாய் ம ிக்கத்தறிகுறியா
திரு டெ னீற்றுக்குபாதா ரய் இ ற னுடற்கு ஆனஞ்சதவு தாய் இன்
னு ப ப்பல மே றுமு டயது பசு டி பது டே தா மத்துணிபாம்.
பசுவி பெரு மயா னுயர்ந்ததே பரத் டமென்பதும் பசு டி பசுக் ளா
கிய மக்குப் பசு ராத விள்கிப் ப போதமற்றகுரிய சாதனை ட்
கி ிறிய ராததென் து புனிற்று ன்றில் அது டா ட்பரிவு அன்
பு பர ன் ாட்டுக்கொள்ளு தலையாய றுளுக்கும் அ பிற்கு உ ம
யாதலு புரா றுன்னு அ த்ததுப ட்த்து றாண ரு.

-ருக் றாண டெ ன்ணைதபா உரு ிம் அருவுரு ி அரு ிம் என்ற எத்
திறத்தும் காட்டொ ற் னுதுநின்ற அறி ிச்சட்டியதாம். இதனுனே ஞா
னியர் குஞ்சி ரா பசே டே ண்டற்பாலதன்றி எள்ளற்பாலத் டென்ற
தாம். ஞானியர் பற்றற்றருனே ண்டிருப்பினு இச்சுத்திரத்து கூறவுற்ற
மு றயானே ய ற்க்கு டே ண்டியசாதனை றுள் சி றாலயசேவை முக்கிய
ரயது ாட்டித் திருக்கோயிற் பெரு யு இலி கசேகையின் விரிவு
விள்கியது இச்செய்யுளு.

திருக்கோயில் அ மப்பு அத ப்பு விள மு அத்து றாவிரி
விற்கொருத்து விள்கியதுநோக்கு. (செ. 262 கு. 4 பார்) மேல்விரிவு சி
கேத்திரா யமே ரற்ச உ மைவிளக் று றானசித்தி சி ர ம் னி
லு றாண றாகும்.

மூன்றாமதி ரணம்.

தீங் னாழியாரடியா ரடியோமெனற திரிந்தோசிலனா ச செய்தி யுடையோர் என்பது மூன்றாகுறு. (2 -). இக்கற்றானே வாதன மந்தா குறாவண்ணம் மெய்யப் பர் கூட்டத்துப் பயின்று சக்ஷவின் சேனைகள் செய்தொழுற்பா ராகும் சி ஞானியர், மேலும் குரு டித்தி வே மவமகற்றும் முதலின் என்று மியாங்கணும் செறித்திருக்குமது டி குருசேவை செய்யற்பாலர் பது கூறுமுகத்தானே குருவில் மும் குருசேவைப் பெரு மயி பயனுந் டட்டப்படுகிறதது.

இக்கற்றி வட்கிய விஷயம்:

1. குருவி (கு னகுருவே மெய்க்குரு) ().
2. குருவே ப்பெரு ம (குருவினி றிய மயா ம) (7)
3. குருசே ப்பய (அத்துவிதப் பேரின்பப்பேறு) ().

1. குருவி ண்.

. ஞானயோ கக்கிரியை சரியை நாலு

நாதன்றன் பணிஞானி நாலினுக்கு முரியன்
ஊனமிலா யோகமுதன் மூன்றினுக்கு முரியன்
யோகிகிரி யாவான்ற னெண்கிரியை யாதி
ஆனவிரண் டினுக்குரியன் சரி யயினி னின்றே
னச்சரியைக் கேயுரிய னாதலின லியார்க்கும்
ஈனமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே
ஈசனியன் றுனென்று மிறைஞ்சி யேத்தே.

(இ ண்). ஞா ம் யோ க்கிரி ய சரி ய லும் நாத் த் பணி ஞா யோக க்கிரியை சரி ய எ ன் னு நான்கு சாதனை ளும் சி தடி மெத் தொழில்களையா , இ டற்றி னெழுருே ாரு சிவனடியார் யோ ர், ஞானி நாலினுக்கும் ிரியன் அ றுள் று சாதனை செய்ே ார் ஞா னம் யோ க்கிரி ய சரி யயென்னும் நான்குபணி னையும் பூணற்பா ர், யோக ஊணம் இ ாயோ ி முத மூன்றினுக்கும் ிரியன் - யோ ாதனை செய்ே ார் குற்றமற்ற யோ க்கிரி ய ி யயெ ன் னும் மூன்று பணி றுமே பூ ாற்பாலர், கிரியா ான் தா ண்கிரி ய ஆதி ஆன இர டி னுக்கு உரியன் கிரியாசாதனை செய்வோர் சிற்த கிரி ய சரி ன் னும் இரு ாை ப்பணிகளுமே பூ ாற்பா ர், சரியையினில் நின்றேன் அச் ிரியை உரியன் சரியா ாதனை செய்த றுே ார் அந்தச் சரியைப் பணி ஒன்றுமே பூணற்பாலர், ஆதலின ல் யார்க்கு ஈனம் இ ா ஞான குருே ி - ஆகையினாலே முத்திப்பேற் ற விஷயும் பக்குவர் யா ார்க்கும்

ஞானகுருடே டேண்டிற்று, குருவு' இ டேனே அத்த ய மெய்க்குரு ா
 ானு' சி ட்ரானியே, ஈசன் இ டன் த் ' என்றும்-எனே டபக்கு டே டாக்கி
 ன்து மலம ிற்றுப் பராச ரியனாகும் சி ட்ரானு' இந்த ஞானகுருடே ட என்று
 தெளிந்து, இ டற்குசி ஏத்தே அத்த க ஞானகுரு டவாதனமலத் தவிர்
 க். டேண்டிச் சி ட்ரானியரு' டண' கிப் போற்றி யொழுக்கற்பாலர்.

குறிப்பு. 1. நாதன் நன்பணி - இறை னது அடி மத்தொழில், இ ட
 னுல் அருளப்பட்ட டெ. றி என்பது ா'.

2. ஞானி நாலினுக்கு முரியன் ஞான சாதனையில் நித்போன் மற் ற
 மூ ட போரினும் மேலாம் படியி' நிற்றலா' அவ' டர் பணி னையுஞ்
 சாதித்தற்பா ன். னே ட த' கீழாயோர்' கு அறம்பு ட்டி மே டெ றியி
 டொழு' டல் ன் ' நதுமா'. இதற்கு 'உ கின் ரு டாத இன்பத்துள்
 டத்த குருவினுப ாரத் தக் ருதி டல்' த்தொழி' ட்ரானிசெய்
 ததே டப்பா டெ' பது உ' ட்டொழில் டெ ய' டர் புறத்தொழி' த்கு முரியரெ
 ன்னு மு டபற்றியு', னையோர் தத்தத் தொழி' த் உரியரென்பது புறத்
 தொழில் செ' டர் உ' ட்டொழி' த்குரியரல் ரெ' னு மு டபற்றியு முணர்
 த்தொள் ப்படு ன னத்தெரித்து வி' ன' கி இதனே சரியையாள்
 ரப்போ ஞானி டிபடுத டெ றுக்கெ' ட ஆ' தவிர்த்ததா க் ட
 டியுள்ளார் சி ட்ரானமுனி ிர்.

3. னு' மிலாயோ' ஒண்கிரி ய: சி டயோ சி டகிரி ய னைப்பிரி
 த்து' டட்டிய ாறு.

4. ய ி' ர்கும் ஈனமி ா ஞானகுருடே ட முத்தி டேண்டிய பக்கு ிர் யா
 ி' ர்கும் ஞானே டே டண்டப்படுதவின் ஞான சாதனையில் நித்கு' குருடே ட
 அ' ர்கு டேண்டப்படு' ' நது. இதற்கு ஞா குருடே ட குருவும் எனப்
 பதச்சே தஞ் செய்து' டா' கப் பாதத்தினி' த்கு' மாண' ர்க்கும் ஆசிரி
 யன் ார் பதேசித்தற் ட்படுமுரி மயு மிவ் ாதே டத்துணர்ந்து எல்லா
 ர்க்கு முபதேசித்தற்குரி ஞா குருடே ட தலையாயரு' எ டக் கூறு ிர் சி
 ஞானமுனி ிர்.

5. குருவும் இ டே மெய்க்குரு ா ா' ஞானியேயன்றி மற்றை
 யோரன்று ா' நது. இதனை குருவி' ' கூறிய ாறு.

6. ஈசனி ன்ற' -ப' கு டே டாக்கி ன்து ம ி' ட்ஞ்செய்யும் பரா ாரி
 யனாகிய முதல் ட்ரானு' இந்த ஞா குருடே ட ' நது. இதனே குரு டி டத்
 துவி ட றே' ண்டெ டிபட' டே டண்டெம' டட்டியது. "அஞ்செழுத்
 தினுரு ாகியறிவுமாகி யாதி டவீ' ரு கி யநாதி யாகிச் செஞ்ச டயிற் கொ
 ' றை தும் பயணி' தோனாகித் தேனாகிப் பா ாகிச் செ மேழாகி மஞ்ச
 வு' குழலு ம ாள் பா னாகி மகிழ்ச்சியு ட னெனையாண்ட குருவுமாகி
 டஞ்சமத்தொழுமடியாருளத்தின் மேவும் ன்ளறனைப் பணி' தேத்தி டண

‘கு ாடே’ என்றதமிழகுறித்தது ஓக்குக. ஈசனி டென்றதில் இவன் பதப் பகுதிப்பொருள் விசுவயா.க் கொண்ட திரு ிராயிலுள்ளிருக்கு திருமேனி ய் குறித்ததா கூறி இச்செய்யுள் திருவேடமாய் னெஸ்ராமரணனை டொழுதி மஞ்சதம் ட்படு வ்சேடம் கூறியது தென் டொள் ளார் சி ன்ரா முனி ர்.

இச்செய்யுளாடே ன்ரா குருடே மெய்குருடென்றும், அ ிர் மலபரி பா றோர்கி ட் தருளு முதல் னினை ட்ரா ின்றென்றும் ாட்டிக் குருசே யி இய்பு கூறவுற்றுத் ‘தி’ ள்முடியார் அடி ஆர் அடியோம் ன்று திரிந்திடுவர் சி ன்ரா னச் செய்தியுடையோர்” ன்பது விளக்கியது ாண்க.

பொழிப்பு. ன்ர ம் யோ ம்கிரி ிசரி ய என்னு ான்கும் இ ற ி து திரு டிப் பணி ளா இ ிற் றப் பூண்போர் சி ன்ர டியேயோ ிர். இ ிருள் ன்ர ானி ால் ி ச்ச தனை கு முறித்து டய . ஏனையோர் தத்தம் படிக்கு ிழுள்ளவற்றிற்குரியர். ஆ யால் முத்திவி ழயும் யா ிர்க்கும் ன்ர ாகுருடே டே ண்டப்படுத ா சி ன்ர ானி யயுள்ளிட யா ிரு தத் த் ன்ர ா குரு ி முத் ன்ர ி டி ழிபடற்பா ிர்.

2. குருசே ிப்பெரு ம (குருவினதி ிறி யா ி).

7. மந்திரத்தான் மருந்து ளான் வாய்த்தனியோ கத்தான்

மணியிரத குளி ர யினுன் மற்று மற்றுந்

த திரத்தே சொன்னபடி செய்ய வேத

ச லகலை ன்ர ானங் டிரிகால ன்ர ானம்

அந்தமிலா வணிமாதி ன்ர ானங்க ளெல்லா

மடைந்திடு ா ச ானருளா லடிசேர் ன்ர ம்

வந்திடுமற் றென்றாலும் வாரா தாகு

மற்றவையு மவனருளான் மருவு மன்றே.

(இ ள்). ந்திரத்தான் - ந்திர ிளாலு். மருந்து ளா ி ருந்து ளாலும். ாய்த்த யோ த்தா - ிற்தயோ த்தாலும் ணி இரத குளி ர யினுன் - மணியாலும் இரசக் கு ி ியினலும். மற்றும் மற்றும் தந் திரத்தே டென் படிசெய்ய - டே று டே று ச த்திர ிளிடே சொ ன்நபடி டெய்த ாலு் டே த் ச லை ன்ர ா ன் திரி ா னுன் அ்தமி ா அணிமாதி ன்ர ான்கள் ிலா ி ா டந்திடும் - ா கு டே த் னை விளக்கு றிவும் லை ன்ர ான னைத் தெரியு தெளிவு மு ா னையு மறி யும் திருட்டி க்யானமும் இன டபோ ிற் பிற ன்ர ான ிகளு ம ட ாகும். ஆசான் அருளால் அடிசேர் ன்ர ானம் ிந்திடு ஆயி குருவி திரு ிரு ா னை திரு டிப் பெருகிய முத்திக்கு ழியா மெஞ்ஞா ிந்துதிக்கும்.

ற்று ஒன்றாலும் ஈராதாகு - டேரெரு) யானும் அது ஈராதில்லை
மற்று அ வயும் அ னருளா ன்ருவும் அன்றே-முன்கூறிய தேவத் த
முதலிய கு ள்கள், ஈழ் குரு ஈருளால் ஈரப்பா டேயாம். (ஆகியா
யா ஈர்க்கு குரு இ ிறிய மயாது டே டப்பட் குருசே யும் டேண்
பற்று.)

குறிப்பு. 1. ந்திரத்தான் மருந்து ளா ல் வாம டந்திம்:
மந்திரம் மருந்து, அட்டா யோ மணி இரதகுளி க முதலிய யா
வும் அறிவு தரு டே யாயினும் அ ட பாசஞானத் தயேயுதவிப் பல்
சு சித்தி ளில் முடியுமேய் றிப் பதிஞானம் பய் து முத்தியின் முடியா
டென்றது. டே த அறிவு லேஞானத்தெளிவு திரி ஈலதிருட்டி அணிமாதி
சித்தியாவு் பாசஞா மா மென்பது முன் ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்துக் கூறி
து டோ கு . (செ. 293 - 294 பார்). மந்திரம் முதலியன தனித்தும் சேர்
தும் டே த அறிவு முதலிய டற் றத் தரும் என்பது ஒவ் டென்றனோடும்
ஒட்டி அநுப டத்தி றிதற்பாற்று. மணி ருந்துக் , இர மணியெ க்
டெண்டு ணியாகிய இரசக்குளி யெனலு ஈர் .

2. இச்செ ய்யுளா டே - கில் அறிவென்றும் ஞானமென்றும் பொது
வி டு டுக்கு அறிவு மெய்யறி ன்றெ பது, அது சித்தி ஈயுதவு மென்
பது அது மந்திரம் ருந்து, யோ மணி இரதகுளி முதலிய டற்
றுள் ஒன்றாலும் ப வானும் பெற ஈருமெ பதம் ஈட்டி அதன் கறு
கூறித் திரு டுஞான டோ டே முத்திகூட்டெமென்பதும் அது குரு ஈருளா
லே பெறற்பா தென்பது தெரிந்து, ஞானகுரு டே சித்தி முத்தி யிரண்
டற்கு டாகிய ஞானமுதவு மாற்றலுளா க ஈர் அ ன தின்றிய மயா
ஈட்டியதா . இ ழுண் ம, இ ஈலத்து ல் வியெனவு க ஈசாலையென
வு டு ழுணந்து ரப் டத்துப் பெளதி டெ ளகீ அறிவு மாத்திரமே புச
ட்டி பெறுதற்கரிய ஈனுடயா ட் பெற்றதன் பயன் அதனே டோ
டெ நிலையிலா ஈழ்வி ிலையி ஈப் பொருளைத்தேடி நிலையிலாவுடலையு
அதன் போ டோக்கிய ஈனையும் பெருக்கு டேயெ டெண்ணி மெய்யறி
வும் டெய்க் ல் வியுந் தெளியாது, டெ ளிந்த ஈர் ஈய்க் கேளாது சேட்டோ
ரோ டெகூடாது திரிந்து ஈணனை ல் ழுக்கி டெ ளகீ ட்ற்பத்தி யந்திர
ளேபோன்றதுதலும் நம்மனோ பலர் ழும் அத்தியா ஈவிய தெரியவேண்டிய
கொ டெற்பதும் அவ்வாறன்றி ஞானகுரு டே ஈடி மெய்க் ல்வி ற்ற
லே ம்பெரு டனுமென்பது டய்த்துணர கிடந்தது.

பொழிப்பு. மந்திர ஈதிய டற்றுண் டே த அறிவு முதலிய பெறலாம்
திரு டுஞா மோ குரு ஈருளா டே யே பெறற்பா தது. அ னருளா மற்
றய அறிவுமே ஈருமாதவி குரு யா ஈர்க்கும் ழுன்றிய மயாது டே ன்
டப்படும்.

(உ.) பரசி : பராசத்தி தோ ிச்சி டெ நின்ற ான சத்தி னுந் த் னிடத்திலு டா ச் சுத்த ர ிந் த அ தாரம் (சி வா). இருபா சி டெ னுமி ய சி : ((ஞானப்). தடத்தசி : (சி ஞா).

(ங.) பரஞான ஞா த்தி மூர்த்திமானா னன் ாக் ஞ டய ம் னையு மதின் ப் கு : னையும் ப ரத்திரீய னையு டெ நிற்கும ிச ர (சி வா). ஞா கிரியாப் பிரவீர்த்திமானா ய சதாசி டெ னுமதி ர சி : (ஞானப்). ஆகுபெ ராய் ிந் து, பரஞா : தயு டயோர் (சி ஞா).

(சு.) யராபர ப ராகிய சுத்தா சுத்த ர ய் கு றாய் கிரியா சத்தி மூர்த்திமான்யச் த்தமா யயி ாரிய னையு டாக்கு ிச ர (சிவா). அநா த சி டெ னும் போ சி : (ஞாப்). ஏனைத்தாயர மூர் த்த் (சி ஞான).

(ரு.) அரன் தருஞ்சிர்நிலையெல்லா - தா ின் சே ிரா உருத் திரன் ன்னு ா னையு டத்தாய்ச் சுத்தாத்து ிவிராத்துவ அசுத்தாத் து கிருத்திய னைப் பண்ணு டு (சி வா). மரே உருத்திரன் ார் பிரமன் முதற் சி பேதமனைத்தும் (ஞானப்). ஹபத்து மும் ாய் ார் முதலி சி பத்தர் பொருட்டா ஆண்டா டெ டெ னிப்பட்டருளிம தயு மூர்த்த ன் எல்லா (சி ஞான).

இ ிற்றை வ் ாறு கூறினு் சி பேதம்யாவு் குருமூர்த்தத்தி ட் கியதா ன் டெ டிழிடலே இச்செய்யுள் குறித்த தெ பது தெளிய ா .

2. அ ினி : றுனையே இர ிகி குருமூர்த்தமிட ா நின்ற ருணை ா ருன்புரி டுபர பொருளேயெ ிறது. ார் கு ம் மொப்பிற் ற ரயி ாசா மூர்த்தி யாதார ாகித்தரி தொழிப்ப ம் (செ 954 பார்.) மு் மு டயச னீ டெ ாழியி ிகி யாட் டொ ட ருள ானைக் ாட்டி ான்பிடிப்ப ர்போ ானு ட டி ாய் ித் த ம், எ ிற திருச்செ ன் துரக ில் றோக்கு . அவ் று த் திரு ிலிற் கிற்ற் பலநாடி ன் குரு ாய் ிந்திறை ித் தமக்குபதேசித்த மு றகூறிச் ச ித்தாந்த வு ிஞா ற விரித்துத் தெளி ாய் ாட்டியது யா று றோ கி அதனை ாசித்து நித்திய பாசனையா டொ டி யா முற்றி மெஞ்ஞா னந் தலை டொள்ள் குரு றுர் கூடு டு ச ப சாத்திய பது அறுப ித்து றம்பாலது.

3. ார ம் ஆ மன்.....தாமாக்கு ாபோ : றோழி முட் ட யி் மே டகி டு த ிக்கு றோ கி முட்டை யப் பிரித்துக் குஞ்சுகளை டெ னிப்படுத்து ிதும் ஆ ம டலின் ரயி றே சேமித்த தன் முட் ட

பெழிப்பு சொரூபம் தத்தி போ அதி ரார் என்னும்
 ஐ ராணு அறியக்கிடந்த முதல் னே குருமூர்த்தார் ன் னொடு
 ஞா குரு பிழபட்டொழு முதல் அக்குருமூர்த்தி திட்
 டித்து நின்று பரி மா ம் யனாதி தி ரார் நறித்தானு
 வ் ன் னஞ்செய்து அத்துவிதப்ப முத்தியி ப் துய்ப்பிப்ப

சிவஞானசித்தியார் சுப ப் புத் ர முற்றிற்ற.

அருணந்திதே ர் ஐடியிணை ராழ்க.

பெய் ண்டசந்தா சி நெறி. மேலோ கு .

கீழ்சிவற பல .

செய்யுண முதற் குறிப்பகராதி

பக்கம்.	பக்கம்.	பக்கம்.
அ	அ	இ
அ.லி.ய 1	அறிதிடுமா 1	இருவினைச்செயல் 4
அங்கித்த 49	அறிதிடும் 7	இருவினைச்செயல்
அசித்தரு 25	அறிபொரு 6	ராணி
அசித்தெனி 2	அறியாமை 4	இருவினைய 8
அஞ்செழுத் 75	அறிவாதம் 6	இருவினையின்பத் 5
அட்டசுரு 97	அறிவரியான் 446	இருவினையென்னே
அத்துமாமு 7	அறிவிக் 7	இலுவகி
அதாயுட 42	அறிவிச்சை 14	இறுதியாக் 73
அநாதியே 27	அறிவிவன் 44	இறைமுறை 4
அந்தரி	அறிவுடல் 2	இறைவனிக்
அந்நியமி	அறிவுறும் 57	இறைவேன
அயரி 1	அறுவை 1	இறைவன்
அயன்றனை	அறைத்து	
அரசனுஞ்	அன்னியசாதி	
அரடி 1		அசனுக் 444
அரண்விதி 1	ஆ	அண்டபக் 7
அரிசனம்	ஆவாரம் 17	
அருத்தின்பத் 4	ஆண்ட 4	உடலியா 3
அருமறை	ஆணையா 3	உடலினி 29
அருவமோ 79	ஆரண 1	உடலின்
அருவவிசா 21	ஆவதா 21	உடல்விடா 144
அருவிநிலு	ஆன்மாவின்	உடற்செய 11
அருவருவ்வு 7		உணராத 90
அருவருவெ 1	இ	உணர்வன்
அருளதுச 25	இகருநா 134	உதிப்பது 41
அருளினாலா	இதமகி 125	உயிரவை 7
அருளினாலு 140	இந்தன 96	உயிரினை 91
அவ்வா 55	இந்திரிய 40	உயிரினை 17
அவ்வுடனு	இந்திலை 349	உயிரென 904
அழிந்தபி 49	இம்மையி 1	உருமேனி 4
அழிப்பினே	இம்மையே 309	உருவருள் 8
அழிவிலா 299	இயல்பு 42	உருவனி 923
அழிவா 9	இரந்தா 74	உருவினை 245
அழிதருமு 40	இரும்பை 437	உருவயி 216
	இருவகை 242	உருவோடு 113

பக்	கீ ம.	பக்
உ	ஓ	ச
ரதரு	7	சகமார்
ரைத்தவீத்	7	சங்
மேயு	ஓதுச	சத்தசத்
லகினிற்	ஓரிட	சத்தித்
உலகினே	க	சத்திதாநாத
உலகுடல்	11	சத்திதார்ப
டொ	1	த்தியாய்
டன்னது	கட்டி	சத்தியுஞ்
டன்னுண	கட்டி	சத்தியேடி
எ	கட்டி	சந்திரன்வ
எங்குந்தானி	4	சந்திரிதிரு
எங்குந்தானெ	7	மில
எங்குந்தான்வீ	4	சன்மார்க்ஞ்
எல்லா ரய்	1	சார்ஞ்ச
எவ்விடத்து	7	சா
முழுட	ருவியு	சாக்கிரத்
என்னுடல்	ருவினுள்	சாக்கிரமு
ஏன்னையிப்	ற்றதூம்	சாந்தியா
எ	கா	சார்பினிற்
எதுமூர்	ரட்டல்	சாற்றியப
ஐ	ரண்பின்	சி
ஐத்துசா	4	தித்தமா
ஐத்துசத்	177	தித்தாந்
ஓ	ரணபின்	சிவஞானச்
ஒருகோ	4	சிஞ்சத்திக
ஒருபுல	7	சிவஞ்சத்திநா
ஒருபொரு	39	சிணருவுரு
ஒருவானே	1	சிவனே
ஒருவானே	1	சின்னீவ
ஒரு	1	சீ
ஒன்றதாய்	1	சீவமோவு
ஒன்றதாய்	12	சீவனுயிர்
ஒன்றென	7	சு
ஒன்றெனு	7	சுத்தத்த்
ஒன்றொடொன்	7	சுத்தமாமா

பக்க .	பக் ம.	பக் ம.
க	தா	ப
எத்த ரம்	தா ஞ்செ	ப ழு நி
த்தெய்	தா மியா	ப டொடு
71		ப டப்பாதி
சூ	தி	பண் டநற்
சூ கும்	1 திரவியமு	பந்தமுந்
சூ கு டே	திருக்கோயி	பரஞான
சூ கு ா	7 தூ ாமு	பரம்பிர
சூ குமவு		பரிதி ய
சூரிய ாந்	தெ	ப விதா
செ	தெரிந்து	ப னிற
செ ல	தெரி றிய	பா
செப்பினாய்	1 தே	பா ஞா
செம்பிரத	4 4 தே மிட	பாசிபடு
செயல் னே	7 தே றிடு	பா ரொடு
செய்குடுந்		பாலிப்ப
செய்த ற்	தோ	4
செ ற்ணை	தோற்பா	பி
சொ	தோற்றமு	பி த்தினை
ொ வி	7 தோற்றுவித்	7 3
ஞா	த	பு
ஞா தி	4 நண்ணிடு	பு ா
ஞானத்தா	7 ார் ா ய்	பு ணிய
ஞா தூற	ரர்பயி	4
ஞா மேயா	ற்செவி	புத்திற்
ஞா றோ	தா	புத்திர ார்
	ாடு ளி	புத்தி
த	நாட்டுமி	புருடே
தத்து ிஞ்	நா	புருட் ற
தத்து ிடு	7	புறச்ச ய
தத்து ிருப	7	புறப்ே
தந்தைதாய்	1 7 நி ழுந்திடு	பு, ஞசீ
தனு ரண	1 37 நி ிர க	14
தன்மோ	4 நித்தமா	பே
தன்னிய	1 நியதிபின்	பேறிழ
	லிவம்பு	2
தா	நெ	பொ
தாத ார்	நெல்லி	4
தாபர		பொறிபுலன்
		பொன்மை
		பொ னணி

பக்கம்.	பக் ம.	பக் ம.	பக் ம.
போ		மா	பா
போகியா		மாசறுகாட்சி	யாதொரு 3
போதாரி	3	மா யதான்	யன்செ 4 3
போதுரா		மா யரிற்	வ
ம		மா யயினு	ண்டு
மண்டனில்		மாயையின் ற	ருங்குண 4
மண்ணினிற்		மாயையி ி	வா
மண்ணுள்ள	4	மா யயே	ரக்கொ 7
மண்புன	74	மாறியிவ்	ராயாதி 7
மந்திரம்	1	மானுடப்	ராழ்மெ 19
மந்திரத்		மி	வி
மந்திரமத		மிக் தொரு	விச்சையி
மந்திரமத்து		மு	விதிப்படி 5
மருத்து		மும்ம நெ	வித்த
மருநானந்		முற்செயல்	வித் த ள் 4
மலமா ய		மு	வித் தயி 9
மலமென		மூவ ய	ர்த் யோ
மறைளி	7	மூன்றுதி	விந்துவி 7
மறையின	7	மூன்றுபக் ம்	வே
மனதுதை		மே	வேதசாத்
மனமதுநி		மேலைக்கு	மேதநூல் 31
மன்னல்	73	மொ	மேற்றுமைப்
		மொய்தரு	வை
			ரிசெ

நாற்பொருளகராதி

அத்து ஈசத்திமுறைமை	289 - 291
அத்துவாக் ணம்	291 297
அத்துவிதப்பாமுத்தியியல்பு	355 357
அத்துவிதப்பாமுத்தியியல்பு	427 431
அத்துவிதமுத்திலை (பரபக்கமறுப்பு)	433 436
அத்துவிதவக் ணம்	112 114
அத்துவிதவீனப்பத்தியல்பு	353 355
அந்தரியா பூசையால்முத்தியாமாறு	396 398
அந்தரியா முறைமை.	389 391
அந்தரியா யியல்பு	391 394
அவத் தயிலக்கணம்	238 - 247
அறியப்படாப்பொருள்இல்பொருள்	260 - 262
ஆணாமலம்	189 - 194
ஆன்மாசதசத்து	268 272
இருவீனையிலக் ணம்	147 149
இருவீனையுண்மை	116 - 119
இருவீனையொப்பினியல்பு	348 349
இலிக் கேசை	448 452
உபகரித்தற்பதியிலக் ணம்	263 267
உபாயரிட்டைத்திறம்	349 353
உபாயப்புறப்புசனையியல்பு	394 396
உயிருடல்களோடுஇயலுமுறைமை	227 229
உயிருடற்சம்பந்தம்	229 - 237
உயிர்சுன்பிறப்பிறப்பிற்படும்முறைமை	194 197
யிர் ள்வீனையியனை நுகரும்முறைமை.	119 146
யிர் ளர்க்	277 279
ஒளியா ளாக்கிறிற் கு முறைமை	183 188
ாரியப்பிரபஞ்சம்அசித்தசத்து	258 260
கிரியை	321 324
குருசே ளப்பயன்	457 460
குருசே ளப்பெருமை	455 457
குருவிலக் ணம்	453 - 455
சகம்சே	446 448
சுத்தியா ந்தனவாக்	379 - 388
ரியை	319 321
சித்தாந்தப்பெரு	312 315
சிவஞானத்திறம்	331 - 341
சிவஞானிக்கு ஆராய்மேருமை.	407 - 414

சி ஞானி'கு'ன் று ர்ச்சியின்	403	404
சி ஞானி'குப்பிறவிய லு'தன் ம	409	412
சி ஞானிக்குவினைவினைவி	405	407
சி ஞானி ரொழு	440	443
சி தரிசன	342	344
சி னடியாரப்பே ல்	444	446
சி ா சித்த த்	311	312
சி ா ப்பெரு	306	311
சி ானுபூதிச்சிறப்பு	420	423
சி ானுபூதியில்மு'ம மு'சேட்டி' ா	425	427
சோஹ'பா'னை	373	374
சே'முத்தர்'குப்பரமுத்தியா'று	415	417
த்தாத்துவிதப்பரமுத்திலை (சித்தாந்தம்)	437	439
சாதனை ள்	315	331
தத்தி	298	315
ரு	327	331
ஞானநிட் டயினிய'பு	346	347
ஞானநிட் டயி'பேறு	345	346
திரு டஞ்செழுத்தோ'ள்வி	375	378
தி'னையி'க்'ண	280	288
தூ வுட'பு'ள்தோ'றியொடுக்கும்மு'றமை	149	156
பசுவி'ம் (த்தா'த்)	225	226
ப வி' (பரப்'மறுப்பு)	213	225
பசுவு	205	212
டதிஞானத்தினி'ணம்	369	371
பதியில்	78	111
பதியு	40	55
பதியுயிர் ஞ'குஉப'ரி'கு'முறைமை	251	256
பதியுயிர் ஞ'குஉப'ரித்தற்'ரண	249	250
பாஞா'த்தி'பு'ப'னும்	418	421
பா பசுஞா'ரினி'க்க'ம்	365	366
பாச பசுஞானங்'ளின்'சிறுமை	366	368
பிரபஞ்ச'ாரியப்படு'மு'ற'ம	55	78
பிரபஞ்ச'ெ'றுப்பு	371	372
ம ரடிக்கீழ்'நிற்போ'ரியல்பு	360	361
ம ரடிக்கீழ்'ப்பினியல்பு	357	359
மாயைமாயேய'ளி'நிலக்கணம்	157	181
யோ	324	327
வீட டதற்கு'ரயிலுமுபாயமும்	19	203

3 14 ய த்தார்
13 27 ற்சததி
31 4 ரிய ர
5 விசேடிப
40 18 சோர்வி ரிற்பது
50 2 அ ரா பற்றி

91 10 தீ :

111 0 அத்துவித ராய் அ பற்றிண்டு ரு
யு

116 14 (I)
120 11 ஏறிடு
122 17 வினே ர...
123 36 மு றயோடே
131 20 நிலவிடாதி வ
137 17 தரணியொடு
174 16 குணமு
176 4 மெம்மை

10 ர த்

240 27 அற-வீடு

249 11 ரண

270 11 சினறி ரது

274 30 தீக்கை

275 2 யனைய

296 36 றந்த ரினீக்கி

317 19 சரி யயிற்கிரி ய

320 19 ரத். ரு

322 32 அருகிய

324 11 372

326 26 ழித்தலை

352 11 உயிர்ப்பற்றை

357 26 னென்னினனே

359 1 கீழ்விற்போரியல்பு

364 29 பான்ம ரே

366 9 பிரபஞ்சமும்

375 12 னையர

379 6 பானத

396 4 முடா

404 34 அரண்

ச யத்தார்

சிறச்சத்தி

ரரியமா ர ம

விசேடிய

சோர்வி ர...ரிற்பது

அவ் ராறு முதற் ராணமாதல்
பற்றி

தீ ம

அத்து விதமாய் ஒற்றித்தும் உடலு
யும் மெய்யும்

(1)

ஏறிடு

வினையோ...

முறை மயோடே

நிலவிடாவீ உ

தரணியொடு

கு மும்

மென் ம

மா த்

அறவீடு

காண என்பது முதற் றது

நின்றிடாது

தீக்கை

யனைய

வந்த

சரியையிற்சரியை

மலர்த்தரு

அருக்கிய

273

சுழித்தலை

உயிர்ப்பற்றை

னென்னினனே

கீழ்வைப்பினியல்பு

பான்மையே

பிரபஞ்சமும்

னையரவம்

ஆக்கினைய

முடா

அரண்

பக் சு.	பிழை	திருத்த
416	1 மாயாமல	ல் மலம்களும்
427	99 சுத்த சமாதி	பேதாதி, சிசுமாதி
	30 சிசுமாதி	அருசிசுமாதி
432	84 பூமி	பூமி
459	2 குஞ்சாக்குதி	குட்டியாக்குதி

மேலும் 310 முதல் 333 என்கிற அளவும் பக்களை 333 முதல் 336 எனத் திருத்தியும்.

452-ம் பக்கத்து 325-ம் செய்யுளின் பொழிப்புரையா. 'புறம், அப் புறம், அம், புறவு' என்ற மாத்திரையானே முறையே வரையும் சரியை கிரியையோடும் ரூப ஆகிய நெறி வினொழுது அவர்க்கு முறையே னம், குச்சுமம், அதிக்குமம் அருள் வன்னும் வடிவகாராத் திருக் கோயிலுணர்ந்து இறைவன் திருநாள் செய்யுமாற்றானே, யாரும் இவ் வகையானே தெய்வொழுக்கென்கும் என்பவர்க்குச் சேர்த்தும் காட்டுக.

